

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

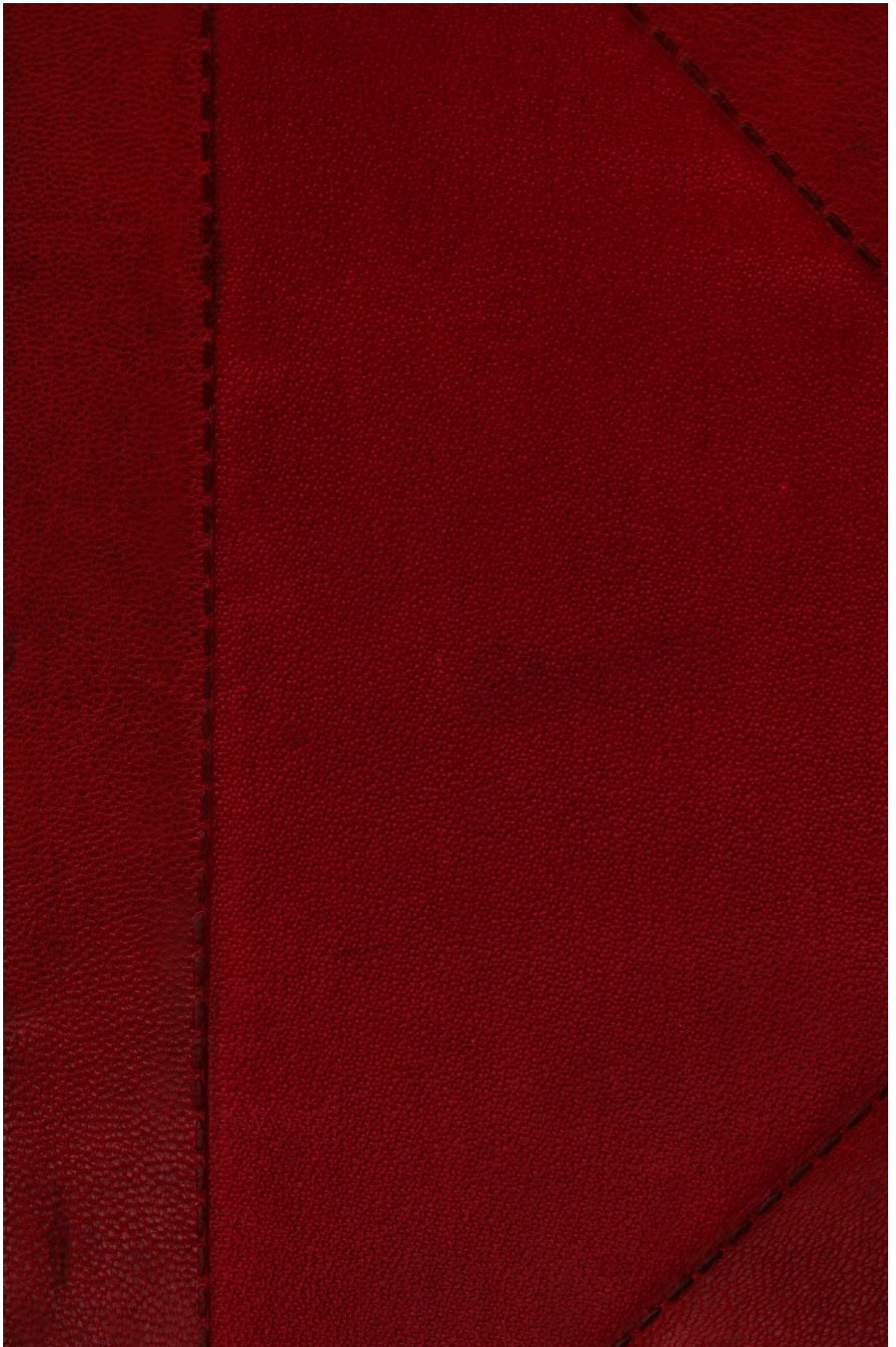
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

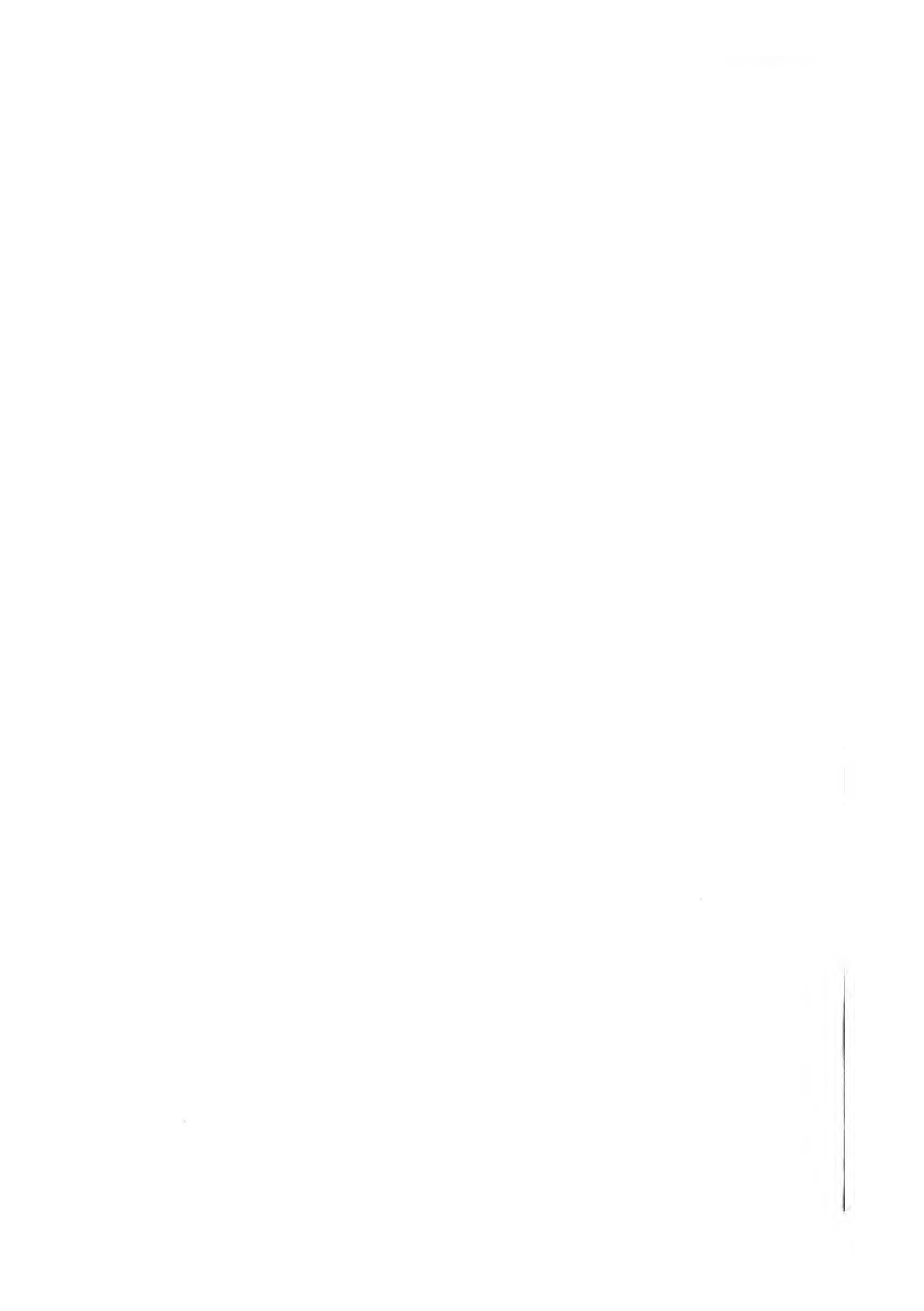
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

2938 Σ $\frac{26}{1}$

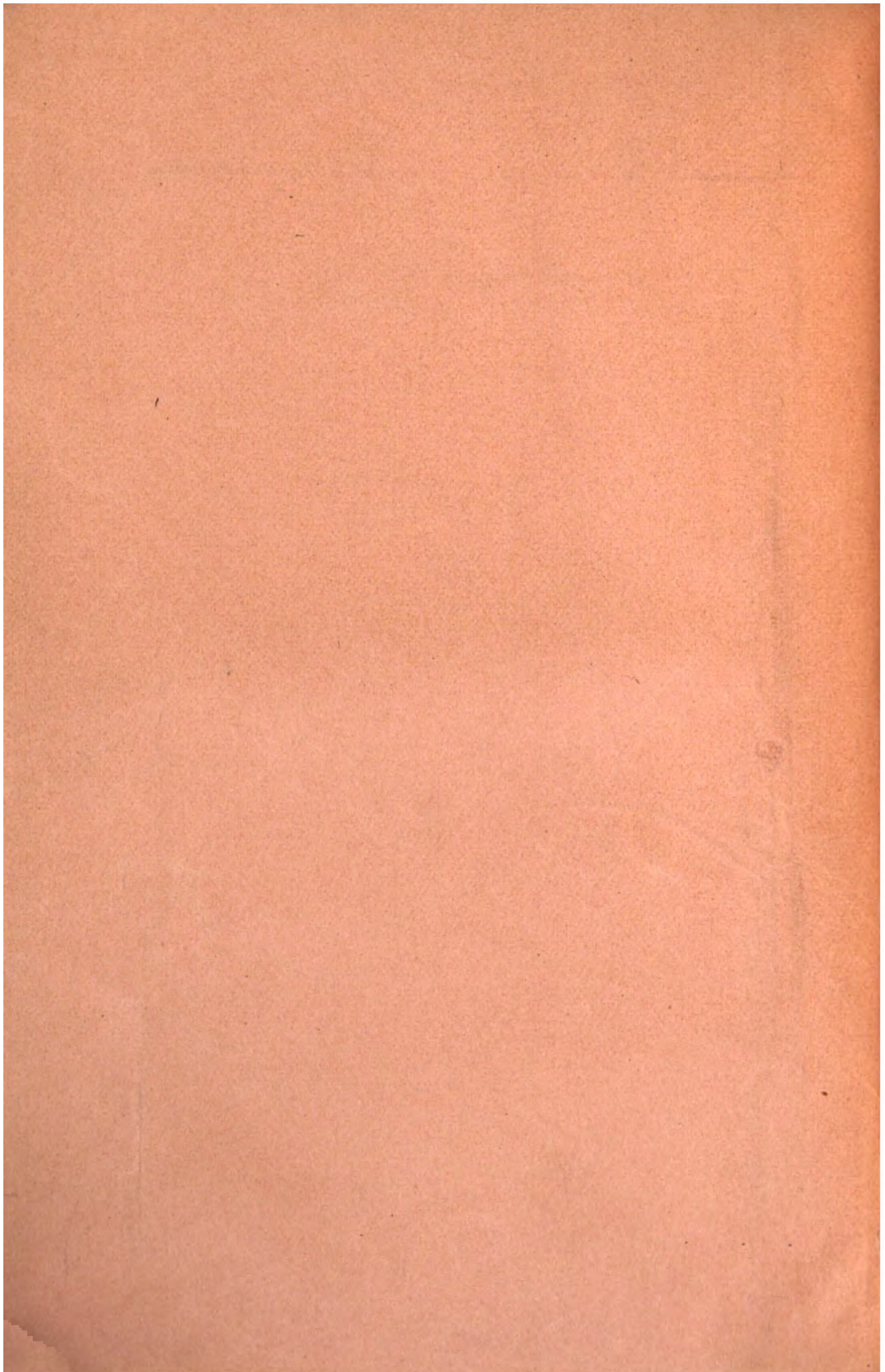

209

Scriptt. Metr. Gr.

I.

SCRIPTORES METRICI
GRAECI.

EDIDIT

R. WESTPHAL.

VOL. I.

HEPHAESTIONIS
DE METRIS ENCHIRIDION ET DE POEMATE LIBELLUS
CUM SCHOLIIS ET TRICHAE EPITOMIS,
ADJECTA PROCLI CHRESTOMATHIA GRAMMATICA.*

LIPSIÆ
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXVI.

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

HEPHAESTIONIS ALEXANDRINI

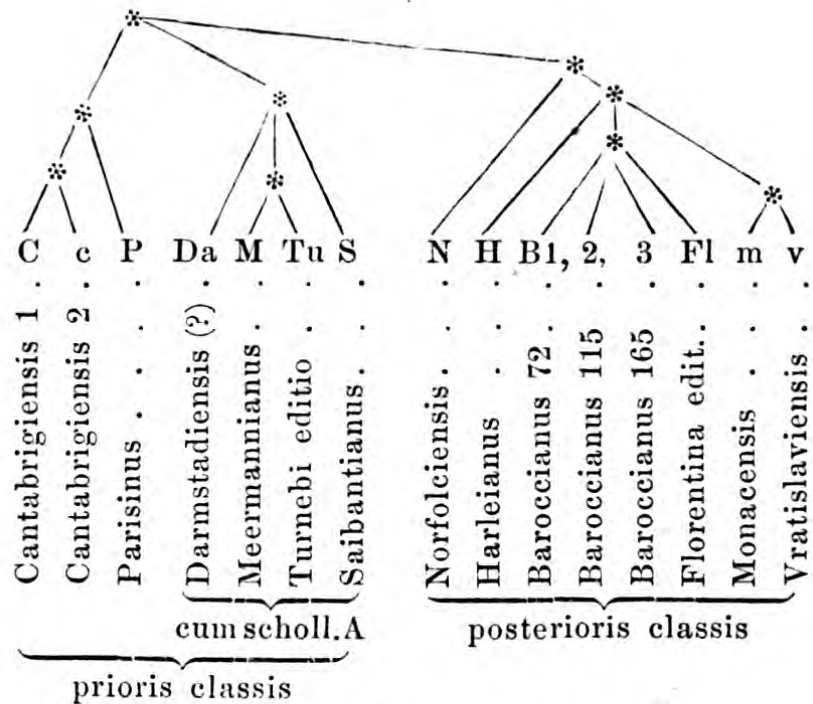
DE METRIS ENCHIRIDION ET DE POEMATE LIBELLUS

CUM

SCHOLIIS.

Inter Hephaestionei enchiridii exempla optimae auctoritatis sunt tres libri manuscripti: primus Cantabrigiensis [*C*] qui in Caio-Gonvilliensis collegii bibliotheca servatur, secundus Cantabrigiensis alter [*c*] e I. Mori copiis in publicam Cantabrigiensium bibliothecam illatus, tertius unus ex multis Parisinis quem cum Th. Gaisfordio littera *P* signavimus. Quorum priores duo ubivis fere inter se consentientes videmus, quamquam de paucis tantum libri e lectionibus Bentleii cura qui eum inspexit certiores facti sumus; at vero etiam Parisinum, licet nonnumquam distet lectione, ex eodem fonte cum illis derivatum esse pro certo affirmari potest. Subsequuntur libri tres vel potius quatuor qui in primis eo consentiunt ut scholiorum veterum congeriem, omissam eam in reliquis, exhibeant: liber nunc ut videtur deperditus ad cuius fidem Turnebianum exemplum Parisiis anno 1553 editum est [*Tu*], duo Oxonienses Bodleianae bibliothecae, alter olim Saibantianus [*S*], alter Meermannianus a Gaisfordio littera *E* signatus, in quo quae a prima manu scripta leguntur, signo *M*, quae ad marginem adscripta sive lineis suprascripta sunt (fluxerunt autem haec ex inferioris classis libro) signo *M*² notavimus; quibus accedit liber Darmstadiensis ex quo

perpauca a Bastio delibata sunt, nam huic quoque egregia illa veterum scholiorum collectio, quam ab altera scholiorum collectione littera A distinximus, adiecta est. In ipsius autem Hephæstionis verbis tradendis mirum quantum libri Tu et M a Saibantiano aliquantum discrepantes conspirent, omnes autem tres (nam de Darmstadiensi nos non possumus iudicare) satis bonae notae libri habendi atque cum Cantabrigiensibus et Parisino in priorem eamque meliorem Hephæstionis librorum classem referendi sunt. Accedit enim inferior classis deductorum ex uno exemplo cuius librarius in genuinis prototypi verbis describendis pessima negligentia versatus est, nisi quod in extremo enchiridio et in libello de poematis rem accuratius tractavit. Cuius exempli multa apographa propagata sunt: liber Norfolciensis bibliothecae reg. soc. Londin. [*N*]; Harleianus musei Britannici [*H*]; Barocciani tres Bodleianae bibliothecae *B72*, *B115*, *B165* qui ubi idem legunt sola littera [*B*], omissis numeris, signati sunt; libri Monacensis et Vratislaviensis aut alter ex altero, aut uterque ex eodem tertio in quo capitum ordo turpissime turbatus legebatur descriptus. Nec vero hoc in numero omittendus est ad quem editio princeps Iuntina Florentiae anno 1526 expressa est liber *Fl*, quem quasi totius huius gregis ducem interdum hoc signo [*Fl*...] pro aliis eiusdem familiae libris communis lectionis testem fecimus. In universum autem quomodo scripta exempla principesque editiones conspirent lectione distentve, commode lectori hoc stemmate proponetur:

Haec de codicibus de quorum lectione quae cognita habemus, ea Thomae Gaisfordio qui Hephaestionea cum Scholiis bis edidit debemus. Nos novam eamque in Germania primam editionem parantes potissimum id egimus ut commodior ea quam Gaisfordianis ad Hephaestionis et scholiographorum doctrinam aditus patefieret, in qua re fore ut haud male nos de lectoribus meruerimus rei metricae studiosis speramus. Iisdem autem subsidiis quibus Gaisfordius *) adiuti fa-

*) In indice librorum quorum ope editionem suam confecerit Gaisfordius praeter eos quos supra diximus, etiam hos offert:

„*D.* Editio Turnebiana cum ms. collata quam in Vanno critica laudat D’Orvillius. Huius usum mihi obtulit vir doctissimus C. Burneius.“ Huius libri lectiones omnino ut par erat omisimus.

„*Bentl.* Notulae quaedam ad marginem exemplaris Turnebiani adscriptae manu R. Bentley in bibliotheca coll. SS.

cere non potuimus quin enchiridii scholiorumque lectiones centum fere locis a Gaisfordio discrepantes aut e libris eligendo aut coniectura divinando emendaremus; qui loci ne lector incertus esset quid novi editoris, quid Gaisfordii esset aliorumque criticorum, in adnotatione critica hoc modo a nobis indicati sunt ut exempli causa sic scriberemus: „εἰς τόπον μακροῦς] ἐ. τ. μακροῦν *libb. Gaisf.*“ h. e. veterum librorum lectionem εἰς τόπον μακροῦν quae etiam Gaisfordiana est repudiantes, correximus scribendo εἰς τόπον μακροῦς, vel sic: „Ἐστία CcP, Ἴστία *rell. Gaisf.*“ h. e. nos libros CcP secuti Ἐστία scripsimus pro eo quod in reliquis libris et apud Gaisfordium est Ἴστία.

Superest ut de scholiorum edendorum modo ac ratione pauca dicamus. In qua re Gaisfordius quidem hanc viam ingressus est, ut cum duplex sit scholiorum collectio, altera [A] librorum SMTu, altera [B] omnium fere librorum communis, posteriori B licet maximam partem nihil hac nisi prava Byzantinorum doctrina contineretur, amplissimos spatiosae chartae honores concederet, contra egregia prioris collectionis scholia tam minutis litteris quae vix optimorum oculorum acie dignosci possent expressa in tristes infimae paginae angustias relegaret. Sic illa velut in carcere inclusa detinentur, ex quo tamen saepissime huc illuc

---

Trin. Cant. adseruatae. Harum descriptionem industriae debeo P. P. Dobraei.“

„*L. Hotchkis.* Hephaestionis enchiridii ex mss. omnibus Anglicanis emendatum et commentario illustratum, nondum tamen typis exscriptum studio Leonardi Hotchkis.“

„*Tyrwhitt.* Notulae quaedam manu Tyrwhitti ad marginem exemplaris ed. Pauw. penes cl. Burneium adscriptae.“

erumpunt ut ampliorem sive inter scholia B sive inter Longini prolegomena locum inveniant: velut e pag. 1 posterioris Gaisfordianae editionis scholium quod scriptum extat ad βραχεῖά ἐστι, e pag. 3 schol. ad ἡ ἐν διπλοῦν, e pag. 4 alterum scholium ad ἐν τῇ ἐξῆς, e pag. 5 scholia ad γίνεται, e pag. 9 scholium alterum ad ἀμυσχρόν. Iam undecunque haec scholia ex diversis Gaisfordiani libri partibus conquirite! Nolite tamen virum doctum negligentiae accusare, etenim tam larga est scholorum A copia, ut vel invito Gaisfordio ex marginis finibus quibus circumscribere eam voluit egressa sit. Nos vero ne tantas lectori in scholiis conquirendis molestias pararemus, e tenebricosis angustiis ea in claram lucem reduximus. Absolutum enim ipsum enchiridium et de poemate libellum interiectis Longini prolegomenis coniuncta scholia A et B, ad singula enchiridii capita quae iis illustrantur ita disposita suscipiunt, ut in unoque scholorum capite priorem teneant locum ut par est prioris, posteriorem posterioris collectionis scholia. Nec ullus in hac re lector errabit, nam satis dilucide utraque capitis pars suam prae se fert inscriptionem: ΣΧΟΛΙΑ A, ΣΧΟΛΙΑ B, singulis autem scholiis praepositi sunt numeri qui in ipso enchiridio ad ea quae illis scholiis explicantur verba repetuntur.

ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ
ΚΑΙ
ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ.

Ἡφαιστίων Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς ἔγραψεν ἐγχειρίδια περὶ μέτρων, καὶ μετρικὰ διάφορα, περὶ τῶν ἐν ποιήμασι ταραχῶν, κωμικῶν ἀπορημάτων λύσεις, καὶ τῶν μέτρων τοὺς ποδισμούς, καὶ ἄλλὰ πλεῖστα. Suid.

Ἰστέον δὲ ὅτι πρῶτον ἐποίησε περὶ μέτρων μῆ βιβλία. εἶθ' ὕστερον ἐπέτεμεν αὐτὰ εἰς ἔνδεκα· εἶτα πάλιν εἰς τρία· εἶτα πλεόν εἰς ἓν τούτου τοῦ ἐγχειριδίου. Long. prol. § 10.

ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ.

p. 1
Gaisf.
ed. 2.

A. ΠΕΡΙ ΣΤΛΛΑΒΩΝ.

Κεφ. α'. Περί ποσότητος συλλαβῶν.

5 Βραχεϊά ἐστὶ συλλαβὴ¹ ἢ ἔχουσα βραχὺ φωνῆεν,
ἢ βραχυνόμενον, μὴ ἐπὶ τέλους λέξεως, οὕτως ὡς
μὴ εἶναι μεταξὺ τούτου τοῦ φωνήεντος καὶ τοῦ ἐν
τῇ ἐξῆς συλλαβῇ σύμφωνα πλείονα ἑνὸς ἀπλοῦ,
ἀλλ' ἦτοι ἔν, ἢ μηδὲ ἔν.

10 Μακρά ἐστὶ συλλαβὴ² ἢ ἔχουσα μακρὸν φωνῆεν,
ἢ μηκυνόμενον, ἢ μίαν τῶν καλουμένων διφθόγ-
γων, οὕτως ὡς ἐξῆς εἶναι σύμφωνον³ ἦτοι τελικὸν ²
αὐτῆς τῆς συλλαβῆς, ἢ τῆς ἐξῆς ἀρκτικόν, οἶον,
θῆς, θῶς, παῖς, ναῦς· εἰ δὲ μή, οὐκ εἰσὶν ἀντικρως
15 μακροί, ἀλλὰ κοιναί, ὡς ἐξῆς ῥηθήσεται. ³

Θέσει μακροὶ γίνονται,⁴ ὅταν βραχέος ὄντος ἢ
βραχυνομένου φωνήεντος σύμφωνα πίπτῃ μεταξὺ
αὐτοῦ τε καὶ τοῦ τῆς ἐξῆς συλλαβῆς⁵ φωνήεντος

6 τέλους PCN scholl., τέλει F1 8 ἑνὸς ἀπλοῦ om. N 11
τῶν καλουμένων διφθόγγων CPMTu, διφθόγγων καλουμένων
N, τὴν καλουμένην δίφθογγον F1 14 θῆς, θῶς] θῆς θῶς B
F1 παῖς, ναῦς] καὶ ναῦς CPM, καὶ ι. ναῦς S, παῖς καὶ ναῦς
TuM2, ναῦς παῖς F1B 16 θέσει CPSHBF1, θέσει δὲ Tu.
18 αὐτοῦ τε καὶ τοῦ τῆς ἐξῆς συλλαβῆς HBF1, αὐτοῦ καὶ τοῦ
ἐν τῇ ἐξῆς συλλαβῇ MTuS, τὰ — φωνήεντα C

πλείονα ἐνὸς ἀπλοῦ, ἢ ἐν διπλοῦν.⁶ Γίνεται δὲ τοῦτο καὶ ἀεὶ ῥαδίως κατὰ πέντε τρόπους· ἦτοι γὰρ λήξει εἰς δύο σύμφωνα, οἶον

Τίρυνς, οὐδέ τι τεῖχος ἐπήρκεσε

5 Κάκεινος ἐν σάλεσ(σ)ι (πολλοῖς) ἡμενος μάκαρς ἀνὴρ.

καὶ Τιμοκρέοντος ἐκ τῶν ἐπιγραμμάτων,

4

Ἔτι συμβουλεύειν χερσ ἀπο, νοῦς δὲ πάρα.

καὶ Ἐμπεδοκλῆς,

Ἄλς ἐπάγη ῥιπῆσιν, ἔωσμένος ἡέλιοιο (206)

10 ἢ ἐν τῇ ἐξῆς⁷ ἐστί ταῦτα συλλαβῆ, οἶον

Ἐκτωρ δ' ἐν κλισίησιν

ἐνθα καὶ δεῖ⁸ παρατηρεῖν μὴ τὸ μὲν πρότερον ἄφω- 5

νον ἦ, τὸ δὲ δεύτερον ὑγρόν,⁹ αἰ γὰρ τοιαῦται κοι-
ναί, ὡς ἐξῆς εἰρήσεται· ἢ λήγει μὲν εἰς ἓν, ἔχει δὲ

15 καὶ τὴν ἐξῆς ἀρχομένην ἀπὸ ἑτέρου, οἶον ἄλ-λος·
ἢ εἰς διπλοῦν λήγει, οἶον, ἐξ· ἢ τὴν ἐξῆς ἔχει ἀπὸ
διπλοῦ ἀρχομένην, οἶον ἐ-ξω.

1 τὸ πλείονα ἐνὸς ἀπλοῦ διὰ τὰ διπλᾶ ἢ θέσει μακρὰ S, ἢ ἐν διπλοῦν om. CPSM 2 καὶ ἀεὶ ῥαδίως om. MTu, κατὰ πέντε τρόπους MTu, om. rel, κατὰ πέντε τρόπους καὶ ἀεὶ ῥαδίως Gaisf. λήξει CPSM, λήγει Fl.Gaisf. 4 Τίρυνς οὐδέ τι TuHN, T. καὶ οὐδέ τι CPM, T. καὶ οὐκέτι FlBM2. ἐπήρκεσε] ἐπήρκεσε FlB 5 κάκεινος CTu, καὶ κείνος M, καὶ κείνος HBF1, σάλεσι κείμενος γρ. ἡμενος M2, cf. Apoll. Dysc. ed. Bekker in Wolfii et Buttmani mus. antiq. stud. 1, 2, 333 αἰ διάλεκτοι ἀφαιροῦσι καὶ πλεονάζουσι· ἑορτὴ ὀρτὴ ... Ἄλλὰ καὶ Ἀλκμᾶν ἀ' μάκαρς ἐκεῖνός φησιν, et mox Δωριεῖς τῆνος ..., σπανίως διὰ τοῦ κ· καὶ κῆνος ἐν σάλεσιν πολλοῖς ἡμενος Ἀλκμᾶν. Pauw σάλεσσι. 6 Τιμοκρέοντος ἐκ τ. ἐπιγρ. CPSMTu, Τιμοκρέων ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν Fl 7 χερσ M, χερσ' TuP, χερσίν σ' C, σερσ S, σέρσ ἀπὸ ν. HBF1, σερσ' ἀποίνους N δὴ πάρα NHBF1 9 ἐπάγη] ἐπάγε^η P, ἐπάγει Fl..., ἔωσμένος M Tu, ἔωσμενος C, ἔως μενος Fl, ἔως μένος Gaisf. 10 ταῦτα om. FITu 11 δ' ἐν κλισίησιν om. Gaisf. 15 ἀρχομένην ἀπὸ ἑτέρου — διπλοῦν λήγει] ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην ἑτέρου C

Κοινή γίνεται συλλαβή¹⁰ κατὰ τρόπους τρεῖς¹¹.
ἦτοι ὅταν μακρῶ φωνήεντι, ἢ μηκνυομένῳ, ἢ δι- 6
φθόγγῳ ἐπιφέρεται φωνῆεν, οἶον

Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα (πολύτροπον, ὅς μάλα πολλὰ)
5 πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης (ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε.)
(καὶ)

τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς (ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκει.)¹² (Δ109)
Ῥᾶον μὲν¹³ οὖν γίνεται ἡ τοιαύτη κοινή, εἶγε ἡ συλ-
λαβὴ εἰς μέρος λόγου εἶη πεπερατωμένη, ὡς ἐν τοῖς
10 προκειμένοις παραδείγμασι· σπανιώτερον δὲ ἐπὶ μέ-
σης λέξεως. Οὐ μὴν ἀλλ' ὅμως εὐρίσκεται, καὶ μά-
λιστα ἐν τοῖς ἄλλοις μέτροις· ἐν μὲν ἰαμβικῶ, Αἰ- 7
σχύλος ἐν Νιόβῃ

οἴστρος τοιαύτας¹⁴ παρθένους λοχεύεται

15 καὶ Σοφοκλῆς

8

οὐδ' ἂν τοιαύτην γλῶσσαν

καὶ μὴν καὶ Ἀριστοφάνης

εἶπερ ποιήσω

ἐν δὲ ἰωνικῶ¹⁵ τῶ ἀπὸ μείζονος, Σωτάδου ἐξ Ἀδῶ-
20 νιδος τόδε,

τίνα τῶν παλαιῶν ἱστοριῶν θέλετ' ἔσακοῦσαι.

ἐν δὲ ἀντισπαστικῶ Ἀνακρέοντος,

ἦ κου νῦν ἐπὶ Ἀηθαίου¹⁶.

2 ἢ μηκνυομένῳ CPM, ἢ διχρόνῳ μηκνυομένῳ FlTu 4
„Loca uncinis inclusa ignorant codices quidam“ Gaisf. 8
κοινή CPMTu, κοινή συλλαβὴ Fl. 9 λόγου εἶη] λ. ἢ CPSM
12 ἐν τοῖς ἄλλοις μέτροις] ἐν τοῖς τριμέτροις C 14 ἴστρος
τοιαύτας παρθένους CPSM, ἴστρος τοιαύτας παρθένου Prisc.
1, 562 P., οἴστρος τοιαύτης παρθένου MTuFl. 15 καὶ Σο-
φοκλῆς — 18 εἶπερ ποιήσω CeP, om. rell. 19 τῶ om. MTu,
τὸ S 20 τόδε om. M. 23 ἦ κου Bergk, ἦκου CPS, ἴκου
MTu, οἴκου NHBFl.

ἐν δὲ τοῖς ἔπεσι σπανιώτερον, ὥστε τὸ τοῦ Ἀρχε-
λάου ὄνομα Σοφοκλῆς ἐν ταῖς ἐλεγείαις οὐκ ᾤετο
ἐγκωρεῖν οὔτε εἰς ἔπος οὔτε εἰς ἐλεγείαν. Φησὶ γοῦν, 9

Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ σύμμετρον ὧδε λέγειν.

5 Καὶ Παρθένιος δὲ ἐπικήδειον εἰς Ἀρχελαΐδα γρά-
φων ἐλεγειακὸν τὸν τελευταῖον μόνον στίχον ἀντι-
ἐλεγείου ἰαμβικὸν ἐποίησεν, ἐν ᾧ τὸ ὄνομα ἐρεῖν
ἔμελλεν,

Ἄμυσχρον οὔνομ' ἔσσει' Ἀρχελαΐδος¹⁷.

10 Διὰ τοῦτο καὶ παρ' Ὀμήρῳ συστέλλομεν τὴν

Πηνελέοιο¹⁸ ἄνακτος. (Ξ 489)

Ῥίνθων μὲν γὰρ καὶ ἐν ἰάμβῳ ἐπισημασίας ἠξίωσε
τὸ τοιοῦτον· ἐν γὰρ Ὀρέστη δρᾶματί φησιν,

Ὡς σὲ Διόνυσος αὐτὸς ἐξώλη θείη·

10

15 Ἴππώνακτος τὸ μέτρον, οὐδέν μοι μέλει.

καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἐκάβῃ

πάθῃ ταλαίνης ἑξαπαλλάξαι ζώης.

Ὅμως μέντοι καὶ ἐν ἔπεσιν εὐρίσκειται, ὡς παρὰ 11

Θεοκρίτῳ

20 ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὄρωῶν ἄειδε τοιαῦτα

καὶ παρ' Ὀμήρῳ

1 ὥστε P. οὔτως ὥστε SM, οὔτως ὡς rell. 2 ὄνομα om. HBF1. 3 οὔτ' εἰς ἔπος οὔτ' ἐλεγείαν Tu. γοῦν ὁ Σοφοκλῆς MTu 4 γὰρ τὸ σύμμετρον C 5 γράφων] γράφει HBF1. 7 ἐρεῖν ἔμελεν P, εὐρεῖν ἔμελλεν N 10 συστέλλομεν τὴν] συστέλλεται τὴν μὲν N 11 Πηνελάοιο M1Tu 14 ὡς σὲ] ὅσε PS, ὅτε schol. S, ὁ Tu, ὅδε F1 Διόνυσος C, Διονύσιος schol. S θείης F1 15 Ἴππώνακτος κτλ. Choerobosc. in Theod. 553, Herod. ap. Valckenaer. ad Phoen. 1508. Ἰθ' Ἴπ- πώνακτος CcP, εἴθ' Ἴπ. TuM(?), εἰ δ' Ἴπ. F1 οὐ μοι TuF1 μέλλοι vel μέλλει F1 18 παρὰ Θεοκρίτῳ καὶ φησὶ libb. non- nulli 20 ὄρωῶν γὰρ ἄειδε C 21 καὶ παρ' Ὀμήρῳ — λέγε- σθαι om N

οἶδ' ἀρετὴν οἴός ἐσσι, τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι (N 275).
καὶ παρ' Ἀνακρέοντι ἐν ἐλεγείαις

οὐδέ τί τοι πρὸς θυμόν, ὅμως γε μὲν ὡς ἀδοιάστως.

Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν τοιούτων

5 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι, (Π 235)
καὶ

ἔδμεναι οἶα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν, (κ 243)

ἴσως διὰ τὸ φαντασίαν τινὰ παρέχειν τοῦ ἀπηρτί-
σθαι τὴν λέξιν ἐν τῷ χαμαί, ὡς μία ἢ χαμαὶ ἀκούε-
10 ται· τῇ μέντοι γε νι διφθόγγῳ ἐὰν παρακολουθήσῃ
τὸ τοιοῦτον, τελείως τραχὺς ὁ στίχος γίνεται, οἶον
Ἔκτορ υἱὲ Πριάμοιο ¹⁹ (H 47).

Δεύτερος δέ ἐστι τρόπος ²⁰, ὅταν βραχεὶ ἢ βρα-
χυνομένῳ φωνήεντι ἐπιφέρηται ἐν τῇ ἐξῆς συλλαβῇ ¹²
15 σύμφωνα δύο, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄφωνόν ἐστι, τὸ
δὲ δεύτερον ὑγρόν· οἶον, ὄπλον, ἄκρον,

Πάτροκλέ μοι δειλῆ (T 287)

ὅταν δὲ τὸ προηγούμενον ἡμίφωνον ²¹ ἦ, οὐκέτι
κοινὴ ἐστὶν ἢ προκειμένη, ἀλλὰ τελείως μακρά.
20 Προτάσσεται δὲ ἡμίφωνον ὑγροῦ, τὸ μὲν μ τοῦ ν,
οἶον ἀμνός· τὸ δὲ σ τοῦ μ, οἶον, ἐσμός· καὶ τὸ σ
τοῦ λ κατὰ πάθος, ὡς ἐν τῷ μάσλης· καὶ σπανίως
τοῦ ν, ὡς ἐν τῷ Πάσνης καὶ Μάσνης, ἀ δὴ ὀνό-

3 ἀδοιάστως] ἀδιάστως BFl 6. 7 καὶ πάλιν ἔδμεναι Tu
καὶ ἔδμεναι — ὡς μία ἢ χαμαὶ om. N 8 ἴσως] ἴσθι C ἀπ-
ηρτίσθαι] ἀπαρτίσθαι C, ἀπηρτήσθαι BFl 9 λέξιν ὡς ἐν
τῷ χαμαὶ C, ὡς μία ἢ χαμαὶ om. C 10 μέντοι γε διφθ. Tu,
μέντοι νι διφθ. Fl 12 Ἔκτορ C 13 Δεύτερός ἐστι MTu 16
ὑγρόν] ἀμετάβολον B72 18 δὲ προηγούμενον MTu 19 τε-
λείως] τελείως M 21 τὸ δὲ σ τοῦ μ om. CP οἶον ἐσμός om.
P, ὡς ἐν τῷ ἐσμός M καὶ τὸ σ] τὸ δὲ σ P 22 μάσλης CPM,
ἀμάσλης TuFl 23 Πάσνης καὶ Μάσνης C, Πάνσης κ. M.
P, Πάσνης κ. Ἄσνης Tu, Μάσνης HBF1

ματα παρὰ Ξάνθῳ εἰσὶν ἐν τοῖς Λυδιακοῖς. Ἦδη ¹³
 μέντοι ἢ διὰ τοῦ μν σύνταξις ἐποίησέ που καὶ βρα-
 χεῖαν, ὡς παρὰ Κρατίνῳ ἐν Πανόπταις,

Ἄλλοτριογνώμοις, ἐπιλήσμοσι, μνημονικοῖσι —

5 καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Μεγαρίδι,

εὔμνος²² καὶ μουσικὰν ἔχουσα πᾶσαν φιλόλυρος

[Ἦχή.]

καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ

14

τὼς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος (ὡςδε συναινω)

10 Ἐὰν μέντοι ἐν τῇ προτέρᾳ συλλαβῇ τελικὸν ἢ τὸ
 ἄφωνον²³, τῆς δὲ δευτέρας ἀρκτικὸν τὸ ὑγρόν, οὐκ-
 ἐτι γίνεται κοινὴ συλλαβὴ ἀλλ' ἀντικρυς μακρά,
 ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ

ἔκ μ' ἔλασας²⁴ ἀλγέων,

15 (καὶ παρ' Ὀμήρῳ)

ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βάντες (ρ 90).

Φησὶ δὲ ὁ Ἡλιόδωρος²⁵ τὸ μ̄ ἐπιφερόμενον ἀφώνῳ
 ἦττον τῶν ἄλλων ὑγρῶν κοινὰς ποιεῖν ἐν τοῖς ἔπεσι ¹⁵
 συλλαβάς. Διὰ τοῦτο καὶ Κρατῖνος ἐν τοῖς Χείρωνσι

20 πεποίηκε,

σκῆψιν μὲν Χείρωνες ἐλήλυμεν, ὡς ὑποθήκας²⁶

ἀντὶ τοῦ ἐληλύθαμεν, ὅπερ ἐξηλέγξαμεν ψεῦδος²⁷ ¹⁶
 ὄν· πρὸς γὰρ τῷ μυρίαν εἶναι τὴν χρῆσιν παρὰ

1 Λυδικοῖς C   4 ἀλλοτριογνώμης ἐπιλήσμοσιν HBF1
 6 εὔμνος P   ἔχουσα CHBF1   φιλόλυρος HBF1, φιλόχορος D
 9 ὡςδε συναινω add. Prisc. p. 542. 551. 572, om. libb. Heph.
 10 Ἐὰν] κἄν Tu   11 ἀρκτικὸν CPSM, ἀρχικὸν TuF1   14
 ἔκ μ' ἔλασας] ἔκμελ' ἄσας P, ἔκ με λάσας Bentr. Gaisf.   15 καὶ
 παρ' Ὀμήρῳ om. libb.   17 τὸ μὲν ἐπιφερόμενον P   ἀφώνῳ
 CPMTu, ἄλλῳ NHBF1   18 ὑγρῶν] ὑγρόν BF1   19 συλλα-
 βάς μᾶλλον δὲ μακράς C, marg. P   21 μὲν ὡ Χείρωνες CP,
 μὲν Χείρωνι N   ἐληλύθαμεν F1   22 ἀντὶ τοῦ ἐληλύθαμεν P
 23 γὰρ τὸ μυρίαν PS

τοῖς ἄλλοις, ἐδείξαμεν ἔτι καὶ παρ' αὐτῶ τῶ Κρα-
τίνῳ πολλάκις οὕσαν, ὡς ἐν Κλεοβουλίναις,

ἔστιν ἄκμων²⁸ καὶ σφῦρα νεανία εὔτριχι πώλω.

καὶ ἐν Πανόπταις,

5 κρανία δισσὰ φορεῖν, ὀφθαλμοὶ δ' οὐκ ἀριθμητοί.

καὶ ἐν Ὠραῖς,

οὐδὲ πρὸς εἶδος ἄρ' ἦν οὐδὲν προσιδόντι τεκμαρτόν.

Ἄλλως τε καὶ τὸ ἐλήλυμεν ἐδείξαμεν καὶ ἐν ἄλλοις¹⁷

μέτροις συνήθως αὐτοῖς λεγόμενον, ὡς παρ' Ἀχαιῶ

10 ἐν Κύκνῳ,

Κύκνου δὲ πρῶτα πρὸς δόμους ἐλήλυμεν.

παρ' ᾧ καὶ τὸ δευτέρον ἐστὶν ἀκολούθως πρόσωπον,

τοιούδε φωτὸς πρὸς δόμους ἐλήλυτε.

Τρίτος δὲ ἐστὶ τρόπος,²⁹ ὅταν βραχεῖα συλλαβὴ

15 τελικὴ λέξεως ἦ, μὴ ἐπιφερομένων τῶν τῆς θέσει

μακροῦς ποιητικῶν συμφώνων, ἀλλ' ἦτοι ἐνός, ἢ

μηθενός· ὡς ἐν τῶ

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον (Ξ 421)

ἢ

20 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε θρόος τε (Μ 144)

καὶ]

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπησ (Ξ 1)

3 σφύρα F1 πώλω] πόλω C, πώπω HBF1 4 καὶ πάλιν ἐν Πανόπτ. Tu 5 κρανία δισσάφορα — ἀριθμητοί F1 6 καὶ πάλιν ἐν Ὠραῖς Tu 7 οὐδὲ πρὸς εἶδος κτλ.] εἶδος οὐδὲν ἄρ' ἦν οὐδὲν πρ. Cc(?), ἄρ οὖν οὐδὲν τι (τοι B?) προσιδόντες τ. HBF1 8 ἐλήλυμεν] ἐλήλυθμεν F1 καὶ om F1 9 αὐτοῖς λεγόμενον om. C 11 δόμον ἐλήλυθμεν F1 13 ἐλήλυτε] ἐλήλυθε F1 14 τρόπος κοινῆς συλλαβῆς MTu 15 λέξεως] λέξις HBF1 τῆς θέσει μακροῦς cf. schol. S] τῆς θέσεως μακροῦς M2TuGaisf., τῆς μακροῦς CPS 16 ποιητικῶν om. HBF1 19 ἢ αὐτὰρ ἐπεὶ] ἢ om. MTu 20 θρόος τε MTu, om. rell.

ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται (ι 109)
καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον (Ζ 194)

ἐνταῦθα καὶ εἰς μέρος λόγου ἢ κοινῇ ἔληξε, καὶ εἰς
τὴν τοῦ ποδὸς τελευταίαν ἔληξεν. αἱ γὰρ ἄλλαι 18
5 κοιναί, ἃς εἶπον, ἀρκτικάι ποδῶν ἦσαν· αὕτη δὲ
καὶ τοῦ ποδὸς καὶ τῆς λέξεως ληκτική, λέγω δὲ ἢ
μεν.

Κεφ. β'. Περὶ συνεκφωνήσεως.

Συνεκφώνησις¹ ἐστίν, ὅποταν δύο συλλαβαί
10 σύμφωνον μὴ ἔχουσαι μεταξὺ ἀλλήλων ἀντὶ μιᾶς
παραληφθῶσι.

Τρόποι δὲ εἰσι τῆς συνεκφωνήσεως οἷδε· 19
ἢ γὰρ δύο μακρὰ εἰς μίαν μακρὰν παραλαμβάνον-
ται, ὡς τὸ

15 ἢ οὐχ ἄλις ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις (Ε 349)
καὶ πάλιν

βουκόλ' ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὔτ' ἄφροσι φωτὶ ἔοικας (υ 227)

ἢ βραχεῖα καὶ μακρὰ εἰς μίαν μακρὰν
ἐπειδὴ δ' εἰς νῆάς τε Ἑλλήσποντον ἴκοντο

20 καὶ πάλιν

πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον (α 183)

ἢ δύο βραχεῖαι εἰς μίαν μακρὰν 20

3 καὶ εἰς τὴν τοῦ ποδὸς] εἰς τὴν om. CPSM 4 τελευ-
ταίαν ἔληξεν CM, τελευταία ἔληξεν, τελευτήν ἔληξεν Tu, ἔλη-
ξεν om. FlGaisf. 5 ἀρκτικάι ποδὸς CPSMTu, ἀρκ. ποδῶν
Fl 6 καὶ τῆς λέξεως om. CPSM1 ληκτική] ἀρκτική N λέγω
δὲ ἢ μεν om. M1Tu, καὶ μὲν CcPS 12 — pag. 11, 1 sicut de-
dimus, in TuM leguntur. HNBF1 haec habent: Τρόποι — οἷδε·
ἢ γὰρ μακρὰ εἰς μίαν μακρὰν παραλαμβάνονται οἷον ἢ οὐχ
ἄλις ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας ὑπεροπεύεις (καὶ βουκόλ' ἐπεὶ
οὔτε κακῶ om. N) ἢ βραχεῖα καὶ μακρὰ εἰς μίαν μακρὰν. νῆα
μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνὶ πόντῳ. πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόν-
τον. 22 — pag. 11, 1 om CP

νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνὶ πόντῳ (ι 283)
ἢ δύο βραχεῖαι εἰς μίαν βραχεῖαν· ὅπερ ἐν τοῖς ἄλ-
λοις εὐρίσκεται μέτροις, ὡς παρὰ Σωτάδῃ ἐν τῇ
Ἰλιάδι,²

5 σείων μελίην Πηλιάδα δεξιὸν κατ' ὤμον.

ἐν δὲ τοῖς ἔπεσι σπανίως· ὥσπερ Κριτίας ἐν τῇ εἰς
Ἀλκιβιάδην ἐλεγείᾳ οὐκ ᾤετο ἐγχωρεῖν τοῦ Ἀλκι-
βιάδου τὸ ὄνομα, φησὶ γάρ

καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναῖον στεφανώσω,
10 Ἀλκιβιάδην νέοισιν ὑμνήσας τρόποις,
οὐ γάρ πως ἦν τοῦνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείῳ,
νῦν δ' ἐν ἱαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

Ἔστι μέντοι καὶ ἐν ἔπει, ὡς παρὰ Κορίννῃ ἐν τῷ
πέμπτῳ,³

15 ἢ διανεκῶς⁴ εὔδεις, οὐ μὰν πάρος ἦσθα Κόριννα. 21

καὶ παρὰ Πραξίλλῃ ἐν διθυράμβοις ἐν ᾧδῃ ἐπιγρα-
φομένη Ἀχιλλεύς,

Ἀλλὰ τεὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,

τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα, 22

20 ᾧχ' ἐκατόγχειρον καλέσασ' (A 402)

καὶ

θῖν' ἐφ' ἄλῳς πολιῆς (A 350)

οὐ μᾶλλον συνεκφώνησιν ἔχει ἢ συναλοιφήν· ἔστι
δ' ὅπου καὶ βραχεῖα καὶ κοινὴ ἀντὶ βραχείας πα-
25 ραλαμβάνονται, ὡς ἐν τῷ

3 ἐν τῇ Ἰλιάδι om HBF1 6 εἰς Ἀλκιβιάδην] πρὸς Ἀ. F1
7 τοῦ Ἀλκιβιάδου τὸ ὄνομα CPMTu, τὸ τοῦ Ἀλκ. ὄνομα F1
9 Ἀθηναῖον PB, Ἀθηναίου SM 13 ἐν ἔπει] ἐν ἔπεσιν P,
ἔπει F1 15 διανεκῶς] διαννιεκῶς C εὔδεις] εὔδης PM
24 ὅπου καὶ βραχεῖα] ὅπου βραχεῖα M κοινὴ CPSMTu, μα-
κρὰ F1Gaisf. παραλαμβάνονται CPS, παραλαμβάνεται F1

- ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, ὁ παλιμ-
 βακχείος ---
- ἑξάχρονος δὲ εἷς, ἐκ τριῶν μακρῶν, ὁ μολοτ-
 τός ---
- 5 Τετρασύλλαβοι δὲ οἱ τούτων διπλασίονες ἐκ-
 καίδεκα ὧν
 τετράχρονος εἷς, ἐκ τεσσάρων βραχειῶν, ὁ προ- 24
 κελευσματικός ---⁶
 πεντάχρονοι δὲ τέσσαρες·
- 10 ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν, ὁ παιῶν
 πρῶτος ---
- ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ δύο βρα-
 χειῶν, ὁ παιῶν δεύτερος ---
- 15 ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς καὶ βρα-
 χείας, ὁ παιῶν τρίτος ---
- ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μακρᾶς, ὁ παιῶν
 τέταρτος ---⁷
- ἑξάχρονοι δὲ ἕξ·⁸
- 20 ἐκ δύο βραχειῶν καὶ δύο μακρῶν, ὁ 25
 Ἴωνικός ἀπ' ἐλάττονος ---
- ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν καὶ βρα-
 χείας, ὁ ἀντίσπαστος ---
- ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν, ὁ Ἴω-
 νικός ἀπὸ μείζονος ---
- 25 ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, καὶ μακρᾶς καὶ
 βραχείας, τροχαϊκὴ ταυτοποδία, ἢ δι-
 τρόχαιος ---
- 30 ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ
 μακρᾶς, ἰαμβικὴ ταυτοποδία, ἢ δίαμ-
 βος ---
- ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν καὶ μα-
 κρᾶς, ὁ χορίαμβος ---

ἑπτάχρονοι δὲ τέσσαρες·

ἐκ βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν, ὁ ἐπί-
 τριτος πρῶτος ~ - - -

5

ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ δύο μακρῶν,
 ὁ ἐπίτριτος δεύτερος, ἢ καὶ τροχαϊκῆ
 ἑπτάσημος, ὁ καὶ Καρικός - ~ - -

ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς,
 ὁ ἐπίτριτος τρίτος, ἢ ἰαμβικῆ ἑπτά-
 σημος, ὁ καὶ Ῥόδιος - - ~ -

10

ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ βραχείας, ὁ ἐπί-
 τριτος τέταρτος, ἢ ἀντισπαστικῆ ἑπτά-
 σημος, ὁ καὶ μονογενής - - - ~ ⁹

ὀκτάχρονος δέ, ἐκ τεσσάρων μακρῶν, σπον- 26
 δειακῆ ταυτοποδία ἢ δισπόνδειος - - - - ¹⁰.

15

Γ. ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ.

Κεφ. δ'. Περὶ ἀποθέσεως μέτρων.

¹ Ἀκατάληκτα καλεῖται μέτρα, ὅσα τὸν τελευταῖον
 πόδα ὀλόκληρον ἔχει· οἶον, ὡς ἐπὶ δακτυλικοῦ,

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατερ Διός.

20

Καταληκτικὰ δέ, ὅσα μεμειωμένον ἔχει τὸν τε- 27
 λευταῖον πόδα· οἶον ἐπὶ μὲν ἰαμβικοῦ,

Χαίροισα νύμφα, χαιρέτω δ' ὁ γαμβρός.

ἐνταῦθα γὰρ ἡ βρως τελευταία συλλαβὴ ἀντὶ τοῦ
 ὅλου ποδὸς ἰαμβικοῦ κεῖται. Ἐὰν δὲ τρισύλλαβος

18 οἶον ὡς] οἶον ὡς καὶ C, οἶον N 21 ἐπὶ μὲν ἰαμβικοῦ
 C, cf. ἔαν δὲ τρισύλλαβος ἢ, μὲν om. rell. Gaisf. 22 Χαί-
 ροισα νύμφα] Χαίροις ἀνύμφα libb. 23 ἐνταῦθα γὰρ Tu,
 γὰρ om. rell. ἀντὶ τοῦ ὅλου PS, τοῦ om. rell. Gaisf.

ἢ ὁ πούς ὁ τὸ μέτρον συνιστάς, δύναται καὶ παρὰ δύο συλλαβὰς εἶναι τὸ καταληκτικόν· οἶον ἐπὶ δακτυλικοῦ,

Ἐν δὲ Βατουσιάδης.

5 ἐνταῦθα γὰρ ἡ δὴς συλλαβὴ ἀντὶ τρισυλλάβου κεῖται δακτυλικοῦ. Ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων τὸ μὲν παρὰ συλλαβὴν καλεῖται καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον· τὸ δὲ παρὰ δύο συλλαβὰς καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν.

Βραχυκατάληκτα δὲ καλεῖται, ὅσα ἀπὸ διποδίας
10 ἐπὶ τέλους ὄλω ποδὶ μεμείωται, οἶον ἐπὶ ἰαμβικοῦ,

Ἄγ' αὐτ' ἐς οἶκον τὸν Κλησίππω.

ἐνταῦθα γὰρ ὁ σιππὼ πούς ἀντὶ ὅλης ἰαμβικῆς κεῖται διποδίας.

Ἵπερκατάληκτα δέ, ὅσα πρὸς τῷ τελείῳ προσέ-
15 λαβε μέρος ποδός· οἶον ἐπὶ ἰαμβικοῦ,

Εἴμ' ὥστ' ἀπ' ὑσσάκω λυθεῖσα².

τοῦτο μὲν οὖν συλλαβῇ πλείονι περιττεύει. Δύ-
28 νатаι μὲν οὖν καὶ δισυλλάβῳ περιττεύειν, ὁπότεν ἑκάτερος τῶν ἐν τῇ συζυγίᾳ ποδῶν τρισύλλαβος ἢ·
20 οἶον ἐπὶ ἀναπαιστικοῦ,

Ἄδ' Ἄρτεμις, ὦ κόραι,

τοῦτο γὰρ πρὸς τῇ ὀλοκλήρῳ συζυγίᾳ δισύλλαβον ἔσχε τὸν τελευταῖον, ὅπερ ἀναπαίστου μιᾷ ἐνδεῖ συλλαβῇ. Καλοῦνται δὲ ταῦτα πάντα ἀποθέσεις.

5 κεῖται δακτυλικοῦ] κ. δακτύλου Tu, δακτυλικοῦ om. C
8 συλλαβὰς καταληκτικόν] σ. καλεῖται κ. Tu 11 Ἄγ' αὐτ']
ἄγατ' Ce 12 πούς ἀντὶ ὅλης] πούς om Tu 16 Εἴμ' ὥστ'
ἀπ' ὑσσάκω Bentr.] εἴμ' ὦ ταπυσσάκωλυθεῖσα PS, εἴμ' ὦ τὰ
πύσσα κωλυθεῖσα Ce, εἴμ' ὦ ἀπυσσάλω λ. M, εἴμ' ὡστ' ἀπὸ
πυσσάλω λυεῖσα Fl 17 συλλαβῇ πλείονι CPSMTu, πλείονι
συλλαβῇ FlGaisf. 18 μὲν οὖν καὶ] δ' οὖν καὶ FlM2, καὶ om.
CPSM 21 κόραι C, κόρα SBF1

Παντὸς μέτρου ἀδιάφορός ἐστιν ἡ τελευταία
συλλαβή, ὥστε δύνασθαι εἶναι αὐτὴν καὶ βραχεῖαν
καὶ μακράν· οἶον

5 "Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
εὐδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος (B 1)
ἐν μὲν γὰρ τῷ προτέρῳ μακρὰ ἐστιν ἡ τελευταία
συλλαβή, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ βραχεῖα.

Πᾶν μέτρον εἰς τελείαν περατοῦται λέξιν, ὅθεν
ἐπίληπτά³ ἐστι τὰ τοιαῦτα Σιμωνίδου ἐκ τῶν ἐπι- 29
10 γραμμάτων,

ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φόως γένεθ', ἠνίκ' Ἀριστο-
γείτων Ἴππαρχον κτεῖνε, καὶ Ἀρμόδιος.

καὶ πάλιν Νικομάχου τοῦ τὴν περὶ ζωγράφων ἐλε-
γείαν πεποιηκότος,

15 οὔτος δὴ σοὶ ὁ κλεινὸς ἀν' Ἑλλάδα πᾶσαν Ἀπολλό-
δωρος· γινώσκεις τοῦνομα τοῦτο κλύων.

ταῦτα μὲν οὖν ἐγένετο διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων ἀνάγ-
κην· οὐ γὰρ ἐνεχώρει. Ἔνια δὲ καὶ παίζουσιν οἱ
κωμικοί, ὡς Εὐπολις Βάπταις,

20 ἄλλ' οὐχὶ δυνατόν ἐστιν· οὐ γὰρ ἀλλὰ προ-
βούλευμα βαστάζουσι τῆς πόλεως μέγα.

9 ἐπίληπτα] ἐπίψογα marg. P 11 φόως SMTu, om. C
HBF1 13 τὴν περὶ ζωγράφων CcM, περὶ ζ. τὴν Tu, τὴν om.
HBF1 16 γινώσκεις] γινώσκειν F1 18 Ἔνια] Ἔνιοι BF1
19 Βάπταις PS, ἐν B. rell. 20 οὐ γὰρ ἀλλὰ Bentl., οὐ γὰρ
ἄλλο libb., ἄλλο τι Hermann.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ENNEA ΤΩΝ ΜΟΝΟΕΙΔΩΝ ΚΑΙ
ΟΜΟΙΟΕΙΔΩΝ ΜΕΤΡΩΝ.

Κεφ. ε'. Περὶ ἰαμβικοῦ.

30

Τὸ ἰαμβικὸν¹ δέχεται κατὰ μὲν τὰς περιττὰς
5 χώρας, τοῦτ' ἔστι πρώτην τρίτην πέμπτην, ἰαμβον,
τρίβραχυν, σπονδεῖον, δάκτυλον, ἀνάπαιστον· κατὰ 31
δὲ τὰς ἀρτίους, τοῦτ' ἔστι δευτέραν τετάρτην ἕκτην,
ἰαμβον, τρίβραχυν, καὶ ἀνάπαιστον· τοῦτον δὲ
παρὰ μὲν τοῖς κωμικοῖς συνεχῶς, παρὰ δὲ τοῖς
10 ἰαμβοποιοῖς καὶ τραγικοῖς σπανιώτερον. Ὅτε μὲν
οὖν ἀκατάληκτόν ἐστιν, ἐπὶ τῆς τελευταίας τὸν
ἰαμβον δέχεται μόνον, ἢ τὸν πυρρίχιον διὰ τὴν
ἀδιάφορον· ὅτε δὲ καταληκτικόν, τὸν ἰαμβον πα-
ραλήγοντα, ἢ σπανίως τρίβραχυν, ὥστε γίνεσθαι
15 τὴν κατακλειῖδα ἤτοι ἀμφίβραχυν, ἢ βακχεῖον².

Ἔστι δὲ ἐπίσημα ἐν αὐτῷ ἀκατάληκτα μὲν δί- 32
μετρα, οἷα τὰ Ἀνακρεόντεια ὅλα ἄσματα γέγραπται·
οἶον

ἔρῳ τε δηῦτε κούκ ἐρῳ,

20 καὶ μαίνομαι κού μαίνομαι.

τρίμετρα δέ, ὡς τὸ

ἔστε ξένοισι μειλίχοις εἰκότες.

4 ἰαμβικὸν] ἰαμβικὸν μέτρον Tu περιττὰς] περισσὰς P, πρώτας C 5 καὶ πέμπτην MTu 6 σπονδεῖον δάκτυλον om. C, ἢ σπονδεῖον δάκτ. P 7 καὶ ἕκτην M 8 καὶ τρίβραχυν CPSM τοῦτον δὲ τὸν ἀνάπαιστον MTu, τὸν ἀνάπαιστον om. rell., τοῦτο δὲ Fl B 115 9 μὲν τοῖς] alii μὲν, alii τοῖς, coniunxit Gaisf. συνεχῶς] συγχνῶς libb. 12 δέχεται] ἐπιδέχεται M τὸν πυρρίχιον] τὸν om. PM 13 ὅτε δὲ] ὅταν δὲ CPSHF1B72, ὅταν δὲ ἐστὶ B 115 14 γίνεσθαι τὴν κατακλειῖδα] γενέσθαι τ. κ. M 16 δίμετρα] τρίμετρα HB, τρίμετρα Fl 18 οἶον om. C 19 δηῦτε] δ' ἠῦτε CPM, δήτα rell. 21 ὡς τὸ om. CSM1, τὸ om Tu 22 ἔστε] ἔσται libb. Heph. Plut. adv. Stoic. II p. 1068 B ξένοισι μειλίχοις] ξένοι εἰλίχοις HBF1

τετράμετρα δέ, οἶον τὸ Ἀλκαίου

δέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

καταληκτικὰ δέ, δίμετρα μὲν, ὡς τὸ καλούμενον
Ἀνακρεόντειον, οἶον

- 5 ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

τρίμετρον δέ, οἶον τὸ Ἀρχιλόχου

ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ.

τετράμετρον δέ, οἶον τὸ Ἰππώνακτος

- 10 εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρπεινα.

Ἔστιν ἐπίσημον ἐν τοῖς ἀκαταλήκτοις καὶ τὸ χω-
λὸν καλούμενον· ὅπερ τινὲς μὲν Ἰππώνακτος, τινὲς
δὲ Ἀνανίου φασὶν εὖρημα. Διαφέρει δὲ τοῦ ὀρθοῦ,
ἢ ἐκεῖνο μὲν τὸν τελευταῖον ἴαμβον ἔχει, ἢ πυρρί-
15 χιον διὰ τὴν ἀδιάφορον· τοῦτο δὲ ἢ σπονδεῖον ἢ
τροχαῖον· καὶ ὅτι ἐκεῖνο μὲν ἐπὶ τῶν παραληγόν-
των μετὰ τῶν δισυλλάβων δύο, ἴαμβου καὶ σπον-
δειοῦ, δέχεται καὶ τρισυλλάβους τὸν δάκτυλον, τὸν
τρίβραχυν, καὶ τὸν ἀνάπαιστον· τὸ δὲ χωλὸν οὐ
20 δέχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας,
οὔτε δάκτυλον, οὔτε τρίβραχυν, οὔτε ἀνάπαιστον· 34
ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἴαμβον, ὅτε καὶ εὐπρεπὲς ἐστίν,
ὡς τὸ

1 τετράμετρον CPS τὰ Ἀλκαίου C 3 καταληκτικὸν δὲ
δίμετρον τὸ καλούμενον CPSMTu 4 οἶον om. CPMTu 7
τρίμετρον — τετράμετρον CPSETu, τρίμετρα — τὸ τοῦ — τε-
τράμετρα — τὸ τοῦ Fl 10 εἴ μοι] ἔμοι CP 11 ἐπίσημα
P 12 τινὲς δὲ Ἀνανίου φασὶν εὖρημα CPSMTu, ἄλλοι δὲ Ἀ.
εὖρημα φασὶν εἶναι NHBF1Gaisf. 15 διὰ τὴν ἀδιάφορον
om. C ἢ τροχαῖον om. B 115 hiatus relicto 16 καὶ ὅτι ἐκεῖνο
— καὶ τὸν ἀνάπαιστον om CPS 17 μετὰ τῶν δισυλλάβων]
τῶν om. M ἴαμβου καὶ σπονδειοῦ N, ἴαμβους καὶ σπονδειοῦς
rell. 22 ἐστίν ὡς τὸ] ὡς τὸ om. P

ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἦκω,
 ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ σπονδεῖον, ὅτε καὶ τραχύτερον γί-
 νεται, ὡς τὸ
 εἰς ἄκρον ἔλκων, ὥσπερ ἀλλάντα ψύχων.

5 [Ἐπειδὴ δὲ πᾶσα μέτρων ἀρχὴ ἀδιάφορος, καὶ ὁ
 Ἰάμβος ἐδέξατο ἐν ἀρχῇ τὸν σπονδεῖον· τούτου δὲ
 κοινωνήσαντος τῷ μέτρῳ, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ λυθέν-
 τες ἐκοινώνησαν· δάκτυλος, φημί, καὶ ἀνάπαιστος·
 ὁ γὰρ χορεῖος τοῦ ἰάμβου ἐστὶ λύσις. Εἰ τοίνυν
 10 τὸν σπονδεῖον ἐν ταῖς ἀρτίαις οὐ δέχεται, οὐδὲ τὸν
 ἀπ' αὐτοῦ λυθέντα ἀνάπαιστον ὀφείλει δέχεσθαι.
 Παρὰ μὲν οὖν τοῖς ἰαμβοποιοῖς (καὶ τοῖς τραγωδο-
 ποιοῖς) τοῦτο σώζεται· παρὰ δὲ κωμικοῖς, οὐ λίαν
 ἀντιποιοιμένοις συμμετρίας, οὐκέτι· τὸν δὲ τρο-
 15 χαῖον, ὃς ἀντιπαθεῖ τῷ ἰάμβῳ, παρητήσαντο. Εὐ-
 ρίσκεται δὲ παρὰ τοῖς κωμικοῖς συνεχῶς ὁ ἀνάπαι-
 στος· τὸν γὰρ βίον οὗτοι μιμούμενοι θέλουσι δο-
 κεῖν διαλελυμένως διαλέγεσθαι, καὶ μὴ ἐμμέτρως·
 ὁ δὲ ἀνάπαιστος διαλελυμένην ποιεῖ τὴν φράσιν
 20 διὰ τὸ τετράσημον. Ἰαμβοποιοὶ μέντοι καὶ τραγω- 35
 δοποιοί, ὡς μὴ ὄντες τοιοῦτοι, οὐ συνεχῶς κέ-
 χρηται³.]

Κεφ. 5'. Περὶ τροχαϊκοῦ.

Τὸ τροχαϊκὸν¹ κατὰ μὲν τὰς περιττὰς χώρας

2 ὅτε δὲ καὶ PM, δὲ om. rell. τραχύτερος MTu γίνεται
 ὡς τὸ] ὡς τὸ om. P 4 ἔλκων] ἦκων NHBF1 ἀλλάντα C
 5—22 om CcP, minoribus litteris exarata habet tanquam scho-
 lion M; non Hephaestionis sunt, sed rem metricam male docti
 interpretis. 5 μέτρων] μέτρον F1 6 ἐν ἀρχῇ] ἀρχῇ HB72F1,
 ἀρχὴν N 8 ἐκοινώνησαν] add. MTu: καὶ οὗτοι τῷ ἰαμβικῷ
 μέτρῳ 10 ἐν ταῖς ἀρτίαις om. M 12 τοῖς ἰαμβοποιοῖς]
 τοῖς om. S καὶ τοῖς τραγωδοποιοῖς om. libb. 16 τοῖς κωμι-
 κοῖς] τοῖς om. H 20 τετράσημον] τρίσημον MTu τραγω-
 δοποιοὶ M, τραγωδιοποιοὶ rell. 21 οὐ συνεχῶς] οὐ om. F1

δέχεται τροχαῖον, τρίβραχυν καὶ δάκτυλον· κατὰ
 δὲ τὰς ἀρτίους τούτους τε, καὶ σπονδεῖον καὶ ³⁶
 ἀνάπαιστον. Καταληκτικὸν δὲ ὅτε ἐστὶ, μάλιστα
 μὲν τὸν παραλήγοντα τροχαῖον δέχεται, ἐστὶ δὲ ὅτε
 5 καὶ τρίβραχυν· καὶ ἔαν δὲ ἧ βραχυκατάληκτον, οὐ
 βούλεται τὸν παραλήγοντα τετράσημον² ἔχειν. Ἔστι
 δὲ ἐπίσημα ἐν αὐτῷ τὰ καταληκτικά· δίμετρον μὲν
 καταληκτικόν, τὸ καλούμενον Εὐριπίδειον ἢ Λη-
 κύθειον, οἶόν ἐστι,

- 10 νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων³
 θούριος μολῶν Ἄρης.

τρίμετρον δὲ καταληκτικόν, οἶόν ἐστι τὸ τοῦ Ἀρχι-
 λόχου, ὃ τινες ἀκέφαλον ἰαμβικὸν καλοῦσι·

Ζεῦ πάτερ,⁴ γάμον μὲν οὐκ ἔδαισάμην.

37

- 15 τετράμετρον δὲ καταληκτικόν, οἶον

Ἐρξίη πῆ δηῦτ' ἀνολβος ἀθροΐζεται στρατός.

Τοῦτο δὲ τὸ τετράμετρον γίνεται καὶ χωλὸν⁵ τοῦ
 παρατελεύτου ποδὸς σπονδείου γενομένου, οἶόν ἐστι ³⁸
 καὶ τὸ

- 20 Μητροτίμω δηῦτ' ἐμὲ χρῆ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.
 καὶ τῷ πενταμέτρῳ δέ, καίπερ ὄντι ὑπερμέτρῳ, πολ-

1 καὶ δάκτυλον CcPMN, ἴαμβον καὶ δάκτυλον TuFl 3
 Καταληκτικὸν δὲ — παραλήγοντα CPSMTu, Ὅτε δὲ ἐστὶ κα-
 ταληκτικὸν τὸν παραλήγοντα μάλιστα μὲν Fl 5 καὶ ἔαν δὲ
 CP, καὶ om. FIGaisf., δὲ om. MTu 7 ἐν αὐτῷ] ἐν αὐτοῖς N
 τὰ καταληκτικά P, τὰ om. rell. 8 Ληκύθειον N 9 οἶόν
 ἐστὶ] οἶον τὸ M 12 ἐστὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου C, τοῦ om. rell.,
 ἐστὶ om. Tu 13 ἀκέφαλον ἰαμβικὸν PM, ἀκέφ. ἴαμβον Fl
 14 ἔδαισάμην CcP schol. M, ἔδασάμην rell. 16 Ἐρξίη om.
 Cc δηῦτ'] δ' ηῦτ' CcPS, δῆτ' Fl 17 τετράμετρον] μέτρον
 MTu 18 παρατελεύτου] παρατελευταίου MTu οἶόν ἐστι
 καὶ τὸ om. MTu 20 μητροτίμω CcPMTu, μῆτροτίμω Fl, μῆ
 προτίμω NHB 21 καίπερ ὄντι] καίπερ δὲ ὄντι SF1

λοὺς κεχρηῆσθαι συμβέβηκεν· οἶον ἔστι καὶ τὸ Καλλιμάχου

ἔρχεται⁶ πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ' οἰνηρῆς Χίου.
 Ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ ἐπίσημον καὶ τὸ δίμετρον βραχυ-
 5 κατάληκτον, τὸ καλούμενον Ἰθυφαλλικόν, ᾧ πρώ-
 τος μὲν Ἀρχίλοχος κέχρηται, συζεύξας αὐτὸ δακτυ-
 λικῷ τετραμέτρῳ, οὕτως

οὐκέθ' ὅμως θάλλεις ἀπαλὸν χροῖα· κάρφεται⁷ γὰρ ἦδη.³⁹
 οἱ δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἐπήγαγον αὐτὸ λαμβείω⁸, ὥσ-
 10 περ ὁ Καλλίμαχος,

Ἐρμᾶς ὅπερ Φεραῖος αἰνέει θεός,
 ἔμμι τῷ φρυγαίχμα.

Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ τετράμετρον βραχυκατάληκτον
 ἐπίσημόν ἐστιν· οἶον

15 οὐδ' Ἀμειψίαν ὀραῖτε πτωχὸν ὄντ' ἐφ' ὑμῖν.

Καὶ τῶν ἀκαταλήκτων δὲ τὸ τετράμετρον ἔνδοξόν
 ἐστιν, οἶον τουτὶ τοῦ Ἀνακρέοντος,

κλυθί μεν γέροντος εὐέθειρα χρυσόπεπλε κούρα.

Τὰ μὲν οὖν ἐπισημότερα ἐν αὐτῷ ταῦτά ἐστι.
 20 Τῷ δὲ δακτύλῳ τῷ κατὰ τὰς περιττὰς ἐμπίπτουσι
 χάρας, ἥκιστα οἱ λαμβοποιοὶ ἐχρήσαντο ποιηταί·
 σπανίως δὲ καὶ οἱ τραγικοί, οἱ δὲ κωμικοὶ συνε-
 χῶς, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ λαμβικῷ, τῷ ἐπὶ τῆς ἀρτίου⁴⁰

6 μὲν Ἀρχίλοχος κέχρηται] Ἀρχ. μὲν ἐχρήσατο MTu αὐτὸ δακτυλικῷ τετραμέτρῳ CPMTuN, αὐτοῦ δ. τ. S, αὐτῷ δακτυλικὸν τετράμετρον Fl 8 θάλλεις C, θάλεις M, θάλλης HBF1 11 αἰνέει] αἰνεῖων CcPSN, αἰνεῖ HF1 12 ἔμμιτῷ * τῷ φρυγαίχμα FIH 15 Ἀμειψίαν] Ἀμνίαν Meineke ἐφ' ὑμῖν C SP, ἐφ' ἡμῖν rell. Gaisf. 16 ἔνδοξον — Ἀνακρ.] ἐστιν ἔνδοξον. οἶον ἐστιν τὸ τοῦ Ἀνακρ. Tu 17 τουτὶ τὸ τοῦ Ἀνακρ. P, τὸ om. rell. 18 εὐέθειρα] εὐέθειρε Bergk 19 ἐν αὐτῷ] ἐν τούτῳ C 23 ἐν τῷ λαμβικῷ] ἐν om. C

ἀναπαίστῳ· ἐκάτερον γὰρ ἄλογον· οὔτε γὰρ ἐν τῷ
 λαμβικῷ ἐχρῆν ἀνάπαιστον ἐπὶ τῆς ἀρτίου χώρας,
 ἐφ' ἧς οὐδὲ σπονδεῖός ἐγχωρεῖ, οὐ λύσις ἐστὶν ὁ
 ἀνάπαιστος· οὔτε ἐν τῷ τροχαϊκῷ, ἐπὶ τῆς περι-
 5 τῆς τὸν δάκτυλον, ἐφ' ἧς οὐδὲ σπονδεῖος ἐγχωρεῖ,
 οὐ ὁμοίως λύσις ὁ δάκτυλος. Ἔτι μέντοι καὶ ἐν
 τοῖς καταληκτικοῖς καὶ ὁ τρίβραχυς ἐγχωρεῖ, καθά-
 περ προειρήκαμεν, οὐ μόνον ὁ τροχαῖος, ὡς τινες
 οἴονται. παράδειγμα τόδε,

- 10 τῶν πολιτῶν ἄνδρας ὑμῖν δημιουργοὺς ἀποφανῶ.
 τῆς γὰρ κατακλείδος οὔσης ἀποφανῶ, δῆλον ὡς ὁ
 παρακείμενος πούς ἀποφα ἐστὶ τρίβραχυς, ὡς προ-
 εἴρηται.

Κεφ. ζ. Περί δακτυλικοῦ.

- 15 Τὸ δακτυλικὸν¹ δέχεται δακτύλους καὶ σπον-
 δεῖους κατὰ πᾶσαν χώραν, πλὴν τῆς τελευταίας·⁴¹
 ἐπὶ ταύτης δέ, εἰ μὲν ἀκατάληκτον εἶη, δάκτυλον
 ἔξει, ἢ διὰ τὴν ἀδιάφορον κρητικόν· εἰ δὲ καταλη-
 κτικόν, τὰ ἀπ' αὐτοῦ μεμειωμένα, ἦτοι συλλαβῆ ἢ
 20 δύο συλλαβαῖς· καὶ τὸ μὲν καλεῖται καταληκτικὸν
 εἰς συλλαβὴν, τὸ δὲ καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον.

Ἐπισημότατα δὲ ἐστὶν ἐν αὐτῷ, τό τε ἐξάμετρον
 καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, τὸ καλούμενον ἔπος,
 οἶον

- 25 μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

2 ἐπὶ τῆς ἀρτίου] τῆς om. CPS 3 οὐ λύσις ἐστὶν —
 σπονδεῖος ἐγχωρεῖ om. HBF1 9 Παράδειγμα om. M, πα-
 ράδειγμα δὲ M2 10 ἄνδρας] ἄνδρες F1 δημιουργοὺς om.
 F1 12 ὡς προεἴρηται om. HBF1 18 κρητικὸν ἦγουν ἀμ-
 φίμακρον M(?)HF1 εἰ δὲ καταληκτικὸν om. C 22 Ἐπιση-
 μότατα] ἐπισημότατον MTu, ἐπισημοτατῶν syllaba των de-
 leta C

ἐπὶ γὰρ τῆς ἐσχάτης λέξεως τῆς ληος λείπει ὁ δά- 42
κτυλος μιᾶ συλλαβῆ· καὶ τὸ πεντάμετρον καταλη-
κτικὸν εἰς δισύλλαβον, τὸ καλούμενον Σιμμίειον,
οἶον

5 χαῖρε ἄναξ ἔταρε, ζαθέας μάκαρ ἦβας.

καὶ τὸ τετράμετρον εἰς δισύλλαβον καταληκτικόν,
ὧ̄ πρώτος μὲν ἐχρήσατο Ἀρχίλοχος ἐν ἐπωδοῖς,
φαινόμενον κακὸν οἴκαδ' ἄγεσθαι.

ὑστερον δὲ καὶ Ἀνακρέων τούτῳ τῷ μέτρῳ καὶ ὅλα
10 ἄσματα συνέθηκεν·

Ἄδυμελὲς χαρίεσσα χελιδοῖ.

καὶ

Μνᾶται δηῦτε φαλακρὸς Ἄλεξις.

Ταῦτα μὲν οὖν τῶν εἰς δισύλλαβον καταληκτι-
15 κῶν παραδείγματα· τῶν δὲ εἰς συλλαβήν, τῷ μὲν
πενθήμερεϊ πρὸς δύο ποσὶν οὐσῶν τῶν συλλαβῶν 43
Ἀρχίλοχος κέχρηται ἐν ἐπωδῷ, οἶον
ἐν δὲ Βατουσιάδης.

τῷ δὲ ἐφθήμερεϊ Ἀλκμᾶν

20 ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δῆμος ἅπας.

Καὶ τῶν ἀκαταλήκτων δὲ τὸ τετράμετρον Ἀρχίλοχος
ἔνδοξον ἐποίησε, διὰ τὸ προτάξαι αὐτὸ τροχαικοῦ
τοῦ καλουμένου ἰθυφαλλικοῦ, οὕτως·

1 ἐσχάτης] τελευταίας M λέξεως] λήξεως C 2 πεντά-
μετρον] δὲ add. MTu 5 ἔταρε SMFl, ἔταρα CB, ἄ.ναξ ἑτά.
ραζεθε.ασμάκαρ C 6 καὶ τὸ τετράμετρον] τὸ om. CPM εἰς
δισύλλαβ. καταλ. CPM, καταλ. εἰς δισύλλ. rell. Gaisf. 7 πρώ-
τος μὲν CPMH, μὲν om. Fl... ἐπωδοῖς CPM, ἐπωδοῖς οἶον
rell. Gaisf. 9 καὶ Ἀνακρέων] καὶ om. MGaisf. καὶ ὅλα MTu,
καὶ ἄλλα rell. 10 συνέθηκεν] συντέθεικεν NHFl, συντέθη-
κεν B 16 τῶν συλλαβῶν] τ. δισυλλάβων M 17 ἐπωδῷ]
ἐπωδῇ M2TuFl οἶον om. CP 22 αὐτὸ τροχαικοῦ τοῦ CPM
NH, αὐτοῦ τ. τρ. Fl, αὐτὸ τοῦ τροχαικοῦ Tu

οὐκ ἔθ' ὅμως θάλλεις ἀπαλὸν χροῶ· κάρφεται γὰρ ἤδη.
Ἀλκμᾶν δὲ καὶ ὄλας στροφᾶς τούτῳ τῷ μέτρῳ κατ-
εμέτρησε,

Μῶσ' ἄγε, Καλλιόπα, θύγατερ Διός, 44
5 ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἴμερον
ῥυμνον, καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.

ταῦτα μὲν οὖν κοινὰ δακτυλικά.

Τὰ δὲ Αἰολικά καλούμενα τὸν μὲν πρῶτον ἔχει
πόδα πάντως ἓνα τῶν δισυλλάβων ἀδιάφορον, ἥτοι
10 σπονδεῖον, ἢ ἴαμβον, ἢ τροχαῖον, ἢ πυρρίχιον· τοὺς
δὲ ἐν μέσῳ δακτύλους πάντας· τὸν δὲ τελευταῖον
πρὸς τὴν ἀπόθεσιν δάκτυλον μὲν, ἢ κρητικὸν διὰ
τὸ τῆς τελευταίας ἀδιάφορον, εἴαν ἀκατάληκτον ἦ,
εἴαν δὲ καταληκτικόν, καὶ τὰ ἀπὸ τούτου μεμειω-
15 μένα εἰς δισύλλαβον καὶ συλλαβὴν. Τὸ μὲν οὖν
Αἰολικὸν ἔπος τὸ καταληκτικὸν τοιοῦτόν ἐστι·

κέλομαί τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα καλέσσαι,
εἰ χρὴ συμποσίας ἐπ' ὄνασιν ἐμοὶ γεγενῆσθαι.

πεντάμετρα δὲ καταληκτικά εἰς δισύλλαβον·

20 τέω σ', ὦ φίλε γαμβρέ, καλῶς εἰκάσδω²;
ὄρπακι βραδινῶ σε μάλιστ' εἰκάσδω.

τὸ δὲ τετράμετρον·

θυρωρῶ πόδες ἐπτορόγυιοι³,

45

1 θάλλεις] θάλλης Fl 6 ῥυμνον schol. Hermog. p. 400,
ῥυμνῳ libb. Heph. 8 καλούμενα τὸν] κ. μέτρα τὸν M1, κ. μέ-
τρα τὸ C 9 πάντως] om. HBF1, σπανίως S 12 δάκτυλον
μὲν ἦ] δ. δὲ ἦ Fl 14 ἀπὸ τούτου] τοῦ δακτυλικοῦ supra-
scr. P 18 εἰ χρὴ] ἔχρη B 115, ἔχρη B 165, αἰ χρὴ Bergk
ἐπ' ὄνασιν] ἐπόνασιν HBF1 20 τέω Scalig.] τίω libb. Heph.,
τίω Bergk 23 θυρωρῶ πόδες] θυρόποδες Fl ἐπτορόγυιοι
cf. etym. m. p. 633 Ὀρόγυια] ἐπταθορρόγυιοι CcPS, ἐπταθόρ-
γυιοι MTu, ἐπαρόγιοι Fl

τὰ δὲ σάμβαλα πεντεβόηα,
πίσυγγοι δὲ δέκ' ἐξεπόνασαν.

Τῶν δὲ ἀκαταλήκτων τὸ μὲν πεντάμετρον καλεῖται
Σαπφικὸν τεσσαρεσκαίδεκάσύλλαβον, ᾧ τὸ δευτε-
5 ρον ὄλον Σαπφοῦς γέγραπται,

ἠράμαν⁴ μὲν ἐγὼ σέθεν, Ἄτθι, πάλαι πόκα.

46

τὸ δὲ τετράμετρον ἀκατάληκτόν ἐστι τοιοῦτον·

ἔρος δ' αὐτέ μ' ὁ λυσιμελῆς δονεῖ
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.

10 Ἄτθι, σοὶ δ' ἐμέθεν μὲν ἀπήχθετο

φροντίσδην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότη.

Ἔστι δὲ τινὰ καὶ λογαοιδικὰ καλούμενα δακτυ-
λικά⁵, ἅπερ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις χώραις δακτύλους
ἔχει, τελευταίαν δὲ τροχαϊκὴν συζυγίαν· ἔστι δ' αὐ-
15 τῶν ἐπισημότερα τό τε πρὸς δύο δακτύλοις ἔχον⁴⁷
τροχαϊκὴν συζυγίαν, καλούμενον δὲ Ἀλκαϊκὸν δε-
κάσύλλαβον·

καὶ τις ἐπ' ἐσχατιαῖσιν οἴκεις.

καὶ τὸ πρὸς τρισί, καλούμενον Πραξίλλειον,

20 ᾧ διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,

παρθένε τὰν κεφαλάν, τὰ δ' ἔνερθε νύμφα.

Κεφ. η'. Περὶ ἀναπαιστικοῦ.

Τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν¹ κατὰ πᾶσαν χώραν δέχε-

1 σάμβαλα] σύμβαλα M, σύμβολα Tu πεντεβόηα CcP, πενταβόεια MTu 5 ὄλον Σαπφοῦς CPSMH, Σαπφοῦς ὄλον rell. 6 Ἄτθι Bentley] ἄτοι P, ἄτι Cc, ἄτε TuNHBF1 Plot. 2636 8 ἔρος δ' αὐτέ μ' ὄλλυσι μελῆσδων εἰ libb. pleriq., ἔρος MTu 10 Ἄτθι CcP, Ἄτθις rell. 11 φροντίσδην Bentr.] φροντίς δ' ἦν libb. πότη CcP, ποτέ rell. 15 ἐπισημότερα PSM, ἐπισημότερον F1 18 οἴκεις PS, οἴκεις M, οἴκοις Cc 23 Τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν PM, δὲ om. rell.

ται σπονδεῖον, ἀνάπαιστον, σπανίως δὲ καὶ προκε-
 λευσματικόν· παρὰ δὲ τοῖς δραματοποιοῖς καὶ δά- 48
 κτυλον. Εἰσὶ δὲ αὐτοῦ ἀποθέσεις ἕξ κατὰ συζυγίαν
 διαιρουμένου· ὑπερκατάληκτος εἰς δισύλλαβον, ὑπερ-
 5 κατάληκτος εἰς συλλαβήν, ἀκατάληκτος, καταληκτικὴ
 εἰς δισύλλαβον, καταληκτικὴ εἰς συλλαβήν, βραχυ-
 κατάληκτος.

Ἐπισημότερον δὲ ἐν αὐτῷ ἐστὶ τὸ τετράμετρον
 καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν τὸ καλούμενον Ἀριστο-
 10 φάνειον,

Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν, καὶ σωφροσύνην ἐνόμιστο.
 κέκληται δὲ Ἀριστοφάνειον, οὐκ Ἀριστοφάνους αὐτὸ
 εὐρόντος πρώτου, ἐπεὶ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐστὶ·

χαίρετε δαίμονες οἱ Λεβιάδειαν Βοιώτιον οὐθαρ ἀρούρης.
 15 ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν Ἀριστοφάνην πολλῶ αὐτῷ κεχρησθῆ- 49
 σθαι. Καὶ πρὸ Κρατίνου παρ' Ἐπιχάρμῳ, ὃς καὶ
 ὅλα δύο δράματα τούτῳ τῷ μέτρῳ γέγραφε, τοὺς
 τε Χορεύοντας καὶ τὸν Ἐπινίκιον. Ἀριστόξενος δὲ
 ὁ Σελινούντιος Ἐπιχάρμου πρεσβύτερος ἐγένετο ποι-
 20 ητής, οὗ καὶ αὐτὸς Ἐπίχαρμος μνημονεύει ἐν Λόγῳ
 καὶ Λογίῳ,

οἱ τοὺς ἰάμβους καττὸν ἀρχαῖον τρόπον,
 ὃν πρῶτος εἰσηγήσαθ' Ὀριστόξενος.

1 καὶ προκελευσματικόν] καὶ om. PS 2 καὶ δάκτυλον
 CcM1 schol. Arist. Plut. 487] καὶ ἰάμβον καὶ δάκτυλον TuFl
 schol. rec., Draco, Tzetz., ἰάμβον καὶ δάκτυλον tract. Harlei
 3 αὐτοῦ ἀποθέσεις] αὐτῷ ἀπ. BF1M2 4 διαιρουμένου CcP
 SMN, διαιρούμεναι TuM2 ὑπερκατάληκτον Fl ὑπερκατά-
 ληκτον Fl 5 ἀκατάληκτον Fl καταληκτικὸν Fl 6 κα-
 ταληκτικὸν Fl 13 εὐρόντος πρώτου] εὐρ. πρῶτον MTu 15
 πολλῶ αὐτῷ κεχρησθῆσθαι] αὐτῷ κεχρησθῆσθαι πολλῶ MTu 19 Σε-
 λινούντιος] Σικελὸς suprascr. P 20 Λόγῳ] Λογγίνος marg.
 P, MTu scholl. 21 Λογίῳ] Λογίῳ Fl 22 καττὸν ἀρχαῖον
 Porson] καὶ τὸν ἀριστον libb. 23 ὃν πρῶτος CcP, ὢν πρῶ-

καὶ τούτου τοίνυν τοῦ Ἀριστοξένου μνημονεύεται
τινα τούτῳ τῷ μέτρῳ γεγραμμένα·

τίς ἀλαζονίαν πλείστην παρέχει τῶν ἀνθρώπων; τοὶ μάντις.
τὸ μέντοι τὸν σπονδεῖον ἔχον ἀλλὰ μὴ τὸν ἀνά- 50
5 παιστον παραλήγοντα εἰσὶν³ οἱ Λακωνικὸν καλοῦσι,
προφερόμενοι παραδείγματα,

ἄγει ὧ Σπάρτας ἔνοπλοι κοῦροι ποτὶ τὰν Ἄρεως κίνασιν.
Ἵτι μέντοι καὶ ἐν τῷ Ἀριστοφανεῖῳ καλουμένῳ
ἀδιαφόρως εὐρίσκεται ὁ παραλήγων ἀνάπαιστος ἢ
10 σπονδεῖος, δηλώσει Κρατῖνος· εἰς γὰρ τοὺς Ὀδυσ-
σέας εἰσβάλλων τούτῳ τῷ μέτρῳ ἐχρήσατο·

τίνες αὖ πόντον κατέχουσ' αὖραι· νέφος οὐράνιον τόδ'
ὄρωμαι.

ἐποίησε δέ τινα στίχον καὶ σπονδεῖῳ τῷ παραλή-
15 γοντι κεχρημένον·

ὡς ἂν μᾶλλον τοῖς πηδαλίοις ἢ ναῦς ἡμῶν πειθαρχῇ.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ τετραμέτρου ταῦτα. Τῷ κα-
ταληκτ(ικ)ῷ δὲ τριμέτρῳ Σιμμίας ὁ Ῥόδιος ὄλον ποι-
ημάτιον ἔγραψεν, ὡς τό

20 Ἑστία ἀγνά, ἀπ' εὐξείνων μέσα τοίχων.

Τὸ δὲ δίμετρον καταληκτικὸν καλεῖται μὲν παροι- 51
μιακόν, διὰ τὸ παροιμίας⁴ τινὰς ἐν τούτῳ τῷ μέ-
τρῳ εἶναι·

πότε δ' Ἄρτεμις οὐκ ἐχόρευσε.

25 καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοισιν.

τος Fl, ὃν πρῶτος rell. Ὀριστόξενος] ὁ ὀριστόξενος P 3
ἀλαζονίαν Hermann] ἀλαζονείαν libb. 7 Ἄρεως] Ἄρεος M
8 καλουμένῳ om. N 12 τίνες αὖ] τίνες οὖν Fl 17 Περὶ μὲν
— ταῦτα om. MTu Τῷ καταληκτῷ δὲ τριμέτρῳ S, cf. Tricha
24, 5, τῷ δὲ τριμέτρῳ rell. Gaisf. Τῷ— ἔγραψεν ὡς τό om. Fl
20 Ἑστία CcP, ἰστία rell. Gaisf. ἀπ' εὐξείνων libb. μέσα
τοι ἔχων BFlM2

ἀλλὰ παροιμῖαι εἰσὶ καὶ ἐπικαὶ καὶ ἰαμβικαί, καὶ οὐ τούτου τοῦ μέτρου μόνου, ὥστε οὐκ εἰκότως αὐτὸ μόνον παροιμιακὸν καλοῦσι.⁵ Κρατῖνος δὲ ἐν Ὀδυσσεῦσι συνεχεῖ αὐτῷ ἐχρήσατο·

- 5 σιγάν νυν ἅπας ἔχε σιγάν·
καὶ πάντα λόγον τάχα πεύσει·
ἡμῖν δ' Ἰθάκη πατρίς ἐστι,
πλέομεν δ' ἄμ' Ὀδυσσεῖ θείῳ.

Πρῶτος δ' Ἀρχίλοχος ἐχρήσατο τῷ μεγέθει τούτῳ,
10 ἐν τοῖς τετραμέτροις προτάξας αὐτὸ τοῦ ἰθυφαλλικουῦ. Τὸ γὰρ

Ἐρασμονίδη Χαρίλαε

ἐφθημιμερές ἐστίν ἀναπαιστικόν. Ἐχρήσατο δὲ τῷ⁵²
πρῶτῳ ποδὶ καὶ ἰάμβῳ⁶, ὡς καὶ ἐκ τοῦ παραδείγ-
15 ματός ἐστι δῆλον, καὶ σπονδεῖῳ,

Δήμητροί τε χεῖρας ἀνέξων·

ἀναπαίστῳ δὲ τῷ πρῶτῳ ἐπὶ δύο μόνον στίχων κε-
χρηῆσθαι δοκεῖ

ἔρέω πολὺ φίλταθ' ἐταίρων.

20 καὶ πάλιν,

φιλέειν στυγνόν περ ἔοντα.

ταῦτα δὲ ἀμφοτέρω κατὰ συνεκφώνησιν ἰαμβον
ἔχει⁷ τὸν πρῶτον πόδα.

Τῷ δὲ ἀναπαιστικῷ ὑποστέλλοιτο ἄν⁸ καὶ τὸ

2 τούτου τοῦ μέτρου] ἐκ τούτου μέτρου C μόνου] μόνον
Tu 3 αὐτὸ μόνον παροιμ.] παροιμ. τοῦτο μόνον MTu 12
Χαρίλαε] Χαρίλας Fl 14 ὡς καὶ ἐκ τοῦ παραδ. CP, ὡς καὶ
ἐπὶ τοῦ π. MTu, ὡς ἔκ τε παραδ. HBF1 17 δύο μόνον στί-
χων C, δύο μόνων στίχ. PMT, μόνων δύο στίχ. Fl 20 καὶ
πάλιν] πάλιν om. Fl 24 δὲ et ἄν om. HBF1

προκελευσματικὸν ὑπ' ἐνίων καλούμενον, οἶον τὸ 53
τετράμετρον τοῦτο τὸ Ἀριστοφάνειον,

τίς ὄρεα βαθύκομα τάδ' ἐπέσυτο βροτῶν,

γίνεται γάρ, ἐκάστου τῶν πρώτων τριῶν ποδῶν
5 ἀναπαίστων λελυμένου εἰς τὸν προκελευσματικόν,⁹
δίμετρον ἀκατάληκτον ἀναπαιστικόν. Τινὲς δὲ αὐτὸ
κατὰ πόδα διαιροῦντες πυρριχαϊκὸν καλοῦσι· τοῖς
δὲ χαριεστέροις δοκεῖ ἀναπαιστικὸν εἶναι, ἀντὶ ἐκά-
στου ἀναπαίστου προκελευσματικοῦ παραλαμβανο-
10 μένου ἐπὶ τῶν ἄλλων χωρῶν, ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας
φυλαττομένου αὐτοῦ καθαρῶ καὶ μὴ λελυμένου.

Ὡσπερ δὲ ἐν τῷ δακτυλικῷ ἦν τι λογαοιδικόν,
οὔτω κὰν τοῖς ἀναπαιστικοῖς τὸ εἰς βακχεῖον πε-
ραιοῦμενον· οὗ ἔστιν ἐπισημότερον τὸ μετὰ τέσσα-
15 ρας πόδας αὐτὸν ἔχον τὸν βακχεῖον,¹⁰ ὧν ὁ πρῶ-
τος γίνεται καὶ σπονδεῖος καὶ ἴαμβος. Καλεῖται
μὲν οὖν Ἀρχεβούλειον ἀπὸ Ἀρχεβούλου τοῦ Θη- 54
βαίου ποιητοῦ χρησαμένου αὐτῷ κατακόρως· γέ-
γραπται δὲ καὶ Καλλιμάχῳ,

20 Ἀγέτω θεός, οὐ γὰρ ἔχω δίχα τῶδ' αἰίδειν.

τοῦτο μὲν οὖν ἀπὸ ἀναπαίστου· ἀπὸ δὲ σπονδείου,

Νύμφα, σὺ μὲν ἀστερίαν ὑφ' ἄμαξαν ἤδη.

ἀπὸ δὲ ἰάμβου,

Φιλωτέρα ἄρτι γὰρ ἅ Σικελὰ μὲν Ἔννα.

2 τοῦτο τὸ Ἀριστ.] τὸ om. C 3 ἐπέσυτο SE, ἐπέσυτο
F1 4 γίνεται γάρ] γίνεται δὲ F1 5 λελυμένου] λελυμέ-
νων PSMF1 6 δίμετρον CePM1, τετράμετρον TuE2F1 7
πυρριχαϊκὸν S 8 ἀναπαιστικὸν εἶναι] εἶναι om. C 15 ἔχον
τὸν] ἔχοντα τὸν CP 17 τοῦ Θηβαίου] τοῦ om. F1, τ. Θη-
ραίου Meineke 20 ἔχω] ἐγὼ CPSF1 τῶδ' Bentl., τῶνδ' libb.
22 ὑφ' ἄμαξαν] ὑπ' ἄμαξαν CPSF1 24 ἅ vel ἡ Σικελὰ Her-
mann, οἱ Σ. libb.

τούς δὲ μετὰ τὸν πρῶτον πόδα τρεῖς οἱ μὲν ἐν συνεχείᾳ γράψαντες τὸ μέτρον πάντως ἀναπαίστους ἐφύλαξαν· Ἀλκμάν δέ που καὶ σπονδείους παραλαμβάνει.

5   Κεφ. θ'. Περὶ χοριαμβικοῦ.

Τὸ χοριαμβικὸν¹ συντίθεται μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθεται δὲ καὶ ἐπίμικτον² πρὸς τὰς λαμβικάς· ὡς ἐπίπαν δέ, ὅτε καταληκτικὸν ἐστὶν εἰς τὴν λαμ-⁵⁵ βικὴν κατακλειῖδα περαιουῦται, τοῦτ' ἐστὶν, εἰς ἀμφίβραχυν, ἢ βακχεῖον διὰ τὴν ἀδιάφορον³. Περαι-
10 οῦται μὲν γὰρ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν, τὸν δάκτυλον, ἢ κρητικὸν, οἶον, δίμετρα μὲν,

ἰστοπόνοι⁴ μείρακες.

τρίμετρα δέ,

15 οὐδὲ λεόντων⁵ σθένος, οὐδὲ τροφαί.

τετράμετρα δέ,

αἰ Κυθερήας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου⁶.

ἀλλὰ τῶ ταῦτα συνεχέστερα εἶναι, ἀπρεπέστερά⁵⁶ ἐστὶ. Τὰ δὲ εἰς τὸν ἀμφίβραχυν ἢ βακχεῖον, οἶον
20 δίμετρα μὲν, τὰ ἐξ Αἰολοσίκωνος⁷ Ἀριστοφάνους,

οὐκ ἐτός, ὦ γυναῖκες⁸,

πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς

φλωσιν ἐκάστοτ' ἄνδρες·

δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι

25 λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

1 πόδα τρεῖς] πόδας τρ. HF1   8 ὅτε καταληκτικὸν] καὶ ὅτε κ. HBF1   12 δίμετρα μὲν] δίμετρον μὲν οἶον CP, δίμετρον μὲν τὸ rell.Gaisf.   14 τρίμετρα δέ PC, τρίμετρον δὲ H, τρίμετρον δὲ οἶον FI Gaisf.   16 τετράμετρα δέ PCF1, τετράμετρον δὲ rell.Gaisf.   17 Κυθερήας CP, Κυθερείας rell.   19 οἶον δίμετρα CPSM, οἶον om. rell.

τρίμετρα δέ⁹, οἷον τὸ Ἀνακρέοντος,
 δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμάν.

τετράμετρα δέ, ἃ καὶ συνεχέστερά ἐστιν, οἷα ταυτὶ
 τὰ Σαπφοῦς,

5 δεῦτέ νυν ἄβραι Χάριτες καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

Ἀνακρέων δὲ ἐπετήδευσε τὴν πρώτην συζυγίαν δι'
 ὄλου ἄσματος ἐκ τριβράχους καὶ ἰάμβου ποιῆσαι,
 ὡς εἶναι κοινὴν λύσιν τῆς τε χοριαμβικῆς καὶ τῆς
 ἰαμβικῆς,

10 ἀναπέτομαι¹⁰ δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερύγεσσι κούφαις.

Πολὺν δέ ἐστι καὶ τὸ πρὸς τῇ κατακλειδί τὴν δευ- 57
 τέραν συζυγίαν ἰαμβικὴν ἔχον, οἷόν ἐστι παρὰ μὲν
 Ἀνακρέοντι,

ἐκ ποταμοῦ ἁπνέρομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

15 παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιάρεω,

οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν, κούχλ' ἔλεληθ' ἔμαυτόν.

καὶ τῷ πενταμέτρῳ δὲ Καλλίμαχος ὄλον ποίημα τὸν
 Βράγχον συνέθηκε,

δαίμονες εὐνυμνότατοι Φοῖβέ τε καὶ Ζεῦ Διδύμων γενάρχαί.

20 Φίλικος δὲ ὁ Κερκυραῖος, εἰς ὧν τῆς Πλειάδος¹¹,
 ἑξαμέτρῳ συνέθηκεν ὄλον ποίημα.

58

τῇ χθονίῃ μυστικὰ Δήμητροί τε καὶ Φερσεφόνη καὶ Κλυ-
 μένω τὰ δῶρα.

2 ἐφίλησαν N 3 τετράμετρα δὲ ἃ] ἃ om. C οἷον ταυτὶ
 HF1 5 δεῦτέ νυν] δεῦτε νῦν CEF1Gaisf. Μοῦσαι F1 14
 ἁπνέρομαι] παρέρομαι CcP 15 Ἀμφιάρεω HBF1, Ἀμφι-
 ἀρω CPS, Ἀμφιαράω MTu 16 τι δρῶν] τ' ἰδῶν MTu 18
 Βράγχον] Βάκχον M2Tu 20 Φίλικος] φίλικος C, φιλι^σκος P,
 φίληκος M Κερκυραῖος] κορυφαῖος N 21 ἑξάμετρον F1
 22 μυστικῆ C Φερσεφόνη CPSMTu, Περσεφόνη F1 καὶ
 Κλυμένω] κεκλημένω N

τοῦτο δὲ καὶ ἀλαζονεύεται εὐρηκέναι Φίλικος λέγων,
καινογράφου συνθέσεως τῆς Φιλίκου, γραμματικοί, δῶρα
φέρω πρὸς ὑμᾶς.

ψεύδεται δέ· πρὸ γὰρ αὐτοῦ Σιμμίας ὁ Ῥόδιος ἐχρή-
5 σατο ἔν τε τῷ Πελέκει¹²,

Ἄνδροθέα δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τί-
νων Ἀθάνα.

κάν ταῖς Πτέρυξι,

10 λεύσσετε τὸν γὰς τε βαθυστέρνου ἄνακτ' Ἀκμονίδαν τ'
ἄλλυδις ἐδράσαντα.

πλὴν εἰ μὴ ἄρα ὁ Φίλικος, οὐχ ὡς πρῶτος εὐρηκῶς
τὸ μέτρον λέγει, ἀλλ' ὡς πρῶτος τούτῳ τῷ μέτρῳ⁵⁹
τὰ ὅλα ποιήματα γράψας.

Κεφ. ι'. Περὶ ἀντισπαστικοῦ.

15 Τὸ ἀντισπαστικὸν¹ τὴν μὲν πρώτην συζυγίαν
ἔχει τρεπομένην κατὰ τὸν πρότερον πόδα εἰς τὰ
τέσσαρα τοῦ δισυλλάβου σχήματα· τὰς δὲ ἐν μέσῳ,
καθαρὰς ἀντισπαστικάς· τὴν δὲ τελευταίαν ὁπότε
ἐστὶν ἀκατάληκτον, ἰαμβικήν· ἐὰν δὲ ἀναμίσγηται²
20 ταῖς ἰαμβικαῖς, οὐ μόνον τὴν πρώτην συζυγίαν ἔχει⁶⁰
τρεπομένην κατὰ τὸν πρότερον πόδα, ἀλλὰ καὶ τὴν
ταῖς ἰαμβικαῖς ἐπομένην. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ λύεται
ὁ πρότερος ποῦς εἰς τρίβραχυν. Καὶ ἔστιν ἐπίσημα

2 καινογράφου συνθέσεως Blomfield, καινογραφοῦς συνθ.
libb. pleriq., καινογραφοῖς Fl, καινογραφῆς Tu 4 πρὸ γὰρ]
καὶ πρὸ γὰρ M 6 μηδοσύνας] κηδοσύνας N τίνων] τινῶν
M 9 βαθυστέρνου] βαθύστερον CcPM ἀκμονίδαν ἄλλυ-
διδις δράσαντα CcP, ἀκμ. ἀλλύδος ἐδράσαντα MSFl, ἐδράσασα
Tu 15 τὰ τέσσαρα] τὰ om. E1TuDrac., tract. Harl. 17
τοῦ δισυλλάβου] τ. τετρασ. C, τῶν δισυλλάβων Draco (τοῦ δι-
συλλαβοῦ tract. Harl.) 19 ἐὰν δέ που Tu scholl. 21 πρό-
τερον πόδα] δεύτερον π. M1

ἐν αὐτῷ τάδε· πενθήμερες μὲν, τὸ καλούμενον
δογμακόν, οἶον

κλύειν μαίεται
τὸν ἐγγώριον.

61

5 ἐφθήμερες δέ, τὸ καλούμενον Φερεκράτειον,

ἄνδρες, πρόσχετε τὸν νοῦν⁴
ἐξευρήματι⁵ καινῷ,
συμπύκτοις ἀναπαίστοις.

62

δίμετρον δὲ ἀκατάληκτον, τὸ καλούμενον Γλυκώ-
10 νειον⁶, αὐτοῦ Γλύκωνος εὐρόντος αὐτό·

κάπρος ἠνίχ' ὁ μαινόλης
ὀδόντι σκυλακοκτόνῳ
Κύπριδος θάλος ὤλεσε.

δίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτον, τὸ καλούμενον Σαπ-
15 φικὸν ἐννεασύλλαβον, ἢ Ἰππωνάκτειον, οἶον

καὶ κνίσση⁷ τινὰ θυμῆσας.

τῶν δὲ τριμέτρων, τὸ μὲν καταληκτικόν, τὸ μόνην
τὴν πρώτην ἀντισπαστικὴν ἔχον, τὰς δὲ ἐξῆς ἄλλας
λαμβικάς, Φαλαίκειον καλεῖται⁸, οἶον

20 χαῖρ' ὦ χρυσόκερως, βαβάκτα, κήλων
Πάν, Πελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων.

2 δογμακόν CPMschol., δογμαϊκόν TuFITricha 3 μαί-
εται schol. S, lib. Heidelb., μαίετε libb.rell.(?) 4 τὸ ἐγγώριον
MTu 6 πρόσχετε] προσέχετε CS 8 συμπύκτοις] συμπύ-
κτοις PF1, συμπίκτοις marg. P, marg. C, συμμίκτοις M, συμ-
πήκτοις M2 10 αὐτοῦ Γλύκωνος CPMTu, αὐτοῦ τοῦ Γλύκ.

F1 16 κνίσση] κνίσση CP θυμῆσας] θυμιάσας P, θυμη-
σας M, θυμηῆσας Tu 18 ἀντισπαστικὴν] ἀνασπαστικὴν H,
ἀναπαιστικὴν B 19 Φαλαίκειον] Φαλάκειον M, Φαλλαίκειον
schol. 20 χαῖρε χρυσόκερω Etym. m. 181 Βαβάκτης βα-
βάκτα κήλων CPS Etym. m., βαβάκτα γάλλων TuM marg. P,
βαβάκτρα κήλων NM2, βαβάκτρα κηλ HF1

τὸ δὲ ἀκατάληκτον, τὸ μόνην τὴν τελευταίαν ἔχον 63
 ἰαμβικὴν, καλεῖται Ἀσκληπιάδειον, οἷον τὸ Ἀλκαίου
 ἦλθες⁹ ἐκ περάτων γᾶς, ἔλεφαστίναν
 λαβὰν τῷ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων.

5 τὸ δὲ μέσην μὲν ἔχον τὴν ἀντισπαστικὴν, τρεπο-
 μένην κατὰ τὸν πρότερον πόδα εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ
 δισυλλάβου σχήματα, ἑκατέρωθεν δὲ τὰς ἰαμβικὰς, 64
 ᾧν ἡ πρώτη καὶ ἀπὸ σπουδαίου ἄρχεται, Ἀλκαϊκὸν
 καλεῖται δωδεκασύλλαβον, οἷον

10 κόλπῳ σ' ¹⁰ ἐδέξανθ' ἄγναι Χάριτες Κρόνῳ.

τῶν δὲ τετραμέτρων, τὸ μὲν καταληκτικὸν καθαρὸν
 ἐστὶ τὸ τοιοῦτον,

κατθνάσκει ¹¹ Κυθήρη' ἄβρῶς Ἀδωνίς· τί κε θεῖμεν.

κατιτύπεσθε ¹² κόραι, καὶ κατερείκεσθε χιτῶνας.

15 τὸ δὲ τὴν δευτέραν ἰαμβικὴν ἔχον καλεῖται Πριά-
 πειον¹³, οἷον

ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς·

οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον· νῦν δ' ἄβρῶς ἐρόεσσαν

ψάλλῳ πηκτίδα τῇ φίλῃ, κωμάζων (παρὰ) παιδί

20 ἄβρῃ . . . . .

πολυσχημάτιστον μὲν οὖν αὐτὸ ποιοῦσιν· ἀλλὰ τό γε
 καθαρῶς ἐσχηματισμένον ἐστὶ τοιοῦτον. Ἔστι δὲ
 πυκνὸν καὶ τὸ τὴν δευτέραν μόνην ἀντισπαστικὴν

2 τὸ Ἀλκαίου om. HBF1 3 ἦλθες] ἦλθεν HF1, ἦλθον B
 ἔλεφαντίνων F1 6 πρότερον πόδα Hotchkis] ἕτερον πόδα
 libb. 7 δισυλλάβου] τετρασυλλάβου PSM1 8 Ἀλκαϊκὸν

PMN, ἀλχαικὸν C, ἀλκμαϊκὸν rell. 10 κόλπῳ] κόλπος F1

12 τὸ τοιοῦτον] τὸ om. M 13 κατθνάσκει Bentr. Hotchkis,
 καταθνάσκει libb. Κυθήρη' C, Κυθήρει' rell. 14 κατερεί-

κεσθε Pauw, κατερύκεσθαι C, κατερύκκεσθε M, κατερύκεσθε
 rell. 19 κωμάζων παιδί ἄβρῃ CPSMTu, κωμάζ. παρὰ παιδί

Boeckh. metr. Pind. 288, κωμάζ. ποδί ἰ' ἄβρῃ HF1, κ. ποδὶν
 ἄβρῶς B 72, κ. ποδί ἄβρῶ Scalig., κ. παιδί' ἄβρῃ Gaisf.

ἔχον· ᾧ μέτρῳ ἔγραψεν ἄσματα καὶ Σαπφῶ, ἐπὶ τῆς τοῦ ἐβδόμου (ἀρχῆς)

γλυκεῖα μᾶτερ, οὗ τοι δύναιμι κρέκην τὸν ἰστόν¹⁴,
πόθῳ δαμείσα παιδός, βραδίναν δι' Ἀφροδίταν.

5 Τὸ δὲ ἀκατάληκτον καλεῖται Σαπφικὸν ἐκκαιδεκά-
σύλλαβον· ᾧ τὸ τρίτον ὄλον Σαπφοῦς γέγραπται·⁶⁶
πολλὰ δὲ καὶ Ἀλκαίου ἄσματα,

Νύμφαις¹⁵ ταῖς Διὸς ἐξ αἰγιόχω φασὶ τετυγμέναις.

Σιμμίας δὲ καὶ τῷ ὑπερκαταλήκτῳ κέχρηται,

10 τὸν στυγνὸν¹⁶ Μελανίππου φόνον αἰ πατροφόνων ἔριθοι.
ὅπερ καὶ καλεῖται Σιμμιακόν· ὁ δὲ Ἀλκαῖος καὶ
πενταμέτρῳ ἀκαταλήκτῳ ἐχρήσατο,

Κρονίδα βασιλῆος γένος, Αἴαν, τὸν ἄριστον πέδ' Ἀχιλλέα¹⁷.

Κεφ. ια'. Περὶ τοῦ ἀπὸ μείζονος ἰωνικοῦ.¹

15 Τὸ δὲ ἀπὸ μείζονος ἰωνικὸν συντίθεται μὲν καὶ
καθαρόν, συντίθεται δὲ καὶ πρὸς τὰς τροχαϊκὰς ἐπί-
μικτον· ὅτε μέντοι ἀκατάληκτόν ἐστι, καθόλου σπα-⁶⁷
νίως εἰς τὴν ἰωνικὴν περαιούται, διὰ τὸ ἀπροεπῆ
εἶναι τὴν ἰωνικὴν ἐπὶ τέλους οὔσαν. Ἔστι τοίνυν
20 ἐπίσημα ἐν τῷ ἰωνικῷ, ἐφθημιμερῆ μὲν², τὰ τοι-
αῦτα οἷς ἡ Τελέσιλλα ἐχρήσατο,

"Ἄδ' Ἀρτεμις, ᾧ κόραι,
φεύγοισα τὸν Ἀλφεόν.

1 ἐπὶ τῆς τοῦ ἐβδόμου Tu, ἐπὶ τε τοῦ ἐβδόμου HBF1, ἐπὶ τῆς ζ' PSM, ἐπὶ τοῦ ἐβδόμου C 3 γλυκεῖα] γλυκνα C, γλυ- κῆα P κρέκην CP, κρέκειν rell. ἰστόν] ἰαστόν SF1 4 πόθῳ] πύθῳ F1 5 ἐξκαιδεκάσύλλαβον CGaisf. 9 Σιμ- μίας δὲ] Σ. μὲν N 11 καὶ καλεῖται CP, καὶ om. rell. 13 πέδ' Casaub., πόδ' Tu, παιδ' rell. 15 Τὸ δὲ CPMTu, δὲ om. rell. Gaisf. καὶ καθαρόν] καὶ om. C 18 εἰς τὸν ἰωνικὸν H F1 20 ἐν τῷ ἰωνικῷ ἐπίσημα F1

καὶ δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ καλούμενον Κλεομά-
χειον³, ἐν ᾧ καὶ οἱ μολοσσοὶ ἐπὶ τῶν ἀρτίων χω-
ρῶν⁴ ἐμπίπτουσι καὶ οἱ χορίαμβοι, οἶον

68

Τίς τὴν ὑδρίην ὑμῶν

5 ἐψόφησ' ; ἐγὼ πίνων.

καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα, τὰ καλούμενα Πρα-
ξίλλεια· ἃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰωνικήν, τὴν δὲ
δευτέραν τροχαϊκήν· οἷά ἐστι τὰ τοιαῦτα Σαπφοῦς·

Πλήρης μὲν ἐφαίνεθ' ἅ σελάνα⁵.

10 αἱ δ' ὡς περὶ βωμὸν ἐστάθησαν.

Τὰ δὲ τρίμετρα ἀκατάληκτα διχῶς συνέθεσαν οἱ
Αἰολεῖς· τὰ μὲν γὰρ ἐκ δύο ἰωνικῶν καὶ τροχαϊ-
κῆς ἐποίησαν βάσεως, οἶον

Κρηῆσαι νύ ποθ' ὦδ' ἐμμελέως πόδεσσιν

15 ὠρχεῦνθ' ἀπαλοῖς ἀμφ' ἐρόεντα βωμόν.

ἔνια δὲ καὶ ἐκ μιᾶς ἰωνικῆς καὶ δύο τροχαϊκῶν, οἶον
Τριβώλετερ· οὐ γὰρ Ἀρκάδεσσι λῶβα.

Τῶν δὲ τετραμέτρων ἐπισημώτατόν ἐστι τὸ βραχυ-
κατάληκτον, τὸ καλούμενον Σωτάδειον· τοῦτο δὲ
20 κατὰ τὰς (πρώτας) τρεῖς χώρας δέχεται ἰωνικήν συ-
ζυγίαν, ἢ τροχαϊκήν, ἢ τὴν ἐξ ἀναπαίστου⁶ καὶ
πυρριχίου, ἢ τὴν ἐκ τριβράχεος καὶ τροχαίου, ἢ
τὴν ἐκ μακρᾶς καὶ τεσσάρων βραχειῶν, ἢ τὴν ἐκ
βραχειῶν ἕξ, οἶον

3 οἶον om. Tu 4 ὑμῶν] ἡμῶν SPMFl 5 ἐψόφοισ' Fl
9 ἐφαίνετ' SM 11 Τὰ δὲ δίμετρα Fl 13 βάσεως om. CP
M1 14 ὦδ'] οὐδ' P 15 ὠρχεῦνθ' ἅ.] ἀρχεῦθ' ἅ. C, ἀρ-
χευντ' ἀπαλοῖς Fl, ὠρχεῦντ' ἀπ. SH 16 καὶ ἐκ μιᾶς] καὶ
om. SM 17 τριβώλετερ CPS (cf. Choerob. in Theod. 431: τρι-
βολέτηρ ᾧ τριβόλετερ. ἐστὶ δὲ εἶδος ἀκάνθης), τριβώλετες HB
Fl 18 τὸ βραχυκατάληκτον] τὸ om. CB 20 κατὰ τὰς τρεῖς
CPSMTu, adiecimus πρώτας, κατὰ τρεῖς FlGaisf. 22 καὶ
τροχαίου] τροχαϊκοῦ PSM 23 ἐκ βραχειῶν ἕξ] ἕξ ἕξ βρα-
χειῶν PSM

Ἦρον⁷ ποτὲ φασὶν Δία τὸν τερπικέρανον.

καὶ τετράμετρα δὲ ἀκατάληκτα διαφόρως συνέθε-
σαν· ἢ γὰρ τρισὶν ἰωνικαῖς μίαν τροχαϊκὴν τὴν τε-
λευταίαν ἐπήγαγον· καλεῖται δ' Αἰολικόν, ὅτι Σαπφῶ
5 πολλῶ αὐτῶ ἐχρήσατο, οἶον

εὐμορφότερα Μνασιδίκα τὰς ἀπαλᾶς Γυρίνως,
ἀσαροτέρας⁸ οὐδαμὰ πῶρανα σέθεν τυχοῖσας.

Παρατηρεῖν δὲ χρή, ὅτι τὴν πρώτην συζυγίαν καὶ 70
ἀπὸ βραχείας ἀρχομένην ποιοῦσιν, ὥσπερ καὶ ἐν
10 τοῖς τριμέτροις,

πόας⁹ τέρεν ἄνθος μαλακὸν μάττεισαι.

Ἐνίοτε δὲ ἐναλλάξ τὰς ἰωνικὰς ταῖς τροχαϊκαῖς πα-
ραλαμβάνουσιν¹⁰, ἀντὶ μὲν τῶν ἰωνικῶν ἔσθ' ὅτε
τὰς δευτέρας παιωνικὰς παραλαμβάνοντες¹¹, ἀντὶ
15 δὲ τῶν ἑξασήμων τροχαϊκῶν ἔσθ' ὅτε τὰς ἑπτασή- 71
μους τροχαϊκάς, οἶον

δέδυκε μὲν ἅ σελάνα καὶ πληῖαδες· μέσαι δὲ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχεθ' ὦρα· ἐγὼ δὲ μόνα καθεύδω.

Κεφ. ιβ'. Περὶ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικοῦ.

20 Τὸ δὲ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικὸν συντίθεται μὲν καὶ

2 καὶ om. P τετράμετρον δὲ ἀκατάληκτον — συνετέθη-
σαν HBF1 3 ἢ γὰρ CP, καὶ γὰρ rell. 6 Μνασιδίκα om. F1
Γυρίνως P, γυρίνω S (cf. Longini proleg. § 5), γυρίνω
F1, ἀργυρίνω N, γηρίνω C, γηρίνω M, γυρίνω Tu 7 ἀσα-
ρωτέρα σουδαμὰ πωρανα C, ἀσαρωτέρας οὐδαμ' ἀπ' ὦρανα P,
ἀσαρωτέρας οὐδαμ' πωρανα S, ἀσαρωτέρας οὐδ' ἅμα πῶρανα
M, ἀσαρωτέρα σου δ' ἅμ' ἐπ' ὦρανε N, ἀσαρωτέρα σου δ' ἅμ'
ἐπῶραναν F1BH. cf. Schol.: Ἀσαρωτέρας ... βλαβερωτέρας ...
Οὐδαμῶς ἔμοι (libb. μου) ποτὲ εἰρήνη. In versus exitu τυχοῖ-
σαν CPM, τυχοῖσα SNH, τυχοῦσα BF1. Lege τυχοῖσας, con-
iunge ἀσαρωτέρας σέθεν τυχοῖσας, οὐδαμὰ πῶρανα sc. ἔστιν
ἔμοι. 11 μάττεισαι CPSMTu, μάττεισαι H, μάττεισαν BF1M2
20 Τὸ δὲ MTu, δὲ om. rell.

καθαρόν, συντίθεται δὲ καὶ ἐπίμικτον πρὸς τὰς τροχαϊκὰς διποδίας οὕτως, ὥστε τὴν πρὸ τῆς τροχαϊκῆς ἀεὶ γίνεσθαι πεντάσημον, τοῦτ' ἔστι τρίτην παιωνικήν, καὶ τὴν τροχαϊκὴν, ὁπόταν προτάττοιο
 5 τῆς ἰωνικῆς, γίνεσθαι ἐπτάσημον τροχαϊκὴν, τὸν καλούμενον δεύτερον ἐπίτритον. "Ἐσθ' ὅτε δὲ ἡ μὲν τρίτη παιωνική¹ συναιρεῖται εἰς παλιμβάκχειον, τῆς δὲ ἐπιφερομένης τροχαϊκῆς ὁ πρότερος λύεται εἰς τρίβραχυν. Ἐμπίπτουσι δὲ καὶ οἱ μολοττοὶ ἐπὶ τῶν
 10 περιττῶν χωρῶν ἐν τοῖς ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικοῖς, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπὸ μείζονος ἐπὶ τῶν ἀρτίων.

Καὶ ὅλα μὲν οὖν ἄσματα γέγραπται ἰωνικά, ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι

Ἐκατον μὲν Διὸς υἱόν.

15 τάδε Μῶσαι κροκόπεπλοι.

καὶ παρὰ Σαπφοῦ

72

τί με Πανδιονὶς ὠράνα χελιδών.

Ἀλκαίῳ δὲ πολλά, ὥσπερ καὶ τόδε

"Ἐμε δειλάν, ἔμε πασᾶν κακοτάτων πεδέχοισαν.

20 Τῶν δὲ ἐν τῷ μέτρῳ μεγεθῶν τὸ μὲν ἐπισημω-
 τατόν ἐστι τὸ τετράμετρον καταληκτικόν, οἷόν ἐστι
 τὸ Φρυνίχου τοῦ τραγικοῦ τόδε

Τό γε μὴν ξείνια δούσας, λόγος ὥσπερ λέγεται²,
 ὀλέσαι, κάποτεμεῖν ὀξεί χαλκῷ κεφαλάν.

2 τροχαϊκὰς διποδίας] τρ. συζυγίας N 9 καὶ οἱ μολοτ-
 τοὶ] οἱ om. C 11 ἐν τοῖς ἀπὸ μείζονος] ἐπὶ pro ἐν HBF1
 12 ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι C, ὥσπερ Ἀλκ. PSMF1 16 καὶ παρὰ
 Σαπφοῦ] Σαπφοῦ δὲ C(?)PSMF1, καὶ παρὰ Σαπφοῦ 17
 ὠράνα] ὠραῖνα (i. e. ὠραία) M2 19 κακοτάτων] κακοτάταν
 S, κακότητα HBF1 πεδ' ἔχοισαν C, παῖε δ' ἔχοισαν P, πόδ'
 ἔχ. Tu 22 τὸ Φρυνίχου PMF1, τὸ τοῦ Φρυνίχου Tu τρα-
 γικοῦ τόδε P, τρ. τουτί Tu 23 δούσας Hermann, δούσαις
 libb. 24 κάποτεμεῖν d'Orvillius, καὶ ποτέ μιν libb.

καὶ παρὰ Φρυνίχῳ τῷ κωμικῷ·

“Α δ’³ ἀνάγκα ἔσθ’ ἱερεῦσιν καθαρεύειν φράσομεν.

Τοῦτο μέντοι καὶ γαλλιαμβικόν, καὶ μητρωακόν,
καὶ ἀνακλώμενον⁴ καλεῖται· [ὑστερον δὲ (τὸ) ἀνακλώ-⁷³
5 μενον ἐκλήθη (μητρωακόν) διὰ τὸ πολλὰ τοὺς νεωτέρους
εἰς τὴν μητέρα τῶν θεῶν γράψαι τούτῳ τῷ μέτρῳ·] ἐν
οἷς καὶ τὰ τοὺς τρίτους παίωνας ἔχοντα καὶ τὸν
παλιμβάκχειον καὶ τὰς τροχαϊκὰς ἀδιαφόρως παρα-
λαμβάνουσι πρὸς τὰ καθαρὰ, ὡς καὶ τὰ πολυθρόυλ-
10 λητα ταῦτα παραδείγματα δηλοῖ,

Γαλλαὶ⁵ μητρὸς ὀρείης φιλόθυρσοι δρομάδες,
αἷς ἔντεα παταγεῖται καὶ χάλκεα κρόταλα,
. . . . .

Καὶ τῷ βραχυκαταλήκτῳ δὲ Ἀνακρέων ὅλα ἄσματα⁷⁴
15 συνέθηκε·

μεγάλῳ δ’ ἤντε μ’ ἔρωσ ἔκοψεν ὥστε χαλκεὺς⁶
πελέκει, χειμερίῃ δ’ ἔλουσεν ἐν χαράδρῳ.

Τῶν δὲ τριμέτρων, τὸ μὲν ἀκατάληκτον,
ζαελεξάμαν ὄναρ Κυπρογενήα

20 παρὰ τῇ Σαπφοῖ· παρὰ δὲ τῷ Ἀνακρέοντι ἑτέρως
ἔσχημάτισται,

2 ἄδ’ ἀνάγκας θ’ libb. 4 Verba ὑστερον δὲ — τούτῳ τῷ μέτρῳ non Hephaestionis sunt, sed scholion in textum inlatum. cf. scholl. ad h. l. (τὸ) et (μητρωακόν) restituimus. τούτῳ τῷ μέτρῳ om. Fl 7 καὶ τὸν παλιμβάκχειον] τὸν om. PS M 9 καθαρὰ] μακρὰ C, καθὰ Fl 10 δηλοῖ marg. C, Pauw] δηλον C, δηλα rell. 12 Post κρόταλα unus versus vel plures evanuerunt, „παραδείγματα“ illa, ut ipse ait Hephaestio, tertii paeonis vel palimbacchii cum ditrochaeo mixti. Versus Γαλλαὶ μητρὸς et αἷς ἔντεα παταγεῖται exempla sunt contractionis et solutionis ionicorum. 15 συνέθηκε NHBF1 16 μεγάλῳ] μεγάλων C, μεγάλου P 19 ζαελεξάμαν CP, προσελεξάμαν SM, προσεδεξάμαν H, προσελεξάμην Fl, προσελαβάμαν N Κυπρογενήα Bendl., κυπρογέννα CP, κυπρογενεία Tu 20 τῷ Ἀνακρέοντι] τῷ om. PSF

ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ'· οὐ γὰρ ἄν ἄλλη
λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε.

τὸ δὲ καταληκτικόν,

75

Διονύσου⁷ σαῦλαι βασσαρίδες.

5 Τὸ δὲ (δίμετρον τὸ) ἀκατάληκτον κατὰ τὸν ἀνα- 76
κλώμενον χαρακτῆρα πολὺ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι
ἔστι,

παρὰ δ' ἤντε Πυθόμανδρον
κατέδυν ἔρωτα φεύγων.

10 τῷ δὲ καθαρῷ ἐφθημιμερεῖ ὄλον ἄσμα Τιμοκρέων
συνέθηκε,

Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ
ποτὶ τὰν ματέρ' ἔφα.

Κεφ. ιγ'. Περὶ παιωνικοῦ.

77

15 Τὸ δὲ παιωνικὸν¹ εἶδη μὲν ἔχει τρία, τό τε κρη-
τικόν², καὶ τὸ βακχειακόν, καὶ τὸ παλιμβακχειακόν,
ὃ καὶ ἀνεπιτήδειον ἔστι πρὸς μελοποιίαν³. τὸ δὲ
κρητικὸν ἐπιτήδειον. Δέχεται δὲ καὶ λύσεις⁴ τὰς
εἰς τοὺς καλουμένους παίωνας. Καλεῖται δὲ καὶ 78
20 ὑπ' αὐτῶν τῶν ποιητῶν κρητικόν, ὡσπερ ὑπὸ Κρα-
τίνου ἐν Τροφωνίῳ,

ἔγειρε δὴ νῦν, μουσα, κρητικὸν μέλος.

εἶτα ἐπιφέρει,

χαῖρε δὴ, μουσα· χρονία μὲν ἦκεις, ὅμως δ'

25 ἤλθες οὐ πρὶν γε δεῖν, ἴσθι σαφές· ἀλλ' ὅπως.

4 Διονύσου σαῦλε M, σάῦλαι Pauw, Bergk 5 (δίμετρον τὸ) Mehlhorn ἀκαταληκτικὸν B 8 Πυθόμανδρον] Πυθόμενδρον C marg. P, πυθόμαν δὲ PMTu 15 παιωνικὸν Fl 16 καὶ τὸ παλιμβακχειακόν om. Fl 25 οὐ πρὶν γε δεῖν Porson, οὐ πρὶν ἐλθεῖν libb.

Ἐπιτηδεύουσι δὲ ἔνιοι τῶν ποιητῶν τοὺς πρώτους
καλουμένους παίωνας παραλαμβάνειν, πλὴν τῆς τε-
λευταίας χώρας, εἰς ἣν τὸν κρητικὸν παραλαμβάνου-
σιν. Οὕτω γοῦν τὸ πολυθρύλλητον τετράμετρον
5 συντιθέασιν, οὗ παράδειγμα ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους
Γεωργῶν·

ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, ἀντοφυῆς Ἀττική³,
χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὗθαρ ἀγαθῆς χθονός.

Κέχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ἐν ἄλλοις δράμασιν ὁ Ἀρι-
10 στοφάνης καὶ ἐν Σφηξίν·

ὦ μακάρι Ἀντόμενες ὡς σε μακαρίζομεν.

καὶ Εὐπολις ἐν Κόλαξι,

φημι δὲ βροτοῖσι πολὺ πλεῖστα παρέχειν ἐγώ,
καὶ πολὺ μέγιστ' ἀγαθὰ· ταῦτα δ' ἀποδείξομεν.

79

15 ὅμως δὲ ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ἐποίησε τὸν
τέταρτον παίωνα ἀντὶ τοῦ πρώτου, οὗ τηρήσας τὸ
πρῶτον παρατήρημα,

ἐν ἀγορᾷ δ' ⁶ αὖ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν.

ἐν δὲ ταῖς δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις καὶ κρη-
20 τικοὺς πολλάκις ἐν μέσοις τοῖς τετραμέτροις παρ-
έλαβε,

μήτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρύχους,
μήτε Χάριτας βοᾶν εἰς χορὸν⁷ Ὀλυμπίας,
ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὡς φησιν ὁ διδάσκαλος.

3 τὸ κρητικὸν M 5 παράδειγμα C, παραδείγματα PM
alii 8 MTu (post verba οὗθαρ ἀγαθῆς χθονός): ὦ μακάρι
Ἀντόμενες ὡς σε μακαρίζομεν· τούτω μὲν οὖν τῷ ὑστάτῳ κέ-
χρηται Ἀριστοφάνης καὶ ἐν ἄλλοις δράμασι καὶ ἐν Σφηξίν·
ἀλλὰ καὶ Εὐπολις ἐν Κόλαξι (Κόραξι Tu) φησὶ γοῦν οὕτως.
19 δευτέραις Θεσμοφορ. Hemsterhus., προτέροις Θ. libb. καὶ
κρητικούς] κ. κρητικὸν Fl

Σιμμίας δὲ ἐπετήδευσεν ἔν τισι ποιήμασι τοὺς 80
πλείστους κρητικούς παραλαμβάνειν,

μᾶτερ ὦ πότνια, κλυθι, νυμφᾶν ἀβροᾶν⁸,
Δῶρι, κυμοκτύπων ἦραν ἄλιων μυχῶν.

5 καὶ πάλιν,

σοὶ μὲν εὐίππος, εὐπῶλος, ἐγγέσπαλος
δῶκεν αἰχμᾶν Ἐνυάλιος εὐσκοπον ἔχειν.

Ἐν δὲ ποίημα ἐπετήδευσε συνθεῖναι, ὥστε ἀμφοτέ-
ρας τὰς ἑκατέρωθεν τοῦ κρητικοῦ μακρὰς λύσας
10 τὸν ἐκ πέντε βραχειῶν παραλαμβάνειν παίωνα πλὴν
τῆς τελευταίας, ἐφ' ἧς τὸν τέταρτον παραλαμβάνει
παίωνα· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τῆς παρατελεύτου
κέχρηται,

σέ ποτε⁹ Διὸς ἀνὰ πύματα νεαρὸν κόρε νεβροχίτων.

15 Συντιθέασι δέ τινες καὶ ἑτέρῳ τρόπῳ τὸ τετράμε- 81
τρον, ὥστε τρεῖς εἶναι τοὺς καλουμένους τετάρτους
παίονας, εἶτα τελευταῖον τὸν κρητικόν,

θυμελικὰν ἴθι μάκαρ φιλοφρόνως εἰς ἔριν¹⁰.

ὦ δὴ¹¹ ἔφαμεν τρόπῳ συνεχῶς κεχρηῆσθαι αὐτοὺς
20 ἐπὶ τοῦ τετραμέτρου, ὥστε τοῖς τρισὶ παίωσι τοῖς
πρώτοις ἐπάγειν κρητικόν. Τούτῳ καὶ ἐπὶ τοῦ
πενταμέτρου Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐχρήσατο ἐν
Παισίν, ἀφ' οὗ καὶ Θεοπόμπειον καλεῖται,

πάντ' ἀγαθὰ δὴ γέγονεν ἀνδράσιν ἐμῆς ἀπὸ συνουσίας.

25 Δύναται¹² δὲ καὶ μέχρι τοῦ ἑξαμέτρου προκόπτειν

1 τισι] τοῖς M1 4 ἦραν ἄλιων Salmas., ἦραν ἄλιων
libb. 7 δῶκεν] ἔδωκεν PSM εὐσκοπόν γ' Tu 8 ἀμφο-
τέρας om. HBF1 9 λύσας] λύσεις M 10 παραλαμβάνει
F1 παίωνα C, om. rell. 11 παραλαμβάνει om. F1 12 πα-
ρατελευταίου MTu 18 θυμελικὰν C 20 τοῦ τετραμέ-
τρου] τῶν τετραμέτρων HBF1M2 25 προκόπτειν — ἑξάμε-
τρον om. C

τὸ μέτρον διὰ τὸ τριακοντάσημον μὴ ὑπερβάλλειν·
καὶ εἴη ἂν ἑξάμετρον καταληκτικὸν [τὸ καλούμε-
νον] τὸ τοῦ Ἀλκμᾶνος ἐκ μόνων ἀμφιμάκρων, 82

Ἀφροδίτα μὲν οὐκ ἔστι, μάργος δ' Ἔρωσ οἷα παῖς παῖσδει
5 ἄκρ' ἐπ' ἀνθη καβαίνων, ἃ μὴ μοι θίγῃς τῷ κυπαιρίσκῳ.

Δεδηλώσθω δὲ ὅτι καὶ ὅλα ἄσματα κρητικὰ συντί-
θεται, ὥσπερ καὶ παρὰ Βακχυλίδη,

ὦ Περίκλειτε τᾶλλ' ἀγνοήσειν μὲν οὐ σ' ἔλπομαι.

Τὸ δὲ βακχειακὸν σπάνιον ἔστιν, ὥστε, εἰ καὶ
10 πού ποτε ἐμπέσοι, ἐπὶ βραχὺ εὐρίσκεσθαι, οἶον

ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίζειν τιν' ἀρχάν,

φθάσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηδήσεται νιν.

Τοσαῦτα περὶ τῶν ἐννέα τῶν μονοειδῶν¹³ καὶ ὁμοι-
οειδῶν¹⁴ μέτρων.

15 (ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤ' ΑΝΤΙΠΑΘΕΙΑΝ ΜΙΞΕΩΝ.)

Κεφ. ιδ'.

Τῆς δὲ κατὰ ἀντιπάθειαν μίξεως νῦν τὰ πνυ-
κνότατα παραθησόμεθα¹.

Ἐπιχοριαμβικὸν μὲν οὖν, τὸ Σαπφικὸν καλού-
20 μενον ἑνδεκασύλλαβον, οἶον

Ποικιλόθρον' ἀθάνατ' Ἀφροδίτα.

3 τὸ τοῦ Ἀλκμᾶνος CPM, τὸ om. rell. 4 παῖς Bentl., om. libb., παῖσδει CM, παῖσδει^η P, παῖς δὴ Tu, παῖσδα NHBF1 5 ἀνθησκαβαίνων M1, ἀνθηκαβαίνων M2 κυπαιρίσκῳ CPSM Tu, κυπαιρίσκῳ Fl 6 συντίθενται M 8 τ' ἄλλ' Tu, δ' ἄλλ' rell., τᾶλλ' Herm. 11 κηρύξειν CP, κυρίζειν E1, κορύξειν E2BF1, κορίζειν H 13 ὁμοειδῶν FlM 14 μέτρων om. PS 21 Ποικιλόφρων S

τοῦτο δὲ τὴν μὲν πρώτην συζυγίαν ἔχει τροχαϊκὴν
 ἐξάσημον, ἢ ἐπτάσημον· τὴν δὲ δευτέραν, χοριαμ-
 βικὴν· τὴν δὲ κατακλειῖδα ἐξ ἰάμβου καὶ τῆς ἀδια-
 φόρου, ὥστε εἶναι τὰ πάντα δύο σχήματα περὶ τὴν
 5 τετάρτην συλλαβὴν, πῆ μὲν βραχεῖαν γινομένην,
 πῆ δὲ μακράν. Θάτερον μὲν οὖν σχῆμα, τὸ

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφροδίτα

πρόκειται· θάτερον δέ,

ἀλλὰ τυίδ' ἔλθ' αἴ ποτα κατέρωτα.

10 ὥστε εἶναι τὸν κανόνα τοιοῦτον²,

βαβα βααβ αββ

βαββ βααβ αβα

ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἀλκαίῳ, καὶ ἄδηλον ὁποτέρου ἐστὶν
 εὔρημα, εἰ καὶ Σαπφικὸν καλεῖται, οἶον

84

15 χαῖρε Κυλλάνας ὁ μέδεις, σὲ γάρ μοι
 καὶ

θυμὸς ὑμνεῖν, τὸν κορυφᾶς ἐν αὐγαῖς

καὶ

Μαῖα γέννα τῷ Κρονίδῃ, μαιεῖα.

20 Τοιούτοις χρῶνται τρισὶν εἰς ἐκάστην στροφὴν· εἴτ'
 ἐπιφέρουσι τὸ τέταρτον πεντασύλλαβον, χοριαμβι-
 κὸν πενθημιμερές, συνεπιπτον δακτυλικῷ τῷ εἰς
 δεύτερον τροχαῖον, οἶόν ἐστι τὸ

πότνια θυμόν.

1 τοῦτο δὲ om. M 2 ἐξάσημον] ἐξάμετρον BF1 9 ἀλλὰ
 τυίδ' ἔλθ' αἴ ποτα κατ' ἔρωτα τυίδ' CPSMF1, τοί δ' Tu αἴ
 ποτα C, αἴ ποτε PSMF1, αἴ ποτε Tu κατ' ἔρωτα libb. 13
 Ἀλκαίῳ] Ἀλκαίῳν libb. pleriq., ἀκαίῳν S, Ἀλμάνι C pr. m.
 ἄδηλον] δῆλον P 14 καὶ εἰ Σαπφικὸν PSM 15 ὁ μέδεις]
 ὅς μεδέεις F1, ὁ μέδων STu 16 καὶ θυμὸς ὑμνεῖν τὸν κορυ-
 φᾶσιν αὐγαῖς· καὶ μαῖα γέννα τῷ κρονίδῃ μαιεῖα S, om. rell.
 20 τρισὶν] τισὶν P 21 ἐπιφέρουσι τὸ διχοριαμβικὸν HBF1
 23 οἶόν ἐστι τὸ τοιοῦτον MTu

τοῦτο μὲν οὖν ἀπὸ τροχαϊκῆς ἐστὶν ἐπιχοριαμβικόν.

Ἀπὸ δὲ ἀντισπαστικῆς, τὸ καλούμενον Πινδαρικόν ἐνδεκασύλλαβον, ὃ τὴν μὲν πρώτην ἀντισπαστικὴν ἔχει, τὰ δὲ λοιπὰ ὁμοίως τῷ Σαπφικῷ χοριαμβικὴν καὶ ἰαμβικὴν κατακλεῖδα, οἶον

Ὁ Μουσαγέτας με καλεῖ χορευῆσαι,
ἄγοις ᾧ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ.

Ἐπιωνικὸν δὲ ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικόν ἐστι, τὸ καλούμενον Ἀλκαϊκόν ἐνδεκασύλλαβον· ὃ τὴν μὲν πρώτην συζυγίαν ἔχει ἰαμβικὴν, ἦτοι ἐξάσημον ἢ ἐπτάσημον· τὴν δὲ δευτέραν, ἰωνικὴν ἀπὸ μείζονος, ἢ δευτέραν παιωνικὴν· τὴν δὲ κατακλεῖδα, ἐκ τροχαίου καὶ τῆς ἀδιαφόρου, οἶον

ᾧ ἄναξ Ἀπολλων, παῖ μέγαλῳ Διός.

85

15 Μέλαγχρος αἶδως ἄξιος εἰς πόλιν.

ὥστε εἶναι σχήματα μὲν αὐτοῦ τέσσαρα, κανόνα δὲ τοιόνδε

αβαβ	ββαα	βαα
ββαβ	ββαα	βαα
20 αβαβ	αβαα	βαα
ββαβ	αβαα	βαα

Τρίμετρον δὲ ἀκατάληκτον τὸ τούτου περιττεῦον συλλαβῆ τῇ τελευταίᾳ, καλούμενον δὲ Ἀλκαϊκόν δωδεκασύλλαβον, οἶον

25 ἰόπλοχ', ἀγνά, μελλιχόμειδε Σάπφοι.
οὔ κανῶν οὔτος

3 ἐνδεκασύλλαβον om. C. ἀντισπαστικὴν] ἀναπαιστικὴν HBF1 7 ἄγοις] ἄγεις M 8 ἀπὸ μείζονος om. M 9 Ἀλκαϊκόν om. P 14 ἄναξ — μέγαλοιο HBF1 15 αἶδως] αἰδῶς TuF1 25 ἰόπλοχ' ἀγνά PM, ἰόπλοχ' ἀγνά S μελλιχόμειδε M, μελιχόμειδε PS, μελιχόμειδες C, μελιχόμειδε F1 26 οὔ κανῶν] καὶ ἐστὶν ὁ κανῶν HBF1

αβαβ ββαα βαβα
ββαβ αβαα βαββ

Τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν ἐπιωνικόν, ὃ τὴν 86
μὲν πρώτην ἔχει ἰαμβικὴν, ἥτοι ἐξάσημον ἢ ἐπτά-
5 σημον, τὴν δὲ δευτέραν ἰωνικὴν ἢ δευτέραν παιω-
νικὴν, τὴν δὲ τρίτην τροχαϊκὴν ἐξάσημον ἢ ἐπτά-
σημον, εἶτα τὴν ἐκ τροχαίου καὶ τῆς ἀδιαφόρου
κατακλειδα, οἶον

τοιούτος εἰς Θήβας πάϊς ἀρμάτεσσ' ὀχήμενος.

10 Μάλις μὲν ἔννη λεπτὸν ἔχουσ' ἐπ' ἀτράκτω λίνον.

κανὼν δὲ αὐτοῦ οὔτος

αβαβ ββαα βαβα βαα
ββαβ αβαα βαββ βαβ.

Ἀπ' ἐλάσσονος δὲ ἐπιωνικὸν τρίμετρον ἀκατά-
15 ληκτὸν ἐστὶ παρ' Ἀλκμαῶνι· ὃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει
ἰαμβικὴν ἐξάσημον ἢ ἐπτάσημον, τὰς δὲ ἐξῆς δύο
ἰωνικάς ἐξασήμους καθαρὰς, οἶον

περισσόν. αἶ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Λύκης.

Ἴνῶ σαλασσομέδοισ' ἂν ἀπὸ μάσδων.

20 κανὼν δὲ αὐτοῦ οὔτος

αβαβ ααββ ααββ
ββαβ ααββ ααβα.

Καθαροῦ μὲν ὄντος τοῦ ἰωνικοῦ, τοῦτο· ἀνα-
κλωμένου³ δὲ ὄντος αὐτοῦ, προταχθεῖσα ἰαμβικὴ 87
25 ἐξάσημος ἢ ἐπτάσημος ποιεῖ τὸ τοιοῦτον, οἶον παρὰ
Σαπφοῦ

7 τῆς ἀδιαφόρου] τῆς om. CP 9 ἀρμάτεσσ' ὀχήμενος
M2, ἀρμάτεσσι libb., χείμενος C, χήμενος rell. 10 μάλις C,
μάλις P 14 ἀκατάληκτὸν om. Tu 18 Λύκης CP, Λύ-
κιος MTuFl 19 Ἴνωσαλασσομέδοισαν C, σαλασσομέδοισαν
P, σάλας ὀμέδοισαν SMTu, σάλας ὀμίδοισαν Fl ἀπομάσδων
SMTuFl 24 ἰαμβικὴ ἥτοι ἐξάσημος MTu 25 ἢ ἐπτάση-

ἔχει μὲν Ἀνδρομέδα καλὰν ἀμοιβάν.

Ψάπφοι τί τὰν πολυόλβον Ἀφροδίταν.

κανῶν δὲ αὐτοῦ οὔτος

αβαβ ααβα βαββ

5

ββαβ ααβα βαβα.

(ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΝΑΡΤΗΤΩΝ.)

Κεφ. ιε΄.

Γίνεται δὲ καὶ ἀσυνάρτητα¹, ὅποταν δύο κῶλα μὴ
δυνάμενα ἀλλήλοις συναρτηθῆναι μηδὲ ἔνωσιν ἔχειν
10 ἀντὶ ἑνὸς μόνου παραλαμβάνηται στίχου.

(Περὶ τῶν ἐπισυνθετῶν.)

Πρῶτος δὲ καὶ τούτοις Ἀρχίλοχος κέχρηται· πῆ⁸⁸
μὲν γὰρ ἐποίησεν ἔκ τε ἀναπαιστικοῦ ἐφθημιμε-
ροῦς καὶ τροχαϊκοῦ ἡμιολίου² τοῦ καλουμένου ἰθυ-
15 φαλλικοῦ

Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον.

Τοῦτο δὲ οἱ μετ’ αὐτὸν οὐχ ὁμοίως αὐτῷ ἔγραψαν·
οὔτος μὲν γὰρ τῇ τε τομῇ δι’ ὅλου κέχρηται τοῦ
ἐφθημιμεροῦς³, καὶ σπονδείους παρέλαβεν ἐν τῷ
20 ἀναπαιστικῷ κῶλῳ, οἶον

Ἄστῶν δ’ οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν· οἱ δὲ πολλοί.

μος om. Fl 1 Ἀνδρομέδαν CP καλὰ CPSM 2 Ψάπφοι
CPSH, Ψάπφοι Fl 3 αὐτοῦ οὔτος] αὐτοῦ ὅδε MTu 8 καὶ
ἀσυνάρτητα] καὶ om. MTu 10 παραλαμβάνηται] -εται C,
-ωνται Tu, -ονται M 18 ὅλου] ὅλον suprascr. P τοῦ ἐφθη-
μιμεροῦς] τοῦ om. M 20 κῶλῳ S, κῶλῳ δύο Tu, κῶλῳ C,
κῆκλῳ NHBFIM2 21 ἦσαν Meineke, ἦσαν libb.

οἱ δὲ μετ' αὐτὸν⁴ τῇ μὲν τομῇ ἀδιαφόρως ἐχρή-
σαντο, ὡςπερ Κρατῖνος

χαῖρ', ὦ μέγ' ἀχρειόγελως⁵ ὄμιλε, ταῖς ἐπίβδαις,
τῆς ἡμετέρας σοφίας κριτῆς ἄριστε πάντων,

5 εὐδαίμον' ἔτικτέ⁶ σε μήτηρ ἰκρίων ψόφησις.

ἐνταῦθα γὰρ ὁμοίως⁷ τὸ τρίτον μέτρον τέτμηται τοῖς⁸⁹
Ἀρχιλοχείοις, τὰ δὲ πρὸ αὐτοῦ δύο, πρὸ συλλαβῆς.

Καὶ μέντοι καὶ τοὺς σπονδεῖους παρητήσαντο τοὺς
ἐν τῷ μέσῳ οἱ μετὰ τὸν Ἀρχίλοχον, οὐχ ὡς ἀνα-
10 παιστικὸν ἠγούμενοι, ἀλλὰ προσοδιακόν, τὸ ἐξ ἰω-
νικῆς καὶ χοριαμβικῆς, τῆς ἰωνικῆς καὶ βραχεῖαν
τὴν πρώτην δεχομένης⁸. Δύναται δὲ καὶ εἰς τρι-
ποδῖαν ἀναπαιστικὴν διαιρεῖσθαι⁹, εἰ ἀπὸ σπονδείου
ἄρχοιτο, οἶον τὸ Σαπφοῦς

15 αὐτὰ¹⁰ δέ σν. Καλλιόπα,

τοῦ προσοδιακοῦ¹¹ ὄν καὶ τοῦτο εἶδος, τὸ ἐξ ἰω-
νικοῦ καὶ χοριαμβικοῦ συγκείμενον.

Τὸ τοίνυν ἀναπαιστικὸν εἴ τις οὕτω διαιροῖτο,⁹⁰
εὐρήσει τῷ προσοδιακῷ ἐφαρμόζον. Ἐὰν μὲν γὰρ
20 σπονδεῖον ἔχη τὸν πρῶτον, τοὺς δὲ ἐξῆς ἀναπαί-
στους¹², τὰς τοῦ δευτέρου ἀναπαίστου δύο βρα-
χείας προσθεῖς τῷ σπονδεῖῳ ποιήσεις ἰωνικὸν ἀπὸ
μείζονος, ᾧ ἐφεξῆς χορίαμβος.

1 μετ' αὐτὸν] add. Ἀρχίλοχον Tu 2 Κρατῖνος] add.
ἐν τοῖς τοιούτοις MTu, ἐν τοῖς Πλούτοις Meineke 3 μέγα
χρειογέλωσ Tu, ἀχρειόγελος Fl ὄμιλε, ταῖς] ὀμίλεταῖς P, ὀμι-
λετεῖν C, ὀμιλετῆς Tu, ὀμίταῖς Fl 5 ἔτικτε τε — ψόφησιν
Fl 6 τρίτον μέτρον Tyrwhitt, τρίμετρον Tu, τρίτον all., Gaisf.
τέτμηται] τετίμηται M 10 προσοδιακόν FIM2 12 τρίτον ἀνά-
παιστον PSNHBFIM2Gaisf., τρίμετρον ἀνάπαιστον TuM. Lege
τριποδῖαν ἀναπαιστικὴν coll. schol. Nub. 651. 13 σπονδεῖου
Tu, σπονδεῖων all., Gaisf. 16 ὄν Hermann, ἐν libb. 18 διαι-
ροῖτο SMTuC2, διαιρεῖτο P, διαιρεῖ CNHBF1 20 τὸ πρῶτον
P 22 προσθεῖς CPSMTu, προστιθεῖς Fl ποιήσεις CPMTu,
ποιήσει Fl... 23 οἷς ἐξῆς χορίαμβος C, οἷς ἐξῆς χορίαμβον

Δύναται δὲ καὶ ἀπὸ ἀναπαίστου καὶ ἀπὸ δα-
κτύλου¹³ ἄρχηται τὸ ἀναπαιστικὸν ὡς ἰωνικὸν λε- 91
λυμένον παραλαμβάνεσθαι, τῶν ἐξῆς χοριάμβου γι-
νομένων· διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ ἰάμβου ἄρχονται ἐν
5 τῷ ἀναπαιστικῷ, ὡς περὶ Ἀρχιλόχου ἐν τῷ

Ἐρασμονίδη Χαρίλαε.

ὡς δυναμένου καὶ τοῦ παίωνος δευτέρου ἀντὶ ἰω-
νικοῦ τοῦ ἀπὸ μείζονος παραλαμβάνεσθαι, ἵνα μὴ
ἀπεικὸς τῷ προσοδιακῷ γένηται τὸ ἀναπαιστικόν.
10 Παραιτοῦνται τοίνυν τοὺς ἐν μέσῳ σπονδείους, ἵνα
μὴ ἀλλότριον γένηται τὸ ἀναπαιστικὸν τοῦ προσο-
διακοῦ, ὅπερ ἐστὶν ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χοριαμβικοῦ·
δύναται δὲ τις¹⁴ βιαζόμενος καὶ ἐξῆς ὄντων δύο
σπονδείων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ

15 ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν

τὸν πρῶτον σπονδεῖον καὶ τὴν (πρώτην) τοῦ δευ-
τέρου συλλαβὴν μολοσσὸν ποιήσας, καὶ λαβὼν αὐ- 92
τὸν ἀντὶ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπὸ μείζονος, τὸν ἐξῆς χο-
ριάμβου ποιῆσαι, εἰ μὴ ἄρα ἐν τῷ προσοδιακῷ ἢ
20 συναίρεσις τοῦ ἰωνικοῦ, τοῦτ' ἐστὶν ὁ μολοσσός, μὴ
ἐμπίπτοι.

Ἐπισημασθε δ' ἂν τις καὶ τρίτην διαφορὰν εἰ-

PSM2HFI, ὅλον ἐξῆς χοριαμβικὸν MTu. Lege ὡς ἐφεξῆς χοριάμ-
βος. 1 καὶ] καὶ CPS 3 τῶν ἐξῆς χοριάμβων γινομένων PS,
τῶν ἐξῆς χ. γενομένων C, ἐξῆς χοριάμβων γενομένων MTu, τοῦ
δὲ (δὲ om. N) ἐξῆς χοριάμβου γινομένου NHBF1, τοῦ ἐξῆς χο-
ριάμβου γενομένου Gaisf. Lege τῶν ἐξῆς χοριάμβου γινομένων
h. e. prosodiaci anapaestus primus cum anapaesti secundi bre-
vibus coniunctus sumitur pro ionico soluto $\bar{\cup} - | \cup \cup$, dum ea
quae sequuntur $- | \cup \cup -$ (h. e. secundi anapaesti longa cum ter-
tio anapaesto coniuncta) fiunt choriambus. 6 Ἐρασμονίδη] Ἐρ-
μονίδη HBF1 12 ἰωνικοῦ] ἰαμβικοῦ MTu 16 τὸν πρῶτον
— 17 μολοσσὸν ποιήσας marg. SM2HBF1] τὸν ἀνάπαιστον μο-
λοσσὸν ποιήσας CPSMTu 16 (πρώτην) Hermann, om. libb. 17
αὐτῶν CPSMTu 20 μὴ ἐμπίπτοι] εἰ μὴ ἐμπ. P, μὴ ἐμπίπτῃ M

ναι¹⁵ τῷ Ἀρχιλόχῳ πρὸς τοὺς μετ' αὐτόν, καθ' ἣν ἀναπαίστῳ δοκεῖ τῷ πρώτῳ χρῆσθαι,

Ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψαι δ' ἀκούων.

φιλέειν στυγνόν περ ἔοντα, μηδὲ διαλέγεσθαι.

5 ᾧ οὐκ ἐχρήσαντο ἐκεῖνοι· φαίνεται δ' οὐδ' αὐτὸς κεχρημένος, δύναται γὰρ ἀμφοτέρω κατὰ συνεκφώνησιν εἰς ἱαμβὸν περιίστασθαι. Ἡ δὲ τοῦ ἀναπαιστικοῦ φαντασία γέγονε διὰ τὴν ἰωνικὴν ἐν ἑκατέρῳ διαίρεσιν· ὥστε τὰς προειρημένας δύο μόνας
10 διαφορὰς εἶναι τοῖς νεωτέροις πρὸς τὸν ἱαμβοποιὸν¹⁶ Ἀρχίλοχον. Κρατῖνος δὲ ὅταν λέγῃ ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις

Ἐρασμονίδη Βάθιππε τῶν ἄωρολείων¹⁷,

93

τοῦτο τὸ μέτρον ἀγνοεῖ, ὅτι οὐκ ἄντικρος μιμεῖται

15 τοῦ Ἀρχιλόχου τὸν Ἐρασμονίδην.

β. Ἐν μὲν δὴ τοῦτο τῶν παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυναρτήτων. Ἄλλο δὲ τὸ ἐκ δακτυλικῆς τετραποδίας καὶ τοῦ αὐτοῦ ἰθυφαλλικοῦ¹⁸,

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χροῶ, κάρφεται γὰρ ἤδη.

20 γίνεται δὲ ὁ τελευταῖος¹⁹ τῆς τετραποδίας διὰ τὴν ἐπὶ τέλους ἀδιάφορον καὶ κρητικός,

καὶ βήσας ὀρέων δυσπαιπάλους οἶος ἦν ἐπ' ἠβῆς.

Τοῦτο παρὰ μὲν τοῖς νεωτέροις πολὺ τὸ μέτρον ἐστίν, ὥσπερ καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ

7 τοῦ ἀναπαίστου φαντασία Gaisf. cum TuFl. Lege τοῦ ἀναπαιστικοῦ cum C, φαντασία τοῦ ἀνάπαιστον PS, φαντασία τοῦ ἀναπαίστου M. 8 γέγονε] γεγόναι P, γεγονέναι NHFl 11 ὅταν λέγοι Fl. 15 τὸν Ἐρασμονίδην CPMFl. Aut sic aut τὸ Ἐρασμονίδη legendum. Gaisford τὸν Ἐρασμονίδη. 18 post ἰθυφαλλικοῦ add. Tu: οἶόν ἐστι τὸ τοιοῦτον. 21 post καὶ κρητικός add. Tu: οἶόν ἐστιν οὗτος. 22 οἶος] οἶον CPS ἦν ἐπήβης CPS, ἦν ἐπ' ἠβῆς MFl. 23 Τοῦτο παρὰ μὲν MTu, μὲν om. rell. 24 ὥσπερ καὶ] καὶ om. Tu.

τόν με παλαιστρίταν ὁμόσας θεὸν ἐπτάκις φιλήσειν.

παρὰ δὲ Κρατίνῳ ἐν τοῖς Σεριφίοις οὐκέτι ἀκατά-
ληκτόν ἐστι τὸ δακτυλικὸν τὸ ἡγούμενον τοῦ ἴθυ- 94
φαλλικοῦ, ἀλλὰ καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον,

5 χαίρετε πάντες ὅσοι πολύβωτον ποντίαν Σέριφον.

γ. Τρίτον δέ ἐστι παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυνάρτητον²⁰
ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ λαμβικοῦ διμέ-
τρου ἀκαταλήκτου,

ἀλλά μ' ὁ λυσιμελής, ὦ ταῖρε, δάμνεται πόθος.

10 δ. Ἐνδοξόν ἐστι καὶ ἐπισύνθετον²¹ καὶ τὸ δι-
πενθημιμερὲς τὸ ἐγκωμιολογικὸν καλούμενον, ὅπερ
ἐστὶν ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ λαμβικοῦ
τοῦ ἴσου, ᾧ κέχρηται μὲν καὶ Ἀλκαῖος ἐν ἄσματι,
οὗ ἡ ἀρχή

15 Ἡ ᾧ ἔτι Δινομένη τῷ Τυρρακῆῳ
τάρμενα λαμπρὰ κέατ' ἐν μυρσινήῳ.

κέχρηται δὲ καὶ Ἀνακρέων ἐν πλειόσιν ἄσμασιν, 95

Ὀρσόλοπος μὲν Ἄρης φιλέει μεναιχμάν.

ε. Τὸ δὲ ἀντεστραμμένον²² τούτῳ λαμβέλεγος
20 καλεῖται· τούτῳ δὲ ἐν συνεχείᾳ οὐκ ἴσμεν τινὰ κε-
ρημένον, διεσπαρμένως δέ·

πρωτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν.

1 παλαιστρήταν MF1 2 σερίφοις libb., ⁶σερίφοις P 5
χαίρετε πάντες κτλ. Dobraeus] πάντες θεοὶ libb., πάντα θεοὶ
οἱ πολύβωτον ποντίαν C, παντοῖαν pro ποντίαν F1 9 λυσι-
τελής libb. πάθος Tu 10 καὶ ἐπισύνθετον] καὶ om. Tu
12 ὅπερ ἐστὶν] ἐστὶν om. HBF1 13 καὶ Ἀλκαῖος] καὶ om. Tu
ἐν ἄσμασιν F1 15 διννομένη CPSMHBF1 τῷ τυρρακῆῳ C
PSM, τῷ τυρρακῆῳ HBF1 16 μυρσίνῳ CF1, μυρσίνῳ SM,
μυρσίνῳ P 18 ὀρσόλοπος CP, ὀρσόλεπος SHF1, ὀρσόλεπος
B, ὄρσ' ὁ λέπος M, ὄρσ' ὀλέπος Tu φιλέειν SHBF1 μὲν αἰχ-
μάν libb. 20 τοῦτο STu

κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσὶν ἄναξ.

5. Γίνεται δὲ καὶ τριπενθημιμερὲς ἐκ τούτων τὸ καλούμενον Πλατωνικόν, ἐν ᾧ τὰ μὲν ἑκατέρωθεν δύο δακτυλικά εἰσι πενθημιμερῆ, τὸ δὲ μέσον
5 λαμβικόν· κέχρηται δὲ αὐτῷ Πλάτων ἐν Ξαντρίαις, χαῖρε παλαιογόνων ἀνδρῶν θεατῶν ξύλλογε παντοσόφων.

ξ. Ἀντεστραμμένον²³ δὲ ἐστὶ τούτῳ τὸ Πινδα- 96 ρικόν καλούμενον,

ὃς καὶ τυπεῖς ἀγνῶ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν.

10 σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς.

(Περὶ τοῦ μονοειδοῦς τοῦ καλουμένου ἐλεγείου.)

η. Τοῦ δὲ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς δις λαμβανομένου γίνεται τὸ ἐλεγεῖον· ἀλλὰ τὸ μὲν δεύτερον αὐτοῦ μέρος ἑπτασύλλαβον αἰεὶ μένει, ἐκ δύο
15 δακτύλων καὶ συλλαβῆς, τὸ δὲ πρότερον κινουμένους ἔχει τοὺς δύο πόδας, ὥστε ἢ δακτύλους αὐτοὺς γίνεσθαι ἢ σπονδείους, ἢ τὸν μὲν πρότερον δάκτυλον, τὸν δὲ δεύτερον σπονδεῖον· ἢ ἀνάπαλιν, τὸν μὲν πρότερον σπονδεῖον, τὸν δὲ δεύτερον δά-
20 κτυλον· παρ' ἣν αἰτία τὸ μὲν δεύτερον (μέρος) αἰεὶ διπλασιαζόμενον²⁴ ἐλεγεῖον ποιεῖ, τὸ δὲ πρότερον οὐκέτι, ἐὰν μὴ ἐκ δύο δακτύλων συνεστήκη, οἶον

Νήϊδες οὐ Μούσης οὐκ ἐγένοντο, φίλοι.

1 λυθέντες C 4 δακτυλικά] πλατωνικά CP 6 ξύλλογον N πανσόφων CP 9 τυπεῖς] τυπῶς H, τι πῶς BFI 12 δακτυλικοῦ] καταληκτικοῦ C δις] δύο FI 16 δύο πόδας] δύο om. C αὐτοὺς om. Tu 17 γίνεσθαι] γενέσθαι FI τὸν μὲν πρότερον δάκτυλον ... τὸν μὲν πρότερον σπονδεῖον PS] rell. πρῶτον pro πρότερον Gaisf. 20 μέρος om. libb. 21 ἐλεγεῖον] τὴν ἐλεγείαν libb. Gaisf., τὸ ἐλεγεῖον Santen. τὸ δὲ πρότερον οὐκέτι] δὲ om. S 22 δακτύλων] δακτυλικῶν BFIM2 συνεστήκει CPS, συνεστήκοι MTu

[τὸ μὲν δεύτερον διπλασιασθὲν ποιεῖ ἔλεγείαν, τὸ δὲ πρό-
τερον οὐ] ὥστε αὐτὸ (τὸ ἔλεγεῖον) ποτὲ μὲν τεσ-
σαρεσκαϊδεκασύλλαβον γίνεσθαι, ποτὲ δὲ τρισκαϊ-
δεκασύλλαβον, ποτὲ δὲ δωδεκασύλλαβον.

5 Καὶ τοῦ μὲν τεσσαρεσκαϊδεκασυλλάβου ἔν σχῆμα 97
παῖς ἄτε, τῶν δ' ἑτέων ἢ δεκάς οὐκ ὀλίγη.

ὁμοίως δὲ τοῦ δωδεκασυλλάβου ἔν
τίκτεσθαι· βροντᾶν δ' οὐκ ἐμόν, ἀλλὰ Διός.

Τοῦ δὲ τρισκαϊδεκασυλλάβου δύο σχήματα· ποτὲ
10 μὲν πρῶτος ὁ δάκτυλος

Νῆϊδες οὐ Μούσης οὐκ ἐγένοντο, φίλοι.

ποτὲ δὲ δεύτερος

ῥέξειν, καὶ στεφῆων εὐάδε τῷ Παρίῳ.

Δεῖ δὲ τὸ ἔλεγεῖον²⁵ τέμνεσθαι πάντως καθ'
15 ἕτερον τῶν πενθημιμερῶν· εἰ δὲ μή, ἔσται πεπλημ-
μελημένον, οἶον τὸ Καλλιμάχου

ἱερά, νῦν δὲ Διοσκουρίδεω²⁶ γενεή.

[Περὶ τῶν ἀντιπαθῶν.]

θ. Ἄλλο ἀσυνάρτητον ὁμοίως κατὰ τὴν πρώτην 98
20 ἀντιπάθειαν²⁷, ἐξ λαμβικουῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου
καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμεροῦς, τοῦ καλουμένου Εὐ-
ριπιδείου, οἶον τὸ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις εἰς Ἀρ-
χίλοχον Ἰοβάκχοις

Δήμητρος ἀγνῆς καὶ Κόρης τὴν πανήγυριν σέβων.

ι. Ἄλλο τούτου ἔλαττον²⁸ κατὰ τὴν τελευταίαν

1 τὸ μὲν δεύτερον κτλ. delevimus. 2 (τὸ ἔλεγεῖον) ad-
ieicimus. 3 γίνεσθαι P, om. rell. ποτὲ δὲ τρισκαϊδεκα-
σύλλαβον om. Fl... 4 ποτὲ δὲ δωδεκασύλλαβον om. Tu 6
παῖς ἄτε] παίσατε libb. 15 ἕτερον] ἕκαστον N 23 οἶον
τὸ] οἶόν ἔστι τὸ SM

συλλαβὴν τὸ καλούμενον *Εὐριπίδειον* τεσσαρεσκαί-
δεκασύλλαβον, οἷον παρὰ μὲν αὐτῷ *Εὐριπίδῃ*

*Ἐῷος*²⁹ ἤνιχ' ἱππότας ἐξέλαμψεν ἀστήρ.

παρὰ δὲ *Καλλιμάχῳ*

5 ἔνεστ' Ἀπόλλων τῷ χορῷ· τῆς λύρης ἀκούω·
καὶ τῶν Ἐρωτῶν ἡσθόμην· ἔστι κάφροδίτη.

ια. "Ἄλλο ἀσυνάρτητον ὁμοίως κατὰ τὴν πρώτην
ἀντιπάθειαν³⁰, ἐκ τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου
καὶ λαμβικοῦ ἐφθημιμεροῦς, ὅπερ, ἐὰν παραλλάξῃ⁹⁹
10 τὴν τομὴν, γίνεται τροχαϊκὸν προκαταληκτικόν³¹

ἔστι μοι καλὰ πάϊς χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν
ἐμπερῆ ἔχουσα μορφάν, *Κλε(η)ῖς ἀγαπατά*,
ἀντὶ τᾶς ἐγὼ οὐδὲ *Λυδίαν* πᾶσαν, οὐδ' ἔρανον.

τούτων δὲ τὸ μὲν δεύτερον δῆλόν ἐστιν ἀπὸ τῆς
15 τομῆς ὅτι οὕτως σύγκειται, ὡς προεῖρηται, ἐκ τοῦ
τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τοῦ ἐφθημι-
μεροῦς λαμβικοῦ· τὸ δὲ πρῶτον, διὰ τὸ πρὸ συλ-
λαβῆς ἔχειν τὴν τομὴν, ἐγένετο προκαταληκτικόν,¹⁰⁰
ἐκ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμεροῦς, τοῦ

20 ἔστι μοι καλὰ πάϊς,
καὶ διμέτρου ἀκαταλήκτου, τοῦ
χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν³².

τὸ δὲ τρίτον ἐξ ὑπερκαταλήκτου³³,

5 ἀκούω καὶ τῶν Ἐρωτῶν om C 6 κάφροδίτη] χάπόλ-
λων ἀφροδίτη P, χ' ἀπολλ. ἀφρ. C 11 ἀνθέμοισιν] ἀνθέσ-
μοισιν Fl 12 ἔχουσα Fl. ἐμπερῆ pro ἐμπερῆ Bergk.
κλεῖς libb., κλεῖς Fl. Hephaestio hoc loco amphibrachum vel
palimbacchium legit, quam ob rem Gaisf. ἃ *Κληῖς* vel ἃ *Κλαῖς*,
Ahrens *Κληῖς* scriptum fuisse suspicatur. ἀγαπατά Benti.]
ἀγαπατά libb. 13 οὐ *Λυδίαν* Fl 14 post δεύτερον habent
MTu: δηλαδὴ τὸ ἐφθημιμερῆ ἐμπερῆ ἔχον μορφὴν κλεῖς ἀγα-
πητὰ 15 οὕτως σύγκειται] οὐ σύγκειται TuM ὡς προεῖ-
ρηται] ὡςπερ εῖρηται C

ἀντὶ τὰς ἐγὼ οὐδὲ Λυδίαν.
καὶ βραχυκαταλήκτου³⁴,
πᾶσαν οὐδ' ἔραυνάν.

ιβ. Ἀνακρέων δὲ οὐκ ἰαμβικῶ ἀλλὰ χοριαμβικῶ
5 ἐπιμίκτω πρὸς τὰς ἰαμβικὰς ἐπήγαγε τὸ ἰθυφαλλικόν,
τὸν μυροποιὸν³⁵ ἠρόμην Στράτιν εἰ κομήσει.

ιγ. Τούτου δὲ μειζόν ἐστι συλλαβῆ τῆ τελευταία
τὸ καλούμενον Κρατίνειον. Ἔστι γὰρ ἐκ χοριαμ-
βικοῦ ἐπιμίκτου, τοῦ τὴν δευτέραν ἰαμβικὴν ἔχον-
10 τος, καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμεροῦς·

Εὐῖε κισσοχαῖτ' ἀναξ, χαῖρ', ἔφασκ' Ἐκφαντίδης,
πάντα φορητά, πάντα τολμητὰ τῶδε τῶ χορῶ, 101
πλὴν Ξενίου νόμοισι, καὶ Σχοινίωνος, ὦ Χάρον. 102

Τὸ μὲν οὖν καθαρὸν Κρατίνειον τοιοῦτόν ἐστι.
15 Πολυσχημάτιστον δὲ αὐτὸ πεποιήκασιν οἱ κω-
μικοί. Τοὺς γὰρ σπονδείους³⁶ τοὺς ἐμπίπτοντας ἐν 103
τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τοῖς τροχαϊκοῖς παρὰ τάξιν πα-
ραλαμβάνουσιν ἐν ταῖς μέσαις³⁷ συζυγίαις, τῆ τρο-
χαϊκῆ καὶ τῆ ἰαμβικῆ. Εὐπόλις δὲ ἐν τοῖς Ἀστρα-
20 τεύτοις καὶ ἀτακτοτάτως συνέθηκε τὸ εἶδος· πῆ μὲν 104
γὰρ τοιαῦτα ποιεῖ,

ἄνδρες ἐταῖροι δεῦρ' ἤδη τὴν γνώμην προσίσχετε³⁸,
εἰ δυνατόν, καὶ μὴ τι μειζον πράττουσα τυγχάνει.
πῆ δὲ τοιαῦτα,

1 οὐδὲ Λυδίαν] οὐ Λυδίας Fl 6 μυροποιὸν Bergk] λυ-
ροποιὸν libb. Στράτιν εἰ κομήσει MTu 9 ἐπιμίκτον τοῦ]
τοῦ om. Fl 11 ἔφασκε φαντίδης MTu 13 Σχοινίωνος]
χοινίωνος Fl Χάρον M 19 Ἀστρατεύτοις Tu] εὐστρατεύ-
τοις CPSMB 20 ἀτακτοτάτοις C, ἀτακτότατα MTu 22
δεῦρ' ἤδη libb. Hoc ipsum legit Hephaestio. Vetus lectio
δεῦρο δὲ ab Hermanno restituta. προσίσχετε Hermann, προϊ-
σχετε libb. 23 μὴ τοι — τυγχάνη Fl

καὶ ξυνεγινόμεν ἄει τοῖς ἀγαθοῖς φάγροισιν³⁹.

ὥσθ' ὅλον αὐτὸ χοριαμβικὸν ἐπίμικτον γενέσθαι,¹⁰⁵
ὅμοιον Ἀνακρεοντεῖω τῷδε,

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῶ πηκτίδ' ἔχοντα καλήν.

5 πῆ δὲ καὶ ἄλλοις ἐχρήσατο λίαν ἀτάκτοις σχήμασι.

(Περὶ τῶν μονοειδῶν καὶ τῶν ὁμοιοειδῶν.)

ιδ. Καὶ τὸ ἐκ τῶν ἀντισπαστικῶν⁴⁰ δὲ καταληκτι-
κῶν διμέτρων δικατάληκτον⁴¹, ὃ Φερεκράτης ἐνώ-
σας, σύμπυκτον⁴² ἀναπαιστον καλεῖ, ἐν τῇ Κο-¹⁰⁶

10 ριαννοῖ,

ἄνδρες πρόσχετε τὸν νοῦν⁴³ ἐξευρήματι καινῶ
συμπύκτοις ἀναπαιστοῖς.

ιε. Καὶ τὸ ἐκ τῶν λαμβικῶν ἐφθημιμερῶν δικα-
τάληκτον Καλλίμαχος,

15 Δήμητρι τῇ πυλαίῃ τῇ τοῦτον οὐκ Πελασγῶν,

ὅπερ προέταξεν ἐπισυνθέτου, τοῦ ἐκ δακτυλικῆς
τετραποδίας καὶ ἰθυφαλλικοῦ, τοῦδε

Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο ταῦθ' ὃ Ναυκρατίτης.

ισ. Καὶ τὸ ἐξ ἰθυφαλλικῶν δύο ἢ Σαπφῶ πεποίηκε

20 δεῦρο δηῦτε⁴⁴ Μοῖσαι χρούσειον λιποῖσαι.

107

1 ξυνεγινόμεν] ξυνεγεννόμεν MTu, ξυνεγιννόμεν M2 ἀει] ἄν Fl 2 αὐτὸ χοριαμβικὸν] αὐτὸν χ. CTu 4 Σίμαλον CTu, σίμαλλον B, σίμετρον Fl πηκτίδ' CS 5 πῆ δὲ καὶ ἄλλοις C, καὶ ἐν ἄλλοις PSM ἐχρήσαντο CS 7 Huc revocandum est illud quod supra scriptum est in libris de asynarteto elegiaco.

7 καταληκτικὸν δίμετρον NBF1, καταληκτικῶν διμετρῶν M 8 δικατάληκτων C 9 σύμπικτον C, σύμπηκτον P, σύμικτον M, σύμπυκτον SF1 11 πρόσχετε C ἐξευρήματι καινῶ om. Fl 12 συμπύκτοις C, συμπῆκτοις P, συμμίκτοις M 15 Δήμητρον P οὐκ ἐκ C, ὃ ἐκ Fl 17 καὶ ἰθυφαλλικοῦ] ἢ ἰθυφ. Fl 18 ἐδήματο P 19 πεποιήται C

ιζ. Καὶ τὸ ἐκ χοριαμβικῶν ἐφθημιμερῶν τῶν εἰς
τὴν ἰαμβικὴν κατακλεῖδα⁴⁵, ἢ αὐτὴ ποιήτρια,

ὄλβιε γαμβρέ, σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄραο.

ἐκτετέλεστ', ἔχεις δὲ παρθένον, ἂν ἄραο.

5 καὶ ὁ πούς συνῆψε τὴν λέξιν⁴⁶,

μελλίχρους δ' ἐπ' ἱμερτῶ κέχεται προσώπῳ.

Τοσαῦτα περὶ τῶν ἀσυναρτήτων.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΣΧΗΜΑΤΙΣΤΩΝ.

Κεφ. ις'.

10 Πολυσχημάτιστα δὲ καλεῖται¹ ὅσα κατ' ἐπιλο-
γισμὸν² μὲν οὐδένα πλήθος ἐπιδέχεται σχημάτων³,¹⁰⁸
κατὰ προαίρεσιν δὲ ἄλλως τῶν χρησαμένων ποιη-
τῶν· τούτων δ' ἐπισημότερά ἐστι τάδε.

Τὸ Πριάπειον⁴, οὐ μόνον ἰαμβικῇ τῇ δευτέρῃ⁵
15 χρώμενον, ἀλλὰ καὶ χοριαμβικῇ· καὶ τὸν ἀντίσπα-
στον ἔσθ' ὅτε, τὸν πρώτον τοῦ παντὸς μέτρου⁶,
εἰς σπονδεῖον περαιουῖσιν, ἐάν τε ἀπὸ ἰάμβου ἄρ-
χηται, ἐάν τε ἀπὸ τροχαίου, κατὰ τὸ δεδομένον,
ἐάν τε ἀπὸ σπονδείου, οἶον παρ' Εὐφορίωνι τῷ
20 Χερρονησιώτῃ·

οὐ βέβηλος⁷, ὃ τελεταὶ τοῦ νέου Διονύσου,

109

1 Καὶ τὸ] Καὶ τὰ M 3 ὡς ἄραο] ὡς ἀρᾶι C, ὡς ὀρ P
4 ἔχεις CPS ἂν ἄραο] ἀνάραο M, ἂν ἀρᾶθ, ἀναρᾶθ P, ἀνάρας
BF1 6 μελλίχρους P(SM?), μελίχρονος C, μελίχρους N, μελί-
χρος F1 δ' ἐπιμερτῶ F1 κέχεται] κέχρηται N 7 Τοσαῦτα
καὶ CSE 10 ἐπιλογισμὸν ἦτοι κατὰ λόγον τινὰ καὶ κοινωνίαν
καὶ ποδῶν συγγένειαν N 11 μὲν οὐδένα] μὲν om. C δέχε-
ται C 12 χρησαμένων CPSMTu, χρησιμοτάτων BF1M2, χρη-
σίμων N 13 ἐστι τάδε] ἐστι om. BF1 14 τῇ ἰαμβικῇ δευ-
τέρῃ F1 18 δεδομένον] δεδογμένον C

κἀγὼ δ' ἐξ εὐεργεσίης ὠργιασμένος ἦκω,
ὀδεύων Πηλουσιακὸν κνεφαῖος παρὰ τέλμα.

Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Γλυκωνείων⁸ τοιαῦτα¹¹⁰
σχήματα παραλαμβάνεται, οἷον ἐν τοῖς Κορίννης

5 καλὰ γέροια εἰσομένα⁹.
Ταναγρίδεσσι λευκοπέπλοις.
μέγα δ' ἐμὴ γέγαθε πόλις.
λιγουροκωτίλης¹⁰ ἐνοπῆς.

ᾧδε καὶ τόδε

111

10 καὶ πεντήκονθ' ὀψιβίας.

Ἔτι δὲ καὶ πλείοσιν αὕτη κέχρηται σχήμασιν,
δούρατος ὥστ' ἐφ' ἵππω.
κατὰ μὲν βριμούμενοι.
πόλιν δ' ἐπράθομεν¹¹.

15 προφανῆς Γλούκου δέ τις ἄδων.
πελέκεσσι δονεῖται.

112

Τάχα δὲ καὶ τὸ κωμικόν, τὸ καλούμενον ἐπιω-
νικόν, πολυσχημάτιστον συνέθεσαν. Μάλιστα δ' ἐν
αὐτῶ ἀταξία πολλή, ἢ τοὺς σπονδείους ἐπὶ ἀρτίους
20 χώρας ἔχουσα τῶν ἰαμβικῶν συζυγιῶν, οἷον παρ'
Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῶ Γένει,

ᾧ καλλίστη πόλι πασῶν ὅσας Κλέων ἐφορᾷ,
ὡς εὐδαίμων πρότερόν τ' ἦσθα, νῦν δὲ μᾶλλον ἔσει.

2 κνεφαῖος om. F1 τέλμα] λαῖτμα F1 3 τὰ τοιαῦτα σχή-
ματα Tu 4 Κορίννης] κορίννοις C 5 καλὰ om. F1 γέροια
Tu 6 λευκοπέπλους F1 7 μέγα δ' ἐμὴ μέγαθε πόλις F1,
μέγα δ' ἐ δε πόλις C, γέγαθε σε πόλις P 8 λι-
γουροκωτίλης Tu, —κοτίλης rell. ἐνοπῆ C 10 πεντήκοντ'
ὀψιβίας P, πεντήκοντα ὀψιβίας M 13 κατὰ] καὶ τὰ C, κατὰ,
suprase. καὶ P βριμούμενοι C 14 πόλιν δ'] πολιν εὐ M2 15

προφανεῖς P γλυκοῦ MTu αἰδῶν C, αἰδῶν P, ἀηδῶν
M2, αἰδῶν F1 16 πελεκέσι M 17 ἐπιωνικόν M 23 μᾶλ-
λον ἔσση C, μᾶλλον ἔση rell.

Καὶ τὸ Εὐπολίδειον τὸ καλούμενον ἐπιχοριαμβικὸν πολυσχημάτιστόν ἐστιν, ἐν ᾧ τὰς τροχαϊκὰς παρὰ τάξιν ποιῶσι δέχεσθαι τὸν σπονδεῖον· ἐνίοτε δὲ καὶ ἀντισπαστικὸν καθαρὸν ποιῶσιν, οἶον

- 5 εὐφράνας ἡμᾶς ἀπόπεμπ' οἴκαδ' ἄλλον ἄλλοσε.
ὁ σῶφρων τε χῶ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην.

Καὶ τὸ Κρατίνειον¹² δὲ τὸ ἀσυνάρτητον ἐκ χο- 113
ριαμβικοῦ καὶ τροχαϊκοῦ πολυσχημάτιστόν ἐστιν.
Ἀρκέσει τοῦτο δεῖξαι ἢ παράβασις ἢ ἐν τοῖς Ἀστρα-
10 τεύτοις Εὐπόλιδος πᾶσα, ἵνα μὴ νῦν μηκύνωμεν
παραδείγματα παρατιθέμενοι.

Τοσαῦτα περὶ τῶν μέτρων· περὶ δὲ ποιήματος
ἐξῆς ῥητέον.

(Δ.) ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ.

15

Κεφ. ιζ'.

114

Τῶν ποιημάτων τὰ μὲν ἐστὶ κατὰ στίχον, τὰ δὲ
συστηματικά, τὰ δὲ μικτά, τὰ δὲ κοινά.

Κατὰ στίχον μὲν ὅσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ μέτρου
καταμετρεῖται, ὡς τὰ Ὀμήρου καὶ τὰ τῶν ἐποποιῶν
20 ἔπη· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὑπὸ κώλου ἢ κόμμα-
τος, ὡς τὸ Καλλιμάχειον τοῦτο ποιημάτιον,

ἢ παῖς ἢ κατάκλειστος,
τὴν οἱ φασὶ τεκόντες.

1 τοῦτο τὸ καλούμενον M 3 παρὰ τάξιν] παρατάξεις N
5 ἡμᾶς] ἡμᾶς Meineke ἀπεπεμπ' C 14 ΠΕΡΙ ΠΟΙΗ-
ΜΑΤΟΣ] cf. cap. 16, 7 „περὶ ποιήματος ἐξῆς ῥητέον“. Τοῦ
αὐτοῦ μετρικῆς εἰσαγωγῆς (εἰσαγωγή lib.) περὶ ποιήματος S,
Ἡφαιστίωνος μετρικῆς εἰσαγωγῆς περὶ ποιήματος PM, Ἡφ.
περὶ μετρ. εἰσαγ. ἢ περὶ ποιήματος Tu, περὶ ποιημάτων Fl
19 τὰ τῶν ἐποποιῶν] τὰ om. CSM, τῶν om. Fl 20 κατα-

καταμετρεῖται γὰρ ὑπὸ κόμματος ἀντισπαστικοῦ, καλουμένου Φερεκρατείου.

Συστηματικὰ δέ, ὅσα ὑπὸ πλειόνων μέτρων εἰς ἓν σῶμα παραληφθέντων καταμετρεῖται ἢ συμπλη-
5 ροῦται.

Μικτὰ δέ, ὅσα μέρος μὲν τι ἔχει ὑπὸ στίχου κα- 115
ταμετρούμενον, μέρος δὲ συστηματικόν.

Κοινὰ δέ, ὅσα ὑπὸ συστήματος μὲν καταμετρεῖ-
ται, αὐτὸ δὲ τὸ σύστημα (ἐκ τῶν αὐτῶν μέτρων)
10 ἔχει πληρούμενον, οἷά ἐστι τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ
τρίτῳ Σαπφοῦς, ἐν οἷς καταμετρεῖται μὲν ὑπὸ δι-
στιχίας, αὐτὴ δὲ ἢ διστιχία ὁμοία ἐστὶ.

(Τῶν δὲ συστηματικῶν ἐστὶ) τὰ μὲν κατὰ σχέ-
σιν, τὰ δὲ ἀπολελυμένα, τὰ δὲ ἐξ ὁμοίων, τὰ δὲ
15 μετρικὰ ἄτακτα, τὰ δὲ μικτὰ, τὰ δὲ κοινά.

Κατὰ σχέσιν μὲν ἐστὶ, ὅσα μετρεῖται ὑπὸ (τοῦ
αὐτοῦ) συστήματος. Καλεῖται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἔχειν
τινὰ πρὸς ἄλληλα σχέσιν τὰ ἐν τῷ ποιήματι συ-
στήματα ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι.

20 (Ἀπολελυμένα . . . . .)

Ἐξ ὁμοίων δέ, ὅσα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποδός ἐστιν,
ἢ τῆς αὐτῆς συζυγίας, ἢ τῆς αὐτῆς περιόδου ἀρχι-
κῆς, οὔτε ὑπὸ στίχου οὔτε ὑπὸ συστήματος κατα-
μετρούμενα.

χρηστικῶς δὲ om. Fl... 4 παραληφθέντων C, παραλειφθέντων M, παραλειφθέντα M2TuFl... 6 μέντοι ἔχη ὑπὸ στίχον Fl 9 (ἐκ τῶν αὐτῶν μέτρων) adiecimus. τὸ συστηματικὸν ἐστὶ Fl... 11 διστοιχίας et 12 διστοιχία CSM 12 ὁμοία ἐστὶ] fortasse: ὁμοίων στίχων 13 (Τῶν δὲ συστηματικῶν ἐστὶ) om. libb. τὰ μὲν C, om. rell. 14 τὰ δὲ ἀπολ.] ἄ δ. ἄ. M 16 τοῦ αὐτοῦ om. libb. 17 διὰ τὸ ἔχειν] ἐν τῷ ἔχειν S 18 σχέσιν om. S ἐν τῷ om. C 20 Indicavimus lacunam (Ἀπολελυμένα . . . . .) 21 ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποδός] ἐκ om C 22 ἢ τῆς αὐτῆς συζυγίας om. NFl ἀρχικῆς] ἀρχῆς MTu

Μετρικὰ δὲ ἄτακτα, ὅσα ἐκ μέτρων μὲν ὁμολο-
 γουμένων συνέστηκε, τάξιν δὲ καὶ ἀνακύκλησιν οὐκ
 ἔχει, οὔτε κατὰ στίχον, οὔτε κατὰ συστήματα, οἷός
 ἐστὶν ὁ Μαργίτης ὁ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενος, ἐν ¹¹⁶
 5 ᾧ παρέσπαρται τοῖς ἔπεσιν ἰαμβικά, καὶ ταῦτα οὐ
 κατ' ἴσον σύστημα. Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Σιμωνί-
 δειον ἐπίγραμμα,

Ἴσθμια δῖς, Νεμέα δῖς, Ὀλυμπία ἐστεφανώθην,
 οὐ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνη,
 10 Ἄριστόδαμος Θράσιδος Ἀλείος πάλα.

Μικτὰ δέ, ὅσα μέρος μὲν τι ἔχει κατὰ σχέσιν,
 μέρος δέ τι ἀπολελυμένον ἢ ἐξ ὁμοίων.

Κοινὰ δέ, ὅσα καθ' ἑτέραν μὲν ιδέαυ γέγραπται
 τοῦ συστήματος, δύναται δὲ καὶ καθ' ἑτέραν γεγρά-
 15 φθαι δοκεῖν· οἷον, φέρ' εἰπεῖν, ἐξ ὁμοίων ὄντα κατὰ
 σχέσιν δοκεῖν γεγράφθαι. Τοσαῦτα μὲν δὴ ταῦτα.

Πάλιν δὲ ἕκαστον τῶν προειρημένων ὑποδιαί-
 ρετέον. Τῶν γὰρ κατὰ σχέσιν τὰ μὲν ἐστὶ μονο-
 στροφικά, τὰ δὲ ἐπωδικά, τὰ δὲ κατὰ περικοπήν
 20 ἀνομοιομερῆ, τὰ δὲ ἀντιθετικά, τὰ δὲ μικτὰ κατὰ
 σχέσιν, τὰ δὲ κοινὰ κατὰ σχέσιν.

Τὰ μὲν οὖν μονοστροφικά ἐστὶν, ὁπόσα ὑπο
 μιᾶς στροφῆς καταμετρεῖται.

Τὰ δὲ (ἐπωδικά ἐστὶν ἐν οἷς συστήμασιν ὁμοί-
 25 οἰς ἀνόμοιόν τι προστέτακται. Ἐὰν μὲν οὖν τὸ ἀν-

1 ἐκ μέτρων] καὶ μέτρων M ὁμολογούμενα συνέστη BFl, ὁμολογουμένων συνέστηκε CTu 3 οὔτε κατὰ συστήματα] οὔτε συστηματικά CMN, οὐδὲ συστηματικά S 4 ὁ Μαργί-
 τῆς] ὁ om. C 8 Νεμέα Ὀλυμπία (om. καὶ) ... Ἄριστοδάμας
 Θρασὺς ἄλιος πάλα CMSFl 13 ἰδίαν SM 14 συστήμα-
 τος] σώματος BFl καὶ om. BFl ἕτερον CSM 17 ἕκαστα
 CSMTu 19 περικοπήν CM, παρακοπήν Fl... 21 τὰ δὲ
 κοινὰ κατὰ σχέσιν om. BFl 22 μονόστροφά εἰσιν ὅσα BFl,
 μονόστροφα S 24 ἐπωδικά — p. 62, 2 γένει om. libb.

ὅμοιον τεταγμένον ἔχη ἐν τῇ τελευταίᾳ χώρᾳ, ὁμό-
νύμως τῷ γένει) ἐπωδικὰ καλεῖται, ἐὰν δὲ ἐν τῇ
πρώτῃ, προωδικὰ, ἐὰν δὲ ἐν μέσῳ, μεσωδικὰ.

Ταῦτα μὲν οὖν καὶ ἐν τριάσιν ὁρᾶται· ἐὰν δὲ ¹¹⁷
5 ὑπερεξαγάγη τὴν τριάδα, γίνονται καὶ ἄλλαι ιδέαι
δύο. ἤτοι γὰρ περιωδικὰ ἐστίν, ὅταν αἱ μὲν ἑκα-
τέρωθεν (μελοποιίαι) ἀνόμοιαι ᾧσιν, (αἱ δὲ ἐν μέσῳ)
ἀλλήλαις μὲν ὅμοιαι, ταῖς δὲ περιεχούσαις ἀνόμοιαι·
ἢ παλινωδικὰ, ὅταν αἱ ἑκατέρωθεν ἀλλήλαις μελο-
10 ποιίαι ὅμοιαι ᾧσιν, καὶ αἱ ἐν μέσῳ ταῖς μὲν περι-
εχούσαις ἀνόμοιαι (ἀλλήλαις δὲ ὅμοιαι).

Τὰ δὲ κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῆ τὰς περικο-
ποῦσας ὁμοίας ἀλλήλαις ἔχει, τὰς δὲ ἐν ταῖς περικο-
παῖς περιόδους ἀνομοίους· καλεῖται δὲ τὰ μὲν δυα-
15 δικά, ὅσα δύο τὰς ἐν τῇ περικοπῇ περιόδους ἔχει,
τὰ δὲ τριαδικὰ, ὅσα τρεῖς, τὰ δὲ τετραδικὰ, ὅσα
τέσσαρας· καὶ ἐπὶ τῶν ἐξῆς κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον.

Ἀντιθετικὰ δέ, ὅσα κατὰ σχέσιν μὲν γέγραπται,
οὐ μόντοι κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν παραβάλλεται ἀλ-
20 λήλοις τὰ ἀντιστρέφοντα· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ
τέλους τῷ πρώτῳ παραβάλλεται τῷ ἀπὸ τῆς ἀρ-
χῆς· καὶ τὸ δευτέρον ἀπὸ τέλους τῷ δευτέρῳ τῷ

3 προωδικὰ] περιωδικὰ M ἐν μέσῳ ᾠδικὰ SMBFI, ἐν
μέσῳ μεσωδικὰ Tu 5 ὑπερεξαγάγη C, ὑπὲρ ἕξ ἐπάγη MTu,
ὑπὲρ ἕξ ἀπάγη SFI 6 ὅταν αἱ μὲν Tu, ὅτε εἰ μὲν FIM2, δ'
ὅτ' εἴμεν S, δότει μὲν M 7 μελοποιίαι om. libb. cf. infra.
Fortasse μετροποιίαι legendum. αἱ δὲ ἐν μέσῳ om. libb., καὶ
αἱ ἐν μέσῳ Raperus. 9 ἢ παλινωδικὰ — 10 ὅμοιαι ᾧσιν om.
C 10 καὶ αἱ ἐν μέσῳ — 11 ἀνόμοιαι om. BFI 10 ταῖς
μὲν περιεχούσαις M, μὲν om. TuFI 11 (ἀλλήλαις δὲ ὅμοιαι)
om. libb. 12 ταῖς δὲ κατὰ M 16 ὅσα τρία SMFI 17 τέσ-
σαρα SMFI 18 σχέσιν Meibom, θέσιν libb. 19 τὴν αὐτὴν
πρᾶξιν C παραβάλλονται FI ἀλλήλαις M 20 ἀλλὰ om.
CM ἀπὸ τοῦ τέλους om. CM 21 παραβάλλεσθαι CM2FI
τῷ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς om. CM

ἀπ' ἀρχῆς· τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τέλους τῷ τρίτῳ· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν οὕτω. Ταύτης δὲ τῆς ιδέας ἐστὶ τὸ Ὄρον τὸ Συμμίον καὶ ἄλλα παίγνια.

Μικτὰ δὲ κατὰ σχέσιν εἰσὶν, ὅσα ἐκ μερῶν
5 ἐστίν, ἐκ πάντων μὲν κατὰ σχέσιν, (ἀν)ομοίων δὲ 118
ἀλλήλοις κατὰ τὴν ιδέαν, ἕκ τε ἐπωδικῶν καὶ μο-
νοστροφικῶν, ἢ κατὰ περικοπὴν (ἀνομοιομερῶν).

Κοινὰ δὲ ἐστὶ κατὰ σχέσιν, ὅσα καθ' ἑτέραν μὲν
ιδέαν τῶν κατὰ σχέσιν γέγραπται, δύναται δὲ καὶ
10 καθ' ἑτέραν γεγράφθαι δοκεῖν, οἷον, εἰ μονοστρο-
φικῶς γραφὲν δύναται τοῦτο καὶ ἐπωδικῶς γεγρά-
φθαι δοκεῖν.

* * * * *

3 τὸ om. SM 4 μερῶν] μέτρων libb. 5 ἀνομοίων]
ὁμοίως libb. 7 ἀνομοιομερῶν om. libb. 9 ἰδεῶν MTu 10
καθ' ἕτερον M

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ.¹

(Κεφ. α'.)

- * * * * *
- 5 Στίχος ἐστὶ ποσὸν μέγεθος μέτρου, ὅπερ οὔτε ἔλαττον ἐστὶ τριῶν συζυγιῶν, οὔτε μείζον τεσσάρων. Τὸ δὲ ἔλαττον ὄν τριῶν συζυγιῶν, εἰ μὲν πλήρεις ἔχη τὰς συζυγίας, ἀκατάληκτον ἐστὶ, καὶ καλεῖται κῶλον, εἰ δέ τι ἐλλείπη, κόμμα.
- 10 Σύστημα δὲ ἐστὶ μέτρων συναγωγὴ, ἥτοι δύο ἢ ¹¹⁹ πλειόνων, ἢ ὁμοίων ἢ ἀνομοίων· ἀνομοίων² μὲν, ὡς τὰ ἐλεγεία³ [ἑξαμέτρου γάρ ἐστι πρὸς πεντάμετρον κοινωνία·] καὶ οἱ ἐπῶδοί· τὸ δὲ ἐξ ὁμοίων, ὡς τὸ δεύτερον Σαπφοῦς, ὡς προϊόντες δείξομεν.
- 15 Ὅντων δὴ τούτων τῶν ἀνωτάτω γενῶν, κατὰ τὴν τούτων μίξιν ὑφίσταται τὰ τε μικτὰ γενικὰ ¹²⁰ προσαγορευόμενα, καὶ τὰ κοινὰ γενικὰ.
- Καὶ μικτὰ μὲν γενικὰ, ὡς αἱ τραγωδίαι⁴

1 Τοῦ αὐτοῦ περὶ ποιημάτων S, τοῦ αὐτοῦ Ἡφαιστίωνος σαφεστέρᾳ διδασκαλίᾳ [περὶ] μετρικῆς εἰσαγωγῆς [ἢ] περὶ ποιήματος MTu 4 Initio lacunam indicavimus. 6 οὔτε μείζον τεσσάρων om. BF1 7 τριῶν] δύο CSMTu 9 δέ τι ἐλλείπη] τι om. M 12 ἑξαμέτρου γάρ ἐστι πρὸς πεντάμετρον κοινωνία libb., κοινωνικὰ C] scholion quod in textum irrepsit. 13 καὶ οἱ ἐπῶδοί om. C 15 Ὅντων δὴ] Ὅ. δὲ F1 17 κοινὰ γενικὰ] κοινὰ συστηματικὰ libb. Tzetz. Gaisf.

καὶ αἱ παλαιαὶ κωμωδίαι· μέρος μὲν γὰρ τούτων
 γέγραπται κατὰ στίχον, μέρος δὲ κατὰ σύστημα.
 Κοινὰ δὲ γενικὰ⁵, ἅπερ καὶ ὁ κατὰ στίχον γεγρά-
 φθαι φάσκων ὑγιῶς ἂν λέγοι, καὶ ὁ κατὰ σύστημα,
 5 ὡς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον Σαπφοῦς. Διὰ μὲν γὰρ
 τὸ ἐν τοῖς παλαιοῖς ἀντιγράφοις κατὰ δύο ὄραν
 παραγεγραμμένον ἕκαστον ἄσμα, καὶ ἔτι διὰ τὸ μη-
 δὲν⁶ εὐρίσκεσθαι ἀριθμοῦ περιττοῦ, κατὰ συστή-
 ματα νομίζομεν αὐτὰ γεγράφθαι· πάλιν δέ, τῷ
 10 ὅμοιον ἐκάτερον εἶναι τῶν ἐν τῇ δυάδι στίχων, καὶ
 τῷ δύνασθαι τὴν ποιήτριαν⁷ κατὰ τύχην τινὰ ἀρ-
 τίου πάντα ἀριθμοῦ πεποιηκέναι, φαίη τις ἂν κατὰ 121
 στίχον αὐτὰ γεγράφθαι.

Δεδειγμένου δ' ἡμῖν τί τέ ἐστι στίχος, καὶ τί
 15 κόμμα, καὶ τί κῶλον, καὶ τί σύστημα, ὅμως παρ-
 έντες ἡμεῖς τὴν τοιαύτην ἀκριβολογίαν, καὶ ταῦτα,
 καίπερ κατὰ κόμμα γεγραμμένα, κατὰ στίχον γε-
 γράφθαι⁸ φαμέν,

· ἡ παῖς ἢ κατάκλειστος⁹,
 20 τὴν οἱ φασὶ τεκόντες
 εὐναίους ὀαρισμοὺς
 ἔχθειν ἴσον ὀλέθρῳ.

(Κεφ. β'. Περί τῶν κατὰ στίχον.)

Τῶν δὲ κατὰ στίχον τὰ μὲν ἐστι μικτά, τὰ δὲ
 25 οὔ. Καὶ μικτὰ μὲν, ὡς αἱ Μενάνδρου κωμωδίαι·
 πῆ μὲν γὰρ τετράμετρα ἐν τῷ αὐτῷ ποιήματι, πῆ

· 3 Κοινὰ δὲ γενικὰ] κοινὰ δὲ συστηματικὰ libb. 7
 ἕκαστος S 8 κατὰ συστήματα] κατὰ σύστημα M 10 δυ-
 ἀδι στίχων] δυάδι διστίχων BF1 21 εὐναίους ὀαρισμοὺς]
 ἐνναίους ὀ. M2, εὐνεύους ἀριθμοὺς BF1 22 ἔχθειν Scalig.]
 ἔχειν libb.

δὲ τρίμετρα εὐρίσκεται· τὰ δὲ ἄμικτα, ὡς αἰ Ὀμήρου ῥαψωδίαι.

(Κεφ. γ'. Περὶ τῶν κατὰ συστήματα.)

Τῶν δὲ κατὰ συστήματα¹⁰ γεγραμμένων τὰ μὲν
5 ἔστι κατὰ σχέσιν, τὰ δὲ ἀπολελυμένα, τὰ δὲ με-
τρικὰ ἄτακτα, τὰ δὲ ἐξ ὁμοίων, τὰ δὲ μικτὰ συστη-
ματικά, τὰ δὲ κοινὰ συστηματικά¹¹, περὶ ὧν ἐροῦμεν.

Κατὰ σχέσιν μὲν οὖν ἔστι, ἃ δουλεύοντα ἀντα-¹²²
ποδόσει καὶ ἀνακνυκλήσει ὁ ποιητῆς γράφει.

10 Ἀπολελυμένα δέ, ἃ εἰκῆ γέγραπται¹² καὶ ἄνευ
μέτρου ὠρισμένου, οἷόν εἰσιν οἱ νόμοι οἱ κιθαρῳ-
δικοὶ Τιμοθέου.

Μετρικὰ δὲ ἄτακτά ἐστίν, ἅπερ μέτρῳ μὲν γέ-
γραπταί τινι, οὔτε δὲ ὁμοιότητα ἔχει πρὸς ἄλληλα¹³
15 οὔτε ἀνακνυκλήσιν¹⁴, οἷόν ἐστι τὸ τοῦ Σιμωνίδου
ἐπίγραμμα

Ἴσθμια δῖς, Νεμέα δῖς, Ὀλυμπία ἐστεφανώθην,
οὐ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνη,
Ἀριστόδαμος Θράσιδος Ἀλεῖος πάλα.

20 Τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ Μαργίτης Ὀμήρου· οὐ γὰρ τε-¹²³
ταγμένῳ ἀριθμῷ ἐπῶν¹⁵ τὸ λαμβικὸν ἐπιφέρεται.

Ἐξ ὁμοίων¹⁶ δέ ἐστίν, ἅπερ ὑπὸ (τοῦ αὐτοῦ) πο-
δὸς ἢ (τῆς αὐτῆς) συζυγίας ἢ περιόδου¹⁷ καταμε-
τρεῖται ἄνευ ἀριθμοῦ τινὸς ὠρισμένου· ὡς ἐὰν τε-
25 ταγμένος ἀριθμὸς ἦ, οὐκ ἔστιν ἐξ ὁμοίων, ἀλλὰ

1 εὐρίσκεται] ποιεῖται M 4 συστήματα] σύστημα M
8 δουλεύοντα ἀνταποδόσει] δουλεύοντ' ἀποδώσει BF1, δου-
λεύων ἀνταποδώσει CSMTu 10 ἃ om. F1 11 οἷοι F1 15
τὸ τοῦ Σιμωνίδου] τοῦ om. MF1 17 Νέμεα Tu, νεμέα F1
ἐστεφανώθη M 19 Ἀριστόδημος θρασὺς ἀλεῖος πάλα libb.,
ἄλιος M corr. Scalig. 20 μαργαρίτης Ὀμήρου M τετα-
γμένον ἀριθμὸν M 22 ποδὸς Tzetz.] ποδῶν BF1 25 οὐκ
ἔστιν ἐξ] οὐκ ἔξειν ἐξ F1

κατὰ σχέσιν, ὡς ἐν τῷ παρ' Ἀλκαίῳ ἄσματι, οὗ
ἡ ἀρχή

ἐμὲ δειλάν, ἐμὲ πασᾶν κακοτάτων πεδέχουσιν.

Ἄπειρος μὲν γάρ τις ὢν φήσειεν ἂν αὐτὸ ἐξ ὁμοίων
5 εἶναι, ἐξ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάσσοнос συζυγίας καταμε-
τρούμενον· ἡμεῖς δέ, ἐπειδὴ κατὰ δέκα ὁρῶμεν
αὐτὸ συζυγίας καταμετρούμενον, κατὰ σχέσιν αὐτὸ
γεγράφθαι φαμέν. Διόπερ καὶ τὰ μονοστροφικὰ 124
ἄσματα, δέκα ὄντα συζυγιῶν, οὕτω πεποιῆσθαι νο-
10 μίζομεν. Ἔστι δέ τινα τὰ ἐξ ὁμοίων οὕτω πεποιη-
μένα, οἷον τὰ Ἑρμείου, παιωνικὰ ὄντα,

Ἐπτά μοι δις τριάκοντα¹⁸ βασιλεὺς σχεδόν.

καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὑπολείπεται δὲ ἡμῖν περὶ τε τῶν μικτῶν συ-
15 στηματικῶν εἰπεῖν¹⁹ καὶ τῶν κοινῶν συστηματι-
κῶν. Λέγομεν τοίνυν ὅτι μικτὰ μὲν ἐστὶ συστη-
ματικά, ὥσπερ εἴ τις τὴν πρώτην ᾠδὴν ἐν τῷ
πρώτῳ Ἀλκαίου²⁰ καὶ τὴν δευτέραν συνάψειε, συ-
στηματικῆς οὔσης αὐτῶν ἑκατέρας.

20 Κοινὰ δέ ἐστὶ συστηματικὰ τὰ δύο εἶδεσιν ὑπο-
πεπτωκότα, οἷον συμβέβηκεν ἐπὶ τοῦ

ἐμὲ δειλάν, ἐμὲ πασᾶν κακοτάτων πεδέχουσιν.

Ἄπειρος μὲν γάρ τις ὢν τῆς τοῦ ποιητοῦ προθέσεως 125
ἐξ ὁμοίων φήσειεν ἂν εἶναι τὸ ἄσμα· ὁ δὲ ἔμπει-
25 ρος κατὰ σχέσιν, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπε-
δείξαμεν.

4 τις ὢν] ὢν τις M φήσειεν ἂν] ἂν om. SMFl 6 ἐπει-
δὴ] ἐπεὶ CSMTu 7 καταμετρούμενον] γεγραμμένον MTu
10 οὕτω πεποιημένα] οὕτω om. BFl 12 Ἐπτά μοι δις] ἐπτά
μυδισ MTu 14 μικτῶν] καταμίκτων MTu συστηματικῶν
M2Fl 21 ἐπὶ τοῦ] ἐπὶ τῶν Fl 22 κακοτάτην sine πεδέ-
χουσιν Fl 23 τις ὢν] ὢν τις M 25 ὡς καὶ] καὶ om. M

(Κεφ. δ'. Περὶ τῶν κατὰ σχέσιν.)

Τῶν δὲ κατὰ σχέσιν τὰ μὲν ἐστὶ μονοτροφικά, τὰ δὲ ἐπωδικά, τὰ δὲ κατὰ περικοπήν ἀνομοιομερῆ, τὰ δὲ ἀντιθετικά, τὰ δὲ μικτὰ κατὰ σχέσιν, 5 τὰ δὲ κοινὰ κατὰ σχέσιν.

Μονοτροφικά μὲν οὖν εἰσὶν ὅσα ὑπὸ μιᾶς τροφῆς καταμετρεῖται, καθάπερ τὰ Ἀλκαίου καὶ τὰ Σαφροῦς καὶ ἔτι τὰ Ἀνακρέοντος.

Ἐπωδικὰ δὲ ἐστὶν ἐν οἷς συστήμασιν ὁμοίοις 10 ἀνόμοιόν τι ἐπιφέρεται. Τοῦ δὲ ἐπωδικοῦ γένους τὰ μὲν ἐστὶν ὁμωνύμως αὐτῷ καλούμενα ἐπωδικά, τὰ δὲ προωδικά, τὰ δὲ μεσσωδικά, τὰ δὲ περιωδικά, τὰ δὲ παλινωδικά.

Ἐπωδικὰ μὲν οὖν ἐστὶν ἐν οἷς συστήμασιν ὁμοί- 15 οἰς ἀνόμοιόν τι ἐπιφέρεται· δηλονότι ἐπ' ἔλαττον μέντοι τοῦ τῶν τριῶν ἀριθμοῦ²² οὐκ ἂν γένοιτό τι τοιοῦτον, ἐπὶ πλεῖον δὲ οὐδὲν αὐτὸ κωλύει ἐκτείνεσθαι· γίνεται γάρ, ὥσπερ τριάς ἐπωδική, οὕτω καὶ τετράς καὶ πεντάς καὶ ἐπὶ πλεῖον, ὡς τὰ γε 20 πλεῖστα Πινδάρου καὶ Σιμωνίδου πεποιήται.

Προωδικὰ δὲ ἐστὶν ἐν οἷς τὸ ἀνόμοιον προτέτακται τῶν ὁμοίων.

Μεσσωδικὰ δέ, ἐν οἷς περιέχει μὲν τὰ ὅμοια, μέσον δὲ τὸ ἀνόμοιον τέτακται.

25 Παλινωδικὰ δέ, ἐν οἷς τὰ μὲν περιέχοντα ἀλλήλοις ἐστὶν ὅμοια, ἀνόμοια δὲ τοῖς περιεχομένοις·

5 τὰ δὲ κοινὰ κατὰ σχέσιν om. BF1 6 ὅσα] ὁπόσα CS MTu 9 Ἐπωδικὰ — 11 καλούμενα ἐπωδικά om. M 12 τὰ δὲ προωδικὰ — τὰ δὲ παλινωδικά C, om. rell. 14 Ἐπωδικὰ μὲν] Ἐ. δὲ M συστήμασιν MTu, om. rell. Gaisf. 15 δηλονότι libb., εἰκότως schol., om. schol. Eurip. Hecub. 629, Gaisf. 18 γίνεται γάρ] γίνεται δὲ F1 19 ἐπὶ πλεῖον] ἐπὶ πλεόν M, ἐπὶ πλεῖστον C

τὰ δὲ περιεχόμενα ἀλλήλοις μὲν ὅμοιά ἐστιν, ἀνόμοια δὲ τοῖς περιέχουσι.

Περιωδικὰ²³ δέ, ἐν οἷς τὰ μὲν περιεχόμενα ἀλλήλοις ἐστὶν ὅμοια, τὰ δὲ περιέχοντα οὔτε ἀλλή-
5 λοις οὔτε τοῖς περιεχομένοις.

Κατὰ περικοπήν δέ ἐστὶν ἀνομοιομερῆ²⁴, ὅποταν ἐκθέμενος ὁ ποιητῆς ὅποσα δήποτε συστήματα διάφορα ἐπαγάγη ἐκ τῶν αὐτῶν συστημάτων συνεστῶσαν περικοπήν· ὥστε τὰ μὲν ἐν ἑκατέρῃ ἢ ἐκά-
10 στη περικοπῇ συστήματα ἀνόμοια εἶναι ἀλλήλοις, τὰς δὲ περικοπὰς ἀμφοτέρως ἀλλήλαις ὁμοίας ἢ πάσας.

Ἀντιθετικὰ δέ ἐστὶν, ὅποταν ὁ ποιητῆς γράφῃ ὅποσα δήποτε κῶλα ὡς ἀνόμοια, καὶ ὡς βούλεται,
15 εἶτα τούτων ἀνταποδῶ τῷ μὲν τελευταίῳ τὸ πρῶ-
128 του, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀπὸ τέλους τὸ δεύτερον, καὶ οὕτω πάντα κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Τοῦτο δὲ τὸ εἶδος παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς σπανιώτατόν ἐστι, παρὰ δὲ Σιμμίᾳ τῷ Ῥοδίῳ ἐστὶν οὕτω πεποιημένα
20 ἐν τῷ ἐπιγεγραμμένῳ Ὠῶ.

Μικτὸν δέ ἐστὶ κατὰ σχέσιν ποίημα, ἐν ᾧ ἐστὶ μέρη τινά²⁵, ἅπερ ἔφαμεν εἶναι τῶν κατὰ σχέσιν εἶδη, οἷον λόγου χάριν τό τε ἐπωδικὸν καὶ τὸ μεσωδικόν.

25 Κοινὸν δέ ἐστὶ κατὰ σχέσιν τὸ δύο συστήμασιν ὑποπεπτωκός, καθάπερ τὸ πρῶτον Ἀνακρέοντος ἄσμα

γουννοῦμαί σ', ἔλαφηβόλε,

1 ὅμοιά ἐστιν] ὁμ. εἰσιν M 8 διάφορα om. BF1 13 Ἀντιθετικὰ] ἀναθετικὰ M 15 τοῦτον ἀνταποδῶ F1 20 ἐπιγεγραμμένῳ MTu, ἐπιγραφομένῳ F1Gaisf. 22 τῶν κατὰ σχέσιν schol.] τοῦ κ. σχ. libb. 23 εἶδη CBF1, εἶδους rell. 24 μεσωδικόν M

ξανθή παῖ Διός, ἀγρίων
δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν.

καὶ τὰ ἐξῆς²⁶. Κατὰ μὲν γὰρ τὴν νῦν ἔκδοσιν
ὀκτάκωλός ἐστιν ἡ στροφή, καὶ τὸ ἄσμά ἐστι μο-
5 νοστροφικόν. Δύναται δὲ καὶ ἑτέρως διαιρεῖσθαι
εἰς τε τριάδα καὶ πεντάδα ἡ στροφή, ὥστε Φερε- 129
κράτειον εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ συστήματος²⁷ τοῦ
ἐκ τῶν τριῶν κώλων ἢ τῶν πέντε.

(Κεφ. ε'. Περὶ τῶν ἀπολελυμένων.)

10 Δεδειγμένου δὲ ἡμῖν τίνα ἐστὶ τὰ ἀπολελυμένα,
φαιμέν εἶδη τούτων εἶναι τὰ τε ἄστροφα καὶ τὰ
ἀνομοιόστροφα καὶ ἄτμητα.

Ἄστροφα μὲν οὖν ἐστὶ τὰ τηλικούτου μεγέθους
ὄντα ἐπ' ἐλάχιστον, ὡς μηδὲ στροφήν ὄλην εἶναι
15 αὐτὰ ὑπονοητικά²⁸.

Ἄνομοιόστροφα δὲ ἐστὶν, ὅσα πάντως διαιρεῖται 130
ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον²⁹, ἢ χοροῦ πρὸς ὑπο-
κριτὴν ἀπόκρισιν, ἢ κατὰ ἐφύμνιον³⁰, ἢ κατὰ ἐπω-
δόν³¹, ἢ κατ' ἄλλο τι ἀναφώνημα³². Διαιρεῖται δὲ
20 ἦτοι εἰς δύο³³ ἢ εἰς πλείω. Ἐὰν μὲν οὖν εἰς δύο
διαιρεθῇ, καλεῖται ἑτερόστροφον³⁴, ἐὰν δὲ εἰς πλείω,
ἀλλοιόστροφον.

Ἄτμητα³⁵ δὲ ἐστὶ τὰ τηλικαῦτα ὥστε δύνασθαι³⁶
μὲν τέμνεσθαι, μὴ μέντοι τεκμήριόν τι ὑπάρχειν
25 τοῦ τὸν ποιητὴν αὐτὰ τετμηκέναι, μήτε βραχυκα-
τάληξιν³⁷ μήτε τι ἕτερον τῶν διοριζόντων τὰ ποι-
ήματα, οἷον ἐφύμνιον ἢ ἀναφώνημα.

3 καὶ τὰ ἐξῆς om. Fl ἔκδοσιν Fl 8 τριῶν κώλου C
14 στροφήν ὄλην] στροφῆς ὄλης libb. 18 κατὰ ἐπωδὴν M
19 ἀναφώνημα CSBFl, ἐπιφώνημα Tu 25 τετμηκέναι om.
Fl βραχυκαταληξίαν libb. 26 μήτε τι] τι om. M διο-
ρίζοντων] ὀρίζοντων C

(Κεφ. ζ'. Περὶ τῶν ἐξ ὁμοίων.)

131

Τῶν δὲ ἐξ ὁμοίων τὰ μὲν ἐστὶν ἀπεριόριστα, τὰ δὲ κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους.

Ἀπεριόριστα μὲν, ὅποσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ποδὸς ἢ τῆς αὐτῆς συζυγίας καταμετρούμενα ἢ περιόδου περιγραφὴν οὐδεμίαν ἔχει μεταξύ, ἀλλὰ μέχρι τῆς τελευταίας ὁμοιά ἐστι.

Κατὰ περιορισμοὺς δὲ ἀνίσους³⁹ ἐστὶν ὅποσα ἐξ ὁμοίων συνεστῶτα ἔχει κατάληξιν⁴⁰ ἢ βραχυκατάληξιν μεταξύ, οὐ μέντοι ἴσοις μεγέθεσι⁴¹ ταύτην ἐπιζευγνυμένην αἰεί, οἷα μάλιστα φιλεῖ γενέσθαι ἐν ταῖς παρόδοις⁴² τῶν χορῶν. Ἐκεῖ γὰρ μετὰ δέκα¹³² ἀναπαιστικά, λόγου χάριν, καὶ κατάληξιν, ἐπάγουσιν εὐθύς ὁμοια μὲν καὶ ἀναπαιστικά, οὐ μέντοι τῶν ἴσων συζυγιῶν⁴³.

(Κεφ. ζ'. Περὶ ἐπρωδῶν, προρωδῶν, μεσρωδῶν.) 133

Εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ οἱ ἀρρενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπρωδοί, ὅταν μεγάλῳ στίχῳ περιττόν τι ἐπιφέρηται, οἷον

20 Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρήειρε φρένας;
καὶ ἔτι,

Εὐτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροῖζετο,
ἐν δὲ Βατουσιάδης.

25 Ὅταν δὲ ἔμπαλιν ἢ τάξις ἦ, προρωδὸς⁴⁸ καλεῖται, ὡς παρ' Ἀνακρέοντι

4 ὅποσα ὑπὸ] ὁπ. ἀπὸ M 9 βραχυκατάληξιν M, -ληξίαν
rell. 10 οὐ μέντοι] οὐ μὴν M2 11 οἷον μάλιστα M 12
παρόδοις Tu 13 λόγου χάριν — 14 ἀναπαιστικά om. F1
14 μὲν καὶ ἀναπαιστικά οὐ om. C οὐ μέντοι] οὐ μὴν F1
17 Εἰσὶ δὲ οἱ M 21 παρήειρε] παρέπειρε C, περιήειρε BF1
23 Εὐτε Bentl.] εὐ τι CPSM, εὐ τοι TuF1

ἀρθεῖς δ' ἦντ' ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης, ἐς πολὺν κῦμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

᾿Ωσπερ δὲ ταῦτα εὐρίσκεται, οὕτω γένοιεντ' ἄν
τινες καὶ μεσῶδοί, ὅταν περιέχη⁴⁹ μὲν τι(να) μείζω,
5 μεταξὺ δὲ τὸ μείον ἢ τεταγμένον.

(Κεφ. η'. Περὶ τῶν ἐφύμνιων καὶ ἐπι- 132
φθεγματικῶν.)

Ἔστι δὲ τινα ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ τὰ καλούμενα
ἐφύμνια⁴⁴, ἅπερ ταύτης τῆς προσηγορίας τετύχη-
10 κεν, ἐπειδὴ καὶ ἐφύμνιον τι εἰώθασιν ἐπάγειν οἱ
ποιηταὶ ταῖς στροφαῖς, οἷά ἐστι καὶ τὰ τοιαῦτα
Ἰήϊε παιάν.

καὶ

᾿Ω διθύραμβε.

15 Ὅταν δὲ τὸ ἐφύμνιον μὴ μετὰ στροφὴν⁴⁵ ἀλλὰ
μετὰ στίχον κέηται περιλαμβανόμενον ἄλλῳ στίχῳ,
μεσύμνιον καλεῖται τὸ ποίημα, οἷον ἐστι τὸ παρὰ
Σαπφοῖ

᾿ὕψι δὴ τὸ μέλαθρον ἀέρρετε τέκτονες ἄνδρες,
20 Ἰμήναον,
γαμβρὸς ἔρχεται ἴσος Ἄρηϊ.

Ἔστι δὲ τινα καὶ τὰ καλούμενα ἐπιφθεγματικά, 134

4 τινες CMTu, om. rell. μὲν τι μείζω CPS, μέντοι μεί-
ζον Fl, μὲν τι μείζον TuGaisf. Lege μὲν τινα μείζω. 6—21,
quae in libris leguntur post v. 15 pag. 71, transposuimus. 10
ἐπειδὴ καὶ] καὶ om. S ἐφύμνιον τι] τι om. C 16 περι-
λαμβανόμενον C, παραλαμβανόμενον rell. 19 ᾿ὕψι δὴ Ursi-
nus] ᾿ὕψοι δὲ Fl, ᾿ὕψοι δὴ M, ᾿ὕψοι δὴ CPS μέλαθρον ὑμή-
ναον libb. Dele ὑμήναον, nam mesymnium est in medio duo-
rum versuum, non in medio duorum eiusdem versus membro-
rum „ὅταν τὸ ἐφύμνιον μὴ μετὰ στροφὴν ἀλλὰ μετὰ στίχον κέ-
ηται περιλαμβανόμενον ἄλλῳ στίχῳ, μεσύμνιον καλεῖται“. ἀεί-
ρρετε C, ἀείρατε MTuFl, ἀείρηται P, ἀέρρετε Benti. 20 Ἰμή-
ναον libb.] Fortasse anapaesticum ὑμέναι' ᾿ω pro dispondeo.
21 Ἄρει M

ἃ διαφέρει ταύτη τῶν ἐφύμνιων, ὅτι τὰ μὲν ἐφύμνια ἐκ περιττοῦ, ὡς πρὸς τὸ λεγόμενον, τῇ στροφῇ πρόσκειται, τὰ δὲ ἐπιφθεγματικά καὶ πρὸς νοῦν συντελεῖ, οἷον τὸ Βακχυλίδου

5 ἧ καλὸς Θεόκριτος, οὐ μόνος ἀνθρώπων ἐρᾶς,
καὶ πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ Βακχυλίδῃ

σὺ δ' ἐν χιτῶνι μούμφῳ παρὰ τὴν φίλην γυναιῖκα φεύγεις.

Ὅταν μὲν οὖν βραχέα ἦ τὰ ἐπιφθεγματικά, τοῦτο πρόσεστιν αὐτοῖς ὄνομα· ἐὰν δὲ καὶ τηλικαῦτα ὥστε
10 στροφὴν ἐκπληροῦν, καὶ προτετάχθαι μὲν τὴν τοῦ ποιητοῦ στροφὴν, ἐπιξεῦχθαι δὲ τὰ τῶν ἐπιφθεγματικῶν, εἶτα πάλιν τὰ ἴσα κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἔσται τὸ τοιοῦτον σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές.

15 (Κεφ. θ'. Περὶ παραβάσεως.)

Ἔστι δὲ τις ἐν ταῖς κωμωδίαις καὶ ἡ καλουμένη παράβασις⁵¹, ἣτις ἐὰν τελεία γράφηται, ἔστιν αὐτῆς μέρη ἑπτὰ. Καλεῖται δὲ παράβασις, ἐπειδὴ¹³⁵

2. Verba Hephaestionis ut in libris scripta leguntur, falsa tradunt: τὰ μὲν ἐφύμνια καὶ πρὸς νοῦν συντελεῖ, τὰ (τίνα PS M) δὲ ἐπιφθεγματικά καὶ (Tu, om. rell.) ἐκ περιττοῦ ὡς πρὸς τὸ λεγόμενον τῇ στροφῇ πρόσκειται. Etenim ἐκ περιττοῦ τῇ στροφῇ πρόσκειται non epiphthegma, sed ephymnium velut Ἴηιε παιάν, Ω διθύραμβε, Ἰμήναον, contra „πρὸς νοῦν συντελεῖ“ non ephymnium, sed epiphthegma velut Ἡ καλὸς Θεόκριτος, οὐ μόνος ἀνθρώπων ἐρᾶς. Idem error in scholio τὰ ἐφύμνια] ... συνέχειαν φυλάττουσι πρὸς τὰς στροφάς, τὰ δὲ ἐπιφθέγματα οὐ. Nec tamen Hephaestionem in re tam perspicua ipsum errasse verisimile est, quam ob rem mutandis verborum ἐφύμνια et ἐπιφθεγματικά sedibus ea quae in libris traduntur correximus. 4 Βακχυλλίδου — 6 Βακχυλλίδῃ M 5 μόνον ἀνθρώπων C ἐρᾶς Ursinus, ὀρᾶς libb. 7 μούμφῳ] μόνῳ M 9 ὄνομα Hermann, μόνον libb. Gaisf. τηλικαῦτα] τοιαῦτα Fl 11 τὴν τῶν ἐπιφθεγμάτων libb. Gaisf., τὴν om. M. Lege τὰ τῶν ἐπιφθεγματικῶν 12 τὰ ἴσα] τὰ om. C 13 ἔσται γὰρ F1M2 ἀνομοιομερῆ Fl, ἀνομοιομερῆς M2 18 μέρη B F1M2, εἶδη CMTu

εἰσελθόντες εἰς τὸ θέατρον καὶ ἀντιπρόσωποι ἀλλήλοις στάντες οἱ χορευταὶ παρέβαινον, καὶ εἰς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες ἔλεγόν τινα.

Τὰ δὲ μέρη τῆς παραβάσεώς ἐστι ταῦτα· κομμάτιον, ὃ καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς οὕτως ὠνομάσθη· φησὶ γὰρ Εὐπολις

Εἰωθὸς τὸ κομμάτιον τοῦτο·

δεύτερον δὲ ἢ ὁμωνύμως τῷ γένει καλουμένη παράβασις· καὶ τρίτον τὸ μακρὸν προσαγορευόμενον, ὃ καὶ φημὲν εἶναι ἐπιμηκέστερον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀπνευστὶ λέγεσθαι ἐδόκει εἶναι μακρότερον.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶν ἀπολελυμένα. Ἔτερα δέ ἐστι τὰ κατὰ σχέσιν γεγραμμένα, τό τε μέλος καὶ τὸ ἐπίρρημα, ὅπερ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκκαίδεκα ἦν στίχων, καὶ τὸ τῷ μέλει ἀντίστροφον· καὶ τὸ καλούμενον ἀντεπίρρημα, ὅπερ ἦν τῶν ἴσων κώλων τῷ ἐπιρρήματι.

(Κεφ. ι'. Περὶ σημείων.)

Τὰ σημεία⁵² τὰ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἄλλως παρ' ἄλλοις κεῖται· λέγω δέ, ὁποῖά ἐστὶν ἢ τε παράγραφος —, καὶ ἢ κορωνίς], καὶ ἢ ἔξω νενευκυῖα¹³⁷ διπλῆ <, καὶ ἢ ἔσω >, καὶ ὁ ἀστερίσκος ✕, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον.

Παρὰ μὲν οὖν τοῖς λυρικοῖς, ἂν μὲν μονόστροφον τὸ ἄσμα ἦ, καθ' ἐκάστην τίθεται στροφὴν ἢ παράγραφον, εἶτα ἐπὶ τέλους τοῦ ἄσματος ἢ κορωνίς.

1 ἀντοπρόσωποι M 4 μέρη BF1, εἶδη CTu ἐστι] εἰσι M 5 οὕτως om. CSMTu 6 ὠνομάσθη CSMTu, ὠνομάζετο F1 ὁ Εὐπολις SM 7 Εἰωθὸς C 8 δεύτερον δὲ εἶδος ἐστὶν Tu γένει CTu, ὅλω F1 10 ἐπιμηκέστερον] ἐπιεικέστερον CM2BF1 15 τὸ τῷ μέλει] τὸ om. M 19 σημεία τὰ] τὰ om. F1 ἄλλως παρ' ἄλλοις] ἄλλοις ἄλλως F1 24 Παρὰ μὲν οὖν] οὖν om. CM

Ἐὰν δὲ κατὰ περικοπὴν τὰ ἄσματα ἢ γεγραμμένα, ὥστε εἶναι στροφὴν καὶ ἀντίστροφον καὶ ἐπωδόν, ἢ παράγραφος μὲν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς κεῖται, ἐπὶ δὲ τῇ ἐπωδῷ ἢ
 5 κορωνίς· καὶ οὕτως ἢ παράγραφος, ἢ διορίζει τὰ τε ὁμοία καὶ τὰ ἀνόμοια. Ἐπὶ μέντοι τῷ τέλει τίθεται ὁ ἀστερίσκος, γνώρισμα τοῦ τετελέσθαι τὸ ἄσμα, ἐπεὶ ἡ κορωνίς ἐπὶ πασῶν τίθεται τῶν ἐπωδῶν. Καὶ μάλιστα εἰώθεν ὁ ἀστερίσκος τίθεσθαι,¹³⁸
 10 ἐὰν ἑτερόμετρον ἢ τὸ ἄσμα τὸ ἐξῆς· ὃ καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ποιημάτων τῶν μονοστροφικῶν γίνεται Σαπφοῦς τε καὶ Ἀνακρέοντος καὶ Ἀλκαίου· ἐπὶ δὲ τῶν Ἀλκαίου ἰδίως, κατὰ μὲν τὴν Ἀριστοφάνειον ἔκδοσιν, ὁ ἀστερίσκος ἐπὶ ἑτερομετρίας ἐτίθετο μό-
 15 νης· κατὰ δὲ τὴν νῦν τὴν Ἀρισταρχεῖον, καὶ ἐπὶ ποιημάτων μεταβολῆς.

Ἡ δὲ διπλῆ, ἢ ἔξω βλέπουσα, παρὰ μὲν τοῖς κωμικοῖς καὶ τοῖς τραγικοῖς ἐστὶ πολλή· παρὰ δὲ τοῖς λυρικοῖς σπανία. παρὰ Ἀλκμᾶνι γοῦν εὐρί-
 20 σκεται· ἔγραψε γὰρ ἐκεῖνος δεκατεσσάρων στροφῶν ἄσματα, ὧν τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ αὐτοῦ μέτρου ἐποίησεν ἐπτάστροφον, τὸ δὲ ἥμισυ ἑτέρου· καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ ταῖς ἐπτά στροφαῖς ταῖς ἑτέραις τίθεται ἢ διπλῆ σημαίνουσα τὸ μεταβολικῶς τὸ ἄσμα
 25 γεγράφθαι.

2 ἀντίστροφον SM, ἀντιστροφὴν FIGaisf. 3 ἐπὶ τῷ τέλει] ἐπὶ τὶ τέλους Fl τῆς τε στροφῆς SM, τῆς στροφῆς Fl Gaisf. 4 ἀντιστροφῆς Fl τῇ ἐπωδῷ] τῷ ἐ. C, τῇ ἐπωδῷ M 7 τετελέσθαι C, τετελειῶσθαι MTu, τετέλεστον Fl 13 τῶν Ἀλκαίου C, τοῦ Ἀ. rell. 14 ὁ ἀστερίσκος ἐπὶ M, ὁ om. rell. Gaisf. ἐτίθετο μόνος Fl 15 νῦν τὴν om. M 16 μεταβολῆ M 17 Ἡ δὲ διπλῆ CMTu, Καὶ ἢ μὲν διπλῆ FIGaisf. 18 τοῖς τραγικοῖς ἐστὶ] τραγικοῖς M 19 καὶ παρὰ Ἀλκμ. M 20 ἔγραψε] γράψας CM 24 ἢ διπλῆ σημαίνουσα MTu, ἢ δ.

Τούτοις τοῖς σημείοις τοῖς προειρημένοις, πλὴν τοῦ ἀστερίσκου, καὶ ἑτέροις τισὶ περὶ ὧν λέξομεν, ἐν τοῖς δράμασι χρώμεθα. Τῇ μὲν οὖν κορωνίδι κατὰ τρόπους τρεῖς· ἦτοι ὅταν τῶν ὑποκριτῶν εἰ-
 5 πόντων τινὰ καὶ ἀπαλλαγέντων καταλείπεται ὁ χορός, ἢ ἔμπαλιν· ἢ ὅταν μετάβασις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον γίνεσθαι δοκῇ τῆς σκηνῆς. Τῇ δὲ παραγράφῳ, ἦτοι κατὰ πρόσωπα ἀμοιβαῖα, ἐν τε τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τοῖς χορικοῖς, μεταξὺ τῆς τε στροφῆς¹³⁹
 10 καὶ τῆς ἀντιστροφῆς. Ἐὰν μέντοι ἡ στροφή ἐξ ἀμοιβαίων τυγχάνη συγκειμένη, οὐκ ἔξαρκεῖ πρὸς τὸ δηλῶσαι ὅτι πεπλήρωται ἡ στροφή ἢ παράγραφος, ἐπιφερομένης ἄλλης στροφῆς· ἐπεὶ καὶ ἐφ' ἐκάστου κώλου οὐδὲν ἦττον τίθεται· ἀλλὰ κεῖται
 15 καὶ ἡ ἔσω νενευκυῖα διπλῇ, τοῦτο δέ, ἐὰν ἀντίστροφος ἐπιφέρηται, ὡς ἐὰν γε μεταβολὴ μόνον ἢ στροφῶν ἢ ἔξω βλέπουσα τίθεται.

Εἰπόντων δὲ ἡμῶν ὅτι ἐστὶ τινὰ κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους ἀναπαιστικὰ γεγραμμένα, ἃ δὴ ἐν
 20 παρόδῳ ὁ χορὸς λέγει, ἐφ' ἐκάστου περιορισμοῦ τίθεται ἢ παράγραφος.

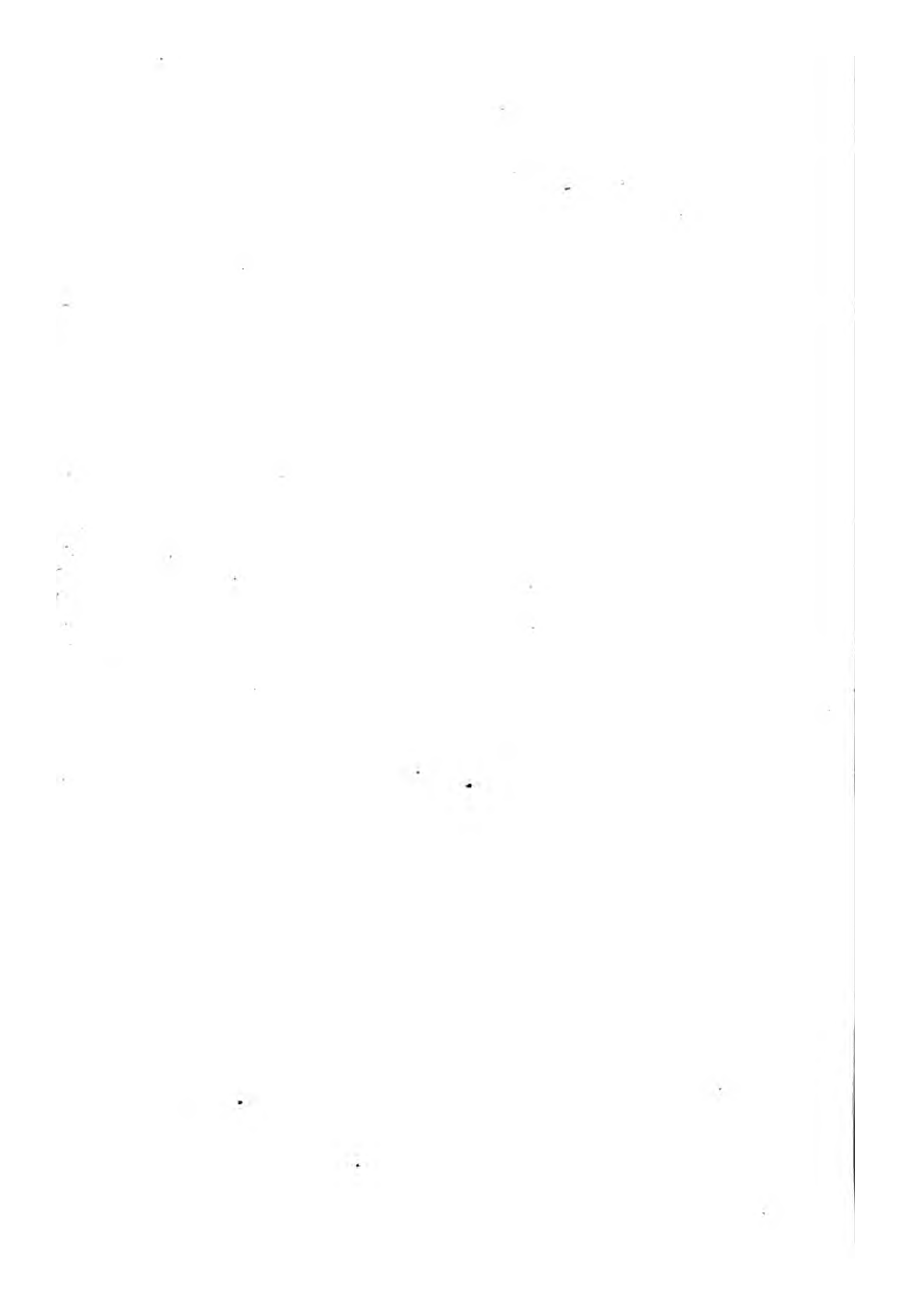
Τῆς δὲ παραβάσεως μερῶν ὄντων ἑπτὰ, ἐπὶ ἐν ἕκαστον τῶν ἀπολελυμένων τριῶν τίθεται ἢ παράγραφος, τοῦ κομματίου καὶ τῆς παραβάσεως καὶ τοῦ
 25 μακροῦ· οὐδὲν ἦττον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μέλους καὶ τοῦ ἐπιρρήματος, ἂν μηδὲν ἀνταποδιδῶται. Ἐὰν δὲ ἐνῆ

σημαινουσα C, ἢ δὲ διπλῇ σημαίνει F|Gaisf. 5 καταλείπεται Tu, καταλίπεται C 10 τῆς ἀντιστροφῆς] τῆς om. M, τ. ἀντιστροφῆς BFl στροφή] γρ. ἀναστροφή M 11 πρὸς τὸ δηλῶσαι] προςδηλῶσαι C 12 ἢ στροφή] ἢ γραφή C παράγραφος M 16 μόνον] μόνων C ἢ στροφῶν] ἢ στροφῆς MTu 18 ἔσται M 19 ἃ δὴ καὶ M 23 τῶν τριῶν τίθεται Fl 26 Ἐὰν δὲ ἐνι C, εἰ δὲ εἴη Fl

τὰ ἀνακυκλούμενα, τό τε ἀντίστροφον τοῦ μέλους
καὶ τὸ ἀντεπίρρημα, ἐπὶ τοῦ ἐπιρρήματος τίθεται
ἢ ἔσω νενευκυῖα διπλῆ, ὑπὲρ τοῦ δηλῶσαι ὅτι ἐστὶ
τὰ ἀνταποδιδόμενα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀντεπιρρήματος ἢ
5 ἔξω νενευκυῖα.

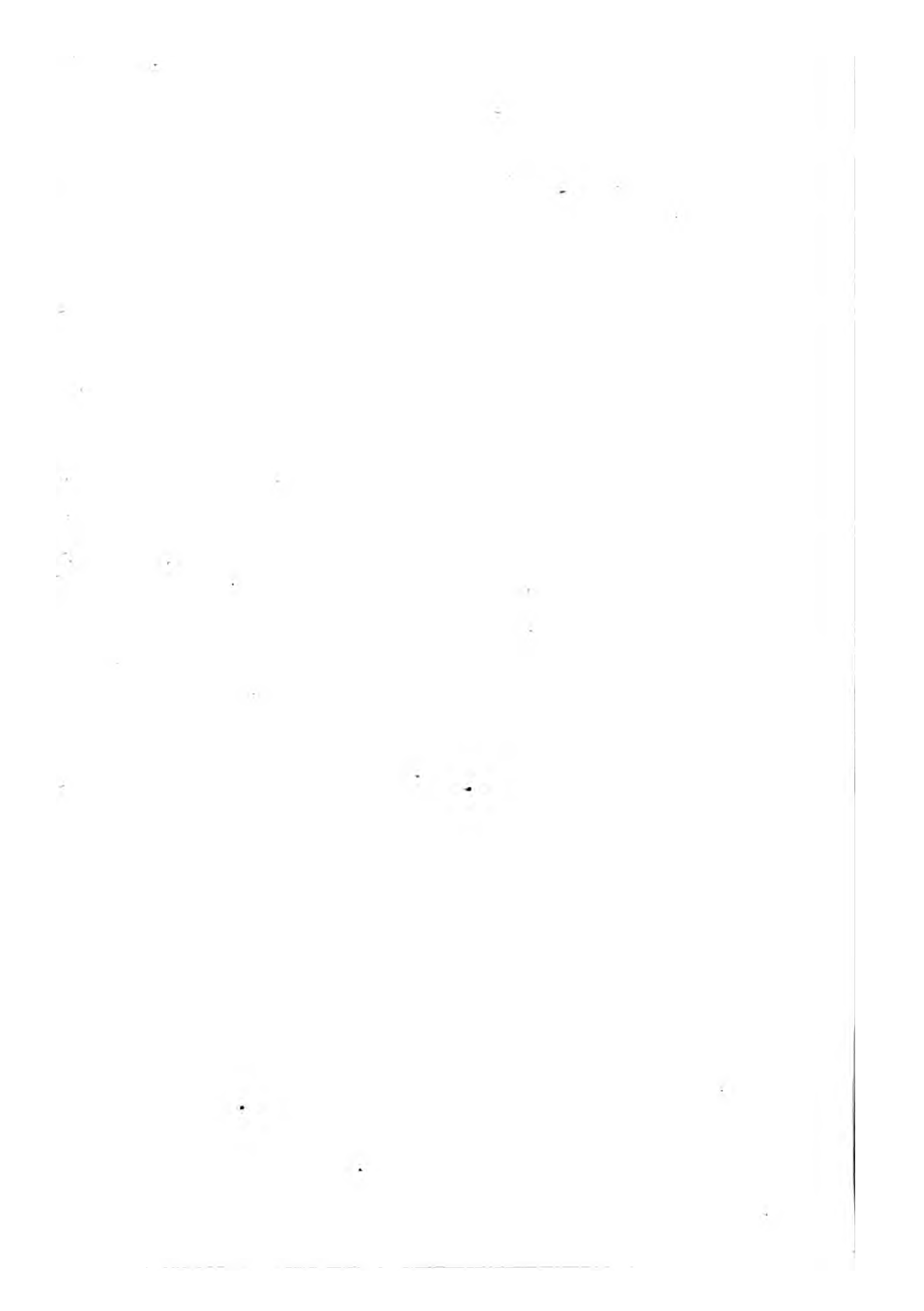
Εἰώθασι τοίνυν αὐτοὶ οἱ δραματοποιοὶ μεταξὺ
λαμβείων τινῶν γράφειν ἑτέρῳ μέτρῳ ὀποσασοῦν
στροφάς· εἶτα πάλιν περᾶναντες δι' λαμβείων τὸ
προκείμενον κατὰ διέχειαν ἀνταποδιδόναι τὰς στρο-
10 φάς. Ἐφ' ἐκάστης οὖν στροφῆς τίθεται παράγρα- 140
φος· ἐν δὲ ταῖς προτέραις στροφαῖς ἐπὶ τοῦ τελευ-
ταίου κώλου δύο τίθενται διπλαῖ, ἢ μὲν κατ' ἀρχάς
ἔξω βλέπουσα, ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος ἔσω νενευκυῖα·
δηλούντων ἡμῶν διὰ τῆς ἔσω βλεπούσης ὅτι ἀντα-
15 ποδίδοται τινα αὐτοῖς· ἐν δὲ τοῖς ἀνταποδιδομένοις,
πάλιν ἐφ' ἐκάστης στροφῆς παράγραφος· ἐπὶ δὲ
τοῦ τελευταίου κώλου δύο διπλαῖ, ἢ μὲν κατ' ἀρ-
χάς, ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφοτέραι μέντοι ἔξω
νενευκυῖαι, διὰ τούτων δηλούντων ἡμῶν ὅτι ἀντ-
20 αποδίδοται.

7 ὀποσασοῦν] ὅπως οὖν Fl 9 κατὰ διέχειαν] κατὰ om.
Fl, κ. συνέχειαν MTu 10 ἐκάστης μὲν οὖν M 13 μετὰ τὸ
τέλος M 16 πάλιν μὲν ἐφ' CM

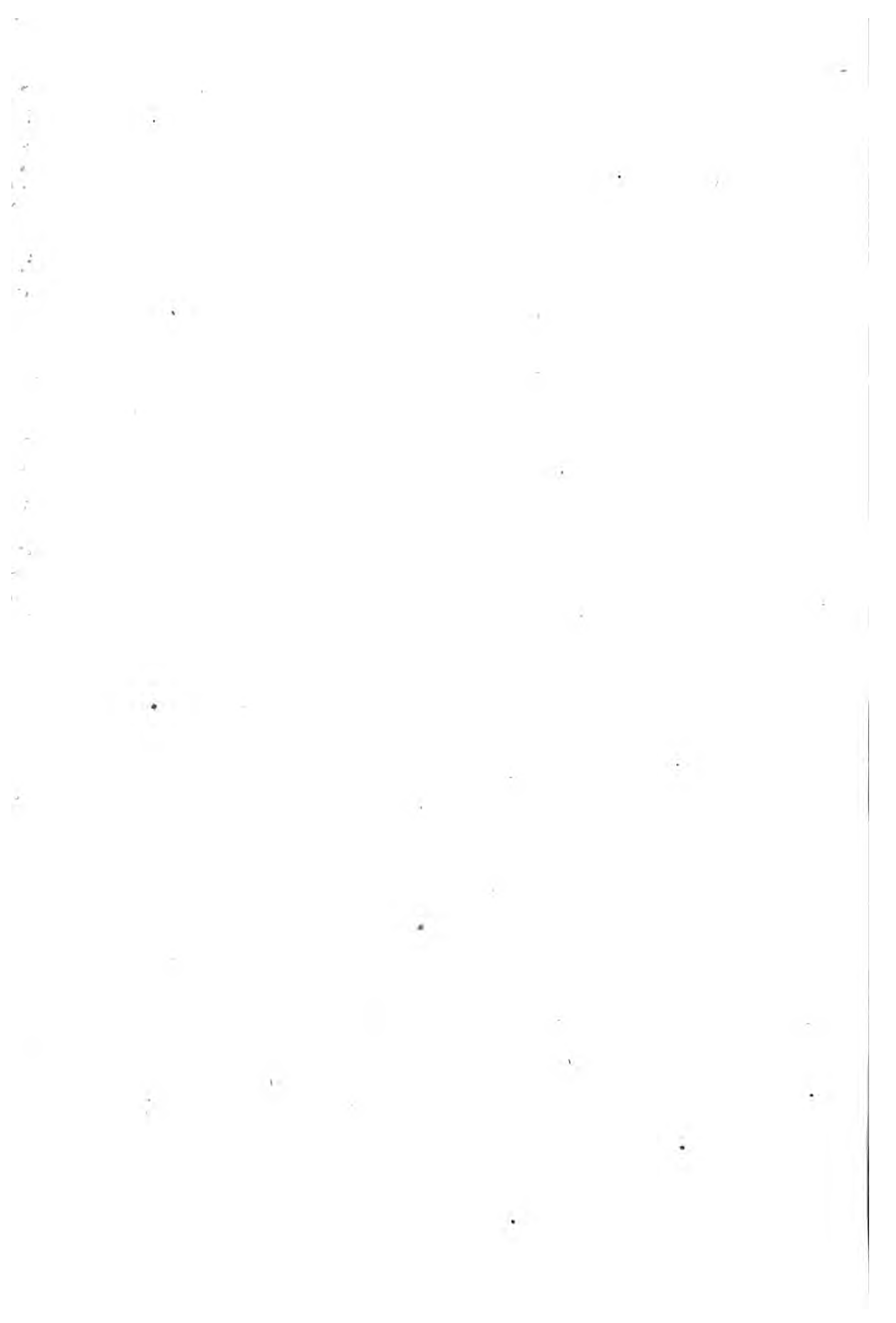
ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ.

ΛΟΓΓΙΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΥ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ.

1.

Ἰστέον, ὅτι σκόπον ἔχει ὁ μετρικὸς περὶ μέτρων S 1
5 διαλαβεῖν. τοῦ δὲ μέτρου εὐρετῆς μὲν ὁ Ἀπόλλων,
ἤγουν ἡ Πυθία, ἢ ὡς τινὲς φασί, Φημονόη ἰέρεια
τῆς Πυθίας. εὐρέθησαν οὖν πρῶτον τὰ μέτρα ἐν
τῇ Πυθίᾳ, ὅτι αἱ μανταίαι καὶ οἱ χρησμοὶ ἐμμέτρως
ἐδίδοντο, εἶτα λοιπὸν ἐκ τῆς Πυθίας ἔγνωσαν οἱ
10 ποιηταί.

2.

Ἄλλ' εἴτε νέα τῶν μέτρων ἢ θεωρία, εἴτε Μού- L 1
σης εὔρημα παλαιᾶς, ἐκάτερον ἔξει καλῶς. Ἀρχαία
μὲν γὰρ οὕσα ἐκ τῆς παλαιότητος ἔξει τὴν σεμνό-
τητα, νέα δὲ οὕσα ποθεινοτέρα καθ' Ὅμηρον,
15 τὴν γὰρ ἀοιδὴν πάντες ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
ἧτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται. (α. 351)

Haec e Longini in enchiridium praefatione excerpta par-
tim in Longini exemplis, inprimis libris Vaticano et Ambro-
siano (L.), partim in Hephaestionis codice Saibantiano (S.)
leguntur. Ex Longini libris primum Hudsoniana editione, e
Saibantiano altera Hephaestionis editione Gaisfordiana pu-
blici iuris facta sunt. Qui in utroque libro fragmentorum sit
ordo, eum numeris in margine ad litteras L et S apposis velut
S 1, L 2 indicamus. 12 εὔρημα Vat., εὔρημα rell. 15 πάν-
τες] μάλλον libb. 16 ἀκουόντεσσι] αλόντεσσι Vat.Ambr.

3.

Μέτρου δὲ πατήρ ῥυθμὸς καὶ θεός· ἀπὸ ῥυθ- L 1b
μοῦ γὰρ ἔσχε τὴν ἀρχήν, θεὸς δὲ τὸ μέτρον ἀν-
εφθέρξατο.

Πατήρ δὲ καὶ γένεσις τῶν μέτρων ἐστὶν ὁ ῥυθ- s 2
5 μός· διήκει γὰρ καθολικώτερος ὢν οὐ μόνον ἐν
τοῖς μέτροις, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις τισίν· ἔστι γὰρ ὁ
ῥυθμὸς ἐκτελούμενος καὶ ἀπὸ τῶν ἐν χαλκείοις
σφυρῶν, καὶ ἀπὸ ἵππου ποδῶν καὶ κρότου χειρῶν
καὶ λύρας καὶ ἐτέρων τινῶν.

4.

10 Τοῦ δὲ περὶ μέτρων λόγου πολλοὶ πολλαχῶς L 2
ἤρξαντο, οἱ μὲν ἀπὸ στοιχείων, ὡς Φιλόξενος, οἱ
δὲ ἀπὸ τοῦ μέτρων ὄρου, ὡς Ἡλιόδωρος· ἡμεῖς δὲ
Ἐφαιστίῳ κατακολουθήσομεν, ἀπὸ συλλαβῆς ἀρ-
ξαμένῳ. Πρῶτον δὲ ὀλίγα προειπεῖν δίκαιον.

5.

15 Κριτικὴ μέτρων ἐστὶν ἡ ἀκοή· ὅθεν καὶ τινες s 3
ὀριζόμενοι τί ἐστὶ μέτρον, φασὶ τὸ ἐκ ποδῶν ἢ βά-
σεων συγκείμενον, αἰσθήσει τῇ δι' ἀκοῆς κρινόμε-
νον. ποδῶν δὲ καὶ βάσεων ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ
νοητέον. εἰ οὖν ἡ ἀκοή διακριτικὴ ἐστὶ μέτρων,
20 ἴδιον δ' αἰσθητὸν τῆς ἀκοῆς ἐστὶν ἡ φωνή, δηλον-
ότι ἡ φωνὴ ἐπικοσμεῖ τὰ μέτρα. ὡς γὰρ τὸν ἦχον
τῆς εὐρυθμίας ἐκτείνουσα τε καὶ συστέλλουσα ἡ
φωνὴ τὰς συλλαβὰς χρωματίζει καὶ ἐπικοσμεῖ, οὕ-
τως ἡ ἀκοὴ ἐπιδεξαμένη κρίνει αὐτὴν τὴν φωνὴν
25 καὶ τὸν ῥυθμὸν τῶν μέτρων. Ὅθεν πολλάκις ἐν

2 ἔσχε] ἔσχον libb. ἀνεφθέρξατο] ἀπεφθέρξατο libb.
Schol. Hermog. p. 387 Διὸ καὶ μέτρον πνεῦμα τὸν ῥυθμὸν φη-
σιν ὁ Λογγίνος. 13 ἀρξάμενοι libb. 15 Καὶ κριτικὴ libb.

πεζῆ φράσει εὐρίσκονται μέτρα, καὶ διὰ τὸν ῥυθμὸν τῆς πεζῆς φράσεως λανθάνουσι· καὶ ἔμπαλιν ἐν μέτροις εὐρίσκεται πεζῆ φράσις, καὶ οὐ νοεῖται εὐχερῶς, εἰ μὴ ἄρα ἡ ἀκοὴ καλῶς ἐπικρίνουσα εὐ-
 5 δηλον καὶ φανερόν ποιήσει. Ὅθεν καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐστὶν εὐρεῖν μέτρα, ἰαμβοὺς μὲν συνεχῶς οἶον

δῆλον γάρ ἐστι τοῖς Ὀλυνθίοις ὅτι·

ἀλλὰ καὶ ἠρωϊκὸν στίχον οἶον

10 τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίσση πόλεμον δι' ὃν εἰς Ἐλάτειαν·

ἀλλὰ καὶ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος παρὰ τῷ αὐτῷ

πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ' ἡμῶν·

ὅμοιον δὲ τῷ

εὐμορφοτέρα Μνασιδικὰ τὰς ἀπαλᾶς Γυρίνω(ς).

15 Τεκμήριον μέτρον ἀκοή. Ἐνιοὶ γοῦν οὕτως ὠρί- L 3

σαντο· μέτρον ἐστὶ ποδῶν ἢ βάσεων σύνταξις, ἀσθήσει τῇ δι' ἀκοῆς παραλαμβανομένη. Εἰ δὲ τὸ κρινόν ἐστὶν ἀκοή, τὸ κοσμοῦν ἐστὶ φωνή. Ὡς γὰρ τὸν ἦχον τῆς εὐρυθμίας ἐκτείνουσά τε καὶ συστέλ-

20 λουσα φωνὴ σχηματίζει τὰς συλλαβὰς, οὕτως εἰσδεξαμένη κρίνει ἢ ἀκοή. Διὰ τοῦτο πολλὰ τῶν μέ- L 4

τρων συμβέβηκεν ἀποκρύπτεσθαι σιωπώμενα ἐν τῇ κατὰ πεζὸν ῥήσει· καὶ αὖ πάλιν πολλὰς πτώσεις ἔχει πρὸς ἄλλα μέτρα. Εὖροι γοῦν ἂν τις παρὰ

25 Δημοσθένει τῷ ῥήτορι στίχον ἠρωϊκὸν κεκρυμμένον, ὃς ἠδυνήθη λαθεῖν διὰ τὸ πεζὴν οὔσαν τὴν προφορὰν συναρπάσαι τῷ λόγῳ τὴν ἀκοήν· φησὶ γοῦν·

τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίσση πόλεμον, δι' ὃν εἰς Ἐλάτειαν

ἦλθε Φίλιππος.

12 γενομένου S.

14 ἀσσαρόμετρα Μνασιδικὰ S., Γυρίνω S.

στίχος ἐστὶν ἠρωῶς· ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰωνικόν, ὅταν λέγῃ

πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ' ὑμῖν.

Τοῦτο γὰρ ἄντικρος Ἰωνικόν ἐστὶν ἀπὸ μείζονος,
5 ὅμοιον τῷ

εὐμορφοτέρα Μνασιδίκα τᾶς ἀπαλᾶς Γυρίνω(ς).

τὰς δὲ τῶν μέτρων συνεμπτώσεις ἐν τοῖς ἐξῆς ἐπι-
δείξομεν.

6.

Διαφέρει δὲ μέτρον ῥυθμοῦ. Ἦλη μὲν γὰρ τοῖς L 5
10 μέτροις ἢ συλλαβῇ καὶ χωρὶς συλλαβῆς οὐκ ἂν γέ-
νοιτο μέτρον· ὁ δὲ ῥυθμὸς γίνεται μὲν καὶ ἐν συλ-
λαβαῖς, γίνεται δὲ καὶ χωρὶς συλλαβῆς· καὶ γὰρ ἐν
κρότῳ, ὅταν μὲν γὰρ τοὺς χαλκίας ἴδωμεν τὰς σφύ-
ρας καταφέροντας, ἅμα τινὰ καὶ ῥυθμὸν ἀκούομεν.
15 Καὶ ἵππων δὲ πορεία ῥυθμὸς ἐνομίσθη καὶ κίνησις
δακτύλων καὶ μελῶν σχήματα καὶ χορδῶν κινήματα
καὶ τῶν ὀρνίθων τὰ πτερ(υγ)ίσματα. Μέτρον δὲ
οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς λέξεως ποιᾶς καὶ ποσῆς. Ἔτι
τοίνυν διαφέρει ῥυθμοῦ τὸ μέτρον, ἢ τὸ μὲν μέτρον
20 πεπηγότας ἔχει τοὺς χρόνους, μακρόν τε καὶ βρα-
χὺν καὶ τὸν μετα(ξὺ) τούτων τὸν κοινὸν καλούμε-
νον, ὃς καὶ αὐτὸς πάντως μακρὸς ἐστὶ καὶ βραχύς·
ὁ δὲ ῥυθμὸς ὡς βούλεται ἔλκει τοὺς χρόνους, πολ-
λάκις γοῦν καὶ τὸν βραχὺν χρόνον ποιεῖ μακρόν.
25 Ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει καὶ τὴν διαφορὰν ἴσασιν
οἱ ποιηταί, λάβωμεν παραδείγματα παιζούσης κω-

9 Ἦλη μὲν] μὲν om. Vat. 11 ὁ δὲ ῥυθμὸς Fl, ὁ γὰρ ῥυθ-
μὸς Vat. 14 ἀκούομεν Vat., ἀκούσομεν rell. 16 καὶ σχή-
ματα libb. 17 πτερυγίσματα Toup., πτερύσματα libb. 21
μετα(ξὺ) τούτων Morus, μετὰ τοῦτον libb.

μωδίας ἐν σπουδαζούσῃ φιλοσοφίᾳ· ὁ γοῦν ἐν ταῖς νεφέλαις φησὶ Σωκράτης, εἰ καὶ τωθάξει Ἀριστοφάνης

πότερον περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ [περὶ] ῥυθμῶν·

5 ἀντιδιέστειλε γὰρ ἐκεῖνος ἀπὸ ῥυθμῶν τὰ μέτρα. Εἰς ἐκάτερον γοῦν τὸ παράδειγμα σημειωτέον ὅτι τε ῥυθμὸς μέτρου διαφέρει καὶ ὅτι ἴσασιν ἐν διδασκαλίᾳ οἱ παλαιοὶ τὴν τῶν μέτρων θεωρίαν.

Διαφέρει οὖν ὁ ῥυθμὸς τοῦ μέτρου, ὅτι μὲν ῥυθ- S 4
10 μὸς ἐν πολλοῖς ἐστὶν (ἄλλοις) καὶ ἐν λέξεσι, τὸ δὲ μέτρον ἐν μόνοις τοῖς (τῶν συλλαβῶν) χρόνοις. τοῦτο δὲ δηλοῖ καὶ Ἀριστοφάνης, εἰ καὶ δοκεῖ παίζειν εἰσάγων τὸν Σωκράτην, ὅτι διαφέρει· λέγει γὰρ οὕτως

15 πότερον περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ [περὶ] ῥυθμῶν, ὥστε δῆλον ὅτι ἄλλο μέτρον καὶ ἄλλο ῥυθμὸς.

7.

Λέγεται δὲ τὸ μέτρον πολλαχῶς. Ἔστι γὰρ μέ- S 5
τρον τὸ μετροῦν καὶ μετρούμενον, καθάπερ καὶ μέδιμνον καὶ λέξις καὶ πῆχυς. Λέγεται μέτρον καὶ
20 ἢ συμμετρία, ὡς δηλοῖ τὸ λεγόμενον πᾶν μέτρον ἄριστον. Λέγεται δὲ μέτρον καὶ ὁ πούς ὁ ἀπλοῦς· ὅθεν καὶ τὸν στίχον ἐξάμετρον οἶονεὶ ἐξ πόδας ἔχοντα. Λέγεται μέτρον καὶ ἢ διποδία, ὅθεν καὶ τοὺς ἰάμβους τριμέτρους εἰώθαμεν καλεῖν κατὰ δι-
25 ποδίαν αὐτοὺς ἀριθμοῦντες. Λέγεται μέτρον καὶ τὸ σύστημα τῶν ποδῶν, οἶον στίχος ἰαμβ(ικ)ός, ὅθεν

1 ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης libb. 8 οἱ παλαιοὶ om. Vat. 10 (ἄλλοις) adiecimus. 11 (τῶν συλλαβῶν) adiecimus. 19 Lege μέδιμνον (αὐτὸ τὸ μέτρον) καὶ (τὸ ἐν αὐτῷ μετρηθὲν) λέξ(ε)ις· (ὡσαύτως δὲ) καὶ πῆχυς.

λέγομεν τήνδε τὴν ῥαψωδίαν πεντακόσια τυχὸν ἔχειν μέτρα, οἷονεὶ στίχους πεντακοσίους. Λέγεται πάλιν μέτρον καθολικῶς πᾶσα ἔμμετρος φράσις πρὸς ἀντιδιαστολήν τῆς πεξῆς λέξεως, οἷονεὶ τὸ ποίημα.
 5 Λέγεται καὶ (εἰ)δικῶς ἕκαστον μέτρον, τὸ δακτυλικὸν ἢ ἰωνικὸν ἢ τι τῶν τοιούτων. Λέγεται μέτρον καὶ ὁ χρόνος· ὅθεν δάκτυλος τετράμετρος ἐστίν, οἷονεὶ τετράχρονος, καὶ ὁ ἠρωϊκὸς στίχος λέγεται κδ' ἔχειν μέτρα, οἷονεὶ χρόνους, ὡς δηλοῖ ὁ Ὀρφεὺς ἢ ἡ Πυ-
 10 θία λέγουσα περὶ τοῦ ἔπους οὕτως

ὄρθιον ἑξαμερῆς τετόρων καὶ εἴκοσι μέτρων.

Τὸ δὲ μέτρον λέγεται πολλαχῶς. Καὶ γὰρ τὴν ^{L 6} εὐμετρίαν μέτρον προσαγορεύομεν ὡς ὁ εἰπὼν μέτρον ἄριστον· εἴτε σοφὸν ἀπόφθεγμα, εἴτε θεῖον
 15 ἀνάθημα, Ἀπόλλωνι μὲν γὰρ ἀρμοδιώτατον, ἐπεὶ καὶ μέτρων εὐρετής. Λέγεται δὲ μέτρον καὶ αὐτὸ τὸ μετροῦν, καὶ τὸ μετρούμενον, ὡς ὅταν εἰπῶμεν τὸν μέδιμνον μέτρον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ μετρηθὲν μέτρον, ἀμφοτέρωθεν δὲ καλεῖται μέδιμνος· καὶ αὖ πάλιν εἰ
 20 εἰποιμεν χάρα τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ μετρῶ ποσότητά τινα, καὶ αὖ πάλιν αὐτὴν τὴν ποσότητα χάρα προσαγορεύομεν. Καὶ αὖ πάλιν αὐτὸ τὸ ξύλον, ὃ μόνον ἔχει πῆχυν, πῆχυν προσαγορεύομεν. Οὕτω μὲν οὖν ^{L 7}
 καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς θεωρίας πολλαχόθεν λέγεται μέτρον.
 25 Μέτρον τε γὰρ καλοῦμεν πᾶν τὸ μὴ πεξόν, ὅταν εἰπῶ, τὰ μὲν Πλάτωνος πεξά, τὰ δὲ Ὀμήρου μέτρα. Μέτρον καλεῖται καὶ εἶδος ἕκαστου, ὡς ὅταν εἰπῶ, μέτρον ἰωνικὸν καὶ μέτρον ἰαμβικὸν καὶ μέτρον τροχαϊκόν. Μέτρον καλεῖται καὶ στίχος ἕκα-

11 ἑξαμετρῆς τεττάρων lib. 17 εἰποιμεν Vat.Ambr., εἰποι rell. 28 καὶ μέτρον τροχαϊκόν] καὶ om. Vat.

στος, ὡς ὅταν εἶπω, ἢ πρώτη Ὀμήρου ῥαψῳδία μέ-
 5 τρα ἔχει χ· τοῦτο δὲ Ὀδυσσεὺς ὁ μετρικὸς ἐσημει-
 ώσατο. Ἔτι νῦν μέτρον καλοῦμεν τὴν συζυγίαν
 τουτέστι τὴν διποδίαν, ὡς ὅταν τὸ ἰαμβικὸν τὸ ἀπό
 10 ἕξ ποδῶν συγκείμενον τρίμετρον καλῶμεν. Μέ-
 τρον καλοῦμεν καὶ τὸν χρόνον ὃν τινες τῶν ῥυθ-
 μικῶν σημεῖον προσαγορεύουσιν. Ὅτι δὲ τοῦτο
 οὕτως ἔχει, παράδειγμα τεθήσεται ὃ τινες μὲν Ὀρ-
 φέως, τινὲς δὲ τῆς Πυθίας παραλαμβάνουσι· περὶ
 10 γὰρ τῶν ἐπῶν λέγων ἢ λέγουσα

ὄρθιον, ἕξαμερές, τετόρων καὶ εἴκοσι μέτρων.

Καὶ ταῦτα οὕτως ἔχει, ὥσπερ εἶρηκα. Μέτρον δὲ
 καὶ τὸ μετροῦν καὶ τὸ μετρούμενον· οὕτω καὶ ἐπὶ
 τῶν προειρημένων αὐτὸ τὸ μετρ(οῦμεν)ον, τουτέστι
 15 τὸ ποίημα, μέτρον προσαγορεύεται, καὶ ἕκαστον τῶν
 μετρούντων τῆς ὁμοίας τετύχηκεν ὀνομασίας. Χρό-
 νος γὰρ συλλαβὴν ποιεῖ, συλλαβὴ δὲ πόδα, πούς
 δὲ συζυγίαν, συζυγία δὲ στίχον, στίχος δὲ ποίημα.
 Πάντα οὖν εἰκότως μέτρα προσαγορεύεται.

8.

20 Γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ μείρω ῥήματος ὃ ἐστὶ μερίζω, L 8
 ἀφ' οὗ παρὰ ποιητῆ

Ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς. (I 612)

ὡς δὲ παρὰ τὸ σείω σεῖστρον γίνεται, καὶ παρὰ τὸ
 δέρω δέρτρον, καὶ παρὰ τὸ φέρω φέρτρον, οὕτω
 25 καὶ παρὰ τὸ μείρω μέτρον. Ὄνομα γοῦν ἐστὶ καὶ
 ἕκ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ μερισμοῦ.

Ἰστέον ὅτι μέτρον εἴρηται παρὰ τὸ μείρω τὸ S 14

2 χ] Lege χι. Cf. Fragm. Ambros. 3 Ἔτι νῦν Boivin,
 Εἰ τοίνυν libb. 6 ῥυθμικῶν] μετρικῶν Vat. 15 καὶ ἕκα-
 στον τῶν — 19 προσαγορεύεται om. Vat.

μερίζω, ὡς παρὰ τὸ σείω σείστρον καὶ δέρω δέρ-
τρον τὸ δέρμα, ὡς καὶ ἡ χρῆσις

δέρτρον ἔσω δύνοντες (λ 579).

9.

Σκόπον οὖν ἔχων ἐστὶν ὡς προείπομεν ὁ τεχνι- 5 7
κὸς περὶ μέτρων διαλαβεῖν.

Περὶ δὲ ὄρων μέτρου νῦν εἰπεῖν οὐκ ἀναγκαῖον. 1 9
Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡφαιστίων αἰτιᾶται τὸν Ἡλιόδωρον,
ὅτι τοῖς ἐπαρχομένοις γράφει· τοῖς γὰρ ἀπείροις
καὶ τοῖς μήπω τῆς μετροποιίας γεγευμένοις ἀδύνα-
10 τον νοῆσαι τὸν ὄρον.

10.

Ἐπιγέγραπται δὲ τὸ παρὸν σύγγραμμα ἐγχειρί- 5 10
διον, ἢ ὅτι ὡσπερ τὸ ἐγχειρίδιον ξίφος ὀξύ καὶ
τμητικόν ἐστίν, οὕτως καὶ τοῦτό ἐστίν ὀξύνον καὶ
τέμνον τὴν διδασκαλίαν· ἢ, ὅπερ ἄμεινον, παρὰ τὸ
15 μικρὸν εἶναι πάνυ, ἐπιτομὴν γὰρ ποιεῖται τῶν ἐν
πλάτει αὐτῷ εἰρημένων· καὶ ὡς φησιν ἡ συνήθεια,
παρὰ τὸ ἐν χερσὶν ἔχειν· οὕτω γὰρ καὶ ὁ Ἡλιόδω-
ρος, ποιήσας καὶ αὐτὸς ἐγχειρίδιον περὶ μέτρων,
φησὶν ἀρχόμενος 'τοῖς βουλομένοις ἐν χερσὶν ἔχειν
20 τὰ κεφαλαιωδέστατα τῆς μετρικῆς θεωρίας' καὶ τὰ
ἐξῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι [οὗτος ὁ Ἡλιόδωρος] πρῶτον ἐποί-
ησε περὶ μέτρων μη βιβλία· εἶθ' ὕστερον ἐπέτεμεν
αὐτὰ εἰς ἑνδεκά· εἶτα πάλιν εἰς τρία, εἶτα πλέον
εἰς ἓν τούτου τοῦ ἐγχειριδίου. Παρὰ τὸ μικρὸν
25 οὖν αὐτὸ εἶναι καὶ ἐν ταῖς χερσὶν εὐχερῶς φέρε-
σθαι ἐπιγέγραπται ἐγχειρίδιον.

3 εἴσω lib. 8 ὑπαρχομένοις Vat. 21 [οὗτος ὁ Ἡλιόδω-
ρος] delevit Rossbach 24 τούτου τοῦ ἐγχειριδίου] τοῦτο τὸ
ἐγχειρίδιον lib.

Ἐπιγέγραπται δὲ ἐγχειρίδιον, οὐχ ὡς τινες ᾤθησαν διὰ τὸ ξίφος, ἀλλὰ διὰ τὸ ὀξύνειν τῶν μετιόντων τὰς ψυχάς, καὶ τὸ ἐν χερσὶν ἔχειν τοὺς βουλομένους τὰ κεφάλαια τῶν μετρικῶν παραγγεμάτων. Ὅτι δὲ ταῦτα οὕτως ἔχει, Ἡλιόδωρος τοῦ ἐγχειριδίου ἀρχόμενος οὕτω λέγει· 'τοῖς βουλομένοις ἐν χερσὶν ἔχειν τὰ κεφαλαιωδέστερα τῆς μετρικῆς γέγραπται τὸ βιβλίον τοῦτο.'

11.

Γνήσιον δὲ ἐστὶ τὸ παρὸν σύγγραμμα Ἡφαιστίνωνος, πρῶτον μὲν ἐκ τῆς κοινῆς μαρτυρίας τῶν ὑπομνήματα ποιησάντων εἰς αὐτόν, εἶτα δὲ καὶ ἐκ τοῦ μεμνησθαι αὐτόν τούτου καὶ ἐν τοῖς ἑτέροις αὐτοῦ ποιήμασι· ποιεῖ γὰρ βιβλίον περὶ ποιήματος, ὅπερ καὶ ἀεὶ συνευρίσκειται τούτῳ τῷ περὶ μέτρων βιβλίῳ.

12.

Διαιρεῖται δὲ εἰς δύο· καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ διαλαμβάνει περὶ συλλαβῶν, ὅτι πᾶσα συλλαβὴ ἢ βραχεῖά ἐστὶν ἢ μακρὰ ἢ κοινή, καὶ περὶ συνεκφωνήσεως, ἣτις λέγεται καὶ συνίξεις· εἶτα περὶ ποδῶν καὶ περὶ διαφορῶν μέτρων ὅ ἐστὶν λαμβικὸν τροχαϊκὸν δακτυλικὸν ἰωνικὸν καὶ τινὰ τοιαῦτα. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ τῶν ἀντιπαθούτων ὅτι οὗτος ποὺς τῷδε ἀντιπαθεῖ, οἷον ὁ τροχαῖος τῷ ἰάμβῳ ἀντίκειται καὶ ὁ σπονδεῖος τῷ πυρριχίῳ, ὁ δάκτυλος τῷ ἀναπαίστῳ καὶ τινὰ τοιαῦτα. Εἶτα καὶ περὶ ἀσυναρτητήτων, ὅτι ἀσύστατον καὶ ἀσυνάρτητόν ἐστὶ τόδε παρὰ τὸ εἰρημένον καὶ δῆλον ὅτι περιφέρει ἐκάστου τὰ παραδείγματα ἐξετάζων· εἶτα ζητεῖ καὶ περὶ πολυσχηματίστων καὶ οὕτω πληροῖ.

13.

Χρήσιμον δέ ἐστὶ τὸ παρὸν σύγγραμμα οὐ πᾶ- s 8
 σιν, ἀλλὰ τοῖς ἔμμετρα ποιήσασιν βιβλία, οὐ γὰρ ῥή-
 τορσιν ἢ ἀπλῶς περὶ φράσει κεχρημένοις. Ὄφειλε
 δὲ προτάττεσθαι τὸ παρὸν σύγγραμμα, ὡς τινές
 5 φασὶ πρὸ παντὸς ἔμμετρον συγγράμματος καὶ πρὸ[s] s 12
 τῆς Ἰλιάδος. Πρῶτον μὲν γὰρ δεῖ ἡμᾶς γινῶναι
 τί ἐστὶ μέτρον καὶ ποῖον καὶ πόθεν λαμβάνεται,
 καὶ οὕτως αὐτὰ τὰ μέτρα γινῶναι εἰ καλῶς ἢ κακῶς
 ἔχουσιν. Ἀλλὰ λέγομεν ὅτι ὕλη τοῦ παρόντος συγ-
 10 γράμματός εἰσι τὰ τῶν ποιητῶν ἔμμετρα ποιήματα·
 αὐτὰ γὰρ κανονίζει ὁ Ἡφαιστίων καὶ αὐτῶν τὰς
 χρήσεις περιφέρει, λέγων ὅτι τοιῶδε μέτρῳ ἐχρή-
 σατο ὁδε ὁ ποιητής. Πῶς δὲ τὴν ὕλην αὐτὴν ἀγνο-
 οῦντες εἴχομεν τὴν μέθοδον γινῶναι; οἷον πῶς ξύ-
 15 λων μὴ ὄντων ἠδύνατό τις τέκτων μαθεῖν; Εὐλόγως
 οὖν λέγομεν πρῶτον τὰς λέξεις ἠγουν τὰ ποιήματα
 τὰ ἐπιδεχόμενα μέτρον καὶ τὴν κίνησιν αὐτῶν τὴν
 διὰ τῶν ὀκτῶ μερῶν τοῦ λόγου, τὴν σύνταξιν αὐ-
 τῶν καὶ τὴν στιγμὴν· καὶ ὕστερον τοῦτο τὸ παρὸν
 20 σύγγραμμα περὶ τοῦ μέτρον αὐτῶν διαλαμβάνον.

Ἀνάγεται δὲ πάλιν καὶ τοῦτο, ὡς καὶ πᾶσα τε- s 13
 χνικὴ ζήτησις, ὑπὸ τεχνικὸν ὄργανον τῆς γραμματι-
 κῆς· οὐ γὰρ ὡς τινες ἠθέλησαν λέγειν ὑπὸ τὸ με-
 τρικόν, ἐπεὶ περὶ μέτρων διαλαμβάνει. Οὐ γὰρ
 25 ἐστὶν ἔμμετρον αὐτὸ τὸ ποίημα, ἵνα εἴπωμεν αὐτὸ
 ὑπὸ τὸ μετρικόν, ὡς τὸ φερόμενον δι' ἰάμβων· Φι-
 λήμονος τοῖς Ἀττικισταῖς περὶ Ἀττικῆς ἀντιλογίας
 τῆς ἐν ταῖς λέξεσιν.

14.

Ἰστέον ὅτι ὡς προείρηται ἐγχειρίδιον γράφων s 16
 30 καὶ ὡς ἐν εἰσαγωγῆς τρόπῳ, οὐκ ἤρξατο πρῶτον

ἀπὸ στίχου, ὡς τινές φασιν, ἢ λέγειν τοῦ μέτρου ὄρον, ἢ ἀπὸ τοῦ γένους τῆς συλλαβῆς, τῆς καθόλου συλλαβῆς· καθόλου γὰρ συλλαβὴ ἐστίν, ὡς Διονυσίος φησιν ἐν τῇ τέχνῃ, κυρίως σύλληψις συμφώνων μετὰ φωνήεντος ἢ φωνηέντων, οἶον κάρ, βοῦς· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐν εἴδει συλλαβῆς οἶονεὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ κοινῆς. Ἦλη γὰρ τῶν μέτρων ἐστὶν ἡ συλλαβή, καὶ ἄνευ ταύτης οὐκ ἂν συσταίη μέτρον. Καὶ αὐτὸς μὲν λέγει ὡς καὶ πάντες συμφωνοῦσι τῆς συλλαβῆς εἶναι τρία εἶδη τῆς καθόλου, λέγω δὴ μακρὰν καὶ βραχεῖαν καὶ τὴν λεγομένην κοινήν. Ἀλλὰ ταύτης ἤγουν μιᾶς ἐκάστης λέγει τινὰς διαφοράς, καὶ πῶς καὶ πότε καὶ κατὰ πόσους τρόπους γίνεται βραχεῖα συλλαβὴ ἢ μακρὰ ἢ κοινή. Ὁ δ' Ὄρος ἄμεινον εἰς ἑπᾶσαν συλλαβὴν παραλαμβάνων φησὶ πέντε εἶδη μόνα εἶναι συλλαβῶν, δύο μὲν τῆς βραχείας, δύο δὲ τῆς μακρᾶς, καὶ ἐν τῆς κοινῆς. Ἡ γὰρ βραχεῖα συλλαβὴ, φησὶν, ἢ φύσει ἐστὶ βραχεῖα ἢ θέσει· φύσει μὲν, ὅταν ἔχη ἐν τῶν φύσει βραχέων, θέσει δέ, ὅταν ἔχη ἐν τῶν διχρόνων· καὶ ἡ μακρὰ ὡσαύτως φύσει μὲν, ὡς ὅταν ἔχη ἐν τῶν φύσει μακρῶν φωνηέντων, φημὶ καὶ διφθόγγων, θέσει δὲ ὅταν ἔχη δίχρονον ἢ βραχὺ φωνῆεν διὰ συμφώνων ἢ ἐνὸς διπλοῦ ἐκτεινόμενον. Ἐν τε εἶδος τῆς κοινῆς εἶναι τὸ ἔχειν καὶ δύνασθαι βραχεῖαν οὔσαν εἰς μακρὰν παραλαμβάνεσθαι, ἢ ἔμπαλιν τὸ δύνασθαι μακρὰν οὔσαν εἰς βραχεῖαν.

Ἦροξατο δὲ αὐτοῦ ὁ Ἠφαιστίων, ὡς ἔφην, ἀπὸ L 11
 30 συλλαβῆς, ἕλη γὰρ τοῖς μέτροις ἡ συλλαβὴ· καὶ ἄνευ ταύτης οὐκ ἂν συσταίη τὸ μέτρον. Τὸ ποιῶν πρὸ τοῦ ποιηθέντος, ὅθεν ἄρξασθαι δίκαιον.

Οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους δὲ ἤρξατο, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ εἴ-
 δους. Διαφέρει δὲ εἶδος καὶ γένος, ἧ γένος μὲν
 ἐστὶ τὸ πρωτότυπον, εἰς εἶδη διαιρεθῆναι δυνάμε-
 5 εἶ τις λέγοι ζῶον γένος, εἶδη δὲ αὐτοῦ ἄνθρωπον,
 ἵππον καὶ τὰ λοιπά. Οὐκοῦν γένος μὲν ἐστὶν ἡ
 συλλαβή· εἶδη δὲ αὐτῆς βραχεῖα καὶ μακρὰ καὶ
 κοινὴ καλουμένη. Οὐκ ἔδοξεν οὖν αὐτῷ ἀπὸ τοῦ
 γένους ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν· τεχνικὸς γὰρ οὗτος
 10 ὁ λόγος, καὶ οὐ πάνυ τοῖς μέτροις συμβάλλεται·
 οὔτε ὄρω τὴν συλλαβὴν περιλαβεῖν, οὔτε τὸν περὶ
 αὐτῆς εἰπεῖν λόγον τῆς ἐτυμολογίας, καίτοι ἐν τοῖς
 τεχνικοῖς ἔλεγχον ἔσχευ. Ὁ ὄρος . . . . .
 Ἔστιν ἡ συλλαβή . . . . . L 12

15.

15 Ἔτι ἡ συλλαβὴ παρὰ τοῦτο ὠνόμασται· παρὰ τὸ L 13
 ποσότητα στοιχείων εἰς ταῦτόν συλλαμβάνειν ὧν
 ἕξεστιν ὑφ' ἓνα φθόγγον παραλαβεῖν, (ἂν μὴ) εἴ-
 ποι τις τὰς μονογραμμάτους. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ζη-
 τεῖτωσαν οἱ τεχνικοί.

16.

20 Ἐν δὲ τοῖς μετρικοῖς εἰδέναι δεῖ ὅτι πᾶσα βρα- L 14
 χεῖα ἴση καὶ πᾶσα μακρὰ ἴση· καθόλου γὰρ αἱ μὲν
 εἰσι δίχρονοι, αἱ δὲ μονόχρονοι. Ἐντεῦθεν τὸν μὲν
 δάκτυλον καλοῦμεν τετράχρονον, τὸν δὲ πυρορίχιον
 δίχρονον, οὐ πολυπραγμονοῦντες τῆς ποιητικῆς λέ-
 25 ξεως ἢ συλλαβῆς τὰ στοιχεῖα, οὐδὲ ἐν ποσότητι κα-
 ταμετροῦντες τοὺς χρόνους, ἀλλὰ ἐν δυνάμει τῆς
 ποσότητος.

15 Ἔτι Vat., Ἔστι rell. 17 οὐκ ἕξεστιν libb. ἂν μὴ
 om. libb. 25 καταμετροῦντες Vat., καταριθμοῦντες rell.

17.

Ἴστέον δὲ ὅτι ἄλλως λαμβάνουσι τοὺς χρόνους ^{s 6}
οἱ μετρικοὶ ἤγουν οἱ γραμματικοί, καὶ ἄλλως οἱ
ῥυθμικοί. Οἱ γραμματικοὶ ἐκείνου μακρὸν χρόνον
ἐπίστανται τὸν ἔχοντα δύο χρόνους, καὶ οὐ κατα-
5 γίνονται εἰς μείζον τι· οἱ δὲ ῥυθμικοὶ λέγουσι τότε
εἶναι μακρότερον τοῦδε, φάσκοντες τὴν μὲν τῶν
συλλαβῶν εἶναι δύο ἡμίσεος χρόνων, τὴν δὲ τριῶν,
τὴν δὲ πλειόνων· οἷον τὴν ὡς οἱ γραμματικοὶ λέ-
γουσι δύο χρόνων εἶναι, οἱ δὲ ῥυθμικοὶ δύο ἡμί-
10 σεος· δύο μὲν τοῦ ω μακροῦ, ἡμίχρονον δὲ τὸ σ·
πᾶν γὰρ σύμφωνον λέγεται ἔχειν ἡμιχρόνιον.

18.

Ἴστέον ὅτι παρὰ τοῖς μετρικοῖς ἡ ὀξυτονουμένη ^{s 15}
συλλαβὴ μείζων ἐστὶ τῆς βαρυνομένης, οἷον ἡ λος
συλλαβὴ ἢ ἐν τῷ καλὸς μείζων ἐστὶ τῆς ἐν τῷ φίλος.
15 γίνεται γὰρ βραδυτῆς τις τοῦ χρόνου, ὡς καὶ ἐν τῇ
δασείᾳ λέγεται, διὰ τῆς ὀξείας· ἡ δὲ περισπωμένη
ἐστὶ τῶν δύο, τῆς μὲν μακροῦς βραχυτέρα, τῆς δὲ
βραχείας μακροτέρα. Πάλιν ἡ ὀξυτονουμένη συλ-
λαβὴ, ἐπιφερομένου ἐγκλιτικοῦ καὶ προαναπέμπον-
20 τος ἐν αὐτῇ τῇ συλλαβῇ τὸν τόνον, μείζων ἐστὶ
τῆς ἀπλῶς ὀξυτονουμένης καὶ μὴ ἐπιφερομένου ἐγ-
κλιτικοῦ οἷον

Ζεύς τε (I 457)

καὶ τε χαλιφρονέοντα (ψ 13).

19.

25 Ἴστέον ὅτι ὅταν αἱ δίφθογγοὶ καθαριεύωσι καὶ
τὰ μακρὰ τῶν φωνηέντων πρὸς τὴν ἐξῆς συλλαβὴν

Sectiones 17 et 18 traduntur etiam in scholiis B librorum
Tu et Fl sub finem capitis de anapaestico, adiecta sectione 19,
quam liber Saibantianus omittit. 1 τὸν χρόνον TuFl

ἦτοι ὅταν φωνῆεν ἐπιφέρηται τῇ διφθόγγῳ ἢ τῷ μακροῦ φωνήεντι ἢ τῷ ρ, ἐπειδὴ καὶ τοῦτο ὡς φωνῆεν τοῖς παλαιοῖς λαμβάνεται, καὶ διὰ τοῦτο καὶ δασύνεται· ὅταν ταῦτα ἔμπροσθεν εὔρηται διφθόγ-
 5 γου ἢ μακροῦ φωνήεντος, ἀντὶ κοινῆς συλλαβῆς ἢ δίφθογγος καὶ τὸ μακρὸν εὔρηται φωνῆεν.

ΣΧΟΛΙΑ

εἰς κεφ. α'. Περὶ ποσότητος συλλαβῶν.

A.

1. Ἀρκτέον δὲ ἀπὸ βραχείας. Οὕτω τοίνυν ὁ ^{p. 150}_{Gaisf.}
5 Ἐφαιστίων αὐτὴν ὀρίζεται. „Βραχεῖά ἐστι συλ-
λαβὴ ἢ ἔχουσα βραχὺ φωνῆεν ἢ βραχυνό- 151
μενον, μὴ ἐπὶ τέλους λέξεως, οὕτως ὡς με-
ταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐν τῇ ἐξῆς συλλαβῇ
φωνήεντος μὴ ὑπάρχειν σύμφωνα πλείονα
10 ἐνὸς ἀπλοῦ, ἀλλ' ἦτοι ἐν ἢ μηδὲ ἔν.“ Πάνυ
οὖν ἐπαίνου ἄξιος ὁ ὄρος ὡς πάντα ἔχων ὅσα δεῖ
ὑγιῆ ὄρον ἔχειν. Ὅρος γὰρ τοῖς φιλοσόφοις ἐστὶν ὁ
μηδὲν ἔξωθεν τῶν ὀριζομένων συμπεριλαμβάνων ἢ
ὁ μηδὲν τῶν ὀριζομένων καταλιπών, ὃς ἀντιστρέφει 152
15 πρὸς τὸ κεφαλαιῶδες· τουτέστιν ἐὰν ἀλλήλων ὑπάρ-
χωσιν οἱ ὄροι αὐτός τε ὁ ὄρος καὶ τὸ ὀριζόμενον
οὕτως ὡς ἐπὶ τοιοῦδε παραδείγματος „ἄνθρωπος
ἐστὶ ζῶον λογικόν, θνητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκ-
τικόν“. Εἴ τι οὖν ἐστὶ ζῶον λογικόν, θνητόν,
20 νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, τοῦτό ἐστὶν ἄνθρωπος
πάντως. Καὶ αὖ πάλιν „φωνή ἐστὶν ἀήρ πεπληγ-
μένος“. Εἴ τι οὖν ἐστὶν ἀήρ πεπληγμένος, τοῦτο
φωνή πάντως. Οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου
ὄρου εἶδωμεν τὸ ἀντιστρέφον. Εἴ τί ἐστι βραχὺ

12 ὄρος γὰρ τ. φ. ἐστὶν] ὄρος καὶ τ. φ. εἶναι libb.

φωνήεν, μὴ ἐπὶ τέλους λέξεως κείμενον, μετα(ξὺ
 ·ἑαυτοῦ καὶ) τῆς ἄλλης συλλαβῆς οὐκ ἔχον σύμφωνα
 ἑνὸς πλείονα, τοῦτο πάντως ἐστὶ συλλαβὴ βραχεῖα.
 προ(σ)εῖρηται δὲ τὸ „μὴ ἐπὶ τέλους λέξεως κεί-
 5 μενον“ διὰ τὴν κοινὴν λεγομένην. Ἐὰν γὰρ εἰς μέ-
 ρος ἀπαρτίζη λόγου, τῷ τῆς κοινῆς ὑποπίπτει λόγῳ,
 οἷον ὅταν συλλαβὴ βραχεῖά ἐστὶν ἐπὶ τέλους λέξεως
 κειμένη, ἐνομίσθη ποτὲ μακρὰ ὡς ἢ παρὰ τῷ ποιητῇ
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα (Φ 352)

10 καὶ αὖ πάλιν ἢ „πρὸς“ συλλαβὴ βραχεῖά ἐστὶν,
 ἀλλ’ ἐν τόπῳ κεῖται μακρᾶς ὅταν Ὅμηρος εἶπη
 πρὸς οἶκον Πηλῆος (I 147)

σπονδεῖον γὰρ δεῖ εἶναι τὸν πόδα. Ἔτι δέ φησι
 „μὴ εἶναι σύμφωνα μεταξὺ — ἐν(ὸς πλεί-
 15 ονα)“ διὰ τὴν (θέσει) μακρὰν· εἰ γὰρ συμβαίη βρα-
 χεῖ ἢ βραχυννομένῳ φωνήεντι δύο σύμφωνα ἐπενε-
 χθῆναι, μακρὰν ποιήσει τὴν συλλαβὴν οἷον ἢ μὲν
 (ε) συλλαβὴ ἐστὶ βραχεῖα· ἀλλ’ ἐὰν δύο σύμφωνα ἐπ-
 ενεχθῆ, ὡς ἐν τῷ „Ἐκτωρ“, μακρὰν ποιήσει τὴν
 20 συλλαβὴν. Διὰ τοῦτο προσέθηκε „μὴ δεῖν ὑπ-
 ἄρχειν σύμφωνα δύο, ἀλλ’ ἐν ἀπλοῦν ἢ
 μηδὲ ἔν“. Καὶ γὰρ ἐὰν διπλοῦν προσενεχθῆ, μα-
 κρὰν ποιήσει τὴν συλλαβὴν ὡς ἐν τῷ

ἄξω ἐλών.

25 Διαλαμβάνει οὖν ὁ μὲν τεχνικὸς πρῶτον περὶ 151

1 μετα(ξὺ ἑαυτοῦ καὶ) τῆς ἄλλης] μετὰ τῆς ἄλλης libb.
 4 προσεῖρηται] προσείρηται libb.Gaisf. 5 ἐὰν γὰρ] ἐάνπερ
 libb.Gaisf., qui ἐάνπερ εἰς μέρος — εἶναι τὸν πόδα cum Boivin
 Hephaestioni abiudicans uncinis inclusit 8 παρὰ τῷ ποιητῇ]
 περὶ τ. π. libb. 13 Ἔτι δέ φησι] Εἰ δέ φησι libb.Gaisf. 14
 μὴ ἔχει σύμφωνον μεταξὺ ἐν διὰ τὴν μακρὰν libb. 17 ἢ μὲν
 ε συλλαβῇ] ε om. libb.

βραχείας συλλαβῆς, καὶ ὄρισμὸν αὐτῆς ἀποδίδωσιν
 εὖ ἔχοντα καὶ ἀντιστρέφοντα πρὸς τὸ ὄριστόν, ὅπερ
 ὑγεία ἐστὶν ὄρου, ὅστις σχεδὸν σαφῆς ἐστίν, καὶ
 ἐξηγήσεως οὐ δεῖται. Καλῶς δ' εἶπε βραχεῖά ἐστι,
 5 καὶ οὐ γίνεται, ὡς ἐν τῇ κοινῇ συλλαβῇ εἴπωμεν
 ἐντελέστερον. Καλῶς δὲ προσέθηκε τὸ μὴ ἐπὶ τέ-
 λους λέξεως διὰ τὴν λεγομένην κοινήν. Ἐὰν γὰρ
 εἰς μέρος λόγου ἀπαρτίξῃ, τῷ τῆς κοινῆς ὑποπίπτει
 λόγῳ, οἷον ἢ τὰ συλλαβῆ βραχεῖά ἐστι, καὶ ὅμως
 10 ἐν τόπῳ κεῖται μακρᾶς παρὰ τῷ ποιητῇ, ἔνθα φησὶ
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα·

ὁμοίως καὶ ἢ πρὸς, ἐν τῷ
 πρὸς οἶκον Πηλῆος·

σπονδεῖον γὰρ λέγομεν τὸν πόδα πρὸς οἶ· καλῶς
 15 δὲ πάλιν προσέθηκε μὴ ὑπάρχειν πλείονα σύμ-
 φωνα ἐνὸς ἀπλοῦ διὰ τὴν θέσει μακρᾶν, εἰ γὰρ
 συμβαίῃ βραχεῖ ἢ βραχυνομένῳ φωνήεντι ἐπενε-
 χθῆναι δύο σύμφωνα, εἴτε κατὰ σύλληψιν εἴτε κατὰ
 διάστασιν, ἢ ἐν διπλοῦν, θέσει μακρὰ γίνεται, καὶ
 20 πρόδηλον τὸ λεγόμενον. S.

Ἰστέον ὅτι τὸ βραχυνομένον εἴρηκεν (τὸ α, ι, υ, 1
 βραχὺ δὲ τὸ ε καὶ ο). MS.

2. Ἡ μακρὰ συλλαβῆ — ἀλλὰ κοιναί] Πρῶτον 154
 μὲν περὶ τῆς φύσει μακρᾶς διαλαμβάνει, ὕστερον
 25 δὲ περὶ τῆς θέσει. Φησὶ τοίνυν μακρᾶν φύσει τὴν
 ἔχουσαν τὸ η ἢ τὸ ω ἢ ἐν τῶν διχρόνων, καὶ ταῦτα
 γὰρ λέγει ποιεῖν φύσει μακρᾶν· ἀλλὰ καὶ τὰς δι-
 φθόγγους, καὶ εὐλόγως. Ἡ σύνθεσις γὰρ τῶν δύο
 φωνηέντων μακρᾶν φύσει ποιεῖ μίαν, εἴτε μακρὸν
 30 εἴτε καὶ βραχὺ, εἴτε τὰ βραχεῖα. Τὸ δὲ ὡς ἐξῆς

εἶναι σύμφωνον τῆς μακροῦς, ἢ τελικὸν αὐ-
 τῆς ἢ τῆς ἐξῆς ἀρκτικόν, καλῶς προσέθηκεν
 ἵνα διαστείλῃ τὴν κοινήν. εἰ γὰρ λήγει εἰς φων-
 ῆεν καὶ τὴν ἐξῆς ἔχει ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην,
 5 κοινή γίνεται, ὡς τὸ

ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα·

τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ

πλάγχθη ἐπεὶ Τροίας,

τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ

10 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς.

ἢ γὰρ ρα συλλαβὴ φύσει ἐστὶ μακρὰ κατὰ κράσιν
 τῶν δύο αα οὔσα ἀπὸ τοῦ κέρα. Θέσει δὲ κα-
 λούσι μακρὰς οἱ γραμματικοὶ τὰς γινομένας ἐκ τῆς
 τῶν συμφώνων ἐπιπλοκῆς· καὶ λέγει αὐτῆς τρώ-
 15 πους καὶ διαφορὰς ε', ἃς καὶ Διονύσιός φησι. S.

(Μακρὸν φωνῆεν)] Ἡ καὶ φύσει μακρὰ· ἢ γὰρ
 τὸ η λαβοῦσα ἢ τὸ ω κατ' ἀνάγκην ἐκτείνεται, τῆς
 φύσεως τῶν στοιχείων (τούτων) οὔσης μηκυντικῆς.
 ἰστέον δὲ ὡς ἔστι μακρὰ τρίχρονος ἢ καὶ πλειόνων
 20 χρόνων οἶον ἠΰλουν Θραῦξ. ὁ μὲν(τοι) μετρικὸς λό-
 γος οὔτε ἦσσανα μονοχρόνου οἶδεν οὔτε μείζονα δι-
 χρόνου. S.

2^b. Μακρὰ - μὲν σημείωσις ἐστὶν ἐκτεινομένου
 φωνήεντος· βραχεῖα - δὲ σημείωσις συστελλομένου
 25 φωνήεντος· καὶ τίθεται ἢ μὲν μακρὰ εἰς δίχρονον
 ἐκτεταμένον, οἶον, λιτότατος, ἰσχυρότατος, δυσ-

16 Μακρὸν φωνῆεν] Lemma om. libb. Gaisf. ἢ καὶ φύ-
 σει μακρὰ. ἢ γὰρ libb. Gaisf. 23 Signa longae et brevis syl-
 labae om. libb. Addidi e Dracone unde scholii scriptor exem-
 pla collegit. Quae asterisco notavi, corrupta sunt. Inter haec
 στρατηγός etiam apud Draconem legitur.

πρᾶγότατος· ἢ δὲ βραχεῖα εἰς δίχρονον συνεσταλ-
 μένον, οἶον, ἀγιώτατος, ὀχυρώτατος, ἀγλαώτατος.
 (ἴστέον ὅτι τὰ διὰ τοῦ ὅτερος καὶ ὀτατος, εἰ μὲν
 ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ
 5 ω γράφεται. Βραχεῖα ὡς ἐπίπαν εἰσὶ πέντε· α. ε. ι. ο. υ.
 Εὐρισκομένων δὲ δύο (ἢ πλειόνων) συμφώνων, (οὐκ)
 ἐκτείνεται τὸ πρὸ τοῦ ὠτερος φωνῆεν, οἶον *ἀβρότα-
 τος καὶ *λαμπρότατος. ἐκτείνουσι γὰρ τὸ *μ. καὶ τὸ
 *π καὶ τὸ βρ. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐνὸς τῶν διπλῶν εὐρι-
 10 σκομένου (οὐκ) ἐκτείνεται, οἶον *ἀψότερος καὶ *ἀξιό-
 τερος, ἀντὶ γὰρ δύο συμφώνων εἰσὶ τὰ διπλᾶ. Μ.)
 Τὰ δὲ σεσημειωμένα [ἐν τοῖς βραχεῖσι] μακρὰ τῶν
 φωνηέντων, ἃ καὶ χωρὶς δύο συμφώνων καὶ διπλῶν
 ἐκτείνονται (καὶ ποιοῦσι τὰ διὰ τοῦ ὀτερος μικρὰ Μ),
 15 ταῦτά ἐστι κατὰ στοιχεῖον· Ἐκράτος, ἀνιᾶρός, ἀνι-
 ατος, ἀνῖσος, ἀπρόσιτος. Βούλιμος, βόθυνος, βρυχή,
 βριμών, βριθω. Γλίφω, γλίχων, γρυπός, γριφος,
 γυρός. Δύσπρᾶγος, δυσπέρατος. Ἐπάρᾶτος, εὐ-
 θύνω. Θεᾶ, θυμός. Ἴσος, ἰσχυρός, ἰφθίμος. *Κε-
 20 νός, κηλῖς, κυπός, κριτός, κριθή, κίνδυμος, κῦμα,
 κῦρος. Λῖπος, λιρός, λιμός, λιτός, λύμη. Μᾶνός,
 μῦθος. Νίκη. Ξενᾶγός, *ξένος. Οἰζυρός, ὄμιλος.
 Πρᾶος, πῖον, περάσω, πρᾶγος, πῦγή, πῦρά, πῦρος.
 Ῥάθυμος, ράων, ρινός, ριγῶ, ρῦσός. Σιμός,
 25 σιλῶν, Σέριφος, σιγή. Τιμή, τρανός, τυφος.
 Ὑλη. Φᾶνός, φθίνω, φιμῶ, φλυαρῶ. Χαλινός, χρῦ-
 σός, χῦμός, χῦλός. Ψᾶρός, ψιλός, ψυχή. Ταῦτα
 μὲν ἢ τῶν ποιητῶν χρῆσις μακρὰ δέχεται· ὅσα δὲ
 ἀπ' αὐτῶν, γράφεται διὰ τοῦ ὀτερος καὶ ὀτατος. (Δια-
 30 λαμβάνει περὶ τούτων Κύριος Μανουήλ ἐν τῷ καλου-

24 Σιμός ὁ πατζὸς σ. στέριφος στρατηγός Μ 30 Κύριος
 Μανουήλ ἐν τ. κ. πρώτῳ Μ] ὁ Δράκων ἐν τῷ περὶ μέτρων D

μένω πρώτῳ πλατύτερον μετὰ πολλῆς ἄγων τῆς ἀκριβείας, καὶ ὁ βουλόμενος ἐκεῖθεν αὐτὰ εἴσεται Μ.)

3. ἐξῆς εἶναι σύμφωνον] Οὐ νόμος οὗτος, ἀλλὰ διδασκαλίας ἀσφάλεια. Πολλάκις γὰρ μὴ ὄντος συμφώνου μακρὰ γίνεται, ὡς ἐν τῷ

Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη.

ἡ μὲν πη ἀντὶ μακρᾶς, ἡ δὲ βη ἀντὶ βραχείας, καίτοι ἀμφότεραι εἰς φωνῆεν λήγουσιν, ἀλλ' ὅμως τὴν μὲν πη μακρὰν διὰ τὴν φύσιν ἐτηρήσαμεν, τὴν δὲ
10 βη ἢ βία τῆς χρείας ἀντὶ βραχείας εἴληφεν. S.

4. Θέσει μακρὰ] Θέσει μακρὰ γίνονται ὅταν μεταξὺ δύο φωνηέντων πίπτῃ δύναμις δύο συμφώνων. S.

γίνονται] Τὸ γίνονται ἀντὶ τοῦ τίθενται· τίθησι
15 γὰρ τις τὸ μὴ οὕτως φύσει ἔχον. S.

5. τῆς ἐξῆς συλλαβῆς] Καὶ τοῦ ἐν τῇ ἐξῆς συλλαβῇ. Ἀδύνατον γὰρ μετὰ τὸ πρῶτον φωνῆεν καὶ τὴν πρὸς ἐκεῖνο συμπλοκὴν τῶν συμφώνων μὴ ἐπιφέρεισθαι τῆς ἐξῆς συλλαβῆς ἕτερον φωνῆεν. Εἰ δὲ
20 μὴ οὕτως ἔχοι, ἀσύστατος καὶ ἀνεκφώνητός ἐστιν ὁ λόγος. S.

6. Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν τεχνικῶν καὶ μετρικῶν λεγόντων περὶ τῆς φύσει μακρᾶς μὴ θέλειν αὐτοὺς τὴν μακρὰν εἰς φωνῆεν καταλήγειν, καὶ τὴν ἐξῆς
25 ἔχειν ἀπὸ φωνηέντος ἀρχομένην, ἀλλὰ πάντως ἔχειν μεταξὺ σύμφωνον. Τότε γὰρ οὐ γενήσεται μακρὰ ἵνα ἐστὶ καθαρά, ἀλλὰ κοινή. Λέγει ὁ Ἡλιόδωρος βοηθῆσαι τῷ τοιούτῳ τρόπῳ καὶ μῆναι αὐτὴν μακρὰν καὶ γίνεσθαι κοινήν, κατὰ ἡ' τρόπους. Πρῶτον
30 τὸν μὲν ὅτε στιγμῇ ἐπιφέρεται αὐτῇ τῇ μακρᾷ οἶον

1 ἄγαν M, ἄγων D   23 μὴ θέλειν αὐτὴν τὴν μακρ. libb. Gaisf.

ἀθάνατοι· οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει (ε 80)

Δεύτερον δὲ ἐὰν αὐτῇ ἢ μακρὰ περισπᾶται οἶον
τῷ Ἀσκληπιάδῃ (A 613).

(Τρίτον δὲ ἐὰν αὐτῇ περισπωμένη ἐπιφέρεται οἶον)

5 ἐσθλὸν δ' οὐ τι πω εἶπας ἔπος οὐτ' ἐτέλεσσας (A 108).

τὸ γὰρ εἶπας . . . . .

Τέταρτον ἐὰν αὐτῇ ὀξεῖα ἐπιφέρεται οἶον

πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος (Z 377).

Πέμπτον ἐὰν δασυνομένη λέξις ἐπιφέρεται οἶον

10 δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην (A 98) —

τὸ γὰρ ἐλικώπιδα ἐπιφέρει δασυνόμενον.

Ἐκτον ὅτε συγκρουσμός καὶ συνέχειά ἐστι συνα-
λοιφῆς γινομένης

Ἴδαϊ', Ἐκτορι ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι (H 284).

15 Ἴδαϊε γὰρ ἐστι τὸ ἐντελές.

Ἐβδομον ὅτε ὁ ἢ διαξενκτικὸς ἐπιφέρεται

ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεύς (A 145) ·

περὶ δὲ τῆς ας συλλαβῆς τοῦτό φησι· „δεῖ παρατη-
ρῆσαι, ὅτι πρὸ τοῦ η κεῖται σύμφωνον ἐν τῷ ας,

20 καὶ ὅμως ὥσπερ ἀμφιβαλλομένης καὶ οὐχ ὁμολογου-
μένης μακρᾶς φησὶν ὁ Ἡλιόδωρος.“

Ὅγδοον ὅτε τὸ ι ἐπιφέρεται οἶον

ἢ δὲ μολυβδαίνῃ ἐκέλη εἰς βυθὸν ὄρουσεν (Ω 80). S.

7. ἐν τῇ ἐξῆς] Τὸ ἐξῆς ἀπὸ τοῦ ἔξω ἐστὶν μέλ-
25 λουτος, οὐχὶ ἀπὸ τοῦ ἐκτός, διὸ καὶ δασύνεται. S.

7^b. Δεῖ δὲ σημειοῦσθαι ὅτι περιφέρει εἰς παρά-
δειγμα συλλαβὴν ἔχουσαν βραχὺ φωνῆεν ἐπιφερο-

4 (Τρίτον δὲ ἐὰν — οἶον) om. lib. Explevimus lacunam
quam indicavit Gaisf. 5 ἐσθλὸν δ' οὐ ...] corruptum in lib.
10 δόμεναι] δῶμεν lib. 14 κελεύει ταῦτα lib. 27 ἐπιφε-

μένων αὐτῇ δύο συμφώνων τῆς ἐτέρας συλλαβῆς, τὸ ἔκτωρ, πάνυ ἀρμοδίως. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔχω ἔξω γέγονεν, ὁ ἐχόμενος καὶ ἀντιλαμβανόμενος τῆς οἰκείας πόλεως. Οὐ γάρ ἐστι ἐκ τῆς $\bar{\epsilon}\kappa$ προθέσεως·
5 ἵνα τις ὑπολάβῃ τὸ κ εἶναι μετὰ τοῦ ε καὶ τὴν τωρ συλλαβὴν κατ' ἰδίαν. S.

8. ἔνθα καὶ δεῖ] Τινὲς ἀτόπως φασὶν ἰσοδυναμεῖν τῇ μακρᾷ δύο βραχείας, ἀγνοοῦντες ὅτι οὐχ ἡ μακρὰ ἢ ἡ βραχεῖα τοῦ σώζεσθαι τὰ μέτρα αἷτιαι,
10 ἀλλ' ἡ φύσις τῶν μέτρων. Τὸ γὰρ „πολλὰς δ' ἰφθίμους“ εἰ ποιήσαιμι πολλάκι δ' ἰφθίμους σώζεται τὸ μέτρον μετ' ἀμφοτέρων, καὶ οἱ πόδες οἰκεῖοι τοῦ μέτρον εἰσίν· ἐπεὶ εἰ τὰς συλλαβὰς οἴονται αἰτίας εἶναι, τὴν πρώτην τοῦ ἔπους κίνησον συλλαβὴν,
15 ἀντὶ μακρᾶς ποιήσον δύο βραχείας πολλέας δ' ἰφθίμους, καὶ οὐκ ἐστὶ τὸ μέτρον καίτοι δύο βραχειῶν οὐσῶν, ἀλλ' ὁ πούς ἀλλότριος. Τὸ βορέης καὶ ζέφυρος ἐπισκεψόμεθα αὐτοῦ λέγοντος ἐφεξῆς. S.

9. δεύτερον ὑγρόν] Ἐν γὰρ τῇ συλλήψει αὕτη
20 μὲν κοινὴ γίνεται οὐκ ἐν δια(σ)τάσει ὡς ἐξῆς ἐρεῖ. S. Πολλάκις καὶ κατὰ σύνταξιν εὐρίσκομεν δύο, ὡς τὸ νῦξ ζοφώδης. S.

10. Κοινὴ] Τὴν κοινὴν συλλαβὴν ἀμφίδοξον καλοῦσι, διὰ τὸ ἀμφίβολον εἶναι τὴν περὶ αὐτῆς δόξαν· πῆ μὲν γὰρ ἀντὶ μακρᾶς, πῆ δὲ ἀντὶ βραχείας παραλαμβάνεται· διὸ ὄρον αὐτῆς οὐκ ἐκθετέον· οὐ γὰρ ἐστὶν, ἀλλὰ γίνεται. Ὅταν γὰρ ἡ χρεῖα καλέσῃ, ἢ μακρὰ ἢ βραχεῖά ἐστὶν. Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοῖν κειμένη, κοινὴ προσαγορεύεται.

ρομένων Gaisf., ἐπιφερομένην lib. 23 Τὴν κοινὴν σ. MS, Κοινὴν τ. σ. Tu 28 βραχεῖά ἐστὶν MTu, ἔσται S

10^b. Ἰστέον δὲ ὅτι ὀρίζονται τινὲς αὐτὴν οὕτως. Κοινή ἐστὶ συλλαβὴ ἀμφίδοξος συλλαβῆς δύναμις, ἢ πρὸς ἀμφοτέρωθεν δύναται λαμβάνεσθαι· τῷ δὲ Ἐφαιστίωνι ὄρον οὐκ ἔδοξεν αὐτῆς θεῖναι, οὐδὲ τῆς θε-
5 σει μακρᾶς. Καὶ εἰκότως· ἐπειδὴ φησὶν ὅτι οὐκ ἐξ αὐτῶν εἰσὶν, ἀλλὰ θέσει ἢ μακροὶ ἢ βραχεῖαι γίνονται. Περιττὸν δὲ τῆς μὴ οὔσης ὄρον ἀποδοῦναι· οἱ γὰρ ὄροι τῶν ὄντων φύσει. S.

10^c. Ἰστέον δὲ ὅτι τῆς κοινῆς συλλαβῆς ὁ Ἐφαι-
10 στίων οὐδαμῶς ὠρίσατο, οὐ γὰρ ἐστὶ κοινή· διὸ καλῶς φησί, γίνεται δὲ κοινή, καὶ οὐκ ἔστιν· ὅτι γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδὲ μία κοινή συλλαβὴ δῆλον· εἰ γὰρ τις ἡμᾶς ἐρωτήσῃ ποῖα ἐστὶ συλλαβὴ μακρὰ, ἀποφαντικῶς ἐροῦμεν ἢ μη καὶ βω, ὁμοίως καὶ βρα-
15 χεῖα ἢ με καὶ ἢ βο· καὶ πάλιν μακρὰ ἢ χη καὶ μοι· καὶ ὅμως ὁ ποιητὴς ἑκατέρωθεν τούτων ἐν τῷ πλάγχθῃ ἐπὶ Τροίης, καὶ ἐν τῷ ἄνδρα μοι ἔννεπε μούσα ὡς βραχεῖα κέχρηται. Καὶ ὅμως οὐκ εἰσὶ βραχεῖαι, ἀλλὰ κοιναὶ γίνονται. Τοῦτο καὶ ἐπὶ πάσης κοινῆς. S.

20 10^d. Καλῶς οὐχ ὠρίσατο αὐτήν. Οὐ γὰρ ἔστιν, ἀλλὰ γίνεται. Τῶν δὲ μὴ ὄντων, οὐ δεῖ παρέχειν ὄρους ὡς ὄντων· ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοῖν κειμένη κοινή προσαγορεύεται. τινὲς ὠρίσαντο τὴν κοινήν συλλαβὴν οὕτως· κοινή ἐστὶ συλλαβὴ ἀμφίδοξος συλλαβῆς δύναμις, ἢ πρὸς ἀμφοτέρωθεν δύναται λαμβάνεσθαι. Τῷ δὲ Ἐφαιστίωνι ὄρον οὐκ ἔδοξεν αὐτῆ
25 δοῦναι, οὐδὲ τῆς θέσει μακρᾶς, καλῶς. Ἐπειδὴ φησὶν ὅτι ἐξ αὐτῶν εἰσὶν, ἀλλὰ θέσει ἢ βραχεῖαι ἢ μακροὶ γίνονται· περιττὸν δὲ τῆς μὴ οὔσης ὄρον

5 φησιν] φασιν libb. 7 περιττὸν Gaisf., περιτταὶ lib.
10 ὠρίσατο om. lib. Gaisf.

ἀποδοῦναι· οἱ γὰρ ὄροι τῶν ὄντων φύσει δίδονται. S.

11. Εἷς τρόπος δέ ἐστι τῆς κοινῆς συλλαβῆς, εἰ καὶ αὐτὸς δοκεῖ ἀπλῶς τρεῖς λέγειν τρόπους· ὡς
5 καὶ Διονύσιος. Ὅταν γὰρ εἰς μακρὰν λήγη καὶ ἀπαρ-
τίξη εἰς μέρος λόγου καθαρὸν καὶ τὴν ἐξῆς ἔχει ἀπὸ
φωνήεντος ἀρχομένην, κοινὴ γίνεται. Καὶ τοῦτο
πάνυ πρόδηλον ἐκ τῶν παραδειγμάτων. Κεχρήμεθα
δὲ αὐτῇ καὶ ἡμεῖς ἡνίκ' ἂν ποιῶμεν τὸν ἀμφίμα-
10 κρον καὶ παλιμβάκχειον πόδα. S.

12. κέρα] Τὸ ρα μακρὸν ἐστίν, ἀπὸ συναιρέσεως
γινόμενον, μᾶλλον δὲ ἐκ κράσεως. Ὡς γὰρ κρέας κρέα-
τος καὶ κρέως, καὶ κρέατα, καὶ κρεάα, καὶ κρέα. Καί
ἐστὶ τοῦ κρέα τὸ α μακρὸν· τὰ γὰρ δύο αα εἰς α
15 μακρὸν κινῶνται. Οὕτω καὶ τὸ κέρας λέγομεν τοῦ
κέρατος καὶ κέραος, καὶ κέρως, τῷ κέρατι καὶ κέ-
ραι καὶ κέρα, καὶ ἔστι τὸ ρα μακρὸν ἐκ κράσεως,
διὰ τοῦτό ἐστι τὸ ρα μηκνύμενον. M.D.

13. Ῥᾶον μὲν] Ἡ γὰρ ἀνάπαυσις τοῦ λόγου τὰς
20 συλλαβὰς ἀπ' ἀλλήλων χωρίζουσα τρόπον τινὰ τὰς
μακρὰς εὐφωνοτέρας καθίστησι. Φησὶ δὲ ὁ μετρι-
κός, ὅτι ἡ κοινὴ συλλαβὴ ὅταν καταλήξῃ εἰς μέρος
λόγου καλλίστη ἐστίν. Εὐρίσκεται δὲ μὴ εἰς μέρος
λόγου πεπερατωμένη. || Ἰστέον δὲ ὅτι καλῶς φησὶν
25 ὅτι ῥᾶον γίνεται ἡνίκα ἀπαρτίξη εἰς μέρος λόγου
καθαρὸν ἢ μακρὰ· γίνεται γὰρ καὶ μέσῳ (lib. μέ-
τρῳ) λέξεως καὶ ἐν ἀρχῇ λέξεως κοινή. Ἄλλ' οὐχ
οὕτως ῥᾶον καὶ εὐχερές. Καὶ φέρει ἐν διαφόροις
μέτροις τὰ παραδείγματα κτλ. S.

15 κέρας λέγομεν M, κέρ. λεγόμενον D

14. Ἰστρος τοιαύτας] Κοινή ἐστὶν ἐν μέσῳ τὸ
 ΤΟΙ. Ὁ γὰρ Ἰαμβος ἐν ταῖς ἀρτίαις χώραις ἀπὸ
 βραχείας ἄρχεται. Τὸ δέ, τίνα τῶν παλαιῶν, Σω-
 τάδου ἐστίν, ὃν ἀνεῖλε Φιλάδελφος ὁ Πτολεμαῖος
 5 ἐλεγχθεῖς ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι τῇ ἀδελφῇ συγγίνοιτο. cf.
 Plutarch. II. p. 11 A: Τοῦ γὰρ Φιλαδέλφου γήμαν-
 τος τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην, Σωτάδης εἰπὼν, „Εἰς
 οὐχ ὀσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ᾤθεις,“ ἐν δεσμο-
 τηρίῳ πολλοὺς κατεσάπη χρόνους, καὶ τῆς ἀκαίρου
 10 λαλιᾶς οὐ μεμπτὴν ἔδωκε δίκην· ἵνα δὲ γέλωτα
 παράσχη (παράσχοι) τοῖς ἄλλοις, αὐτὸς πολὺν χρόνον
 ἔκλαυσεν.

15. ἐν δὲ] Τὸ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος σύγκειται
 ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν. Ὁ γοῦν Σωτά-
 15 δης ἀντὶ τῆς ἐν ἀρχῇ μακρᾶς δύο βραχείας, τὴν
 τινα, παρέλαβε, καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ποδὶ δύο συλλα-
 βὰς βραχείας ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς. (τίνα τῶν παλαιῶν.
 καὶ τὴν λαι συλλαβὴν, καίτοι ἐν μέσῳ οὔσαν, κοι-
 νὴν ἔλαβεν. Καὶ ἐν τῷ τρίτῳ δὲ ποδὶ ἔλαβε δύο
 20 βραχείας, καὶ ἐστὶν ὁ ποὺς πεντασύλλαβος τῶν
 ἱστοριῶν θέλετ' ἔσα. τὸ θελετ ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς
 παρέλαβεν· τὸ θέλε ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς παραλαμβά-
 νεται, *τροχαϊκὴ γὰρ ἐστὶν ἡ τρίτη αἰεὶ συζυγία. S.)

16. ἢ κδυ νῦν ἐπὶ ληθαίου] ἢ θαι κοινή, ἰαμ-
 25 βικὴ γὰρ ἢ κατακλείς τὸ γλυκύνειον καλούμενον,
 ὡς ἔκ τινος ἀντιστροφῆς ἐστὶν ἰδεῖν, λέγω δὴ τοῦ
 γουνοῦμαί σ' ἐλαφήβoλε, ἢ γὰρ λε ἀντὶ μακρᾶς,
 ὅτι τελευταία ἐστίν. *Ὅτι δὲ εἰ εἴπησ δύνατό τις
 τὴν συζυγίαν λέγειν τὴν πὶ ληθαίου καθαρὰν ἀν-

14 ὁ γοῦν Σωτάδης] ὁ Σωτάδης δὲ S 17 βραχείας ἀντὶ
 μιᾶς μακρᾶς] βραχείας om. S, μιᾶς om. MTuGaisf., μακρᾶς
 om. S

τισπαστικήν, τῆς τελευταίας οὔσης ἀδιαφόρου, ἀλλ' ἐναντιοῦται ἢ ἀντιστροφή. Εὐρίσκομεν γὰρ ὅλα τὰ ἀντιστρέφοντα λαμβικῆ κατακλειόμενα ξανθὰ παιδῖος ἀγρίων. Ἄει δὲ τὸ ἀντισπαστικὸν δίμετρον τὸν
5 πρῶτον ἀπλοῦν πόδα ἀδιάφορον λαμβάνει. S.

17. Ἄμυσχρόν] Ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. Τοῦ γὰρ Ἀρχελαΐδος καὶ τοῦ Πηνελάοιο τὸ λακτεταμένον ἐστὶ· γίνεται οὖν κοινή. (Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ὁ Φιλόπονός εἰς ἐπίγραμμα Καισαρείας ὡς-
10 αὐτως ἐποίησε. Τὸ δὲ ἄμυσχρόν τινὲς ἐν αὐτῇ τῇ χρήσει, ἄμυσχρόν φασιν, ὃ σημαίνει τὸ ἀδύνατον. S.)

18. Πηνελάοιο γὰρ ἦν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐκτεταμένον ἦν τὸ $\bar{\alpha}$, οὐκ ἠδύνατο δὲ τοῦτο, μετέβαλεν εἰς
15 τὸ $\bar{\epsilon}$ βραχείαν. S.

19. Ἐτι δ' ἐστὶν εὐρεῖν καὶ (παρ') ἄλλοις, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Οἰδίποδι τῷ ἐπὶ Κολωνῶ, ἔνθα φησί

μόνοις οἴονται συνταλαιπωρεῖν τάδε (1136).

20 Ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ποδὶ τὴν οἰ συνέστειλεν. Ἄλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσιν ὡσαύτως, ἔνθα φησί
καὶ τὰ Βοιωτῶν ταῦτα συντηρούμενα (477).

καὶ πάλιν ὁ αὐτός

πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς χρήσιμος,

25 τὴν βοὶ συνέστειλεν ἐν τετάρτῳ ποδί. Ἄλλὰ καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπουσιν

οἱ τηλικούτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει

7 τοῦ γὰρ Ἀρχ. καὶ τοῦ Πην.] τὸ γὰρ Ἀρχ. καὶ τὸ Πην. libb.Gaisf. 8 ἐστὶ om. M 16 (παρ') ἄλλοις] παρ' om. lib. Gaisf. 24 χρήσιμος] ὀνήσιμος lib.Gaisf. 26 ἐὰν Ἐπιτρέπουσιν lib.

τὴν τοι ἐν τετάρτῳ ποδὶ συνέστειλε. τὸ αὐτὸ δ' ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῆς αἰ διφθόγγου, ὡς Εὐπόλις ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶν

Ἀθηναίων εἰ βούλεται τις ἐγγράφειν,

5 ἐν δευτέρῳ ποδὶ τὴν αἰ συνέστειλε. Παρὰ δ' Ἴππώνακτι ἐπὶ τῆς αἰ καὶ οἱ διφθόγγου πολλή ἐστὶν ἡ χρῆσις. Οὐ δεῖ δὲ ἡμᾶς τοὺς νεωτέρους χρῆσθαι· εἰ δέ τις χρήσαιο ἔχει ἀπολογίαν· οὔτε γὰρ εἰσι μακρὰι φησὶν ἢ αἰ καὶ ἢ οἱ δίφθογγοι, ἀλλ', ὡς ἐν
10 τῷ περὶ τόνων δείκνυται, αὐτὰι πρὸς ἓνα ἡμισυ χρόνον ἔχουσι χρόνον, τῆς φύσει μακρᾶς δύο ἐχούσης, ὅθεν καὶ ἐπὶ τέλους οὔσαι ἔχουσι πολλάκις τὸν προπαροξύτονον τόνον. Εἶτα φέρει ὁ τεχνικὸς παραδείγματα ἐπὶ τῆς οἱ διφθόγγου· ἧτις πάλιν ἔχει
15 ἀπολογίαν ὅτι ἀσθενεστέρα ἐστίν, ὡς ἐκ δύο ὑποτακτικῶν τῆς υ καὶ ι συνεστηκυῖα· ὅθεν οὐδέποτε ἐν τέλει λέξεως εὐρίσκεται, ἀλλ' ἐν μέσῳ τὴν κοινήν ἐποίησεν. Ἔστι δ' εὐρεῖν τὴν οὐ δίφθογγον ποιοῦσαν κοινήν, οἷον παρ' Ἀριστοφάνει

20 ὥσπερ τεθνεῶτος καταλούειν μου τὸ βιβλίον (Nub. 836).

Τὴν γὰρ λου συλλαβὴν ἐν τετάρτῳ ποδὶ ἰάμβῳ συνέστειλεν· ὁμοίως καὶ τὴν εὐ εὐρίσκομεν ποιοῦσαν κοινήν, οἷον ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβῳ Ἴππώνακτος, ἔνθα φησὶ

25 μακάριος ὅστις θηρεῖει,

τὴν ρευ ἐν τετάρτῳ ποδὶ συνέστειλε· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν δευτέρῳ ποδὶ τὴν εὐ·

καίτοι γ' εὖωνον αὐτὸν εἰ θέλεις δώσω. S.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἢ τοῦ ποιητοῦ χρῆσις ἢ ἔχουσα
30 τὴν οἱ τὴν ἀντὶ βραχείας παραλαμβανομένην, *ἀλλ' ἐν ἀμφιμάκρῳ, ὡς ἐν τῷ ὀρῶν ἄειδε τοιαῦτα, καὶ

τοῖς ὁμοίοις, ὁ δ' Ἡλιόδωρος ἔλεγεν αὐτὸ κατὰ συν-
 νίησιν. εὐρίσκεται δ' ἀπλῶς ἐν μέσῳ λέξεως κοινή,
 καὶ ἐν παλιμβρακχείῳ, ὡς καὶ παρὰ Τυρταίῳ „ἦρωες“·
 οὕτω γὰρ ἔλαβε τὸν δεύτερον πόδα τοῦ στίχου. S.
 5 20. Δεύτερος δέ ἐστι τρόπος — ὄπλον, ἄκρον] Καλῶς πρόκειται ἐν συλλήψει· ἐὰν γὰρ εἰσιν ἐν
 διαστάσει οὐ ποιοῦσι κοινήν, ἅτε δὴ τοῦ διαστήμα-
 τος ἐν τῷ διαχωρίζειν τὰ σύμφωνα μείζονος γινο-
 μένου, καὶ μὴ οὔσης ὀλισθηρᾶς ἐν συντόμῳ φωνῆς
 10 ὥστε δύνασθαι λαθεῖν. Ζητοῦσι δέ τινες, διὰ τί
 μὴ τὰ δύο ὅμοια ποιοῦσι κοινήν· λέγω δὴ δύο ἡμί-
 φωνα ἢ δύο ἄφωνα ἢ ἀμετάβολα. Καὶ λέγομεν
 περὶ τῶν ἡμιφώνων ὡς ὅλως ἡμίφωνον οὐ προη-
 γεῖται ἡμιφώνου κατὰ σύλληψιν, εἰ μὴ σπανίως καὶ
 15 εἰς τινὰ κατὰ πάθος. Τὸ σ τοῖς ἀμεταβάλοις ὑπο-
 τάσσεται, τῷ λ μ ν ρ, ὥσπερ αὐτὸς φησι, τὸ μά-
 σλης, καὶ πάσνης. Εἶτα καὶ ὁ Ἡρωδιανὸς φησιν ἐν
 τῇ καθόλου· τὸ δὲ δάσληρα· ἐστι δὲ λίμνη Κυρή-
 νης τῆς πενταπόλεως, ὅθεν ἦν ὁ Καλλίμαχος· τὰ
 20 γὰρ κατὰ τὸ τέλος ἔμπαλιν ἔχοντα τὸ λ τοῦ σ προη-
 γούμενον πάλιν δι' ἀνάγκην· δι' ἀνάγκην γὰρ τὸ
 ἄλς καὶ τίρυνς καὶ μάκαρς· κατὰ πάθος δέ, ὡς τὸ
 μάσλης ἀπὸ τοῦ μάσθλης, καὶ ἐσλὸς ἀπὸ τοῦ ἐσθλός.
 Περὶ δὲ τῶν ἀφώνων εἰπεῖν, ὅτι ἀσθενέστερά εἰσι
 25 μᾶλλον τῶν ἄλλων στοιχείων, καὶ εὐρέθησαν σπα-
 νίως ποιοῦντα κοινήν ἐν αὐτοῖς, τὸ πτ καὶ τὸ κτ
 ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

Αἰγυπτίη τε φέρει πλεῖστα ζείδωρος ἄρουρα (δ 229).

εἶτα καὶ ὅτι τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς οἶονεὶ βραχείας τὸ

8 μείζονος γινομένου] μ. γινόμενον lib.Gaisf. 9 συν-
 τόμῳ] συντόμου lib. 10 διὰ τί] διὰ τι lib.Gaisf. 26 τὸ
 πτ καὶ τὸ κτ] τὸ π καὶ τ καὶ τὸ κτ lib.Gaisf.

πτ διπλασιάζεται, τὸ κέκτηκα καὶ πέπτωκα, ἐὰν μὴ ἄρα κατὰ συγκοπὴν εἴπωσιν, ἐδείχθη σὺν θεῶ ἐν τῷ περὶ ῥημάτων. S.

20^b. Δεύτερός ἐστι] Δεύτερον τρόπον φησὶ τῆς
 5 κοινῆς συλλαβῆς, ὅταν τὸ μὲν πρῶτον ἄφωνον ἦ, τὸ δὲ δεύτερον ὑγρόν, καὶ ὅταν κατὰ σύλληψιν ὑπάρχωσιν. Εἰκότως. Τὸ γὰρ ἄφωνον πάντως ἐστὶν ἀσθενές, ὡς κακόφωνον· τὸ δὲ δεύτερον εὐ-
 ὀλισθον καὶ τρέχον. Διὰ γοῦν τὴν ἀσθενείαν τοῦ
 10 ἀφώνου καὶ τὸ εὐκίνητον τοῦ ὑγροῦ οὐκ αἰσθάνε-
 ται ἢ ἀκοὴ τὴν μακράν, καὶ γίνεται κοινὴ συλλαβή.
 (Δύο δὲ ἄφωνα οὐ τέθεινται, ἅτε τῶν δύο τῶν ὁμοίων, εἰ καὶ ἀσθενέστερα ὑπάρχοιεν, πλέον ἐλ-
 κόντων ἢπερ τῶν ἀνομοίων. Ἀμέλει τοι ἄμαξαν
 15 δύο ὄνοι πλέον ἔλκουσιν ἢπερ ὄνος καὶ βοῦς, ἐπεὶ τὰ ἀνισοδύναμα ἐμποδίζουσιν ἄλληλα. Οὐ ποιοῦσιν οὖν. MS.) Κοινὴν συλλαβὴν δύο ἄφωνα, ἐπεὶ ὡς εἴρηται ἐκάστη συλλαβὴ ἔχει τινὰ σιωπὴν· ὡς οὖν ἀσθενέστερα πλείω χρόνον ἐποιοῦν ἐν τῇ κινήσει,
 20 καὶ ἠλέγχετο ἢ κοινή. (Διὰ οὖν τὴν αὐτὴν αἰτίαν οὔτε ὑπάρχουσι τὰ σύμφωνα, ἐπειδὴ ἕκαστον αὐτῶν ἰδίᾳ λεγόμενον χρόνον τινὰ διήνυεν, καὶ ἠλέγχετο ἢ κοινή· τοῦ δὲ ἀφώνου οὐκ ἐλέγχεται. S.

21. Ἡμίφωνον] Οἶον ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ.

25 22. εὐνυμος] Τροχαϊκὸν γὰρ τὸ μέτρον· καὶ ἔδει τὸν πρῶτον ἀπλοῦν πόδα εἶναι τροχαῖον. Ἐν γὰρ ταῖς περιτταῖς τὸ τροχαϊκὸν οὐ δέχεται σπονδεῖον, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀρτίαις. Ἦν οὖν τοῦ εὐνυμος τὸ υ

1 ἐὰν μὴ ἄρα] εἰ μὴ ἄρα lib.Gaisf. 2 ἐδείχθη Gaisf., ἐδείχθει lib. 5 ἄφωνον ἦ Tu, ἐστὶ MS 9 Διὰ οὖν τὴν ἀσθενείαν S 17 κοινὴν συλλαβὴν δύο ἄφωνα S, — σύμφων TuM, ὡς εἴρηται S, om. rell. 18 ἐκάστη] ἕκτη S

υ μακρόν· ἐπιφερομένου μέντοι τοῦ μν γέγονε κοινή.

23. τὸ ἄφωνον] Ὡστε εἶναι αὐτὸ κατὰ διάστασιν δηλονότι· οὕτω γὰρ ὁ ἐξηγητῆς φησι.

5 24. ἔκ με λάσας] Μακρὰ γὰρ ἔμεινεν ἢ ε· καίτοι ἐξῆς ὄντος ἀφώνου καὶ ὑγροῦ ἀλλὰ κατὰ διάστασιν.

25. Φησὶ δὲ ὁ Ἡλιόδωρος] Ἐπιλαμβάνεται Ἡλιόδωρου μὴ οἰομένου ποιεῖν κοινήν, ὅταν μετὰ τὸ
10 ἄφωνον τὸ μ ἐστίν, οἶον ὄγμος, καὶ ἐπιφέρει τὰ παραδείγματα.

26. σκῆψιν μὲν] (Συνηγορῶν Ἡλιοδώρῳ δῆθεν ταῦτά φησιν. om. S.). Ἡδύνατο γὰρ ἐλήλυθμεν εἶναι, εἰ μὴδὲν ἐκώλυε· κατὰ σύλληψιν γὰρ ἐπέφερε
15 τὸ ἄφωνον καὶ ὑγρόν· ψεῦδος δὲ τοῦτο. Ἀττικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλήλυμεν· οὐ γὰρ διὰ τὸ μέτρον ἀφηρέθη τὸ θ, ἀλλὰ σύνηθες αὐτῷ οὕτω λέγειν.

27. Τοῦτο δὲ ψεῦδος.] Εἰσὶ γὰρ πολλαὶ πάνυ χρήσεις, εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ μάλιστα αὐτοῦ
20 τοῦ θμ, οἶον παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ

ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβλήμασιν (759)

καὶ ἐν Νεφέλαις

πότερον περὶ μέτρων ἢ ῥυθμῶν (638)

πάλιν

25 ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν (647)

καὶ

τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τάλφιτα (648)

καὶ

ἐπαῖονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν (650)

5 Μακρὰ] μακρόν M 9 οἰομένου μὴ S, μὴ οἰομένου TuM
10 ἐπιφέρει] τίθησι M 14 ἐπεφέρετο S 27 τί δ' ἂν ὠφη-
λήσειαν lib. 29 ἀπαῖεν ὁποῖός lib.

καὶ ἐν Βατράχοις

ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι (1365).

Περὶ δὲ Κρατίνου λέγομεν ὅτι οὐ διὰ τοῦτο εἶπεν
ἐλήλυμεν· ἔστι γὰρ καὶ παρὰ Ἐπιχάρῳ, οἶον αὐ-
5 τὸς παρατίθεται ὁ μετρικός, ἥδε χρῆσις ἐν Κύκνῳ
τοιούδε φωτὸς πρὸς δόμους ἐλήλυμεν.

Οὐ κεῖται δ' οὕτως ἢ χρῆσις, ἀλλὰ

Κύκνου δὲ πρῶτοι πρὸς δόμους ἐλήλυμεν,

καὶ οὕτως δεῖ γράφειν. *Ὅστις κατ' ἀναλογίαν
10 ἐχρήσατο καὶ τῷ δευτέρῳ προσώπῳ ἐλήλυτε. Οὐκ
ἄρα οὖν διὰ τὸ κοινήν μὴ ποιεῖν τὸ θμ ὁ Κρατῖνος
ἀπεβάλετο θ τοῦ ἐλήλυθμεν, εἰπὼν ἐλήλυμεν. S.

28. ἔστιν ἄκμων] Ἐν ταύτῃ γὰρ ὀφειλούσῃ βρα-
χειᾷ εἶναι ἐπιφέρεται τὸ κμ· ἰδοῦ οὖν ἀφώνου ὄν-
15 τος κ πρὸ τοῦ μ γίνεται κοινή. Οὐκοῦν οὐδὲν
ἔβλαπτε καὶ εἰς τὸ ἐλήλυθμεν ἢ ἐπιφορὰ τοῦ ἀφώ-
νου καὶ τοῦ μ. SMTu.

29. Τρίτος δὲ ἔστι τρόπος] Γίνεται δὲ κοινή
κατὰ τρίτον (τρόπον), ὅταν βραχεῖα ἢ ἀπαρτίξουσα
20 εἰς μέρος λόγου, καὶ οὐκ ἔχη δύο σύμφωνα ἐπιφε-
ρόμενα, ἀλλ' ἢ ἐν ἀπλοῦν ἢ μηδὲ ἐν. Ἐπεὶ εὐρε-
θήσεται θέσει μακρὰ γινομένη. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐκ
ἐχρησάμεθα ἡμεῖς ταύτῃ τῇ κοινῇ, ἀλλὰ μᾶλλον οἱ
ποιηταί, οἶον τὸ

25 Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης (Ξ 1)
καὶ

Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινε·

3 παρὰ δὲ κρατίνου lib. ὅτι οὐ διὰ τοῦτο εἶπεν] οὐ om.
lib.Gaisf. 5 ἥδε χρῆσις] ἥδη χρ. lib. 14 τὸ κμ M, κ καὶ
μ S, τὸ μTu 15 τοῦ κ] καὶ libb. 16 ἐλήλυμεν libb. 19
(τρόπον) o m. lib.Gaisf. βραχεῖα ἢ] βραχεῖα ἔστιν libb.Gaisf.

καὶ

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες (Ξ 421)·

καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον (Ζ. 194)·

καὶ μὲν σπονδεῖος ἐν ἀρχῇ στίχου. Ἔσχε δέ τι ἐξ-
5 αἰρετον αὕτη παρὰ τὰς ἄλλας χρῆσις ὅτι εἰς τέλος
ἐστὶ ποδός, καὶ οὐκ εἰς ἀρχὴν ὡς αἱ προειρημέ-
ναι. S.

Περὶ δὲ ταύτης τῆς βραχείας τῆς ἀντὶ κοινῆς
λαμβανομένης λέγει ὁ Ἡλιόδωρος δέκα τρόπους·
10 (πρῶτος μὲν ...) ποτὲ δὴ καὶ πῶς εὐρίσκεται· φησὶ
γὰρ οὕτως· „ἢ βραχεῖα ἢ τοιαύτη εἰς τόπον μα-
κρᾶς κοινῆ εὐρίσκεται, ὅτε τὸ ι ἐπιφέρεται, ὡς ἐν τῷ
οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες“ (Ξ 421).

Δεύτερος δὲ τρόπος, ὅταν ἢ ὀξεῖα ἐπίκειται αὐτῇ
15 τῇ βραχείᾳ συλλαβῇ, οἶον

Τρωῆς δ' ἐρρίγησαν ὅπως ἴδον αἴολον ὄφιν (Μ 208).

Διήρηται γὰρ ὁ τρόπος τῆς ὀξεῖας διαφόρως, ἢ προη-
γουμένης ἢ ἐπικειμένης, ὡς δέδεικται, ἢ ἐπιφερο-
μένης· προηγουμένης μὲν, ὡς τὸ

20 ἢ ἐ ναύτησι τέρας ἢ ἐ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν (Α 76)·

ἐπιφερομένης δὲ

ὅς ἤδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα (Α 70).

Τρίτος τρόπος ὁ ἀπὸ τῆς περισπωμένης ἐὰν ἐπι-
φέρεται, οἶον

25 ἕως ὃ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν. (Α 193)

τὸ ε καὶ τὸ ως εἰς μίαν μακρὰν κατὰ συνίξησιν πο-
δίξεται, ὡς εὐθέως προϊόντες γνωσόμεθα. Ὅμοίως
καὶ τὸ

4 σπονδεῖος ἐν ἀρχῇ] σπονδεῖον ἐ. ἀ. lib. Gaisf. 10 (πρῶ-
τος μὲν ...) om. lib. Gaisf. 11 εἰς τόπον μακρᾶς] ἐ. τ. μα-
κρὸν lib. G.

πάντη ἐποιχόμενοι πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν (Z 81).

καὶ εἰ προηγεῖται ἢ περισπωμένη, οἶον

οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν (Z 366).

Τέταρτος δὲ τρόπος ὁ ἀπὸ τῆς δασείας ἢ ἐπικει-
5 μένης,

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἑκτορι,

ἢ ἐπιφερομένης

Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,

ἢ προηγουμένης

10 ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε (H 353).

Πέμπτος τρόπος διὰ στιγμαῆς

καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεται ἀνώγει,

ὁμοίως καὶ τὸ

οὐ δὴ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ καὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν.

15 Ἑκτος δὲ τρόπος ὁ διὰ τῶν ἀμεταβόλων λ μ ν ρ

ποσσι δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα (B 44)

θυμὸν ἀπὸ μελέων

ἄλλ' ὕδατι νίζοντες

ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν.

20 Οἱ δ' ἄλλοι τέσσαρες τρόποι, τουτέστιν ἑβδομος,

ὄγδοος, ἔννατος, δέκατος, εἰσὶ διὰ τῶν τεσσάρων

στοιχείων, ἢ διὰ τοῦ δ ἢ π ἢ σ ἢ τ, οἵτινες διπλα-

σιάζεσθαι πεφύκασιν

οὐτ' ἄρ' ἔτι δήν

25 ὦ υἱὲ Πετεῶνος

Ἀρτέμιδί σε ἔϊσκω

βέλος ἐχεπευκές.

22 δ ἢ π ἢ σ ἢ τ] δ ἢ π ἢ γ ἢ τ lib.G.

ἐπιφερομένου τοῦ σ, ἀλλὰ καὶ λήγοντα ἐν τῇ λος
συλλαβῇ. τοῦ δὲ τ ἐπιφερομένου

μήτε σὺ τόν γ' ἄρα δείδιθι.

Διπλασιάζεται δὲ οὕτως

5 ἔδδειςεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέιθετο μύθῳ

εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην,

ὁππότε τις μετὰ πανσώλην

ὁππότερος δὲ νικήσῃ κρείσσων γεγένηται.

Εὐλόγως δὲ ἡμεῖς τῇ μακροῦ ἀντὶ βραχείας κεχρη-
10 μεθα ὡς περιεκτικῇ δύο βραχειῶν, οὐ μὴν δὲ τῇ
βραχείᾳ ἀντὶ μακροῦ ὡς οἱ ποιηταὶ κτλ. S.

ΣΧΟΛ. Β.

[Κεφ. α'.] Ὁ μὲν τεχνικὸς τρεῖς μόνους εἶπε
τρόπους κοινῆς συλλαβῆς, ὡς πρὸς εἰσαγομένους
15 τὸν λόγον ποιούμενος, οἱ δὲ εἴ(ναί φα)σι δυοκαί-
δεκα, δύο μὲν οἱ τὴν μακρὰν εἰς βραχεῖαν κατα-
φέροντες, δέκα δὲ οἱ τὴν βραχεῖαν εἰς μακρὰν ἀνα-
φέροντες. Καὶ ἔξεστι τούτοις τοῖς δέκα τρόποις
κεχρηῆσθαι (τοῖς παλαιοῖς). ἡμῖν δὲ τῶν δέκα τρό-
20 πων ἐνὶ μόνῳ ἔξεστι κεχρηῆσθαι, ὃν μετ' ὀλίγου
ἔροῦμεν.

Καὶ (τῶν μὲν τριῶν) πρῶτός ἐστι τρόπος τῶν
τὴν μακρὰν εἰς βραχεῖαν καταφερόντων, οὗτος

οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσι (Γ 164).

25 Τρεῖς δὲ λέγει παραφυλακὰς ἔχειν· τὸ εἰς μέρος

15 εἴ(ναί φα)σι] εἶναι libb.G. 18 Καὶ ἔξεστι — 20 μετ'
ὀλίγον ἔροῦμεν transiecimus; ante verba Τρίτος τρόπος ὁ διὰ
περισπωμένης legitur in libb. et apud Gaisf. 19 (τοῖς πα-
λαιοῖς) vel (τοῖς ποιηταῖς)] om. libb.Gaisf. 22 Καὶ (τῶν
μὲν τριῶν)] τ. μ. τρ. om. libb.Gaisf.

λόγου καταλήγειν, τὸ εἰς φωνῆεν, καὶ τὸ τὴν ἐπι-
 φερομένην λέξιν ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεσθαι. Θά-
 τερος δὲ τρόπος τῶν τὴν μακρὰν εἰς βραχεῖαν
 καταφερόντων ἐστίν, ὅταν δύο σύμφωνα ἐπιφέρη-
 5 ται ἐν συλλήψει, τὸ μὲν δεύτερον ἀμετάβολον, τὸ
 δὲ ἡγούμενον ἐν τῶν ἀφώνων, οἶον

Πάτροκλέ μοι δειλῆ πλειῖστον κεχαρισμένε θυμῷ.

Τρίτος τρόπος κοινῆς συλλαβῆς, ὅταν βραχεῖα
 οὔσα καταπεραιοῖ εἰς μέρος λόγου, καὶ τὴν ἐξῆς
 10 ἔχη ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, οἶον

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης (Ξ 1).

καὶ πάλιν

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἴες Ἀχαιῶν (Ξ 421).

Τούτων οὖν τῶν τριῶν τρόπων, ὁ μὲν φύσει, φαί-
 15 νεται ἐν τῷ

οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί·

ὁ δὲ θέσει, ἐν τῷ

Πάτροκλέ μοι δειλῆ.

ὁ δὲ βραχύς, ἐν τῷ

20 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον.

Σημείωσαι δὲ ὅτι κἂν τὴν ἐξῆς ἔχη ἀπὸ συμφώνου
 ἀρχομένην, λήγη δὲ ἢ πρώτη εἰς φωνῆεν, κοινήν
 ποιεῖ συλλαβήν, οἶον

ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται (ι 109).

25 Τῶν δὲ τὴν βραχεῖαν εἰς μακρὰν ἀναφερόντων
 πρῶτος οὗτος τρόπος, ὅταν βραχεῖα οὔσα καταπε-
 ραιοῖ εἰς μέρος λόγου καὶ τὴν ἐξῆς ἔχη ἀπὸ φω-

25 Ἄλλως monente Pauwio praeposuit Gaisf. Reiecimur.

νήεντος ἀρχομένην, οὐ τοῦ τυχόντος φωνήεντος ἀρχομένου, ἀλλὰ τοῦ ι, ὡς ἐν τῷ

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν (Ξ 421)
καὶ

5 Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης (Ξ 1).

Δεύτερος δὲ τρόπος τῶν τὴν βραχεῖαν εἰς μακρὰν ἀναφερόντων ὁ διὰ τῆς ὀξείας. Αὕτη οὖν ἡ ὀξεῖα ἐπικειμένη τινὶ τῶν βραχειῶν ἢ βραχυνομένων διχρόνων μηκύνει, ὡς ἐπὶ τοῦ

10 Τρωῆς δ' ἐρρίγησαν ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν (Μ 208).

Ἴδὸν ὁ τελευταῖος πούς πυρρίχιος μὲν ὑπάρχει· ἐπειδὴ δὲ τὴν ὀξεῖαν ἔχει ἐπικειμένην ἐπὶ τὸ ο, ἀντὶ τροπῆς παρείληπται τῆς ὀξείας μηκυνούσης τὸ ο, καὶ οὐκ ἀκαίρως· δοκεῖ γὰρ ἡ ὀξεῖα ἀνατεινομένη τῇ τε φωνῇ καὶ αὐτῇ τῇ θέσει καὶ διατυπώ-
15 σαι τοῦ χαρακτῆρος ἑαυτῆς τὴν βραχεῖαν ἀνακαλεῖσθαι εἰς ἑτέραν τάξιν. Ἡ οὖν ὀξεῖα τοιαύτην ἔχει φύσιν καὶ δύναμιν, ὡς μὴ μόνον ἐπικειμένη ἐπάνω βραχείας μηκύνειν αὐτήν, ἀλλὰ καὶ προκειμένη καὶ
20 μετακειμένη δύνασθαι τῇ βραχείᾳ χρόνον χαριεῖσθαι, ὡς ἐπὶ τοῦ

ἢ ναύτησι τέρας (Δ 76)

ἢ ρας συλλαβή, βραχεῖα οὔσα, διὰ τῆς προκειμένης ὀξείας ἐμηκύνθη· μετακειμένη δέ, ὡς ἐπὶ τούτου
25 τοῦ ἔπους

αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὤσατο χειρὶ (Ζ 62)

τὴν πο βραχεῖαν οὔσαν ἢ ὀξεῖα τοῦ ἔθεν ἐμήκνουν· ὄθεν ὁ στίχος δοκῶν πάθος ἔχειν τὸ λεγόμενον λα-

8 βραχειῶν] βραχέων libb.Gaisf. 27 τὴν πο βραχεῖαν Pauw] ἀπὸ βραχείας libb.

γαρόν, ἀπαθής, ὡς οἶόν τε, γέγρονε διὰ τῆς ἐπιφο-
 ρᾶς τῆς ὀξείας· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ποδός, μὴ
 ἐσχηκῶς μηδεμίαν βοήθειαν, ἔμεινε τὸ προλεχθὲν
 πάθος τὸ λαγαρόν. Τοῦ γὰρ παρειπῶν τὸ α οὐδε-
 5 μιᾶς τῶν δέκα τρόπων ἔτυχε βοηθείας, τῶν ἀναφε-
 ρόντων τὴν βραχείαν εἰς μακράν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ
 „(ἀπὸ) ἔθεν“· ἐπιφερομένης τῆς ὀξείας (ἢ „ο“) ἐμη-
 κύνθη.

Τρίτος τρόπος ὁ διὰ τῆς περισπωμένης. Αὕτη
 10 τοίνυν προκειμένη καὶ μετακειμένη· οὐ γὰρ τίθεται
 ἐπάνω βραχείας· τῆς γὰρ περισπωμένης ἐκ δύο τότε
 (τόνων) συγκειμένης, καὶ ἐπιζητούσης τὴν συλλαβὴν,
 δύο χρόνους ἔχουσι φύσει, οὐ θέσει. Οἱ γὰρ τό-
 νοι, ὡς φύσει ὄντες, καὶ τὰς φύσει μακρὰς ἴσασι,
 15 καὶ οὐχὶ τὰς διὰ συμφώνου θέσει μακρὰς γιγνομέ-
 νας, τῆς βραχείας χρόνον ἐχούσης, καὶ μὴ δυναμέ-
 νης ὑποδέξασθαι τῶν δύο χρόνων τὴν τονικὴν δύ-
 ναμιν. Αὕτη τοίνυν περισπωμένη τῇ πρὸ αὐτῆς ἢ
 τῇ μετ' αὐτὴν δύναμιν χαρίζεται τινα, καὶ ἀπὸ βρα-
 20 χείας εἰς μακράν ἀναφέρει· καὶ τὴν μὲν πρὸ αὐτῆς,
 ὡς ἐπὶ τοῦ

πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν (Z 81),
 τοῦ γὰρ πρὶν τὸ ι συστελλόμενον ἐμηκύνθη διὰ τῆς
 ἐπιφερομένης· τὴν δὲ μετ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ τοῦ

25 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην (Z 366)·

πάλιν γὰρ τὸ ας συστελλόμενον διὰ τῆς προκειμέ-
 νης περισπωμένης μηκύνεται.

Τέταρτος τρόπος ὁ διὰ τῆς δασείας. Αὕτη
 τοίνυν ἢ δασεῖα, ἐπικειμένη καὶ μετακειμένη καὶ

5 ἀναφερόντων Pauw., ἀναφερομένων libb. 7 (ἢ ο)
 Pauw., om. libb. 12 (τόνων) Gaisf., om. libb.

προκειμένη, τὴν βραχεῖαν εἰς μακρὰν ἀνάγει· ἐπι-
κειμένη μὲν, ὡς ἐπὶ τοῦ

ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν (A 193).
προκεφάλου γὰρ ὄντος τοῦ στίχου, τὸ μὲν εἰ ἐν
5 ἀρχῇ οὐ μετρεῖται· τὸ δὲ ὡς ὁ ἀντὶ σπονδείου πα-
ραλαμβάνεται, τῆς δευτέρας συλλαβῆς τὸ ο μόνον
ἐχούσης, καὶ μὴ ἐπιφερομένων δύο συμφώνων· ἀλλ'
ἡ δασεῖα ἐπικειμένη ἐμήκνυεν αὐτὴν τῷ πνεύματι,
καὶ τῇ διαστάσει τῶν φωνητικῶν ὀργάνων, τῶν
10 μᾶλλον διατεινομένων ἐν τῇ προφορᾷ τοῦ πλείο-
νος πνεύματος· προκειμένη δέ, ὡς ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος τουτουὶ στίχου

ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε (H 353).
τοῦ γὰρ ἵνα τὴν να συλλαβὴν βραχεῖαν οὕσαν ἡ
15 ἐπὶ τοῦ ι δασεῖα προκειμένη ἐμήκνυεν. Ἄλλ' εἴ-
ποι τις ὅτι τὸ μὴ ἐπιφερόμενον ἐμήκνυε τὴν να
συλλαβὴν.

. . . . .

Εἰς κεφ. β'. Περὶ συνεκφωνήσεως

20

ΣΧΟΛ. Α.

1. Συνεκφωνήσις] Ἡ συνεκφωνήσις ἀναγκαῖόν
ἐστὶ μάθημα καὶ πάνυ μετρικοῖς ἀρμοδιώτατον·
πολλοὶ γὰρ λελυμάνθαι δοκοῦντες στίχοι καὶ ἄμε-
τρον ἔχοντες τὴν σύνθεσιν διὰ τῆς συνεκφωνή-
25 σεως τὸν τῆς μετροποιίας κόσμον ἀπολαμβάνουσι·
τοῦ γὰρ

18 In fine scholii lacunam indicavimus. 26 τοῦ γὰρ] τὸ
γὰρ libb. Gaisf.

ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 εἰ κοινήν τις λάβοι (τὴν οἱ συλλαβήν), μέγιστον
 ποιήσει ἐναντίωμα τοῖς προειρημένοις. Φαμὲν γὰρ
 κόσμον εἶναι κοινής, εἰ εἰς φωνῆεν λήγει, καὶ τὴν
 5 ἑξῆς ἔχει ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην. Ἐνταῦθα δὲ
 κατὰ τὸν δεύτερον πόδα τῆ οἱ συλλαβῆ τὸ δοι ἐπι-
 φερόμενον σκάζειν ποιεῖ τὸν στίχον, εἰ μὴ τῷ τῆς
 συνεκφωνήσεως θεραπευθείη λόγῳ. Συνεκφωνῶ
 γὰρ τὸ ε, καὶ γίνεται σπονδεῖος μὲν θεοί. Αὕτη
 10 ἡ συνεκφώνησις καλεῖται καὶ συνίξησις. Τούτων
 δὲ τετύχηκε τῶν ὀνομάτων, ὅτι ἡ φωνὴ ὑποθλίβουσα
 καὶ ὑποκλέπτουσά τι τῶν φωνηέντων τὰς κακομε-
 τρίας ἀφαιρεῖ τῶν στίχων· ὅταν γὰρ φωνηέντων
 γίνηται ἀλλεπάλληλος φορὰ, συνεκφώνησις γινο-
 15 μένη, καὶ ἐφιζάνειν ἀλλήλοις ποιούσα τὰ φωνήεντα,
 τὰς δύο συλλαβὰς εἰς μίαν συναιρεῖ, οἷον ἐπὶ τοῦ
 προκειμένου παραδείγματος τὸ θεοί, δισύλλαβον
 ὑποκλέψασα διὰ τὴν χρεῖαν ἡ συνεκφώνησις, τὸ
 μὲν ε συνεξέθλιψε, τὸ δὲ οἱ προενεγκοῦσα, μονο-
 20 σύλλαβον ἀντὶ δισυλλάβου πεποίηκε τοῦνομα, καὶ
 γέγονε θοι τρόπον τινα. (Καὶ τὸν τρόπον τοῦτον
 προσλαμβάνει ὡς συμβαλλόμενον αὐτῷ εἰς τὸν περὶ
 τῶν ποδῶν λόγον. Ἰστέον δὲ ὅτι πάνυ πολλὴ βοή-
 θεια ἐπενοήθη τῷ μέτρῳ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. S.)
 25 Διαφέρει δὲ συνεκφώνησις συναλοιφῆς (τούτοις·
 ἐνὶ μὲν, ὅτι ἡ συναλοιφή κατὰ τρόπους ἑπτὰ γίνε-
 ται, ἀπλοῦς μὲν τρεῖς· ἔκθλιψιν, οἷον, μετὰ ἐμοῦ

- 2 κοινήν M, κοινὸν Tu (τὴν οἱ συλλαβήν) om. libb.Gaisf.
 4 ὅταν λήγη S 5 Ἐνταῦθα δὲ κατὰ] κατὰ om. MS 6 τῆ
 οἱ συλλαβῆ] τῆς οἱ συλλαβῆς MS τὸ δοι] τὸν δὲ S 8 Συν-
 εκφωνῶ] συνεκφώνησις S 9 ὑμῖν μὲν θεοὶ MS 10 Τού-
 των] πάντως Tu 13 φωνηέντων γένηται S 15 ὑφιζάνειν
 Tu 19 προσενεγκοῦσα MTu 25 συναλοιφῆς S

μετ' ἑμοῦ· κραῖσιν, οἶον, τὰ ἑμὰ τὰμά· συναίρεσιν,
οἶον, Νηρηΐδες Νηρηΐδες· συνθέτους δὲ τέσσαρας,
οἶον, ἔκθλιψιν καὶ κραῖσιν, οἶον, ἐγὼ καὶ γῶ·
ἔκθλιψιν καὶ συναίρεσιν, ὡς τὸ (οἶ) αἰπόλοι ὠπό-
5 λοι· κραῖσιν καὶ συναίρεσιν, οἶον, ἑμοὶ ὑποδύ-
νει ἔμ' ὑποδύνει· ἔκθλιψιν κραῖσιν καὶ συν-
αίρεσιν, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ Γένει, καὶ
σκεῦος οὐδὲν εὖρον ἐν τῷ κήματι. Ἡ μὲν οὖν συν-
αλοιφή κατὰ τούτους τοὺς τρόπους, ἢ δὲ συνίησις
10 οὔ. Καὶ μία μὲν αὕτη διαφορὰ. MS.) Κλοπὴ γάρ
ἔστι χρόνων αὕτη, γραμμάτων κλοπῆς οὔσης τῆς
συναλοιφῆς. Ἔτι ἢ μὲν συναλοιφή ὡς γράφεται
καὶ βαίνεται, οἶον, ὡς ἔφαθ' οἶ δ' ἄρα· οὐ γὰρ ὀλο-
κλήρως βαίνομεν, οἶον, ὡς ἔφατο, ἀλλὰ ὡς γράφε-
15 ται, ἔφαθ'· ἢ δὲ συνεκφωνήσις ὀλοκλήρως μὲν γρά-
φεται, βαίνεται δὲ ἑλλιπῶς, οἶον

χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, χρυσῷ ἀνὰ σκήπτρῳ.

Κοινὸν δὲ ἑκατέρας τὸ παρατηρεῖν, μὴ σύμφωνον
ἢ μεταξύ. Ἡφαιστίων δὲ προλαμβάνει καὶ τὸν λό-
20 γον τὸν περὶ συνεκφωνήσεως, ὡς συμβαλλόμενον
αὐτῷ εἰς τὸν περὶ τῶν ποδῶν λόγον. (Ἰστέον δέ,
ὡς πάνυ πολλὴ βοήθεια ἐπενοήθη τοῖς μέτροις παρὰ
τῶν παλαιῶν. Διαφέρει κραῖσις συναιρέσεως, ὅτι
ἢ μὲν συναίρεσις ἐλαττοῖ τὰ φωνήεντα, ἢ δὲ κραῖ-
25 σις οὔ. M.)

2. Ἐν τῇ Ἰλιάδι] Ἰλιάδα ἔγραψε Σωτάδης μετα-
θεῖς τὰ τοῦ ποιητοῦ εἰς ἴδιον μέτρον. Ἔστιν οὖν
τὸ παράδειγμα Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος· καὶ γὰρ ἢ

4 (οἶ) αἰπόλοι] οἶ om. libb.Gaisf. 11 κλοπῆς om. Tu
12 ἔτι M, ὅτι TuGaisf. 13 βαίνεται] φαίνεται M 18 ἑκατέ-
ρας Tu, ἑκατέρα S, ἑκατέρου M 21 Ἰστέον οὖν ὡς ὁ Ἡφαι-
στίων προλαμβάνει M

δευτέρα συζυγία ην Πηλιάδα, τῶν δύο βραχειῶν ἀντὶ μιᾶς λαμβανομένων.

3. πέμπτῳ] Τινὲς δὲ φασιν ἐν δευτέρῳ, κρεῖττον δὲ ἐν πέμπτῳ. S.

5 4. ἢ διανεκῶς] Ὁ πρῶτος πούς ἐστὶ τετρασύλλαβος, τῆς δια ἀντὶ μιᾶς βραχείας παραλαμβανομένης. Παραλέλοιπε δὲ ἡ διαίρεσις δύο μακρᾶς ἀντὶ βραχείας, ὅπερ οὐχ εὐρίσκεται· βραχεῖαν δὲ καὶ κοινὴν ἀντὶ μακρᾶς εὐρίσκομεν ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ
10 τοῦ ποιητοῦ

μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

(Καὶ πάλιν ἐτέρωθι

πίσσης τε δνοφερῆς καὶ κεδρινοῦ νηλεῖ χαλκῷ,
τοῦτο ἔστι μὲν Ἑσιόδου· λαμβάνεται δὲ καὶ δακτυ-
15 λικὸς καὶ ἴαμβος ὅπως τις ἐθέλει διὰ τὰς κοινὰς. MS.)

ΣΧΟΛ. Β.

[Κεφ. β'. Περὶ συνιζήσεως.] Συνιζήσις ἐστὶ σύλληψις δύο συλλαβῶν εἰς μίαν ἐν τῷ βαίνειν, ἢ δύο μακρῶν εἰς μίαν μακράν, ἢ δύο βραχειῶν
20 εἰς μίαν μακράν, ἢ δύο βραχειῶν εἰς μίαν βραχεῖαν, ἢ βραχείας καὶ μακρᾶς εἰς μίαν βραχεῖαν, ἢ τῶν αὐτῶν εἰς μίαν μακράν, ἢ μακρᾶς καὶ βραχείας εἰς μίαν βραχεῖαν, ἢ τῶν αὐτῶν εἰς μίαν μακράν. Δύο μὲν μακρῶν εἰς μίαν μακράν, ὡς ἐν τῷ
25 ἢ οὐχ ἄλλως ὅτι γυναῖκας ἀνάγκιδας ἠπεροπεύεις·
ἐνταῦθα γὰρ καὶ τὸ η καὶ τὸ ου, ἀμφοτέρω μακρὰ

1 ἢν Πηλιάδα S, καὶ Π. MTu 5 τετρασύλλαβος S, τὸ τρισύλλαβον M, τε τρισ. Tu 7 δὲ ἢ S, ἢ MS 8 ὅπερ οὐχ] ὡσπερ S 9 εὐρίσκομεν om. MS 13 δενδρίου νηλεῖ καπνῷ S 15 ὅπως S, ὅτε MGaisf.

ὄντα, εἰς μίαν συλλαβὴν μακρὰν καταλογίζονται.
 Δύο δὲ βραχειῶν εἰς μίαν μακράν, ὡς ἐν τῷ
 Κάστορά θ' ἰππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα

(Γ 237)

5 τῆς κε καὶ α συλλαβῆς, καὶ ἀμφοτέρων βραχειῶν
 οὐσῶν, εἰς μίαν μακρὰν συναιρουμένων. Τοῦτο δέ
 τινες οὐ φασιν εἶναι συνίξησιν, ἀλλὰ διάλυσιν τῆς
 τελευταίας τοῦ σπονδείου μακρᾶς. Ἡ τῶν αὐ-
 τῶν εἰς μίαν βραχεῖαν, ὡς ἐν τῷ

10 ἀλλὰ τεὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐπειθεν·

ἐνταῦθα γὰρ ἢ τε καὶ ον συλλαβὴ εἰς μίαν βρα-
 χεῖαν συνιζάνονται· τινὲς δὲ μᾶλλον τὴν ον καὶ ου
 εἰς μίαν μακρὰν συλλαμβάνουσι. Βραχείας δὲ
 καὶ μακρᾶς εἰς μίαν μακράν, ὡς ἔχει τε ἢ

15 ἄνω χρῆσις, καὶ ἐν τῷ

ὑμέων οἴπερ ἔασι (Η 159)

τῆς με καὶ ων εἰς μίαν μακρὰν συναιρουμένης.
 Καὶ τῶν αὐτῶν εἰς μίαν βραχεῖαν, ὡς ἐν τῷ
 δενδρέω ἐφεζόμενοι (Γ 152)·

20 τῆς ε καὶ ω εἰς μίαν βραχεῖαν. Μακρᾶς δὲ καὶ
 βραχείας εἰς μίαν μακράν, ὡς ἐν τῷ

δαέρων ἢ γαλόων (Ω 769)·

τῆς δα καὶ ε εἰς μίαν μακράν. Ὅτι δὲ τὸ δα μα-
 κρόν ἐστι, δῆλόν ἐστιν ἐκ τοῦ

25 δαῆρ αὐτ' ἐμὸς (Γ 180)

καὶ

αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα (Ξ 156).

Ἡ τῶν αὐτῶν εἰς μίαν βραχεῖαν, ὡς ἐν τῷ
 δενδρέω ἐφεζόμενοι,

30 δύναται γὰρ καὶ οὕτω γενέσθαι συνίησις τοῦ ω

καὶ εἰς μίαν βραχεΐαν. Ἐν τούτῳ δέ τινες τὸ ω κοινήν συλλαβὴν ποιούσι πρότερον, ἵνα δύο βραχεΐας εἰς μίαν μακρὰν συναιρήσωσι.

Διαφέρει δὲ συναλοιφὴ συνεκφωνήσεως, ἥγουν 5
 5 *συνιζήσεως*. ἢ μὲν γὰρ συναλοιφὴ ὡς γράφεται οὕτω καὶ ἐκφωνεῖται· ἢ δὲ συνιζήσις οὐχ ὡς γράφεται ἐκφωνεῖται, ἀλλ' ἐν τῷ βαίνειν τὰς δύο συλλαβὰς ὁμοῦ ὑπὲρ τῆς τοῦ μέτρου θεραπείας συνεκφωνεῖ· διὸ καὶ συνιζήσις λέγεται· *συνιζάνειν* γὰρ 10
 10 λέγεται τὸ ἔκ τινος μεΐζονος εἰς ἔλαττον συμπίπτειν. *Εἴρηται* δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ περὶ τοὺς καθεξομένους συμβαίνοντος, ἐπειδὴ οὗτοι καθεσθέντες συστέλλουσι τὸ μέγεθος αὐτῶν. (Ὁ δὲ Ἡλιόδωρος φησιν ἐν τῇ εἰσαγωγῇ ὅτι καὶ τρεῖς εἰς μίαν συν- 15
 15 εκφωνοῦνται συλλαβαί, ὡς τὸ διπενθημιμερὲς τοῦτο, οἶονεὶ τὸ δοκοῦν εἶναι ἐλεγείον

Ἄστερις οὔτε σ' ἐγὼ φιλέω, οὔτ' ἀπηλλής.

Οὐ γὰρ ἐστὶν ἐλεγείον, ἀλλὰ τὸ πρῶτον αὐτοῦ μέρος ἐστὶ δακτυλικόν, τὸ δὲ δεύτερον ἰαμβικόν· δύο 20
 20 γὰρ ἰάμβους ἔχει καὶ συλλαβὴν. Τὸ οὖν φιλέω οὔτ' ἀπὸ δύο βραχέων καὶ μιᾶς μακροῦς. S.)

Εἰς κεφ. γ'. Περὶ ποδῶν

ΣΧΟΛ. Α.

1. Ἐκ τῶν συλλαβῶν] Ἐνταῦθα περὶ τῶν πο- 25
 25 δῶν βούλεται διαλαμβάνειν ποῖοι καὶ πόσοι εἰσί·

8 συνεκφωνεῖ B 72. 115, συνεκφωνεῖται Gaisf.

καὶ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡμᾶς πρότερον τοῦτο αὐτὸ
 γνῶναι, τί ἐστὶ πούς. Πούς τοίνυν ἐστὶ σύνθεσις
 συλλαβῶν ἄρσιν ἢ θέσιν περιέχουσα. Καὶ ἄλλως·
 πούς ἐστὶ μετρικὴ συλλαβῶν θέσις ἀπὸ δύο ἕως ἕξ,
 5 ἕξ ὧν γνωρίζομεν τὸ τοῦ μέτρον εἶδος τε καὶ μέ-
 γεθος. Βάσις δέ ἐστὶ τὸ ἐκ δύο ποδῶν συνεστη-
 κός, τοῦ μὲν ἄρσει τοῦ δὲ θέσει παραλαμβανομέ-
 νου· ἢ οὕτως· βάσις ἐστὶν ἢ ἐκ ποδὸς καὶ κατα-
 λήξεως τουτέστι μιᾶς συλλαβῆς ποδὶ ἰσομένης·
 10 γνωρίζεται δὲ ὁ μὲν πούς ταῖς συλλαβαῖς, τὰ δὲ
 μέτρα τοῖς ποσὶν ἢ ταῖς βάσεσι. Μέτρον δέ ἐστὶ
 ποδῶν ὠρισμένων ποιὰ σύνθεσις κατὰ τὴν φυσι-
 κὴν συμμετρίαν πῶς ὑπὸ τῶν τοῦ λόγου μερῶν
 ἀφωρισμένη. S.

15 2. οἱ πόδες] Πούς ἐστὶ ποιῶν ἢ ποσῶν σύνθε-
 σις συλλαβῶν πρὸς εὐπρέπειαν. Εἰλήφασιν δὲ τὴν
 ὀνομασίαν οἱ πόδες ἀπὸ ῥυθμῶν ἢ συνθέσεων ἢ
 πόλεων χρησαμένων. Τὰ δὲ μέτρα ἀπὸ ποδῶν τι-
 νῶν εἰσί, τῶν ἐχόντων ἢ ἴσον λόγον ἢ διπλασίονα
 20 ἢ ἡμιόλιον. Καὶ τοῦ μὲν ἴσου εἶη ἂν δάκτυλος·
 μία γὰρ μακρὰ καὶ δύο βραχεῖαι τὸν αὐτὸν ἔχουσι
 λόγον. Τοῦ δὲ διπλασίου τροχαῖος· ἢ μακρὰ γὰρ
 τῆς βραχείας διπλασίον. Τοῦ δὲ ἡμιολίου βακχεῖος·
 βραχεῖα γὰρ καὶ μακρὰ πρὸς τὴν μακρὰν λόγον
 25 ἔχει τὸν ἡμιόλιον· τρεῖς δὲ παραυξήσεις ἔχουσιν οἱ
 δισύλλαβοι ἀπὸ διχροῦς μέχρι τετραχροῦς. SMTu.

᾿Ωνομάσθησαν ἀπὸ ῥυθμῶν ἢ ἔθνῶν ἢ συνθέ-
 σεων ἢ ἀριθμῶν. S.

3. πυρρίχιος] Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ πυρρίχιος καὶ παρ-

16 εὐπρέπειαν Tu 17 ἀπὸ ῥυθμοῦ Tu 23 διπλασίον] διπλάσιος S 29 Ἰστέον δὲ ὅτι add. M

ιάμβος καλεῖται, διὰ τὸ ἐν τέλει ἰάμβου ἀεὶ εὐρίσκεισθαι.

4. Τὸ ἰαμβικὸν καὶ τροχαϊκὸν μέτρον καλεῖται ἐπιπλοκὴ δυαδικὴ ἐξάσημος. Τὸ δακτυλικὸν καὶ
5 ἀναπαιστικὸν μέτρον καλεῖται ἐπιπλοκὴ (δυαδικὴ) τετράσημος. S.

5. δάκτυλος] Ἐν ἴσῳ λόγῳ τὸ δακτυλικὸν καὶ ἀναπαιστικὸν μέτρον καλεῖται ἐπιπλοκὴ τετράσημος. MTu. Ἀπὸ ρυθμοῦ δὲ ὁ δάκτυλος. Tu.

10 6. προκελευσματικὸς] Τὰ προκελευσματικὰ μέτρα εἰ εὐρεθεῖη, δηλονότι καὶ ἀναπαιστικά ἐστὶ.

7. Παίων] Ὁ πρῶτος παίων καὶ ὁ τέταρτος ποιούσι τὸ παιωνικὸν μέτρον· οὐκέτι δὲ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος· ἐμπίπτει δὲ εἰς ἰωνικά. Τὸ δὲ παιωνικὸν ἐπιπλοκὴν οὐκ ἔχει, ὡς τὰ προειρημένα. Οἱ
15 εἰς Ἀπόλλωνα δὲ γράφοντες τῷ ποδὶ τούτῳ τῷ παίῳνι χρῶνται. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐὰν ἡ τελευταία συλλαβὴ τοῦ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος βραχεῖα γένηται, εὐρίσκειται παίων τρίτος· ἐὰν δὲ ὁ ἀπὸ
20 μείζονος τὴν πρώτην βραχεῖαν ἔχη, ὁ δεύτερος παίων εὐρίσκειται.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀνακλώμενον μέτρον τοιοῦτόν ἐστίν, ὡς ἰωνικὸν εἶναι τὸ ἀπ' ἐλάσσονος τὸ αβαβαββ. Λέγεται δὲ οὕτως ὅτι ἡ τελευταία τοῦ πρώτου πο
25 δὸς ἀνακλᾶται ἐπὶ τὴν τοῦ δευτέρου ἄρχουσαν βραχεῖαν, ὡς εἶναι τὸ πρῶτον ἀντὶ ἰωνικοῦ παίῳνα τρίτον, τὸ δὲ δεύτερον ἐπίτριτον δεύτερον. MSDa.

8. ἐξάχρονοι] Ἀπὸ τῶν ἕξ ποδῶν τῶν ἐξαχρό-

7 δάκτυλος ἀνίσῳ M 15 προειρημένα] προκείμενα S
17 Ἰστέον δὲ om. Darmst. 23 τὸ αβαβαββ...] τὸ δὲ δαμ-
βαβῆ M, δαββαββῆ S, λέγεται δὲ οὕτως ὅτι ἡ Darmst. Intacta
reliquit Gaisf. 25 ἄρχουσαν βραχεῖαν] βραχ. om. Darmst.

νων τέσσαρα μέτρα γίνεται, τὰ τε ἰωνικὰ καὶ τὸ
 χοριαμβικὸν καὶ τὸ ἀντισπαστικόν, ἅπερ καλεῖται
 ἐπιπλοκὴ τετραδικὴ ἐξάσημος. Ἐν γὰρ μέτρον τὸ
 ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, τῆς κατ' ἀρχὴν συλλαβῆς
 5 λαμβανομένης, γίνεται τὸ λοιπὸν χοριαμβικόν· καὶ
 τῆς δευτέρας λαμβανομένης γίνεται τὸ ἀπ' ἐλάσσο-
 νος ἰωνικόν· καὶ τῆς τρίτης λαμβανομένης τὸ ἀν-
 τισπαστικὸν γίνεται. Καὶ οὗτοι μὲν οὕτως. Ὁ δὲ
 ἴαμβος γιγνόμενος μετὰ τῶν χοριαμβικῶν καὶ ἀντι-
 10 σπαστικῶν τὸ ἐπίμικτον ποιεῖ· ὁ δὲ τροχαῖος μετὰ
 τῶν ἰωνικῶν ποιεῖ τὸ ἐπίμικτον μέτρον.

9. Ἐπίτριτος δὲ λέγεται ὡς ἀριθμοῦ τινὰ ἔχων
 ἀναλογίαν. Τετρασύλλαβος γὰρ ὢν, ἀπὸ βραχείας
 καὶ τριῶν μακρῶν, διαιρεῖται εἰς τέσσαρα καὶ τρία.
 15 Ἐχουσι γοῦν χρόνους αἱ δύο μακροὶ τέσσαρας, ἡ
 μακρὰ δὲ καὶ ἡ βραχεῖα χρόνους γ', καὶ ἐντεῦθεν
 συνάγεται ὁ ἐπίτριτος. Da. Ἐπίτριτος] Ἐπίτριτος
 ἀριθμὸς λέγεται, ὁ ἀριθμὸν τινὰ ἔχων ἐν ἑαυτῷ
 καὶ τὸ τρίτον τούτου, οἷον ὁ τέσσαρα πρὸς τὸν
 20 τρία· ὅθεν καὶ ἐπίτριτοι πόδες. SMTu.

10. Σπονδιακὴ δ' οὐκ ἔστι συζυγία. S.

ΣΧΟΛ. Β.

[Κεφ. γ'. Περὶ ποδῶν.] Πούς ἐστι ποιῶν καὶ
 ποσῶν συλλαβῶν σύνθεσις εἰς εὐπρεπὲς σχῆμα·
 25 ποιῶν μὲν, ὅτι δεῖ τὰς μὲν μακρὰς εἶναι, τὰς δὲ
 βραχείας· ποσῶν δέ, ὅτι δεῖ δύο εἶναι ἢ πλείους·
 εἰς εὐπρεπὲς δὲ σχῆμα, ὡς ὅταν εἴπωμεν τὰς συλ-
 λαβὰς ἢ καθ' ἑαυτὰς συντίθεσθαι ἀλλήλαις, ἢ τῆς
 μακρᾶς λυομένης εἰς δύο βραχείας. Τινὲς δὲ οὐ-

τως ὠρίσαντο· πούς ἐστὶ τάξις συλλαβῶν ἄρσιν ἢ
 θέσιν περιέχουσα. Οἱ δὲ οὕτως· πούς ἐστὶ μετρικὴ
 συλλαβῶν σχέσις ἀπὸ δύο ἕως τεσσάρων ἢ πέντε,
 ἐν αἷς γνωρίζομεν τὸ τοῦ μέτρου εἶδος τε καὶ μέ-
 5 γεθος. Ἦλη δὲ ποδῶν συλλαβαὶ ἐν ποσότητί τε
 καὶ ποιότητι εὐπρεπῶς κινούμεναι· αἱ γὰρ δύο συλ-
 λαβαί, βραχεῖα τε καὶ μακρά, ἀλλήλαις συμπλεκό-
 μεναι, τοὺς τετρασυλλάβους ἀποτελοῦσι. Πᾶν γὰρ
 διφυῆς ἐτέρῳ διφυεῖ συμπλεκόμενον τέσσαρα σχή-
 10 ματα ἀποτελεῖ, ὡς ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων εἵπομεν·
 καὶ ἡ ἀριθμητικὴ δὲ δυὰς ἐπὶ τὴν δυάδα πολλα-
 πλασιαζομένη τὸν δ' ποιεῖ. Εἰσὶν οὖν οἱ δισύλλα-
 βοὶ ἀπλοῖ πόδες τέσσαρες ἐκ τῆς τῶν δύο συλλα-
 βῶν, τῆς μακροῦς τε καὶ βραχείας, συμπλοκῆς ἀπο-
 15 τελούμενοι· μετ' αὐτοὺς δὲ εἰσὶν οἱ τρισύλλαβοι,
 ἀπλοῖ καὶ αὐτοὶ ὄντες, εἰς ὀκτώ δὲ τοὺς πάντας
 ἀπαρτιζόμενοι. Καὶ ἀπλοῖ μὲν εἰσὶν ὅτι οὐκ ἐκ συν-
 θέσεως τῶν δισυλλάβων γίνονται, ἀλλὰ συλλαβῶν
 προστιθεμένων αὐτοῖς. Ἐπεὶ οὖν δύο εἰσὶν αἱ συλ-
 20 λαβαί, μακρὰ καὶ βραχεῖα, προστιθέμεναι τοῖς δ'
 δισυλλάβοις, τοὺς ὀκτὼ τρισυλλάβους ποιοῦσι· δις
 γὰρ τὰ δ' ὀκτώ. Ἐκκειμένων γὰρ τῶν τεσσάρων
 δισυλλάβων τοῦ τε πυρριχίου (καὶ) τοῦ ἰάμβου (καὶ)
 τοῦ τροχαίου καὶ τοῦ σπονδείου, ἑκατέρω τῶν δύο
 25 συλλαβῶν, τῆς μακροῦς τε καὶ τῆς βραχείας, ἑκάστῳ
 προσιοῦσα δύο πόδας ποιεῖ. Καὶ γοῦν ἡ μὲν βρα-
 χεῖα τῷ πυρριχίῳ προσιοῦσα τὸν τρίβραχυν ἤγουν
 τὸν χορεῖον ποιεῖ· ἡ δὲ μακρὰ τὸν δάκτυλον· τῷ
 δὲ ἰάμβῳ ἡ μὲν βραχεῖα τὸν ἀνάπαιστον, ἡ δὲ μα-

9 διφυεῖ TuDrac, συμφυεῖ libb. 22 γὰρ τῶν τεσσάρων
 δισυλλάβων] γὰρ τῶν δ' συλλαβῶν Fl, τῶν δισυλλαβῶν Tu, τῶν
 τεσσάρων rell.

κρὰ τὸν ἀμφίμακρον· τῷ δὲ τροχαίῳ ἢ μὲν βραχεῖα τὸν ἀμφίβραχυν, ἢ δὲ μακρὰ τὸν παλιμβάκχειον· τῷ δὲ σπονδείῳ ἢ μὲν βραχεῖα τὸν βακχεῖον, ἢ δὲ μακρὰ τὸν μολοσσόν. Οἱ δὲ τετρασύλλαβοι ἐκ συν-
 5 θέσεως τελείων τῶν τεσσάρων δισυλλάβων γίνονται, διὸ καὶ ἑκκαίδεκά εἰσι· τετράκις γὰρ τὰ δ' δεκαῆξ. Καὶ γὰρ ὁ πυρρίχιος ἐφ' ἑαυτὸν συντιθέμενος τὸν προκελευσματικὸν ποιεῖ· ἐπὶ τὸν ἴαμβον δέ, τὸν τέταρτον παίωνα· ἐπὶ δὲ τὸν τροχαῖον, τὸν
 10 τρίτον παίωνα· ἐπὶ δὲ τὸν σπονδεῖον, τὸν ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος. Ὁ δὲ ἴαμβος ἐπὶ μὲν τὸν πυρρίχιον, τὸν δεύτερον παίωνα· ἐπὶ δὲ τὸν τροχαῖον, τὸν ἀντίσπαστον· ἐφ' ἑαυτὸν δέ, τὸν διάμβον· ἐπὶ δὲ τὸν σπονδεῖον, τὸν πρῶτον ἐπίτριτον. Ὁ δὲ
 15 τροχαῖος ἐπὶ μὲν τὸν πυρρίχιον, τὸν πρῶτον παίωνα ποιεῖ· ἐπὶ δὲ τὸν ἴαμβον, τὸν χορίαμβον· ἐφ' ἑαυτὸν δέ, τὸν διτρόχαιον· ἐπὶ δὲ τὸν σπονδεῖον, τὸν δεύτερον ἐπίτριτον. Ὁ δὲ σπονδεῖος ἐπὶ μὲν τὸν πυρρίχιον, τὸν ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος· ἐπὶ δὲ τὸν
 20 ἴαμβον, τὸν τρίτον ἐπίτριτον· ἐπὶ δὲ τὸν τροχαῖον, τὸν τέταρτον ἐπίτριτον· ἐφ' ἑαυτὸν δέ, τὸν δισπόνδειον. Ὅτι δὲ ἕκαστος τούτων σύνθετός ἐστιν ἐκ δύο ποδῶν δισυλλάβων, δῆλον ἐκ τοῦ λέγεσθαι ἕκαστον αὐτῶν καὶ διποδίαν ἢ καὶ συζυγίαν.

25 Ποσοῦνται τοίνυν οὗτοι, οἱ τε δισύλλαβοι τέσσαρες, οἱ τρισύλλαβοι ὀκτώ, καὶ οἱ τετρασύλλαβοι ἑκκαίδεκα, εἰς εἴκοσι ὀκτώ. Καὶ μέχρι μὲν οὖν τούτων οἱ ἀκριβέστεροι τῶν μετρικῶν ἰστώσι τοὺς πόδας· καὶ εἴ που δὲ εὐρεθῆναι πεντασύλλαβος πούς,
 30 λυομένης, φασί, τῆς ἐν τινὶ τετρασυλλάβῳ ποδι

25 τοίνυν οὗτοι] τ. οὕτως Tu 30 τετρασυλλάβῳ ποδι] τετρασυλλάβου ποδίας F1B72Drac, τετρασυλλάβου διποδίας B115

μιας μακρᾶς εἰς δύο βραχείας, γίνεσθαι τοῦτον.
 Ἄλλοι δέ φασι, τοὺς τετρασυλλάβους προσλαμβάνον-
 νοντας ἑκατέραν τῶν (δύο) συλλαβῶν, πεντασυλλά-
 βους ἀπογεννᾶν τριάκοντα δύο, κατὰ τὴν ἀναλο-
 5 γίαν τῶν δισυλλάβων καὶ τρισυλλάβων. Ὡσπερ
 γὰρ, φασίν, οἱ δισύλλαβοι τέσσαρες ὄντες τὰς δύο
 συλλαβὰς προσλαμβάνοντες τοὺς ὀκτὼ τρισυλλάβους
 ἐποίησαν, οὕτω καὶ οἱ ἑκκαίδεκα τετρασύλλαβοι τὰς
 τοιαύτας ἑκατέρας προσλαμβάνοντες τοὺς λβ' πεν-
 10 τασυλλάβους ποιοῦσιν· οἷς ὀνόματα μὲν (οἱ παλαιοὶ)
 οὐκ ἔθεντο ἰδίως ἑκάστοις, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τῶν προ-
 ειρημένων μετὰ συλλαβῆς συνθέσεως ἕκαστον δη-
 λουῦσι, καὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν διπλᾶς ποιοῦνται,
 τρισυλλάβους φάσκοντες εἶναι μετὰ δισυλλάβων, ἢ
 15 δισυλλάβους μετὰ τρισυλλάβων. Ἀντίκα γὰρ

ἦλιε θοαῖς ἵπποισι

δύνανται διαιρεῖν καὶ ἰαμβικῶς καὶ τροχαϊκῶς. Ἰαμβι-
 κῶς μὲν, τὸν μὲν πρῶτον πόδα ποιοῦντες τρισύλλα-
 βον, ἤγουν δάκτυλον, τὸν δὲ δεύτερον ἰαμβον· τρο-
 20 χαϊκῶς δέ, τὸν μὲν πρῶτον πόδα ποιοῦντες δισύλ-
 λαβον, τροχαῖον, τὸν δὲ δεύτερον, ἀνάπαιστον, ἰσο-
 δυναμοῦντα τῷ σπονδείῳ. Πάλιν δὲ τούτοις τοῖς
 λβ' πεντασυλλάβοις ἑκατέραν τῶν δύο συλλαβῶν
 (προστιθέντες) ἑξασυλλάβους ποιοῦσι ξδ'. Καὶ εἰ-
 25 σὶν ὁμοῦ οἱ πάντες δ', ἡ', ις', λβ', ξδ', συγκροτού-
 μενοι εἰς ρκδ'. Ἄλλοι δὲ τοὺς ιβ' ἀπλοῦς πόδας,
 ἤγουν τοὺς τέσσαρας δισυλλάβους, καὶ τοὺς ὀκτὼ

3 (δύο) συλλαβῶν] δύο add. Pauw 9 ἑκατέρας Tu, ἑκατέραν Fl...Drac 10 (οἱ παλαιοὶ) Drac 14 τρισυλλάβους... Gaisf.] δισυλλάβους ... μετὰ τρισυλλάβων ἢ τρισυλλ. μ. τρισυλλ. libb. 18 ποιοῦντες τρισύλλαβον Pauw] π. δισύλλαβον libb. 24 (προστιθέντες) add. Pauw

τρισυλλάβους ἐφ' ἑαυτοὺς πολυπλασιάζοντες, ἤγουν
 δωδεκάκισ δώδεκα ποιοῦντες, ρμδ' ποιοῦσι. Καὶ
 πῶς ἂν λυθείη ἡ δοκοῦσα ἐν τούτοις διαφωνία;
 ὅτι κατὰ μὲν τὴν προτέραν μέθοδον, καθ' ἣν οἱ
 5 τετρασύλλαβοι ἐκ προσλήψεως ἑκατέρας τῶν δύο
 συλλαβῶν τοὺς πεντασυλλάβους ποιοῦσι, λβ' εἰσὶν
 οἱ πεντασύλλαβοι· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν μέθοδον
 τὴν ἐκ δισυλλάβων καὶ τρισυλλάβων συντιθεῖσαν
 αὐτούς, ἢ ἐκ τρισυλλάβων καὶ δισυλλάβων, ξδ' γί-
 10 νονται. Πολυπλασιαζόμενοι γὰρ οἱ δισύλλαβοι ἐπὶ
 τοὺς ὀκτὼ τρισυλλάβους, λβ', καὶ πάλιν οἱ ὀκτὼ
 τρισύλλαβοι ἐπὶ τοὺς τέσσαρας δισυλλάβους, ἄλλους
 λβ', καὶ ὁμοῦ ξδ'. ις' οὖν τετρασύλλαβοι, καὶ ξδ'
 πεντασύλλαβοι (καὶ ξδ' ἑξασύλλαβοι) ρμδ' ποιοῦσι
 15 τοὺς συνθέτους τῶν ἀπλῶν. Δῆλον τοῦτ' ἔστι τῶν
 τεσσάρων δισυλλάβων καὶ τῶν ὀκτὼ τρισυλλάβων
 μὴ συναριθμουμένων αὐτοῖς· εἰ γὰρ συναριθμη-
 θεῖεν καὶ οὗτοι αὐτοῖς, ρνς' ἔσονται οἱ πάντες.

Τὸ δὲ τὰ τοιαῦτα τῶν συλλαβῶν ὀνόματα πόδας
 20 ὀνομάζεσθαι μεταφορικῶς εἴληπται ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς
 ζώοις ποδῶν, δι' ὧν ποιοῦνται τὴν κίνησιν. Ὡς-
 περ γὰρ οἱ τῶν ζώων πόδες ἀλλήλοις ἀντικείμενοι
 τὴν πορείαν ἐργάζονται, οὕτω καὶ οἱ μετρικοὶ πό-
 δες ἀλλήλοις ἀντιταττόμενοι τὴν ὁδὸν τοῦ λόγου
 25 σχηματίζουσι, καὶ τὴν αὐτοῦ κίνησιν εὐρυθμὸν τε
 καὶ ἑναρμόνιον ἀποτελοῦσι. Λέγεται δὲ τὸ τοῦ ποδὸς
 ὄνομα καὶ ἐπὶ πολλῶν ἄλλων. Λέγομεν γὰρ τρα-
 πέξης πόδας, καὶ ἐπὶ πηδαλίου νηός, καὶ τοῦ ἀρ-
 μένου δὲ ὀξύτερον μέρος τὸ πρὸς τῇ νηὶ πούς

1 πολλαπλασιάζοντες Tu, πολυπλασιάζοντες Fl... 4
 προτέραν B1.2, α' Fl, πρώτην Tu 14 (καὶ ξδ' ἑξασύλλαβοι)
 add. Pauw 26 ἀποτελοῦσι B, om. FlTu

κέκληται. Ἐκαστος μέντοι τῶν τοιούτων ποδῶν ἰδίου τετύχηκεν ὀνόματος, ἢ ἀπὸ ῥυθμῶν ἢ ἔθνῶν ἢ συνθέσεων τῶν ἐξ ἀλλήλων, ἢ ἀριθμῶν, περὶ ὧν ἐφ' ἐκάστῳ δηλώσομεν.

5 Ἔστιν οὖν πρῶτος ὁ πυρρίχιος ἐκ δύο βραχειῶν συγκεείμενος. Ἐκλήθη δὲ οὕτως, ὅτι βραχύτατός ἐστι, καὶ ὀξεῖαν ποιεῖται τὴν κίνησιν τῶν χρόνων, ὥσπερ καὶ ἡ καλουμένη πυρρίχη, ἐνόπλιος ὄρχησις οὔσα. Ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ Πύρρου παρωνομάσθαι
10 φασί· πρῶτῳ γὰρ τούτῳ ἐκ τοῦ Δουρίου ἵππου πη-
δήσαντι ἐπινίκιον ὕμνον συνέθεντο τοιοῦτον ἔχοντα μέτρον. Καλεῖται δὲ παρὰ τισι καὶ παρίαμβος, ἐπεὶ παρὰ τὰ τέλη τῶν ἰαμβείων μέτρων εὐρίσκεται· ἢ ὅτι πυρρίχιος καὶ ἰαμβος παρὰ τι ὅμοιοί εἰσι, περὶ
15 τὴν ἐσχάτην συλλαβὴν διαλλάσσοντες, ἣτις ἐστὶν ἀδιάφορος ἐπὶ παντὸς μέτρον. Ἄλλοι δὲ καὶ Ἡγε-
μόνα φασὶν αὐτόν, ἐπεὶ ἐξ αὐτοῦ οἱ ἄλλοι πόδες· οὗτος δὲ κατὰ πόδα μὲν οὐ βαίνεται, διὰ τὸ κατά-
πυκνον γίνεσθαι τὴν βᾶσιν, καὶ συγχεῖσθαι τὴν
20 αἰσθησιν· κατὰ διποδίαν δὲ συντιθέμενος, καὶ τὸν προκελευσματικὸν ποιῶν, τὰ καλούμενα προκελευ-
σματικὰ ἢ πυρριχιακὰ μέτρα ποιεῖ, ὧν παραδείγματα

ἴθι μόλε ταχύποδος ἐπὶ δέμας ἐλάφου,
πτεροφόρα χερὸς (ἄπο) καθιέμενα (βέλη)

25 ὁ προκελευσματικός.

2 ἔθνῶν Pauw, ἔθῶν libb. 5 δύο Tu, om. Fl... 10 πρῶτῳ γὰρ τούτῳ] πρῶτῳ γὰρ Πύρρῳ B2 15 διαλλάσσοντες B1,2, διαλλάσσοντες FlTu 18 κατάπυκνον — 19 συγχεῖσθαι Tu, κατάπυκτον — συγχεῖσθαι Fl... 22 πυρριχιακὰ Tu, πυρριχιακὰ Fl... 23 ἐπὶ δέμας frg. Ambrosian. de pedibus, ἐπίδεσμα vel ἐπὶ δέσμα libb. 24 πτεροφόρα] πτεροφόρον libb. Gaisf. χερὸς] χερσὸν libb. Gaisf. καθιέμενα] καθη-
μένα libb. Gaisf. (ἄπο) et (βέλη) om. libb. Gaisf.

Δεύτερος ἰαμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακροῦς συγ-
 κείμενος. Ἐκλήθη δὲ οὕτως ἢ ἀπὸ Ἰάμβης τῆς Κε-
 λεοῦ θεραπεΐνης, ὅτι ἡ Δημήτηρ περίλυπος οὔσα
 ἐπὶ τῇ ἀρπαγῇ τῆς ἑαυτῆς θυγατρὸς καὶ πλανω-
 5 μένη παρεξενώθη τινὶ ὀνόματι Κελεῶ καὶ τῇ αὐ-
 τοῦ γαμετῇ Μετανείρῃ· καὶ τούτου ἡ θεράπαινα,
 ἢ καὶ Ἰάμβη καλουμένη, ὡς ἔφαμεν, παρεμυθήσατο
 τὴν Δήμητρα ὀρησαμένη, καὶ ἄσματα ἐν τοιοῦτῳ
 ρυθμῷ προενεγκοῦσα· ἢ ἀπὸ Ἰάμβης τινὸς κόρης
 10 αἰσχροῦς ὑβρισθείσης καὶ διὰ τοῦτο ἀγκόνη χρησα-
 μένης· ἢ ἀπὸ γραὸς τινος Ἰάμβης καλουμένης, ἢ
 πλυνούσῃ συντυγῶν ὁ Ἰππῶναξ καὶ ἀψάμενος τῆς
 σκάφης, ἐφ' ἧς ἔπλυνεν ἢ γραῦς τὰ ἔρια, ἦκουσε
 λεγούσης

15 ἄνθρωπ' ἀπελθε, τὴν σκάφην ἀνατρέψεις.

ἢ ὅτι τὸ λοιδορεῖν ἰαμβίζειν ἐλέγετο, ἀπὸ τοῦ ἰον
 βάζειν, τοῦτ' ἔστι λόγους μεστὸς πικρίας λέγειν·
 ἔστι δὲ τὸ μέτρον λοιδορικόν.

Τρίτος ὁ τροχαῖος, ἐκ μακροῦς καὶ βραχείας, οὕτω
 20 λεγόμενος ἐκ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων, οἵτινες ἐν
 τῷ προλέναι ἀπὸ μακροτέρας ἀρχόμενοι ὁδοῦ κατὰ
 μικρὸν βραχύνουσιν αὐτήν.

Τέταρτος ὁ σπονδεῖος, ἐκ δύο μακρῶν συγκεί-
 μενος. Ἐκλήθη δὲ οὕτως, ὅτι ἐν ταῖς σπονδαῖς,
 25 ἄς ἐποιοῦντο πρὸς τοὺς θεοὺς, τοιοῦτῳ μέτρῳ
 ἐχρῶντο, πολυχρονιωτέραν ἔσεσθαι τὴν ζωὴν αὐτοῖς
 καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἀγαθῶν εὐχόμενοι.

Τῶν δὲ τρισυλλάβων πρῶτος μὲν ὁ χορεῖος, ὁ
 καὶ τρίβραχυς, ἐκ τριῶν βραχειῶν. Ἐκλήθη δὲ χο-

6 Μετανείρη HeinsiusGaisf., νῆρι libb. 15 ἀνατρέψεις
 libb., ἀνατρέψεις Tricha de iambico 16 ἰον βάζειν Tyrwhitt,
 ἰβάζειν libb. 26 πολυχρονιωτέραν] πολυχρονίαν B2

ρεῖος, ὅτι οἱ ὑπὸ τῶν χορευόντων ἀδόμενοι ἐν ταῖς
 χορείαις ὕμνοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τοιούτων συν-
 ἴσταντο μέτρων· ὁ καὶ τροχαῖος καὶ βραχυσύλλα-
 βος. Δεύτερος ὁ μολοττός, ὁ τούτῳ ἀντικείμενος,
 5 ἐκ τριῶν μακρῶν. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μολοσσοῦ τοῦ
 υἱοῦ Πύρρου καὶ Ἀνδρομάχης ὡδὰς ἐν τοιούτῳ μέ-
 τρῳ εἰπόντος ἐν τῷ ἱερῷ Δωδώνης· ὁ καὶ τρίμα-
 κρος· ἢ διὰ τὸ μέγιστος εἶναι πάντων μολοσσῶς κέ-
 κληται· τοὺς γὰρ μηκίστους οἱ παλαιοὶ μολοσσῶς
 10 ἐκάλουν. Τρίτος ὁ δάκτυλος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο
 βραχειῶν, οὕτω κεκλημένος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁρ-
 μογῶν τῶν τῆς χειρὸς δακτύλων· ἀπὸ γὰρ μείζονος
 ἁρμογῆς ἐπὶ τὰς δύο ἐλάττους προΐασιν· ἢ ἀπὸ τῶν
 δακτύλων οὓς ἐπιλαβομένη τῆς γῆς ἀνῆκεν ἢ Ῥέα,
 15 οὓς καὶ Κουρητὰς ἐκάλεσαν, διὰ τὸ περὶ τὸν Δία
 κοῦρον ὄντα εἰλεῖσθαι, οἱ δέκα ὄντες, καὶ τούτῳ
 τῷ μέλει ἄδοντες καὶ ὀρχούμενοι, τὸν Κρόνον ἠπά-
 των. Καλοῦσι δὲ τοῦτον καὶ ἠρωῶν, διὰ τὸ δι'
 αὐτοῦ γενεὰς ἠρώων καὶ πράξεις καταλέγειν. Τέ-
 20 ταρτος ἀνάπαιστος, ὁ τούτῳ ἀντικείμενος, ἐκ δύο
 βραχειῶν καὶ μακρᾶς, οὗ χάριν ἀνάπαιστος κέκλη-
 ται, οἷονεὶ ἀναπεποδισμένος, τουτέστιν ἀντίστροφος
 δακτύλῳ, ὁ καὶ ἀντιδάκτυλος. Πέμπτος ὁ ἀμφί-
 βραχυσ, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, οὕτω
 25 κεκλημένος διὰ τὸ ἐκατέρωθεν τῆς μακρᾶς ἔχειν
 τὰς βραχείας· ὁ καὶ ὑπερθετικός, ὅτι ὑπερτιθεμέ-
 νην ἔχει τὴν βραχεῖαν. Ἐκτος ὁ ἀμφίμακρος, τούτῳ
 ἀντικείμενος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς,

7 ὡς ἐν τῷ ἱερῷ Δωδώνης B1.2 τρίμακρος δὲ TuF1, δὲ
 om. B2 9 τοὺς γὰρ μηκίστους οἱ παλαιοὶ μ. ἐ.] ... τὸ πα-
 λαιὸν ἐ. B1, ὅτι τὸ παλαιὸν τοὺς μεγ. ἐ. B2 22 ἀντίστροφος
 δάκτυλος F1B1.2 25 τῆς μακρᾶς ἔχειν] τ. βραχείας ἐ. F1.

διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τῆς βραχείας ἔχειν τὰς μακράς,
 ὁ καὶ κρητικὸς καὶ (πα)ιωνικός· τὸ μὲν ὅτι ὑπὸ
 Κρήτων εὐρεθῆναι δοκεῖ· τὸ δὲ ὅτι πρὸς τὰ (πα)ι-
 ωνικὰ καλούμενα μέτρα ἤρροσται. Ἐβδομος ὁ βακ-
 5 χεῖος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν. Ἐκλήθη δὲ
 οὕτως, ἐπειδὴ οἱ τῶν διδυραμβοποιῶν πρὸς Διό-
 νυσον ὕμνοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τούτου τοῦ
 μέτρου ἦσαν· ὁ καὶ ὑποβάκχειος. Ὀγδοὸς ὁ παλιμ-
 βάκχειος, τούτῳ ἀντικείμενος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ
 10 βραχείας, οὕτω κεκλημένος διὰ τὸ ἀντίστροφος εἶ-
 ναι τῷ βακχείῳ· ὁ καὶ Διονύσιος, καθὰ καὶ αὐτὸς
 πρὸς τὰ Διονυσιακὰ μέλη πεποιήται· ὁ καὶ προσο-
 διακὸς καὶ πομπευτικός, διὰ τὸ ἐν προσοδίῳις
 ὕμνοις οὕτω καλουμένοις καὶ ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς
 15 πομπαῖς ἐπιτήδειος εἶναι.

Τῶν δὲ τετρασυνλλάβων μνεῖαν οἱ σχολιογράφοι
 οὐκ ἐποίησαντο· διὰ τοῦτο οὐδὲ ἡμεῖς πολλὰ περὶ
 αὐτῶν φιλοκρινουῦμεν. Τέως εἰσὶν οὗτοι, πρῶτος
 ὁ προκελευσματικὸς οὕτω καλούμενος, ἐπειδὴ πρῶ-
 20 τὸς ἐστὶ τῶν διπλῶν, ἐκ τεσσάρων βραχειῶν, σύν-
 θετος ὢν ἐκ δύο πυρριχίων. Δεύτερος ὁ ἀντικεί-
 μενος αὐτῷ, δισπόνδειος, ἐκ τεσσάρων μακρῶν,
 σύνθετος ὢν ἐκ δύο σπονδείων. Τρίτος, ὁ διάμ-
 βος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μα-
 25 κρᾶς, σύνθετος ὢν ἐκ δύο ἰάμβων, ὁ καὶ παράλ-
 ληλος ἰαμβος, ἢ ἰαμβικὴ ταῦτοποδία. Τέταρτος ὁ
 ἀντικείμενος τούτῳ, διτροχάιος, ἐκ μακρᾶς καὶ
 βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, ὁ καὶ κρητικὸς
 καὶ διχόρειος, ἢ τροχαῖκὴ ταῦτοποδία. Πέμπτος,
 30 ὁ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικός, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ

2 (πα)ιωνικός — 3 (πα)ιωνικὰ Micyllus, ἰωνικός — l. libb.
 13 προσοδίῳις] ποδίης Fl, ποδιοῖς B1.2 15 ἐπιτήδειον F1B1

δύο μακρῶν, σύνθετος ὢν ἐκ πυρριχίου καὶ σπον-
 δείου, ὁ καὶ ὑποκύκλιος. Ἔκτος, ὁ ἀπὸ μείζο-
 νος ἰωνικός, ἀντικείμενος τούτῳ, ἐκ δύο μακρῶν
 καὶ δύο βραχειῶν, ἐκ τῶν αὐτῶν ποδῶν ἀνάπαλιν
 5 συγκείμενος, ὁ καὶ Περσικός· ἰωνικὸς μὲν, ὅτι οἱ
 Ἴωνες αὐτῷ ἐκέχρητο· Περσικὸς δέ, διὰ τὸ τὰς ἱστο-
 ρίας τὰς Περσικὰς τούτῳ τῷ μέτρῳ γεγράφθαι.
 Ἑβδομος ὁ ἀντίσπαστος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μα-
 κρῶν καὶ βραχείας, ἕξ ἰάμβου καὶ τροχαίου, συγ-
 10 κείμενος, ὁ καὶ σπονδειακὸς καὶ βακχεῖος κατὰ
 ἰάμβον. Ὁγδοὸς ὁ χορίαμβος, ἀντικείμενος τούτῳ,
 ἐκ μακρᾶς δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς, ἐκ τῶν αὐ-
 τῶν ποδῶν ἀνάπαλιν συγκείμενος, ὁ καὶ κύκλιος
 ἢ ὑποβάκχειος ἢ καὶ βακχεῖος κατὰ τροχαίου. Ἐφ-
 15 ἐξῆς δὲ τούτων οἱ τέσσαρες εἰσι παίωνες, κοινῷ
 μὲν ὀνόματι οὕτω καλούμενοι, μίαν δὲ μόνην συλ-
 λαβὴν ἔχοντες ἕκαστος μακρᾶν, τὰς δὲ λοιπὰς τρεῖς
 βραχείας. Περιερχομένης δὲ τῆς μακρᾶς τὰς τέσσα-
 ρας τούτου χώρας, διαστέλλονται ἕκαστος τῷ πρῶ-
 20 τος λέγεσθαι καὶ δεύτερος καὶ τρίτος καὶ τέταρ-
 τος. Ἔστι τοίνυν πρῶτος παίων, ὁ ἐκ μακρᾶς καὶ
 τριῶν βραχειῶν συγκείμενος, ὁ καὶ παιωνικός, διὰ
 τὸ ἐν τοῖς παιῶσιν ὕμνοις παραλαμβάνεσθαι· δεύ-
 τερος ὁ ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, καὶ δύο βραχειῶν,
 25 ὁ καὶ συμβλητὸς καὶ κρητικὸς λεγόμενος, διὰ τὴν
 αὐτὴν αἰτίαν· τρίτος ὁ ἐκ δύο βραχειῶν μακρᾶς
 καὶ βραχείας, ὁ καὶ διδυμαῖος ἢ κουρητικὸς ἢ δελ-
 φικὸς ἢ δρόμιος· τέταρτος ὁ ἐκ τριῶν βραχειῶν
 καὶ μακρᾶς, ὁ καὶ ὑπορρηματικὸς καὶ κρητικὸς.

16 μόνην συλλαβὴν] μονοσύλλαβον Fl... 17 ἕκαστον
 Fl... 18 Περιερχομένης δὲ Tu, δὲ om. Fl... 19 διαστέλ-
 λεται Tu 28 δρόμιος Fl 29 ὑπορρηματικὸς Fl

Ὅμοίως τούτοις ἔχουσι καὶ οἱ καλούμενοι ἐπίτρι-
 τοι, τέσσαρες ὄντες καὶ οὗτοι, καὶ ἕκαστος τρεῖς
 μακρὰς καὶ μίαν βραχεῖαν ἔχοντες· περιερχομένης
 δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τῆς βραχείας συλλαβῆς, κατὰ τὴν
 5 θέσιν αὐτῆς διαστέλλονται ἀλλήλων τῶ τε πρῶτος
 λέγεσθαι καὶ δεύτερος καὶ τρίτος καὶ τέταρτος.
 Ἔστιν οὖν πρῶτος ἐπίτριτος, ὁ ἐκ βραχείας καὶ
 τριῶν μακρῶν, ὁ καὶ ἵππειος ἢ καρικός ἢ δόχμιος·
 δεύτερος ὁ ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ δύο μα-
 10 κρῶν· τρίτος ὁ ἐκ δύο μακρῶν βραχείας καὶ μα-
 κρᾶς, ὁ καὶ περιοδικός· τέταρτος ὁ ἐκ τριῶν μακρῶν
 καὶ βραχείας, ὁ καὶ μονογενής.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τούτων ἑννέα μόνον πόδες
 συνιστῶσι τὰ μέτρα· ὁ ἱαμβος, ἀφ' οὗ τὸ ἱαμβικόν·
 15 ὁ τροχαῖος, ἀφ' οὗ τὸ τροχαϊκόν· ὁ δάκτυλος, ἀφ'
 οὗ τὸ δακτυλικόν, ἤγουν τὸ ἠρωϊκόν· ὁ ἀνάπαιστος,
 ἀφ' οὗ τὸ ἀναπαιστικόν· ὁ χορίαμβος, ἀφ' οὗ τὸ
 χοριαμβικόν· ὁ ἀντίσπαστος, ἀφ' οὗ τὸ ἀντισπαστι-
 κόν· ὁ ἰωνικός ἀπὸ μείζονος, ἀφ' οὗ τὸ ἰωνικόν
 20 ἀπὸ μείζονος· ὁ ἰωνικός ἀπ' ἐλάσσονος, ἀφ' οὗ τὸ
 ἰωνικόν ἀπ' ἐλάσσονος· καὶ ὁ κρητικός, ἤγουν ὁ
 ἀμφίμακρος, ἀφ' οὗ τὸ παιωνικόν. Οἱ δὲ λοιποὶ
 πόδες συνέρχονται μετὰ τούτων εἰς συμπλήρωσιν
 τῶν μέτρων, καθ' ἑαυτοὺς δὲ μέτρα οὐ συνιστῶσι.

25 [Κεφ. ε'. Περὶ ἐπιπλοκῆς.] Ἐπιπλοκὴ ἐστὶ
 τοῦ μέτρου τὸ ἀνώτατον γένος, ἐξ ἧς τὰ μέτρα γί-
 νεται. Εἰσὶ μὲν οὖν ἐπιπλοκαὶ κατὰ μὲν τινὰς καὶ
 ἄλλαι, πλὴν αἱ νῦν ἀναγκαιόταται τρεῖς· καὶ ἡ μὲν
 καλεῖται τρίσημος δυαδική· ἡ δέ, τετράσημος δυα-
 30 δική· ἡ δέ, ἐξάσημος τετραδική· καὶ δυαδικῆς μὲν

11 περιοδικός TuF1, παροδικός rell. 13 ἑννέα μόνον]
 ἑννέα μόνον B1.2

τρισήμου εἶδη δύο, τό τε ἰαμβικὸν καὶ τὸ τροχαϊκόν· τῆς δὲ τετρασήμου δυαδικῆς δύο, τό τε δακτυλικὸν καὶ τὸ ἀναπαιστικόν· τῆς δὲ ἑξασήμου τετραδικῆς τέσσαρα, τό τε ἰωνικὸν τὸ ἀπὸ μείζονος, 5 τὸ χοριαμβικόν, τὸ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικόν, καὶ τὸ ἀντισπαστικόν. Ὠνομάσθησαν δὲ ἐπιπλοκαί, ἐπειδὴ τὰ ἐκ μιᾶς ἐπιπλοκῆς εἶδη ἀπ' ἀλλήλων εἰς ἄλληλα τὰ εἶδη μεταπίπτει. Ἐροῦμεν δὲ καὶ ἐκάστης τὸ ἴδιον.

Ἡ μὲν γὰρ πρώτη τρίσημος καλεῖται δυαδική· 10 τρίσημος μὲν, ὡς τῶν ποδῶν τριχρόνων ὄντων· δυαδική δέ, ὅτι εἶδη δύο ἐξ αὐτῆς γίνεται, τὸ ἰαμβικὸν καὶ τὸ τροχαϊκόν· [καὶ ἡ τετράσημος δὲ δυαδική ὡσαύτως, ὅτι οἱ πόδες τετράχρονοί εἰσι· δύο δὲ εἶδη ἐξ αὐτῆς ἀποτελεῖται, τό τε δακτυλικὸν καὶ 15 τὸ ἀναπαιστικόν. Καὶ ἡ ἑξάσημος δὲ τετραδική ἀσφαλῶς εἴρηται· ἐὰν μὲν γὰρ κατὰ πόδα βαίνωμεν ἀπλοῦν, τρίσημος ὠνομάσθη δυαδική· ἐὰν δὲ κατὰ συζυγίαν, ἑξάσημος τετραδική.] μεταπίπτει δ' ἀπ' αὐτῶν εἰς ἄλληλα τὰ εἶδη τόνδε τὸν τρόπον· ἐκτί- 20 θημι καθαρὸν ἰαμβον τόνδε

ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί
τούτου εἰ ἀφέλοις τὴν πρώτην συλλαβὴν, τὸ καταλειπόμενον γίνεται τροχαϊκόν, ἀπὸ τοῦ τριμέτρου τρίμετρον, ἀπὸ ἀκαταλήκτου καταληκτικόν· καὶ αὖ 25 πάλιν εἰ ἀφέλοις, ἰαμβικὸν γίνεται τὸ τροχαϊκόν. Οὐ μόνον δ' ἐν ταῖς ἀφαιρέσεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς προσθέσεσιν τὸ τοιοῦτον τῆς ἐπιπλοκῆς διασώζεται. Φέρε γάρ, τῷ προειρημένῳ στίχῳ εἰ προσθεῖναι κατὰ τὴν ἀρχὴν μακρὰν συλλαβὴν, πάλιν γίνεται 30 τροχαϊκόν·

νῦν ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί.

Συμβαίνει οὖν κατὰ τὰς προσθέσεις ἢ ἀφαιρέσεις

τάδε ἀλλήλοις ἐπιπλέκεσθαι. Ταῦτα περὶ τρισήμου
δυναδικῆς.

Ἡ δὲ τετράσημος δυναδικὴ δύο μὲν εἶδη γεννᾶ,
δακτυλικὸν καὶ ἀναπαιστικόν· καὶ διὰ τοῦτο κα-
5 λεῖται δυναδικὴ τετράσημος, ὅτι ὁ δάκτυλος καὶ ὁ
ἀνάπαιστος τετράσημοί εἰσιν, ἤγουν τετράχρονοι.
Κληθεῖη δ' ἂν καὶ ὀκτάσημος, εἰ κατὰ συζυγίαν
μετροῖτο καὶ βαίνοιτο ὡς τὰ ἀναπαιστικά. Ἐπι-
πλέκεται δὲ ἀλλήλοις ἀεὶ τὸν τρόπον τοῦτον· ἔστω
10 στίχος ὅλος δακτυλικός

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσε (ι 39).

Τούτου τοίνυν πρώτην ἀφελῶν συλλαβὴν τὸ λει-
πόμενον γίνεται ἀναπαιστικόν· καὶ αὖ πάλιν, ἐὰν
τὰς ἐξῆς ἀφέλης βραχείας δύο συλλαβάς, γίνεται
15 δακτυλικόν

Θέν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσε.

ἢ κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἐὰν προσθῶ δύο βραχείας, ἀνα-
παιστικὸν τὸ εἶδος γίνεται

ὅτε Ἰλιόθεν.

20 Τὸ αὐτὸ οὖν ποιεῖ καὶ πάσχει τὸ ἀναπαιστικόν,
πλὴν ὅτι τὰς δύο βραχείας κατὰ τὴν ἀρχὴν ὑφαι-
ρεῖται, ἢ προσλαμβάνει μίαν μακράν. Δεῖ οὖν σε,
ὅταν λαμβάνης δυναδικὴν τετράσημον, ἐὰν μὲν μα-
κράν εὐρίσκῃς, μίαν ἀφαιρεῖν· ἐὰν δὲ βραχείας δύο,
25 μίαν προστιθέναι μακράν· καὶ οὕτω σοὶ τὸ μὲν
δακτυλικὸν γίνεται ἀναπαιστικόν, τὸ δὲ ἀναπαιστι-
κὸν δακτυλικόν. Ἐὰν μέντοι ὁ ἠρωϊκὸς στίχος καὶ
σπονδεῖον ἔχη συγκαταμειγμένον, πάλιν τὸ ὅμοιον
συμβαίνει· ἐν γὰρ ταῖς ἀρμοζούσαις προσθέσεσιν τε
30 καὶ ἀφαιρέσεσιν τὸ εἶδος εἰς ἀναπαιστικὸν εἶδος
ὕγιες ἀλλάσσεται, ὡς ἐπὶ τοῦδε

ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἐκτωρ (H 1).

ὕγιες ἐποίησα ἀναπαιστικόν, προσθεὶς βραχείας δύο
ὁ δὲ ὡς εἰπὼν πυλέων.

Διὰ τί δὲ ἐν τοῖς τῆς πρώτης ἐπιπλοκῆς κατὰ μίαν
5 ἀφαιροῦμεν ἢ προστίθεμεν, ἐν δὲ τούτοις ἔσθ' ὅτε
κατὰ δύο; Μάλιστα μὲν, ἐπεὶ ἐκεῖνα ἐξ ἀπλῶν δύο
σύγκειται συλλαβῶν, ταῦτα δὲ ἐκ τριῶν· καὶ ὡς-
περ ἐν τῷ περὶ καταλήξεως διεσήμαινε τὸ κατα-
ληκτικὸν καὶ ὑπερκαταληκτικόν· καταληκτικὸν μὲν,
10 τὸ καταλήγον εἰς δυσυλλαβίαν, ὑπερκαταληκτικὸν δέ,
τὸ καταλήγον εἰς μονοσυλλαβίαν· οὕτω κἀνταῦθα
οὐ κατὰ μίαν μόνον, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ κατὰ δύο.
Ἔτι δὲ κἀκεῖνο ῥητέον, ὅτι ἐκεῖνα μὲν ἐν ἴσῳ κεῖ-
ται λόγῳ, ταῦτα δὲ ἐν διπλασίῳ· πρὸς οὖν τὴν
15 μίαν μακρὰν τὰς δύο δεῖ ἀφαιρεῖν ἢ προστιθέναι
βραχείας, ἵνα ἐν ἴσῳ ὁ λόγος διατηρηθῆ.

Ἡ δὲ τρίτη ἐπιπλοκὴ καλεῖται μὲν τετραδική,
ἐπειδὴ τέσσαρα εἶδη ἐξ αὐτῆς ἐπιπλέκεται, ἀντι-
σπαστικόν, χοριαμβικόν, καὶ ἰωνικὰ δύο· ἐξάσημος
20 δέ, ὅτι ἕκαστος τούτων ἐξάχρονός ἐστιν. Ἐπιπλέ-
κεται δὲ ἐξ ἀλλήλων τοῦτον τὸν τρόπον· τίθημι
μέτρον ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος

βλαστῆ δ' ἐπὶ γῆς δένδρεα παντοῖα φύοντα.

τοῦτο ἀπὸ μείζονος ἰωνικὸν τετράμετρον βραχυκα-
25 τάληκτον· ἀφαιρῶ αὐτοῦ τὴν πρώτην συλλαβὴν, τὸ
καταλειπόμενον γίνεται χοριαμβικόν

στῆ δ' ἐπὶ γῆς.

ἀφαιρῶ καὶ τὴν δευτέραν, τὸ καταλειπόμενον γίνε-
ται ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος

30 ἐπὶ γῆς δέν.

4 ἐν τοῖς τῆς πρώτης ἐπιπλοκῆς] ἐν ταῖς πρώταις ἐπιπλο-
καῖς libb. Gaisf.

ἀφαιρῶ καὶ τὴν τρίτην, τὸ καταλειπόμενον ἔστιν ἀντισπαστικὸν

πὶ γῆς δένδρε.

εἰ δὲ καὶ τὴν τετάρτην ἀφέλοις, ἀναδραμεῖται εἰς
5 τὸ ἀρχαῖον τὸ ἀπὸ μείζονος

γῆς δένδρεα.

Οὐ μόνον δὲ ἐν ταῖς προειρημέναις ἀφαιρέσεσιν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς προσθέσεσιν αἱ εἰρημέναι σώζονται ἐπιπλοκαί· τὸ χάριεν δὲ τῆς παρατηρήσεως ἔστι
10 τοιοῦτον· ἐν μὲν ταῖς ἀφαιρέσεσι μετὰ τὸ ἰωνικὸν γίνεται χοριαμβικόν, εἶτα ἀπ' ἐλάσσονος, εἶτα ἀντισπαστικόν, εἶτα πάλιν τὸ ἀπὸ μείζονος· ἐν δὲ ταῖς προσθέσεσι, τὸ ἀντισπαστικόν, εἶτα πάλιν τὸ ἀπ' ἐλάσσονος, εἶτα τὸ χοριαμβικόν, εἶτα πάλιν τὸ
15 ἀπὸ μείζονος.

Τοῦ μὲν ἠρωϊκοῦ μέτρου σχήματά εἰσι τριάκοντα δύο· ὅλων γὰρ ὄντων δακτύλων ἐν σχῆμα γίνεται, καὶ ὅλων σπονδείων, ἐν· δάκτυλος δὲ μετὰ σπονδείων, ε', σπονδεῖος δ' αὖ μετὰ δακτύλων, ε',
20 δύο δὲ σπονδεῖοι μετὰ τριῶν δακτύλων, ι', καὶ δύο δάκτυλοι μετὰ τριῶν σπονδείων, ι'. Καὶ ἔστιν ἡ μέθοδος οὕτως· ἐκάστη τῶν ε' χωρῶν δύο δέχεται πόδας, δάκτυλόν τε καὶ σπονδεῖον. Καταγράφω τοίνυν πεντάκις τὴν δυάδα β'. β'. β'. β'. β'. καὶ
25 πολλαπλασιάσας τὴν πρώτην ἐπὶ τὴν β', ἤγουν δις δύο, ποιῶ τέσσαρας· εἶτα τὰ ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ β'. γεγονότα, ἤγουν τὰ τέσσαρα, ἐπὶ τὴν τρίτην, τοῦτ' ἔστι τὰ δύο δις τέσσαρα λέγων, καὶ ποιῶ ἡ', καὶ ταῦτα ἐπὶ τὴν δ', ἤγουν τὰ δύο, καὶ γίνονται
30 ις'. δις γὰρ τὰ ὀκτώ, ις'. καὶ ταῦτα ἐπὶ τὴν ε', καὶ γίνονται λβ'. δις γὰρ ις', τριάκοντα δύο. Ἐλθῶμεν

καὶ ἐπὶ τὸν λαμβικόν· ἡ πρώτη χώρα δέχεται πό-
 δας ε', λαμβον, χορεῖον, ἀνάπαιστον, δάκτυλον,
 σπονδεῖον· ἡ δευτέρα τρεῖς, λαμβον, χορεῖον, ἀνά-
 παιστον· ἡ τρίτη πέντε, ὁμοίως τῇ πρώτῃ· ἡ τε-
 5 τάρτη τρεῖς, ὁμοίως τῇ δευτέρᾳ· ἡ πέμπτη πέντε·
 καὶ ἐκτίθημι οὕτως ε', γ', ε', γ', ε'. Τῇ ὁμοίᾳ οὖν
 χρώμεθα μεθόδῳ· πολλαπλασιάζω τὴν α' ἐπὶ τὴν
 β'. πεντάκις τὰ γ', ιέ. καὶ ταῦτα ἐπὶ τὴν γ'. πεν-
 τάκις ιέ, γίνονται οέ. καὶ ταῦτα ἐπὶ τὴν δ'. τρις
 10 οέ, σκέ. καὶ ταῦτα ἐπὶ τὴν ε'. πεντάκις τὰ σκέ,
 αρκέ. ὥστε εἶναι τὰ τριμέτρου λαμβικοῦ σχήματα
 αρκέ. Διὰ τί οὖν τὴν ἕκτην χώραν οὐ μετροῦμεν;
 Ὅτι πάντως ἐστὶν ἴαμβος· κἂν γὰρ πυρρίχιος ἦ,
 τῷ ἀδιάφορον εἶναι τὴν ἐσχάτην, ἴαμβός ἐστιν. Ὅ
 15 αὐτὸς οὖν ἀεὶ σχῆμα ἕτερον οὐ ποιεῖ· καὶ ἐπὶ τοῦ
 ἠρωϊκοῦ δὲ ὁμοίως.

Εἰς κεφ. δ'. Περὶ ἀποθέσεως μέτρων

ΣΧΟΛ. Α.

1. Ἴστέον οὖν, ὅτι ἐὰν τὰ δακτυλικά ἢ ἀναπαι-
 20 στικά βαίνηται κατὰ συζυγίαν, ἔχουσιν ἀποθέσεις ἕξ·
 Ἀκατάληκτον, ἤγουν μὴ ἔχον τὸ τυχὸν ἔλλειμμα,
 ὡς τὸ

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατερ Διός.

Καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, ἤγουν ἐνδέον τοῦ
 25 τελείου μιᾶ συλλαβῆ, ὡς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραδείγματος

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατερ Δι.

19 Ἴστέον ὅτι M, ἰστέον ὡς S

Καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν, ἤγουν ἐνδέον δύο συλλαβαῖς

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατερ.

Βραχυκατάληκτον δέ, ὡς τὸ

5 Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγα.

Ἵπερκατάληκτον εἰς δυσυλλαβίαν, ἤγουν πρὸς τῷ τελείῳ καὶ μέρος δυσύλλαβον

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύ.

Ἵπερκατάληκτον εἰς συλλαβήν, ἤγουν πρὸς τῷ
10 τελείῳ καὶ μέρος ἔλαβε ποδὸς μονοσύλλαβον

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα.

Ταῦτα μὲν οὕτως ἐν τῷ δακτυλικῷ τε καὶ ἀναπαι-
στικῷ μέτρῳ εὐρίσκειται. Ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις μέτροις
αὐτάρκειαι αἱ τέσσαρες, πλὴν τῆς καταληκτικῆς εἰς
15 δυσύλλαβον, καὶ ὑπερκαταλήκτου εἰς δυσύλλαβον.
Δυσυλλάβων γὰρ ὄντων τῶν ποδῶν, τὸ μὲν κατα-
ληκτικὸν εἰς δυσύλλαβον ἀκατάληκτόν ἐστι, τὸ δὲ
ὑπερκατάληκτον εἰς δυσύλλαβον, βραχυκατάληκτον.
Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ ἐστὶν ἀπόθεσις καὶ κατάλη-
20 ξις· καὶ γενικὸν ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ἀπόθεσις, καὶ εἰδι-
κὸν ἀντὶ τοῦ ἐλάττωσις. Ἀπὸ τούτου οὖν τοῦ εἰ-
δικοῦ ὠνόμασται τὸ ἀκατάληκτον καὶ καταληκτικόν·
τὸ γὰρ ὑπερκατάληκτον δύναται ἀπὸ τοῦ γενικοῦ.
Ἰστέον δ' ὅτι ἐὰν ἢ δυσύλλαβος ὁ πούς, ὅπερ καὶ
25 ἄνωθεν ἔφαμεν, καὶ ἐνδέῃ μιᾷ συλλαβῇ, λέγεται
εἶναι καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν· ἐὰν δὲ τρισύλλα-
βος ὑπάρχη ὁ πούς, καὶ ἐνδέῃ μιᾷ συλλαβῇ, λέγε-
ται εἶναι καταληκτικὸν εἰς δύο συλλαβάς.

4 Βραχυκατάληκτον — θύγα legitur post Ἵπερκατάληκτον — Καλλιόπα lib. Gaisf. 9 Ἵπερκατάληκτον εἰς συλλαβήν — 11 Καλλιόπα M, om. rell. 25 ἐνδέει μιᾷ συλλαβῇ libb. bis 26 ἐὰν — 27 ὑπάρχη] εἰ — ὑπάρχει S, εἰ — ὑπάρχη M, εἰ — ἢ

2. Ἀντὶ τοῦ εἶμι ὥστε ἀπὸ πασσάλου λύουσα. Τοῦτο δ' ἴσον τῷ πορεύομαι ὥσπερ ἀπὸ πασσάλου λυθεῖσα. S.

3. Πᾶν μέτρον — ἐπίληπτα] Δεῖ δὲ εἰπεῖν, ἢ
5 ὡς τελείαν, καθάπερ καὶ Ἡλιοδώρος ἔλεγεν ὁ γραμματικός, διὰ τὸ ὑψηροφῆς δῶ καὶ τὰ τοιαῦτα. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ἀπὸ τελείας ἄρχεσθαι θέλει[ν]. ὅθεν καὶ συνηγοροῦντές τινες εἰς τὸ

(Τρωῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκόμεν) εὐρύοπα Ζῆν',
10 αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο (καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῆ) (Θ 206), καὶ τοῖς ὁμοίοις, ὅτι τὸ ν εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου ἐστί, καὶ οὐκ ἔστιν ἀρκτικὸν τοῦ ἐξῆς στίχου, ἐκέχρητο τούτῳ τῷ λόγῳ, ὅτι πᾶν μέτρον ἢ θέλει ἀπαρτίζειν εἰς τέλος λέξεως, καὶ πάλιν ἀπ' 15 ἀρχῆς θέλει ἄρχεσθαι. Μᾶλλον δ' ἀκριβέστερον ἐξετάσαντες οἱ περὶ Ἀριστοφάνην τὸν γραμματικὸν καὶ Ἀρίσταρχον, ὡς ἐν τῇ συντάξει τῆς ὀρθογραφίας ἀκριβέστερον ἔγνωμεν, τὸ ν τῷ ἐπιφερομένῳ στίχῳ ἐπετίθεσαν, λέγοντες ὅτι ὁ λόγος ἔρρωται ἐπὶ 20 παθῶν. Τοῦτο γὰρ καὶ τὰ ὅμοια πάθη εἰσὶν, οἱ δὲ κανόνες τῶν ὑγειῶν οὐ τῶν πεπονθότων εἰσὶ κανονιστικοί. Ὅμως δὲ εὐρέθησαν πολλὰ μέτρα εἰς μέρη λέξεως ἀπαρτίζοντα, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους τῆς λέξεως ἀρχόμενα· καὶ φέρει μὲν ὁ τεχνικός 25 τινα παραδείγματα. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλά, οἷον παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἐπιγράμμασιν

ἦμισυ μοι ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἦμισυ δ' οὐκ οἶδ'
εἶτ' Ἔρος εἶτ' Αἴδης ἤρπασεν ἐκ μελέων.

καὶ Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ

TuGaisf. 27_ ἔτι τὸ πνέον] ἐπὶ τὸ πνέον S 28 ἐκ μελέων
Gaisf., ἐκ μετώπων S, πλήν ἀφανές Anthol. Pal. 12, 73.

λεπτόν μεθ' ἑτέρας ἰστὸν ὑφαίνει.

καὶ ἐξαιρέτως παρὰ Σοφοκλεῖ

ἔγωγ' οὔτ' ἐμ' αὐτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'

ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου (O. T. 332).

5 ὥστε καλεῖσθαι τὸ εἶδος Σοφοκλεῖον, καὶ ἐπισυνα-
λοιοφῆ, διὰ τὸ ἐπισυνάπτεσθαι τὸ σύμφωνον τῷ
ἐξῆς ἰάμβῳ, ἥτοι τῷ στίχῳ. Ἰστέον δ' ὅτι διὰ τὸ
ἀδύνατον ὁ Εὐφορίων τὸ Ἀπολλόδωρος διέλυσε
φάσκων

10 καὶ τις Ἀπολλό-
δωρος ἐφ' υἷα Λειοφόωντος.

S.

ΣΧΟΛ. Β.

[Κεφ. δ'. Περὶ ἀποθέσεως.] Κατάληξις καὶ ἀπό-
θεσις ταῦτόν ἐστι. Κατακλειδὰ φησι τὸν πρὸ τῆς
15 καταληκτικῆς συλλαβῆς πόδα μετὰ καὶ αὐτῆς τῆς
συλλαβῆς. Δάκτυλον τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς
συλλαβὴν τὸ καλούμενον πενθήμεμερὲς ποδῶν δύο
καὶ συλλαβῆς ἐστὶ μιᾶς· πενθήμεμερὲς δὲ καλεῖται
ὅτι τὰ δύο ἥμισυ ἀναλυόμενα πέντε μέρη ποιοῦσιν.
20 Ὡσαύτως καὶ τὸ δακτυλικὸν τετράμετρον καταληκ-
τικὸν εἰς συλλαβὴν τὸ καὶ ἐφθήμεμερὲς ποδῶν
ὑπάρχον τριῶν ἥμισυ φανερόν ὅτι ἑπτὰ μέρη ἔχει.
Ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον μὲν ὅταν μετὰ τὴν
συζυγίαν δύο συλλαβαὶ καταλήξωσιν· εἰς συλλαβὴν
25 δὲ ὅταν μετὰ τὴν συζυγίαν συλλαβὴ μία καταλήξῃ.
Ἀκατάληκτον δὲ ὅταν ἡ συζυγία ἀπαρτισθῇ εἰς τὴν
κατάληξιν. Καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον ὅταν μετὰ

3 ἔγωγ' οὔτ' ἐμ' αὐτὸν S 22 ἑπτὰ μέρη] ἑπτα μερῶ ἥμισυ
Tu, ἑπτα μέρη ἥμισυ Fl

ἓνα πόδα συλλαβαὶ δύο καταλήξωσιν ὥστε παρὰ
 συλλαβὴν πεπληρωῶσθαι τὴν συζυγίαν. Καταληκτι-
 κὸν δὲ εἰς συλλαβὴν ὅταν μετὰ ἓνα πόδα εἰς συλ-
 λαβὴν λήξῃ, λειπουσῶν δηλαδὴ δύο συλλαβῶν.
 5 Βραχυκατάληκτον δὲ ὅταν εἰς ἓνα πόδα ὀλόκληρος
 κατάληξις γένηται.

Εἰς κεφ. ε'. Περὶ ἰαμβικοῦ

ΣΧΟΛ. Α.

1. Ἀπὸ ἰαμβικοῦ δὲ πρῶτον ὁ Ἡφαιστίων ἤρ-
 10 ξατο (καίτοι πολλῶν μετρικῶν τὰ πρῶτα τῶ δακτυ-
 λικῶ παρεσχηκότων καὶ τιμησάντων τὸ πρῶτον
 εὐρεθὲν τῆς τέχνης προεδρία· ἐνταῦθα οὖν ὁ Ἡφαι-
 στίων περὶ ἰαμβικοῦ πρῶτον ποιεῖται τὸν λόγον SM)
 οὐχ ὅτι (ὁ ἰαμβος) τῶν ἄλλων τιμιώτερος, ἀλλ' ὅτι
 15 τῶν ἄλλων βραχύτερος· ἀπὸ δὲ τῶν βραχυτέρων
 ἐπὶ τὰ μείζω ἀναβαίνειν ἔθος. (πυρρίχιος μέντοι
 οὐκ ἔχει μέτρον οὐδὲ σπονδεῖος· ἴδιοι δὲ μέτροις
 τῶν δισυλλάβων ὁ ἰαμβος καὶ ὁ τροχαῖος· εἰ δὲ μὴ
 τοῦ τροχαίου ὁ ἰαμβος ἐλάττων ὢν πλήν κατ' ἀρ-
 20 χὰς τέτακται, ἀλλ' οὖν ἅτε ἀπὸ βραχείας ὁ ἰαμβος
 ἀρχόμενος δοκεῖ οὕτως εἶναι. SM.) Διὰ τοῦτο γὰρ
 καὶ ἐξ ἀρχῆς περὶ βραχείας, εἶτα περὶ μακροῦς τὸν
 λόγον ἐποίησατο, ἰαμβικὸν ἡμῖν προειπεῖν βουλό-
 μενος.

25 Ἰαμβος δὲ οὐ πᾶς ἐστὶ λοῖδορος, ἀλλ' ἔστι καὶ

9 Ἀπὸ ἰαμβικοῦ δὲ] ἀπὸ ἰάμβου STuGaisf., ἀπὸ ἰάμβου
 δὲ M 14 ὁ ἰαμβος om. libb. 17 ἴδιοι δὲ μέτροις S, εἶδη δὲ
 μέτρων M 22 εἶτα περὶ μακροῦς] ἢ περὶ μ. M, καὶ περὶ μ. S
 25 ἀλλ' ἔστι καὶ εὐσεβῆς add. MS

εὐσεβής· ἐν κωμῳδίᾳ μὲν γὰρ στωμύλλεται καὶ
λοιδορεῖ, ἐν τραγῳδίᾳ δὲ πενθεῖ· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ
ὑμνοὶ γράφονται τούτῳ, ὥστε καὶ εὐσεβής. (Παρὰ
Καλλιμάχῳ δὲ καινὸν εἶναι δοκεῖ καὶ ὡς ...

5 φέρων ἱάμβον οὐ μάχην αἰείδοντα
τὴν Βουπάλειον. S.)

Ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν καταληκτικῶν ἰάμβων, ὅταν
ἐνδέη μιᾷ συλλαβῇ, ὁ ἱάμβος παραλήγει, καὶ μετ'
αὐτόν ἐστιν ἢ μία συλλαβὴ ἢ τελευταία· ὑπόκειται
10 γὰρ ὁ τελευταῖος πούς ἐνδεῖν μιᾷ συλλαβῇ· ἢ ὁ
τρίβραχυς παραλήγει. Ἄλλ' εἰ μὲν ὁ ἱάμβος παρα-
λήγει μετὰ τῆς τελευταίας συλλαβῆς, γίνεται τὸ
τέλος τοῦ ἰάμβου ἀμφίβραχυς, ἐκ τῆς βραχείας τοῦ
ἰάμβου καὶ τῆς μακρᾶς αὐτοῦ, καὶ τῆς βραχείας
15 τῆς τελευταίας συλλαβῆς· εἰ δὲ ὁ τρίβραχυς παρα-
λήγει, προστίθεμεν καὶ τούτῳ τὴν τελευταίαν συλ-
λαβὴν· καὶ εἰ μακρὰ μὲν εἶη αὕτη, ποιήσει τὸν
τέταρτον παίωνα· εἰ δὲ βραχεῖα, προκελευσματι-
κόν· τὰ δὲ περὶ αὐτοῦ εἰρημένα περὶ μόνης τῆς
20 τοῦ ἰάμβου παραλήξεως εἴρηται· εἰ δὲ σπουδεῖος
εἶη παραλήγων, εἰ μὲν μακρὰ εἶη ἢ λήγουσα, γί-
νεται μολοττός· εἰ δὲ βραχεῖα, παλιμβάκχειος· πάλ-
λιν, εἰ ἱάμβος παραλήγει, τῆς ἐπιφερομένης μακρᾶς
οὔσης, γίνεται βάκχειος. (Εἰ καλῶς γὰρ ἅπαξ τε-
25 τράχρονον λαμβάνει, διατί μὴ καὶ τοὺς ἄλλους; S.)

(Ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ποδῶν ἀπλῶν
τεσσάρων. Ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ποδῶν

1 στωμύλλεται S, στωμυλλεύεται MTu 7 ἐπὶ τῶν κατα-
ληκτικῶν ἰάμβ.] ἐπὶ om. Tu ὅταν ἐνδεῖ MS 10 ἐνδεῖν] ἐν
S 11 παραλήγει om. S 12 γίνεται τὸ τέλος S, λέγεται τ.
τ. MTu 17 ποιήσει τὸν τέταρτον MS, ποιήσοι ἂν τ. τ. Tu
19 περὶ αὐτοῦ εἰρημένα] περὶ om. MS 21 παραλήγων Tu,
om. S, ἢ παραλήγουσα S 24 εἰ] οὐ S

ἀπλῶν ε'. Ἰαμβικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον πο-
δῶν ἀπλῶν η'. Ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν
ποδῶν ἀπλῶν γ', καὶ συλλαβῆς α'. . . . S).

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι πεντάμετρα βραχυκα-
5 τάληκτα καλεῖται, οἶον τὸ

πάτερ Ανκάμβα, ποῖον ἐφράσω τοδί; τίς σὰς παρήειρε.

Καταληκτικὸν δὲ οἶον τὸ τοιόνδε

πάτερ Ανκάμβα, ποῖον ἐφράσω τοδί; τίς σὰς παρή-
ειρε φρέ.

(Ἀκατάληκτον δὲ οἶον

10 πάτερ Ανκάμβα ποῖον ἐφράσω τοδί; τίς σὰς) παρήειρε
φρένας.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐνδέχεται στίχον (μείζονα ἢ) τριακον-
τάσημον εἶναι, ἀλλ' εἰ εὐρεθείη, περίοδος καλεῖται,
ἄχρι τούτου ἔσται ὁ κανὼν. Εἰ δὲ καθαρὰ ἦν τὰ
ιαμβικά, ἐδέχεται καὶ τὰς ἄλλας δύο παραυξήσεις.

15 Ἐπεὶ δὲ οὖν ἐνδέχεται συζυγίας ἑπτασήμους καὶ
ὀκτασήμους, ἕως αὐτῶν ἔστησαν, τὴν μέσην τάξιν
ὀδεύσαντες, δύο ποιήσαντες ἑπτασήμους, καὶ τὴν
κατακλειδα ἑπτάσημον.

2. βακχεῖον] Κατακλείς ἐστίν ὁ μετὰ τὴν τελευ-
20 ταίαν συλλαβὴν πούς, ὃς καὶ ὀφείλεται εἶναι πρὸς
τὸν ποῦν τὸν συνιστῶντα τὸ μέτρον. P. (Ἰστέον)
ὅτι κατακλείς λέγεται ὅτι ἀπῆρτισται ἐκ τοῦ ἀτε-
λοῦς εἰς πόδα τέλειον ἢ τέως ἀτελεῖς παραλήγουσα,

7 καταληκτικὸν δὲ οἶον — 8 παρήειρε φρέ MS, om. Tu
9 ἀκατάληκτον δὲ οἶον — 10 παρήειρε φρένας addidi e scholl.
B. Ultima παρήειρε φρένας omissis prioribus etiam Tu 11
(μείζονα ἢ) om. libb. Gaisf. τριακοντάσημον] τετράσημον M
Tu 13 ἔσται S, ἔστιν MTu 15 οὖν ἐνδέχεται] οὐκ ἐ. libb.
Gaisf. συζυγία ἑπτάσημος καὶ ὀκτάσημος libb. 16 κρᾶσιν
S, τάξιν MTuGaisf. 21 Ἰστέον om. libb. Gaisf.

καὶ ἐποίησε τὸ μέτρον ἀπὸ καταληκτικοῦ ἤγουν ἀτελοῦς ἀκατάληκτον ἤγουν τέλειον. Γίνεται δὲ κατακλείς, ὅτε παραλήγει ὁ ἴαμβος ἐν τοῖς καταληκτοῖς ἤγουν ἀτελέσι μέτροις. Ἐπισφράγισις γάρ
5 ἔστι μέτρον ἢ εἰς ἀμφίβραχυν ἢ εἰς βάκχειον. Γίνεται δὲ οὕτως ἢ τελευταία καὶ περιττεύουσα συλλαβὴ βραχεῖα ἢ μακρά· εἰ μὲν βραχεῖα, συμπλακεῖσα τῷ ἰάμβῳ, ἀμφίβραχυν ποιεῖ· εἰ δὲ μακρά, βάκχειον. Da.

10 3. Μὴ εἰρηκῶς περὶ τῆς τομῆς ἐνταῦθα, ἐν δὲ τῇ κατὰ πλάτος αὐτοῦ πραγματείᾳ καὶ τοῦτο πεποίηκε, σαφῶς δείξας καὶ συμφωνήσας πᾶσιν ὅτι δύο μόναι εἰσὶ τομαὶ τοῦ ἰάμβου, λέγω δὴ πενθήμεμερὲς δύο ἡμισυ ποδῶν καὶ ἑφθήμεμερὲς τριῶν
15 ἡμισυ. S.

ΣΧΟΛ. Β.

[Κεφ. 5'. Περὶ ἰαμβικοῦ.] Τὸ ἰαμβικὸν μέτρον κατὰ μὲν τὸ περιφανέστατον αὐτοῦ μέχρι τοῦ τριμέτρου πρόεισι· κατὰ δὲ τὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐ-
20 ρισκόμενα καὶ μέχρι τοῦ πενταμέτρου παραύξεται. Δέχεται δὲ κατὰ μὲν περιττὰς χώρας τοὺς πέντε τούτους πόδας, ἰαμβον χορεῖον σπονδεῖον δάκτυλον ἀνάπαιστον· εἰς δὲ τὰς ἀρτίους τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, ἰαμβόν φημι καὶ χορεῖον καὶ ἀνάπαι-
25 στον· κατὰ δὲ τὴν ἕκτην χώραν ἰαμβον μόνον ἢ πυρρίχιον. Τρίμετρον δὲ ἔφαμεν, τὸ ἕξ ἔχον πόδας ἢ χώρας, καθὸ κατὰ διποδίαν βαίνοιτο τὸ τοιοῦτον μέτρον. Ὑφίστανται δὲ ἀπὸ τούτου τοῦ μέ-
30 τρου κατὰ ἀφαίρεσίν τε καὶ πρόσθεσιν μονόμετρα τε καὶ δίμετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα. Ἀποθέσεις δὲ αὐτῶν αἴπερ καὶ πάντων· καὶ γὰρ

ἃ μὲν αὐτῶν ἐστὶν ἀκατάληκτα, ἃ δὲ ὑπερκατάληκτα,
ἃ δὲ καταληκτικά, ἃ δὲ βραχυκατάληκτα.

Μονόμετρον μὲν οὖν ἰαμβικὸν βραχυκατάληκτον
τοῦτο

5 φεῦ φεῦ.

λείπει γὰρ ὄλος πούς πρὸς τὸ μονόμετρον ἀπαρτί-
σαι. Ἀκατάληκτον δὲ τοῦτο

φεῦ φεῦ. ἰώ.

καταληκτικὸν δὲ τοῦτο

10 ἄραρεν·

εἰς συλλαβὴν γὰρ ἡ τελευταία χώρα λήγει. Ὑπερ-
κατάληκτον δὲ τοῦτο

πάτερ Λυκάμβα.

ἡ γὰρ διποδία νῦν μιᾷ πλεονάζει συλλαβῇ. Δίμε-
15 τρον δὲ βραχυκατάληκτον μὲν τοῦτο

ἦλιε θοαῖς ἵπποις·

λείπει γὰρ ὄλος πούς εἰς ἀπάρτισιν τῆς διποδίας.
Ἀκατάληκτον δὲ ὡς τοῦτο

ἐρῶ τε δεῦτε κοῦκ ἐρῶ,

20 καὶ μαίνομαι κοῦ μαίνομαι.

καταληκτικὸν δὲ ὡς τοῦτο

ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι.

μιᾷ γὰρ συλλαβῇ λείπει πρὸς τὸ διποδίαν ἀπαρτί-
σαι. Ὑπερκατάληκτον δὲ ὡς τόδε

25 ἔσπειρεν αὐτὸς καὶ πέτρας δή.

μιᾷ γὰρ πλεονάζει τῆς διποδίας.

Τρίμετρον δέ, βραχυκατάληκτον μὲν

πάτερ Λυκάμβα ποῖον ἐφράσω.

λείπει γὰρ ὄλω ποδί. Ἀκατάληκτον δὲ ὡς τὸ

ἦκω φέρων σοὶ τῆς ἐρήμου καρδίας.

καταληκτικὸν δὲ ὡς τὸ

ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ.

ὑπερκατάληκτον δὲ ὡς τόδε

5 πάτερ Λυκάμβρα ποῖον ἐφράσω λόγον; τίς.

Τετράμετρον δέ, βραχυκατάληκτον μὲν ὡς τοῦτο

πάτερ Λυκάμβρα ποῖον ἐφράσω λόγον; τίς σάς.

λείπει γὰρ ὄλω ποδὶ πρὸς τετράμετρον. Ἀκατά-
ληκτον δὲ ὡς τόδε

10 δέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

πλήρεις γὰρ ἔχει τὰς δ' διποδίας. Καταληκτικὸν
δὲ ὡς τόδε

εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρινα·

λείπει γὰρ μιᾷ συλλαβῇ πρὸς τετράμετρον. Ὑπερ-
15 κατάληκτον δέ, ὡς τόδε

οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τὴν φάτταν (?) πεφυρμένην ψυχὴν γε-
ωργεῖν.

Πεντάμετρον δὲ βραχυκατάληκτον μὲν τόδε

πάτερ Λυκάμβρα ποῖον ἐφράσω λόγον; τίς σάς παρήειρε.

ἀκατάληκτον δὲ

20 πάτερ Λυκάμβρα ποῖον ἐφράσω λόγον; τίς σάς παρήειρε
φρένας.

καταληκτικὸν δὲ τόδε

πάτερ Λυκάμβρα ποῖον ἐφράσω λόγον; τίς σάς φρένας σ'
ἀφεῖλεν;

ὑπερκατάληκτον δὲ οὐκ ἔστιν, ὅπου καὶ αὐτὸ τὸ
ἀκατάληκτον σπανιώτατόν ἐστι, διὰ τὸ μὴ βούλε-
25 σθαι τὸν ἴαμβον ἐπὶ πλεόντων λβ' χρόνων ἀνέρ-
χεσθαι.

Ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἰαμβικόν, καλούμενον χω-
 λιαμβικόν, ὃ τοῦ ὀρθοῦ τούτῳ διαφέρει. Τὸ μὲν
 γὰρ ὀρθὸν τὴν τελευταίαν βᾶσιν ἰάμβῳ ἢ πυρρι-
 χίῳ ἀπαρτίζει, καὶ ἀδιαφορεῖ κατὰ τὸν παραλήγοντα
 5 πάντας δεχόμενον τοὺς εἰς ἰαμβον συντελοῦντας
 πόδας, μηδὲν μικρολογούμενον περὶ τὴν τῶν συλ-
 λαβῶν ποσότητα· τὸ δὲ χωλὸν τὴν μὲν κατακλείδα
 ἦτοι τὴν βᾶσιν, σπονδειακὴν ἀπαιτεῖ ἢ τροχαϊκὴν
 πάντως διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς τελευταίας συλλαβῆς·
 10 τὸν δὲ παραλήγοντα πόδα οὐ μόνον δισύλλαβον,
 ἀλλὰ καὶ ἰαμβον πάντως ἢ σπονδεῖον, ἰαμβον μὲν
 ὡς τόδε

ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος, οὐ γὰρ ἄλλ' ἦκω.

σπονδεῖον δὲ ὡς τοῦτο

15 ἐπ' ἄκρον ἔλκων ὥσπερ ἀλλᾶντα ψύχων.

καὶ περὶ ἰαμβικοῦ τῶσαῦτα.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΙΑΜΒΙΚΟΥ. Τὸ ἰαμβικὸν μέτρον
 ἐστὶ μὲν ἑξάμετρον· διαιρεῖται δὲ εἰς δύο. Τὸ μὲν
 γὰρ αὐτοῦ καλεῖται τραγικόν τε καὶ κωμικόν, ᾧ
 20 καὶ τῶν παλαιῶν οἱ πολλοὶ ἐχρήσαντο· δέχεται δὲ
 τοῦτο ἐν μὲν τῇ πρώτῃ καὶ τρίτῃ καὶ πέμπτῃ βᾶ-
 σει πόδας ε', δάκτυλον, σπονδεῖον, χορεῖον, ἀνά-
 παιστον, καὶ τὸν ὁμώνυμον ἰαμβον, ἐν δὲ τῇ δευ-
 τέρῃ καὶ τετάρτῃ τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους,
 25 τοῦτ' ἔστιν ἀνάπαιστον, χορεῖον καὶ ἰαμβον, ἐν δὲ
 τῇ ἕκτῃ ἰαμβον ἢ πυρρίχιον· δεῖ γὰρ αὐτὴν εἶναι
 πάντως δισύλλαβον, καὶ τὴν μὲν πρὸ τέλους εἶναι
 βραχεῖαν, τὴν δὲ ἐπὶ τέλους ἀδιάφορον. Τὸ δὲ ἕτε-
 ρον τοῦ ἰαμβικοῦ μέρος καλεῖται καθαρὸν τε καὶ
 30 τρίμετρον· τούτῳ δὲ ὀλίγοι τῶν ἀρχαίων ἐχρήσαντο·
 δέχεται δὲ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ βᾶσει ἰαμβον καὶ σπον-

δειον, ὁμοίως καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ·
 ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ καὶ τετάρτῃ ἱαμβον μόνον· ἐν δὲ
 τῇ ἕκτῃ ἱαμβον ἢ πυρρίχιον. Ἐκλήθη δὲ ἱαμβος,
 ἀφ' οὗ τὸ μέτρον παρονομάζεται ἱαμβικόν, ἐπεὶ περ
 5 οἱ ὑβρίζειν καὶ λοιδορεῖν τινὰς βουλόμενοι τούτῳ
 ἔχρῳντο τῷ μέτρῳ· ἱαμβίζειν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ
 τὸ ὑβρίζειν, ὅπερ ἐστὶ καὶ πικρίας ἀνάμεστα ῥή-
 ματα λέγειν· ἢ ἀπὸ Ἰάμβης οὕτω καλουμένης κό-
 ρης, ἣτις αἰσχρῶς ὑβρισθεῖσα ἀγχόνῃ κατέλυσε τὸν
 10 βίον, ὅπερ καὶ αἱ Λυκαμβίδες ἐπὶ τοῖς Ἀρχιλόχου
 ποιήμασι. Καὶ διὰ τοῦτο φασι συντεθῆναι τὸν ἱαμ-
 βον ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, διὰ τὸ τὴν ὑβριν ἐκ
 βραχείας ἀρχομένην αἰτίας εἰς μέγα λήγειν κακόν.
 Μαρτυρεῖ δὲ τῷ λεγομένῳ Ὅμηρος ὁ σοφώτατος
 15 ἥτ' ὀλίγη μὲν, λέγων, πρῶτα κορύσσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει (Δ 442).

Πόδες οὖν τοῦ ἱαμβικοῦ μέτρου ἕξ· ἱαμβος, χορεῖος,
 σπονδεῖος, δάκτυλος, ἀνάπαιστος, πυρρίχιος. Με-
 τρεῖται δὲ τὸ ἱαμβικόν κατὰ διποδίαν, ὅθεν καὶ
 20 τρίμετρον λέγεται, εἰ γὰρ καὶ ἑξάμετρον ἔφημεν
 αὐτὸ ἐν τῇ ἀρχῇ, ἀλλ' ἀπλῶς εἶπομεν, ἀντὶ τοῦ
 ἑξάποδον.

Τοῦ δὲ ἱαμβικοῦ μέτρου χαρακτηῆρές εἰσι τέσσα-
 ρες, τραγικός, κωμικός, σατυρικός, καὶ οὕτω πως
 25 ἰδίως λεγόμενος ἱαμβικός. Καὶ ἐστὶ τραγικοῦ μὲν
 ἴδιον, τὸ ἐπὶ πλεῖστον μὲν ἐκ σπονδείων καὶ ἱαμ-
 βων συγκεῖσθαι, σπανίως δὲ καὶ ἓνα τρισύλλαβον
 ἐπιδέχεσθαι, οἶον

ἦκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίαν χθόνα

30 Διόνυσος, ὃν τίκτει πόθ' ἢ Κάδμου κόρη.

κωμικοῦ δὲ ἴδιον, τὸ καὶ ἐκ τρισυλλάβων ὡς ἐπὶ
 τὸ πλεῖστον συγκεῖσθαι, οἶον

καὶ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμόσαι καθ' ἱερῶν.

ἴδιον δὲ σατυρικοῦ τὸ μέσον εἶναι τραγικοῦ καὶ
κωμικοῦ, ἤγουν δέχεσθαι καὶ τοὺς τρισυλλάβους
μὴ κατακόρως, οἶον

5 ἥδ' ἄγκος ὑψίκρημνον ὄρεσι περιδρομον.

ἴδιον δὲ ἰαμβικοῦ, τὸ δισυλλάβους μόνους ἐπιδέχε-
σθαι πόδας, καὶ μάλιστα ἰαμβον, οἶον

πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε.

[Κεφ. ζ.] ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΥ.

10 Τὸ μὲν Ἀνακρεόντειον οἱ ἀρχαῖοι τὸ δίμετρον ἰαμβι-
κόν φασι, τὸ καὶ ἀκατάληκτον, ὅπερ καὶ ὀκτασύλ-
λαβόν ἐστιν, ἐπιδεχόμενον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην
καὶ τρίτην χώραν, ἰαμβον καὶ σπονδειον, ὡς ἔθος·
κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἰαμβον μόνον· κατὰ δὲ τὴν
15 τετάρτην ἰαμβον ἢ πυρρίχιον, διὰ τὸ ἀδιάφορον
τῆς τελευταίας συλλαβῆς. Οἱ δὲ νεώτεροι διαιροῦ-
σιν αὐτὸ εἰς τε κῶλα ἕξ καὶ εἰς δύο· καὶ τὰ μὲν
ἕξ κῶλά φασιν οἴκους, τὰ δὲ δύο κουκούλιον· καὶ
ἐπιδέχονται οἱ μὲν οἴκοι ἀνάπαιστον καὶ δύο ἰαμ-
20 βους καὶ περιττὴν συλλαβὴν, οἶον
ἀπὸ τοῦ λίθου τὸ ρεῖθρον.

καὶ

ἀπὸ τῆς φίλης ἐρήμου.

Τὸ δὲ τούτων κουκούλιον σύγκειται ἕκ τε τοῦ ἐλάσ-
25 σονος τῶν δισυλλάβων ποδῶν, τουτέστι τοῦ πυρρι-
χίου, καὶ ἕκ τοῦ μείζονος, ἥτοι τοῦ σπονδείου· καὶ
ἔχει ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώραις τὸν ἐλάσσονα, ἐν
δὲ ταῖς ἀρτίοις τὸν μείζονα, οἶον

ἀρετῆς εὐστεφάνου ἄνθεα δρέψας

30 ἀγίων περσιδάμου κόσμου αἴων,

καὶ

Ζαχαρίου μεγάλου πάγκλυτε κοῦρε.

Τινὲς δὲ συντάττουσιν αὐτοῖς καὶ ἕτερον ἕξ ἐνὸς τῶν τετρασυλλάβων ποδῶν τὴν συστροφήν ἔχοντα, ἤγουν ἕξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον ἀκατά-
 5 ληκτον, ὃν καὶ ἀνακλώμενόν φασι, ἐπιδεχόμενον δὲ τομὴν ἐφθημιμερῆ, τουτέστι μετὰ τὰς τρεῖς τοῦ δευτέρου ποδὸς περαιομένην τὴν τομὴν εἰς μέρος λόγου, οἶον

10 ἀρετῆς ἔργα φέρειν ἔμπονος ἦβη.

Ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀπὸ χοριάμβου ἄρχεται ὁ τοιοῦτος στίχος, εἶτα ἔχει τὸν ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς τελευταίας, καθὰ τῷ ἀγίῳ Σωφρονίῳ καὶ ἄλλοις ἀρχαιοτέροις δοκεῖ, οἶον

15 Χριστιανῶν μακάρων ἔλθετε παῖδες.

Καὶ οὕτω μὲν ἐκ τριῶν τετρασυλλάβων· εἰ δὲ βού-
 λει ἐκ δισυλλάβων ἕξ, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ χώρᾳ, τρο-
 χαίου, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἰάμβου, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ,
 πυρριχίου, ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ, σπονδείου, ἐν δὲ τῇ
 20 πέμπτῃ, πάλιν πυρριχίου, ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ, τροχαίου
 ἢ σπονδείου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Εἰς κεφ. σ'. Περὶ τροχαϊκοῦ

ΣΧΟΛ. Α.

1. Ἀκολουθῶς ὁ λόγος μετὰ τὸ ἰαμβικὸν ἦκει
 25 ἐπὶ τὸ τροχαϊκόν· (γένεσις γὰρ τροχαϊκῶν ἰαμβος·

24 Ἀκόλουθος ἦν ὁ λόγος — ἦκειν S

ἐπεὶ καὶ ἐν ἀμφοῖν γένος· ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς ὀρ-
 μᾶται ἐπιπλοκῆς τὰ τε ἰαμβικὰ καὶ τὰ τροχαϊκὰ τῆς
 καλουμένης τρισημοῦ ἢ ἑξασημοῦ δυαδικῆς, ὥστε
 τῷ εἶδει μόνῳ τοῦ ἰαμβικοῦ διαφέρει· καὶ τὸ εἶδος
 5 δὲ αὐτοῦ γέγονεν ἐκ τῆς συνθέσεως τοῦ σχήματος·
 ἐπὶ μὲν γὰρ ἰάμβου πρώτη ἢ βραχεῖα, ἐπὶ δὲ τρο-
 χαίου δευτέρα· διαλαβόντας οὖν περὶ τοῦ ἰάμβου
 ἀναγκαῖον ἦκειν καὶ ἐπὶ τὸν τροχαῖον· ἀναγκαίως
 οὖν μετὰ τὸ ἰαμβικὸν εἰς τὸ τροχαϊκὸν ἔρχεται. MS.)
 10 ἄμφω γὰρ μιᾶς ἐπιπλοκῆς εἰσὶ, τῆς καλουμένης τρι-
 σήμου ἢ ἑξασημοῦ δυαδικῆς· ἄλλως τε καὶ ἀντιπα-
 θῆς ἐστὶν αὐτῶν, καὶ εὐπρεπῆς ἑκατέρω τομῇ· γέ-
 νεσίς τε ἐστὶν ἑκατέρῳ ἢ αὐτῇ· καὶ γὰρ τῷ ἰαμβικῷ
 εἰ προσθείης κατ' ἀρχὴν μακρὰν συλλαβὴν, τροχαϊ-
 15 κὸν ποιήσεις· εἰ δὲ τῷ τροχαϊκῷ βραχεῖαν, ἰαμβι-
 κὸν· ἔπειθ' ὁ ἰάμβος κατὰ τὰς περιττὰς τοὺς πέντε
 δέχεται, κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους τοὺς τρεῖς· τὸ δὲ τρο-
 χαϊκὸν τοῦναντίον. (Κοινὸς δὲ ἀμφοῖν πούς ὁ σπον-
 δεῖος· ἐπεὶ (ἐν) τῷ μὲν ἰαμβικῷ συνήρξατο, τῷ δὲ
 20 τροχαϊκῷ συνανεπαύσατο. Διὸ ἐν μὲν ἰαμβικῷ ἐν
 ταῖς πρώταις ἐτίθητο, ἐν δὲ τροχαϊκῷ ἐν ταῖς δευ-
 τέραις. Κοινὸς δὲ ἀμφοῖν καὶ ὁ δάκτυλος, τῷ τοῦ
 μὲν εἶναι ἀρχὴν, τοῦ δὲ τέλος. Καλεῖται δὲ ἢ ἐπι-
 πλοκὴ αὐτῶν τρισημος ἢ ἑξάσημος. Ὅτι εἰ μὲν
 25 κατὰ μονοποδῖαν βαίνεται ταῦτα τὰ μέτρα, τρεῖς
 χρόνους ἔχει, εἰ δὲ κατὰ διποδῖαν, ἕξ· σημασίαι δὲ
 οἱ χρόνοι παρὰ τοῖς μετρικοῖς καλοῦνται. Καὶ ἀν-
 τιπαθῆ δὲ λέγεται ταῦτα τὰ μέτρα ἀλλήλοις· τὸ μὲν
 γὰρ ἀπὸ βραχείας ἄρχεται, καὶ εἰς μακρὰν λήγει·

3 τρισημοῦ ἢ] τριμέτρον libb.Gaisf. 14 προσθῆς M
 19 (ἐν) τῷ μὲν ἰαμβικῷ — τροχαϊκῷ] τῷ μ. ἰάμβω — τροχαίῳ
 libb.Gaisf. 20 Διὸ ἐν μὲν ἰαμβικῷ] ... ἰάμβω libb.Gaisf.

τὸ δὲ τροχαϊκὸν ἀπὸ μακροῦς ἀρχόμενον εἰς βρα-
 χεῖαν λήγει. Ἰστέον ὅτι τὸ τροχαϊκὸν κατὰ συζυ-
 γίαν μετρεῖται· καὶ ἔστιν ἡ συζυγία ἤτοι διτροχάιος
 ἐξάχρονος, ἢ ἐπίτριτος δεύτερος ἐπτάχρονος· ἢ πεν-
 5 τασύλλαβος ἐκ χορείου καὶ τροχαίου ἐξάχρονος, ἢ
 χορείου καὶ σπονδείου ἐπτάχρονος ἢ δακτύλου καὶ
 τροχαίου ἐπτάχρονος· ἢ ἐξασύλλαβος ἐκ δακτύλου
 καὶ χορείου ἐπτάχρονος, ἢ ἐκ δύο χορειῶν ἐξάχρο-
 νος. Τὸν δὲ λήγοντα πόδα λαμβάνει τροχαίου ἢ
 10 σπονδείου, τὸ δὲ χωλὸν σπονδείου τὸν παραλήγοντα.
 Λαμβάνει δὲ εἰς συζυγίαν καὶ δακτύλου καὶ σπον-
 δείου καὶ δακτύλου καὶ ἀναπαίστου ὀκτάχρονον, ἢ
 χορείου καὶ ἀναπαίστου ἢ χορείου καὶ δακτύλου
 ἐπτάχρονον. MS.)

15 2. τετράσημον] Σημασίαι οἱ χρόνοι παρὰ τοῖς
 μετρικοῖς καλοῦνται.

3. νῦν δέ μοι] Τοῦτο τὸ τροχαϊκὸν δίμετρον
 καταληκτικὸν ἐστὶ τὸ καλούμενον Εὐριπίδειον ἢ
 Ληκύθιον, ἀπλῶν ποδῶν τριῶν καὶ μιᾶς συλλα-
 20 βῆς. Ληκύθιον δὲ φασιν αὐτὸ ἢ δι' Ἀριστοφάνην
 σκώπτοντα τὸ μέτρον τὸ ἐφθημιμερὲς Εὐριπίδου, τῷ

Θοαῖσιν ἵπποις. Ἀ. ληκύθιον ἀπώλεσεν,

ἢ διὰ τὸν βόμβον τὸν τραγικόν· βόμβος γὰρ γίνε-
 ται περὶ τὸ ληκύθιον ἐκ τοῦ ἐμπεριεχομένου αὐτῷ
 25 ἀέρος κινουμένου, ἢ ὑπὸ πνεύματος ἀνδρὸς ἢ ὑπ'
 ἄλλου· διὸ καὶ Καλλίμαχος μοῦσαν ληκυθίαν τὴν
 τραγωδίαν λέγει. (Ἰστέον δὲ ὅτι τοὺς τραγικοὺς
 ληκύθους ἐκάλουν· ὅθεν καὶ Καλλίμαχος φησιν

6 σπονδείου ἐπτάχρονος S, σπ. ἐξάχρονος. M 9 τροχαῖον
 ἢ σπονδείου] τρ. ἢ χορείου libb. Gaisf. 17 Τοῦτο τὸ τροχαϊ-
 κὸν M, τοῦτο τὸ om. Tu Gaisf. 21 τῷ] τὸ libb. 24 περὶ
 τὸ ληκύθιον MTu, παρὰ τὸ λ. S

ἥτις τραγῳδὸς μούσα ληκυθίζουσα.
ἄλλοι δὲ κομποληκίθους. S.)

4. Ζεῦ πάτερ] Τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτι-
κόν, ἢ ἀκέφαλον ἰαμβικόν, πέντε πόδας ἔχον καὶ
5 συλλαβήν.* (καὶ ἐστὶ τροχαϊκὸν καταληκτικὸν εἰς
συλλαβήν M) ἀκέφαλον δὲ φασιν αὐτὸ εἶναι ὡς
πρὸς ἰαμβον· ἐὰν γὰρ δέξηται ἔξωθεν βραχειαν
συλλαβήν, ἰαμβος γίνεται. Ἐπειδὴ δὲ ἀδύνατον
ἐστὶν ὑπερβῆναι στίχον οἴουδῆποτε τοὺς λβ' χρό-
10 νους, διὸ βραχεϊαν ἔφαμεν δέχεσθαι, (μακρὰν δὲ οὐ.
Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως διατηρεῖσθω· ἐν δὲ τῇ ... M).

5. (Τοῦτο δὲ τὸ τετράμετρον γίνεται καὶ χωλόν]
Τοῦτο ἰστέον ὅτι M) εἰ παραλήγει ὁ σπονδεῖος τοῖς
καταληκτικοῖς, χωλὸν ἀποτελεῖ τὸ μέτρον· ἢ γὰρ
15 πρὸ τῆς καταληγούσης συλλαβῆς χώρα περιττῆ
ἐστὶν· ἐβδόμη γάρ. (Οὐκ ἐμπίπτει δὲ ἐν τῷ τρο-
χαϊκῷ κατὰ τὰς ἀνίσους ὁ σπονδεῖος· εἰ γὰρ ἐμπε-
σεῖ, χωλὸν γίνεται τὸ μέτρον. M.)

6. ἔρχεται] Τροχαϊκὸν πεντάμετρον καταληκτι-
20 κόν, τὸ καλούμενον Καλλιμάχειον, ἐστὶ ποδῶν ἀπλῶν
θ', καὶ μιᾶς συλλαβῆς. Καλῶς δὲ εἶπε καίπερ ὄντι
ὑπερμέτρῳ· ἐν γὰρ τῷ πενταμέτρῳ ἔχοντι δέκα πό-
δας εὐρίσκονται καὶ τετράχρονοι καὶ ὑπερβαίνουσι
τοὺς λβ' χρόνους.

25 7. κάρφεται] Τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατά-
ληκτον, ὃ καλεῖται Ἰθυφαλλικόν, τρεῖς ἔχον τροχαί-

4 ἔχον] ἔχει M 8 δὲ ἀδύνατον] δὲ om. M 12 (Τοῦτο
δὲ — 13 ἰστέον ὅτι) nec in libro nec a Gaisfordio ab iis quae
praecedunt separatim. * 19 πεντάμετρον] τετράμετρον M
20 ἐστὶ ποδῶν M, ποδῶν STuGaisf. 22 ἐν γὰρ τῷ πεντα-
μέτρῳ S, om. MTuGaisf. πόδες. Εὐρίσκονται M'TuGaisf.
23 καὶ τετράχρονοι] καὶ om. S 26 τρεῖς ἔχον] τοῦτο δὲ τρεῖς
ἔχει MS

ους, διὸ καὶ βραχυνκατάληκτον αὐτὸ λέγει· λέγεται δὲ ἰθυφαλλικόν, ἐπειδὴ τῷ ῥυθμῷ τούτῳ ἐκέχρητο ἐν τῇ τοῦ ἰθυφάλλου πομπῇ. (Εἰσὶ γὰρ δ' δάκτυλοι καὶ τρεῖς τροχαῖοι. S.)

5 8. ἰαμβικῷ] Δῆλον ὅτι τριμέτρῳ. (αὐτὸ)] τὸ ἰθυφαλλικόν· μετὰ (γὰρ) τὸν ἰαμβον τέθεικε πάλιν τρεῖς τροχαίους, ὃ ἔστι τὸ ἰθυφαλλικόν. S.)

9. οἱ δὲ κωμικοὶ] Ὡσπερ ἐπὶ τοῦ ἰαμβικοῦ κατὰ τὰς ἀρτίους τὸν ἀνάπαιστον ἐλάμβανον οἱ κωμικοί,
10 οἱ δὲ τραγικοὶ καὶ ἰαμβοποιοὶ σπανίως· οὕτω καὶ ἐνταῦθα δακτύλῳ κατὰ τὰς περιττὰς φησι χρῆσθαι τοὺς κωμικοὺς διὰ τὸ ὁμιλητικὸν καὶ τὸ βούλεσθαι δοκεῖν τὸ μέτρον εἶναι διαλελυμένον. Τῆς γὰρ πρώτης τοῦ σπονδείου μακρᾶς εἰς δύο βραχείας δια-
15 λυομένης ἀνάπαιστος γίνεται· ὁμοίως δὲ καὶ τῆς δευτέρας διαλυομένης ὁ δάκτυλος.

ΣΧΟΛ. Β.

[Κεφ. η'. Περὶ τροχαϊκοῦ.] Ἔστι δὲ τὸ τροχαϊκὸν ὡσαύτως κατὰ τε τὰς τῶν ποδῶν παραυξήσεις
20 καὶ τὰς τομὰς καὶ ἔτι τὰς ἀποθέσεις (καὶ μὴν καὶ κατὰ τὸ σεσινῶσθαι τὰς βάσεις οὐ φαύλῳ τινὶ τοῦ ἰαμβικοῦ διαφέρον S). Βαίνεται δὲ παραπλησίως ἐκείνῳ κατὰ διποδίαν (δέχεται δὲ τὸ τρίμετρον αὐτοῦ πόδας ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς τροχαῖον ἰαμβον τρίβρα-
25 χυν ἥτοι χορεῖον δάκτυλον, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίαις τροχαῖον τρίβραχυν ἥτοι χορεῖον σπονδείου δάκτυλον

2 τῷ ῥυθμῷ om. Tu 3 δ' δάκτυλοι] καὶ δάκτυλοι lib. Gaisf. 5 ἰαμβικῷ δῆλον ὅτι τριμέτρῳ τὸ ἰθυφαλλικόν. μετὰ τὸν ἰαμβον lib. Gaisf. 9 οἱ κωμικοὶ — 10 ἰαμβοποιοί] οἱ ἰαμβοποιοὶ καὶ οἱ κωμικοί, οἱ δὲ τραγικοὶ S 11 δακτύλῳ — περιττὰς] τῷ κατὰ τὰς π. δακτύλῳ MS 15 ὁμοίως δὲ καὶ] δὲ om. MS 22 παραπλησίως ἐκείνῳ S, π. ἐκείνοις rell.

ἀνάπαιστον S). Ἐπισημότατα δ' αὐτοῦ (καὶ παρὰ πολλοῖς φερόμενα S) τό τε δίμετρον καταληκτικὸν καὶ ἔτι τὸ τρίμετρον καταληκτικὸν ὃ τινες καὶ ἀκέφαλον ἱαμβον καλοῦσι (ὅτι μιᾷ συλλαβῇ λείπει κατ' 5 ἄρχαν ἱαμβικὸν τρίμετρον εἶναι om. S) καὶ ἔτι τὸ τετράμετρον (περὶ ὧν ἤδη εἰρήσεται. Ἄλλ' ἀναλάβωμεν ἄνωθεν τὸν λόγον S).

Μονόμετρον μὲν οὖν τροχαϊκὸν βραχυκατάληκτον ὡς τοῦτο

10 Ζεὺς με.

ἀκατάληκτον (δὲ ὡς τόδε S)

κάρφεται γάρ.

καταληκτικὸν

Ζεῦ πάτερ.

15 ὑπερκατάληκτον

ἔρχεται πολὺς.

Δίμετρον δὲ βραχυκατάληκτον μὲν

κάρφεται γὰρ ἤδη.

ὃ καὶ ἰθυφαλλικόν. ἀκατάληκτον δὲ

20 οὐδ' Ἀμειψίαν ὄρατε.

καταληκτικὸν δὲ

νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων.

(ὃ καὶ Εὐριπίδειον om. S). ὑπερκατάληκτον δὲ

οὐδ' Ἀμειψίαν ὄρατε νῦν.

25 Τρίμετρον δὲ βραχυκατάληκτον μὲν ὡς τοῦτο

οὐδ' Ἀμειψίαν ὄρατε πτωχόν.

ἀκατάληκτον δὲ

4 λείπει κατ' ἄρχαν] λ. κ. ἀρχὰς libb. Gaisf.
 ἰθυφαλλικόν] τοῦτο δὲ καὶ ἰθ. καλεῖται S

19 ὃ καὶ

νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων θούριος Ἄρης (!).
καταληκτικὸν δὲ ὃ καὶ ἰαμβον ἀκέφαλον ἔφαιμεν
καλεῖσθαι

Ζεῦ πάτερ γάμον μὲν οὐκ ἔδαισάμην.

5 ὑπερκατάληκτον δὲ

ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας.

Τετράμετρον δὲ βραχυκατάληκτον μὲν

οὐδ' Ἀμειψίαν ὁρᾶτε πτωχὸν ὄνθ' ἔν' ἡμῶν.

ἀκατάληκτον δὲ

10 κλυθί μεν γέροντος εὐέθειρα χρυσόπεπλε κούρα.

καταληκτικὸν δὲ

ἐρξίη πῆ δηῦτ' ἄνολβος ἀθροῖζεται στρατός.

ὑπερκατάληκτον δὲ

κλυθί μεν γέροντος εὐέθειρα χρυσόπεπλε νῦν κούρα.

15 Πεντάμετρον δὲ βραχυκατάληκτον μὲν τότε

ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ' οἰνηρᾶς δέ.

(ἀκατάληκτον δὲ τὸ αὐτὸ προσκειμένου τῷ τέλει
τοῦ Χίου. καταληκτικὸν δὲ τὸ αὐτὸ πάλιν λείπου-
τος τοῦδε τοῦ συνδέσμου

20 ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ' οἰνηρᾶς Χίου.
ὑπερκατάληκτον δὲ οὐκ ἔστιν ὡσπερ οὐδὲ ἐν τῷ
ἰαμβικῷ om. S.)

Ἔστι δὲ καὶ χωλὸν τροχαϊκὸν τετράμετρον κα-
ταληκτικὸν (ὃ τὸν παραλήγοντα πόδα σπονδεῖον ἔχει

25 om. S) ὡς τότε

μητροτίμῳ δῆτ' ἐμὲ χρεὶ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.

4 ἔδαισάμην] ἐδησάμην S   6 διατμήξας] διανήξας F1
BS, διανύσας Tu   12 δῆτ' ἄνολβος S   26 μητροτίμῳ B1.2,
μηπροτίμῳ F1, μῆ προτίμα Tu

χωλὸν δὲ λέγεται ὅτι τὸν παραλήγοντα πόδα σπον-
 δεῖον ἔχει ὃν ἀποστρέφεται τὰ καταληκτικὰ τρο-
 χαϊκά· ταῦτα γὰρ φιλεῖ τὴν κατακλειδα ἢ χορεῖον
 ἢ τροχαῖον φέρειν· τροχαῖον

5 Ἐρξίη πῆ δηῦτ' ἄνολβος ἀθροῖζεται στρατός·

χορεῖον

τῶν πολιτῶν ἄνδρας ὑμῶν δημιουργὸν ἀποφανῶ.

(Τοσαῦτα καὶ περὶ τροχαϊκοῦ. Ἐξῆς δὲ περὶ
 δακτυλικοῦ λεκτέον. S.)

10

Εἰς κεφ. ζ'. Περὶ δακτυλικοῦ

ΣΧΟΛ. Α.

1. Τοῦ ἠρωϊκοῦ μέτρου εἰσὶν ὀνομασίαι πέντε·
 Δακτυλικόν, ἀπὸ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀρμόζοντος
 αὐτῶ, (δάκτυλος δὲ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου μέρους εἰ-
 15 ρηται, ὡσπερ καὶ πούς καὶ βάσις MS). Ἡρῶον,
 ἀπὸ τοῦ τὰς πράξεις τῶν ἠρώων τούτῳ γεγράφθαι
 τῷ μέτρῳ· ἢ ὅτι εὐρωστον τοῦτο τὸ μέτρον ὡς καὶ
 οἱ ἠρωες. Πυθικόν, ἀπὸ τοῦ τὸν Πύθειον τούτῳ
 κεχρηῆσθαι τῷ μέτρῳ. Ἔπος κατ' ἐξοχὴν, ἀπὸ τοῦ
 20 ἔπεσθαι τὰς βάσεις ἀλλήλαις, (ἐντεῦθεν γὰρ καὶ
 τὴν τοῦ ἔπους ἀρετὴν ἐστὶν ἰδεῖν· τὰ γὰρ εὐρυθμα
 τῶν ἐπῶν οὐ συναπαρτιζομένας ἔχει τὰς βάσεις τοῖς
 μέρεσι τοῦ ὅλου, ὡς τὸ Ἵβριος εἵνεκα τῆσδε· ἄρ-

1 χωλὸν δὲ λέγεται S, ... λέγει rell. 13 τοῦ ἀρμοσίζον-
 τος αὐτὸ S 16 γράφεσθαι τῷ μέτρῳ S 17 ἢ ὅτι σύντομον
 τοῦτο ἢ εὐρωστον S ὡσπερ καὶ οἱ ἠρωες S 19 Ἔπος κατ'
 ἐξοχὴν Tu, κατ' ἐξ. om. MS 20 ἀλλήλαις, καὶ τῶν ἄλλων
 ἀρχαιότερον εἶναι. Ἐξάριθμον ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βάσεων
 T 21 ἰδεῖν] ἐλεῖν S 23 τοῦ ὅλου om. S ἄρρυθμον]
 ἄρρυθμον libb.Gaisf.

ρhythμον γὰρ τοῦτο. Λέγεται δὲ τὸ ἠρωϊκὸν καὶ
ἑξάμετρον, ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βάσεων.

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι σχεδὸν πάντες μετρικοί, ὅπερ
ἔφημεν, ἀπὸ τοῦ δακτυλικοῦ φασὶν ἄρχεσθαι, καὶ
5 τιμὴν ταύτην ἀπονέμειν τῷ μέτρῳ καὶ τῷ τὸ μέτρον
εὐρόντι· ὁ δὲ ἀπ' ἐλάσσοнос ἀρξάμενος Ἑφαιστίων
ἀπὸ τρισήμου τὸν λόγον ποιεῖται δυαδικῆς· ἐπελ-
θῶν δὲ ἐπὶ τὴν τετρασήμον, τοῦ τετρασήμου προῶ-
τον τέθεικε δακτυλικόν. Δακτυλικοῦ δὲ εἶδη μὲν
10 πλείονα καὶ τῶν πλειόνων μεγεθῶν ἐπώνυμα· τὸ
δὲ ἐνδοξότατον ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει τὸ ἑξάμετρον κα-
ταληκτικόν, καὶ διὰ τοῦτο οἶμαι καὶ ἠρῶον προσα-
γορεύεται. Δακτυλικὸν μὲν οὖν τὸ γένος ὠνόμα-
σται καὶ τὸ ἀναπαιστικόν· πάντα γὰρ τὸν ἐν ἴσῳ
15 λόγον δακτυλ(ικ)ὸν καλοῦσιν οἱ ῥυθμικοί· ὥσ-
περ γὰρ τὰ μέτρα ὠνόμασται τοῦ σώματος, οὕτω
καὶ τὰ μέτρα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπώνυμα εἶναι κρουμά-
των. Ἐπεὶ οὖν καὶ πύς τις καλεῖται καὶ βάσις
καὶ δάκτυλος ὠνόμασται· ἰδίως δὲ τοῦτο ἠρῶον
20 προσαγορεύεται, ὡς τῶν ἄλλων πρότερον ἢ ἀρχαιό-
τερον, καθὸ καὶ ἠρωας καλοῦμεν τοὺς τῆς γενέσεως
προλαβόντας τὴν τύχην· ἔνιοι δὲ φασιν ἐπεὶ τὰ
ἠρωϊκὰ διηγήματα τούτῳ τῷ μέτρῳ καταμετρεῖται.
Δεῖγμα δὲ ἢ τοῦ Ὀμήρου ποίησις καὶ Ἑσιόδου καὶ
25 ὁ Κύκλος πᾶς. Τὸ δὲ μέγεθος τὸ καταληκτικὸν καὶ
ἰδίως αὐτὸ τοῦτο καλεῖται ἔπος· τὸ γὰρ αὐτὸ τῶν
ἄλλων ἀρχαιότερον ὄν, καὶ τὸ κοινὸν πάντων ὄνομα

2 ἑξάμετρον] ἑξάριθμον M 5 τῷ τὸ μέτρον εὐρόντι] τὸ
μέτρον om. M 7 δυαδικῆς] δακτυλικῆς M 13 γένος] γε-
κῶλον S 14 καὶ τὸ ἀναπαιστικόν om. S cum lacuna. δάκτυ-
λον libb.Gaisf. 17 αὐτοῖς ἐδόκει] αὐτοὶ ποιοῦσιν S 19
τοῦτο ἠρῶον] ἐν αὐτῷ ἠρῶον S 23 διηγήματα S, τῶν διη-
γηματικῶν MGaisf.

προήρπασεν. Ἐπη οὖν καὶ τὰ ἄλλα καλοῦμεν μέτρα· ἰδίως δὲ τοῦτο, καὶ κατ' ἐξοχήν. MS)

2. τέω σ' ᾧ] Αἰολικὸν πεντάμετρον τοῦ ἑξαμέ-
 τρου δακτύλω μεμειωμένον. Τὸ δὲ βραδινῶ ἀντὶ
 5 τοῦ ῥαδινῶ ἐστί, πλεονασμῶ τοῦ β αἰολικῶς.

3. θυρωρῶ] Αἰολικὸν τετράμετρον, τοῦ ἑξαμέ-
 τρου δυσὶ δακτύλοις μεμειωμένον· τὸ δὲ ἑπταθόρ-
 γυιοι ἀντὶ τοῦ ἑπταρόγυιοι.

4. ἠράμαν] Ὁ πρῶτος δισύλλαβος, οἱ δὲ ἐξῆς
 10 τέσσαρες τρισύλλαβοι πόδες συλλαβῶν ιβ'. Καὶ οὕτω
 γίνεται τὸ ὅλον ιδ' συλλαβῶν. Πανταχοῦ γὰρ ἐν
 τῶ Αἰολικῶ ὁ πρῶτος δισύλλαβος ἀδιάφορος.

5. Λογαοιδικὰ ταῦτα καλεῖται, ὅτι ὁ μὲν δάκτυ-
 λος ἀοιδοῖς μᾶλλον ἐπιτήδειος, ὁ δὲ τροχαῖος λογο-
 15 γράφοις. Λογαοιδικὸν οὖν καλεῖται τὸ μέτρον ὡς
 ἐκ δακτύλου καὶ τροχαίου συγκείμενον, ἀοιδικὸν
 μὲν διὰ τὸν δάκτυλον, ἐπειδὴ εὐρυθμος, λογικὸν
 δὲ διὰ τὸν τροχαῖον. Διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ κέχρηται
 αὐτῶ, ὅτε θέλουσι τρέχειν λόγον· τοιαύτη δὲ ἡ ῥη-
 20 τορικὴ καταλογάδην οὔσα.

ΣΧΟΛ. Β.

[Κεφ. θ'.] ΠΕΡΙ ΔΑΚΤΥΛΙΚΟΥ. Τὸ τοίνυν
 δακτυλικὸν βαίνεται μὲν κατὰ μονοποδίαν, αὖξεται
 δὲ μέχρι ποδῶν ἕξ. Ἐχει δὲ διαφορὰς τρεῖς· τὸ μὲν
 25 γὰρ αὐτοῦ ἐστὶ κοινόν, τὸ δὲ Αἰολικόν, τὸ δὲ λο-

1 καλοῦμεν S, καλούμενα M   3 Τοῦτο Αἰολικόν ἐστι M
 7 δυσὶ δ. μ.] δακτύλω μ. δύο S   10 τρισύλλαβοι πόδες συλ-
 λαβῶν Tu, τετρασύλλαβοι ποδῶν M, συλλαβῶν ὅλων S   19
 ὅτι θέλουσι τρέχειν MTu   22 Τὸ τοίνυν δακτυλικὸν S, τοί-
 νυν om. rell. Gaisf.

γαοιδικόν. Τὸ μὲν οὖν κοινὸν κατὰ πᾶσαν χώραν δέχεται ἀδιαφόρως δάκτυλον καὶ σπονδειον· ὑφίστησι δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν δίμετρά τε καὶ τρίμετρα· μονόμετρα γὰρ οὐκ ἔχει, τῷ μὴ βαίνεσθαι κατὰ δι-
 5 ποδίαν· συνέμπτωσιν γὰρ ἂν ἐποίει τῶν τοιούτων μέτρων πρὸς τε τὰ τροχαϊκὰ καὶ ἰαμβικά. Ἔχει δὲ ἀποθέσεις τρεῖς, καταληκτικὸν εἰς τε συλλαβὴν καὶ εἰς δισύλλαβον καὶ ἀκατάληκτον. Καὶ δίμετρον μὲν ἀκατάληκτον, τὸ

10 ὑμῖν μὲν θεοί.

Τρίμετρον δέ, καταληκτικὸν μὲν εἰς συλλαβὴν, ὃ καὶ πενθήμερες καλεῖται καὶ Ἀρχιλόχειον, τὸ ἐν δὲ Βατουσιάδης.

καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον, ὡς τὸ

15 οὐλομένην ἢ μυρί' (A 2).

ἀκατάληκτον δὲ τὸ

Ἄτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι.

Τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν μὲν εἰς συλλαβὴν τὸ καὶ ἐφθήμερες, ᾧ Ἀλκμᾶν κέχρηται

20 ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δῆμος ἅπας.

καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον, τὸ καὶ Ἀρχιλόχειον φαινόμενον κακὸν οἴκαδ' ἄγεσθαι.

ἀκατάληκτον δὲ τὸ Ἀρχιλόχειον, ὃ καὶ δίμοιρον ἔπος λέγεται,

25 οὐκέθ' ὅμως θάλλεις ἀπαλὸν χροῶ.

Πεντάμετρον δέ, καταληκτικὸν μὲν εἰς συλλαβὴν

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν (B 441).

καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον, τὸ καλούμενον Σιμμίειον

1 κατὰ πάσας τὰς χώρας S 4 μονόμετρα γὰρ S, μ. δὲ rell. Gaisf. 6 ἰαμβικά καὶ τροχαϊκὰ S Ἔχει δὲ ἀποθέσεις κτλ.] ἀποθέσεις δὲ τῶν δακτυλικῶν S ubi desunt reliqua.

χαῖρε ἀναξ ἑτάρε ζαθέας μάκαρ ἦβας.

ἄκατάληκτον δὲ

εὐδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος (B 2).

Ἐξάμετρον δέ, καταληκτικὸν μὲν εἰς συλλαβὴν ἐκ
5 τῶν Ὀμηρικῶν οὐκ ἔχομεν· εἴ που δέ τις ἐντύχοι,
ἔστί τὸ μιᾷ συλλαβῇ περιττεῦον τοῦ πενταμέτρου
ἀκαταλήκτου. Καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον,
πάντα τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη. Ἀκατάληκτον δὲ σπάνιον
ἔξ αὐτῶν, ὡς τὸ

10 Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα (ι 347).

Τὸ δὲ δακτυλικὸν τὸ Αἰολικὸν κατὰ μὲν τὰς ἄλλας
χώρας πάσας ἐπιδέχεται ὡσαύτως τῷ κοινῷ τούς τε
δακτύλους καὶ σπονδείους, ὁμοίως καὶ [κατὰ] τὰς
ἀποθέσεις· τὸν δὲ πρῶτον πόδα ἔχει ἓνα τῶν δι-
15 συλλάβων ἀδιάφορον. Ὅτε μὲν οὖν ἐστὶν ἀκατά-
ληκτον, δάκτυλον ἢ ἀμφίμακρον ἔχει τὸν τελευ-
ταῖον πόδα· ἐὰν δὲ καταληκτικόν, εἰς δισύλλαβον
μὲν, σπονδεῖον ἢ τροχαῖον ἔχει τὸν τελευταῖον· εἰς
συλλαβὴν δέ, ἀδιάφορον. Ὑφίστανται δὲ καὶ ἐν
20 τούτῳ κατὰ ἀφαιρέσεις δίμετρα τε καὶ τρίμετρα,
καὶ ἔτι τετράμετρα καὶ πεντάμετρα· μονόμετρα γὰρ
οὐκ ἔχει· καὶ ταῦτα καταληκτικά τε εἰς συλλαβὴν,
καὶ εἰς δισύλλαβον καὶ ἀκατάληκτα . . . . .

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. Τὸ Ἡρωϊκὸν μέτρον
25 ἑξάμετρον ἐστίν· ἔξ γὰρ χώρας ἐπιδέχεται, καὶ κατὰ
μονοποδίαν μετρεῖται. Κατὰ μὲν οὖν τὰς πέντε
χώρας ἐπιδέχεται δάκτυλον καὶ σπονδεῖον ἀδιάφο-
ρον, ἐνίοτε δὲ καὶ παλιμβάκχειον καὶ ἀμφίμακρον·

13 τὰς ἀποθέσεις] κατὰ τὰς ἀποθέσεις lib.ms Gaisf., κ. τ.
προσθέσεις TuFl 23 ἀκατάληκτα ... Ea quae sequuntur in
libb., sunt ipsius Hephaestionis verba inutiliter repetita.

καθαροὺς μέντοι καὶ ἐν τάξει δακτύλων κειμένους. Καθαροὶ δὲ εἰσιν, ὅταν ἀπαρτίζωσιν εἰς μέρος λόγου, καὶ τὴν ἐπιφερομένην λέξιν ἔχωσιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην· καὶ παλιμβάκχειον μὲν, ὡς
5 ἐν τῷ

πλάγχθη· ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε (α 2). ἀπήρτισται γὰρ εἰς μέρος λόγου τὸ πλάγχθη, καὶ ἡ ἐξῆς ἀρχεται ἀπὸ φωνήεντος τοῦ ε. Ἀμφίμακρον δέ, ὡς ἐν τῷ

10 οὐ τί μοι αἰτία ἔσσι, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσι (Γ 164).

καὶ εἰσὶν ἐν τούτῳ τρεῖς ἀμφίμακροι, ἐν τε ταῖς μοι συλλαβαῖς δύο, καὶ ἐν τῇ αἰτίῃ· ἀπηρτισμένοι γὰρ εἰσιν εἰς μέρος λόγου, καὶ τὰς ἐξῆς ἔχουσιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένας. Ἡ δὲ ἕκτη χώρα σπου-
15 δεῖον δέχεται καὶ τροχαῖον· ἐπὶ παντὸς γὰρ μέτρου ἀδιάφορός ἐστιν ἡ τελευταία συλλαβή. Ἡρωϊκὸν δὲ καλεῖται τὸ μέτρον, ἐπεὶ περ Ὅμηρος ὁ ποιητῆς τὰς τῶν ἡρώων πράξεις διεξιὼν τούτῳ κέχρηται τῷ μέτρῳ. Χρῆ δὲ γινώσκειν ὅτι ὁ παλιμβάκχειος
20 εἰς τὴν δευτέραν συλλαβὴν θεραπεύεται, τοῦτ' ἐστιν, ἵνα ἢ αὕτη ἢ δευτέρα συλλαβὴ τοῦ παλιμβακχείου εἰς μέρος λόγου, καὶ ἡ ἐξῆς ἀρχεται ἀπὸ φωνήεντος, οἶον

πλάγχθη· ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε.

25 ὁ δὲ ἀμφίμακρος κατὰ τὴν τρίτην, λήγουσαν καὶ ταύτην ὁμοίως εἰς μέρος λόγου, καὶ τὴν ἐξῆς ἔχουσαν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, οἶον

οὐ τί μοι αἰτία ἔσσι, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν.

Ἔπη δὲ λέγονται κυρίως οἱ τοῦ ἡρωϊκοῦ τούτου
30 μέτρου καὶ ἑξαμέτρου στίχοι.

11 ἐν τε τῇ μοι συλλαβῇ δύο libb. Gaisf.

Περὶ διαφορῶν τῶν ἡρωϊκοῦ. Διαφοραὶ δὲ τῶν ἡρωϊκῶν στίχων εἰσὶν ἑπτὰ· κατενόπλιον, περιοδικόν, βουκολικόν, σαπφικόν, ὑπόρρουθμον, τέλειον καὶ πολιτικόν. Κατενόπλιον μὲν οὖν ἐστὶ τὸ
5 ἔχον δύο δακτύλους καὶ ἓνα σπονδεῖον, οἶον

ὡς φάτο δακρυχέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ (A 357).

Περιοδικὸν δὲ ἐστὶ τὸ ἔχον ἓνα δάκτυλον καὶ ἓνα σπονδεῖον, οἶον

οὐλομένην, ἣ μυρὶ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε (A 2).

10 Βουκολικὸν δὲ τὸ μετὰ τρεῖς πόδας ἀπαρτίζον εἰς μέρος λόγου, οἶον

ἔξ ἐπιδιφριάδος πυμάτοις ἱμάσι δέδεντο (K 475).

Σαπφικὸν δὲ ἐστὶ τὸ ἀρχόμενον ἀπὸ σπονδείου καὶ λῆγον εἰς σπονδεῖον

15 ἄλλοι μὲν ᾧ θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταί (B 1).

Ὑπόρρουθμον δὲ ἐστὶ τὸ καθ' ἕκαστον πόδα ἀπαρτίζον εἰς μέρος λόγου, οἶον

ὑβριος εἵνεκα τῆσδε, σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν (A 214).

Τέλειον δὲ ἐστὶ τὸ ἔχον πάντα τὰ μέρη τοῦ λό-
20 γου, οἶον

πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε (X 59).

Πολιτικὸν δὲ ἐστὶ τὸ ἄνευ πάθους ἢ τρόπου πεποιημένον, οἶον

ἵππους τε ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πενήκοντα (A 679).

25 ὅπερ ταῦτόν ἐστι τῷ λογοειδεῖ.

[Κεφ. ια'.] *Περὶ ἐπῶν χωλῶν* (ἢ καθῶν τοῦ ἡρωϊκοῦ.) *Γίνονται τὰ ἔπη χωλὰ ἢ κατὰ πλεο-*

26 Prorsus hoc capite a reliquorum librorum lectione discrepat S, de qua re cf. annotatio nostra ad Draec. p. 137 H.

νασμὸν ἢ κατ' ἔνδειαν. Ἐκατέρου δὲ τούτων δια-
 ρουμένου κατὰ τε τὴν ἀρχὴν, τὸ μέσον καὶ τὸ τέ-
 λος, γίνονται τρόποι ἕξ· ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ δύο, ὁ
 προκέφαλος καὶ ἀκέφαλος· ἐν τῷ μέσῳ δὲ ὁ προ-
 5 κοίλιος καὶ ὁ λαγαρός· ἐν δὲ τῷ τέλει ὁ δολιχό-
 ουρος, ὃν καὶ μακροσκελῆ φασί, καὶ ὁ μείουρος,
 οὓς καὶ πάθη τῶν στίχων φασί.

Προκέφαλος οὖν ἐστίν, ὅταν ἐν ἀρχῇ πλεο-
 νάσῃ συλλαβῆ, ὡς ἐν τῷ

10 ἢ εἰπέμεναι δμωῆσιν Ὀδυσσεῆος θείοιο (δ 682).

καὶ ἐν τῷ

ἢ οὐχ ἄλις ὅτι γυναῖκας ἀνάκτιδας ἠπεροπεύεις.

πλεονάζει γὰρ ἐν τούτοις ἀμφοτέροις τὸ ἦ.

Ἀκέφαλος δέ, ὅταν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐλλείπη χρόνῳ,
 15 ὡς ἐν τῷ

ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο.

καὶ ἐν τῷ

ὅς ἤδει τά τ' ἐόντα (Α 70).

λείπει γὰρ ἐν τούτοις τῷ πρώτῳ ποδὶ χρόνος εἰς
 20 πρὸς τὴν τοῦ μέτρου σύστασιν.

Προκοίλιος δέ, ὅταν ἐν τῷ μέσῳ πλεονάσῃ ἢ
 συλλαβῆ ἢ χρόνῳ· συλλαβῆ μὲν, ὡς ἐν τῷ

θώρηκας ῥήξιν δηῖων ἀμφὶ στήθεσσι (Β 544).

πλεονάζει γὰρ ἐν δηῖων ἢ ι. χρόνῳ δέ, ὡς ἐν τῷ

25 Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί (Α 17).

πλεονάζει γὰρ ἐν τῷ καὶ χρόνος.

Λαγαρός δέ, ὃν τινες καὶ σφηκοειδῆ καλοῦσιν,
 ὁ κατὰ τὸ μέσον ἐλλιπῆς χρόνῳ ἢ συλλαβῆ, ὡς ἐν τῷ

βῆ δ' εἰς Αἰόλου κατὰ δώματα (κ 60).

30 ἐλλείπει γὰρ κατὰ τὸ ο χρόνος ἢ συλλαβή.

Δολιχόουρος δέ, ὁ κατὰ τὸ τέλος πλεονάζων
συλλαβῆ, οἶον

λεπτὸν καὶ χάριεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξύϊ (ε 231).

πλεονάζει γὰρ τῆ ι συλλαβῆ.

5 Μείουρος δέ, ὁ κατὰ τὸ τέλος ἐλλείπων χρόνῳ,
ὡς ἐν τῷ

Τρωῆς δ' ἐρρίγησαν, ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν (M 208).

Τούτων μὲν οὖν τῶν ἔξ τρόπων ὅσοι δύνανται ἢ
διὰ κοινῆς συλλαβῆς ἢ διὰ συνιζήσεως θεραπεύε-
10 σθαι, οὐ κυρίως ἂν κληθεῖεν πάθη. Ζητήσεται δ'
ἂν τις περὶ τε τοῦ

Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θορήκηθεν ἄητον (I 5).

καὶ τοῦ

πλέονές κε μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισι (σ 246).

15 καὶ τῶν ὁμοίων, πότερον ἀκεφάλους χρὴ λέγεσθαι,
ἢ μὴ· προκέφαλοι μὲν γὰρ οὐκ εἰσίν. οὔτε γὰρ
χρόνῳ πλεονάζουσιν οἱ πρῶτοι πόδες, ἐπειδὴ τε-
τράχρονοί εἰσι, καὶ ἰσοδυναμοῦσι τοῖς δακτύλοις.
Φαμὲν οὖν κατὰ λόγον αὐτοὺς ἀκεφάλους καλεῖν,
20 εἰ καὶ μὴ ἐλλείπουσι χρόνῳ ἢ συλλαβῆ· κεφαλὴν
γὰρ ἔπους καθόλου τὴν ἄρχουσαν μακρὰν χρὴ νο-
μίζειν εἶναι. Ἐὰν οὖν αὕτη τῆς οἰκείας χώρας ἐκ-
πέσῃ καὶ ἀντ' αὐτῆς βραχεῖα τεθῆ, ἀκέφαλον ἐξ
ἀνάγκης τὸ ἔπος γίνεται. Καὶ τούτων τῶν προτε-
25 θέντων στίχων ὁ μὲν

πλέονές κε μνηστῆρες

δύναται διὰ συνιζήσεως θεραπευθῆναι τῆς πλε καὶ
ο συλλαβῆς εἰς μίαν μακρὰν· ὁ δὲ ἄλλος ἀθερά-
πευτός ἐστιν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ

30 Ζεφυρείην πνείουσα (η 119).

Φασὶ δὲ τινες καὶ περὶ τούτων, ὅτι ὁ ποιητὴς εὐ-
φωνίας μᾶλλον ἢ μέτρον φροντίζων ἔστιν ὅπου
τῆς τοῦ μέτρον ἀκριβείας ὑπερορᾷ· καὶ τοῦτο δῆ-
λον ἐκ τοῦ

5 Τρωῆς δ' ἐρρίγησαν, ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν.

ἠδύνατο γὰρ εἰπεῖν

Τρωῆς δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ὄφιν αἰόλον εἶδον·

ἢ ὅτι ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς ἤσθετο τῆς τοῦ δασέος φ
ἐκφωνήσεως, πλέον τι ἐχούσης διὰ τὴν σφοδρότητα
10 τοῦ πνεύματος, ὡς καὶ Ἡλιοδώρῳ δοκεῖ τῇ δασείᾳ
πλέον τι νέμειν. Τὸ αὐτὸ φασὶ καὶ περὶ τοῦ Ζε-
φυρεῖην. Ἀλλὰ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον δόξειεν ἂν
κἂν τούτῳ τὴν ζε συλλαβὴν μακρὰν εἶναι διὰ τὴν
του δασέος φ ἐπαγωγὴν, ὡς καὶ ἐν τῷ ὄφιν. Ἀλλ'
15 ἢ ρει συλλαβὴ διὰ διφθόγγου γραφομένη οὐκ ἔᾶ
τὸν λόγον τοῦτον ἄπταιστον προβῆναι· οὐ γὰρ δύ-
ναται διὰ τῶν τριῶν τούτων συλλαβῶν δάκτυλος
συνίστασθαι, εἰ μὴ που τὴν ρει συλλαβὴν διὰ τοῦ
ι φῆσειε γράφεσθαι. Ἦδη δὲ τινες καὶ τοῦ Βορέης
20 τὴν ρε καὶ ης συλλαβὴν ἐπεχείρησαν διὰ συνιζή-
σεως εἰς μίαν μακρὰν συνάπτειν, λέγοντες ὡς μετὰ
τὴν βο συλλαβὴν τοῦ ρ ἐπιφερομένου, ὅπερ ὡς φω-
νῆεν καταλογίζεται — διὰ τοῦτο γὰρ καὶ δασύνεται
ἐν πάσῃ ἀρχῇ λέξεως —, οὐδὲν ἔσται ἐμπόδιον κοινήν
25 γενέσθαι συλλαβὴν. Ἀκέφαλος οὖν πάντῃ ἀθερά-
πευτός ἐστιν, ὡς ἐν τῷ

ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν (A 193).

καὶ ἐν τῷ

ἕως ἐγὼ περὶ κείνα (δ 90).

20 τὴν ρε καὶ ης συλλαβὴν Pauw, τὴν βο καὶ ρε συλλαβ. libb.

οὐδεμιᾶ γὰρ μηχανῇ οὔτε διὰ συνιζήσεως οὔτε διὰ κοινῆς συλλαβῆς δύναται θεραπευθῆναι· καὶ εἰσὶν ὁμολογουμένως πάθη. Τούτοις ὁμοίον ἐστὶ καὶ τὸ ἐπίτονος βέβλητο βοὸς ῥινοῖο τετευχῶς (μ 423).

5 (Περὶ εἰδῶν τοῦ ἠρώου.) Εἰσὶ δὲ καὶ εἶδη στίχων ἕξ· ἰσόχρονος, ἀπηρτισμένος, τραχύς, μαλακοειδής, κακόφωνος καὶ λογοειδής. Ἴσόχρονος μὲν οὖν ἐστίν, ὃ τὰ μεγέθη τῶν συλλαβῶν καὶ τοὺς πόδας ἀπὸ τῶν πρώτων μέχρι τῶν ἐσχάτων τὰ
10 αὐτὰ ἔχων, ἤγουν ἕξ ὅλων σπονδείων συγκείμενος, ὡς τὸ

τὸ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιιν (φ 15).

Ἀπηρτισμένος ὁ διάνοιαν ἀντοτελῆ ἔχων ἐν αὐτῷ, οἶον

15 ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἐκτωρ (H 1).

Τραχύς δὲ ἐστὶν ὁ τὸν ῥυθμὸν τῶν φθόγγων ἐκ τραχυτέρων λέξεων συνιστῶν, οἶον

τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός (Γ 363).

Μαλακοειδής δὲ ἐστὶν ὁ λείως ἐμπίπτων ταῖς
20 ἀκοαῖς, οἶον

αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι (P 51).

Κακόφωνος δὲ ἐστὶν, ᾧ πολλὰ φωνήεντα πρόσ-
εστιν, οἶον

φήη ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμω ὦμω (λ 127).

25 Λογοειδής δὲ ἐστὶν ὁ πεζότερος τῇ συνθέσει, οἶον

ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πενήκοντα (Α 680).

[Κεφ. ιβ.] ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΛΕΓΕΙΟΥ. Τὸ δὲ ἔλε-

28 περὶ τοῦ ἐλεγείου — p. 172, 8 τὴν δὲ πέμπτην ἕξ ἀναπαίστου add. N, om. rell.

γείον μέτρον τινὲς μὲν πεντάμετρον αὐτό φασι
 εἶναι, συντιθέντες τὰς μὲν δύο χώρας αὐτοῦ, τὴν
 πρώτην καὶ τὴν δευτέραν, ἀπὸ δακτύλου καὶ σπον-
 δείου ἀδιαφόρως ἢ ἀμφιμάκρου ἢ παλιμβακχείου,
 5 καθαρῶν μέντοι καὶ ἐν τάξει δακτύλων κειμένων,
 ὡς καὶ ἐν τῷ ἠρωϊκῷ εἴρηται· τὴν δὲ τρίτην ἐκ
 σπονδείου· τὴν δὲ τετάρτην ἐξ ἀναπαίστου· τὴν δὲ
 πέμπτην ἐξ ἀναπαίστου ἢ χορείου, διὰ τὸ ἀδιάφο-
 ρον τῆς τελευταίας συλλαβῆς. Βέλτιον δὲ οὕτω
 10 μετρῆν· ἐπεὶ καὶ εἰς δύο διήρηται πενθημιμερῆ
 εἰς μέρος λόγου ἀπαρτιζόμενα κατὰ τὴν τομὴν,
 πενθημιμερῆς δὲ ἐστὶ τὸ ἐκ δύο ποδῶν καὶ συλλα-
 βῆς· ἐπιδέχεται οὖν κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν
 χώραν δάκτυλον καὶ σπονδεῖον ἀδιαφόρως, ἢ καὶ
 15 παλιμβάκχειον ἢ ἀμφιμάκρου, θεραπευομένους, ὡς
 εἴρηται· εἶτα συλλαβὴν μακρὰν ἀπαρτιζομένην εἰς
 μέρος λόγου· καὶ μετὰ ταύτην πάλιν ἕτερον πενθη-
 μιμερῆς ἐκ δύο δακτύλων καὶ συλλαβῆς ἀδιάφο-
 ρου, οἶον

20 Νηϊδες οἱ μούσης οὐκ ἔγένοντο, φίλοι.

τούτου γὰρ ἡ τομὴ ἐστὶν ἐν τῷ μούσης. Ἄλλὰ τὸ
 μὲν πρῶτον πενθημιμερῆς ἐστὶν ἐκ δακτύλου καὶ
 σπονδείου καὶ συλλαβῆς μακρᾶς, ὅπερ ἐστὶν ὅτε
 καὶ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἐπιδέχεται δακτύλους
 25 ἢ σπονδεῖους ἢ καὶ τὸν πρῶτον σπονδεῖον καὶ τὸν
 δεύτερον δάκτυλον· τὸ δὲ δεύτερον πενθημιμερῆς
 πάντως ἔχει δύο δακτύλους καὶ συλλαβὴν ἀδιά-
 φορον.

Ἰστέον ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐποίουν στίχους δύο μείζους
 30 καὶ ἓνα ἐλάττονα. Τῶν οὖν μειζόνων τὸν πρότε-
 ρον στροφὴν ἐκάλουν, παρὰ τὸν βωμὸν ἐν ταῖς
 ἑορταῖς ἄδοντες αὐτὸν καὶ χορεύοντες· τὸν δὲ δεύ-

τερον ἀντίστροφον, ἐναλλάξαντες τὴν χορείαν· τὸν δὲ ἐλάττονα, ἐπῳδόν, ἄδοντες αὐτὸν ἐστηκότες. ἐδήλου δέ, ὡς φασι, ἢ μὲν στροφή τὴν τῆς ἀνωτάτω σφαίρας κίνησιν· ἢ δὲ ἀντίστροφος τὴν τῶν πλα-
5 νωμένων· ἢ δὲ ἐπῳδὸς τὴν τῆς γῆς ἠρεμίαν.

Εἰς κεφ. η'. Περὶ ἀναπαιστικῶν

ΣΧΟΛ. Α.

1. (Ὁ αὐτὸς λόγος περὶ τῶν ἀναπαιστικῶν καὶ τῶν τροχαϊκῶν. M.) Ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνο δὴ τροχαϊ-
10 κὸν ποιεῖ τμηθεὶς ὁ ἴαμβος, οὕτω καὶ τοῦ ἀναπαι-
στικῶν γένος μὲν ὁ δάκτυλος· γένεσις δὲ αὐτοῦ τὸ δακτυλικόν. Ἐὰν γὰρ μίαν ἀφέλης τοῦ δακτυλικῶν συλλαβὴν, τὸ καταλειπόμενον εἶη πάντως ἀναπαι-
στικόν, οἷον τοῦ

15 ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
καὶ πάλιν εἰ προσθείης βραχείας δύο ἢ μακρὰν
μίαν, οἷον

καὶ τόνδ' ἀπαμειβόμενος,

ἢ

20 τότε (τόνδ') ἀπαμειβόμενος

ὁμοίως ἀναπαιστικὸν ἔσται. Πῶς δὲ τὸ ἀναπαιστι-
κὸν ἐδέξατο τὸν ἀντίπαλον δάκτυλον, καίτοι τοῦ
δακτυλικῶν μὴ δεξαμένου τὸν ἀνάπαιστον; Φαμὲν

9 ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνο δὴ τροχαϊκὸν M, ὡσπερ τροχαϊκὸν S
Gaisf. 10 τοῦ ἀναπαιστικῶν] ἀναπαιστικῶν SGaisf., τούτου
M 11 αὐτοῦ τὸ δακτυλικόν] αὐτοῦ τὸ om. libb.Gaisf. 16
βραχείας δύο S, βραχείαν βραχεία M μακρὰν μίαν S, μίαν
om. M 20 τότε τόνδ' ἀπαμ.] τότε δ' ἀπαμ. libb.Gaisf.

οὔν, ὡς τὸ μὲν ἐστὶ καθαρὸν, καὶ μόνον ἀναδεχόμενον σπονδεῖον, ἰσόχρονόν τε καὶ ὁμοίως ἀρχόμενον· τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν εἰσεδέξατο καὶ τὸν προκελευσματικόν. Ἔστιν οὔν αὐτοῦ καὶ ὁ δάκτυλος ἢ
 5 σπονδεῖος ὧν διαλελυμένος ἢ προκελευσματικὸς συνηρημένος, ἄλλως τε κατὰ διποδίαν βαινόμενος. Εἰ ἐν ἡρώῳ δὲ δακτυλικῷ ἀνάπαιστος ἐπεφαίνεται, χαννότητα ἐνεποίει (ἄν) διὰ τὸ ἀλλεπάλληλον τῶν βραχειῶν. Ἐν μέντοι ἀναπαιστικῷ ὁ δάκτυλος κε-
 10 κριμένην τὴν σύνταξιν ποιεῖται τῆς μίξεως. Τίνος δὲ χάριν τὸ μὲν κατὰ πόδα, τὸ δακτυλικόν, τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν κατὰ διποδίαν βαίνεται, ἐξῆς ἐροῦμεν.

Ζητήσῃε δ' ἄν τις τί δήποτε τὸ μὲν δακτυλικὸν βαίνεται κατὰ πόδα, τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν οὔ. Εἴρη-
 15 ται δέ, ὅτι τὸ δακτυλικὸν διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἰσότητα βαίνεται κατὰ πόδα, τὸ δ' αὐτὸ δ' ἄν τις εὔροι καὶ ἐν τῷ ἀναπαιστικῷ· καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ πάντας ἄν τις εὔροι τετρασήμους ὄντας. Φαμὲν οὔν, ὅτι οὐδὲν μέτρον ἐστὶν ὑπὲρ τὸ ἐξάμετρον. Ἐπεὶ τοί-
 20 νυν τὸ ἀναπαιστικὸν εὔρηται πολλάκις καὶ ἐξ ἑπτὰ καὶ ὀκτῶ ἀπλῶν συγκείμενον, ἐδέησεν ἡμᾶς αὐτὸ βῆναι κατὰ διποδίαν, ἵνα τὸ ἐξ ὀκτῶ ποδῶν τετραμέτρον ἀλλὰ μὴ ὀκτάμετρον προσαγορευῆται. Ὅτι δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον· ἐὰν γὰρ ὑπερβῇ
 25 τὸ δακτυλικὸν τὸ ἐξάμετρον, κἀκεῖνο βαίνεται κατὰ διποδίαν· ἐὰν μέντοι ἐντὸς ἢ τοῦ ἐξαμέτρου, τὴν

5 σπονδεῖος ὧν διαλελυμένος ἢ προκελ. — 8 διὰ τὸ ἀλλεπάλληλον M, ὁ σπονδεῖος διαλελυμένος προκελευσματικὸς συνηρημένος διὰ τὴν μίξιν, τόπον ἔσχε μαθεῖν ὅτι ἐν ἡρώῳ δακτύλῳ ἐπαγόμενος ἀνάπαιστος χαννοτάτον ποιεῖ διὰ τὸ ἀλλεπάλληλον S 7 ἡρώῳ δὲ δακτυλικῷ] ἢ. δὲ δακτύλῳ MGaisf. 8 ἐνεποίει ἄν] ἄν om. libb.Gaisf. 21 αὐτὸ μὴ βῆναι M 26 τοῦ] τῆς libb.

ἔξουσίαν ἔχει βαίνεσθαι κατὰ μονοποδίαν. Δέχεται δὲ πόδας αὐτὸν τὸν ἀνάπαιστον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ μέτρον ὠνόμασται, σπονδεῖον, ὅτι συναίρεσις τοῦ ἀναπαιστού, προκελευσματικὸν δέ, ὅτι λύσις τῆς ἐσχάτης μακροῦς εἰς δύο βραχείας, τὸν δὲ δάκτυλον, ὅτι τετράσημος. MS.

Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
ἀφελομένης τῆς τόνδ' συλλαβῆς, ἀναπαιστικὸν γίνεται

10 ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς. Tu.

2. καὶ Λογγῖνος] Τοῦτό τινες μὲν ὡς στίχον μετροῦσιν, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ οἱ τοὺς ἰαμβούς, τινὲς δὲ λέγουσι τίθεσθαι αὐτὸ εἰς μνήμην τῶν Ἀριστοξένου λόγων. Tu. Τοῦτο ὡς πρὸς τὸ ἐρμηνευκέναι
15 μόνον τοῦ Ἀριστοξένου τὸν Ἐπίχαρμον κεῖται, οὐχ ἔνεκα τοῦ μέτρον. S.

Ἐπίχαρμος μνημονεύει] Ὁ Ἐπίχαρμος τὸ οἰκειὸν δράμα οὕτως ἐκάλεσε Λόγον καὶ Λογίαν.

3. Cf. Steph. Byz. Τελμισσός — δράμα Ἀριστοφάνους Τελμισσεῖς. Λέγεται δὲ τετρασυλλάβως Τελμισσεῖς, ὡς αὐτὸς ἐν τούτῳ Ὡς ἂν τις ἂν οὖν ἦ
20 τι ποιήσας, ὡς Τελεμισσεῖς. καὶ πάλιν Φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ τί ποιεῖν χρή μ' ὦ Τελεμισσεῖς. Ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, οὗ πρὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαιστος τάττεται, σπανιαίτατα δὲ σπονδεῖος.
25

4. παροιμιακὸν] Εἰσὶ διάφοροι παροιμίαι φερόμεναι διαφόρων ἐν διαφόροις μέτροις· καὶ γὰρ ἐν

1 βαίνεσθαι κατὰ διποδίαν M 8 ἀφελομένης τῆς τόνδ' σ.] α. τ. τὸν σ. libb.Gaisf. 28 καὶ γὰρ ἐν στίχοις] κ. γ. ἐκ στίχοις libb.(?)Gaisf.

στίχοις καὶ ἐν ἰάμβοις καὶ ἐν ἐλεγείοις καὶ ἀνα-
παίστοις, οἶον

ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κούκ ὀνήσιμα,
εἰδὲν οὕτω φερόμεναι καὶ ἀδέσποτοι, οἶον ἀνεπί-
5 γραφοί.

5. οὐκ εἰκότως παροιμιακόν] Οὐ καλῶς λέγει
τοῦτο ὁ Ἡφαιστίων (ὅτι οὐ καλῶς λέγεται παροιμια-
κόν, ἐπειδὴ καὶ ἐν ἰάμβοις καὶ ἐν ἔπεσιν εὐρίσκον-
ται παροιμῖαι καὶ οὐ μόνον τοῦ μέτρου τούτου.
10 Φαμὲν γὰρ ὅτι οὐδὲν πρᾶγμα S), οὐδὲν γὰρ πρᾶγμα
παροιμιακόν αὐτὸ καλεῖσθαι, εἴ τινες γράψαντες
παροιμίας κατεχρήσαντο τῷ μέτρῳ, καίτοι καὶ ἰαμ-
βικῶν καὶ ἐπικῶν οὐσῶν παροιμιῶν. Ὡς γὰρ τὸ
Ἄριστοφάνειον μέτρον, καίπερ Ἄριστοφάνους μὴ
15 εὐρηκότος, ὅμως τῷ καταχρήσασθαι τοῦτον αὐτῷ,
ὠνομάσθαι οὕτω τὸ μέτρον παρέσχετο· ὡσαύτως
κάνταῦθα· ὥστε μάτην ὁ Ἡφαιστίων ἐμέμψατο.

6. καὶ ἰάμβῳ] Καλῶς πάνυ ὁ Λογγίνος ἐπέστησε
τὴν αἰτίαν, δι' ἣν δέχεται τὸ μέτρον τοῦτο ἰαμβον·
20 καὶ φησὶν, ὅτι ἐν τῷ δακτυλικῷ μέτρῳ μετὰ τὸν
τρίτον τροχαῖον ἰαμβος εὐρίσκεται, καὶ οἱ ἄλλοι
ἀνάπαιστοι, οἶον „τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσ“ τρο-
χαῖος καὶ „ἐφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς“, λοιπὸς ἰαμ-
βος καὶ ἀνάπαιστοι.

25 7. ἰαμβον ἔχει] Τοῦτό φησιν, ὅτι καὶ τὸ ἐρέω
καὶ τὸ φιλέειν ἰαμβοὶ γίνονται κατὰ συνίξησιν τῶν
δύο ἐν γινομένων, ἐρῶ, φιλεῖν, καὶ ἔστιν, ὡς ἔοικε,

12 καίτοι καὶ ἰαμβικῶν MS, καὶ om. Tu 15 καταχρή-
σασθαι τοῦτον αὐτῷ MTu, κ. τοῦ S 18 ἐπέστησε S, ἐποίησε
MTu 20 δακτυλικῷ μέτρῳ Tu, δ. μέτρῳ στίχος M, δ. στίχῳ
S μετὰ τὸν τρίτον τροχαῖον] μετὰ τὸν πρῶτον τροχαῖον libb.
Gaisf. 22 ἀνάπαιστοι Gaisf., om. libb. 24 Cf. p. 204 schol. 13.

λωνική διαίρεσις· ἐπεὶ διὰ τίνα αἰτίαν ἐπὶ μόνων τούτων καθαρῶς ἐχρήσατο τῷ παραδείγματι τοῦ ἀναπαίστου ἐν ἀρχῇ;

8. ὑποστέλλοιτο ἄν] Ἐντὶ τοῦ ὑποπίπτει, καθ-
5 ὅτι τῆς τοῦ ἀναπαίστου διαλυθείσης μακρᾶς ὁ προ-
κελευσματικὸς γίνεται.

9. εἰς τὸν προκελευσματικὸν] Ἐκ γὰρ τῶν πρώ-
των δύο προκελευσματικῶν γίνεται μία συζυγία
ἀναπαιστική, καὶ ἐκ τοῦ ἐξῆς προκελευσματικοῦ
10 καὶ τοῦ τελευταίου ποδός, ὄντος ἀναπαίστου, ἢ
δευτέρᾳ συζυγίᾳ· ὥστε γίνεσθαι αὐτὸ δίμετρον ἀκα-
τάληκτον κατὰ διποδίαν μετρούμενον, τοῦτ' ἔστιν ἔχον
τελείους τέσσαρας ἀναπαίστους. Εἰκότως δὲ ἐν τῷ
προκελευσματικῷ λήγοντα ἔταξεν ἀνάπαιστον, ὅτι
15 δάκτυλος ἄν ἴσως ἦν ὁ διαλυθεὶς (πούς) ἢ ἄλλος
ἰσόχρονος, οὐχὶ ἀνάπαιστος.

10. ἔχον τὸν βακχεῖον] Εὐρήσεται οὖν πρὸς τῷ
τέλει ἴαμβος καὶ μία συλλαβή, ἵνα ἢ καταληκτικὸν
εἰς δισύλλαβον· ἐπεὶ καὶ χαίρει τῷ ἰάμβῳ ὁ ἀνά-
20 παιστος, ὡς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένῳ, ὥσπερ ὁ δάκτυ-
λος τῷ τροχαίῳ διὰ τὴν μακράν.

ΣΧΟΛ. Β.

[Κεφ. ι'.] ΠΕΡΙ ΑΝΑΠΑΙΣΤΙΚΟΥ. Τὸ δὲ ἀνα-
παιστικὸν κατὰ διποδίαν μὲν βαίνεται, κατὰ πᾶσαν δὲ
25 χώραν δέχεται ἀδιαφόρως σπονδεῖον καὶ ἀνάπαιστον,

1 διὰ τίνα αἰτίαν] διὰ τινὰ TuGaisf., δι' ἣν MS 2 τού-
των καθαρῶς om. S cum lacuna. 3 ἀναπαίστου ἐν ἀρχῇ MTu,
ἀναπ. ἐν ἀρχῇ ἐπὶ τούτων S 5 τοῦ ἀναπαίστου M, τοῦ om.
TuS 10 τελευταίου ποδός S, τελείου π. MTu 11 γίνεσθαι
τὸ δίμετρον S 13 ἐν τῷ προκελευσματικῷ S, ἐν τοῖς προκε-
λευσματικοῖς MTuGaisf. 14 τὸν λήγοντα S 15 ἄν ἴσως]
ἔστιν S (πούς) om. libb. 16 ὁ ἀνάπαιστος libb.

σπανίως δὲ καὶ προκελευσματικόν· παρὰ δὲ τοῖς
 δραματοποιοῖς καὶ ἴαμβον καὶ δάκτυλον. ἔχει δὲ
 καὶ ἀποθέσεις ἕξ, βραχυκατάληκτον, καταληκτικόν
 εἰς συλλαβήν, καταληκτικόν εἰς δισύλλαβον, ἀκα-
 5 τάληκτον, ὑπερκατάληκτον εἰς συλλαβήν, ὑπερκα-
 τάληκτον εἰς δισύλλαβον. Δίμετρον μὲν καταληκτι-
 κόν εἰς συλλαβήν ὃ καὶ παροιμιακόν καλεῖται τὸ

ποτὲ δ' Ἄρτεμις οὐκ ἐχόρευσε.
 καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοισιν.

10 τούτῳ δὲ καὶ Κρατῖνος καὶ Ἀρχίλοχος ἐχρήσαντο.
 Τρίμετρον δὲ καταληκτικόν εἰς συλλαβήν τὸ καλού-
 μενον Σιμμίειον τὸ

ἰστία ἀγνὰ ἀπ' εὐξείνων μέσα τοίχων.

Τετράμετρον δὲ καταληκτικόν τὸ καλούμενον Ἄρι-
 15 στοφάνειον, ᾧ καὶ Ἀριστόξενος καὶ Ἐπίχαρμος καὶ
 Κρατῖνος ἐχρήσαντο τὸ

ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν, καὶ σωφροσύνη νενόμιστο.

Ἄναπαιστικόν δὲ τετράμετρον τὸ διὰ προκελευσμα-
 τικῆς ἐκλύσεως τῶν ἀναπαίστων γινόμενον, ἔστι
 20 τὸ Ἀριστοφάνους τὸ

τίς ὄρεα βαθύκομα τάδ' ἐπέσυτο βροτῶν.

Ἔστι δὲ καὶ λογαοιδικόν ἀναπαιστικόν ὅπερ ἐν
 μὲν ταῖς ἄλλαις χώραις τοὺς αὐτοὺς ἐπιδέχεται πό-
 δας τῷ ἀναπαιστικῷ καθαρῷ, ἐν δὲ τῷ τέλει ἴαμ-
 25 βον καὶ συλλαβὴν ἀδιάφορον, τοῦτ' ἔστιν ἢ βακ-
 χεῖον ἢ ἀμφίβραχυν. Ἔστι δὲ ἐπισημότατον αὐτοῦ
 τὸ καλούμενον Ἀρχεβούλειον, ᾧ καὶ Καλλίμαχος
 ἐχρήσατο, ἔχον τὸν πρῶτον πόδα ἀνάπαιστον ἢ
 σπονδεῖον ἢ ἴαμβον· τοὺς δὲ ἐφεξῆς πάντας ἀνα-
 30 παίστους οἶον

ἀγέτω θεός· οὐ γὰρ ἔχω δίχα τῶνδ' αἰεῖν.
 νύμφα σὺ μὲν ἀστερίαν ὑφ' ἄμαξαν ἤδη.
 φιλωτέρα ἄρτι γὰρ οἱ Σικελὰ μὲν Ἔννα.

ἐν τοῖς διὰ μέσου ἀναπαίστοις ὁ Ἀλκμὰν καὶ σπον-
 5 δείους παραλαμβάνει.

Εἰς κεφ. θ'. Περὶ χοριαμβικοῦ

ΣΧΟΛ. Α.

1. Τὸ χοριαμβικὸν δέχεται τὸν χορίαμβον καὶ
 τὰς λαμβικὰς συζυγίας· ὅτε δὲ καταληκτικὸν ἐστὶ,
 10 τότε τὸν τελευταῖον βακχεῖον ἢ ἀμφίβραχυν ἢ δάκτυ-
 λον ἢ κρητικὸν τὸν καὶ ἀμφίμακρον συνεχέστερον.
 Γίνεται δὲ καὶ διαλυομένης τῆς πρώτης μακροῦς εἰς
 δύο βραχείας πεντασύλλαβος ἕκ χορείου καὶ ἰάμ-
 βου· ὅθεν ἴσως καὶ χοριαμβικὸν ἐκλήθη. Μὴ δια-
 15 λελυμένης γὰρ τῆς πρώτης μακροῦς ἔδει μᾶλλον
 τροχιαμβικὸν καλεῖσθαι. (Ἐπεὶ δὲ διαλύεται ἡ πρώτη
 μακρά, χοριαμβικὸν κέκληται. MTu.) Ὁ γὰρ χορίαμ-
 βος ἕκ τροχαίου καὶ ἰάμβου σύγκειται, ἥγουν ἕκ
 μακροῦς καὶ δύο βραχειῶν καὶ μακροῦς.

20 2. ἐπίμικτον] Ἐπίμικτα καλεῖται τὰ ἔχοντα ἐπι-
 μίκτους συζυγίας· ἐπίμικτα δὲ καθὸ καθ' ἑαυτὸν
 μικτὸς ὁ χορίαμβος, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τετρασύλλαβοι,
 ἕκ δύο ποδῶν ἀπλῶν ὄντες. Εἰ οὖν καθ' αὐτὸν
 μικτός (ἐστὶν) ἄλλο ὁ προσλαβών, ἐπίμικτος ἐστὶ.

13 ἕκ χορείου καὶ ἰάμβου — 19 δύο βραχειῶν καὶ μακροῦς
 male Gaisf. cum Tyrwhitto uncinis inclusit. 16 τροχιαμβι-
 κὸν S, τροχαϊκὸν MTu 18 ἥγουν μακροῦς MTu, ἕκ μακροῦς
 om. S 20 καλεῖται S, καλεῖ MTu 24 μικτός (ἐστὶν) ἄλλο
 ὁ προσλαβών] ἐστὶ om. libb., ὁ om. STuGaisf., ἀλλ' ὁ M

3. ἀδιάφορον] Ἡ γὰρ τελευταία ἀδιάφορος οὖσα ἅμα τῷ ἰάμβῳ βακχεῖον ποιεῖ ὅτε μακρὰ ἔστιν, ἢ ἀμφίβραχυν ὅτε βραχεῖά ἔστιν, εἰς τὴν χοριαμβικὴν κατακλεῖδα. Δάκτυλον] Ὁ γὰρ δάκτυλος παρὰ τὴν
5 τελευταίαν μακρὰν χορίαμβός ἔστιν, οἷόν ἐστι κἀν-
ταῦθα τὸ μείρακες.

4. ἰστοπόνοι] Τὸ ἰστοπόνοι μείρακες χοριαμβικὸν δίμετρόν ἐστι. Μετρεῖται δὲ κατὰ διποδίαν καὶ τοῦτο, δηλαδὴ τὸ χοριαμβικόν. μόνον γὰρ τὸ
10 δακτυλικὸν βαίνει κατὰ μονοποδίαν (καὶ ἡ αἰτία προεῖρηται M). Ἐπεὶ οὖν οἱ τετρασύλλαβοι πόδες οὐκ εἰσὶν ἀπλοῖ, ἀλλὰ διπλοῖ, ὥσπερ καὶ ὁ χορίαμβος — διπλοῦς γὰρ ἔστιν ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου —, οὐ δύνανται κατὰ μονοποδίαν μετρεῖσθαι ὡς τὸ δα-
15 κτυλικόν· καὶ τούτου ἔνεκεν φαίημεν ἂν εἶναι τὸ παρὸν χοριαμβικόν, τὸ ἰστοπόνοι μείρακες, δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου, καὶ αὐθις τροχαίου καὶ βραχείας συλλαβῆς περιττῆς. Οὕτω μὲν οὖν ὅταν ὡς ἀπλοῦς αὐτοὺς θεωρῶμεν, ἐπεὶ ἔν
20 γε τῇ συνθέσει, ἄλλως ἔξει τὰ κατ' αὐτούς. Ἀντίκα γὰρ τοῦ ἰστοπόνοι μείρακες ἔστι χορίαμβος ὁ πρῶτος πούς, ὁ δὲ τελευταῖος περαιούται εἰς δάκτυλον.

5. οὐδὲ λεόντων] Τὸ οὐδὲ λεόντων σθένος οὐδὲ τροφαὶ ἀμφίμακρός ἐστιν ἀντὶ δακτύλου δηλονότι.

25 6. λευκωλένου] Ὁμοίως καὶ τὸ ωλένου ἀμφίμακρος ἀντὶ δακτύλου. Εἰς γὰρ δάκτυλον γίνεται ἢ κατακλείς, τῶν πρώτων χορίαμβῶν ὄντων.

7. Αἰολοσίκων δρᾶμα γέγονε πρῶτον καὶ δεύτε-

4 Δάκτυλον] inseruit Pauw διὰ τ. τελευταίαν S, περὶ τ. τ. MTu, παρὰ τ. τ. correxit Pauw. 5 χορίαμβος] κρητικός Gaisf. 15 καὶ τούτου ἔνεκεν] καὶ om. M 21 τοῦ ἰστοπόνοι Pauw, τὸ ἰστ. libb. 23 Τὸ δὲ οὐδὲ M 25 ἀμφίμακρος M, ἀμφίμακρον TuS

ρον Ἀριστοφάνους, ὡς καὶ ὁ Πλοῦτος πρῶτον καὶ δεῦτερον· ἐν ᾧ κέχρηται τῷ χοριαμβικῷ μέτρῳ. S.

8. γυναῖκες] Ὁ πρῶτος χορίαμβος, ὁ δεύτερος ἰαμβος καὶ ὁ τελευταῖος ἰαμβος ἐνδέων μιᾷ συλλαβῇ, τῇ μακρᾷ δηλονότι, τοῦτ' ἔστιν οὕτως ὡς ἔχει, ἀμφίβραχυσ.

9. τρίμετρα δέ] Τὰ τρίμετρα δύο ἔχουσι χοριάμβους καὶ ἓνα ἰαμβον καὶ συλλαβήν· τὰ δὲ τετράμετρα τρεῖς χοριάμβους καὶ ἓνα ἰαμβον καὶ συλλαβήν· τρίμετρον χοριαμβικόν

δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμάν·

τετράμετρον

δεῦτέ νυν ἄβραι Χάριτες, καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

10. ἀναπέτομαι] Ἡ γὰρ ἐκ τοῦ τριβράχους καὶ τοῦ ἰαμβου συζυγία λύσις ἔστιν ἰαμβικῆς τε συζυγίας καὶ χοριαμβικῆς· ἰαμβικῆς μὲν, τοῦ πρώτου ποδὸς κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβήν, λέγω τὴν μακράν, διαλυομένου εἰς δύο βραχείας· χοριαμβικῆς δὲ τῆς πρώτης μακρᾶς διαλυομένης εἰς δύο βραχείας καὶ τῆς ἐξῆς οὔσης βραχείας. Γίνεται οὖν τῆς ἀναπέτομαι λέξεως τὸ (πρὸ τοῦ) τομαι τρίβραχυσ, τῆς μακρᾶς συλλαβῆς τοῦ ἰαμβου διαλυομένης εἰς δύο βραχείας· καὶ πάλιν [ἐκ τοῦ δὴ πρὸς ὄλυμ] τοῦ χοριάμβου διαλύεται ἢ [δη] μακρὰ καὶ γίνεται ἕτερος τρίβραχυσ καὶ μένει τὸ [ὄλυμ] ἰαμβικόν.

11. εἰς ὧν τῆς Πλειάδος] Ἐπτά γὰρ λέγονται

3 ὁ δεύτερος ἰαμβος MS, om. Tu 13 δεῦτε νυν libb.
18 χοριάμβον S 20 οὔσης βραχείας, ἔπειτα τοῦ ἰαμβικοῦ S
21 τὸ (πρὸ τοῦ) τομαι] πρὸ τοῦ om. libb.Gaisf. 22 τῆς μακρᾶς συλλαβῆς τοῦ ἰαμβου] τῆς μαι συλλαβῆς τοῦ ἰαμβικοῦ libb.Gaisf. 23 [ἐκ τοῦ δὴ πρὸς ὄλυμ], [δη], [ὄλυμ] eieicimus
26 Ἐπτά δὲ ἐλέγοντο S

εἶναι τραγωδοί· διὸ καὶ Πλειὰς ὠνομάσθησαν· ὧν εἰς ἐστὶν οὗτος ὁ Φίλικος. Ἐπὶ Πτολεμαίου δὲ γεγόνασιν οὗτοι ἄριστοι τραγικοί· εἰσὶ δὲ οὗτοι, Ὀμηρος νεώτερος, Σωσίθεος, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος,
5 Φίλικος, Διονυσιάδης, ...

εἰς ὧν τῆς Πλειάδος] Ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἑπτὰ ἄριστοι γεγόνασι τραγικοί, οὓς Πλειάδα ἐκάλεσαν διὰ τὸ λαμπροὺς εἶναι ἐν τῇ τραγικῇ ὥσπερ ἄστρα τὰ ἐν Πλειάδι. Εἰσὶ
10 δὲ οὗτοι· Ὀμηρος, οὐχ ὁ ποιητῆς ἀλλ' ὁ Μυροῦς υἱὸς τῆς Βυζαντίας ποιητρίδος καὶ Σωσίθεος καὶ Λυκόφρων καὶ Ἀλέξανδρος καὶ Αἰαντιάδης καὶ Σωσιφάνης καὶ Φίλικος. (Τινὲς ἀντὶ τοῦ Αἰαντιάδου καὶ Σωσιφάνους Διονυσιάδην καὶ Εὐφρόνιον τῇ
15 Πλειάδι συντάττουσιν. Οὗτος δὲ ὁ Φίλικος οὐκ ἐφεῦρε πρῶτος τὸ τοιοῦτον μέτρον, ἀλλ' ὡς φησὶν ὁ μετρικὸς πρῶτος ὅλα οἶονεὶ εἰς ὀλόκληρα ποιήματα ἐκ τούτου τοῦ μέτρον ἐποίησεν. Αὕτη δὲ ἡ χρῆσις ἦν περιφέρει αὐτοῦ οὐκ ἔστι στίχος ἀλλὰ
20 περίοδος· ὑπερβαίνει γὰρ τὸ δυοτριακοντάσημον· ἡ δὲ Καλλιμάχου πεντάμετρος οὔσα οὐχ ὑπερβαίνει. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐδέποτε τριακονταδύο χρόνους ὑπερβαίνει μέτρον, ἐπεὶ εἰς περίοδον ἐμπίπτει. S.)

12. ἐν τε τῷ Πελέκει] Σύγγραμμα ὁ Πέλεκυς.
25 Ἐπεὶ κατὰ μίμησιν πελέκυς συντέθεικε, μακρὰν ἐκατέρωθεν θεῖς καὶ ἐν τῷ μέσῳ· ἔστι δὲ καὶ Σφαῖρα καὶ Θρόνος σύγγραμμα καλούμενον.

2. 5 Φίλικος M 8 Πλειάδα] Πλειάδας libb.Gaisf. 10 ὁ Μυροῦς υἱὸς] υἱὸς ὀμηροῦς libb. 13. 15 Φιλίσκος aut Φυλίσκος libb. 25 συντέθεικε μακρὰν ἐκατέρωθεν θεῖς καὶ ἐν τῷ μέσῳ S, συντέθειται· μακρὰν γὰρ ἐκατέρωθεν τέθεικεν MTu

Εἰς κεφ. ι'. Περὶ ἀντισπαστικῶ

ΣΧΟΛ. Α.

1^a. Τὸ ἀντισπαστικὸν] Τὸ ἀντισπαστικὸν δέχεται τὸν πρῶτον πόδα ἀντίσπαστον ἢ ἐπίτριτον τέ-
 5 τάρτον ἢ παίωνα τρίτον ἢ διτρόχαιον, τὰς δὲ μέ-
 σας ἀντισπαστικάς καὶ λαμβικάς, τὴν δὲ τελευταίαν
 ὅτε ἐστὶν ἀκατάληκτον λαμβικὴν, ὅτε δὲ καταληκτι-
 κόν (βακχεῖον· τὴν δὲ ἀντισπαστικὴν) τὴν ταῖς λαμ-
 βικαῖς ἐπομένην συζυγίαν, τρεπομένην κατὰ τὸν
 10 πρῶτον πόδα εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ δισυλλάβου σχή-
 ματα.

1^b. Ἰστέον δ' ὅτι παρέλειψέ τινα τοῦ ἀντισπαστι-
 κοῦ μέτρου ὁ τεχνικός· ἀλλὰ δεῖ λέγειν ὡς πολλοὶ
 τῶν ἄλλων μετρικῶν φασίν, ὅτι δέχεται τὸν πρῶτον
 15 πόδα ἀντίσπαστον ἢ ἐπίτριτον τέταρτον τουτέστιν
 ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ μιᾶς βραχείας, ἢ παίωνα τρί-
 τον τουτέστιν ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς καὶ βρα-
 χείας, ἢ διτρόχαιον ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μα-
 κρᾶς καὶ βραχείας, τὰς δὲ μέσας ἀντισπαστικάς καὶ
 20 λαμβικάς, τὴν δὲ τελευταίαν ὅτε ἐστὶν ἀκατάληκτον
 λαμβικὴν, ὅτε δὲ καταληκτικὸν (βακχεῖον·) καὶ (τὴν)
 ταῖς λαμβικαῖς ἐπομένην συζυγίαν (ἀντισπαστικὴν τρε-
 πομένην κατὰ τὸν πρῶτον πόδα εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ δι-
 συλλάβου σχήματα). Τρέπεται δὲ ὁ πρῶτος πούς ἐστὶν
 25 ὅτε ὡς φησιν εἰς τὰ δ' σχήματα τοῦ δισυλλάβου, οἷονεὶ

5 παίωνα τρίτον] π. δεύτερον M, π. α S 8 (βακχεῖον·
 τὴν δὲ ἀντισπαστικὴν) om. libb.Gaisf. 10 τὰ τέσσαρα S, τὰ
 om. rell. 16 ἢ παίωνα τρίτον] ἢ π. δεύτερον libb.Gaisf. 17
 ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας] ἐκ βραχείας καὶ
 μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν libb.Gaisf. 21 βακχεῖον· καὶ
 τὴν ταῖς λαμβικαῖς ἐπομένην συζυγίαν] καὶ ταῖς λαμβικαῖς
 ἐπόμενον συζυγίαις libb.Gaisf. 22 (ἀντισπαστικὴν — 24 σχή-
 ματα) om. libb.Gaisf.

πυρρίχιον καὶ σπονδεῖον καὶ ἰαμβον καὶ τροχαῖον.
 Καθόλου γὰρ ὁ πρῶτος πούς ἄλλο ἐστὶ καὶ ἄτακτος.
 Ἔστι δ' ὅτε αὐτὸς ὁ πρῶτος πούς σπονδεῖος ὢν δυ-
 νάμει λύεται εἰς δάκτυλον τῆς δευτέρας συλλαβῆς
 5 τοῦ σπονδειοῦ διαλυομένης εἰς δύο βραχείας ἢ ἐκ
 τοῦ ἐναντίου εἰς ἀνάπαιστον τῆς πρώτης συλλαβῆς
 πάλιν διαλυομένης· ὁ δὲ τροχαῖος καὶ ὁ ἰαμβος εἰς
 τρίβραχυν, τῆς μακροῦς πάλιν εἰς δύο βραχείας δια-
 λυομένης· ὁ γὰρ πυρρίχιος ἐκ δύο βραχειῶν συγ-
 10 κείμενος οὐκ εἶχεν εἰς τί διαλύεσθαι.

2. Ἐὰν δὲ ἀναμίσγηται ταῖς ἰαμβικαῖς τὰ ἀντι-
 σπαστικά, οὐ μόνον ἔχει τὴν πρώτην συζυγίαν
 τρεπομένην κατὰ τὸν πόδα τὸν δεύτερον, ἀλλὰ καὶ
 (τὴν) ταῖς ἰαμβικαῖς ἐπομένην.] Ὅθελει εἰπεῖν τοιοῦτόν
 15 ἐστὶ· ὅτι συμβαίνει τὰ ἀντισπαστικά οὐ μόνον τὴν
 πρώτην συζυγίαν παρανομεῖν, ἀλλ' ἐὰν ἐπιμίσγη-
 ται αὐτοῖς βάσις ἰαμβική, (ἢ) ἐπομένη τῇ ἰαμβικῇ
 παρανομοθήσεται παρὰ τὴν ἄρχουσαν· ὅτε δ' οὐκ
 ἀναμίσγεται αὐτῷ τὰ ἰαμβικά, καθαρεύει περὶ τὰς
 20 ἐξῆς ὁ ἀντίσπαστος. STu.

ἐὰν δέ που] Τοῦτό φησιν, ὅτι ἐὰν ἀναμίσγηται
 ταῖς ἰαμβικαῖς ὁ ἀντίσπαστος, οὐ μόνον ἔχει τὴν
 πρώτην συζυγίαν τρεπομένην κατὰ τὸν πρότερον
 πόδα εἰς τοὺς τέσσαρας πόδας τοὺς δισυλλάβους,
 25 ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἰαμβικὴν συζυγίαν τίθεται ὁ
 ἀντίσπαστος καὶ πάλιν ὁ πρῶτος αὐτοῦ πούς τρέ-
 πεται εἰς τοὺς τέσσαρας τοὺς δισυλλάβους. Ἔστι
 γὰρ ἢ πρώτη διποδία ἀντίσπαστος, ἢ δευτέρα ἰαμ-
 βική καὶ ἢ τρίτη πάλιν ἀντίσπαστος καὶ τρέπεται
 κατὰ τὸν πρότερον πόδα.

11 ἀντισπαστικά S, ἀναπαιστικά Tu 17 ἢ ἐπομένη] ἢ
 om. libb. Gaisf.

3. πενθημιμερῆς] Τοῦτο κατὰ πόδα συμβαίνει. δύο γάρ ἐστι κῶλα ποδῶν ἀπλῶν δύο καὶ συλλαβῆς. MTu. Ἰστέον γάρ, ὅτι τὸ δοχμιακὸν σύγκειται ἐξ ἀντισπάστου καὶ συλλαβῆς, ὡς πρὸς τὸν
 5 μετρικὸν χαρακτῆρα. Οἱ μέντοι ῥυθμικοὶ τὸ πᾶν μέτρον ὡς μίαν συζυγίαν λαμβάνοντες δοχμιακὸν ὀνομάζουσι διὰ τὴν τοιαύτην αἰτίαν. Οἱ προειρημένοι ῥυθμοὶ ἰαμβος παιῶν ἐπίτριτος ὀρθοὶ καλοῦνται, ἐν ἰσότητι γὰρ κείνται, καθὸ ἕκαστος τῶν
 10 ἀριθμῶν μονάδι πλεονεκτεῖται· ἢ γὰρ μονὰς ἐστι πρὸς δυάδα ἢ δυὰς πρὸς τριάδα ἢ τριάς πρὸς τετράδα· [τουτέστι μακρὸς χρόνος πρὸς βραχείας, ὡς ἐν τῷ δακτύλῳ τυχόν, μονὰς πρὸς δυάδα·] ἐν δὲ τῷ δοχμίῳ [ἐπίτριτός ἐστι καὶ συλλαβή] (τριάς ἐστι πρὸς πεντάδα
 15 καὶ δυὰς ἢ πλεονεκτοῦσα). Εὐρίσκεται οὖν ἡ διαίρεσις τριάς πρὸς πεντάδα οὐκέτι ὀρθή. Οὗτος οὖν ὁ ῥυθμὸς οὐκ ἠδύνατο ὀρθὸς καλεῖσθαι, ἐπεὶ (μείζονι ἢ) μονάδι πλεονεκτεῖται. Ἐκλήθη τοίνυν δόχμιος, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀνισότητος μείζον ἢ κατὰ τὴν
 20 εὐθειᾶν κρίνεται. Ἐνταῦθα οὖν δόχμιον ῥυθμὸν φησιν ἰαμβον καὶ παιῶνα πρῶτον, τουτέστιν ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν· τινὲς γὰρ οὕτω μετροῦσι. Καὶ ἔστιν ἡ ται συλλαβὴ εἰς β' βραχέα λογιζομένη τοῦ παιῶνος, ἵνα τὸ μαίεται πρῶτος παιῶν
 25 ἢ. Τὸ δὲ τέλος τῆς δευτέρας ῥήσεως ἀντὶ μακρᾶς ἔχει [τὸ τέλος] λυόμενον εἰς δύο βραχείας. S.

Cf. Etym. magn. p. 285: Δοχμιακός, εἶδος μέ-

2 κῶλα δὲ libb. 5 οἱ μ. μετρικοὶ lib. Gaisf. 12 [τουτέστι μακρὸς χρόνος ...] et 14 [ἐπίτριτος ...] eiecimus. τριάς ἐστι πρὸς πεντάδα καὶ δυὰς ἢ πλεονεκτοῦσα inseruimus ex Etym. mag. p. 285. 17 ὀρθὸς καλεῖσθαι] ὀρθιος κ. lib. Gaisf. ἐπεὶ (μείζονι ἢ) μονάδι] μείζονι ἢ om. libb. Gaisf. 18 ἐκλήθη τοίνυν Etym. m., ἐκλ. οὖν lib. Gaisf. 25 χρήσεως lib. 26 τὸ τέλος eiec.

τρον ἀντισπαστικοῦ· ἔστι δὲ μονόμετρον ὑπερκατά-
ληκτον, οἶον

ἐγὼ δ' οὔτε σοι —

ἔστι δὲ Εὐριπίδου Φοινισσῶν. Πολλὰ ῥυθμῶν ὀνό-
5 ματα καὶ ἄλλα· ἀτὰρ δὴ καὶ ταῦτα, ἰαμβος ἰαμβικός,
δάκτυλος δακτυλικός, παιών, ἐπίτριτος. Οὔτοι
μὲν οὖν ὀρθοὶ εἰσι ῥυθμοί, ἐν ἰσότητι γὰρ κείν-
ται· ἢ γὰρ μονὰς πρὸς δυάδα, ἢ δυὰς πρὸς τριάδα,
ἢ τριάς πρὸς (τε)τρ[ι]άδα[· ἢ τριάς] πλεονεκτεῖται
10 μονάδος. Ἐν τῷ δοχμιακῷ τριάς ἔστι πρὸς πεντάδα
καὶ δυὰς ἢ πλεονεκτοῦσα. Οὗτος οὖν ὁ ῥυθμὸς οὐκ
ἠδύνατο καλεῖσθαι ὀρθός· ἐκλήθη τοίνυν δοχμια-
κός, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀνισότητος μεῖζον (ἢ) κατὰ τὴν
εὐθεΐαν κρίνεται. Καὶ τὸ μέτρον οὖν δοχμιακόν,
15 ὡς ἐμπιπτόντων ἐν αὐτῷ τῶν ὀκτῶ χρόνων.

Schol. Aesch. Sept. v. 103: Ὁ μέντοι ὀκτάση-
μος ῥυθμὸς οὗτος πολὺς ἔστιν ἐν θρηνηδίᾳ καὶ
ἐπιτήδειος πρὸς θρήνους καὶ στεναγμούς. Ἔστι δὲ
δοχμιακά. Ὅμοιον τὸ

20 πόλεμος αἴρεται πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς
παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρυσίν, ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐ-
ριπίδῃ

ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις.

Idem ad v. 128: Καὶ ταῦτα δοχμι(α)κά ἔστιν καὶ
25 ἴσα, ἐάν τις αὐτὰ ὀκτασήμως βαίνη. Κυρίως δὲ
εἶπον βαίνη· ῥυθμοὶ γὰρ εἰσι· βαίνονται δὲ οἱ
ῥυθμοί, διαιρεῖται δὲ τὰ μέτρα, οὐχὶ βαίνεται.

4. ἄνδρες] Ἐκ Κοριαννοῦς· ὡς κατὰ ἀπλοῦν δὲ
πόδα βαῖνον, ἐφθημιμερὲς εἴρηται. Ἔστι δὲ ποδῶν
30 ἀπλῶν τριῶν καὶ συλλαβῆς. Ἔστι δὲ ὁ πρώτος
πὺς τέταρτος ἐπίτριτος, ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ βρα-
χείας, ἦτοι ἀντίσπαστος· εἶτα ἰαμβος καὶ συλλαβή.

5. ἐξευρήματι] Ἰστέον οὖν ὅτι τινὲς εὔρημά φα-
 σίν, ὅπερ οὐ δεῖ· εὔρηται μὲν γὰρ καὶ εὔρησις καὶ
 εὔρεσις· καὶ Ἀττικοὶ τινες ἑκατέρως φασίν· ἔστι
 γὰρ σύγγραμμα παρὰ Θεοφράστῳ περὶ εὐρέσεως·
 5 ἀλλὰ διὰ τοῦ ε ἐν ἰάμβῳ

οὐχ εὔρεσις τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ἀφαίρεσις
 ἐν τοῖς Ἐπιτρέπουσι καὶ εὔρημα διὰ τοῦ η
 εὔρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἶον εὔρημας τόδε.

οὐ μὴν διὰ τοῦ ε εὔρεμα. S.

10 6. Καὶ πάλιν ποιεῖ τὸ ἀντισπαστικὸν τὸ καλού-
 μενον Γλυκῶνειον. Κωμικὸς δὲ ἦν ὁ Γλύκων, οὗ
 καὶ δράμα φέρεται κωμικὸν οἱ Φράτορες. S.

7. καὶ κνίσση] Μετὰ διποδίαν συλλαβὴ ἐπὶ τῶν
 ὑπερκαταλήκτων εὐρίσκεται· εἰσὶν οὖν δύο ἀντί-
 15 σπαστοι καὶ συλλαβή.

8. Φαλλαίκειόν φησι μέτρον, οἶονεὶ Φιλίκειον
 ἀπὸ Φιλίκου τοῦ προειρημένου. Τὸ δὲ χαῖρ' ᾧ
 χρυσόκερως βαβάκτα κήλων Κρατίνου ἐστί. S.

χαῖρ' ᾧ] Ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτι-
 20 κόν, ὃ καλεῖται Φαλαίκειον. Δέχεται δὲ ἓνα ἀντί-
 σπαστον, ἦτοι τέταρτον ἐπίτριτον καὶ τρεῖς ἰάμβους
 καὶ συλλαβήν.

9. ἦλθες] Ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον,
 ὃ καλεῖται Ἀσκληπιάδειον· ἔστι δὲ ποδῶν ἀπλῶν
 25 ἕξ, τὴν τελευταίαν μόνον ἔχον ἰαμβικήν, τὴν λε-
 φαντίαν. Πρὸς τὸ ἄνω δὲ τὸ „τὸ μὲν καταληκτι-
 κόν, τὸ δὲ ἀκατάληκτον“ ἐπήγαγε τὸ Ἀσκληπιάδειον,
 ἐκ δύο τροχαίων καὶ ἀντισπάστου καὶ δύο ἰάμβων

10 ἀντισπαστικὸν] παιωνικὸν lib.Gaisf. Hoc scholion
 continuitate cohaeret in libro S cum scholio 3 de dochmiaco.
 16 Φιλήκειον S 17 Φιλήκου S 25 τὴν λεφαντίαν STu,
 τὸ ἦλθες ἐκ M 26 δὲ τὸ STu, δὲ τῷ M

τελείων· ἀκατάληκτον γάρ ἐστι· καὶ τὸ ἐξῆς πάλιν, τριμέτρον ἀκατάληκτον, ἐκ δύο ἀντισπάστων καὶ ἐκ δύο ἰάμβων.

10. κόλπῳ σ'] Ἀντισπαστικὸν τριμέτρον ἀκατά-
5 ληκτον, ὃ καλεῖται Ἀλκαϊκὸν δωδεκασύλλαβον, πο-
δῶν ἀπλῶν ἕξ, τῆς μέσης μόνης ἀντισπαστικῆς
οὔσης, ἐκατέρωθεν δὲ ἰαμβικῆς. Ἀπὸ σπονδείου ἤρ-
ξατο τοῦ κόλπῳ. Ἡ μέση δὲ ἀντισπαστικὴ καὶ αὐτὴ
ἀδιάφορον ἔχουσα τὸν πρῶτον πόδα· σπονδεῖος γάρ.

11. κατθνάσκει] Τὸ τετράμετρον καταληκτικὸν
ἐστίν, ἐκ τριῶν ἀντισπάστων καὶ ἰάμβου καὶ συλ-
λαβῆς. Ἔστι δὲ ποδῶν ἀπλῶν ἑπτὰ καὶ συλλαβῆς.

12. καττύπτεσθε] Τέταρτος ἐπίτριτος, εἶτα ἀντί-
σπαστος, εἶτα ἀντίσπαστος καὶ ἰαμβος καὶ συλλαβή.
15 Εἶτα πάλιν ἐπὶ τοῦ „οἴνου“ τέταρτος ἐπίτριτος, εἶτα
ἀντίσπαστος, πάλιν ἀντίσπαστος, ἰαμβος καὶ συλ-
λαβή.

13. Πριάπειον] Πριάπειον δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ
Εὐφορίων ὁ γραμματικὸς ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων ἐν
20 Ἀλεξανδρ(εῖ)α ἔγραψεν εἰς Πριάπον τοῦτο τὸ μέτρον·
καὶ ὡσπερ τὸ ἰθυφαλλικὸν ἐκλήθη ἐπιτηδεῖον ὄν
εἰς τὸν Διόνυσον, οὕτω καὶ τὸ Πριάπειον. Ἰστέον
δέ, ὅτι τούτου τοῦ Εὐφορίωνος γέγονεν ἀκροατῆς
Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικὸς, οὐ μόνον Ἀριστοφάνους
25 τοῦ Βυζαντίου. S.

14. γλυκεῖα] Δύο ἰαμβοί, ἀντίσπαστος, τρεῖς
ἰαμβοί, συλλαβή· καὶ τὸ ἐξῆς τοιοῦτον.

15. Νύμφαις] Ποδῶν ἀπλῶν ὀκτώ, τῆς τελευ-

3 ἐκ δύο ἰάμβων] ἐκ om. M 4 ἀκατάληκτον] κατάληκτον
M 5 Ἀλκαϊκὸν M, Ἀλκμαϊκὸν STu 7 τὸ σπονδεῖον ἤρ-
ξατο Tu, ἀπὸ σπονδείου ἤρξ. M 9 σπονδεῖος M, σπονδεῖον
Tu 13 εἶτα] εἰς libb. 15 ἐπὶ M, ἐστὶ Tu εἶτα] εἰς libb.
20 Ἀλεξάνδρα lib. 24 Ἀριστοφάνους τοῦ τοῦ B. lib.

ταίας βάσεως λαμβικῆς οὔσης· τρεῖς ἀντίσπαστοι, δύο ἱαμβοί, ἀκατάληκτον γάρ.

16. τὸν στυγνὸν] Τοῦτο ἀντισπαστικὸν ἐστὶ τετραμέτρον ὑπερκατάληκτον, ὃ καλεῖται Σιμμίειον, 5 ποδῶν ἀπλῶν ὀκτὰ καὶ συλλαβῆς μιᾶς. Ἐπὶ γὰρ τῶν ὑπερκαταλήκτων τίθεται συλλαβὴ μία. Εἰσὶ δὲ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ τρεῖς ἀντίσπαστοι (καὶ δύο ἱαμβοί) καὶ μία συλλαβή.

17. Ἀχιλλέα] Ἐξ ὀλοκλήρου τὸ Ἀχιλλέα, ἵνα γέ- 10 νηται ἀκατάληκτον· ἐν τισὶ δὲ τὸ τέλος κατὰ συνί- ξησιν τὸ Ἀχιλλέα, ἵνα γένηται καταληκτικόν. Εἰσὶ δὲ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ τέσσαρες ἀντίσπαστοι καὶ ἱαμβος καὶ συλλαβή, εἰ καταληκτικόν· εἰ δὲ ἀκατάληκτον, δύο ἱαμβοί.

15 Εἰς κεφ. ια'. Περὶ τοῦ ἀπὸ μείζονος ἰωνικοῦ
ΣΧΟΛ. Α.

1. Ζητεῖται διὰ τί μετὰ τὸ ἀντισπαστικὸν εὐθύς (οὐ) τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος ἤρξατο, ἀλλὰ τοῦ ἀπὸ μείζονος· καὶ φασκόν, ὅτι πρῶτον τῆς τετραδικῆς συ- 20 γενείας παρέλαβε, τὸ χοριαμβικόν· οὗ συλλαβῆς ἀφαιρουμένης ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος γίνεται, ἐξ οὗ ὁ ἀντίσπαστος, ἐξ οὗ ὁ ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος· ἀπαξ δὲ μετὰ τὸ χοριαμβικὸν τὸ ἀντιπαθὲς αὐτοῦ ἀντισπαστικὸν παραλαβών, πιθανῶς τοῦ (ἐκ τοῦ) ἀντι- 25 σπαστικοῦ γενομένου κατὰ ἀφαίρεσιν ἤρξατο. Ἰστέον δ' ὅτι (τὰ) ἰωνικὰ εἶωθε δέχεσθαι καὶ τροχαϊκὰς ὅτε

1 βάσεως] συλλαβῆς libb. 7 καὶ δύο ἱαμβοί om. libb.
18 οὐ inseruit Gaisf. ἀλλὰ τοῦ ἀπὸ] ἀλλ' ἀπὸ τοῦ lib. Gaisf.
20 παρέλαβε] παρέλαβες Gaisf. 24 ἐκ τοῦ om. lib. 26 τὰ om. lib. Gaisf.

ἐστὶ κατὰ συμπάθειαν (ἐπίμικτα), ὡς τὰ χοριαμβικά
καὶ ἀντισπαστικά τὰ ἰαμβικά. Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐξ
ὄλων τροχαϊκῶν σύγκειται, ὡς ἐπὶ τοῦδε

σαρκικὸν γὰρ εἶχε χρῶτα καὶ τὸ δέρι' ὅμοιον.

- 5 Διαιρεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ τροχαϊκοῦ τῷ τε ῥυθμῷ καὶ
τῇ φωνῇ· [τὸ γὰρ τροχαϊκὸν εἰς πενθημιμερῆ καὶ ἐφθημι-
μερῆ τέμνεται, τὸ δὲ ἰωνικὸν κατὰ ἀπλῶν ποδῶν] ὅταν
δὴ τὸ χοριαμβικὸν λάβῃ τὰς τροχαϊκὰς ἢ τὸ ἰωνι-
κὸν τὰς ἰαμβικάς, καλοῦνται κατ' ἀντιπάθειαν· καὶ
10 ὅταν μὲν τὸ χοριαμβικὸν κατ' ἀρχὴν λάβῃ τὸ τρο-
χαϊκόν, ἐπιχοριαμβικὸν καλεῖται, ὅταν δὲ τὸ ἰωνι-
κὸν κατ' ἀρχὴν δέξηται τὸν ἰαμβον, ἐπιωνικόν
ἐστίν· ἐπιαντισπαστικὸν δ' οὐκ ἔστιν, ἐπεὶ τὸ ἀν-
τισπαστικὸν φύσιν εἶχεν ἐνίοτε καὶ ἀπὸ διτροχαίου
15 ἄρχεσθαι, διὰ τὸ τρέπεσθαι τὴν ἀρχὴν εἰς τὰ δ'
σχήματα τῶν δισυλλάβων. Ἐξητεῖτο δὲ διὰ τί τὰ
ἰωνικά ἐδέξαντο τοὺς διτροχαίους· ἐπιλυόμεθα δὲ
οὕτως· τοῖς ἰωνικοῖς ἐνδέουσι μετρικοὶ πόδες, εἰσὶ
γὰρ ἐκ σπονδείου καὶ πυρριχίου τὰ ἰωνικά· μετρι-
20 κοὶ δὲ πόδες εἰσὶ τροχαῖος ἰαμβος δάκτυλος ἀνά-
παιστος, οἵτινες τῇ ποικιλίᾳ τῶν χρόνων κοσμού-
μενοι μέτρα ἴδια ποιοῦσιν· οὗτοι δὲ καλοῦνται
μετρικοὶ καὶ ῥυθμικοὶ πόδες· τὰ δὲ ἰωνικά μέτρα
μὴ ἔχοντα τὴν σύστασιν (ἐκ τούτων), τούτων ἐδεή-
25 θησαν, ἐπεὶ χαῦνά εἰσι τὰ ἰωνικά, τὰ δὲ τροχαϊκὰ
σύντονα· ὅπως οὖν κρᾶσις τις γένηται, συνῆλθον
τοῖς ἰωνικοῖς τὰ τροχαϊκά. Ἄπαξ δὲ τῶν διτροχαίων

1 κατὰ συμπάθειαν (ἐπίμικτα)] ἐπίμικτα om. lib. Gaisf.
6 τὸ γὰρ τροχαϊκὸν κτλ. eiecimus 13 ἐπιαντισπαστικὸν Gaisf.,
ἐπεὶ ἀντισπαστικὸν lib. 23 ῥυθμικοὶ πόδες] ἀριθμητικοὶ
π. lib. Gaisf. 24 (ἐκ τούτων), τούτων] ἐκ τούτων om. lib.
Gaisf.

ἐμπεσόντων εἰς τὰ ἰωνικά, τοῖς ἀντιπαθέσι τῶν ἰωνικῶν συνῆλθον αἱ λαμβικαὶ διποδίαι, φημι δὴ τῷ ἀντισπαστικῷ καὶ χοριαμβικῷ. S.

2. ἐφθημιμερῆ μὲν] Τὸ ἰωνικὸν ἐφθημιμερὲς
5 τρεῖς ἔχει πόδας καὶ συλλαβήν· καὶ ἐν τούτῳ ἡ
πρώτη ἀδιάφορος· ἡ δὲ κατακλείς τροχαϊκή.

3. Κλεομάχειον] Ὁ Κλεόμαχος δ' οὗτος πύκτης
ἦν, ἐρασθεὶς δὲ ποτε νέου μετῆλθεν εἰς ποιητικὴν. S.
Cf. Strab. XIV p. 959 (928): Κλεόμαχος ὁ πύκτης,
10 ὃς εἰς ἔρωτα ἐμπεσὼν κιναίδου τινὸς καὶ παιδίσκης
ὑπὸ κιναίδῳ τρεφομένης ἀπεμιμήσατο τὴν ἀγωγὴν
τῶν παρὰ κιναίδοις διαλέκτων καὶ τῆς ἠθοποιίας.

4. οἱ μολοσσοὶ] Εἰκότως δὲ ἐπὶ τῶν ἀρτίων οἱ
μολοσσοί. Τοῦ γὰρ μολοσσοῦ τιθεμένου κατ' ἀρ-
15 χὰς καὶ τοῦ ἰωνικοῦ μετ' αὐτὸν εὐρίσκοντο πέντε
μακρὰ ἐφεξῆς καὶ ἀρρυθμία πολλὴ ἐγένετο· τοῦ δὲ
μέτρου, ὃ ἐπιφέρει, ὁ πρῶτος ἰωνικός, καὶ μολοσ-
σός, εἶτα διτρόχαιος καὶ πάλιν μολοσσός· τὸ γὰρ
ἦν ἡμῶν καὶ τὸ γῶ πίνων μολοττοὶ ἀντὶ ὀλοκλή-
20 ρων ἰωνικῶν εἰσίν. Ἡ γὰρ τελευταία μακρὰ δια-
ρουμένη εἰς δύο βραχείας ποιεῖ τὸν ἰωνικὸν ἀπὸ
μείζονος· ἐπεὶ καὶ τῶν ἐπὶ τέλος δύο βραχειῶν
συναιρεθεισῶν ὁ μολοττός γίνεται. Ἔστιν οὖν τὸ
μέτρον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ καλούμενον Κλεο-
25 μάχειον· τὸ δὲ ἐψόφησ' ἔ διτρόχαιος· εἶπε γὰρ ἐπι-
μύγνυσθαι πρὸς τὰς τροχαϊκὰς αὐτό(ν). Τὸ πλήρες,
ἐψόφησεν· εἶτα ἀμοιβαῖον, ἐγὼ πίνων, κατὰ πεῦ-
σιν καὶ ἀπόκρισιν.

5. Πλήρης] Ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον,
10 ὃ καλεῖται Πραξιλλεῖον· βραχυκατάληκτον δέ, διότι

16 ἀρρυθμία] ἀριθμία M   26 τροχαϊκὰς αὐτό. τὸ M
Gaisf., τροχαϊκὰς. τὸ αὐτὸ Tu

δύο συλλαβαῖς ἐνδεῖ πρὸς τὸν τέλειον τρίμετρον ἰωνικόν.

6. ἀναπαίστου] Διότι λυομένων τῶν ἄκρων τοῦ ἰωνικοῦ γίνεται ἀνάπαιστος ἐκ δύο βραχειῶν καὶ 5 μακρᾶς, καὶ πυρρίχιος ἐκ δύο βραχειῶν· τοῦ δὲ τροχαίου λελυμένου γίνεται ὁ τρίβραχυς. Συγγε- νῆς οὖν ὁ τροχαῖος τῷ ἰωνικῷ. Τῶν γὰρ δύο μα- κρῶν τῶν ἄκρων λυθεισῶν εἰς τέσσαρας βραχείας καὶ τῶν δύο βραχειῶν μενουσῶν ἕξ (βραχεῖαι) γί- 10 νονται αἱ πᾶσαι· αἱ δὲ ἕξ βραχεῖαι, ἄδηλον, εἴτε τοῦ ἰωνικοῦ λυθέντος, εἴτε τοῦ τροχαίου γεγόνασιν.

7. Ἡρην] Ἰωνικὸν τετράμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται Σωτάδειον, ἐκ τριῶν ἰωνικῶν καὶ ἐνὸς τροχαίου· ἐνδεῖ δὲ δύο συλλαβαῖς εἰς τὸ ἰωνικόν 15 εἶναι ἀκατάληκτον.

8. ἀσαροτέρας] Τὸ ἀσαροτε δεύτερος παίων· συ- στέλλουσι γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὸ α, ὡς ἐν τῷ μὴ μ' ἄσαισι μηδ' ἀνίαισι.

Ὁ δὲ θέλει τοιοῦτόν ἐστι· βλαβερωτέρας [ἀντι 20 τοῦ αὐτῆ] οὐδαμῶς ἐμοί ποτε εἰρήνη σέθεν ἐπιτυ- χούσα. Ὁ πρῶτος πούς ἐστι παίων δεύτερος, ἀσα- ροτε· συστέλλουσι γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὸ α τοῦ ἄσαισιν ὡς ἐν τῷ μὴ μ' ἄσαισι μηδ' ἀνίαισιν. Ὡσπερ δὲ Ἀφροδίτη Ἀφρόδιτα φασὶ συστέλλοντες τὸ α, οὕτω 25 καὶ τὸ εἰρήνη εἴρηνα. S.

9. πόας] Ἰωνικῷ γὰρ ὄντι ἢ πρώτη βραχεῖα ἀπ- ελείφθη ἢ πο. Ἔχει δὲ ἰωνικὴν διποδίαν, εἶτα τροχαϊκὴν.

4 γίνεται ὁ ἀνάπαιστος ἢ (leg. καὶ) ὁ πυρρίχιος· ἐὰν γὰρ λύσω τὴν πρώτην μακρὰν τοῦ ἰωνικοῦ γίνεται ἀνάπαιστος M 9 (βραχεῖαι) adiecimus. 11 τροχαίου] τροχαϊκοῦ M 19 [ἀντι τοῦ αὐτῆ] eiiciendum. 20 ἐμοί] μου lib.Gaisf. εἰρήνη] εἰρήνης lib.Gaisf. 23 μή με ἄσαισι μὴ δ' ἠνίαισιν. ὡσπερ δὲ lib.

10. παραλαμβάνουσι] Τουτέστι τὴν πρώτην μακρὰν τοῦ ἰωνικοῦ βραχύνοντες, τὴν τοῦ τελευταίου ποδὸς βραχεῖαν μηκύνοντες, ὃ ἔστι, σπονδεῖον τὸν δεύτερον ἀπλοῦν πόδα ποιήσαντες, ὡς ἔθος τῷ
5 τροχαίῳ.

11. παραλαμβάνοντες] Ὅπου μὲν ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ βραχείας ἀρχομένου, ὅπερ ἔστι παιωνικοῦ δευτέρου καὶ τροχαϊκοῦ ἑπτάσημου ἦτοι ἐπιτρίτου β', ὡς τὸ πρῶτον

10 δέδυκε μὲν ἅ σελάνα.

ὅπου (δὲ) ὡς προεῖρηται, ἐξ ἰωνικῶν καθαρῶν καὶ τροχαϊκῶν. Τὸ οὖν ἅ σελάνα ἑπτάσημός ἐστι τροχαϊκή. Τροχαῖος γάρ ἐστι καὶ σπονδεῖος, μακρὸν γάρ ἐστι καὶ τὸ τελευταῖον α. Ἔστιν οὖν τὸ ἅ σελάνα ἐπί-
15 τριτος δεύτερος, τῆς α τελευταίας ἀντὶ μακροῦς παραλαμβανομένης.

Εἰς κεφ. ιβ'. Περὶ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικοῦ

ΣΧΟΛ. Α.

1. ἢ μὲν τρίτη παιωνική] Τουτέστι τρίτος παῖων.
20 Γίνεται δὲ παλιμβάκχειος τῶν πρώτων δύο βραχειῶν εἰς μακρὰν συναγομένων, ὥστε γίνεσθαι ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας· τοῦ δὲ ἰωνικοῦ τῶν πρώτων δύο βραχειῶν εἰς μακρὰν συναγομένων γίνεται ὁ μολοττός.

25 2. τό γε μὴν] Ἐκ τεσσάρων ἰωνικῶν· ἐνδεῖ δὲ συλλαβῇ διὰ τὸ καταληκτικόν. Τοιοῦτον καὶ τὸ μετ' αὐτὸ καὶ τὸ ἕτερον.

6 ἰωνικοῦ] λαμβικοῦ libb. Gaisf.
Τουτέστι τρίτον παῖωνα M

11 δὲ om. libb. 19

3. Τὸ δὲ ἄ δ' οὐδέτερόν ἐστιν ἄρθρον, ἐν συστολῇ τὸ α ἔχον, ἀντὶ τοῦ ἄ τινα.

4. ἀνακλώμενον] Τὰ εἰρημένα ἀνακλώμενα οὐκ εἰσίν. Οὔτε γὰρ ἡ ἐσχάτη τοῦ ἰωνικοῦ μακρὰ οὔσα
5 γέγονε βραχεῖα, οὔτε δὲ τροχαϊκὴν ἔχουσιν, ἀλλὰ καθαρά εἰσιν. Ἴσως δὲ περὶ τῶν ἐξῆς ὁ λόγος.

4^b. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀνακλώμενον μέτρον τοιοῦτόν ἐστιν ὡς ἰωνικὸν εἶναι τὸ ἀπ' ἐλάσσονος τὸ αβαβαββ. Λέγεται δὲ οὕτως ὅτι ἡ τελευταία τοῦ
10 πρώτου ποδὸς ἀνακλᾶται ἐπὶ τὴν τοῦ δευτέρου ἄρχουσαν βραχεῖαν ὡς εἶναι τὸ πρῶτον ἀντὶ ἰωνικοῦ παίωνα τρίτον, τὸ δὲ δεύτερον ἐπίτριτον δεύτερον. Ὑστερον δὲ (τὸ) ἀνακλώμενον ἐκλήθη (μητροφακόν) διὰ τὸ πολλὰ τοὺς νεωτέρους εἰς τὴν μητέρα τῶν
15 θεῶν γράφαι τούτῳ τῷ μέτρῳ. Γαλλιαμβικὸν δὲ ἐκλήθη, ἐπεὶ λελυμένον ἐστὶ τὸ μέτρον· οἱ δὲ Γάλλοι διαβάλλονται ὡς θήλειαν νόσον ἔχοντες· διὸ καὶ σώματα φόρον ἐτέλουν Ῥωμαίοις εἰς τοῦτο· οἱ τοιοῦτοι δὲ ἱερεῖς εἰσὶ Δῆμητρος.

20 4^c. Ἰστέον ὅτι τοῦτο τὸ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικὸν λέγεται ἀνακλώμενον καὶ μητροφακόν καὶ γαλλιαμβικὸν ἀπὸ τοῦ τοὺς Γάλλους, ὃ ἐστὶ τοὺς κιναίδους, ἱαμβίζειν καὶ ὑμνεῖν τὴν Ῥέαν κατὰ τὴν ἄγραν. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ μητροῶν. Ἴσως δὲ διὰ τοῦτο
25 καὶ ἀνακλώμενον διὰ τὴν κλάσιν τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἀπαλότητα. Ὡς καὶ Καλλίμαχος κέχρηται. Ἔστι

1 τὸ δὲ ἄ δ' ἀνάγκα Tu, τὸ δὲ ἄνδρες M 5 οὔτε δὲ τροχαϊκὸν M 7—12 Initium scholii non hoc loco, sed inter scholia capitis III traditur pag. 125. Inde huc repetivi. 51 Ante verba Γαλλιαμβικὸν δὲ κτλ. collocavi haec: Ὑστερον δὲ τὸ ἀνακλώμενον κτλ. lin. 13 sqq., quae librarii errore ex interpretamento in ipsum enchiridion cap. XII irrepserunt. 13 τὸ et μητροφακόν om. libb. 15 Γαλλιακόν M 26 ὁ libb.

δ' ἀταξία πολλή ἐν τῇ χρήσει ὧν περιφέρει χρήσεων καὶ μάλιστα ἐν τοῖς πρώτοις ποσί. S.

4^d. Ἀνακλώμενον δὲ καλεῖται τὸ μέτρον διὰ τὴν ποιὰν τοῦ μέτρου συμπάθειαν· ἢ γὰρ τελευταία 5 τῶν προτέρων ποδῶν ἀνακλᾶται τῇ ἀρχῇ τῶν δευτέρων διὰ τὸ ἐν ὀρχήσει ἀνακλασμὸν μελῶν γίνεσθαι.

5. Γαλλὰ] Ὁ πρώτος μολοττός ἐστίν, εἶπε γὰρ ὅτι δέχεται μολοττὸν ἐν ταῖς περιτταῖς, αἱ δὲ ἐξῆς ἰωνικαί· δηλονότι ἐπιμιγνύουσι τὰ προειρημένα τοῖς 10 καθαροῖς· ἰδοὺ γὰρ τῶν ἄλλων καθαρῶν ὄντων τὸ μὲν πρώτον ἔχει τὸν πρώτον μολοττόν· περιττὴ γὰρ ἢ χῶρα· τὰς δὲ ἐξῆς ἰωνικὰς καθαρὰς· τὸ δὲ δεύτερον, ὁμοίως τῷ πρώτῳ, μολοττόν, κατὰ συνίζησιν τῶν δύο βραχειῶν, τῶν μετὰ τὰς δύο μακρὰς εἰς 15 μίαν λαμβανομένων· αἷς ἔντεα, αἷς ἔντη· ὁμοίως καὶ ἐν τῷ χάλκεα, χάλκη.

6. μεγάλῳ] Ταῦτα μὲν ἐξ ἐπιμιξίας εἰσὶν ἀνακλώμενα βραχυκατάληκτα. Ἔχουσι γὰρ τὴν ἐσχάτην τοῦ ἰωνικοῦ βραχεῖαν ἀντὶ μακρᾶς. Εἴρηται 20 δὲ κατ' ἀρχήν, ὅτι ὅταν ἐπιμίσηται τῇ τροχαϊκῇ, πάντως ἢ πρὸ αὐτῆς ἐστὶ πεντάσημος, ὃ ἐστὶ παιωνική· ὡς ἢ κοψεν ὥστε, τροχαϊκὴ συζυγία οὕσα, ἔχει τὴν πρὸ αὐτῆς τὴν τε μ' ἔρως ε παιωνικήν. Τὸ δὲ ἐξῆς τὸ προσελεξάμαν δύναται καὶ ἀνακλώμενον εἶναι, 25 δύναται καὶ ἐπίμικτον πρὸς τὰς τροχαϊκάς, τῆς παιωνικῆς προκειμένης, ὁμοίως τοῖς προλεχθεῖσιν. ἐστὶ γὰρ ἢ μὲν πρώτη συζυγία, προσελεξα, παίων τρίτος· ἢ δὲ δευτέρα, μαν ὄναρ κυ, (τῆς κυ) μακρᾶς γενομένης διὰ τὸ ἐπιφέρεσθαι τὸ προ, 30 ἐστὶ τροχαϊκὴ ἐπτάσημος, τῆς πρώτης μακρᾶς ἀνακλώμενης]

17 μὲν om. M 30 τῆς πρώτης μακρᾶς ἀνακλωμένης] τῆς ... ἀντανεκλωμένης M

κλωμένης ἐπὶ τὴν τελευταίαν βραχεῖαν τῆς πρώτης συζυγίας. Βραχεῖαν γὰρ αὐτὴν εἶπε καὶ οὐκ ἂν ποιοῖ τὸ ἰωνικόν· κοινῆς δὲ συλλαβῆς γενομένης τῆς κυ διὰ τὸ ἄφωρον εἶναι καὶ ἀμετάβολον τὰ ἐξῆς ἔσται
5 ἢ προειρημένη ἐπιμιξία.

7. Διονύσου] Ὁ δεύτερος ποὺς μολοττός, τουτέστιν ἰωνικός ἀπ' ἐλάσσονος τῶν πρώτων δύο βραχειῶν εἰς μίαν μακρὰν συναιρεθεισῶν· ὁ δὲ πρῶτος ποὺς ἰωνικός.

10

Εἰς κεφ. ιγ'. Περὶ παιωνικοῦ

ΣΧΟΛ. Α.

1. παιωνικόν] Οὐκ οὐκ ἀπεδοκίμασαν οἱ μετρικοὶ τὸ παιωνικὸν μέτρον, ἐπεὶ οὐδὲ οἱ ῥυθμικοί. Παιωνικὰ γὰρ φασι τὰ ἐν ἡμιολίῳ λόγῳ. Ἡμιόλιον
15 δὲ ἔστιν, ὡς ἐν τοῖς κατὰ πλάτος εἰρημένοις αὐτοῦ ἔνδεκα βιβλίοις φησί, τὸ ἐξ ἐνὸς ἡμίσεως ποδὸς συγκείμενον· ὡς οἱ τρισύλλαβοι πόδες ἐκ τῶν δι-
συλλάβων. Αὐτοὶ δὲ οἱ μετρικοὶ τοῦ παιωνικοῦ τρία εἶδη φασί· τὸ ἐν κρητικῷ, τὸ ἐν βακχείῳ, τὸ
20 ἐν παλιμβακχείῳ· πάντα δὲ ἔστι πεντάσημα. Εἰ δέ τις ἔροιτο πῶς (τὸ) μέτρον τὸ παιωνικὸν μόνον παίωνα πρῶτον δέχεται καὶ τέταρτον, οὐδὲ δεύτερον καὶ τρίτον, ἴστω, ὡς οὐκ ἀπὸ τῶν παιωνικῶν ποδῶν ἀνόμασται τὸ μέτρον, ἀλλ' ὅτι ἐν ἡμιολίῳ

2 εἶπε καὶ οὐκ ἐποίει libb. 6 ποὺς ... 9 ποὺς] στίχος ... στίχος libb.Gaisf. 6 τουτέστιν] ἔστιν libb.Gaisf. 18 Αὐτοὶ δὲ] αὐτοὶ τε lib.Gaisf. 21 πῶς (τὸ) μέτρον] τὸ om. lib.Gaisf. 23 παιωνικῶν] παιώνων lib.Gaisf.

ἐστίν. Κύριος δὲ ἐν αὐτῷ πούς ὁ κρητικός, ὃς
 λύων μὲν τὴν πρώτην ποιεῖ (τὸν) παίωνα τέταρτον·
 [ὁ γὰρ ἀμφίμακρος λύει τὴν πρώτην συλλαβὴν καὶ
 ποιεῖ τὸν ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μιᾶς μακροῦς παίωνα
 5 τέταρτον·] λύων δὲ τὴν ἐσχάτην αὐτὸς ὁ ἀμφίμα-
 κρος ποιεῖ παίωνα πρῶτον, λύων δὲ ἄμφω ποιεῖ
 τὸν πεντάβραχυν. Ἡλιόδωρος δὲ φησι κοσμίαν εἶ-
 ναι τῶν παιωνικῶν τὴν κατὰ πόδα τομήν, ὅπως ἡ
 ἀνάπανσις διδοῦσα χρόνον ἕξασήμους τὰς βάσεις
 10 ποιῆ καὶ ἰσομερεῖς ὡς τὰς ἄλλας, οἶον

οὐδὲ τῶν κνωδάλων οὐδὲ τῶν *υρσύλων.

Τούτου δὲ πάλιν ὑφαιρουμένη μὲν ἡ πρώτη ἐᾷ τὸ
 ἐκ βακχείου, ἡ δὲ δευτέρα τὸ ἐκ παλιμβακχείου·
 ὁμοίως δ' ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης κτλ. S.

15 2. τό τε κρητικόν] Ὁ πρῶτος παίων τὰς ἐν τέ-
 λει δύο βραχείας συνελών εἰς μίαν μακρὰν ποιεῖ
 τὸν κρητικόν, τοῦτ' ἔστι τὸν ἀμφίμακρον· ὁ δεύτε-
 ρος πάλιν τὰς τελευταίας συνελών ποιεῖ τὸν βράκ-
 χειον· ὁ δὲ τρίτος πάλιν, τὰς πρώτας δύο βραχείας
 20 συνελών, ποιεῖ τὸν παλιμβάκχειον.

3. μελοποιίαν] Εὐρισκομένων γὰρ δύο μακρῶν
 ἐφεξῆς καὶ μιᾶς βραχείας πάλιν ἀρρυθμία πολλὴ
 γίνεται· ἐν τετραπλασίονι γὰρ λόγῳ εὐρήσεται.
 Ἐπὶ μέντοι γε τοῦ ἀμφιμάκρου ἡμιόλιος ὁ λόγος
 25 γίνεται.

1 κύριος] κυρίως lib. Gaisf. 2 τὴν πρώτην] τὸν πρῶτον
 lib. Gaisf. ποιεῖ (τὸν) παίωνα] τὸν om. lib. Gaisf. 3 [ὁ γὰρ
 ἀμφίμακρος — 5 τέταρτον uncinis inclusimus. 4 ποιεῖ τὸν
 ἐκ τριῶν] π. τῶν ἐκ τριῶν lib. Gaisf. 11 οὐδὲ τῶ κνωκάλω
 οὐδὲ τῶ υρσύλω lib. 13 ἐκ βακχείου] ἐκ βραχείου lib. 14
 Γεωργοῖς Gaisf., νεούργοις lib. 22 μιᾶς βραχείας Pauw, δύο
 βραχειῶν libb. ἀριθμία M 23 καὶ ἐν τετραπλασίονι λόγῳ
 Tu εὐρήσεται] εὐρίσκεται Boeckh 24 ἡμιόλιος ὁ λόγος
 Gaisf., διπλασίον ὁ λ. libb.

4. λύσεις] *Αὐτοὶ οὗτοι οἱ πόδες λύονται εἰς τοὺς παίωνας· ἢ γὰρ πρώτη συλλαβὴ τοῦ κρητικοῦ λυομένη ποιεῖ τὸν τέταρτον παίωνα, ἢ δὲ ἐσχάτη τὸν πρώτον.*

5. ὦ πόλι φίλη] *Ὅλοι παίωνες πρώτοι κοινῆς οὔσης τῆς κε ἐν τῷ λη κέκροπος, τῆς τελευταίας μόνης τὸν κρητικὸν ἐχούσης. Ἔστι δὲ τὸ μέτρον παιωνικὸν τετράμετρον.*

6. ἐν ἀγορᾷ] *Τὸ γὰρ ἐν ἀγορᾷ τέταρτον παίωνα ἀντὶ τοῦ πρώτου ἐδέξατο· τοὺς δὲ δύο ἐξῆς πρώτους παίωνας.*

7. Εἰς χορὸν] *Πάλιν τὸ „τας βοᾶν“ κρητικὸν παρέλαβεν ἐν μέσῳ καὶ τὸ „εἰσὶν ὄς“ κρητικόν. Ὅλως δὲ οἱ τελευταῖοι ὁμοίως κρητικοί.*

8. μᾶτερ] *Ὅλοι κρητικοί, τοῦ πότνια τῆς α ἀντὶ μακρᾶς, τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς, καθὸ κατέμιξε, λαμβανομένης· ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν τῶν δύο συμφώνων ἐπιφορᾶν.*

πότνια] *Ἰστέον ὅτι ὁ Ὠρός φησιν ὡς ἀντὶ μακρᾶς ἐνταῦθα τὸ α τοῦ πότνια, κοινὴ ὄν συλλαβὴ ὅτι ἀπήρτισεν εἰς μέρος λόγου, ὡς τὸ*

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχῆ.

ἀλλὰ μᾶλλον δεῖ μὴ κατὰ τοῦτο λέγειν αὐτὸ μακρόν, ἀλλ' ὅτι ἔχει δύο σύμφωνα ἐπιφερόμενα, τὸ κλ τοῦ κλυθι. S.

9. σέ ποτε] *Ἴδου αἱ μὲν τρεῖς βάσεις ἐκ τοῦ πενταβράχους· ἢ δὲ τετάρτη ἐκ τοῦ τετάρτου παίω-*

3 τέταρτον ... πρώτον] πρώτον ... τέταρτον M 3 παίωνα libb.Gaisf. 9 τοὺς δὲ δύο ἐξῆς] τοὺς δὲ τέσσαρας ἐξῆς (i. e. δ' ἐξῆς) libb. „Lege τρεῖς“ male Gaisf. negligens Herphaestionis praeceptum „τοὺς πρώτους παίωνας παραλαμβάνειν πλὴν τῆς τελευταίας χώρας“. 14 πότνια τῆς α Pauw, πότν. τὸ α libb. 19 τὸ α τὸ πότνια lib.Gaisf. 24 κλ τὸ κλυθι lib.Gaisf.

νος, τῆς νε πάλιν ἐν τῷ νεβροχίτων ἀντὶ βραχείας παραλαμβανομένης.

10 10. θυμελικὰν ἴθι μάκαρ καὶ τὰ ἐξῆς] Ἐκ τῶν καλουμένων Δελφικῶν ἐστὶν ἡ προκειμένη χρῆσις, 5 μὴ ἐχόντων τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ. S.

11. Ὡς δὴ] Ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνατρέχει, ὅπου ἔφη, ἐπιτηδεύουσι λαμβάνειν τοὺς πρώτους παίωνας καὶ τὰ ἐξῆς καὶ φησι τὸ ὅμοιον καὶ ἐπὶ τῶν πενταμέτρων πεποιηκέναι Θεόπομπον.

10 12. Δύναται] Ὁ γὰρ παίων πεντάχρονός ἐστι, καὶ οἱ εἰς αὐτὸ τὸ μέτρον ἐμπίπτοντες, ὅ τε κρητικὸς καὶ ὁ βακχεῖος· ὥστε εἶναι τὸ ἐξάμετρον τριάκοντα χρόνων· πεντάκις γὰρ ἔξ τριάκοντα. Ἔως τούτου δὲ προβαίνει ἡ ποσότης τῶν ἐν τοῖς στίχοις 15 χρόνων κατὰ Ἡφαιστίωνα· ἐπεὶ καθ' ἑτέρους καὶ ἕως λβ'. Ἐνθα τὰ ὑπὸ τὸ τρίτον γένος τῶν ποδῶν ὡς ἔχοντα ἔξ χρόνους οὐδέποτε ποιεῖ ἐξάμετρον ὑπερπίπτοντα τὸν λ'. Πλὴν σημείωσαι, ὅτι τὸ κρητικὸν διαφέρει πρὸς τὰ ἄλλα μέτρα. Τὰ μὲν 20 γὰρ ἄλλα κατ' ἀφαίρεσιν τὰ ἀντιπαθοῦντα αὐτοῖς μέτρα τίκει· ὥσπερ τὸ λαμβικὸν κατ' ἀφαίρεσιν τῆς ἐν τῇ ἀρχούσῃ βραχείας τίκει τὸ τροχαϊκόν· τροχαϊκὸν δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς ἐν τῇ ἀρχούσῃ μακρᾶς τίκει τὸ λαμβικόν· ταῦτό καὶ ἐπὶ τοῦ 25 δακτυλικοῦ καὶ ἀναπαιστικοῦ. Τὸ μέντοι κρητικὸν κατ' ἀφαίρεσιν τῆς ἐν τῇ ἀρχούσῃ μακρᾶς ποιεῖ τὸ βακχειακὸν μέτρον, ὃ μονοειδὲς αὐτῷ. Αὕξεται δὲ τοῦτο καὶ μέχρι ἐξάμετρον.

8 πενταμέτρων Pauw, τετραμέτρων libb. 15 καθ' ἑτέ-
ρους] cf. Jo. Tzetz. p. 95 Cram., καθ' ἕτερον libb. Gaisf. 23
τροχαϊκὸν δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν.] καὶ τὸ τροχαϊκὸν κατὰ ἀφ. M
27 αὐτῷ Tyrwhitt, μονοειδὲς αὐτό libb. Gaisf., ὁμοιοειδὲς αὐτῷ
Bentley, ὁμοιοειδὲς αὐτό Pauw

13. μονοειδῶν] Μονοειδῶν ὡς πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν ἀσυναρτήτων. Ἐκεῖνα γὰρ ἐκ δύο εἰδῶν συνέστηκεν (!).

14. ὁμοιοειδῶν] Ὅμοιοειδῶν, διότι ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος ἀναφέρεται πλείονα, οἷον ὑπὸ τὸ ἀντισπαστικὸν τὸ Φερεκράτειον, τὸ Γλυκῶνειον, ὁμοίως καὶ πῖ τῶν ἄλλων (!).

Εἰς κεφ. ιδ'. Περὶ τῶν κατ' ἀντιπάθειαν
μίξεων

10

ΣΧΟΛ. Α.

1. Τῆς δὲ κατ' ἀντ.] Ἐνταῦθα περὶ τῶν τοῖς ἀρχαίοις εἰρημένων μεμιγμένων [τινῶν] κατ' ἀντιπάθειαν [ἀλλήλων ὄντων] μέτρων βούλεται διαλαβεῖν ὁ τεχνικὸς καὶ λέγει, ὅτι τὰ πυκνότατα τουτέστι τὰ
15 συνήθη ἐν τῇ χρήσει προφέρω. S.

2. ὥστε εἶναι τ. κ. τ.] Φησὶ τὸ β λάμβανε μακράν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ β', ὅτι β' χρόνοι εἰσὶν οἵτινες καὶ ἀπεργάζονται τὴν μακράν· τὸ δὲ α' τὴν βραχεῖαν ἐξ ἐνὸς χρόνου οὔσαν. S.

20 3. ἀνακλωμένου] Ἀνακλώμενον καλεῖται τὸ μέτρον, ὅτι πολλάκις ὁ λείπων χρόνος ἐν τινι βάσει ἀνακλᾶται εἰς ἄλλην βάσιν, ὥσπερ τῆς δευτέρας βάσεως τοῦ [δευτέρου] παραδείγματος ἐλαττομένης χρόνῳ· παίωνα γὰρ ἔχει τρίτον πεντάσημον, ὁ λεί-

12 εἰρημένων] εὔρημένων lib.Gaisf. 12 τινῶν et 13 ἀλλήλων ὄντων librorum eiicienda. 15 προφέρω] περιφέρω libb.Gaisf. 23 ἐλαττομένης S, λειπούσης MTuGaisf. 24 παίωνα γὰρ κτλ.] παίων γὰρ ἐστὶ τρίτος ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος S

πων χρόνος ἀνεκλάσθη ἐν τῷ ἀφροδίταν (μακρὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ταν S.)· (ἐπτάσημον γὰρ ἔχει διποδίαν τροχαϊκὴν· ἔχει δὲ οὕτως ὡς ὑποτέτακται ὑπὸ τοῦ τεχνικοῦ. Ἡ γὰρ τελευταία τῆς δευτέρας ὀφείλουσα
5 εἶναι μακρά, βραχεῖα ἐστὶν· ἢ δὲ πρώτη τῆς τρίτης ὀφείλουσα βραχεῖα εἶναι, μακρά ἐστὶν, ἥτις ἀνακλᾶται ἐπὶ τὴν πρὸ αὐτῆς συλλαβὴν καὶ κατὰ ἀντιστροφὴν νοεῖται. MTu).

Εἰς κεφ. ιε'. Περὶ ἀσυναρτήτων

10

ΣΧΟΛ. Α.

1. μηδὲ ἔνωσιν] Ὡς τὰ ἐλεγεία. Τὸ γὰρ πρῶτον μέρος τοῦ ἐλεγείου πρὸς τὸ δεύτερον οὐχ ἦνεται ἐν τῷ μέτρῳ (οἶον μὴ κοινωνίαν ἔχοντα, ἀλλὰ ἀσυνάρτητα ὄντα MTu)· (διὸ ἀσυνάρτητα καὶ τὰ
15 ἐλεγεία λέγει S). Ἰστίον δὲ ὅτι ἀσυνάρτητα γίνονται τὰ πάντα ξδ'. Τὰ γὰρ ὀκτώ μέτρα τοῖς ὀκτώ μέτροις, τοῦτ' ἐστὶν ἑαυτοῖς, ἐπιπλεκόμενα, τὰ ξδ' ταῦτα γίνονται. Ἀπὸ τῶν ἐξασήμεων μὲν λς'· ἐξάκις γὰρ τὰ ε', λς'. Τῶν δὲ τετρασήμεων τέσσαρα.
20 Τὰ (δὲ) λεγόμενα ἐπισύνθετά εἰσι κδ', ἃ καὶ αὐτὰ ἐστὶ τῶν ἀσυναρτήτων. Ἔτι καὶ θάτερον τρόπον, τούτων μονοειδῆ μὲν ἐστὶν ὀκτώ· μονοειδῆς δὲ λέγεται ἀσυνάρτητον, οἶον τὸ ἐλεγειακόν· ὁμοιο-

7 καὶ κατὰ ἀντιστρ.] fort. ὡς πολλάκις καὶ κατὰ ἀντιστροφὴν νοεῖται. pro νοεῖται habet νοεῖ τι M 17 ξδ' ταῦτα] ξδ' τούτων M 19 Τῶν δὲ τετρασήμεων τέσσαρα. Τὰ (om. δὲ) λεγόμενα ἐπισύνθετα εἰσι κδ' libb.] Τῶν δὲ τετρασήμεων εἰσι κδ', καὶ τέσσαρα τὰ λεγόμενα ἐπισύνθετα cum Pauw.Gaisf.!!

ειδῆ δὲ ὀκτώ, οἷον ὅταν τὰ ἰαμβικὰ μὴ τέλεια ὄντα χοριαμβικοῖς ἢ ἀντισπαστικοῖς ἐπιφέρηται ἢ τροχαϊκὰ ἰωνικοῖς, ἢ ἐναλλάξ· ἐπισύνθετα δὲ κδ'· ἀντιπαθῆ κδ', ὧν τὰ μὲν πρώτης ἀντιπαθείας, 5 ὅσων μιᾶς συλλαβῆς ἐκτιθεμένης τὸ ὅλον ἐν ποι- εῖται).

2. ἡμιολίου] Ἡμιόλιον εἶπε τοὺς τρεῖς ἀπλοῦς πόδας, ἥγουν τὸ ἥμισυ τοῦ τριμέτρου. STu.

3. ἐφθημιμεροῦς] Ἐφθημιμερές ἐστι τὸ ἀπαρτί- 10 ζον τὸ τοῦ λόγου μέρος μετὰ τρεῖς ἀπλοῦς πόδας καὶ συλλαβήν. STu.

4. οἱ δὲ μετ' αὐτὸν] Ὁ ἐστὶν οὐκ εἰς τὸ ἐφθη- μιμερές τὸ μέρος τοῦ λόγου ἀπαρτίζοντες, ἀλλ' ἢ πρὸ ἢ μετὰ, οἷον πρὸ τοῦ λῆξαι εἰς μέρος λόγου 15 ἐγίνετο ἐφθημιμερές. STu.

5. ἀχρειόγελως] Ἐν γὰρ τῷ λως ἔληξε τὸ μέρος τοῦ λόγου· τὸ δὲ ἐφθημιμερές ἐστὶν ἐν τῷ ὁ καὶ ἔτεμε τὸ ὅμιλε.

6. εὐδαίμον'] Εὐδαίμον' ἔτικτέ (σε μή), σπου- 20 δεῖος, ἀνάπαιστος, (ἀνάπαιστος)· ἢ μὴ συλλαβὴ μὴ λήγουσα εἰς μέρος λόγου.

7. ἐνταῦθα] Ἐνταῦθα γὰρ ὁμοίως, ὡς ἐν τῷ ἐφθημιμερεῖ, ἀπήρτισται τὸ τοῦ λόγου μέρος· ἐν δὲ τοῖς πρὸ αὐτοῦ (δυσι) πρὸ συλλαβῆς τοῦ ἐφθημιμε- 25 ροῦς ἢ τομῆ τοῦ μέρους τοῦ λόγου γέγονε.

8. τὸ δὲ προσοδιακὸν μέτρον ἐλέγετο ἐν ταῖς πανηγύρεσι καὶ εὐχαῖς· συνέστηκε δὲ ἐξ ἰωνικοῦ

4 ὧν τὰ μὲν πρώτης ἀντιπαθείας M, τὸ pro τὰ STuGaisf. 5 ὅσων... ἐν ποιεῖται] ὅσων... ἐν ποιεῖ libb.Gaisf. 16—18 Hoc schol. in libb. legitur post lin. 6. 19 (σε μή) et 20 (ἀνάπαιστος) om. libb.Gaisf. ἢ μὴ συλλαβὴ] ἢ κτε σ. libb.Gaisf. 24 τοῖς πρὸ αὐτοῦ Pauw, τῇ πρὸ αὐτοῦ libb. δυσι om. libb.Gaisf. πρὸ συλλαβῆς] πρὸ συλλαβῆ M

τοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριαμβικοῦ. M. (Δύναται δὲ διαιρεῖσθαι καὶ οὕτως)· ἴαμβος (πυρρίχιος), τροχαῖος, ἴαμβος. SMTu.)

9. Δύναται δὲ καὶ εἰς τρίμετρον] Οἶον, ὡς ἀνα-
5 παιστικόν, τρεῖς ἔχειν ἀναπαιστούς· καὶ ὁ πρῶτος σπονδεῖος δυνάμει ἀνάπαιστός ἐστι καὶ ὁ ἐξῆς πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ, ὡς συνέμπτωσιν εἶναι τῷ προσοδιακῷ πρὸς ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ αὐτὰ δὲ σὺ Καλλιόπα· δύναται δὲ τοῦτο
10 καὶ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος εἶναι, ἐὰν ποδισθῇ οὕτως, αὐτὰ δὲ σὺ (ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος) καὶ (τὸ) ἐξῆς χορίαμβος, ὅπερ ἐστὶ προσοδιακόν.

10. αὐτὰ] (Αἰ πρῶται) δύο συλλαβαὶ τοῦ αὐτὰ δὲ σὺ Καλλιόπα δύνανται εἶναι σπονδεῖος καὶ ὁ
15 δεύτερος (πούς) ἀνάπαιστος· δύναται δὲ καὶ ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος χορίαμβος.

11. τοῦ προσοδιακοῦ] Ἔσθ' ὅτε γὰρ καὶ τὰς ἰαμβικὰς ἐπιμιγνύουσι ταῖς κατειλεγμέναις συζυγίαις, τῇ τε ἰωνικῇ καὶ τῇ χοριαμβικῇ, πάλιν προσοδια-
20 κόν καλοῦντες, ὥσπερ Εὐπόλις ἐν ταῖς Πόλεσιν

ὦ δέσποτα, καὶ τάδε νῦν ἄκουσον ἅ' ν λέγω σοι.

Ἐφθημιμερές γὰρ ἰαμβικὸν τῷ προσοδιακῷ τῷ καθαρῷ ἐπιμέμικται καὶ προσοδιακὸν ὁμοίως καλεῖται.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ προσοδιακὸν δέχεται ἰωνικὸν ἀπὸ
25 μείζονος (ἦ) παίωνα δεύτερον ἢ μολοττὸν καὶ χο-

1 (Δύναται δὲ διαιρεῖσθαι καὶ οὕτως)· ἴαμβος κτλ. Nil restat in libb. nisi ἴαμβος τροχαῖος ἴαμβος, sed legitur hoc non in octavo scholio, sed in extremo sexto. 6 καὶ ὁ ἐξῆς Pauw, καὶ ὁ ἐξω libb. 9 δ. δὲ τοῦ κα ἰωνικοῦ M, δ. δὲ τὸ κα Tu, δ. δὲ καὶ ὁ πρῶτος ἰωνικὸς PauwGaisf. 11 ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος et τὸ om. libb.Gaisf. 13 αἰ πρῶται om. libb.Gaisf. τοῦ] τὸ libb.Gaisf. 14 δύναται libb.Gaisf. 15 πούς om. libb.Gaisf. 18 ἐπιμίγνυσι M 21 ἅ' ν λέγω DobraeusGaisf., ἅ λέγω libb. 25 (ἦ) παίωνα δεύτερον] ἦ om. libb.Gaisf.

ρίαμβον, ὅπερ ἀποβολῇ τοῦ πρώτου ποδὸς ποιεῖ ἀναπαιστικὸν τὸ ἐξῆς.

12. τοὺς δὲ ἐξῆς ἀναπαιστους] Βούλεται δεῖξαι τὸν ἀνάπαιστον ῥκειωμένον τῷ τοιούτῳ προσοδιακῶ. 5 Ἐπεὶ γὰρ τὸ προσοδιακὸν σύγκειται ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χορίαμβικοῦ, φησὶν ὅτι ἐὰν ἦ ὁ πρῶτος πούς σπονδεῖος, οἱ δὲ ἐξῆς ἀνάπαιστοι, προστίθῃμι τὰς δύο βραχείας τοῦ ἀναπαιστού τῷ σπονδεῖῳ, καὶ γίνεται ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν καὶ λοιπὸν ὁ ἐξῆς εὐρίσκειται χορίαμβος, ἐκ τε τῆς μακροῦς τῆς καταλειφθείσης τοῦ πρώτου ἀναπαιστού καὶ ἐκ τῶν δύο βραχειῶν καὶ τῆς μακροῦς τοῦ δευτέρου ἀναπαιστού.

13. καὶ ἀπὸ δακτύλου] Καὶ πάλιν ἐπειδὴ λύσις 15 τοῦ σπονδείου ἐστὶ δάκτυλος καὶ ἀνάπαιστος, ἐὰν ἐν ἀρχῇ τεθῇ ὁ δάκτυλος, τῶν ἐξῆς ὄντων ἀναπαιστών, τὸ αὐτὸ γίνεται, οἷόν ἐστιν ὁ δάκτυλος ἐκ μακροῦς καὶ δύο βραχειῶν. Γίνεται οὖν ὁ πρῶτος ἰωνικός, τῆς δευτέρας συλλαβῆς λελυμένης, ἐκ 20 μακροῦς καὶ τεσσάρων βραχειῶν, τῶν δύο τοῦ δακτύλου καὶ τῶν δύο τοῦ ἀναπαιστού [καὶ γίνεται πρῶτος παίων]. λοιπὸν ὁ ἐξῆς εὐρίσκειται χορίαμβος, ἐκ τῆς μακροῦς τῆς μεινάσης τοῦ ἀναπαιστού καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου ἀναπαιστού. Πάλιν, ἐὰν ἐν τῇ ἀρχῇ ἦ ὁ 25 ἀνάπαιστος, γίνεται ἰωνικός ἔχων τὴν πρώτην λελυμένην μακρὰν [καὶ γίνεται δεύτερος παίων], καὶ ὁ ἐξῆς χορίαμβος ἐκ τῆς μεινάσης μακροῦς καὶ τοῦ ἀναπαιστού. Διὸ καὶ ἀπὸ ἰάμβου ἄρχονται ἔστιν ὅτε· ἐπεὶ συγγενῆς ὁ ἰάμβος τῷ ἀναπαιστῷ. Ἐὰν

19 τῆς δευτέρας... ἐκ μακροῦς] τὴν δευτέραν συλλαβὴν λελυμένην ἐκ δύο μακρῶν καὶ M 20 δακτύλου] αὐτοῦ libb. 21 [καὶ γίνεται πρῶτος παίων], 26 [καὶ γίνεται κτέ.] eiecimus.

γὰρ λάβωμεν στίχον ἔχοντα τομὴν ἐφθημιμερῆ εἰς μέρος λόγου λήγουσαν, τὸ μετ' αὐτὸ ἰαμβικὸν εὐρίσκεται καὶ λοιπὸν ἀνάπαιστοι ἔξ αὐτοῦ, οἶον

καὶ τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσ-

5 ἔφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

λοιπὸν τὸ ἔφη ἰαμβος· τὸ δὲ πόδας ὦ ἀνάπαιστος· καὶ κυρὸς Ἀχιλλεύς ἀνάπαιστος καὶ συλλαβή. Δύναται δὲ καὶ ἀπὸ ἀναπαίστου, ἵνα εἰ μὲν ἀναπαίστου εἴησαν αἱ πρῶται δύο βραχεῖαι, ὥσπερ ἐκ τοῦ ἰωνικοῦ
10 διαλελυμένοι· ἐὰν δὲ ἀπὸ δακτύλου, πάλιν αἱ μετὰ τὴν μακρὰν δύο βραχεῖαι, ὡς τοῦ ἰωνικοῦ διαλελυμένου, καὶ ἡ συζυγία πεντασύλλαβος λαμβάνεται.

14. δύναται δέ τις] Δύναται, φησί, τὶς βιάσασθαι καὶ προσοδιακὸν ποιῆσαι, ὄντων τῶν δύο ἐξῆς
15 σπονδείων, ἀστῶν οἱ μὲν κατόπισθεν, ἄχρι δύο σπονδείων [ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν] καὶ ἀναπαίστου καὶ τῆς συλλαβῆς τοῦ ἐφθημιμεροῦς, ἵνα ποιήσωμεν τὸν ἀνάπαιστον μολοσσὸν ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ λάβωμεν αὐτὸν ἀντὶ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπὸ
20 μείζονος· συναίρεσις γὰρ αὐτοῦ ἐστὶ· καὶ λοιπὸν γίνεται ὁ ἐξῆς χορίαμβος. Χορίαμβός ἐστι τὸ μὲν κατόπισθ. Ἀλλ' οὐ τῷ προσοδιακῷ ἐμπίπτει ἡ συναίρεσις τοῦ ἰωνικοῦ, τοῦτ' ἐστὶν ὁ μολοσσός, διὸ εἶπε, βιαζόμενος.

25 15. τρίτην διαφορὰν εἶναι] Οἱ γὰρ ἄλλοι οὐδέποτε τὸν πρῶτον ἀνάπαιστον παραλαμβάνουσι, βουλόμενοι (αὐ)τὸ προσοδιακὸν εἶναι, ἀλλ' ἢ ἰαμβικὸν λαμβάνουσι τὸν δεύτερον παίωνα ποιοῦντες, ἢ σπονδεῖον τὸν ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ποιοῦντες.

30 16. πρὸς τὸν ἰαμβοποιὸν] Τρίτον γὰρ πεποίηκεν

8 ἀναπαίστου] ἀνάπαιστοι libb. 16 ἀνάπαιστον καὶ τὴν συλλαβὴν libb. 27 αὐτὸ] τὸ libb. ἀλλ' ἢ] καὶ ἢ M, καὶ εἰ Tu

ἰαμβον ὁ Κρατῖνος καὶ οὐκέτι συμφωνεῖ αὐτῷ τὸ προσοδιακόν, ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ Ἀρχιλοχείῳ. Δοκῶν οὖν τοῦτο μιμεῖσθαι ἔλαθε μιμησάμενος.

17. τῶν ἄωρολείων] Ἀωρόλαιοι οἱ ἔξω ἤδη ὥρας
5 λειούμενοι, οἷον ἐν γήρᾳ καλλωπιζόμενοι.

18. τὸ ἐκ δακτυλικῆς τετραποδίας (κτλ.)] Τὸ ἐκ τεσσάρων δακτύλων καὶ τριῶν τροχαίων.

19. ὁ τελευταῖος] Γίνεται δὲ ὁ τελευταῖος ὡςπερ ἐν τέλει στίχου· στίχος γὰρ δοκεῖ εἶναι, εἴ γε δύο
10 συνηρημέναι εἰσί· καὶ μακρὰ πολλάκις ἀντὶ βραχείας παραλαμβάνεται.

20. ἀσυνάρτητον] Τρίτον εἶδος ἀσυναρτήτων ἐκ δύο δακτύλων καὶ συλλαβῆς καὶ δ' ἰάμβων.

21. Ἐνδοξόν ἐστὶν ἐπισύνθετον] Ἐπισύνθετον
15 δὲ τὸ ἐκ διαφόρων ποδῶν συγκείμενον ἀσυμφώνων ἀλλήλοις κατὰ τὴν ποσότητα δισυλλάβων καὶ τρισυλλάβων.

22. ἀντεστραμμένον] Τὸ δὲ ἀντεστραμμένον, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ τοῦ ποσοῦ ἐκλήθη, τὸ δὲ δεύτερον
20 τὸ ἰαμβέλεγος ἐκ τοῦ ποιού. τοῦτο δὲ ἐν συνεχείᾳ.

23. Τὸ πρῶτον γὰρ ἐστὶν ἐκ δύο ἰάμβων καὶ συλλαβῆς, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ δύο δακτύλων καὶ συλλαβῆς μιᾶς, τὸ δὲ τρίτον δύο ἰάμβοι καὶ συλλαβή, (τοῦ δὲ Πλατωνικοῦ τὸ πρῶτον ἐκ δύο δακτύλων καὶ συλλαβῆς, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ δύο ἰάμβων καὶ συλλαβῆς) καὶ (τὸ τρίτον) πάλιν δύο δάκτυλοι
25

9 στίχου· στίχος Pauw, στίχος· στίχον libb. 10 συνηρημέναι Tu 12 Τρίτον εἶδος Pauw, τρία εἶδη libb. 13 καὶ δ' ἰάμβων Pauw, καὶ δύο ἰ. libb. 21 seqq. Hanc paragraphum quae nec in libris nec apud Gaisfordium a praecedente seiuncta legitur, librorum ope restituimus insertis iis quae uncinis inclusa sunt. 22 δύο δακτύλων καὶ συλλαβῆς μιᾶς] ... συλλαβῆ μιᾶ M

καὶ συλλαβή· ὡς καὶ τύπος ἅπας (τοῦ μὲν) τέσσαρες ἴαμβοι καὶ δύο (δάκτυλοι καὶ τρεῖς) συλλαβαί, (τοῦ δὲ) τέσσαρες δάκτυλοι καὶ δύο (ἴαμβοι καὶ τρεῖς) συλλαβαί.

5 24. Τὸ μὲν β (ἀεὶ) διπλασι(αζόμεν)ον] Εἰ γὰρ ἐκ δισυλλάβων ἦν, οὐ δυνατόν· τὸ γὰρ δεύτερον μέρος πάντως τρισυλλάβους αἰτεῖ.

25. Δεῖ δὲ τὸ ἐλεγείον] Ἀντὶ τοῦ εἰς μέρος λόγου καταλήγειν. Ἐὰν δὲ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἐλεγείου, οἷον τὸ οὐκ ἐγένοντο φίλοι, διπλασιάσῃ τις, 10 ποιεῖ ἐλεγείον· ἐπειδὴ καὶ τὸ πρῶτον μέρος καὶ τὸ δεύτερον δέχεται δακτύλους· τὸ δὲ πρῶτον ἐὰν διπλασιάσῃ τις, οὐ πάντως ποιεῖ ἐλεγείον. ἐὰν γὰρ ἔχη τὸ πρῶτον μέρος σπονδεῖον, οὐ γίνεται· οὐδὲ 15 γὰρ δύναται αὐτὸν τάξαι ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει, μὴ δεχομένου τοῦ δευτέρου μέρους σπονδεῖον· ἐὰν δὲ τὸ πρῶτον μέρος ἐκ δακτύλων ἦ, δυνατόν· διὸ εἶπεν οὐ πάντως. Δεῖ δὲ τοῦτο ἐπισημῆνασθαι, ὅτι ἐὰν ἡ τελευταία τοῦ δευτέρου μέρους συλλαβὴ βρα- 20 χεῖα εἴη, οὐδὲ αὐτὸ ποιεῖ ἐλεγείον· εὐρήσεται γὰρ ἡ τελευταία συλλαβὴ ἐν τῷ διπλασιάζεσθαι τοῦ πρώτου μέρους βραχεῖα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον, εἰ μὴ ἄρα τις εἴποι ὅτι τῷ λόγῳ τῆς τελευταίας.

26. Διοσκουρίδew] Ἡ γὰρ τομὴ τοῦ πρώτου πεν- 25 θημιμεροῦς οὐκ ἀπήρτισεν εἰς μέρος λόγου. Λήγει

3 Ante τέσσαρες δάκτυλοι libri habent καὶ. καὶ πάλιν δύο δάκτυλοι καὶ συλλαβὴ solus M, qui in fine post συλλαβαί addit: γρ. καὶ συλλαβή. 5 Τὸ μὲν β — 7 αἰτεῖ in libb. et apud Gaisf. cum antecedente scholio continuo cohaerent. 5 διπλασι(αζόμεν)ον] διπλάσιον libb. Gaisf. 6 ἦν] εἴη libb. Gaisf. 7 τρισυλλάβους] δισυλλάβους Tu Gaisf., τοὺς δισυλλάβους M 17 διὸ εἶπον οὐ πάντως Pauw, διὸ εἶπεν ... libb. 20 εὐρήσεται γὰρ ἡ τελευταία] εὐρ. δὲ ἡ. τ. libb. Gaisf. 25 ἀπήρτησεν Tu

γὰρ εἰς τὸ Διός· τὸ δὲ ὄλον μέρος εἰς τὸ Διοσκου-
ρίδεω.

27. κατὰ τὴν πρώτην ἀντιπάθειαν] Πρώτη ἀν-
τιπάθεια, ἢ ἐκ τῶν δισυλλάβων τῶν ἐναντίων σύν-
5 θεσις πρὸς τοὺς δισυλλάβους ἢ ἐκ τρισυλλάβων,
τοῦτ' ἐστὶ τῶν ἀπλῶν, ὅταν ἐξ ἀντιστροφῆς παρα-
λαμβάνωνται, οἷον εἰ ἀντὶ (τοῦ) ἀπὸ βραχείας ἀρ-
χῆς ἰάμβου ὁ ἀπὸ μακρᾶς τροχαῖος παραληφθεῖη·
καὶ ἀντὶ (τοῦ) ἀπὸ μακρᾶς ἀρχῆς δακτύλου (ὁ ἀπὸ)
10 δύο βραχειῶν (ἀνάπαιστος· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ μα-
κρᾶς ἀρχομένου καὶ ἐξῆς βραχεῖαν καὶ μακρὰν ἔχον-
τος κρητικοῦ) ὁ ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενος βάκχειος
καὶ ἐξῆς ἔχων δύο μακρὰς παραληφθεῖη. Ἔστι δὲ
(ἢ β') ἀντιπάθεια ἢ ἐν τοῖς συνθέτοις ἐναντίωσις,
15 λέγω ἐν τοῖς τετρασυλλάβοις, οἷόν ἐστι τοῦ ἀντι-
σπάστου (καὶ τοῦ χοριάμβου).

27^b. Πρώτην ἀντιπάθειαν λέγει τὴν ἐν τοῖς
ἀπλοῖς ποσί, τουτέστι τοῖς δισυλλάβοις καὶ τρισυλ-
λάβοις, ἐναντιότητα· δευτέραν δὲ ἀντιπάθειαν τὴν
20 ἐν τοῖς συνθέτοις, λέγω δὴ τὴν ἐν τοῖς τετρασυλ-
λάβοις. S.

28. ἔλαττον] Ὡς εἶναι τριῶν μόνων τῶν ἐπὶ
τέλους τροχαίων, μὴ προσούσης τῆς συλλαβῆς·
τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἰθυφαλλικόν, συγκείμενον ἐκ
25 τριῶν τροχαίων.

7 ἀντὶ (τοῦ) ἀπὸ βραχείας] τοῦ om. libb.Gaisf. 8 ἀπὸ
μακρᾶς τροχαῖος TuGaisf., ἀπὸ μακροῦ τρ. M παραληφθεῖη]
παραλειφθεῖη M 9 ἀντὶ (τοῦ) ἀπὸ μακρᾶς] τοῦ om. libb.
Gaisf. (ὁ ἀπὸ) δύο βραχειῶν] καὶ δύο βραχειῶν libb.Gaisf.
10 (ἀνάπαιστος — 12 κρητικοῦ) om. libb.Gaisf. 13 Ἔστι δὲ
(ἢ β') ἀντιπάθεια] ἢ β' Pauw 15 τοῦ ἀντισπάστου (καὶ τοῦ
χοριάμβου)] τὸ ἀναπαιστος libb., ὁ ἀντίσπαστος Gaisf. 19
δευτέραν Gaisf., δευτέροις libb. 22 τριῶν μόνων M, μὲν
τριῶν μερῶν Tu

29. Ἐφῶς] Ἐνδεῖ γὰρ ἡ συλλαβὴ τοῦ ἐφθημι-
μεροῦς, καὶ τὸ ἐξῆς ὁμοιον καὶ τὸ γ'.

30. ὁμοίως κατὰ τὴν πρώτην] Πρώτην ἀντιπά-
θειαν λέγει τὸ ἐκ τῶν δύο ἀσυνάρτητον, τῶν συγ-
5 κειμένων ἐξ ἐναντίων ποδῶν δισυλλάβων. Τὸ μὲν
γὰρ ἐξ ἰάμβων σύγκειται, τὸ δὲ ἐκ τροχαίων, οἳ
εἰσιν ἐναντίοι.

31. γίνεται τροχαϊκὸν προκαταληκτικὸν] Ὅλον
τροχαϊκὸν λοιπὸν ἔσται, εἰ παραλλάξεις τοῦ δέον-
10 τος τύπου τὴν τομὴν, προκαταληκτικὸν (δὲ) διὰ τὸ
(μὴ) κατὰ τὸν δέοντα τῆς καταλήξεως τύπον συμ-
βαίνειν τὴν τομὴν, ὡς ἐξῆς ὑπόκειται.

32. χρυσοῖσιν ἀνθέμοισιν] Ἐὰν εἰς τὸ χρυ γέ-
νηται ἡ τομὴ, εὐρίσκονται τέσσαρες τροχαῖοι καὶ
15 τρεῖς ἰάμβοι καὶ συλλαβὴ, καὶ ἡ τομὴ οὐ λήγει εἰς
λέξιν. Ἐὰν δὲ ἡ τομὴ γένηται εἰς τὸ πάϊς, καὶ εἰς
λέξιν λήγει καὶ εὐρίσκεται τὸ ὅλον τροχαϊκόν. [Τὰ
δύο τὰ ἐφεξῆς ἐκ τροχαίων καὶ ἰάμβων.] Τὸ μετὰ
τοῦτο, τὸ ἐμφερῆ ἔχουσα μορφήν διὰ τὸ περιττο-
20 σύλλαβον, πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τῆς δεούσης ἐν τῷ
πάϊς. Ἔδει γὰρ μεθ' ἑτέρων συλλαβῶν τετυμῆσθαι.

33. ἐξ ὑπερκαταλήκτου] Ὑπερκατάληκτόν ἐστι
τὸ μετὰ διποδῖαν περιττεῦον (μιᾶ) συλλαβῆ, εἰ δι-
σύλλαβοι εἶεν οἱ πόδες· εἰ δὲ τρισύλλαβοι καὶ δύο.

25 34. καὶ βραχυκαταλήκτου] Παρὰ συλλαβὴν γὰρ

4 τὸ ἐκ τῶν δύο ἀσυνάρτητον] τὸ α' τῶν δύο ἀσυναρτήτων
libb.Gaisf. 10 (δὲ) διὰ τὸ (μὴ) κατὰ Hermann] διὰ τὸ κατὰ
M, διὰ τὸ Tu 15 λήγει εἰς λέξιν M 16 Ἐὰν δὲ ἡ τομὴ
γένηται] addit Hermann: πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τῆς δεούσης.
17 [Τὰ δύο ... 18 καὶ ἰάμβων] eiicienda sunt. Τὰ δὲ δύο ...
Τὸ μὲν μετὰ τοῦτο Hermann 19 περιττοσύλλαβον Hermann]
τρिसύλλαβον libb. 23 διποδῖαν M, τελειότητος TuGaisf.
συλλαβῆ] συλλαβὴν M μιᾶ cf. infra 24 καὶ δύο] om. libb.
Gaisf. 25 καὶ βραχυκατάληκτα M

εὐρίσκειται τὸ ἐφθημιμερές, ὥστε γίνεσθαι δίμετρον βραχυκατάληκτον.

35. τὸν λυροποτόν] Ἔστι γὰρ χορίαμβος καὶ δύο ἰαμβοὶ καὶ τρεῖς τροχαῖοι, τὸ ἰθυφαλλικόν, ἕως τοῦ
5 κομήσει.

36. Τοὺς γὰρ σπονδεῖους] Οἶον ἐν ταῖς ἀρτίαις δέχεται τὸν σπονδεῖον τὸ τροχαϊκόν· οὗτοι δ' ἐν ταῖς περιτταῖς τιθέασιν· καὶ τὸ ἰαμβικόν (ἐν ταῖς περιτταῖς), οὗτοι δὲ καὶ ἐν ταῖς ἀρτίαις τιθέασιν.

10 37. ἐν ταῖς μέσαις] Μέσαις τοῦ παντὸς μεγέθους ἐν τε τῇ δευτέρᾳ τοῦ ἰαμβικοῦ καὶ τῇ πρώτῃ τοῦ τροχαϊκοῦ.

38. ἄνδρες ἑταῖροι] Ἐν τῷ ἰαμβικῷ σπονδεῖον εἰς τὴν ἀρτίαν, λέγω δὴ τὴν τετάρτην, ἣ ἐστὶν ἡδε
15 δεῦρ' ἡδη. Καὶ ἐν τῇ τροχαϊκῇ, εἰς τὴν περιττήν, λέγω δὲ τὴν [μὴν] πρώτην, ἣ ἐστὶ τὴν γνώμην.

39. καὶ ξυνεγινόμεν] Τοῦτο καὶ τὸ ἐξῆς Ἀνακρεόντειον ἔχουσι τὸν μὲν α χορίαμβον, εἶτα δύο ἰάμβους· καὶ πάλιν χορίαμβον καὶ ἰαμβον καὶ συλ-
20 λαβήν.

40. Καὶ τὸ ἐκ τῶν ἀντισπάστων] Ἀντίσπαστος δὲ ἐστὶν ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν καὶ βραχείας. Εἴρηται δὲ ὅτι τὴν πρώτην συλλαβὴν τρέπει πρὸς τοὺς τέσσαρας δυσυλλάβους καὶ ἡνίκα γίνεται ἡ
25 πρώτη (μακρὰ) ἀντὶ βραχείας, γίνεται ὁ τέταρτος ἐπίτριτος, ὥσπερ ἐνταῦθα. Τρία τοίνυν πέφυκεν ἐκ δύο ἀντισπάστων παρὰ τὴν τελευταίαν συλλαβήν. Καταληκτικὰ γὰρ εἶπεν εἶναι αὐτά.

5 κομήσει] κομῖσει M   8 (ἐν ταῖς περιτταῖς) Pauw, om. libb.   16 τὴν πρώτην Pauw, τὴν μὴν πρ. libb.   19 ἰαμβον Pauw, τροχαῖον libb.   25 πρώτη (μακρὰ) Pauw, μακρὰ om. libb.   27 ἀντισπάστων παρὰ Pauw, ἀναπαίστων περὶ libb.

41. δικατάληκτον ὃ Φερεκράτης] Ἐπεὶ τὸ ἐκ δύο ἀντισπαστικῶν καταληκτικῶν δικατάληκτον εἶπε.

42. σύμπτυκτον ἀνάπαιστον] Οὐχ ὅτι ἐξ ἀναπαίστου σύγκειται, ἀλλ' ἔοικεν ἐν παραβάσει αὐτῷ
5 κεχρησθαι ὁ Φερεκράτης μετὰ τὸ κομμάτιον ἐν τῷ καλουμένῳ ἀναπαίστῳ καὶ εἰ μὴ ἀναπαιστικὸν εἶη τὸ μέτρον.

43. ἄνδρες πρόσχετε τὸν νοῦν] Ἡ γὰρ τελευταία τε τὸν νοῦν κατακλείς ἀντισπαστική ἐστίν, ὃ ἐστίν
10 ἀντίσπαστος παρὰ συλλαβὴν τὴν βραχεῖαν, ἥτις λείπει.

44. δεῦρο δηῦτε] Δοκεῖ δὲ τὸ Σαπφικὸν μὴ εἶναι ἀσυνάρτητον· δύο γὰρ τροχαϊκά εἰσι. Φαμέν οὖν ὅτι ἐὰν ἅμα συναρτήσωμεν τὰ δύο τροχαϊκά,
15 εὐρίσκεται ἐν τῇ τρίτῃ χώρᾳ τῇ περιττῇ σπονδεῖος, ὅπερ ἄτοπον εἰς μέτρον τροχαϊκόν. S.

45. Χορίαμβος καὶ ἱαμβος καὶ συλλαβὴ ἐστίν, ὃ ἐστίν ἐφθημιμερές, πέντε δὲ τοιαῦτα παρατίθεται. S.

46. καὶ ὁ πούς συνῆψε τὴν λέξιν] Οὐκ ἔτεμε
20 γὰρ τὸ μέρος τοῦ λόγου εἰς τὴν κατακλειδα τὴν ἱαμβικήν, ἀλλὰ συνῆψε τῷ ἐφεξῆς ἡμερτῷ.

Εἰς κεφ. ις'. Περὶ πολυσχηματίστων

ΣΧΟΛ. Α.

1. Πολυσχημάτιστα δὲ καλεῖται, ὅταν παρὰ τοὺς
25 ὠρισμένους τόπους τιθῶνται οἱ πόδες, οἷον αἱ

2 ἀντισπάστων παρὰ Pauw, ἀντ. περὶ libb. 3 σύμμικτον M . 9 τε τὸν] τὸ M 12 Δοκεῖ δὲ τὸ Σαπφ... in libris post verba scholii 45, lemma vero δεῦρο δηῦτε ante verba eiusdem scholii. 14 ἐὰν ἅμα MS, ἅμα om. TuGaisf. 25 τίθενται SMTu

ἄρτιοι τοῦ λαμβικοῦ δέχονται σπονδεῖον ἢ δάκτυλον· ὅταν οὖν τις τῶν κωμικῶν θείῃ δάκτυλον ἢ σπονδεῖον ἐν ταῖς ἀρτίοις τοῦ λαμβικοῦ, εἴτ' οὖν ἐν ταῖς περιτταῖς τοῦ τροχαϊκοῦ, τὸ τοιοῦτον λέγε-
 5 ται πολυσχημάτιστον. Ἔδει δὲ πάλιν μετὰ τὰ ἀσυν-
 ἄρτητα περὶ συγκεχυμένων εἰπεῖν καὶ ἐξῆς περὶ ἀπεμφαινόντων· συγκεχυμένον δὲ ἐστίν, ὅταν συζυγία τινὶ ἑτέρα συζυγία ἐναντία ἐπιφέρεται· ἀπεμφαίνοντα δέ, ὅταν ἐν τινι μέτρῳ κακῶς,
 10 τουτέστι παρὰ τόπον, κεῖται πύς, οἷον εἰ ἐν λαμβικῷ εὐρεθείῃ ἐν ἀρτίᾳ βάσει σπονδεῖος ἢ ἐν τροχαϊκῷ ἐν περιττῇ· τότε γὰρ τοῦ ὅλου μονοειδοῦς ὄντος μία μόνη χώρα ἐστὶν ἀνώμαλος.

2. κατ' ἐπιλογισμὸν] Κατὰ λόγον τινὰ καὶ κοι-
 15 νωνίαν καὶ τῶν ποδῶν συγγένειαν.

3. πληθὸς ἐπιδέχεται σχημάτων] Οἷον κίνησιν χρόνων καὶ ἐκ τούτων διάφορον ποδῶν σχέσιν. Σχήματα γὰρ ἔλεγον τὴν ποιὰν τῶν ποδῶν καὶ τῶν χρόνων σύνθεσιν.

20 4. Τὸ Πριάπειον] Τὸ καθαρὸν Πριάπειον ἀντισπαστικόν ἐστὶ τετράμετρον καταληκ(ικ)όν, τὴν δευτέραν λαμβικὴν ἔχον, οἷον

ἠριστήσαμεν ἰσίου λεπτοῦ μικρὸν ἀπόκλας.

5. λαμβικῇ τῇ δευτέρᾳ] Ὑπερτιθεμένου γὰρ τοῦ
 25 τῆς μακροῦς χρόνου ἐν τῷ λαμβικῷ γίνεται χοριαμβικὸν σχῆμα. Ὁ γὰρ διάμβος, ὑπερθεῖς τὴν ἐν

1 ἄρτιοι M, ἄρτιαi STuGaisf. λαμβικοῦ] λάμβου libb. Gaisf. δέχονται STu 6 περὶ ἀποφαινόντων M 11 ἢ ἐν τροχαϊκῷ] ἢ ἐν τροχαίῳ libb.Gaisf. 12 ἐν περιττῇ] περιττῇ M 17 διάφορον Pauw, διαφόρων libb. 21 κατάληκτον Gaisf., ἀκατάληκτον MTu 23 ἀπόκλασμα MTu

τῆ πρώτῃ (χώρᾳ) συλλαβὴν μακράν, ποιεῖ τὸ χο-
ριαμβικόν.

6. τοῦ παντός μέτρου] Περὶ αὐτοῦ τοῦ Πρια-
5 πείου ὁ λόγος· ὁ γὰρ προηγούμενος τοῦ Πριαπείου
ἐστὶν ἀντίσπαστος, ὃς τὸν πρῶτον δισύλλαβον πόδα
ἀδιάφορον ἔχων πάντως τὸν δεύτερον τροχαῖον αἰ-
τεῖ, ἵνα ἡ τελευταία γένηται βραχεῖα· πάλιν οὖν
μακρὰ γενομένη ἢ τελευταία καὶ σπονδεῖω τὸ σχῆμα
10 τελέσασα τὸ πολυσχημάτιστον ποιεῖ.

7. οὐ βέβηλος] Εἰς τὸ οὐ βέβηλος. Ἔστιν ὁ
πρῶτος πούς ἀντίσπαστος ἀπὸ τροχαίου ἀρχόμενος·
ὁ δεύτερος χορίαμβος· ὁ τρίτος ἀντίσπαστος ἀπὸ
τροχαίου ἀρχόμενος· εἶτα ὁ τέταρτος ἀντίσπαστος
15 καταληκτικὸς παρὰ συλλαβὴν, ονυσου· τὸ δὲ κἀγῶ
σπονδεῖός ἐστι.

8. καὶ ἐπὶ τῶν Γλυκωνείων] Τὸ καθαρὸν Γλυ-
κώνειον ἀντισπαστικόν ἐστὶ δίμετρον ἀκατάληκτον,
ἔχον ἰαμβικὴν τὴν δευτέραν συζυγίαν, οἶον
20 κάπρος ἠνίχ' ὁ μαινόλης.

9. καλὰ γέρεια εἰσομένα] Ὁ πρῶτος λέλυται εἰς
τρίβραχυν. Καὶ ἔστιν ἡ συζυγία καλὰ γέρεια· εἶτα,
εἰσομένα, ὑπερ(τι)θε(μέ)ν(ης) τῆς ἐν τῷ ἰαμβικῷ μα-
κρᾶς εἰς τὸ χοριαμβικόν σχῆμα· διὸ γέγονε πολυ-
25 σχημάτιστον· καὶ τὰ ἐξῆς δὲ ὡσαύτως.

Καλὰ γέρεια εἰσομένα

1 τῆ πρώτῃ χώρᾳ] τῆ δευτέρᾳ libb. συλλαβὴν Santen,
συλλαβῆ libb. 9 σπονδεῖω] σπονδῆ M 10 πολυσχημάτι-
στον PauwHermann, ἀσυνάρτητον libb. 11 ὁ πρῶτος πούς
... 13 ὁ δεύτερος ... ὁ τρίτος ... 14 ὁ δὲ τέταρτος S, πρῶτον
... δεύτερον ... τρίτον M Tu, εἶτα τέταρτον Tu, εἶτα τέταρτος
M, εἶτα ὁ τέταρτος Gaisf. 23 ὑπερ(τι)θε(μέ)ν(ης)] ὑπερθεν
libb.Gaisf. τῆς ... μακρᾶς libb., τὴν ... μακρὰν Pauw

ἀντίσπαστός ἐστιν, ἔχων τὴν μίαν λελυμένην· εἶτα
ὁ δεύτερος χορίαμβος. ὁμοίως

Ταναγρίδεσσι λευκοπέπλοις·

καὶ τὸ τρίτον ἐστὶ

5 μέγα δ' ἐμὴ γέγαθε·

καὶ τὸ τέταρτον

λιγουροκωτίλης·

καὶ τὸ πέμπτον

καὶ πεντήκονθ' οὐψιβίας.

10 Παραβεβίασται δὲ τοῦτο, ἔχον μακρὰν τὴν τελευ-
ταίαν, τὸ κοντ'· τὴν γὰρ πρώτην ἀδιάφορον ἔχει.

10. Λιγουροκωτίλης] Βοιωτικὴ ἢ τοῦ ο προσ-
θήκη καὶ βραχεῖα μὲν ἢ ου. Πάλιν δὲ οἱ πρώτοι
πόδες εἰς τρίβραχυν ἀνελύθησαν· διὸ καὶ πεντα-
15 σύλλαβοι αἱ πρώται συζυγίαι εἰσίν. Ἀσυνήθως τὸ
(πέμπτον) ἀντισπαστικὸν (ἐν τῇ) δευτέρᾳ χώρᾳ πο-
λυσχημάτιστον ἐποίησε.

11. πόλιν δ' ἐπράθομεν] Καὶ ταῦτα ἀντισπα-
στικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα πολυσχημάτιστα·
20 ὁ γὰρ πρώτος ἀντίσπαστος, ἄνω στρέψας τὸν τε-
λευταῖον τροχαῖον, πεποίηκε καθαρὸν χορίαμβον,
τοῦ πρώτου ὄντος τροχαίου· ἢ δὲ ἀπόθεσις ἀντι-
σπαστική. Τὸ δὲ

πόλιν δ' ἐπράθομεν

25 ἀντίσπαστος καθαρὸς καὶ ἴαμβος, διὰ τὴν ἀδιαφο-
ρίαν. Τὸ δὲ

προφανῆς γλόκου δέ τις ἄδων

9 καὶ πεντηκοντουψιβίας M 10 Παραβεβίασται] παραβε-
βᾶσθαι M 15 τῷ ἀντισπαστικῷ ἢ δευτέρᾳ χοριαμβικῇ libb.

ἀντίσπαστος καὶ χορίαμβος καὶ συλλαβή, τὸ δὲ
 πελέκεσιν δονεῖται

ἀντίσπαστος ἔχων λελυμένην τὴν μίαν μακρὰν καὶ
 τροχαῖος.

5 12. Καὶ τὸ Κρατίνειον] Τὸ καθαρὸν Κρατίνειον
 τετράμετρον ἔστι καταληκτικόν, ἔχον τὴν πρώτην
 χοριαμβικὴν, τὴν δευτέραν λαμβικὴν, τὴν τρίτην
 τροχαϊκὴν, τὴν κατακλειδα τροχαϊκὴν, καὶ ἐν ταῖς
 λαμβικαῖς τοίνυν καὶ ταῖς τροχαϊκαῖς παρὰ τάξιν
 10 τιθέντες τοὺς σπονδεῖους πολυσχημάτιστον αὐτὸ
 ποιῶσιν, οἷα ἔστιν ἡ παράβασις ἥδε

ἄνδρες ἑταῖροι δεῦρ' ἤδη τὴν γνώμην προῖσχετε.

ἡ πρώτη χοριαμβικὴ „ἄνδρες ἔται“. ἡ δευτέρα
 λαμβικὴ οὕσα ἐν τῇ ἀρτίῳ ἔχει τὸν σπονδεῖον „ροι
 15 δεῦρ' ἤδη“. ἡ τρίτη τροχαϊκὴ οὕσα ἐν τῇ πε-
 ριττῇ ἔχει τὸν σπονδεῖον „τὴν γνώμην προ“ καὶ
 λοιπὸν ἡ κατακλείς τροχαϊκὴ „ίσχετε“.

Εἰ δυνατὸν καὶ μὴ τι μεῖζον πράττουσα τυγχάνει

ὁ πρῶτος χορίαμβος „εἰ δύνατον“. ὁ δεύτερος, ἐν
 20 λαμβικῇ γνησίῳ καὶ „μὴ τι μει“. ἡ τρίτη τροχαϊκὴ
 οὕσα ἐν τῇ περιττῇ ἔχει τὸν σπονδεῖον „ζον πρᾶ-
 τουσά“. ἡ κατακλείς πάλιν τροχαϊκὴ „τυγχάνει“.
 Ἐξῆς ὁμοίως (ἐν) ταῖς λαμβικαῖς καὶ ταῖς τροχαϊκαῖς
 παρὰ τάξιν ὁ σπονδεῖος ἐποίησε τεθεῖς τὸ πολυ-
 25 σχημάτιστον, ὡς ἤδη εἴρηται [αὐτὸ] ἐν τῷ (περὶ τῶν)
 ἀσυναρτήτων.

2 πελέκεσιν δονεῖται legit scholiographus, πελέκεσσι δ.
 libb. 7 τὴν τρίτην τροχαϊκὴν] τὴν om. M 14 ἐν τῇ ἀρ-
 τίῳ] τῇ om. M 23 ὁμοίως (ἐν) ταῖς λαμβικαῖς] ἐν om. libb.
 Gaisf. 25 τῷ περὶ τῶν ἀσυναρτήτων] τῷ ἀσυναρτήτῳ libb.
 Gaisf.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ.

1. Ἰστέον ὅτι τὸ μὲν ἐστὶ μετροῦν, ὡς ἡ συλλαβή, τὸ δὲ μετροῦν καὶ μετρούμενον, ὡς οἱ πόδες·
5 μετρεῖται μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς συλλαβῆς πᾶς πούς, μετρεῖ δ' αὐτὸς τὰ μέτρα· τὸ δὲ μετρούμενόν ἐστὶ, ὡς τὰ ποιήματα. Διαλαβὼν οὖν ὁ τεχνικὸς περὶ μόνου (τοῦ) μετροῦντος καὶ (τοῦ) μετροῦντος καὶ μετρομένου, νῦν περὶ μόνου (τοῦ) μετρομένου δι-
10 δάσκει, ὃ ἐστὶ περὶ ποιήματος.

2. Ἀνόμοιοι δὲ εἰσιν, ὅταν οἱ μὲν σύγκεινται ἐξ ἀντισπαστικῶν, οἱ δέ, εἰ τύχοι, ἐξ χοριαμβικῶν.

3. ἑξαμέτρου πρὸς πέντ.] Τὸ ἑξάμετρον καὶ τὸ ἔλεγεϊον ἐκ ποσοῦ ἔχουσι τὴν διαφορὰν.

15 4. ὡς αἱ τραγωδία] Ἄ μὲν αὐτῶν τοὺς ἰαμβικοὺς ἔχει στίχους, ἃ δὲ χορικά τὰ ἐκ κώλων συγκείμενα.

5. Κοινὰ δὲ συστηματικὰ] Συστηματικὰ γὰρ ἂν εἶη κοινωνοῦντα τοῖς κατὰ στίχον. Διὰ μὲν γὰρ
20 τὰ ἐν τοῖς παλαιοῖς ἀντιγράφοις κατὰ δύο ὁρᾶν παραγεγραμμένα, ὥσπερ ἐν περιορισμῶ, συστήματα· προσέτι καὶ διὰ τὸ μηδὲν εὐρίσκεισθαι ἀριθμοῦ περιττοῦ ἐνταῦθα ὥσπερ εἰ πλήρη καὶ ἀντιστρέφοντα ἀλλήλοις εὐρήσεται.

25 6. καὶ ἔτι διὰ τὸ μηδὲν] Οὔτε γὰρ ποιότητι οὔτε ποσότητι διαφέρει· κατὰ δυάδα δὲ διήρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

15—17 Quartum scholion tertio continuatur in libb. et apud Gaisf. 20 τὰ] τὸ libb.Gaisf. 23 ἐν τούτοις Pauw, ἐν ταύτῃ libb. 25 ποιότητα ... 26 ποσότητα M

7. καὶ τῷ δύνασθαι τὴν ποιήτριαν] Τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω καὶ διὰ τὸ μηδὲν εὐρίσκεισθαι ἀριθμοῦ περιττοῦ, φασὶ δυνατὸν αὐτὸ κατὰ τύχην οὕτω γεγραμμένον.

5 8. κατὰ στίχον γεγράφθαι] Ἐπεὶπερ στίχου, μόνου δὲ (?) κόμματα λέγει (τὰ) ἐξῆς καὶ τὰ κατὰ κόμμα γεγραμμένα καταχρώμενοί φασι κατὰ στίχον γεγράφθαι.

9. ἢ παῖς ἢ κατάκλειστος] Δίμετρα γὰρ εἶσι κα-
10 ταληκτικὰ ταῦτα τὰ κόμματα.

10. Τῶν δὲ κατὰ συστήματα] Τὸ σύστημα ἐκ στίχων καὶ κομμάτων καὶ κώλων γίνεται.

11. τὰ δὲ κοινὰ συστηματικὰ] Τοῦτο ἐν εἰδός ἐστι, τοῖς κατὰ σχέσιν ἀλλήλοις, ὁμωνύμως τῷ προ-
15 ειρημένῳ· ὥστε κατὰ μῆξιν, τὴν τε κατὰ στίχον καὶ συστηματικὴν, ὑφίσταται τὸ κοινὸν συστηματικόν.

12. ἃ εἰκῆ γέγραπται] Ὡς ἔτυχε καὶ ἄνευ τῆς ποσότητος τῶν στίχων, τοῦ ἐν αὐτοῖς μέτρου ὄρον οὐκ ἔχοντος, ἀλλ' ἀδιαφόρως δυναμένου ἀρμόσαι
20 δίχα ἐλέγχων.

13. οὔτε δὲ ὁμοιότητα ἔχει πρὸς ἄλληλα] ὥστε (μὴ) στιχήρη γενέσθαι.

14. οὔτε ἀνακύκλησιν] ὥστε (μὴ) κατὰ σχέσιν γενέσθαι, ἀλλὰ ἀδιάφορον τὴν τῶν μέτρων ἐξαλλαγήν.
25 Οὔτε δὲ τὰ ἄτακτα, φησὶν, ἀνακύκλησιν ἔχει, ἀλλ' αὐτόθεν ἐστὶν ὁμολογούμενα, οἷον τὸ Σιμωνίδου ἐπίγραμμα, "Ἰσθμια δῖς, Νεμέα δῖς. Δακτυλικὸν

2 ἀριθμὸν περιττὸν M 3 αὐτὸ] αὐτὸν M 6 (τὰ) ἐξῆς] om. τὰ libb. Gaisf. 10 κόμματα] κομμάτια libb. Gaisf. 12 στίχων] στίχου libb. Gaisf. 17 seqq. in libb. et ap. Gaisf. continua scriptura cohaerent, nec 13ⁱ scholii nec 14ⁱ lem-mate indicato. 22 et 23 μὴ adiecimns. 25 ἄτακτα] ἀπο-λελυμένα libb.

γὰρ ἑξάμετρον καὶ ἔλεγεια καὶ ἱαμβος, οὔτε κατὰ στίχον καὶ ὅμοια ἀλλήλοις, οὔτε κατὰ σχέσιν ἀνταποδιδόμενα.

15. οὐ γὰρ τεταγμένῳ ἀριθμῷ ἐπῶν] ἀλλ' ἀτά-
5 κτως ὅποι ποτὲ τὸ ἄτακτον ἐποίησε μετρικόν.

Οὐ γὰρ τεταγμένῳ ἀριθμῷ] μετὰ γὰρ δέκα στίχους ἐπιφέρει ἱαμβον, καὶ πάλιν μετὰ πέντε καὶ ὀκτώ.

16. ἕξ ὁμοίων δέ ἐστι] Περὶ τούτων καὶ ἐν τῇ εἰσβολῇ ἐπεσημῆνατο· τῶν γὰρ μέτρων τὰ μὲν ὑπὸ
10 ποδός, τὰ δὲ ὑπὸ συζυγίας, ὡς τὰ ἱαμβικὰ καὶ τὰ ὅμοια, τὰ δὲ ὑπὸ περιόδου καταμετρεῖται· περίοδος δέ ἐστίν ἢ ἐκ διαφόρων ποδῶν ἐν τῷ στίχῳ σύνθεσις, οἷον δακτύλου τροχαίου ἀναπαίστου ἱάμβου καὶ εἴ τι τοιοῦτον· ἀκολουθῶν μέντοι ὄντων καὶ
15 τῶν ἑξῆς, οἷον καὶ τὸ προσοδιακόν ἐστίν.

17. ἢ συζυγίας ἢ περιόδου] Περίοδος ἐστὶ ποδικῆ ἐν τρισὶ ποσὶ καταρίθμησις· ὥσπερ γὰρ τὸ μὲν δακτυλικὸν ὑπὸ ποδός μετρεῖται, τὰ δὲ ὑπὸ συζυγίας, τουτέστι δύο ποδῶν ἀπλῶν, οὕτω καὶ
20 ὑπὸ περιόδου, τουτέστι τριῶν ποδῶν, ὡς ἐν συζυγία καταμετρεῖται ἄνευ ἀριθμοῦ τινὸς ὠρισμένου, οὐκ ἐπιφερομένης τινὸς ἀντιστροφου, ἀλλ' ὥσπερ ἀδιαφόρως, εἰ τύχοι, τριμέτρων (ὄντων) δύο καὶ ἐνὸς τετραμέτρου καὶ μονομέτρου καὶ ἑξῆς ὁμοίως, ἀδια-
25 φορως οὔσης τῆς αὐτοῦ ποσότητος. Περίοδος γὰρ ἢ ἐκ διαφόρων κώλων περικοπή, ὡς ἐν τῷ παρ' Ἀλκαίῳ ἄσματι· ἀνταπόδοσις γὰρ γίνεται συστηματικῆ.

18. Ἑπτὰ μοι δις τριάκοντα] Τοῦτο παιωνικόν ἐστίν, τὴν πρώτην καὶ δευτέραν συζυγίαν ἔχον συν-
30 ηρημένην, ἑπτὰ μοι δις τριά· ἐστὶ γὰρ ὁ πρώτος

15 προσοδιακόν M   16 περιόδου] περὶ ποδός M   23 ὄντων adiecimus.

πούς, τὰς τελευταίας συνελών καὶ κρητικὸν ποιή-
σας, ἐκ — —, καὶ ἀντὶ δύο βραχειῶν μακρὰν μίαν·
ἢ δὲ τρίτη καὶ τετάρτη ὁμοίως ἔχουσι τὸν πρῶτον
παίωνα, κοντα βασιλευς σχεδον.

5 19. Ὑπολείπεται δὲ ἡμῖν] Μικτὰ μὲν οὖν ἐστίν,
ἀ παραθέσεις ἔχουσι, τὰ τρία ἄσματα· τὰ δὲ ἐν
σχέσει (?)

20. ὡς εἴ τις τὴν πρώτην ῥῶδην] Ἐκατέρω μὲν
γὰρ τῶν ῥῶδων κατὰ σύστημα γέγραπται, διάφορον
10 δὲ ἔχει μέτρον, ὡς ἡ πρώτη πρὸς τὴν δευτέραν· ἡ
μὲν γὰρ πρώτη ἐκ τοῦ ἐπιωνικοῦ σύγκειται, ἡ δὲ
δευτέρα ἐκ τοῦ ἐπιχοριαμβικοῦ· εἴ τις οὖν μίξειεν
ἀμφοτέρας τὰς ῥῶδᾶς, οὔσας συστηματικάς, εἴποι ἂν
τὸ μέτρον ἐκ μικτῶν συστηματικῶν συγκεῖσθαι· καὶ
15 ἔστι τῆς μὲν πρώτης ῥῶδῆς ἀρχὴ

ὦ "ναξ" Ἀπολλον παῖ μέγαλω Διός

ἐπιωνική· τῆς δὲ δευτέρας

χαῖρε Κυλλάνας ὁ μέδεις. σὲ γὰρ μοι

ἐπιχοριαμβική.

20 21. κοινὰ δέ· ἐστι συστηματικὰ] Τὰ δυνάμενα
ἐπιδέξασθαι τὰ δύο εἶδη· τὰ δὲ δύο εἶδη εἰσὶν ὑπο-
πεπτωκότα τῶ τε ἐξ ὁμοίων καὶ τῶ κατὰ σχέσιν.
Ἐξ ὁμοίων ἄπειρος μὲν οὖν φήσειεν εἶναι ἄσμα,
διὰ τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν ποδῶν τῶν ἰωνικῶν καταμε-
25 τρεῖσθαι, τῇ δὲ ποσότητι ἐναλλάττειν· ὁ δὲ ἔμπει-
ρος, κατὰ σχέσιν· ἐπεὶ ἀνταπόδοσις γίνεται τῶν
στροφῶν.

22. εἰκότως δὲ οὐκ ἔστιν ἔλαττον τῶν τριῶν

2 μακρᾶς μιᾶς M 6 τὰ δ' ἐν σχέσει M 11 ἐπιωνικοῦ]
παιωνικοῦ libb., ἰωνικοῦ Heph. 12 χοριαμβικοῦ libb. Gaisf.
18 ὁ μέδεις M, ὁ μέδων Tu 19 ἡ ἐπιχοριαμβ. M 25 πο-
σότητι Pauw, ποιότητι libb. ἐναλλάττει M 28 In libb. et

ἀριθμῶν] Τὸ γὰρ ὅμοιον, τῶν .ίπρὸς τινὲ γὰρ ὅμοιον. Προτίθεμεν γὰρ καὶ τὸ ἀνόμοιον. Καὶ πάντως γίνεται οὐ τῶν τριῶν ἐλάσσονα, ἐν οἷς τὰ μὲν περιέχοντα ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει συστηματικά, τὰ δὲ 5 περιεχόμενα. Ταῦτα ἢ ἐν τριάδι ἢ ἐν πεντάδι· οὐ γὰρ δυνατὸν (γίνεσθαι ἐλάσσονα ἢ τῶν) ἐν τριάδι, ἐπεὶ γίνεται μεσῳδικά.

23. περιῳδικὰ δὲ] Ὡστε τρόπον τινὰ καὶ προῳδικὰ εἶναι καὶ ἐπῳδικά, ἐκάτερον ἐν, καὶ διὰ τοῦτο 10 καὶ περιῳδικὰ καλεῖται.

24. κατὰ περικοπὴν δὲ] Ὡστε, εἰ τύχοι, γενέσθαι περικοπὴν κῶλων καὶ στίχων λς' διαφόρων, ἢ ὄσων βούλεται τις, καὶ ἐπάγεσθαι ὅμοια μὲν λς', τῶν μερῶν αὐτῶν ἀνομοίων ὄντων, οἷον ἐν συστήμασι 15 τρισὶν ἢ ὄσοις βούλεται ὁ ποιῶν, κωλικοῖς ἢ στιχηροῖς, οἷον δύο ἢ πλείονα, ἀνόμοια ἀλλήλοις, καὶ ἐξῆς ἐπάγει τοσαῦτα συστήματα, ὅμοια τοῖς προκειμένοις· πάλιν, ἀλλήλοις μὲν ἀνόμοιά ἐστίν, ἀνταποδιδόμενα δὲ τοῖς προκειμένοις συστήμασιν, οἷον 20 εἰ τύχοι, δύο περικοπαί, ἐκ τριῶν συστημάτων, αβγ, αβγ. ταῦτα ἀλλήλοις ἀνόμοια, ἐπιφερομένων δὲ αὐτοῖς ὁμοίων, γίνεται τὸ κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές· τοιαῦτα δὲ ἐστίν ἐν δυνάδι, τὰ ἐν ταῖς κωμικαῖς παραβάσεσιν, οἷον τὸ μέλος καὶ τὸ ἐπίρρημα 25 ἐξῆς κείμενα ἀλλήλοις ἐστίν ἀνόμοια· ἀλλ' ἐπαγομένου αὐτοῖς τοῦ τε ἀντιστρέφοντος τῷ μέλει καὶ τοῦ ἀντεπιρρήματος, γίνεται τὸ κατὰ περικοπὴν ἀν-

apud Gaisf. continua scriptura cohaeret, non distinctis iis verbis quae sunt lemma. 3 οὐ τῶν τριῶν ἐλάσσονα] ὁ τρίτος ἔκτος libb.Gaisf. 6 (γίνεσθαι ἐλάσσονα ἢ τῶν) om. libb.Gaisf. ἐν τριάδι ... 7 γίνεται] τριάδι ... γίνονται M 8 προῳδικὰ Gaisf., περιῳδικὰ libb. 15 ποιῶν] ποιῶν M 17 ἐπάγει] ἐπαγάγη M 24 μέλος] μέρος M

ομοιομερές, τῶν μὲν περικοπῶν ἀντιστροφουσῶν ἀλλήλαις, τῶν δὲ μερῶν αὐτῶν ἀνομοίων ὄντων ἀμφοτέρων ἀλλήλοις· ὥστε τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν κωμωδιῶν κατὰ στίχον ἀλλήλοις ἀνταποδιδο-
5 μενα ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον, δακτυλικὸν ἢ ἄλλο ὅμοιον, σπανιώτατά ἐστιν.

25. ἐν ᾧ ἐστὶ μέρη τινὰ] Οἶον, μέρη τοῦ ποιήματος, εἶδη ὄντα τῶν κατὰ σχέσιν. Τῶν γὰρ κατὰ σχέσιν εἰδῶν τὸ περιωδικὸν καὶ ἐπωδικὸν καὶ τᾶλλα.
10 Εἰ οὖν τὰ μέρη τῶν κατὰ σχέσιν ἐκ διαφόρων εἰδῶν συγκέοιτο κατὰ ταῦτόν, τὸ κατὰ σχέσιν ῥηθῆσεται μικτὸν κατὰ σχέσιν.

26. Γουνοῦμαί σ', ἐλαφηβόλε,
ξανθῆ παῖ Διός, ἀγρίων
15 δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν,
ἦ κου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
δίνησι θρασυκαρδίων
ἀνδρῶν ἐσκατορᾶς πόλιν
χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
20 ποιμαίνεις πολιήτας.

27. τὸ τελευταῖον τοῦ συστήματος] Ὅ ἐστιν ἀντισπαστικὸν ἐφθημιμερές, οἶον τὸ τρίτον, δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν, τὸ τελευταῖον, ποιμαίνεις πολιήτας, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐστὶν ὄγδοον.

25 28. Τὰ τηλικούτου μεγέθους ὄντα, φησὶν, ἐπ'

2 ἀμφοτέρων ἀλλήλοις] ἀμφοτέρας ἀλλήλαις M 4 κατὰ στίχον] κατὰ διστιχίαν libb. Gaisf. 5 ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ] ἤγουν pro ἢ M(?) 6 σπανιώτατον M 16 ἴκου libb., ἦ κου Bergk 17 θρασυκαρδίων Jo. Siceliota Rhet. Gr. VI, 128, θρασυκαρδίων vel θρεσκαρδίων M, bis enim fragmentum hoc in eo msc. legitur, θρεσκαρδίων Tu 18 ἐσκατορᾶς Bergk ex Apollon. de synt. I, 25, ἐσκατόρες vel ἐσκατόραις M, ἐγκαθόρα Tu 21 ἀντισπαστικὸν Gaisf., ἀναπαιστικὸν Tu 25 Scholl. a 28° ad 41um in libris et apud Gaisf. sic leguntur: ὡς μηδὲ στροφῆς

ἐλάχιστον ὡς μηδὲ στροφῆς ὅλης εἶναι ὑπονοητικά. ὡς μηδὲ στροφῆς ὅλης εἶναι] ὡς εἰ τύχοι τριῶν κώλων, ὥστε μὴ δύνασθαι εἰς στροφὰς διαιρεῖσθαι.

29. ἀμοιβαῖον] Ὡσπερ Ἡλέκτρα διαλέγεται πρὸς
5 τὸν χορὸν παρὰ Σοφοκλεῖ.

30. ἢ κατὰ ἐφύμνιον] Τὸ ἐπαδόμενον μέτρῳ τῷ προκειμένῳ.

31. ἢ κατὰ ἐπῳδὸν] Τὸ ἐπαδόμενον μέτρῳ τῷ προκειμένῳ ἢ τοῖς προκειμένοις.

10 32. (ἢ κατ' ἄλλο τι ἀναφώνημα)] Ὡς τὸ Φεῦ φεῦ, Ἴου ἰού.

33. εἰς δύο] διαιρέσεις . . . . .

34. (ἑτερόστροφον)] Ἔστι τοιοῦτον ἑτερόστροφον προειρημένου τοῦ τῆς διαιρέσεως τρόπου. Ἐπὶ γὰρ
15 δύο, ἑτερόστροφα· καθ' ὃ ἐπὶ δύο „ἕτερος“, ἐπὶ δὲ πολλῶν „ἄλλος“.

ὅλης εἶναι] Ὡς εἰ τύχοι, τριῶν κώλων, ὥστε μὴ δύνασθαι εἰς στροφὰς διαιρεῖσθαι. Καίτοι εἰκῆ γεγραμμένα. Ἄλλ' οὐδ' ἐν τὸ δυνατὸν τοῦ διαιρεῖσθαι ἔχοντος. Ἀμοιβαῖον ὥσπερ Ἡλέκτρα διαλέγεται πρὸς τὸν χορὸν παρὰ Σοφοκλεῖ· ἢ κατὰ ἐφύμνιον τὸ ἐπαδόμενον μέτρῳ τῷ προκειμένῳ· ἢ κατὰ ἐπῳδὸν τὸ ἐπαδόμενον μέτρῳ τῷ προκειμένῳ ἢ τοῖς προκειμένοις. Εἰς δύο διαιρέσεις, ὡς τὸ Φεῦ φεῦ, Ἴου ἰού· ἔστι τοιοῦτον ἑτερόστροφον προειρημένου τοῦ τῆς διαιρέσεως τρόπου. Ἐπὶ γὰρ δύο ἑτερόστροφα, καθ' ὃ ἐπὶ δύο, ἕτερος· ἐπὶ δὲ πολλῶν, ἄλλος. Ὡστε δύνασθαι διὰ ποσότητα κώλων πλειόνων ὄντων, τὸ ἐναντίον τῆ ἀντιστρόφῳ. Τὰ τηλικούτου μεγέθους ὄντα, φησὶν, ἐπ' ἐλάχιστον, ὡς μηδὲ στροφῆς ὅλης εἶναι ὑπονοητικά. Βραχυκατάληκτα, βραχυτέρον κώλου ἐπιφορὰν. Τοῦτο γὰρ ὥσπερ εἰ τεκμήριον ἔστι μακροῖς ἐπενεχθέν. Κατὰ περιορισμοὺς δὲ ἀνίσους οἷα ἔστιν ἡ εἰσβολὴ τῆς Λευκαδίας Μενάνδρου. Οἷον βραχέος κώλου ἐπιφορὰν. Οἷον οὐ πάντα δίμετρα, ἀλλὰ τὰ μὲν δίμετρα, τὰ δὲ μονόμετρα καταληκτικά. Εἰ γὰρ ἴσα εἴη τὰ διαιροῦντα καὶ δι' ἴσων γένοιτο κώλων, γίνεται συστηματικὰ κατὰ σχέσιν. Ad quae hoc annotat Gaisf.: „Valde sunt confusa, omissis Hephaestionis verbis quae explicanda sumpserat scholiastes.“ 6 τὸ θεὸν ἐπαδόμενον M 10 lemma

om. libb. 12 lemma om. libb. 16 ἄλλος^ω M

35. ("Ατμητα)] Καίτοι εἰκῆ γεγραμμένα, ἀλλ' οὐδὲν τὸ δυνατὸν τοῦ διαιρεῖσθαι ἔχοντα.

36. ὥστε δύνασθαι] Διὰ ποσότητα κώλων πλειόνων ὄντων (ἢ ὡς αὐ)τὸ ἐναντίον τῆ ἀντιστροφῆς
5 (εἶναι).

37. βραχυκατάληξιν] Βραχυτέρου κώλου ἐπιφορᾶν. Τοῦτο γὰρ ὡσπερεὶ (τοῦ τέλους) τεκμήριόν ἐστι μακροτέροις ἐπενεχθέν.

39. κατὰ περιορισμοὺς δὲ ἀνίσους] Οἷα ἐστὶν ἡ
10 εἰσβολὴ τῆς Λευκαδίας Μενάνδρου.

40. (κατάληξιν)] Οἷον βραχέος κώλου ἐπιφορᾶν.

41. οὐ μέντοι ἴσοις μεγέθεσι] Οἷον οὐ πάντα δίμετρα, ἀλλὰ τὰ μὲν δίμετρα, τὰ δὲ μονόμετρα, (τὰ δὲ δίμετρα) καταληκτικά. Εἰ γὰρ ἴσα εἶη τὰ
15 διαιρούμενα καὶ δι' ἴσων γένοιτο κώλων, γίνεται συστηματικὰ κατὰ σχέσιν.

42. ἐν ταῖς παρόδοις] Οὔτω καλεῖται ἡ πρώτη τῶν χορῶν ἐπὶ τὴν σκηνὴν εἴσοδος.

43. τῶν ἴσων συζυγιῶν] Οἷον τῶν ἰσοκώλων,
20 ἐπεὶ γίνεται κατὰ σχέσιν· μέχρι δὲ τῶν ἐνταῦθα διαίρεσις.

44. τὰ καλούμενα ἐφύμνια] Ταῦτα καὶ τὰ μέτρα διαιρεῖν εἰώθασι.

45. μὴ μετὰ στροφὴν] Οἷον μεταξὺ δύο στί-
25 χων, ὡς τὰ μεσωδικά.

1 lemma om. libb. 2 οὐδὲν M, οὐδ' ἐν Tu ἔχοντα] ἔχοντος libb. 4 (ἢ ὡς αὐ)τὸ] τὸ libb.Gaisf. 5 εἶναι om. libb.Gaisf. 6 βραχυκατάληκτα libb.Gaisf. ἐπιφορᾶ M 7 (τοῦ τέλους) om. libb.Gaisf. 8 μακροτέροις] μακροῖς libb.Gaisf. 11 lemma om. libb. ἐπιφορᾶ M 14 (τὰ δὲ δίμετρα) om. libb.Gaisf. 16 διαιρούμενα] διαιροῦντα libb.Gaisf. 25 Post ὡς τὰ μεσωδικὰ in libb. et apud Gaisf.: ὑπὸ τῆς ἐπωδοῦ. μεγάλῳ στίχῳ ἀντισπαστικῶ ἢ ἀναπαστικῶ leguntur. Quae duorum scholiorum sunt fragmenta. Et priora

46. ὑπὸ τῆς ἐπωδοῦ.

47. ὅταν δὲ ἔμπαλιν] Οἶον ὅταν τὸ βραχὺ προτάττηται μεγάλῳ στίχῳ, ἀντισπαστικῶ ἢ ἀναπαιστικῶ.

5 48. προωδὸς] Προτέτακται γὰρ ὁ ἐπωδός· ἀντισπαστικὰ γὰρ εἰσιν, οἶον τὸ μὲν ἠγούμενον, δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δὲ ἐπόμενον, τετράμετρον ὑπερκατάληκτον.

49. ὅταν περιέχη μέντοι] Ὡς τὰ μεσωδικὰ καὶ

10 50. τὰ ἐφύμνια] Διαφόρως ταῦτα τὰ ἐφύμνια συνέχειαν φυλάττουσι πρὸς τὰς στροφάς, τὰ δὲ ἐπιφθέγματα οὐ. (!)

51. cf. Polluc. IV. 111: Τῶν δὲ χορικῶν ἄσμάτων τῶν κωμικῶν ἔν τι καὶ ἡ παράβασις, ὅταν ἄ
15 ὁ ποιητῆς πρὸς τὸ θέατρον βούλεται λέγειν, ὁ χορὸς παρελθὼν λέγῃ ταῦτα. Ἐπεικῶς δὲ αὐτὸ ποιούσιν οἱ κωμωδοποιηταί, τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. Ἐν μὲν γε τῇ Δανάῃ, τὸν χορὸν τὰς γυναικας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παρὰδειν, ἐκλαθόμενος, ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῶ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναικας. Καὶ Σοφοκλῆς δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς ἐκείνον ἀμίλλης ποιεῖ σπανιάκεις, ὥσπερ ἐν Ἰππόνῳ. Τῆς μέντοι παραβάσεως τῆς κωμικῆς ἐπὶ ἄν εἴη
20 μέρη, κομμάτιον, παράβασις, μακρόν, στροφή, ἐπίρρημα, ἀντίστροφος, ἀντεπίρρημα. Ὡς τὸ μὲν κομ-

quidem ὑπὸ τῆς ἐπωδοῦ ex scholio de epodis restiterunt (46), posteriora μεγάλῳ στίχῳ ἀντ. ἢ ἀναπ. post verba ὅταν δὲ ἔμπαλιν] οἶον ὅταν τὸ βραχὺ προτάττηται quae in libb. nostris subsequuntur, transtulimus (schol. 47). 8 ὑπερκατάληκτον] ἀκατάληκτον libb. Gaisf. 10 Haec in libb. et apud Gaisf. nec a truncato schol. 48 separata nec lemmate τὰ ἐφύμνια a sequentibus distincta leguntur.

μάτιον καταβολή τις ἐστὶ βραχέος μέλους· ἢ δὲ παράβασις, ὡς τὸ πολὺ μὲν ἐν ἀναπαίστῳ μέτρῳ, εἰ δ' οὖν καὶ ἐν ἄλλῳ, ἀνάπαιστα τὴν ἐπίκλην ἔχει. Τὸ δὲ ὀνομαζόμενον μακρὸν ἐπὶ τῇ παραβά-
 5 σει βραχὺ μελύδριόν ἐστίν, ἀπνευστὶ ἀδόμενον. Τῇ δὲ στροφῇ ἐν κώλοις προασθεΐση τὸ ἐπίρρημα ἐν τετραμέτροις ἐπάγεται. Καὶ τῆς ἀντιστροφῆς τῇ στροφῇ ἀντασθεΐσης τὸ ἀντεπίρρημα, τελευταῖον ὄν τῆς παραβάσεως, ἐστὶ τετράμετρον, οὐκ ἐλάττω
 10 τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐπίρρηματος.

52. Ταῦτα εὔρηται ἐν τινι παλαιῷ βιβλίῳ. — Τοῖς παρ' Ὀμήρῳ στίχοις σημεῖα παράκειται τάδε. Διπλῆ καθαρὰ >, διπλῆ περιεστιγμένη >, ὄβελος —, ὄβελος σὺν ἀστερίσκῳ — ✖, ἀντίσιγμα >, κέ-
 15 ρεα $\bar{\alpha}$ τοῦ $\bar{\alpha}$ ./ $\bar{\omega}$ πλάγιον. Ἡ μὲν οὖν διπλῆ καθαρὰ παράκειται πρὸς τὴν ἅπαξ εἰρημένην λέξιν, πρὸς τὴν τοῦ ποιητοῦ συνήθειαν, πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ εἶναι τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν, πρὸς τὰς τῶν παλαιῶν ἱστορίας, πρὸς τὰς
 20 τῶν νέων ἐκδοχάς, πρὸς τὴν Ἀττικὴν σύνταξιν, πρὸς τὴν πολύσημον λέξιν. Πρὸς μὲν οὖν τὴν ἅπαξ εἰρημένην λέξιν, μάντι κακῶν, οὐπω ποτέ μοι τὸ κρήνυον ἔειπες· ἅπαξ γὰρ εἴρηται. Καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν σημείων ὡσαύτως ἂν δεῖ τίθεναι. — Ἐν ἄλλῳ
 25 οὕτως. — Τὰ παρατιθέμενα τοῖς Ὀμηρικοῖς στίχοις σημεῖον (sic) ἀναγκαῖον γινῶναι τοὺς ἐντυγχάνον-
 30 τας· εἰσὶ δὲ ταῦτα· διπλῆ ἀπερίστικτος >, διπλῆ περιεστιγμένη >, ὄβελος —, ὄβελος μετ' ἀστερίσκου — ✖, ἀστερίσκος καθ' ἑαυτὸν ✖, ἀντίσιγμα ἄστικτον >, ἀντίσιγμα περιεστιγμένον >. Ἡ μὲν οὖν ἀπερίστικτος διπλῆ τίθεται πρὸς ἱστορίας καὶ σχηματισμοὺς καὶ ἑτέρας ποικίλας χρείας καὶ πρὸς τὰς

ἅπαξ εἰρημέναις λέξεις καὶ πρὸς τὰ ἐναντία καὶ μα-
 χόμενα τῶν ὀνομάτων. Ἡ δὲ περιεστιγμένη διπλῆ
 πρὸς τὰς Ζηνοδότου καὶ Κράτητος γραφὰς καὶ αὐ-
 τοῦ Ἀριστάρχου. Ὁ δὲ ὄβελος πρὸς τὰ νόθα καὶ
 5 ἀθετούμενα. Ὁ δὲ μετὰ ὀβέλου ἀστερίσκος, ἔνθα
 εἰσὶ μὲν τὰ ἔπη τοῦ ποιητοῦ, οὐκ ἄλλως (sic) δὲ
 κεῖνται καὶ ἐν ἄλλῳ. Ὁ δὲ καθ' ἑαυτὸν ἀστερίσκος,
 ἔνθα καλῶς εἴρηται τὰ ἔπη ἐν αὐτῷ τῷ τρόπῳ
 (sic) ἔνθα κεῖνται. Τὸ δὲ καθ' ἑαυτὸ ἀντίσιγμα,
 10 ὅταν ταῦτολογῇ καὶ τὴν αὐτὴν διάνοιαν δεύτερον
 λέγη: — S.

Ἰστέον, ὅτι αἱ ῥαψωδίαὶ Ὀμήρου παρὰ τῶν πα-
 λαιῶν κατὰ συνάφειαν ἠυδῶντο κορωνίδι μόνῃ δια-
 στελλομένη (sic), ἄλλῳ δὲ οὐδενί. Τῆς δὲ κορω-
 15 νίδος τοῦτό ἐστι τὸ σημεῖον ζ. Λέγεται δὲ κατὰ
 μεταφορὰν ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς πλοίοις ἀνακεκαμμένης
 κορωνίδος. S.

PROCLI
CHRESTOMATHIAE GRAMMATICAE
FRAGMENTA.

Photianae bibliothecae e Procli chrestomathia excerptis
inseruimus quae ex eadem chrestomathia petita in libris
Iliadis manuscriptis Veneto 484 et Escorialensi leguntur.

ΠΡΟΚΛΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

A.

I. Ex Photii bibliotheca.

5 Ἄνεγνώσθησαν ἐκ τοῦ ἐπιγραφομένου βιβλίου
Πρόκλου χρηστομαθίας γραμματικῆς ἐκλο-
γαί. Ἔστι δὲ τὸ βιβλίον εἰς δ' διηρημένον λόγους.
Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ λέγει, ὡς αἱ αὐταὶ εἰσιν
ἀρεταὶ τοῦ λόγου καὶ ποιήματος, παραλλάσσουσι δὲ
10 ἐν τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον· καὶ ὅτι τοῦ πλάσματος
τὸ μὲν ἐστὶν ἰσχνόν, τὸ δὲ ἀδρόν, τὸ δὲ μέσον· καὶ
τὸ μὲν ἀδρόν ἐκπληκτικώτατόν ἐστι καὶ κατεσκευ-
ασμένον μάλιστα καὶ ποιητικὸν ἐπιφαῖνον κάλλος·
τὸ δὲ ἰσχνὸν τὴν τροπικὴν μὲν καὶ φιλοκατάσκευον
15 σύνθεσιν μεταδιώκει, ἐξ ἀνειμένων δὲ μᾶλλον συν-
ήρτηται, ὅθεν ὡς ἐπίπαν τοῖς γοεροῖς ἄριστα πῶς
ἐφαρμόττει· τὸ δὲ μέσον καὶ τούνομα μὲν δηλοῖ ὅτι
μέσον ἐστὶν ἀμφοῖν. Ἀνθηρόν δὲ κατ' ἰδίαν οὐκ
ἐστὶ πλάσμα, ἀλλὰ συνεκφέρεται καὶ συμμέμικται
20 τοῖς εἰρημένοις· ἀρμόζει δὲ τοπογραφίαις καὶ λει-
μώνων ἢ ἀλσῶν ἐκφράσεσιν. Οἱ δὲ τῶν εἰρημέ-
νων ἀποσφαλέντες εἰδῶν ἀπὸ μὲν τοῦ ἀδρου εἰς
τὸ σκληρόν καὶ ἐπηρμένον ἐτρέπησαν, ἀπὸ δὲ τοῦ
ἰσχνου εἰς τὸ ταπεινόν, ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου εἰς τὸ
25 ἀργὸν καὶ ἐκλελυμένον.

Διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ κρίσεως ποιήματος, ἐν ᾧ παραδίδωσιν ἤθους καὶ πάθους διαφοράν. Καὶ ὅτι τῆς ποιητικῆς τὸ μὲν ἐστὶ διηγηματικόν, τὸ δὲ μιμητικόν· καὶ τὸ μὲν διηγηματικὸν ἐκφέρεται δι' ἔπους ἰάμβου τε καὶ ἐλεγείου καὶ μέλους· τὸ δὲ μιμητικὸν διὰ τραγωδίας, σατύρων τε καὶ κωμωδίας.

(Περὶ ἔπους.)

Καὶ ὅτι τὸ ἔπος πρῶτον μὲν ἐφεῦρε Φημονόη ἢ Ἀπόλλωνος προφητὴς, ἑξαμέτροις χρησιμοῖς χρησάμεννη· καὶ ἐπειδὴ τοῖς χρησιμοῖς τὰ πράγματα εἶπετο καὶ σύμφωνα ἦν, ἔπος (ἀπὸ τοῦ ἔπεσθαι) τὸ ἐκ (τούτων) τῶν μέτρων κληθῆναι. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν ἄγαν ὑπεροχὴν, τὴν ἐν τοῖς ἑξαμέτροις θεωρουμένην, τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς τοῦ λόγου τὸ ἑξάμετρον ἰδιώσατο καὶ ἐκλήθη ἔπος, καθάπερ καὶ ὁ Ὅμηρος τὸν ποιητὴν καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν ῥήτορα ἀκειώσατο· ἐπεὶ καὶ τὰ τρίμετρα ἔπη προσηγόρευον.

Γεγόνασι δὲ τοῦ ἔπους ποιηταὶ κράτιστοι μὲν Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πείσανδρος, Πανύασις, Ἀντίμαχος. Διέρχεται δὲ τούτων, ὡς οἶόν τε, καὶ γένος καὶ πατρίδας καὶ τινὰς ἐπὶ μέρους πράξεις.

II. E codd. Veneto et. Escorialensi.

Πρόκλου χρηστομαθίας τῶν εἰς δ' διηρημένων τὸ α'. Ὀμήρου χρόνοι βίος χαρακτῆρ ἀναγραφὴ ποιημάτων.

Ἐπῶν ποιηταὶ γεγόνασι πολλοί· τούτων δὲ εἰσι κράτιστοι Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πείσανδρος, Πανύασις, Ἀντίμαχος. Ὅμηρος μὲν οὖν τίνων γονέων ἢ ποίας ἐγένετο πατρίδος, οὐ ῥάδιον ἀποφῆνασθαι· οὔτε γὰρ αὐτὸς τι λελάληκεν, ἀλλ' οὐδὲ οἱ περὶ αὐτοῦ εἰπόντες συμπεφωνήκασιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ μη-

δὲν ρητῶς ἐμφαίνειν περὶ τούτων τὴν ποίησιν αὐ-
 τοῦ μετὰ πολλῆς ἀδείας ἕκαστος οἷς ἐβούλετο ἐχα-
 ρίσατο. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ μὲν Κολοφώνιον αὐτὸν
 ἀνηγόρευσαν, οἱ δὲ Χῖον, οἱ δὲ Σμυρναῖον, οἱ δὲ
 5 Ἰήτην, ἄλλοι δὲ Κυμαῖον· καὶ καθόλου πᾶσα πόλις
 ἀντιποιεῖται τοῦ ἀνδρός, ὅθεν εἰκότως ἂν κοσμο-
 πολίτης λέγοιτο. Οἱ μὲν οὖν Σμυρναῖον αὐτὸν
 ἀποφαινόμενοι Μαίονος μὲν πατρὸς λέγουσιν εἶναι,
 γεννηθῆναι δὲ ἐπὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ, ὅθεν καὶ
 10 Μελησιγενῆ ὀνομασθῆναι, δοθέντα δὲ Χίοις εἰς ὀμη-
 ρεῖαν Ὅμηρον κληθῆναι. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς τῶν ὀμ-
 μάτων πηρώσεως τούτου τυχεῖν αὐτόν φασι τοῦ
 ὀνόματος· τοὺς γὰρ τυφλοὺς ὑπὸ τῶν Αἰολέων ὀμή-
 ρους καλεῖσθαι. Ἑλλάνικος δὲ καὶ Δαμάστης καὶ
 15 Φερεκύδης εἰς Ὀρφέα τὸ γένος ἀνάγουσιν αὐτοῦ.
 Μαίονα γὰρ φασι τὸν Ὀμήρου πατέρα καὶ Δῖον τὸν
 Ἡσιόδου γενέσθαι Ἀπελλίδος, τοῦ Μελανωποῦ, τοῦ
 Ἐπιφραδέος, τοῦ Χαριφήμου, τοῦ Φιλοτερπέος, τοῦ
 Ἰδμονίδα, τοῦ Εὐκλέους, τοῦ Δωρίωνος, τοῦ Ὀρ-
 20 φέως. Γοργίας δὲ ὁ Λεοντῖνος εἰς Μουσαῖον αὐ-
 τὸν ἀνάγει. Περὶ δὲ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ λόγος τις
 φέρεται τοιοῦτος. Ἀνελεῖν φασὶν αὐτῷ τὸν θεόν,
 χρωμένῳ περὶ ἀσφαλείας, τάδε

ἔστιν Ἴος νῆσος, μητρὸς πατρίς, ἧ σε θανόντα

25 δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἶνιγμα φύλαξαι.

Λέγουσιν οὖν αὐτὸν εἰς Ἴον πλεύσαντα διατρῖψαι
 μὲν παρὰ Κρεωφύλῳ, γράψαντα δὲ Οἰχαλίας ἄλω-
 σιν τούτῳ χαρίσασθαι, ἧτις νῦν ὡς Κρεωφύλου πε-
 ριφέρεται. Καθεξόμενον δὲ ἐπὶ τινος ἀκτῆς, θεα-
 30 σάμενον ἀλιεῖς, προσειπεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνακρίναι
 τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρότερες, ἧ ὅ' ἔχομέν τι;

ὑποτυχόντα δὲ αὐτῶν ἓνα εἰπεῖν

οὓς ἔλομεν, λιπόμεσθ', οὓς δ' οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα.

Οὐκ ἐπιβάλλοντος δὲ αὐτοῦ διελέσθαι τὸ αἰνιγμα,
 ὅτι ἐπ' ἰχθυίαν καταβάντες ἀφήμαρτον, φθειρισά-
 5 μνοι δέ, ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείναντες ἀπολείπουσιν, ὅσοι δὲ αὐτοὺς διέφυγον, τούτους ἀποκομίζουσιν, οὕτω δὲ ἐκείνον ἀθυμήσαντα, σύννου ἀπιέναι, τοῦ χρησμοῦ ἔννοιαν λαμβάνοντα· καὶ οὕτως ὀλισθέντα περιπταῖσαι λίθῳ καὶ τριταῖον
 10 τελευτήσαι. Ἄλλα δὴ ταῦτα μὲν πολλῆς ἔχεται ζητήσεως· ἵνα δὲ μηδὲ τούτων ἄπειρος ὑπάρχῃς, διὰ τοῦτο εἰς ταῦτα κατεχώρησα. Τυφλὸν δὲ ὅσοι τοῦτον ἀπεφήναντο, αὐτοὶ μοι δοκοῦσι τὴν διάνοιαν πεπηρωῶσθαι· τσαῦτα γὰρ κατεῖδεν ὁ ἄνθρωπος
 15 ὅσα οὐδεὶς πώποτε.

Εἰσὶ δὲ οἵτινες ἀνεψιὸν αὐτὸν Ἡσιόδου παρέδοσαν, ἀτριβεῖς ὄντες ποιήσεως· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχουσι τῷ γένει προσήκειν, ὅσον ἢ ποιήσεις διέστηκεν αὐτῶν. Ἄλλως δὲ οὐδὲ τοῖς χρόνοις συνεπέβαλον
 20 ἀλλήλοις. Ἄθλιοι δὲ οἱ τὸ αἰνιγμα πλάσαντες τοῦτο

Ἡσιόδος Μούσαις Ἐλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,

ἕμῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι δῖον Ὀμηρον.

Ἄλλα γὰρ ἐπλανήθησαν ἐκ τῶν Ἡσιοδείων ἡμερῶν· ἕτερον γὰρ τι σημαίνει. Τοῖς δὲ χρόνοις αὐτὸν οἱ
 25 μὲν περὶ τὸν Ἀρίσταρχόν φασι γενέσθαι κατὰ τὴν τῆς Ἰωνίας ἀποικίαν, ἣτις ὑστερεῖ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου ἔτεσιν ἐξήκοντα, τὸ δὲ περὶ τοὺς Ἡρακλείδας λείπεται τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα· οἱ δὲ περὶ Κράτητα ἀνάγουσιν αὐτὸν εἰς
 30 τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους. Φαίνεται δὲ γηραιὸς ἐκλειπῶς τὸν βίον· ἢ γὰρ ἀνυπέρβλητος ἀκρίβεια τῶν

πραγμάτων προβεβηκυϊαν ἡλικίαν παρίστησι. Πολλὰ δὲ ἐπεληλυθῶς μέρη τῆς οἰκουμένης ἐκ τῆς πολυπειρίας τῶν τόπων εὐρίσκεται. Τούτῳ δὲ προσυπονοητέον καὶ πλούτου πολλὴν περιουσίαν γενέσθαι·
 5 αἱ γὰρ μακρὰ ἀποδημίαι πολλῶν ἀναλωμάτων δέονται καὶ ταῦτα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, οὔτε πάντων πλεομένων ἀκινδύνως, οὔτε ἐπιμισρομένων ἀλλήλοις πῶ τῶν ἀνθρώπων ῥαδίως. Γέγραφε δὲ ποιήσεις δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν, ἣν Ξένων καὶ
 10 Ἑλλάνικος ἀφαιροῦνται αὐτοῦ, οἱ μέντοι γε ἀρχαῖοι καὶ τὸν Κύκλον ἀναφέρουσιν εἰς αὐτόν· προστιθέασι δὲ αὐτῷ καὶ παίγνιά τινα, Μαργίτην καὶ Βατραχομουμαχίαν· ἔντε πακτίον αἶγα Κέρκωπας κενούς.

15 III. Ex Photii bibliotheca.

Διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ τοῦ λεγομένου ἐπικοῦ κύκλου, ὃς ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μυθολογουμένης μίξεως, ἐξ ἧς αὐτῷ καὶ τρεῖς παῖδας Ἐκατοντάχειρας καὶ τρεῖς γεννῶσι Κύκλωπας.
 20 Διαπορεύεται δὲ τὰ τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἑλλησι μυθολογούμενα καὶ εἴ πού τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται, καὶ περατοῦται ὁ ἐπικός κύκλος ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπληρούμενος μέχρι τῆς ἀποβάσεως Ὀδυσσεῶς τῆς εἰς Ἰθάκην, ἐν ἧ καὶ
 25 ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου ἀγνοοῦντος ὡς πατήρ εἴη κτείνεται.

IV. E codice Escorialensi.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Κυπρίων λεγομένων ποιήματος.

Ἐπιβάλλει τούτοις τὰ λεγόμενα Κύπρια ἐν
 30 βιβλίοις φερόμενα ἔνδεκα, ὧν περὶ τῆς συγγραφῆς ὕστερον ἐροῦμεν, ἵνα μὴ τὸν ἐξῆς λόγον νῦν ἐμ-

ποδίζωμεν· τὰ δὲ περιέχοντά ἐστι ταῦτα. Ζεὺς βου-
 λεύεται μετὰ τῆς Θέμιδος περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέ-
 μου· παραγενομένη δὲ Ἔρις εὐωχουμένων τῶν θεῶν
 ἐν τοῖς Πηλέως γάμοις νεῖκος περὶ κάλλους ἐνίστη-
 5 σιν Ἀθηνᾶ, Ἥρα καὶ Ἀφροδίτη, αἱ πρὸς Ἀλέξαν-
 δρον ἐν Ἰδῆ κατὰ Διὸς προεταγὴν ὑφ' Ἑρμοῦ πρὸς
 τὴν κρίσιν ἄγονται· καὶ προκρίνει τὴν Ἀφροδίτην
 ἐπαρθεὶς τοῖς Ἑλένης γάμοις Ἀλέξανδρος. Ἐπειτα
 δέ, Ἀφροδίτης ὑποθεμένης, ναυπηγεῖται· καὶ Ἑλε-
 10 νος περὶ τῶν μελλόντων αὐτοῖς προθεσπίζει· καὶ ἡ
 Ἀφροδίτη Αἰνείαν συμπλεῖν αὐτῷ κελεύει· καὶ Κασ-
 σάνδρα περὶ τῶν μελλόντων προδηλοῖ· ἐπιβὰς δὲ
 τῇ Λακεδαιμονίᾳ Ἀλέξανδρος ξενίζεται παρὰ τοῖς
 Τυνδαρίδαις καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Σπάρτῃ παρὰ
 15 Μενελάῳ· καὶ Ἑλένη παρὰ τὴν εὐωχίαν δίδωσι δῶρα
 ὁ Ἀλέξανδρος. Καὶ μετὰ ταῦτα Μενέλαος εἰς Κρή-
 την ἐκπλεῖ, κελεύσας τὴν Ἑλένην τοῖς ξένοις τὰ
 ἐπιτήδεια παρέχειν, ἕως ἂν ἀπαλλαγῶσιν. Ἐν τούτῳ
 δὲ Ἀφροδίτη συνάγει τὴν Ἑλένην τῷ Ἀλεξάνδρῳ·
 20 καὶ μετὰ τὴν μίξιν τὰ πλεῖστα κτήματα ἐνθέμενοι
 νυκτὸς ἀποπλέουσι· χειμῶνα δὲ αὐτοῖς ἐφίστησιν
 Ἥρα· καὶ προσενεχθεὶς Σιδῶνι ὁ Ἀλέξανδρος αἰρεῖ
 τὴν πόλιν, καὶ ἀποπλεύσας εἰς Ἴλιον γάμους τῆς
 Ἑλένης ἐπετέλεσεν. Ἐν τούτῳ δὲ Κάστρω μετὰ
 25 Πολυδεύκους τὰς Ἰδα καὶ Λυγκέως βοῦς ὑφαιρού-
 μενοι ἐφωράθησαν· καὶ Κάστρω μὲν ὑπὸ τοῦ Ἰδα
 ἀναιρεῖται, Λυγκεὺς δὲ καὶ Ἰδας ὑπὸ Πολυδεύκους,
 καὶ Ζεὺς αὐτοῖς ἑτερόμερον νέμει τὴν ἀθανασίαν.
 Καὶ μετὰ ταῦτα Ἴρις ἀναγγέλλει τῷ Μενελάῳ τὰ
 30 γεγυρότα κατὰ τὸν οἶκον, ὁ δὲ παραγενομένος περὶ
 τῆς ἐπ' Ἰλίου στρατείας βουλεύεται μετὰ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ· καὶ πρὸς Νέστορα παραγίνεται Μενέλαος· Νέ-

στῶρ δὲ ἐν παρεκβάσει διηγεῖται αὐτῶ, ὡς Ἐπω-
 πεύς, φθείρας τὴν Λυκούργου θυγατέρα, ἐξεπορ-
 θήθη καὶ τὰ περὶ Οἰδίπουν καὶ τὴν Ἡρακλέους
 μανίαν καὶ τὰ περὶ Θησέα καὶ Ἀριάδην. Ἔπειτα
 5 τοὺς ἡγεμόνας ἀθροίζουσιν, ἐπελθόντες τὴν Ἑλλάδα·
 καὶ μαίνεσθαι προσποιησάμενον τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπὶ
 τῶ μὴ θέλειν συστρατεύεσθαι ἐφώρασαν, Παλαμή-
 δους ὑποθεμένου, τὸν υἱὸν Τηλέμαχον ἐπὶ κόλασιν
 ἐξαρπάσαντες. Καὶ μετὰ ταῦτα συνελθόντες εἰς
 10 Αὐλίδα θύουσι, καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς
 στρουθοὺς γενόμενα δείκνυται, καὶ Κάλχας περὶ
 τῶν ἀποβησομένων προλέγει αὐτοῖς· ἔπειτα ἀνα-
 χθέντες Τευθρανία προσίσχουσι καὶ ταύτην ὡς Ἴλιον
 ἐπόρθουν. Τήλεφος δὲ ἐκ βοηθείας Θέρσανδρον τε
 15 τὸν Πολυνεῖκος κτείνει καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀχιλλέως
 τιτρώσκειται· ἀποπλέουσι δὲ αὐτοῖς ἐκ τῆς Μυσίας
 χειμῶν ἐπιπίπτει καὶ διασκεδάννυνται· Ἀχιλλεὺς δὲ
 Σκύρῳ προσχῶν γαμει τὴν Λυκομήδους θυγατέρα
 Δηϊδάμειαν· ἔπειτα Τήλεφον κατὰ μαντείαν παρα-
 20 γενόμενον εἰς Ἄργος ἰᾶται Ἀχιλλεύς, ὡς ἡγεμόνα
 γενησόμενον τοῦ ἐπ' Ἴλιον πλοῦ. Καὶ τὸ δεύτε-
 ρον ἡθροισμένου τοῦ στόλου ἐν Αὐλίδι Ἀγαμέμνων
 ἐπὶ θήρας βαλὼν ἔλαφον ὑπερβάλλειν ἔφησε καὶ
 τὴν Ἄρτεμιν· μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς ἐπέσχεν αὐτοῦς
 25 τοῦ πλοῦ, χειμῶνας ἐπιπέμπουσα. Κάλχαντος δὲ
 εἰπόντος τὴν τῆς θεοῦ μῆνιν καὶ Ἰφιγένειαν κελεύ-
 σαντος θύειν τῇ Ἀρτέμιδι, ὡς ἐπὶ γάμον αὐτὴν
 Ἀχιλλεῖ μεταπεμψάμενοι θύειν ἐπιχειροῦσιν· Ἄρ-
 30 τεμις δὲ αὐτὴν ἐξαρπάσασα εἰς Ταύρους μετακομί-
 ζει καὶ ἀθάνατον ποιεῖ, ἔλαφον δὲ ἀντὶ τῆς κόρης
 παρίστησι τῶ βωμῶ. Ἔπειτα καταπλέουσιν εἰς Τέ-
 νεδον· καὶ εὐωχομένων αὐτῶν Φιλοκτήτης, ὑφ'

ὕδρου πληγείς, διὰ τὴν δυσοσμίαν ἐν Λήμνῳ κατ-
 ελείφθη· καὶ Ἀχιλλεὺς ὕστερος κληθεὶς διαφέρεται
 πρὸς Ἀγαμέμνονα. Ἔπειτα ἀποβαίνοντας αὐτοὺς εἰς
 Ἴλιον εἵργουσιν οἱ Τρῶες καὶ θνήσκει Πρωτεσίλαος
 5 ὑφ' Ἐκτορος· ἔπειτα Ἀχιλλεὺς αὐτοὺς τρέπεται, ἀνε-
 λὼν Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος· καὶ τοὺς νεκροὺς
 ἀναιροῦνται· καὶ διαπρεσβεύονται πρὸς τοὺς Τρῶας,
 τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ἀπαιτοῦντες· ὥς δὲ
 οὐχ ὑπήκουσαν ἐκεῖνοι, ἐνταῦθα δὴ τειχομαχοῦσιν.
 10 Ἔπειτα τὴν χώραν ἐπεξελθόντες πορθοῦσι καὶ τὰς
 περιοίκους πόλεις· καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεὺς Ἑλέ-
 νην ἐπιθυμεῖ θεάσασθαι, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς
 τὸ αὐτὸ Ἀφροδίτη καὶ Θέτις. Εἶτα ἀπονοστεῖν
 ὠρμημένους τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχιλλεὺς κατέχει· καὶ
 15 πειτα ἀπελαύνει τὰς Αἰνείου βόας καὶ Λύρνησον
 καὶ Πήδασον πορθεῖ καὶ συχνὰς τῶν περιοικίδων
 πόλεων· καὶ Τρώϊλον φονεύει· Λυκάονά τε Πά-
 τροκλος εἰς Λῆμνον ἄγων ἀπεμπολᾷ· καὶ ἐκ τῶν
 λαφύρων Ἀχιλλεὺς μὲν Βρισηΐδα γέρας λαμβάνει,
 20 Χρυσηΐδα δὲ Ἀγαμέμνων. Ἔπειτά ἐστι Παλαμή-
 δους θάνατος· καὶ Διὸς βουλή, ὅπως ἐπικουφίσῃ
 τοὺς Τρῶας, Ἀχιλλέα τῆς συμμαχίας τῆς Ἑλληνι-
 κῆς ἀποστήσας· καὶ κατάλογος τῶν τοῖς Τρωσὶ
 συμμαχησάντων.

ΠΡΟΚΛΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

B.

V. E cod. Veneto.

5 Πρόκλου χρηστομαθίας γραμματικῆς τὸ β'.

Ἐπιβάλλει δὲ τοῖς προειρημένοις ἐν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ Ἰλιάδα Ὀμήρου, μεθ' ἣν ἐστὶν Αἰθιοπίδος βιβλία ε' Ἀρκτίνου Μιλησίου, περιέχοντα τάδε· Ἀμαζῶν Πενθεσίλεια παραγίνεται Τρωσὶ συμ^{μα}μαχήσουσα, Ἄρεως μὲν θυγάτηρ, Θραῦσσα δὲ τὸ γένος, καὶ κτείνει αὐτὴν ἀριστεύουσαν Ἀχιλλεύς, οἱ δὲ Τρωῆες αὐτὴν θάπτουσι. Καὶ Ἀχιλλεὺς Θερσίτην ἀναιρεῖ, λαιδορηθεὶς πρὸς αὐτοῦ καὶ ὄνειδισθεὶς τὸν ἐπὶ τῇ Πενθεσιλείᾳ λεγόμενον ἔρωτα· καὶ ἐκ¹⁰ τούτου στάσις γίγνεται τοῖς Ἀχαιοῖς περὶ τοῦ Θερσίτου φόνου. Μετὰ δὲ ταῦτα Ἀχιλλεὺς εἰς Λέσβον πλεῖ καὶ θύσας Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Ἀητοῖ καθαίρεται τοῦ φόνου ὑπ' Ὀδυσσεύς. Μέμνων δέ, ὁ Ἡοῦς υἱός, ἔχων ἠφαιστότευκτον πανοπλίαν, πα¹⁵ραγίνεται τοῖς Τρωσὶ βοηθήσων· καὶ Θέτις τῷ παιδὶ τὰ κατὰ τὸν Μέμνονα προλέγει· καὶ συμβολῆς γενομένης Ἀντίλοχος ὑπὸ Μέμνονος ἀναιρεῖται. Ἐπειτα Ἀχιλλεὺς Μέμνονα κτείνει· καὶ τούτῳ μὲν Ἡὼς παρὰ Διὸς αἰτήσαμένη ἀθανασίαν δίδωσι.²⁰ Τρεψάμενος δ' Ἀχιλλεὺς τοὺς Τρωῆας καὶ εἰς τὴν

πόλιν συνεισπεσῶν ὑπὸ Πάριδος ἀναιρεῖται καὶ Ἀπόλλωνος· καὶ περὶ τοῦ πτώματος γενομένης ἰσχυρᾶς μάχης Αἴας ἀνελόμενος ἐπὶ τὰς ναῦς κομίζει, Ὀδυσσεῶς ἀπομαχομένου τοῖς Τρωσίν. Ἐπειτα Ἀντίλοχόν τε θάπτουσι καὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλέως προτίθενται· καὶ Θέτις ἀφικομένη σὺν Μούσαις καὶ ταῖς ἀδελφαῖς θρηνεῖ τὸν παῖδα· καὶ μετὰ ταῦτα ἐκ τῆς πυρᾶς ἢ Θέτις ἀναρπάσασα τὸν παῖδα εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον διακομίζει, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ τὸν τᾶφον χώσαντες ἀγῶνα τιθέασιν· καὶ περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὄπλων Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴαντι στάσις ἐμπίπτει.

Ἐξῆς δ' ἐστὶν Ἰλιάδος μικρᾶς βιβλία τέσσαρα Λέσχεω Μυτιληναίου, περιέχοντα τάδε· Ἡ τῶν ὄπλων κρίσις γίνεται καὶ Ὀδυσσεὺς κατὰ βούλησιν Ἀθηναῖς λαμβάνει, Αἴας δὲ ἐμμανῆς γενόμενος τὴν τε λείαν τῶν Ἀχαιῶν λυμαίνεται καὶ ἑαυτὸν ἀναιρεῖ. Μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς λοχῆσας Ἑλενον λαμβάνει καί, χρήσαντος περὶ τῆς ἀλώσεως τούτου, Διομήδης ἐκ Δήμνου Φιλοκτήτην ἀνάγει. Ἰαθεῖς δὲ οὗτος ὑπὸ Μαχάονος καὶ μονομαχήσας Ἀλεξάνδρῳ, κτείνει καὶ τὸν νεκρὸν ὑπὸ Μενελάου κατακισθέντα ἀνελόμενοι θάπτουσιν οἱ Τρωῆες. Μετὰ δὲ ταῦτα Δηϊφοβὸς Ἑλένην γαμεῖ· καὶ Νεοπτόλεμον Ὀδυσσεὺς ἐκ Σκύρου ἀγαγὼν τὰ ὄπλα δίδωσι τὰ τοῦ πατρὸς· καὶ Ἀχιλλεὺς αὐτῷ φαντάζεται. Εὐρύπυλος δὲ ὁ Τηλέφου ἐπίκουρος τοῖς Τρωσὶ παραγίνεται, καὶ ἀριστεύοντα αὐτὸν ἀποκτείνει Νεοπτόλεμος. Καὶ οἱ Τρωῆες πολιορκοῦνται· καὶ Ἐπειὸς κατ' Ἀθηναῖς προαίρεσιν τὸν Δούρειον Ἴππον κατασκευάζει. Ὀδυσσεὺς δὲ αἰκισάμενος ἑαυτὸν κατὰσκοπος εἰς Ἴλιον παραγίνεται καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὑφ' Ἑλένης περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως συντί-

θεται, κτείνας τέ τινας τῶν Τρώων ἐπὶ τὰς ναῦς
 ἀφικνεῖται· καὶ μετὰ ταῦτα σὺν Διομήδει τὸ Παλ-
 λάδιον ἐκκομίζει ἐκ τῆς Ἰλίου. Ἔπειτα εἰς τὸν
 Δούρειον Ἴππον τοὺς ἀρίστους ἐμβιβάσαντες τὰς
 5 τε σιηνὰς καταφλέξαντες, οἱ λοιποὶ τῶν Ἑλλήνων
 εἰς Τένεδον ἀνάγονται· οἱ δὲ Τρῶες, τῶν κακῶν
 ὑπολαβόντες ἀπηλλάχθαι, τὸν τε Δούρειον Ἴππον
 εἰς τὴν πόλιν εἰσδέχονται, διελόντες μέρος τι τοῦ
 τείχους, καὶ εὐωχοῦνται ὡς νευικηκότες τοὺς Ἕλληνας.
 10 Ἔπειτα δὲ τούτοις Ἰλίου Πέρσιδος βιβλία β'
 Ἀρκτίνου Μιλησίου περιέχοντα τάδε· Ὡς τὰ περὶ
 τὸν Ἴππον οἱ Τρῶες ὑπόπτως ἔχοντες περιστάντες
 βουλευόνται ὅ τι χρὴ ποιεῖν καὶ τοῖς μὲν δοκεῖ κα-
 τακρημνίσαι αὐτόν, τοῖς δὲ καταφλέγειν, οἱ δὲ ἱερὸν
 15 αὐτὸν ἔφασαν δεῖν τῇ Ἀθηνᾶ ἀνατεθῆναι· καὶ τέ-
 λος νικᾷ ἢ τούτων γνώμη. Τραπέντες δὲ εἰς εὐ-
 φροσύνην εὐωχοῦνται, ὡς ἀπηλλαγμένοι τοῦ πολέ-
 μου. Ἐν αὐτῷ δὲ δύο δράκοντες ἐπιφανέντες τὸν
 Λαοκόωντα καὶ τὸν ἕτερον τῶν παίδων διαφθεί-
 20 ρουσιν· ἐπὶ δὲ τῷ τέρατι δυσφορήσαντες οἱ περὶ
 τὸν Αἰνεῖαν ὑπεξῆλθον εἰς τὴν Ἰδην καὶ Σίνων
 τοὺς πυρσοὺς ἀνίσχει τοῖς Ἀχαιοῖς, πρότερον εἰσ-
 εληλυθῶς προσποιήτος· οἱ δὲ ἐκ Τενέδου προσ-
 πλεύσαντες καὶ οἱ ἐκ Δουρείου Ἴππου ἐπιπίπτουσι
 25 τοῖς πολεμίοις καὶ πολλοὺς ἀνελόντες τὴν πόλιν
 κατὰ κράτος λαμβάνουσι. Καὶ Νεοπτόλεμος μὲν
 ἀποκτείνει Πρίαμον, ἐπὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ἑρκείου
 βωμὸν καταφυγόντα· Μενέλαος δὲ ἀνευρῶν Ἑλένην
 ἐπὶ τὰς ναῦς κατάγει, Δηϊφοβὸν φονεύσας. Κασ-
 30 σάνδραν δὲ Αἴας Ὀϊλέως πρὸς βίαν ἀποσπῶν συν-
 εφέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον, ἐφ' ᾧ παροξυν-
 θέντες οἱ Ἕλληνες καταλεῦσαι βούλονται τὸν Αἴαντα·

ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς βωμὸν καταφεύγει καὶ διασώζεται ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου.

Καὶ Ὀδυσσεὺς Ἀστυάνακτα ἀνελόντος Νεοπτόλεμος Ἀνδρομάχην γέρας λαμβάνει, καὶ τὰ λοιπὰ 5 λάφυρα διανέμονται. Δημοφῶν τε καὶ Ἀκάμας Αἴθραν εὐρόντες ἄγουσι μεθ' ἑαυτῶν. Ἐπειτα ἐμπρήσαντες τὴν πόλιν Πολυξένην σφαγιάζουσιν ἐπὶ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον.

Ἐπειτα ἀποπλεύουσιν οἱ Ἕλληνες καὶ φθορὰν αὐ- 10 τοῖς ἢ Ἀθηνᾶ κατὰ τὸ πέλαγος μηχανᾶται.

Συνάπτει δὲ τούτοις τὰ τῶν Νόστων βιβλία ἐ-
 Αὐγίου Τροίηνιου, περιέχοντα τάδε· Ἀθηνᾶ Ἀγα-
 μέμνονα καὶ Μενέλαον εἰς ἔριν καθίστησι περὶ τοῦ
 ἔκπλου. Ἀγαμέμνων μὲν οὖν τὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐξι-
 15 λασόμενος χόλον ἐπιμένει, Διομήδης δὲ καὶ Νέστωρ
 ἀναχθέντες εἰς τὴν οἰκίαν διασώζονται. Μεθ' οὗς
 ἐκπλεύσας ὁ Μενέλαος μετὰ πέντε νεῶν εἰς Αἴγυ-
 πτον παραγίνεται, τῶν λοιπῶν διαφθαρεισῶν νεῶν
 ἐν τῷ πελάγει. Οἱ δὲ περὶ Κάλχαντα καὶ Λεοντέα
 20 καὶ Πολυποίτην πεξῆ πορευθέντες εἰς Κολοφῶνα
 Τειρεσίαν ἐνταῦθα τελευτήσαντα θάπτουσι. Τῶν
 δὲ περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀποπλεόντων, Ἀχιλλέως
 εἶδωλον ἐπιφανὲν πειρᾶται διακωλύειν, προλέγον
 τὰ συμβησόμενα. Εἶθ' ὁ περὶ τὰς Καφηρίδας πέ-
 25 τρας δηλοῦται χειμῶν καὶ ἡ Αἴαντος φθορὰ τοῦ
 Λοκροῦ. Νεοπτόλεμος δέ, Θέτιδος ὑποθεμένης, πεξῆ
 ποιεῖται τὴν πορείαν, καὶ παραγενόμενος εἰς Θρά-
 κην Ὀδυσσεῖα καταλαμβάνει ἐν τῇ Μαρωνείᾳ, καὶ
 τὸ λοιπὸν ἀνύει τῆς ὁδοῦ καὶ τελευτήσαντα Φοί-
 30 νικα θάπτει, αὐτὸς δὲ εἰς Μολοσσοὺς ἀφικόμενος
 ἀναγνωρίζεται Πηλεΐ. (ἔπειτα) Ἀγαμέμνονος ὑπὸ
 Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας ἀναιρεθέντος, ὑπ'

Ὀρέστου καὶ Πυλάδου τιμωρία καὶ Μενελάου εἰς τὴν οἰκείαν ἀνακομιδή.

Μετὰ ταῦτά ἐστιν Ὀμήρου Ὀδύσσεια· ἔπειτα Τηλεγονίας βιβλία δύο Εὐγάμμωνος Κυρηναίου
 5 περιέχοντα τάδε· Οἱ μνήστορες ὑπὸ τῶν προσηκόντων θάπτονται· καὶ Ὀδυσσεὺς θύσας Νύμφαις εἰς Ἥλιν ἀποπλεῖ, ἐπισκεψόμενος τὰ βουκόλια καὶ ξενίζεται παρὰ Πολυξένῳ δῶρόν τε λαμβάνει κρατῆρα. Καὶ ἐπὶ τούτῳ τὰ περὶ Τροφώνιον καὶ Ἄγα-
 10 μήδην καὶ Αὐγέαν. Ἐπειτα εἰς Ἰθάκην καταπλεύσας τὰς ὑπὸ Τειρεσίου ρηθείσας τελεῖ θυσίας. Καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Θεσπρωτοὺς ἀφικνεῖται καὶ γαμεῖ Καλλιδικὴν βασιλίδα τῶν Θεσπρωτῶν. Ἐπειτα πόλεμος συνίσταται τοῖς Θεσπρωτοῖς πρὸς Βρύγους,
 15 Ὀδυσσέως ἡγουμένου· ἐνταῦθα Ἄρης τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσεά τρέπεται καὶ αὐτῷ εἰς μάχην Ἀθῆνα καθίσταται. Τούτους μὲν Ἀπόλλων διαλύει· μετὰ δὲ τὴν Καλλιδικῆς τελευτὴν τὴν μὲν βασιλείαν διαδέχεται Πολυποίτης, Ὀδυσσέως υἱός, αὐτὸς δὲ εἰς
 20 Ἰθάκην ἀφικνεῖται· κὰν τούτῳ Τηλέγονος ἐπὶ ζήτησιν τοῦ πατρὸς πλέων, ἀποβὰς εἰς τὴν Ἰθάκην, τέμνει τὴν νῆσον· ἐκβοηθήσας δ' Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀναιρεῖται κατ' ἄγνοιαν. Τηλέγονος δὲ ἐπιγνοὺς τὴν ἁμαρτίαν τό τε τοῦ πατρὸς σῶμα καὶ
 25 τὸν Τηλέμαχον καὶ τὴν Πηνελόπην πρὸς τὴν μητέρα καθίστησιν· ἢ δὲ αὐτοὺς ἀθανάτους ποιεῖ καὶ συνοικεῖ τῇ μὲν Πηνελόπῃ Τηλέγονος, Κίρκῃ δὲ Τηλέμαχος.

VI. Ex Photii bibliotheca.

30 Λέγει δὲ ὡς τοῦ ἐπικοῦ κύκλου τὰ ποιήματα διασώζεται καὶ σπουδάζεται τοῖς πολλοῖς οὐχ οὕτω

διὰ τὴν ἀρετὴν ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. Λέγει καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς πατρίδας τῶν πραγματευσαμένων τὸν ἐπικὸν κύκλον, λέγει δὲ καὶ περὶ τινῶν Κυπρίων ποιημάτων·
 5 καὶ ὡς οἱ μὲν ταῦτα εἰς Στασίνον ἀναφέρουσι Κύπριον, οἱ δὲ Ἠγησίαν τὸν Σαλαμίνιον αὐτοῖς ἐπιγράφουσι, οἱ δὲ Ὅμηρον, δοῦναι δὲ ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς Στασίνω καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ πατρίδα Κυπρία τὸν πόνον ἐπικληθῆναι· ἀλλ' οὐ τίθεται ὁ συγγρα-
 10 φεὺς τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ· μηδὲ γὰρ Κύπρια προπαροξυτόνως ἐπιγράφεσθαι τὰ ποιήματα.

(Περὶ ἐλεγείας.)

Τὴν δὲ ἐλεγείαν συγκεῖσθαι μὲν ἐξ ἡρώου καὶ πενταμέτρου στίχου· ἀρμόζειν δὲ τοῖς κατοιχομέ-
 15 νοις· ὅθεν καὶ τοῦ ὀνόματος ἔτυχε. Τὸ γὰρ θρηῖνος ἔλεγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί· καὶ τοὺς τετελευτηκότας δι' αὐτοῦ εὐλόγουν. Οἱ μέντοι γε μεταγενέστεροι τῇ ἐλεγείᾳ πρὸς διαφόρους ὑποθέσεις ἀπεχρήσαντο. Λέγει δὲ καὶ ἀριστεῦσαι τῷ μέτρῳ
 20 (ἐλεγείῳ) Καλλινόν τε τὸν Ἐφέσιον καὶ Μίμνερμον τὸν Κολοφώνιον· ἀλλὰ καὶ τὸν Τηλέφου Φιλητᾶν τὸν Κῶον καὶ Καλλίμαχον τὸν Βάττου. Κυρηναῖος δὲ οὗτος ἦν.

(Περὶ λαμβικῆς ποιήσεως.)

25 Ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν λαμβον τάττεσθαι μὲν ἐπὶ λαιδορίας τὸ παλαιόν· καὶ γὰρ καὶ τὸ λαμβίζειν κατὰ τινα γλῶσσαν λαιδορεῖν ἔλεγον· οἱ δὲ ἀπὸ τινος Ἰάμβης θεραπευίδος, Θράττης τὸ γένος. Ταύτην φασί, τῆς Δήμητρος ἀνωμένης ἐπὶ τῇ τῆς θυ-
 30 γατρὸς ἀρπαγῇ, προσελθεῖν (καὶ τὴν) περὶ τὸν Ἐλευσίνα ἐπὶ τῇ νῦν Ἀγελάστῳ καλουμένη πέτρᾳ καθη-

μένην [καὶ] διὰ τινῶν χλευασμάτων εἰς γέλωτα
 προαγαγέσθαι τὴν θεόν. Ἔοικε δὲ ὁ Ἰάμβος τὸ μὲν
 παλαιὸν ἐπὶ τῶν εἰς ψόγον καὶ ἔπαινον γραφομέ-
 νων ὁμοίως λέγεσθαι· ἐπεὶ δὲ τινες ἐπλεόνασαν ἐν
 5 ταῖς κακολογίαις τὸ μέτρον, ἐκείθεν τὸ ἰαμβίζειν
 εἰς τὸ ὑβρίζειν ὑπὸ τῆς συνηθείας ἐκπεσεῖν, ὥσπερ
 ἀπὸ τῶν κωμικῶν τὸ κωμωδεῖσθαι. Ἰάμβων δὲ ποι-
 ηταὶ Ἀρχίλοχος τε ὁ Πάριος ἄριστος καὶ Σιμωνίδης
 ὁ Ἀμόργιος ἢ ὡς ἔνιοι Σάμιος, καὶ Ἰππώναξ ὁ Ἐφέ-
 10 σιος· ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐπὶ Γύγου, ὁ δὲ ἐπ' * Ἀνα-
 νίου τοῦ Μακεδόνοσ, ὁ δὲ Ἰππώναξ κατὰ Δαρεῖον
 ἤκμαζεν.

(Περὶ μελικῆς ποιήσεως.)

Περὶ δὲ μελικῆς ποιήσεώς φησιν ὡς πολυμερε-
 15 στάτη τε καὶ διαφόρους ἔχει τομάς. Ἄ μὲν γὰρ αὐ-
 τῆς μεμέρισται θεοῖς, ἃ δὲ ἀνθρώποις, ἃ δὲ εἰς τὰς
 προσπιπτούσας περιστάσεις. Καὶ εἰς θεοὺς μὲν
 ἀναφέρεσθαι ὕμνον, προσόδιον, παιᾶνα, διθύραμ-
 βον, νόμον, ἀδωνίδα, λόβακχον, ὑπορχήματα. Εἰς
 20 δὲ ἀνθρώπους ἐγκώμια, ἐπινίκια, σκολιά, ἐρω-
 τικά, ἐπιθαλάμια, ὕμναιους, σίλλους, θρήνους, ἐπι-
 κήδεια· εἰς θεοὺς δὲ καὶ ἀνθρώπους παρθε-
 νεῖα, δαφνηφορικά, (τριποδηφορικά), ὄσχοφορικά,
 εὐκτικά· ταῦτα γὰρ εἰς θεοὺς γραφόμενα καὶ ἀν-
 25 θρώπων περιείληφεν ἐπαινοὺς. Τὰ δὲ εἰς τὰς
 προσπιπτούσας περιστάσεις οὐκ ἔστι μὲν εἶδη
 τῆς μελικῆς, ὑπ' αὐτῶν δὲ τῶν ποιητῶν ἐπικεχεί-
 ρηται. Τούτων δὲ ἔστι πραγματικά, ἐμπορικά, ἀπο-
 στολικά, γνωμολογικά, γεωργικά, ἐπισταλτικά.

30 (Περὶ τῶν εἰς θεοῦς.)

Καὶ φησι τὸν ὕμνον μὲν ὀνομάσθαι ἀπὸ τοῦ

ὑπόμνησίν τινα εἶναι καὶ οἶονεὶ εἰς μνήμην τινὰ
καὶ ὑπόμνησιν ἄγειν τὰς πράξεις τῶν ὑμνουμένων
ἢ ἀπὸ τοῦ ὕδριν αὐτάς, ὅπερ ἐστὶ λέγειν. Ἐκάλουν
δὲ καθόλου πάντα τὰ εἰς τοὺς ὑπηρέτας γραφόμενα
5 ὕμνους· διὸ καὶ τὸ προσόδιον καὶ τὰ ἄλλα τὰ προ-
ειρημένα φαίνονται ἀντιδιαστέλλοντες τῷ ὕμνῳ, ὡς
εἶδη πρὸς γένος· καὶ γὰρ ἐστὶν αὐτῶν ἀκούειν γρα-
φόντων ὕμνος προσοδίου, ὕμνος ἐγκωμίου, ὕμνος
παιᾶνος καὶ τὰ ὅμοια.

10 Ἐλέγετο δὲ τὸ προσόδιον, ἐπειδὴν προσίασι
τοῖς βωμοῖς, ἢ ναοῖς καὶ ἐν τῷ προσιέναι ἤδετο πρὸς
αὐλόν· ὁ δὲ κυρίως ὕμνος πρὸς κιθάραν ἤδετο
ἐστῶτων.

Ἄλλο δὲ παιᾶν ἐστὶν εἶδος ᾠδῆς εἰς πάντας νῦν
15 γραφόμενος θεοῦς· τὸ δὲ παλαιὸν ἰδίως ἀπενέμετο
τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἀρτέμιδι, ἐπὶ καταπαύσει λοι-
μῶν καὶ νόσων ἀδόμενος· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ
προσόδια τινες παιᾶνας λέγουσιν.

Ἄλλο δὲ διθύραμβος γράφεται μὲν εἰς Διόνυσον,
20 προσαγορεύεται δὲ ἐξ αὐτοῦ, ἦτοι διὰ τὸ κατὰ τὴν
Νύσαν ἐπ' ἄντρῳ διθύρῳ τραφῆναι τὸν Διόνυσον,
ἢ διὰ τὸ λυθέντων τῶν ῥαμμάτων τοῦ Διὸς εὐρε-
θῆναι αὐτόν, ἢ διότι δις δοκεῖ γενέσθαι, ἅπαξ μὲν
ἐκ τῆς Σεμέλης, δεύτερον δὲ ἐκ τοῦ μηροῦ. Εὐρε-
25 θῆναι δὲ τὸν διθύραμβον Πίνδαρος ἐν Κορίνθῳ
λέγει· τὸν δὲ ἀρξάμενον τῆς ᾠδῆς Ἀριστοτέλης
Ἀρίονά φησιν εἶναι, ὃς πρῶτος τὸν κύκλιον ἤγαγε
χορόν.

Ἄλλο μὲντοι νόμος γράφεται μὲν εἰς Ἀπόλλωνα,
30 ἔχει δὲ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἀπ' αὐτοῦ· νόμιμος γὰρ
ὁ Ἀπόλλων ἐπεκλήθη, ὅτι τῶν ἀρχαίων χοροῦς

ἰστάντων καὶ πρὸς αὐλὸν ἢ λύραν ἀδόντων τὸν νόμον, Χρυσόθεμις ὁ Κρήσιος πρῶτος στολῆ χρησάμενος ἐκπρεπεῖ καὶ κιθάραν ἀναλαβὼν εἰς μίμησιν τοῦ Ἀπόλλωνος, μόνος ἦσε νόμον, καὶ εὐδοκιμήσαν-
 5 τος αὐτοῦ διαμένει ὁ τρόπος τοῦ ἀγωνίσματος. Δοκεῖ δὲ Τέρπανδρος μὲν πρῶτος τελειῶσαι τὸν νόμον, ἠρώφῳ μέτρῳ χρησάμενος, ἔπειτα Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος οὐκ ὀλίγα συναυξῆσαι, αὐτὸς καὶ ποιητῆς καὶ κιθαρωδὸς γενόμενος. Φρύνις δὲ ὁ Μι-
 10 τυληναῖος ἐκαινοτόμησεν αὐτόν· τό τε γὰρ ἐξάμετρον τῷ λελυμένῳ συνῆψε καὶ χορδαῖς τῶν ἑπτὰ πλείοσιν ἐχρήσατο. Τιμόθεος δὲ ὕστερον εἰς τὴν νῦν αὐτὸν ἤγαγε τάξιν.

Ἔστιν οὖν ὁ μὲν διθύραμβος κεκινημένος καὶ
 15 πολὺ τὸ ἐνθουσιῶδες μετὰ χορείας ἐμφαίνων, εἰς πάθη κατασκευαζόμενος τὰ μάλιστα οἰκεῖα τῷ θεῷ, καὶ σεσόβηται μὲν καὶ τοῖς ῥυθμοῖς καὶ ἀπλουτέ-
 ραις κέχρηται ταῖς λέξεσιν· ὁ δὲ νόμος τούναντίον διὰ τῶν ἠθῶν ἀνεῖται τεταγμένως καὶ μεγαλοπρε-
 20 πρῶς καὶ τοῖς ῥυθμοῖς ἀνεῖται καὶ διπλασίαις ταῖς λέξεσι κέχρηται. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ταῖς ἀρμονίαις οἰκειαῖς ἐκάτερος χρῆται· ὁ μὲν γὰρ τῷ Φρυγίῳ καὶ Ὑποφρυγίῳ ἀρμόζεται, ὁ νόμος δὲ τῷ συστήματι τῷ τῶν κιθαρωδῶν Αἰολίῳ. Ἔοικε
 25 δὲ ὁ μὲν διθύραμβος ἀπὸ τῆς κατὰ τοὺς ἀγροὺς παιδιᾶς καὶ τῆς ἐν τοῖς πότοις εὐφροσύνης εὐρεθῆναι, ὁ δὲ νόμος δοκεῖ μὲν ἀπὸ τοῦ παιᾶνος ῥυθῆναι· ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ κοινότερος, εἰς κακῶν παραίτησιν γεγραμμένος, ὁ δὲ ἰδίως εἰς Ἀπόλλωνα· ὅθεν
 30 τὸ μὲν ἐνθουσιῶδες οὐκ ἔχει, ὡς ὁ διθύραμβος. Ἐκεῖ μὲν γὰρ μέθαι καὶ παιδιαί, ἐνταῦθα δὲ ἰκετεῖαι καὶ πολλὴ τάξις· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς ἐν

τάξει καὶ συστήματι κατεσταλμένῳ περιέρχεται τὸν κρουσμόν.

Ἄδωνίδια δὲ λέγεται τὰ εἰς Ἄδωνιν ἀναφερόμενα.

5 Ἦιδετο δὲ ὁ ἰόβακχος ἐν ἑορταῖς καὶ θυσίαις Διονύσου, βεβαπτισμένος πολλῶ φρυάγματι.

Ἐπόρημα δὲ τὸ μετ' ὀρχήσεως ἀδόμενον μέλος ἐλέγετο· καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ πολλάκις ἐλάμβανον. Εὐρετὰς δὲ τούτων λέ-
10 γουσιν οἱ μὲν Κουρηῆτας, οἱ δὲ Πύρρον τὸν Ἀχιλλέως· ὅθεν καὶ Πυρρίχην εἰδὸς τι ὀρχήσεως λέγουσιν.

(Περὶ τῶν εἰς ἀνθρώπους.)

(Τὸ δὲ ἐγκώμιον . . . . .)

Ἄδων δὲ ἐπίνικος ὑπ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς νίκης τοῖς προτεροῦσιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγράφετο.

Τὸ δὲ σκολιὸν μέλος ἦδετο παρὰ τοὺς πότους· διὸ καὶ παροίνιον αὐτὸ ἐστ' ὅτε καλοῦσιν· ἀνειμένον δὲ ἐστὶ τῆ κατασκευῆ καὶ ἀπλούστατον μάλιστα. Σκολιὸν δὲ εἴρηται, οὐχ, ὡς ἐνίοις ἔδοξε, κατὰ ἀντίφρασιν· τὰ γὰρ κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ἐπίπαν, τοῦ εὐφημισμού στοχάζεται, οὐκ εἰς κακοφημίαν μεταβάλλει τὸ εὐφημον· ἀλλὰ διὰ τὸ προκατειλημμένων ἤδη τῶν αἰσθητηρίων καὶ παρειμένων οἴνω τῶν ἀκροατῶν, τηρικαῦτα εἰσφέρεσθαι τὸ βάρβιτον εἰς
25 τὰ συμπόσια καὶ διονυσιάζοντα ἕκαστον ἀκροσφαλῶς συγκόπτεσθαι περὶ τὴν προφορὰν τῆς ᾠδῆς. Ὅπερ οὖν ἔπασχον αὐτοὶ διὰ τὴν μέθην, τοῦτο τρέψαντες εἰς τὸ μέλος, σκολιὸν ἐκάλουν τὸ ἀπλούστατον.

Τὰ δὲ ἐρωτικὰ δῆλον ὅτι γυναικῶν καὶ παίδων καὶ παρθένων ἐρωτικὰς ἄδει περιστάσεις.

Καὶ τὰ ἐπιθαλάμια δὲ τοῖς ἄρτι θαλαμενο-

μένοις ἅμα οἱ ἡῖθεοι καὶ αἱ παρθένοι ἐπὶ τῶν θαλάμων ἦδον.

Ἐμέναιον δὲ ἐν γάμοις ἄδεσθαι φησι, κατὰ πόθον καὶ ζήτησιν Ἐμεναίου τοῦ Τερψιχόρας, ὃν φησι γήμαντα ἀφανῆ γενέσθαι· οἱ δέ, κατὰ τιμὴν τοῦ Ἀττικοῦ Ἐμεναίου· τοῦτον γὰρ φησί ποτε διώξαντα ἀφελέσθαι κούρας Ἀττικᾶς ληστῶν. Ἐγὼ δὲ οἶμαι βίου τινὰ εὐτυχοῦς προαναφώνησιν ὑπάρχειν καὶ συνεύχεσθαι τοῖς συνιοῦσι πρὸς γάμου κοινω-
10 νίαν μετὰ φιλοστοργίας, Αἰολικῇ παραπλέκοντας τὴν εὐχὴν διαλέκτρῳ, οἷον ὑμεναίειν καὶ ὁμονοεῖν τούτους, ἀεὶ ὁμόσε ναίοντας.

Ὁ δὲ σίλλος λοιδορίας καὶ διασυρμῶν πεφεισμένως ἀνθρώπων ἔχει.

15 (Τὸ δὲ ἐπικηδεῖον. . . . .)

Διαφέρει δὲ τοῦ ἐπικηδεῖου ὁ θρηῆνος, ὅτι τὸ μὲν ἐπικηδεῖον παρ' αὐτὸ τὸ κῆδος, ἔτι τοῦ σώματος προκειμένου, λέγεται, ὁ δὲ θρηῆνος οὐ περιγραφεται χρόνῳ.

20 (Περὶ τῶν εἰς θεοὺς καὶ ἀνθρώπους.)

Τὰ δὲ λεγόμενα παρθενεῖα χοροῖς παρθένων ἐνεγράφετο· οἷς καὶ τὰ δαφνηφορικά, ὡς εἰς γένος, πίπτει· δάφνας γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ δι' ἐνναετηρίδος εἰς τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος κωμίζοντες οἱ ἱερεῖς ἐξ-
25 ὑμνον αὐτὸν διὰ χοροῦ παρθένων. Καὶ ἡ αἰτία τῶν Αἰολέων ὅσοι κατῴκουν Ἄρνην καὶ τὰ ταύτη χωρία, κατὰ χρησμὸν ἀναστάντες ἐκεῖθεν καὶ προσκαθεζόμενοι Θήβας ἐπόρθουν προκατεχομένας ὑπὸ Πελασγῶν. Κοινῆς ἀμφοῖν ἑορτῆς Ἀπόλλωνος ἐν-
30 στάσης ἀνοχᾶς ἔθεντο καὶ δάφνας τεμόντες, οἱ μὲν ἐξ Ἐλικῶνος, οἱ δὲ ἐγγυὲς τοῦ Μέλανος ποταμοῦ,

ἐκόμιζον τῷ Ἀπόλλωνι. Πολεμάτας δέ, ὁ τῶν Βοιωτῶν ἀφηγούμενος, ἔδοξεν ὄναρ νεανίαν τινὰ πανοπλίαν αὐτῷ διδόναι καὶ εὐχὰς ποιεῖσθαι τῷ Ἀπόλλωνι δαφνηφοροῦντας διὰ ἐνναετηρίδος προστάττειν· μετὰ δὲ τρίτην ἡμέραν ἐπιθέμενος κρατεῖ τῶν πολεμίων, καὶ αὐτός τε τὴν δαφνηφορίαν ἐτέλει καὶ τὸ ἔθος ἐκείθεν διατηρεῖται. Ἡ δὲ δαφνηφορία· ξύλον ἐλαίας καταστέφουσι δάφναις καὶ ποικίλοις ἄνθεσι καὶ ἐπ' ἄκρου μὲν χαλκῇ ἐφαρμόζεται σφαῖρα, ἐκ δὲ ταύτης μικροτέρας ἐξαρθῶσι· κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ ξύλου, περιθέντες ἐλάσσονα τῆς ἐπ' ἄκρου σφαίρας, καθάπτουσι πορφυρᾶ στέμματα· τὰ δὲ τελευταῖα τοῦ ξύλου περιστέλλουσι κροκωτῷ. Βούλεται δ' αὐτοῖς ἢ μὲν ἀνωτάτω σφαῖρα τὸν ἥλιον, ἢ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα ἀναφέρουσιν, ἢ δὲ ὑποκειμένη τὴν σελήνην· τὰ δὲ προσηρτημένα τῶν σφαιρίων ἄστρα τε καὶ ἀστέρας· τὰ δὲ γε στέμματα τὸν ἐνιαύσιον δρόμον· καὶ γὰρ καὶ τξέ ποιοῦσιν αὐτά. Ἄρχει δὲ τῆς δαφνηφορίας παῖς ἀμφιθαλής· καὶ ὁ μάλιστα αὐτῷ οἰκείος βαστάζει τὸ κατεστεμμένον ξύλον, ὃ κωπῶ καλοῦσιν· αὐτὸς δὲ ὁ δαφνηφόρος ἐπόμενος τῆς δάφνης ἐφάπτεται, τὰς μὲν κόμας καθειμένος, χρυσοῦν δὲ στέφανον φέρων καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα ποδήρη ἐστολισμένος ἰφικρατίδας τε ὑποδεδεμένος· ὃ χορὸς παρθένων ἐπακολουθεῖ, προτείνων κλῶνας πρὸς ἱκετηρίαν τῶν ὕμνων· παρέμπεον δὲ τὴν δαφνηφορίαν εἰς Ἀπόλλωνος Ἴσμηνίου καὶ Γαλαξίου.

Τὸ δὲ τριποδηφορικὸν μέλος τρίποδος προηγούμενου παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς ἦδετο. Ἔσχε δὲ καὶ τοῦτο αἰτίαν τοιαύτην. Πελασγῶν τινὲς Πάνακτον τῆς Βοιωτίας ἐπόρθουν· Θηβαῖοι δὲ ἤμνον καὶ

πέμψαντες εἰς Δωδώνην περὶ τῆς τοῦ πολέμου νίκης ἐχρῶντο· χρησμὸς δὲ τοῖς Θεβαίοις ἐξέπεσεν, ὡς, εἰ μέγιστον ἀσέβημα ἀσεβήσουσι, νικήσουσιν. Ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἀσεβημάτων εἶναι μέγιστον τὸ
 5 τὴν χρησμοφθήσασαν αὐτοῖς τὸν χρησμὸν ἀνελεῖν· καὶ ἀνεῖλον. Αἱ δὲ περὶ τὸ τέμενος συνιέρειαι δίκην λαβεῖν ἀπήτουν τοῦ φόνου τοὺς Θεβαίους. Θεβαῖοι δὲ οὐκ ἐπιτρέπουσι γυναιξὶ μόναις τὴν περὶ αὐτῶν δίκην· κοινῆς δὲ κρίσεως ἀνδρῶν καὶ
 10 γυναικῶν γεγεννημένης καὶ τῶν ἀνδρῶν λευκὰς αὐτοῖς ἐπενεγκόντων ψήφους, ἀπέφυγον οἱ Θεβαῖοι· ὕστερον δὲ ἐπιγνόντες αὐτοῖς τὸ ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ προστασθένον, βαστάσαντες τῶν κατὰ τὴν Βοιωτίαν ἱερῶν τριπόδων ἓνα καὶ κατακαλύψαντες, ὡς
 15 ἱερόσυλοι, ἀνέπεμψαν εἰς Δωδώνην· εὐπραγήσαντες δὲ ἐξ ἐκείνου τοῦ λοιποῦ τὴν πράξιν ἑορτὴν ἐποίουν.

Ῥοσχοφορικὰ δὲ μέλη παρὰ Ἀθηναίοις ἦδeto· τοῦ χοροῦ δὲ δύο νεανίαι, κατὰ γυναῖκας ἐστολισμένοι, κλῆμα ἀμπέλου κομίζοντες μεστὸν εὐθαλῶν
 20 βοτρυῶν, (ἐκάλουν δὲ αὐτὸ ὄσχην, ἀφ' οὗ καὶ τοῖς μέλεσιν ἢ ἐπωνυμία) τῆς ἑορτῆς καθηγοῦντο. Ἄρξαι δὲ Θεσεία φασὶ πρώτον τοῦ ἔργου· ἐπεὶ γὰρ ἐκούσιος ὑποστὰς τὸν εἰς Κρήτην πλοῦν ἀπήλλαξε τὴν πατρίδα τῆς κατὰ τὸν δασμὸν συμφορᾶς, χα-
 25 ριστήρια ἀποδιδούς Ἀθηνᾶ καὶ Διονύσῳ, οὗ αὐτῶν κατὰ τὴν νῆσον τὴν Δίαν ἐπεφάνησαν, ἔπραττε τοῦτο δυσὶ νεανίαις ἐσκιατραφημένοις χρησάμενος πρὸς τὴν ἱερουργίαν ὑπηρέταις. Ἦν δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἢ παραπομπὴ ἐκ τοῦ Διονυσιακοῦ ἱεροῦ εἰς
 30 τὸ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Σκιράδος τέμενος. Εἶπετο δὲ τοῖς νεανίαις ὁ χορὸς καὶ ἦδε τὰ μέλη· ἐξ ἐκάστης δὲ φυλῆς ἔφηβοι διημιλλῶντο πρὸς ἀλλήλους δρόμῳ·

καὶ τούτων ὁ πρότερος ἐγεύετο ἐκ τῆς πενταπλῆς λεγομένης φιάλης, ἣ συνεκίρνᾳτο ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ καὶ μέλιτι καὶ τυρῶ καὶ ἀλφίτοις.

Εὐκτικὰ δὲ μέλη ἐγράφετο τοῖς αἰτουμένοις τι
5 παρὰ θεοῦ γενέσθαι.

(Εἰς τὰς προσπιπούσας περιστάσεις.)

Πραγματικὰ δέ, ἃ τινῶν περιεῖχε πράξεις.

Ἐμπορικὰ δέ, ὅσα κατὰ τὰς ἀποδημίας καὶ ἐμπορείας ἐπιδεικνύμενά τισιν ἐγράφη.

10 Ἀποστολικὰ δέ, ὅσα διαπεμπόμενοι πρὸς τινὰς ἐποιοῦν.

Τὰ δὲ γνωμολογικὰ δῆλον ὅτι παραίνεσιν ἠθῶν ἔχει.

Καὶ τὰ γεωργικὰ δέ, χώρας καὶ φυτῶν και-
15 ροὺς καὶ ἐπιμελείας.

Καὶ τὰ ἐπισταλτικὰ δέ, ὅσα κατ' ἐντολὰς πρὸς τινὰς ποιοῦντες διέπεμπον.

Οἱ μὲν (πρῶτοι) δύο λόγοι τῆς Πρόκλου γραμματικῆς χρηστομαθίας ἐν τούτοις.

TRICHAE
DE NOVEM METRIS
LIBELLI.

Trichae de novem metris libellos quorum alteri alterum in infimis paginis submisimus, Franciscus de Furia in appendice ad Draconem Hermanni sic edidit, ut unius codicis Veneti lectionem immutatam exprimeret, per prooemium quo carmen in S. Virginem continetur, discrepantem Laurentiani libri lectionem subiiciens. Nuper librariorum menda maximam partem Augustus Jung eo quem de Trichae metrici vita et scriptis composuit libello egregia arte sustulit.

Lectionum varietas libb. Veneti et Laurentiani: p. 253, l. 5 ἀγνή 6 κόρη 10 θεία ῥάυδε L 14 φυλά L 16 Ἐξ ὑλίου L 16 ἀμφιβάσασ' 16 εἰς om. L 22 Ἴσον μή τε L 24 Ὁ δ' ἔην 27 κεράσσοντα L 27 φύσα V 28 βροτόσωμον φανέντα 31 ἰθύνοσ' 33 Ηούς γάρ L || 254, 2 κατ' ἄντην V, κατὰ ταύτην L 4 Σοι οδ' V, Σοῖο δ' L 4 ζωά μεν V 5 ἤρεμόωντα τρεμέη V, ἤνεμ. L 6 καθ' ὑπνεῦντα V, καθ' ὑπνεύοντα L 6 με διαφερόντως L 9. 10 Ἠπιόωσα προσπώλω εὐδιόωσα ποντον V, Ποιῖόωσα ... L 12 εἰναβάτω 13 παραμαρτεοῦ L, παρ' ὀμάρτα V 13 ἐπίκουρον L 14 Εἰ ὄρφναις L 14 φανείοισα L 16 κνέφεος L 16 ὄργάν V 20 πόκα 20 ἐφ' ἄμμιν 22 νη πεδίου V, νηπεδίου L 24 Ἐνάγοις ἐς V, Ἐνάγοις ἐν L 24 μυρίοις γ' ἄν V, μυρίοις κ' ἄν L 26 Ἐράον τι L, Ὁράον τι 30 ἀπειρέσιον V, ἀπειρέσιον L 30 ἀπαχθέα L 32 βαλοῖς V, βασιλοῖς L 34 Ἴνα σοι L 34 ῥύσι' ἄσοιμι συνθεῖς V, ῥύσιά σοι μι σωθεῖς L 36 Ἐραγνάν L

Lectionum varietas lib. Veneti: p. 255, l. 22 ὡς] ὅτι supra-scr. || 261, 15 ἐάν] εἰ || 262, 9 ταπολλά || 26 χώρας ὄλωσ ἐλέγομεν, διὰ τὸ ἀπὸ βραχείας ἀρχεσθαι· καὶ πᾶς τοῦτο || 263, 7 πλεονάζον || 264, 18 βραχυνακατάληκτα 20 ἂ χώροις || 265, 19 εὐδόμην 20 τροχαῖον ἢ σπονδεῖον || 267, 13 εἰς δυσύλλαβον 24 παμμεδέοντος 27 συνέμπεσε || 268, 1 καταληκτικὰ 6 αἰ τοῖς πέντε 14 αἰ εἰσιν || 269, 17 Καστηρα || 270, 21 ὁμοίως τροχαῖον 23 χρήσασθαι. ὁ δὲ πῶς ἐπὶ || 271, 9 εἰς τὸ ἢ ἰαμβικὰ 29 ὁδ' ἔην 27 αὐτοῦ || 272, 5 δανεισάμενον || 273, 8 ἰδίαις 9 λέγων 26 ἐπιτηδευσάμεθά || 274, 8 Οὐ μὲν || 276, 18 δυναμένων 20 ἀνὰ τριῶν || 277, 15 δὲ ὅτι 19 πυρρῶναχικὸν 20 ἀποθήσεις || 279, 9 ἢ τῶν 15 φαίνομαι || 280, 18 ἄτε δὲ || 281, 7 εἶπομεν 14 μετρικῆς 21 ποῦς || 282, 6 Ἐποθέσεις 8 καταληκτικὸν 19 συννεπίπτει 21 τὸν τροχαῖκὸν ὀνομαζ. 29 ἀποθήσεις || 283, 12. 17 ἤρεμόων τ' || 284, 5 Φύλικος, ὅς || 285, 8 δὲ πᾶς 22 ὅτε καὶ 24 οἱ μήτε || 286, 15 τε δὲ || 287, 5 τούτου 12 συμμίκτων ἀναπαίστων || 288, 5 ποιητοῦ Φάλαικος || 289, 19 ἀρκεῖτο || 292, 22 διηλήφραμεν || 293, 27 διποδῖαν ἢ 30 Αἰολικῆ || 294, 5 σπονδεῖον 25 μονοποδῖαν || 295, 10 μονοποδία 17 ὁμοίως τὸ 30 γυναικίς || 296, 6 μονοποδία || 297, 21 τοῦτο || 298, 1 ἱεροῖς 14 εὐρεταί || 299, 3 τῶν ἐκ 15 ὡς πρῶτον, παιωνικὸν ἄνομάσθη 20 ἐκ βραχειῶν || 300, 24 ῥύσι' ἴσαι μι || 302, 7 βρόχον 10 βρόχου 21 μονώτατόν

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ
ΤΡΙΧΑ

p. 1
ed. Fur.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ Θ' ΜΕΤΡΩΝ.

- α'. $\cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup$ λαμβικόν.
5 Μέτρων σύνοψις ὕμνος ἀγνῆ παρθένω.
Ἡ τῶν ἀμίκτων ἐντόκω μίξις κόρη,
Ἡ μὴ φθαρεῖσα καὶ τεκοῦσα παρθένος,
Ἄνανδρε μῆτερ, βάτε, λαβὶς πυρφόρε,
 $\cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup$ τὸ χωλόν.
- 10 Κλίμαξ Ἰακώβ, Ἄρων θεία ῥάβδε·
β'. $\cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup$ τροχαϊκόν.
Βασίλεια καλλίπαι[ς], θεοῖο νύμφα μοι ἀγνά,
Ἄ χοροῖς εὐαγγέσσιν ἀγγέλων οὐρανούων
Ἄμερίων τληπόνων καινῶς ἐνήλασας φυλάν,
15 $\cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup$ τὸ χωλόν.
Ἐξ ἰλύος αἰθέριον ἀμβιβάσασ' εἰς ὕψος·
γ'. $\cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup$ δακτυλικόν.
Ἄ τὸν παντογόνου αἰωνοτόκου βασιλῆος
Υἱέα παμμεδέοντα, λόγον κόσμου γεν[ν]ετηῆρα,
20 Ἐκ καθαρῶν λαγόνων τέκες, ἀγνὰ φυλαχθεῖσα,
 $\cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup$ αἰολικόν.
Ἐκ σέθεν μέν, ἄνασσα, δανεισάμενον πάχος ὕλας
Ἰσον μοί τε φανέντα, ἀμαρτάδος ἔκτοθι λυγροῆς,
Ἄ δὲ ἦν, μείναντα θεόν, μέγαν ἄμβροτον ἐσθλόν.
25 $\cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup$ λογαοιδικόν.
Ἀνίδεον θεότητα λόγοις ἀφάτοισιν ἄμμιν
Μίξει ἀφύρτω κεράσαντα φύσει βροτεία
Καὶ θεὸν ἄμερίοισι βροτοῖσι ὁμὸν φανέντα·
δ'. $\cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup$ ἀναπαιστικόν.
30 Σὺ μάκαιρα κύδιμε ἀριστοτόκεια κόρα κεδνά,
Ἐμέθεν μελέων, ἐμέθεν κραδίης ἰθύνοοις ὄρμάν,
Ἵνα λαῶν ἄγοις κατὰ σὸν με θέλημα ὀδηγεῦσα·
 $\cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup$ αἰολικόν.
Νόες γὰρ ἀδρανέες ἄμμιν ἀνάγκιδες ἀπροτίοπτοι
ἀβληχροί,

ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΙ

4

ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΜΕΤΡΩΝ.

Περὶ ἰαμβικοῦ.

Τεσσάρων ὄντων τῶν δισυλλάβων ποδῶν, πυρ-
ριχίου ἰάμβου τροχαίου καὶ σπονδείου, δύο μόνοι
5 τούτων μέτρον ἀποτελοῦσιν, ἰαμβος καὶ τροχαῖος·
ὁ μὲν ἰαμβος τὸ ἰαμβικόν, ὁ δὲ τροχαῖος τὸ καλού-
μενον τροχαϊκὸν μέτρον. Πυρριχιακὸν δὲ ἢ σπον-
δειακὸν μέτρον οὐχ εὔρηται. Προτέτακται μέντοι
τῶν ἄλλων τὸ μέτρον τὸ ἰαμβικόν, οὐχ ὅτι τῶν
10 λοιπῶν τιμιώτερον, οὐδ' ὅτι πρότερον, ὡς ἐνιοί φα-
σιν, εὔρηται, ἀλλ' ὅτι πάντων ἐλαχιστότερον. Καὶ
γὰρ ἐκ δισυλλάβων σύγκειται ποδῶν ὡς ἐπὶ τὸ
πολὺ τὸ ἰαμβικόν· τὰ δ' ἄλλα ἐκ τρισυλλάβων οἶον
τό τε δακτυλικὸν καὶ τὸ ἀναπαιστικόν· ἢ καὶ τε-
15 τρασυλλάβων ὡς τὰ ἰωνικά· περὶ ὧν προϊόντες
ἐροῦμεν. Ἐπεὶ οὖν ἀπὸ τῶν ἐλαχιστοτέρων καὶ
βραχυτέρων ἔθος ἐστὶ προβαίνειν, διὰ τοῦτο τὸ
ἰαμβικὸν μέτρον τῶν ἄλλων προτέτακται. Εἰ δέ τις
ἡμῶν ἀποροίη, ὅτι καὶ τὸ τροχαϊκὸν ἴσον αὐτῷ ἐστὶ
20 καὶ κατὰ τὰς συλλαβάς, [καὶ] ἄμφω γὰρ δισύλλαβα,
καὶ κατὰ τοὺς χρόνους, ὅτι καὶ ἀμφοτέρω τρίχρονα·
ἐροῦμεν, ὡς κατ' ἀρχὰς βραχύτερος ὢν πάλιν ὁ
ἰαμβος τοῦ τροχαίου προτέτακται. Ἀπὸ δὲ τούτου 5
καὶ τὸ ἰαμβικὸν τοῦ τροχαϊκοῦ· ὁ μὲν γὰρ ἰαμβος

ἀπὸ βραχείας ἄρχεται οἶον ἔρως, ὁ δ' ἀπὸ μακροῦς
ὁ τροχαῖος οἶον δοῦλος.

Δέχεται δὲ τὸ ἰαμβικὸν μέτρον κατὰ μὲν τὴν
τῶν παλαιῶν ἄδειαν καὶ συνήθειαν, ἐν μὲν ταῖς
5 περιτταῖς χώραις, τουτέστι τῇ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\gamma}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ τοὺς
πέντε τούτους πόδας, $\cup$ $\bar{\cup}$ ἰαμβον, $\cup$ $\cup$ $\cup$ χορεῖον, $\bar{\bar{\cup}}$
σπονδεῖον, $\bar{\cup}$ $\cup$ $\cup$ δάκτυλον, $\cup$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ ἀνάπαιστον. Ἔστι
δὲ ἰαμβος μὲν, ὡς ἔφαμεν, ὁ ἐκ βραχείας καὶ μα-
κροῦς συγκείμενος οἶον ἔχω. Ὅς εἴτε ἀπὸ Ἰάμβης
10 γραδὸς οὕτως ὠνομάσθη, ἐξ ἧς καὶ τὸ μέτρον εὐρε-
θῆναί φασιν, ἅτε δὴ πρώτως αὐτῷ χρησαμένης αὐ-
τομάτως, εἴτε παρὰ τὸ ἰὸν βάζειν, εἴτε ἀπὸ τοῦ
Ἰάμβην τινὰ κόρην λουδορηθεῖσαν τούτῳ τῷ μέτρῳ
καταλῦσαι τὸν βίον, εἴτε ἀλλοθενοῦν, οὕτως ἐχέτω
15 καὶ ὠνομαξέσθω. Ὁ μὲν οὖν ἰαμβος, ὅπερ ἔλεγον,
ἐκ βραχείας συντέθεται καὶ μακροῦς, ὁ δὲ χορεῖος
ἐκ τριῶν βραχειῶν, οἶον λάβετε, φέρετε. Χορεῖος
δὲ ὠνόμασται, ὅτι πρὸς τὰ ἐν τοῖς χοροῖς μέτρα
πολλάκις παραλαμβάνεται τοῖς τε τραγικοῖς καὶ τοῖς
20 ἰαμβικοῖς. Ὁ δὲ σπονδεῖος ἐκ δύο μακρῶν οἶον
ἦρως. Λέγεται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἐν ταῖς ἱερουργί-
αις μάλιστα καὶ σπονδαῖς τοῖς παλαιοῖς παρελιῆφθαι.
Ὁ δάκτυλος δὲ ἐκ μακροῦ καὶ δύο βραχειῶν οἶον
σύλλογε, λάμβανε. Ὅν οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἐν ταῖς χορ-
25 δαῖς γινομένης τῶν δακτύλων κινήσεως οὕτως ὠνο-
μασθῆναί φασιν, θί δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡμετέ-
ρων δακτύλων, οἱ τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ καρποῦ
ὄστοῦν ἐκτεταμενώτερον καὶ μακρότερον ἔχουσι, τὰ
δὲ ἐφεξῆς δύο βραχύτερα καὶ συνεσταλμενώτερα.
30 Ὁ δὲ ἀνάπαιστος, ὃν τινες καὶ ἀντιδάκτυλον κα-
λοῦσι διὰ τὸ ἐναντίως ἔχειν τῷ δακτύλῳ, ἐκ δύο
βραχειῶν καὶ μακροῦς σύγκειται οἶον λεγεῶν.

Αἱ μὲν οὖν περιτταὶ χῶραι τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου, ὡς ἐλέγομεν, τούτους δέχονται τοὺς ἐπόδας· αἱ δ' ἄρτιοι, ἤγουν ἢ β' καὶ ἢ δ' ἐκ τῶν εἰρημένων ἐποδῶν τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους μόνους δέχονται, ἰαμβόν φημι τὸν ὁμωνυμοῦντα τῷ μέτρῳ καὶ χορεῖον· παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς καὶ ἀνάπαιστον· ἢ δὲ $\bar{\varsigma}$ ἰαμβον ἢ πυρρίχιον, ὅς ἐστιν ἐκ β' βραχειῶν, οἷον λόγος. Πυρρίχιος δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ ἐφηροσόθαι μάλιστα τῇ συντόμῳ κινήσει τῆς ὀρχήσεως, ἣν πυρρίχην καλοῦσι, σύντομον ὄντα καὶ αὐτὸν καὶ βραχύτατον ἢ διὰ τὸ προ(έ)χειν (ὡς) βραχύτατον (κατὰ) τὸν χρόνον τῶν λοιπῶν δισυλλάβων ποδῶν· μόνος γὰρ οὗτος δίχρονός ἐστι. Δέχεται δὲ τὸν πυρρίχιον ἐπὶ τέλει τὸ ἰαμβικὸν μέτρον διὰ τὸ ἀδιάφορον εἶναι παντὸς μέτρου τὴν τελευταίαν συλλαβὴν, τουτέστι μακρὰν ἢ βραχεῖαν. Καὶ σημειῶσαι τοῦτο ἐπὶ πάντων.

Τούτοις πᾶσι τοῖς ποσὶ κέχρηται οἱ παλαιοὶ ἰαμβοποιοί. Καὶ λάμβανε παραδείγματα ἐκ τε τῶν Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου καὶ Ἀριστοφάνους δραμάτων καὶ τῶν λοιπῶν τραγικῶν τε καὶ κωμικῶν. Ἡμεῖς δὲ ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χῶραις ἰαμβον καὶ σπονδεῖον, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίαις ἰαμβον μόνον δεχόμεθα, ἐν δὲ $\bar{\varsigma}$ ἰαμβον ἢ πυρρίχιον. Καὶ δέχου τὰ παραδείγματα ἐκ τῶν προκειμένων ἰάμβων.

Ἔστι δὲ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου περιφανέστατον μὲν τὸ ἀκατάληκτον τρίμετρον. Τρίμετρον δὲ λέγεται τὸ ἔξ ἔχον ἀπλοῦς πόδας ἰαμβικὸν οἷά εἰσι τὰ προκείμενα. Καλεῖται δὲ τρίμετρα διὰ τὸ κατὰ διποδίαν βαίνεσθαι καὶ μετρεῖσθαι τὰ ἐκ δισυλλάβων ποδῶν συγκείμενα μέτρα, οἷόν ἐστι τοῦτό τε καὶ τὸ τροχαϊκόν. Τὸ μὲν οὖν περιφανὲς ἰαμβικὸν

ὡς ἐλέγομεν τοῦτό ἐστι τὸ ἀκατάληκτον τρίμετρον·
 ὃ καὶ νῦν διὰ τὸ σύνηθες καὶ ἐπισημότατον εἶναι ἡ
 παραδείγματος χάριν ἐκτέθειται. Ὑφίσταται δὲ ἐκ
 τούτου τοῦ μέτρου κατὰ ὑφαίρεσιν καὶ πρόσθεσιν
 5 μονόμετρα καὶ δίμετρα καὶ τρίμετρα καὶ τετράμε-
 τρα καὶ πεντάμετρα· προσέτι καταληκτικ(ικ)ά τε καὶ
 ἀκατάληκτα καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα.
 Καὶ σκόπει μοι τὸ λεγόμενον, ὡς ἐκ τῶν παραδειγ-
 μάτων σαφέστατον γένηται.

10 Μονόμετρον μὲν οὖν ἐστὶν λαμβικὸν βραχυκα-
 τάληκτον, τὸ ἐξ ἑνὸς μόνου ποδὸς ἀπλοῦ συγκείμε-
 νον οἶον τὸ

φεῦ φεῦ.

ἢ εἰ δεῖ καὶ ταῦτα ἐκ τῶν προκειμένων λαμβάνειν
 15 οἶον τὸ

κόρη.

Βραχυκατάληκτον δὲ καλεῖται διότι λείπεται ὀλο-
 κλήρω ποδὶ πρὸς τὸ ἀκατάληκτον μονόμετρον ἀπαρ-
 τίσαι. Ὅσα γὰρ κατὰ διποδίαν μετρούμενα τέλειον
 20 ἀπλοῦν ἓνα λείπεται πόδα, βραχυκατάληκτα γίνε-
 ται. Μονόμετρον δὲ καταληκτικὸν τὸ ἐξ ἑνὸς ἡμί-
 σεος ἀπλοῦ ποδὸς συγκείμενον οἶον τὸ

ἄνανδρε.

εἰς συλλαβὴν γὰρ ἑνταῦθα τῆς δευτέρας χώρας τὸ
 25 μονόμετρον καταλήγει, ἥτοι πόδα ἔχει ἀπλοῦν καὶ
 συλλαβὴν. Τὰ δὲ μιᾶ συλλαβῇ λειπόμενα πρὸς τὸ
 διποδίαν ὀλόκληρον ἀποτελέσαι καταληκτικὰ καλεῖ-
 ται. Μονόμετρον δὲ ἐστὶν ἀκατάληκτον τὸ ἐκ δυ-
 οῦν ἀπλῶν συντεθειμένον ποδῶν· κατὰ γὰρ διπο-
 30 δίαν ὡς ἔφαμεν τὸ λαμβικὸν βαίνεται μέτρον, ὡς
 Ἑφαιστίων φησίν. Ὅσα δὲ τέλειον τὸν τελευταῖον

ἔχουσι πόδα καὶ μήτε περιττεύοντα μήτε λειπόμε-
νον οἶον τὸ

μῖξις κόρη,

ἀκατάληκτά εἰσιν ἀπλῶς. Ὑπερκατάληκτον δὲ μο-
5 νόμετρον, τὸ τὸν τέλειον καὶ μηδέν τι λειπόμενον
πόδα ὑπερβαῖνον μιᾷ συλλαβῇ οἶον τὸ

ἢ τῶν ἀμίκτων.

Μονόμετρα μὲν οὖν ταῦτα.

Δίμετρον δέ, βραχυκατάληκτον μὲν πάλιν, οἶον τὸ

10 τεκοῦσα παρθένος·

ὄλω γὰρ ποδὶ μεμείωται ἐπὶ τέλους πρὸς τὸ δίμε- 8
τρον ἀκατάληκτον ἀπαρτίσαι. Καταληκτικὸν δέ,
ὡς τὸ

ἄνανδρε μήτερο βάτε·

15 μιᾷ γὰρ συλλαβῇ λείπεται εἰς τὸ διποδίαν ὀλοκλή-
ρον ἀποτελέσαι. Ἰστέον δέ, ὅτι τοῦτο τὸ καταληκτι-
κὸν δίμετρον καὶ ἡμίμβρον παρ' ἡμῖν ὀνομάζεται·
ἐπίσημον δέ ἐστὶ καὶ τοῖς παλαιοῖς Ἀνακρεόντ(ε)ιον
λεγόμενον, ὡς πολὺ αὐτῷ κεχρημένου τοῦ Ἀνακρε-
20 οντος. Ἀκατάληκτον δέ, ὡς τὸ

(ἢ τῶν) ἀμίκτων ἐντόκω·

ὀλοκλήρους γὰρ ἔχει τὰς β' διποδίας καὶ οὐδαμῶς
καταλήγει. Καὶ τοῦτο δὲ ἐπισημειοῦνται οἱ παλαιοὶ
καὶ Ἀνακρεόντε(ι)ον ὀνομάζουσιν. Ὑπερκατάληκτον
25 δὲ τοῦτο

ἢ μὴ φθαρεῖσα καὶ τεκοῦσα·

πρὸς γὰρ ταῖς δυσὶ διποδίασι πλεονάζει μιᾷ συλ-
λαβῇ. Καὶ δίμετρα μὲν ταῦτα.

Τρίμετρα δὲ βραχυκατάληκτον μὲν τόδε

30 ἢ τῶν ἀμίκτων ἐντόκω μῖξις·

όλοκλήρῳ γὰρ λείπεται ποδὶ πρὸς τὸ τὴν τριμετροίαν ἀναπληρῶσαι. Καταληκτικὸν δέ, ὡς τὸ

ἄνανδρε μῆτερ βάτε λαβίς θεία·

μιᾶ γὰρ συλλαβῇ λείπεται πρὸς τὸ τρίμετρον ἑκτε-
5 λέσαι. Τρίμετρον ἀκατάληκτον ἕκαστον τῶν προ-
κειμένων τεττάρων ἰαμβείων ἐστί. Καὶ ἡμεῖς μὲν
περαιτέρως τοῦ ἀκαταλήκτου τριμέτρου οὐ προβαί-
νομεν. Εἰσὶ δὲ καὶ τρίμετρα ὑπερκατάληκτα, ἃ
μιᾶ συλλαβῇ τῶν ἐκκειμένων περιττεύουσι.

10 Καὶ ἔτι τετράμετρα βραχυκατάληκτά τε καὶ κα-
ταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα, ὡς
οἱ παλαιοὶ φασὶ μετρικοί. Καὶ εὖροις ἂν χρωμέ-
νους τούτοις τοὺς τε κωμικοὺς καὶ τοὺς τραγικούς.

Τοῖς μέντοι πενταμέτροις καὶ οἱ παλαιοὶ αὐτοὶ
15 σπανιώτερον κέχρηται. Ταύτη τοι καὶ περιττόν
μοι δοκεῖ περὶ τούτων τι λέγειν, ἄλλως τε καὶ τῶν
ἤδη ῥηθέντων καὶ αὐτῶν δηλωθέντων.

Ἔστι δέ τι καὶ τὸ χωλὸν καλούμενον ἰαμβικόν·
ὃ τρίμετρον ἐστί καὶ αὐτό, διαφέρει δὲ τοῦ παρ'
20 ἡμῖν ὀρθοτάτου, παρ' ὅσον τὸ μὲν ὀρθὸν τὴν τε-⁹
λευταίαν βάσιν ἰάμβῳ ἢ πυρριχίῳ, ὡς εἶπομεν, ἀπ-
αρτίζει, τὸ δὲ χωλὸν τροχαίῳ ἢ σπονδείῳ. Ὅτινες
μὲν Ἀναμίου φασὶν εὖρημα, τινὲς δὲ Ἰππώνακτος.
Τῇ γὰρ ἄνωθεν ῥηθείσῃ ἐντυχῶν, φασί, γραῖ, ἥτις
25 Ἰάμβη ἐκαλεῖτο, ἔρια ἐν τῇ θαλάσῃ πλυνούσῃ τῇ
σκάφῃ καὶ πλησιάσας ἤκουσε παρ' αὐτῆς]

ἄνθρωπ' ἀπελθε, τὴν σκάφην ἀνατρέψεις·

τὸν δὲ ἀκούσαντα τοῦτο ἐκ τούτου τὸν χωλὸν ἐπι-
τηδεύσασθαι ἰαμβον. Παράδειγμα τοῦ μὲν τροχαίῳ
30 ἀπαρτίζοντος τὴν ἕκτην χώραν χωλοῦ ὁ ἀνώτερον

τεθείς χωλὸς ἴαμβος· τοῦ δὲ σπονδείῳ τὸ ἐπὶ τῷ Ἰππῶνακτι γεγραμμένον παρὰ τοῦ Θεοκρίτου ἐπιγραμμα, ἐκ χωλῶν γάρ ἐστιν ἰάμβων·

ο μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κεῖται.

- 5 εἰ μὲν πονηρός, μὴ προσέρχου τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσι κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
καὶ τὰ ἐξῆς. Τοσαῦτα περὶ τοῦ ἰαμβικοῦ.

Περὶ τροχαϊκοῦ.

Εὐλόγος δὲ ἢ τάξις μετὰ τὸ ἰαμβικὸν μέτρον το
10 τροχαϊκὸν τετάχθαι, ὅτι τε, ὡς ἔφαμεν, μετὰ ἴαμβον
δισύλλαβος πούς μόνος ὁ τροχαῖος μέτρον ἀποτε-
λεῖ καὶ ὅτι ἀντιπαθῆς καὶ οἶον ὑπεναντίος τῷ
ἰάμβῳ ὁ τροχαῖος· ὅτι ὁ μὲν ἐκ βραχείας συντέθει-
ται καὶ μακρᾶς ὁ ἴαμβος, ὁ δὲ τροχαῖος ἔμπαλιν ἐκ
15 μακρᾶς καὶ βραχείας. Ταύτη καὶ εἰάν ἀφέλης ἐκ
τοῦ ἰαμβικοῦ τριμέτρου καθαρῶ, φέρε εἰπεῖν, μίαν
συλλαβὴν τὴν α', τροχαϊκὸν τὸ μέτρον ἀποτελέσεις
τρίμετρον καταληκτικόν, οἶον τὸ

μὴ φθαρεῖσα καὶ τεκοῦσα παρθένης.

- 20 Καὶ εἰ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἰαμβικοῦ τριμέτρου κα- 10
θαροῦ ὄντος μίαν μακρὰν προσθήσει τις συλλαβὴν,
τροχαϊκὸν πάλιν ἀποτελέσει αὐτό. Ὁμοίως δὲ καὶ
τῷ τροχαϊκῷ καθαρῷ μίαν προσθεῖς συλλαβὴν κατ'
ἀρχὰς ἢ ἀφαιρήσας ἰαμβικὸν ἐκ τροχαϊκοῦ τοῦτο
25 ποιήσει· ὡσπερ καὶ τὸ

βασίλεια καλλίπαις, καὶ ἐξῆς.

- Ὅστε ἀκόλουθόν ἐστι μετὰ τὸ περὶ ἰαμβικοῦ δια-
λαβεῖν ἐπὶ τὸ ἀντιπαθὲς αὐτῷ ἶέναι, δηλαδὴ τὸ
τροχαϊκόν. Καὶ ἄλλως γὰρ τάναντία τῇ τῶν ἐναν-
30 τίων διδασκαλίᾳ μᾶλλον ἀκριβέστερον παριστῶνται,

ὡς τὸ λευκὸν τῆ τοῦ μέλανος καὶ ἀνάπαλιν. Ὠνό-
 μασται δὲ οὕτω τροχαῖος ὁ ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας
 συλλαβῆς συγκείμενος πούς, ὅτι ταχεῖαν καὶ οἶον
 διατρέχουσιν ἐν τῇ κατασκευῇ τὴν ῥυθμοποιίαν
 5 ἔχει, διὰ τὸ ἐπιτρέχειν οἶονεὶ τῇ μακρᾷ ἀεὶ τὴν
 βραχεῖαν. Ὁ αὐτὸς δ' οὗτος καὶ χορεῖος καλεῖται,
 ὅτι τὰ ἐν τοῖς χοροῖς μέλη τῶν παλαιῶν δραματο-
 ποιῶν ἐκ τροχαϊκῶν ὡς τὰ πολλὰ μέτρων συντέθει-
 ται. Δέχεται δὲ τὸ τροχαϊκὸν μέτρον ἐν μὲν ταῖς
 10 ἀρτίαις χώραις τουτέστι δευτέρᾳ τετάρτῃ ἕκτῃ καὶ
 ὀγδόῃ, ὅτε ἀκατάληκτον τετράμετρον εὐρίσκεται,
 τοὺς πέντε τούτους πόδας, _ _ τροχαῖον, _ _ _ τρί-
 βραχυν, τὸν καὶ χορεῖον, _ _ σπονδεῖον, _ _ _ δάκτυ-
 λον, _ _ _ ἀνάπαιστον· οἱ διὰ τί τε οὕτως καλοῦν-
 15 ται καὶ ἐκ πόσων καὶ ποίων σύγκεινται, εἴρηται.
 Ἐν μὲν οὖν ταῖς ἀρτίαις τοὺς πόδας δέχεται τού-
 τους· ἐν δὲ ταῖς περιτταῖς, _ _ τροχαῖον, _ _ _ τρί-
 βραχυν ἦτοι χορεῖον, [_ _ ἰαμβον] σπανιώτερον δὲ
 καὶ δάκτυλον. Καὶ σκόπει μοι, ὅπως καὶ κατὰ
 20 τοῦτο ἀντιπαθεῖς ἐστὶ τὸ τροχαϊκὸν μέτρον τῷ ἰαμ-
 βικῷ. Ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν τῇ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\gamma}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ χώρᾳ
 καὶ ἀπλῶς ἐν ταῖς περιτταῖς ἔφαμεν τίθεσθαι τὸν
 σπονδεῖον καὶ τὸν δάκτυλον καὶ τὸν ἀνάπαιστον· ¹¹
 ἐνταῦθα δὲ ἐν τῷ τροχαϊκῷ μέτρῳ τοῦναντίον ἅπαν
 25 ἐν ταῖς ἀρτίαις χώραις. (Καὶ) ὅπως (ἐκεῖ ἐν ταῖς ἀρ-
 τίαις παραλαμβάνεσθαι τὸν ἀνάπαιστον) ἐλέγομεν,
 διὰ τὸ ἀπὸ βραχείας ἄρχεσθαι καὶ κατὰ τοῦτο
 κοινωνεῖν τῷ ἰαμβῷ, οὕτως ἐνταῦθα τὸν δάκτυλον ἐν
 ταῖς περιτταῖς, ὡς ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενον καὶ τέως
 30 κατὰ τοῦτο οἰκειούμενον τῷ τροχαίῳ. Πλὴν ὥσπερ
 ἐκεῖ τοὺς ἄλλους μὲν πόδας παρὰ τοῖς νεωτέροις ἔφα-
 μεν παρεᾶσθαι, μόνον δὲ τὸν ἰαμβον ἐν ταῖς ἀρτίαις,

καὶ τὸν σπονδεῖον ἢ τὸν ἰαμβον ἐν ταῖς περιτταῖς
 χώραις παραλαμβάνεσθαι, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ καὶ
 τὸν πυρρίχιον, οὕτω κἀνταῦθα ἐν μὲν ταῖς περιτ-
 ταῖς τὸν τροχαῖον μόνον, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίαις τὸν
 5 τροχαῖον ἢ τὸν σπονδεῖον δεχόμεθα. Τοιαῦτα καὶ
 τὰ προκείμενα μέτρα. Καθόλου γὰρ τὸ ἐν ἐκάστῳ
 μέτρῳ τοῖς ὁμωνύμοις πλεονάζειν ποσὴν ἐπαινετόν,
 οἷον ἐν ἰαμβικῷ μέτρῳ ἰάμβοις, ἐν δὲ τῷ τροχαϊκῷ
 τροχαίοις, καὶ ἐν δακτυλικῷ δακτύλοις, καὶ ἐπὶ τῶν
 10 ἄλλων ὡσαύτως. Τὸ δὲ καὶ διόλου τοῖς ὁμωνύμοις
 μόνοις χρῆσθαι πολλῷ ἀξιεπαινετώτερον· καθαρόν
 γὰρ τότε τὸ μέτρον λέγεται. Εἰσὶ δὲ τὰ προκει-
 μενα μέτρα τροχαϊκὰ τετράμετρα καταληκτικά. Βαί-
 νονται γὰρ καὶ ταῦτα κατὰ διποδίαν, διὰ τὸ ἐκ δι-
 15 συλλάβων ὡς τὰ πολλὰ συγκεῖσθαι ποδῶν. Ὡσπερ
 δὲ ἐν τοῖς ἰαμβικοῖς ἐπισημώτατον καὶ περιφανέ-
 στατόν ἐστι τὸ ἀκατάληκτον τρίμετρον, οὕτως ἐν
 τοῖς τροχαϊκοῖς τὸ καταληκτικὸν τετράμετρον. Κέ-
 χρηται γὰρ αὐτῷ καὶ Εὐριπίδης ἐν τε πολλοῖς τῶν
 20 αὐτοῦ δραμάτων καὶ ἔτι καθαρώτερον ἐν Ὀρέστη.
 Ἐπιτηδεύει τοῦτο πολλαχοῦ καὶ Σοφοκλῆς καὶ Ἀρι-
 στοφάνης καὶ διάφοροι ἕτεροι. Διὰ γοῦν τοῦτο
 ἐπισημώτατον εἶναι καὶ νῦν ἡμῖν χάριν παραδείγμα-
 τος εἵληπται. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ μο- 12
 25 νόμετρά τε καὶ δίμετρα καὶ τρίμετρα καὶ τετράμε-
 τρα, καταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα, βραχυκατάληκτα
 καὶ ὑπερκατάληκτα.

Μονόμετρον μὲν οὖν βραχυκατάληκτον τροχαϊ-
 κὸν ὡς τοῦτο

30 ὕψος.

καταληκτικὸν δὲ

καλλίπαι.

ἀκατάληκτον μονόμετρον
 βασίλεια.

ὑπερκατάληκτον
 τληπόνων καινῶν.

5 καὶ μονόμετρα μὲν ταῦτα.

Δίμετρα δὲ βραχυκατάληκτον μὲν τὸ
 καλλίπαι θεοῖο.

τοῦτο καὶ ἰθυφαλλικὸν ὀνομάζεται, διὰ τὸ ἐπὶ [ἰάμ-
 βου] . . . . . οὗ χάριν καὶ ὁ ἰθύφαλλος παραλαμ-
 10 βάνεται. Ἔστι δὲ ἐκ τριῶν τροχαίων. Καταληκτι-
 κὸν δὲ

ἀμερίων τληπόνων.]

καὶ τοῦτο ἐπισημώτατόν ἐστι καὶ Εὐριπίδ(ε)ιον λέγε-
 ται. Ἀκατάληκτον δὲ

15 ἔξ ἰλύος αἰθέριον.

δίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτον μὲν
 καλλίπαι θεοῖό μοι νύμφα.

Τρίμετρα δὲ πάλιν βραχυκατάληκτον (μὲν τὸ κα-
 ταληκτικὸν) δὲ

20 ἃ χοροῖς εὐαγέεσσιν ἀγγέλων.

τοῦτο δὲ τὸ καταληκτικὸν τρίμετρον, ὃ δὴ καὶ Ἀρ-
 χιλόχειον λέγεται, ὡς Ἀρχιλόχου τοῦ ποιητοῦ κα-
 τακόρως αὐτῷ χρησαμένου, ἀκέφαλος καλεῖται ἰάμ-
 βος, ὅτι, ἐὰν κατὰ τὴν ἀρχὴν μία συλλαβὴ αὐτῷ
 25 προστεθῆ, ἰάμβος γενήσεται τρίμετρος ἀκατάληκτος.
 Καὶ καταληκτικὸν μὲν τροχαϊκὸν τὸ ῥηθέν, ἀκατά-
 ληκτον δὲ τρίμετρον

ἔξ ἰλύος αἰθέριον ἀμβιβάσας'.

ὑπερκατάληκτον δὲ

βασιλεία καλλίπαι θεοῖο νύμφα μοι.

καὶ τρίμετρα μὲν ταῦτα.

Τετράμετρα δὲ βραχυκατάληκτον μὲν
ἀμερίων τληπόνων καινῶς ἐνήλασάς με.

5 τετράμετρα δὲ καταληκτικὰ (τὰ προκείμενα) τροχα-
ϊκά. Καὶ ἡμεῖς μὲν μέχρι τούτων ἔστημεν. Εἰσὶ
δέ, ὡς ἔφραμεν, καὶ ἀκατάληκτα τετράμετρα τὰ συλ-
λαβῆ μιᾷ τῶν προκειμένων περιττεύοντα. Ταῦτα
δὲ καὶ Ἀνακρέων ἐπιτηδεύει, ἐπίσημα καὶ αὐτὰ ¹³
10 ὄντα. Εἰσὶ δὲ καὶ ὑπερκατάληκτα τετράμετρα, ἃ
δυσὶ συλλαβαῖς πλεονάζει τῶν ἐκκειμένων ἐπῶν.
Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῷ καταληκτικῷ πενταμέτρῳ, καί-
περ ὑπερμέτρῳ ὄντι, πολλοὶ χρώμενοι εὔρηνται· καὶ
Καλλίμαχος μᾶλλον. Διὸ καὶ Καλλιμάχ(ε)ιον λέγεται.
15 Ἔστι δὲ τοιοῦτον οἶον τὸ

ἃ χοροῖς εὐαγέεσσιν ἀγγέλων οὐρανίων ἐνήλασας.

Ἐπισημώτατόν ἐστι παρὰ ταῦτα καὶ τὸ χωλὸν τε-
τράμετρον καταληκτικόν, ὃ χωλὸν καλεῖται διὰ τὸ
τὴν ἐβδόμην χώραν περιττὴν οὔσαν καὶ δεχομένην
20 τροχαῖον ἢ χορεῖον, ὡς ἔφραμεν, ἀπαρτίζειν σπον-
δεῖω, ὥσπερ καὶ τὸ χωλὸν λαμβικόν, διὰ τὸ σπον-
δεῖον ἢ τροχαῖον ἐν τῇ τελευταίᾳ δέχεσθαι βάσει.
Τούτου τοῦ τετραμέτρου καταληκτικοῦ χωλιαμβι-
κοῦ παράδειγμα ὁ προκείμενος χωλὸς τροχαῖος ὁ
25 ἐξ ἰλύος αἰθέριον ἀμβιβάσας εἰς ὕψος.

Περὶ δακτυλικοῦ.

Διαλαβόντες περὶ τῶν ἐκ δισυλλάβων ποδῶν
ἀποτελουμένων μέτρων, τοῦ λαμβικοῦ δηλαδὴ καὶ
τοῦ τροχαῖκοῦ, ἐπὶ τὰ τελεώτερα χωροῦντες ἐφεξῆς
30 καὶ περὶ τῶν ἐκ τρισυλλάβων ποδῶν συγκειμένων

μέτρων διαληψόμεθα. Εἰσὶ δὲ καὶ ταῦτα δύο τὰ καθολικά, τό τε δακτυλικόν, τὸ καὶ ἥρωον καλούμενον, καὶ τὸ ἀναπαιστικόν. Προτάττεται μέντοι τοῦ ἀναπαιστικοῦ τὸ δακτυλικόν διὰ τὸ ἐνδοξότερον 5 τε εἶναι καὶ γνωριμώτερον καὶ προσέτι τῶν μέτρων τῶν λοιπῶν ἀρχαιότερον. Πρώτερον γὰρ παρὰ τοῦ πυθικοῦ τρίποδος εὔρηται. Καλεῖται δέ, ὡς ἔφαμεν, καὶ ἥρωϊκὸν ἢ διὰ τὸ εἶναι τῶν λοιπῶν, ὡς εἴπομεν, προγενέστερον, καθὸ καὶ ἥρωας 10 τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους ἀνθρώπους λέγομεν, ἢ παρ' ὅσον τὰ τῶν ἥρώων ἔργα διὰ τοῦ τοιούτου μέτρου Ὅμηρος καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ποιητῶν διεξήεσαν. Ὀνομάζεται δὲ καὶ πυθικόν καὶ ἔπος καὶ ἐξάμετρον, ὡς εἶναι τὰς πάσας αὐτοῦ ὀνομασίας ε'. Δέχεται δὲ 15 τὸ δακτυλικὸν μέτρον κατὰ πάσας τὰς χώρας ἀδιαφόρως τὸν ὁμώνυμον αὐτοῦ δάκτυλον καὶ τὸν σπονδειον, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ, ὅτι καταληκτικὸν ἐστὶν εἰς δισύλλαβον, τροχαῖον ἢ σπονδειον. Βαίνεται δέ, τουτέστι ποδίζεταί καὶ μετρεῖται, τὸ δακτυλικὸν 20 μέτρον κατὰ μονοποδίαν, διότι ἐκ τρισυλλάβων μάλιστα καὶ κυριωτέρως ἤρμονται ποδῶν. Ἐφαμεν δέ, ὡς μόνα τὰ ἐκ δισυλλάβων ποδῶν συγκείμενα μέτρα κατὰ διποδίαν μετρεῖται.

Αὖξεται δὲ μέχρι ποδῶν ἕξ. ἸΚαὶ ἐστὶν ἐν αὐτῷ 25 περιφανέστατον καὶ ἐπισημότερον τὸ ἐξάμετρον δακτυλικόν, καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, οἷά εἰσι

Περὶ τοῦ δακτυλικοῦ.

Ὅτι τὸ δακτυλικὸν οὐκ ἔχει μονόμετρον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διμέτρου ἀρχεται καὶ καταντᾷ μέχρι τοῦ ἕξαμέτρου. Μετρεῖται δὲ κατὰ μονοποδίαν.

Ὅτι καταληκτικὰ τὸ δακτυλικὸν καὶ εἰς μονοσυλλαβίαν καὶ εἰς δισυλλαβίαν, ὑπερκατάληκτα δὲ καὶ βραχυκατάληκτα οὐκ ἔχει.

τά τε Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ τῶν λοιπῶν ποιη-
 τῶν, καὶ δὴ καὶ τὰ προκείμενα μέτρα. Ὑφίστησι
 δὲ καὶ τὸ δακτυλικὸν μέτρον κατὰ ὑφαίρεσιν μόνον
 δίμετρα καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμε-
 5 τρα καὶ ἑξάμετρα, καταληκτικὰ εἰς συλλαβὴν καὶ
 εἰς δισύλλαβον καὶ ἀκατάληκτα. Ὑπερκατάληκτα
 γὰρ ἢ βραχυκατάληκτα μέτρα οὐκ ἔχει ὅλως τὸ
 παρὸν μέτρον, καθὰ τὸ ἰαμβικὸν καὶ τροχαϊκόν· ἐπεὶ
 μὴδὲ ἐγχωρεῖ ὅλως. Τὸ γὰρ δίμετρον φέρε εἰπεῖν
 10 ὑπερκατάληκτον οἶον τὸ

ἄ τὸν παντογόνου,

ἐπειδὴ κατὰ μονοποδίαν μετρεῖται τὸ μέτρον, τίνος
 χάριν μὴ τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν
 ἐροῦμεν αὐτό; καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς ὡσαύτως. Οὐ μὴν
 15 ἀλλ' οὐδὲ μονόμετρα ὅλως ἔχει τὸ προκείμενον μέ-
 τρον· συνέμπτωσις γὰρ ἂν ἐγένετο τῷ δακτυλικῷ 15
 πρὸς τὰ ἰαμβικὰ καὶ τροχαϊκά. Οἶον τὸ μονόμε-
 τρον δακτυλικόν, φέρε εἰπεῖν, εἰ μὲν σπονδεῖος ἦν,
 ἐδόκει καὶ ἰαμβικόν· εἰ δὲ δάκτυλος, ὠνομάζετ' ἂν
 20 καὶ τροχαϊκόν καταληκτικόν. Ὡστε μόναι αἱ τῶν
 ῥηθέντων καταλήξεις εἰσὶ.

Καὶ δὴ δίμετρον μὲν καταληκτικὸν εἰς δισύλλα-
 βον, ὡς τοῦτο

παμμεδέοντα.

25 καταληκτικὸν γὰρ εἰς συλλαβὴν δίμετρον οὐκ ἐγ-
 χωρεῖ γενέσθαι διὰ τὴν αἰτίαν, ἣν λέγομεν, ἵνα μὴ
 τῷ τροχαϊκῷ καὶ ἰαμβικῷ τὸ δακτυλικὸν συνεμπέσῃ.
 ἀκατάληκτον δέ, ὡς τοῦτο

ἐκ καθαρῶν τέκες.

Ἔστι καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν οὐχ εὔρηται ἐν τῷ δι[α]-
 μέτρῳ.

Τρίμετρα δὲ [καταληκτικὰ δέ] καταληκτικὰ μὲν εἰς συλλαβὴν

ἃ τὸν παντογόνου.

τοῦτο δὲ ἐπισημότερον καὶ πενθήμερες Ἀρχιλό-
5 χειον λέγεται, ὅτι ἐκ δύο ἡμισυ σύγκειται ποδῶν· οἱ τοῦ πέντε εἰσὶν ἡμισυ. Καταληκτικὸν δὲ εἰς δι-
σύλλαβον τὸ

υῖέα παμμεδέοντα.

ἀκατάληκτον δὲ τοῦτο

10 ἐκ καθαρῶν λαγόνων τέκες.

Τετράμετρον δέ· καταληκτικὸν μὲν εἰς συλλαβὴν υῖέα παμμεδέοντα λόγον.

καὶ τοῦτο ἐπισημότερόν ἐστιν ἐφθήμερες καλού-
μενον, ὅτι ἐκ τριῶν ἡμισυ ποδῶν σύγκειται· οἱ εἰ-
15 σιν ἡμισυ τοῦ ἐπτά. Ὡς καὶ τὸ πενθήμερες, παρόσον ἐκ δύο ἡμισυ. Τοῦτο δὲ τὸ ἐφθήμερες Ἀλκμανικὸν καλεῖται, ὅτι πολλαχοῦ κατακόρως Ἀλκμάν τούτῳ κέχρηται. Τετράμετρον οὖν καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν ἐστὶ τὸ ῥηθὲν ἐφθήμερες. Εἰς
20 δὲ δισύλλαβον καταληκτικὸν τετράμετρον, τοῦτο

ἐκ καθαρῶν λαγόνων τέκες ἄγνά.

καὶ τοῦτο ἐπισημότερόν ἐστι καὶ Ἀρχιλόχειον ὀνομάζεται. Ἀκατάληκτον δὲ τετράμετρον

υῖέα παμμεδέοντα λόγον τέκες.

25 Ἐνδοξόν ἐστὶ καὶ τοῦτο Ἀρχιλόχῳ καὶ Ἀλκμᾶνι πολ- 16
λαχοῦ κεχρημένον. Τετράμετρα μὲν οὖν ταῦτα.

Τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν τὸ πενθήμερες καὶ Ἀρχιλόχειον.

Τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν (τὸ ἐφθήμερες καὶ Ἀλκμανικόν).

Πεντάμετρα δὲ καταληκτικὸν μὲν πάλιν εἰς συλλαβήν, ὡς τὸ

ἂ τὸ(ν) παντογόνου αἰωνοτόκου.

εἰς δὲ δισύλλαβον

5 υἷα παμμεδέοντα λόγον κόσμοιο.

Τοῦτο δὲ καὶ Σιμ(μ)ίειον καλεῖται, ὡς τοῦ Ῥοδίου Σιμ(μ)ίου πολλαχῶς αὐτῷ χρησαμένου. Ἀκατάληκτον πεντάμετρον ὡς τόδε

ἐκ καθαρῶν λαγόνων τέκες ἀγνὰ παρθένε.

10 Ἐξάμετρον (δὲ καταληκτικὸν) μὲν, εἰς συλλαβήν δὲ καταλήγον, τὸ

ἂ τὸν παντογόνου αἰωνοτόκοιο λόγον.

Ἐξάμετρα δὲ καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον, τὰ προκείμενα τρία ἔπη. Ἀκατάληκτον δὲ ἑξάμετρον ὡς τὸ

15 υἷα παμμεδέοντα λόγον κόσμου γενετῆρά γε.

καὶ παρ' Ὀμήρω τὸ

Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα.

καὶ περαιότερον τούτων οὐχ εὔρηται τις προβαίνων.

Ἰστέον δέ, ὅτι ὡς ἐπὶ τοῦ λαμβικοῦ καὶ τοῦ τροχαῖ-
20 κοῦ, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ δακτυλικοῦ καὶ ἀπλῶς ἐπὶ πάντων (δι)μέτρων, ἤτοι μέτρων καταληκτικῶν ἢ ἀκαταλήκτων καὶ τῶν λοιπῶν, πάντος μέτρου ἢ τελευταία συλλαβὴ ἀδιάφορός ἐστι, μακρὰ ἢ βραχεῖα λαμβανομένη ἀπεριέργως. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ δακτυ-
25 λικὸν ἑξάμετρον, εἰ μὲν ἀκατάληκτόν ἐστι, δάκτυλον ἢ ἀμφίμακρον τὸν τελευταῖον δέχεται πόδα, ὡς τὸ

Κύκλωψ, τῇ πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρομέα κρέα.

Πεντάμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον) Σιμ(μ)ίειον λέγεται.

τοῦ γὰρ κρέα τὸ $\bar{\alpha}$ μακρὸν ἐκ κρέσεως. Εἰ δὲ καταληκτικόν, εἰ μὲν εἰς δισύλλαβον, πάλιν ἢ σπονδεῖον ἢ τροχαῖον, διὰ τὸ ἀδιάφορον ἔχειν τὴν ἐπὶ τέλους ὡς τὸ

- 5 ἡῶ(ο)ς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
ἀῆρ πυρ(ο)φόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις.

τὸ μὲν γὰρ πρότερον ἔπος εἰς τροχαῖον, τὸ δὲ δεύ- 17
τερον εἰς σπονδεῖον ἀπαρτίζει. Εἰ δὲ καταληκτικόν
ἐστὶν εἰς συλλαβήν, ἢ συλλαβὴ πάλιν αὕτη μακρὰ
10 ἐστὶν ἢ βραχεῖα διὰ τὸ ἀδιάφορον. Καὶ περὶ μὲν
τοῦ κοινοῦ δακτυλ(ικ)οῦ τῶσαῦτα.

Περὶ Αἰολικοῦ. Τὸ δὲ καθόλου δακτυλικὸν
διαιρεῖται εἰς τρία, εἰς τε τὸ κοινὸν δακτυλικόν,
περὶ οὗ ἐν τοῖς ἀνωτέρω διελαμβάνομεν, καὶ εἰς τὸ
15 αἰολικὸν καὶ τὸ καλούμενον λογαοιδικόν. Αἰολικὸν
μὲν οὖν ἐστίν, ὅπερ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀντὶ τοῦ πρώ-
του ποδὸς δέχεται ἓνα τῶν δισυλλάβων, οἷον σπον-
δεῖον ἢ τροχαῖον ἢ ἴαμβον ἢ πυρρίχιον, τοὺς δὲ
ἐφεξῆς πάντας ἀδιαφόρως σπονδεῖους ἢ δακτύλους,
20 ὡς καὶ τὸ κοινὸν δακτυλικόν· καὶ τὴν ἐπὶ τέλει
κατακλεῖδα ὁμοίως δάκτυλον ἢ σπονδεῖον ἢ τροχαῖον.
Αἰολικὸν δὲ ὠνομάσθη διὰ τὸ τοὺς Αἰολεῖς αὐτὸ
κατακόρως χρῆσασθαι. Ὅμοίως ἐπὶ τῶν τριῶν στί-
χων τῶν ἐκτεθέντων ἐπιτετηδευμένως ὁ μὲν πρώ-
25 τος τροχαῖον ἔχει κατὰ τὸν πρώτον πόδα, ὁ δὲ δεύτε-
ρος σπονδεῖον ἢ ἴαμβον, ὁ δὲ τρίτος πυρρίχιον, ἵνα
τῆς κατὰ τοὺς τέσσαρας δισυλλάβους τροπῆς τοῦ

Περὶ τοῦ Αἰολικοῦ δακτυλικοῦ. Ὅτι Αἰολικὸν δα-
κτυλικόν ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν αὐτὴν ἔχον πόδα δισύλλαβον οἷον-
οῦν καὶ τὴν κατακλεῖδα ὡσαύτως, τοὺς δὲ μέσους ἀδιαφόρους
σπονδεῖον καὶ δάκτυλον.

αίολικοῦ ἐντεῦθεν ἔχωμεν λαμβάνειν τὰ παραδείγ-
ματα. Εἰσὶ δὲ καὶ τούτου τοῦ μέτρου ἀποθέσεις,
τουτέστι καταλήξεις, τοσαῦται, ὅσαι καὶ τοῦ ἀπλῶς
δακτυλικοῦ, μόναι τρεῖς.

5 Μονόμετρα μὲν οὖν οὐκ εἰσὶ, δι' ἃς ἔφαμεν αἰ-
τίας ἐν τῷ περὶ δακτυλικοῦ.

Δίμετρα δὲ πάλιν, καταληκτικὰ μὲν εἰς συλλα-
βὴν, οὐδαμῶς εἰσὶν ἐνταῦθα, ὡς οὐδ' ἐκεῖ· ἐμπε-
σεῖται γὰρ πάλιν εἰς τὸ ἢ ἰαμβικὰ δοκεῖν ἢ τρο-
10 χαϊκὰ. Δίμετρον δὲ αἰολικὸν καταληκτικὸν εἰς δι-
σύλλαβον τὸ

ἐκ σέθεν μὲν·

ἔχει γὰρ ἓνα τε πόδα δισύλλαβον καὶ δύο συλλα-
βάς, οὐχ ὀλόκληρον πόδα τρισύλλαβον. Δίμετρον 18
15 δὲ ἀκατάληκτον τὸ

μέγαν ἄμβροτον.

Τρίμετρον δέ, καταληκτικὸν μὲν εἰς συλλαβὴν τὸ
ἐκ σέθεν μὲν ἄνα.

καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον τὸ

20 ἴσον μοί τε φανέντα.

ἀκατάληκτον δὲ τρίμετρον δὲ

ἴσον μοί τε φανέντα γε.

Τῶν δὲ τετραμέτρων καταληκτικὸν μὲν εἰς συλ-
λαβὴν ἔστι τὸ

25 ὃ δὲ ἦν μείναντα θεόν.

καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον, ὃ καὶ Ἑφαιστίων
ἐπισημειοῦται, διὰ τὸ πολλαχοῦ αὐτῷ κεχρηῆσθαι
τοὺς παλαιοὺς τὸ

ἐκ σέθεν μὲν ἄνασσα φανέντα.

30 τετράμετρον δὲ ἀκατάληκτον τὸ

ἴσον μοί τε φανέ[ε]ντα ἁμαρτάδος.
καὶ τοῦτο δὲ ἐπισημότερόν ἐστιν.

Πεντάμετρα δὲ εἰσι, κατάληκτον μὲν εἰς συλλα-
βὴν τὸ

5 ἐκ σέθεν μὲν ἄνασσα δανεισάμενον.

καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον τὸ

ἴσον μοί τε φανέ[ε]ντα ἁμαρτάδος ἐκτός.

καὶ ταῦτα δὲ ἐπίσημα τοῖς παλαιοῖς εἰσίν. Ἄκατά-
ληκτον δὲ πεντάμετρον καὶ σαπφικὸν τεσσαρεσκαί-
10 δέκατον ὀνομάζεται διὰ τὸ τὴν Σαπφῶ ὀλόκληρα
ἄσματα γράψαι τούτῳ τῷ μέτρῳ.

Καὶ ἑξάμετρα μὲν εἰσι, καταληκτικὰ μὲν εἰς συλ-
λαβὴν ὡς τὸ

ἴσον μοί τε φανέ[ε]ντα ἁμαρτάδος ἕκτοθι γάρ.

15 Εἰς δὲ δισύλλαβον καταληκτικὸν ἕκαστος τῶν ἐκ-
τεθέντων τριῶν στίχων· ἃ καὶ διὰ τὸ ἀξιοσηλώτατα
εἶναι, τοιαῦθ' ἡμῖν παρελήφθησαν εἰς παράδειγμα.
Τὸ περαιότερον δὲ τούτων προβαίνειν οὔτε τοὺς
παλαιοὺς εὔρομεν ποιουμένους καὶ ἡμῖν, οἶμαι, πε-
20 ριπτόν, ἱκανῶς ἤδη ρηθέντων. Τοσαῦτα καὶ περὶ
τοῦ αἰολικοῦ δακτυλικοῦ.

Περὶ τοῦ λογ[ο]αιδικοῦ. Τὸ δὲ λοιπὸν εἶ-
δος τοῦ δακτυλικοῦ τὸ καλούμενον λογ[ο]αιδικὸν
δακτυλικόν, ἀντιπαθὲς καὶ οἶον ὑπεναντίον ἐστὶ 19
25 τῷ αἰολικῷ. Τὸ μὲν γὰρ καταρχὰς ἓνα τῶν δι-
συλλάβων ἐδέχετο· τοῦτο δὲ κατὰ τὸ τέλος, πλὴν

Ἵτι αἰολικὸν δακτυλικὸν πεντάμετρον ἀκατάληκτον Σαπ-
φικὸν τεσσαρεσκαίδεκάσύλλαβον ὀνομάζεται.

Περὶ τοῦ λογαοιδικοῦ. Ἵτι λογαοιδικὸν καὶ δακτυ-
λικὸν ἐστὶ τὸ καταρχὰς μὲν δακτύλους ἔχον β ἢ γ ἢ δ, ἐν τῷ
τέλει δὲ τροχάϊους β ἢ ἓνα.

οὐκ ἀδιαφόρως τὸν τυχόντα, ὡς ἐκεῖνο, ἀλλ' ὠρι-
 σμένως τὴν διποδίαν τροχαϊκὴν· ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ
 δακτύλους δύο ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρας. Ὀνομάζεται δὲ
 τὸ τοιοῦτον μέτρον λογ[ο]αιδικόν, ὅτι ἐκ δακτύλων
 5 σύγκειται καὶ τροχαίων. Ἔστι δὲ ὁ μὲν δάκτυλος
 ἀοιδαῖς καὶ ποιηταῖς προσφορώτατος, ὁ δὲ τροχαῖος
 λογογράφους. Διὰ τοῦτο καὶ Ἑρμογένης ἐν ταῖς
 ιδέαις περὶ καθαρότητος διδάσκων λέγει καθαρὰν
 εἶναι τὴν λογοειδῆ λέξιν τὴν ἐξ ἰάμβων καὶ τρο-
 10 χαίων συντεθειμένην. Οἱ γὰρ πεξοὶ λόγοι ἐκ τοι-
 ούτων ὡς τὰ πολλὰ ποδῶν ἀντομάτως σύγκει(ν)ται.
 Ἔστι μὲν ἐπισημότερα ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ, ὡς καὶ
 Ἑφαιστίων φησί, τὰ τε τρίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ
 πρὸς δυσὶ ποσὶ δακτυλικοῖς μίαν ἔχοντα τροχαϊκὴν
 15 διποδίαν, ἃ καὶ Ἀλκαϊκὰ καλεῖται, ὡς τοῦ Ἀλκαίου
 κατακόρως αὐτοῖς χρησαμένου, οἷόν ἐστι τὸ

καὶ θεὸν ἀμερίοις βροτοῖσι·

καὶ προσέτι τὰ τετράμετρα ἀκατάληκτα, τὰ πρὸς
 τρισὶ ποσὶ δακτυλικοῖς μίαν ἔχοντα τροχαϊκὴν δι-
 20 ποδίαν, ἃ καὶ Πραξίλλεια λέγεται, ἅτε τῆς ποιη-
 τρίας Πραξίλλης ἐν πολλῷ χρησαμένης τῷ τοιοῦτῳ
 μέτρῳ, οἷόν ἐστι τὸ

ἀνίδεον θεότητα λόγοισιν ἄμμιν.

Ἡμεῖς μέντοι, διὰ τὸ μακρότερον εἶναι τὸ πεντάμε-
 25 τρον, ἄλλως τε καὶ περιέχειν καὶ τὰ τρίμετρα καὶ
 τετράμετρα, ἐπετηδευσάμεθά τε αὐτὸ καὶ εἰς παρὰ-
 δειγμα προτεθεῖκαμεν. Εἰσὶ γὰρ τὰ προκείμενα

Τὸ μὲν οὖν τρίμετρον τούτων Ἀλκαϊκὸν καλεῖται οἷον
 καὶ θεὸν ἀμερίοις βροτοῖσι.

Πραξίλλεια δὲ τετράμετρα μίαν κατὰ τὸ τέλος διποδίαν
 τροχαϊκὴν ἔχοντα οἷον

ἀνίδεον θεότητα λόγοισιν ἄμμιν.

τρία ἔπη λογαοιδικά πεντάμετρα ἀκατάληκτα, ἐκ
 τεσσάρων δακτύλων ἢ σπονδείων καὶ μιᾶς τροχαί- 20
 κῆς διποδίας. Ταῦτα ἐπειδὴ μὴ κατὰ μονοποδίαν
 ἐπὶ τῷ τέλει μετρεῖται, ὡς ἔφαμεν, διὰ τὸ δέχεσθαι
 5 τοὺς τροχαίους δισυλλάβους ὄντας, ἀπόθεσιν μὲν
 ἤτοι κατάληξιν καταληκτικὴν εἰς δισύλλαβον οὐχ
 ἔξει, ὡς οὐδὲ τὰ τροχαϊκὰ ἢ ἰαμβικά· ἔξει δὲ ἀκα-
 τάληκτον μόνην καὶ ὑπερκατάληκτον. Οὐ μὴν ἀλλ'
 οὐδὲ μονόμετρον ὅλως ἔξει διὰ τὰς αἰτίας, ἃς εἶπο-
 10 μεν ἐν τῷ περὶ δακτυλικοῦ· οὐδὲ δίμετρον βραχυ-
 κατάληκτον ἢ καταληκτικόν, ἵνα μὴ πάλιν τῷ
 δακτύλῳ συνεμπέσοι. Ἀκατάληκτον οὖν δίμετρον
 ἔστι τόδε

ἀνίδεον φανέντα·

15 ὑπερκατάληκτον δὲ τὸ τούτου μιᾶς συλλαβῆς πλεο-
 νάζου ὡς τὸ

ἀνίδεον φανέντα γε.

Τρίμετρα δέ, βραχυκατάληκτον μὲν οὐκ ἔσται,
 ἵνα μὴ πάλιν τῷ δακτυλ(ικ)ῷ συνεμπέσοι, οὐδὲ κατα-
 20 ληκτικόν δι' αὐτὸ τοῦτο, μόνον δὲ ἀκατάληκτον καὶ
 ὑπερκατάληκτον. Καὶ ἀκατάληκτον μὲν τοῦτο

καὶ θεὸν ἀμερίοις βροτοῖσι.

Τοῦτο δὲ καὶ Ἀλκαϊκόν, ὡς ἔφαμεν, λέγεται. Ὑπερ-
 κατάληκτον δὲ τὸ τούτου μιᾶς συλλαβῆς πλεονάζου
 25 ὡς τὸ

καὶ θεὸν ἀμερίοις[ι] βροτοῖσί γε.

Καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα ὡσαύτως μόνα
 ἀκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα ἔσονται διὰ τὰς αἰ-
 τίας, ἃς εἵπομεν πολλάκις. Καὶ τετράμετρον μὲν
 30 ἀκατάληκτον, ὡς ἔφαμεν, ὃ καὶ Πραξιλλεῖον ὀνο-
 μάζεται τὸ

ἀνίδεον θεότητα λόγοισι θείοις.

Ἐπερκατάληκτον δὲ τὸ τούτου συλλαβῆ μιᾶ πλεονεκτοῦν. Πεντάμετρα δὲ ἀκατάληκτα τὰ προκείμενα τρία ἔπη. Ἐπερκατάληκτα δὲ τὰ ἐφ' ἑκάστῳ τούτων [καὶ] μίαν συλλαβὴν ἔχοντα ἐπέκεινα. Καὶ περὶ τοῦ λογ[ο]αιδικοῦ ταῦτα.

Περὶ ἀναπαιστικοῦ.

Μετὰ τὸ περὶ τοῦ δακτυλικοῦ, τοῦ τε κυρίου καὶ τῶν εἰδῶν τούτου, διαλαβεῖν εὐλογον ἂν εἶη
10 καὶ περὶ τοῦ ἀναπαιστικοῦ μέτρον διδάξαι. Ὡς 21
γὰρ ὁ τροχαῖος καὶ τὸ ἐκ τούτου μέτρον ἀντιπαθὲς ἦν τῷ ἰάμβῳ ἐν πᾶσιν, ὡς ἔφαμεν, οὕτω καὶ ὁ ἀνάπαιστος, ὃν τινες ὡς εἶπομεν καὶ ἀντιδάκτυλον καλοῦσιν, τῷ δακτύλῳ. Πάλιν γὰρ κἀνταῦθα μιᾶς
15 συλλαβῆς προστεθείσης ἢ ἀφαιρεθείσης τοῦ δακτυλικοῦ στίχου γίνεται ἀναπαιστικὸς καὶ ἔμπαλιν οἶον καὶ σὺ μάκαιρα.

Τὸ τοίνυν ἀναπαιστικὸν μέτρον καθολικὸν καὶ γενικὸν ἐστὶ, καθὰ καὶ τὸ δακτυλικόν. Καὶ τὸ μὲν
20 αὐτοῦ ἐστὶ τὸ καθαρὸν ἀναπαιστικόν, ὅπερ κατὰ πᾶσαν χώραν δέχεται — — ἀνάπαιστον καὶ — — σπονδειον, σπανίως δὲ καὶ — — — — προκελευσματικόν, ὅς ἐστιν ἐκ τεσσάρων βραχέων, καὶ — — — — δάκτυλον. Τὸ δὲ αἰολικὸν ἀναπαιστικόν, ὅπερ ἰαμβικὸν ἔνα (δέχεται)
25 ἐν τῇ ἀρχῇ, τοὺς δὲ λοιποὺς ὁμοίους τῷ κυρίῳ ἀνα-

Περὶ τοῦ ἀναπαιστικοῦ.

Ὅτι τὸ κύριον ἀναπαιστικὸν ἀνάπαιστον δέχεται καὶ σπονδειον, σπανίως καὶ προκελευσματικόν, ἀδιαφόρους δὲ τούτους. Τὸ δὲ αἰολικὸν ἀναπαιστικὸν ἴαμβον μόνον ἐν τῇ ἀρχῇ. Τὸ δὲ λογαοδικὸν ἀναπαιστικόν, ἐπὶ τέλει ἴαμβον καὶ συλλαβὴν μακρὰν.

παιστικῶ. Τὸ δ' ἄλλο λογ[ο]αιδικόν ἐστιν ἀναπαι-
 στικόν, ὅπερ ἐπὶ τέλει οὐ τροχαϊκὴν διποδίαν, ἀλλ'
 ἴαμβον ἓνα δέχεται καὶ μίαν συλλαβὴν μακρὰν ὡς
 ἐπὶ πολὺ ἢ βραχεῖαν, ὡς εἶναι τὸν τελευταῖον πόδα
 5 ἢ $\sim \_ \_$ ἀμφίβραχυν, ἐὰν βραχεῖά ἐστιν ἢ τελευταία
 συλλαβή, ἢ $\_ \_ \_$ βακχεῖον, ἐὰν μακρά, ὃ δὲ . . . .
 καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔφαμεν γίνεται. Ἔστι γὰρ ὁ
 μὲν ἀμφίβραχυς ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βρα-
 χείας, οἷον ἔγωγε· ὁ δὲ βακχεῖος ἐκ βραχείας καὶ
 10 δύο μακρῶν. Ὡς δὲ ὁ δάκτυλος οἰκειοῦται τῷ τρο-
 χαίῳ ὡς ἀπὸ μακρᾶς ἀρχομένῳ καὶ λήγοντι εἰς βρα-
 χεῖαν, καθὰ καὶ αὐτὸς ὁ δάκτυλος, οὕτω καὶ ὁ ἀνά-
 παιστος οἰκεῖός ἐστι τῷ ἰάμβῳ, ὡς ἀπὸ βραχείας
 ἀρχομένῳ ὁμοίως αὐτῷ. Διὰ τοῦτο τὸ μὲν δακτυ-
 15 λικόν λογ[ο]αιδικόν ἐπὶ τέλει τροχαϊκὴν ἐδέχετο δι-
 ποδίαν, τὸ δὲ ἀναπαιστικόν λογαυδικόν ἴαμβον.
 Ἡμεῖς δέ, ὡς ἐκ τῶν ἤδη ρηθέντων ἐν τοῖς περὶ ²²
 δακτυλικοῦ νοηθῆναι δυνάμενοι καὶ τούτων, τοῦ
 τε αἰολικοῦ φημὶ ἀναπαιστικοῦ καὶ τοῦ λογ[ο]αιδι-
 20 κοῦ, παραδείγματα αὐτῶν οὐ τεθείκαμεν ἄνω τριῶν
 στίχων, ἀλλὰ μόνου ἑνός.

Ὡσπερ οὖν ἐλέγομεν, τὸ ἀναπαιστικὸν μέτρον
 δέχεται κατὰ πᾶσαν χώραν ἀδιαφόρως ἀνάπαιστον
 τὸν ὁμωνυμοῦντα τῷ μέτρῳ πόδα, (καὶ) σπονδεῖον
 25 ὃς ἀνάπαιστός ἐστι δυνάμει τῆς προτέρας αὐτοῦ
 λυθείσης εἰς δύο βραχείας· καὶ τούτους μὲν ὡς ἐπὶ
 τὸ πολὺ δέχεται· $\_ \_ \_$ προκελευσματικὸν δὲ καὶ
 $\_ \_ \_$ δάκτυλον ὡς ἐπ' ἔλαττον. Πλὴν τὸν προκε-
 λευσματικόν, ὅς ἐστιν ἐκ τεσσάρων βραχέων, οἷον
 30 ἄγε φέρε, διότι λύεται εἰς αὐτὸν ὁ ἀνάπαιστος· τοῦ

Ἔστι δὲ δέχεται τὸ ἀναπαιστικὸν καὶ δάκτυλον σπανίως.

γὰρ ἀναπαίστου ἢ μακρὰ συλλαβὴ εἰ λυθείη εἰς δύο
 βραχείας, προκελευσματικὸν ποιήσει. Προκελευσμα-
 τικὸς δὲ ὁ πούς οὕτω καλεῖται, διὰ τὸ προκελεύειν
 οἶονεὶ καὶ προτίθεσθαι τῶν τετρασυλλάβων ποδῶν·
 5 ὃν τρόπον καὶ τὸν πυρρίχιον ἔνιοι ἀπὸ τοῦ προ-
 ἔχειν τῶν ἄλλων ποδῶν ὡς βραχύτερον οὕτως ὠνό-
 μασαν. Τὸν μὲν οὖν προκελευσματικὸν πόδα διὰ
 τὴν αἰτίαν ταύτην δέχεται τὸ ἀναπαιστικὸν μέτρον.
 Τὸν δὲ δάκτυλον οἱ δραματοποιοὶ παραλαμβάνου-
 10 σιν ὡς ἰσόχρονον τῷ ἀναπαίστῳ, κὰν ἀπὸ μακρᾶς
 οὔτος ἄρχεται. Τὸ δὲ δακτυλικὸν οὐκ ἐδέχετο ὅλως
 τὸν ἀνάπαιστον διὰ τὴν ἐξαρχῆς τῶν βραχέων ἐπ-
 αλληλίαν· ἀνειμένον γὰρ ἂν καὶ χαῦνον ἐποίει τὸ
 μέτρον, εἰ ὅλως ἐν τῷ ἠρωϊκῷ παραλαμβάνεται.
 15 ἀνάπαιστος. Ἰστέον δὲ ἔτι καὶ τοῦτο, ὡς ἔσθ'
 ὅτε, τῶν ὄλων μακρῶν συλλαβῶν τῶν ἀναπαιστι-
 κῶν εἰς βραχείαν διαλυομένων, ἐκ προκελευσματι-
 23 κῶν ὁ στίχος γίνεται ὅλος, ὡς καὶ δοκεῖν τισὶ
 πυρριχαϊκὸν εἶναι τὸ μέτρον, ἀλλ' οὐκ ἔστιν.
 20 Ἀποθέσεις δὲ ἦτοι καταλήξεις τὸ προκείμενον
 μέτρον ἔχει ἕξ, διότι καὶ κατὰ διποδίαν μετρεῖται·
 βραχυκατάληκτον, καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν, κα-
 ταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, ἀκατάληκτον, ὑπερκα-
 τάληκτον εἰς συλλαβὴν, ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλ-
 25 λαβον. Μετρεῖται δὲ τὸ μὲν ἀναπαιστικὸν μέτρον
 καὶ κατὰ διποδίαν, τὸ δὲ δακτυλικὸν κατὰ μόνην
 μονοποδίαν, δι' αἰτίαν τοιαύτην. Οὐδέποτε μέτρον

Ἔχει δὲ ἀποθέσεις ἕξ, βραχυκατάληκτον, καταληκτικὴν
 εἰς συλλαβὴν, καταληκτικὴν εἰς δισύλλαβον, ἀκατάληκτον,
 ὑπερκατάληκτον εἰς συλλαβὴν, ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλα-
 βίαν. Ὅτι κατὰ διποδίαν μετρεῖται τὸ ἀναπαιστικόν. Ὅτι τὸ
 δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον παροιμιακὸν καὶ ἐφθη-
 μιμερικὸν καλεῖται.

τι τὴν ἑξαμετροίαν ὑπερβαίνει. Ἐπεὶ οὖν εὐρίσκον-
ται ἀναπαιστικά καὶ ἐξ ἑπτὰ καὶ ἐξ ὀκτῶ συγκεί-
μενα ποδῶν, διὰ τοῦτο τὰ τοιαῦτα μετρεῖν κατὰ
διποδίαν ἀναγκαζόμεθα. Τὰ μέντοι προκείμενα ἡμῖν
5 μέτρα, οἳ τρεῖς οὗτοι ἀνάπαιστοι, δύνα[ν]ται καὶ κατὰ
μονοποδίαν μετρούμενα ἀναπαιστικά καθαρὰ ἑξά-
μετρα καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον λέγεσθαι, καθὰ
καὶ τὰ ὅλα ἠρωϊκά· δύνα[ν]ται δὲ (καὶ) κατὰ διπο-
δίαν ποδιζόμενα ἀναπαιστικά τρίμετρα καταληκτικὰ
10 εἰς δισύλλαβον ὀνομάζεσθαι. Τὰ δ' ἐπέκεινα τού-
των κατὰ μονοποδίαν μόνον μετρεῖται, δι' ἣν εἴ-
πομεν αἰτίαν.

Μονόμετρα γοῦν παλιν ἀναπαιστικά ὅλως οὐκ
εἰσίν, ὡς οὐδὲ δακτυλικά.

15 Δίμετρα δὲ βραχυκατάληκτα μὲν ὡς τὸ
ἐμέθεν μελέων, ἐμέθεν.

Καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν τὸ
ἵνα λῶον ἄγοις κατὰ σόν με.

Τοῦτο δὲ παροιμιακὸν καὶ ἐφθνη(ιμ)ερικὸν καλεῖται.

20 Καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον οἶον τὸ
σὺ μάκαιρα κύδιμε κόρα κεδνά.

Ἀκατάληκτον δὲ δίμετρον ἀναπαιστικὸν τὸ
ἐμέθεν μελέων, ἐμέθεν κραδίης.

Ἵπερκατάληκτον εἰς συλλαβὴν τὸ

25 ἵνα λῶον ἄγοις κατὰ σόν με θέλημα.

24

Ἵπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον δίμετρον τὸ
ἐμέθεν μελέων, ἐμέθεν κραδίης ὄρμάν.

καὶ δίμετρα μὲν ταῦτα.

Τρίμετρα δὲ πάλιν, βραχυκατάληκτον μὲν οἶον τὸ
30 σὺ μάκαιρα κύδιμε ἀριστοτόκεια κόρα.

Καταληκτικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς συλλαβὴν, Σιμμιακὸν καλεῖται, ὅτι πολλῶ ἀντῶ χρῆται Σιμμίας ὁ Ῥόδιος. Ἔστι δὲ ὡς τοῦτο

ἵνα λῶον ἄγοις κατὰ σόν (με) θέλημα ὀδηγεῦ.

5 Τὸ δὲ εἰς δισύλλαβον, ὡς ἕκαστος τῶν προτεθέντων τριῶν στίχων. Ἀκατάληκτον δὲ τὸ τούτων μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζον. Ταῦτα δὲ πάντα κατὰ μονοποδίαν δύναται μετρεῖσθαι, ὡς ἔφαμεν. Ὑπερκατάληκτον δὲ τὸ μὲν εἰς συλλαβὴν ἐστίν, ὃ τῶν
10 προρρηθέντων τριῶν ἐπῶν πλεονάζει δυσὶ συλλαβαῖς οἶον τὸ

σὺ μάκαιρα κύδιμε ἀριστοτόκεια κό[υ]ρα κεδνά, ἵνα.

Ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον, ὃ τῶν εἰρημένων ἐπῶν συλλαβαῖς τρισὶ πλεονάζει. Καὶ ἐπὶ τῶν τε-
15 τραμέτρων ὡσαύτως, ἵνα μὴ φαίνωμαι περιττολογῶν. Πλὴν τὸ τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν ἐπισημότατόν ἐστι καὶ Ἀριστοφάνειον ὀνομάζεται, οὐχ ὅτι πρῶτος ἀντῶ ἐχρήσατο Ἀριστοφάνης, ἀλλ' ὅτι κατακόρως καὶ συνεχῶς. Ἀριστόξενος
20 γάρ, εἶτα Ἐπίχαρμος, εἶτα Κρατῖνος, εἶτα μετὰ τούτον Ἀριστοφάνης εὔρηται τῶ μέτρῳ τούτῳ χρώμενος. Ἔστι δὲ τοιοῦτον οἶον τὸ

ἐμέθεν μελέων, ἐμέθεν κραδίης ἰθύνοισ' ὄρμᾶν ἵνα λῶον.

Περὶ αἰολικοῦ. Τοιοῦτόν ἐστιν, ὅσον τέως
25 κατὰ τὸ τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν καὶ τὸ

νόες γὰρ ἀδρανέες ἄμμιν ἀνάκτιδες ἀπροτίοπτοι ἀβληχροί. 25

Τὸ τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν Σιμμιακὸν καλεῖται. Ὅτι τὸ τετράμετρον καὶ εἰς συλλαβὴν καταληκτικὸν Ἀριστοφάνειον καλεῖται.

Ἡμῖν δὲ τοῦτο τὸ ἔπος εἰς παράδειγμα τέθειται τοῦ αἰολικοῦ ἀναπαιστικοῦ. Τὸ γὰρ αἰολικόν, ὡς ἔφαμεν, ἀναπαιστικὸν τὸν καταρχὰς πόδα ἴαμβον δέχεται. Τοὺς δὲ ἐφεξῆς ὁμοίως τῷ ἀναπαιστικῷ σπονδελίους ἢ ἀναπαίστους ἀδιαφόρως καὶ τὸν τελευταῖον τροχαῖον ἢ σπονδεῖον διὰ τὸ ἀδιάφορον, ὅτε ἐστὶ καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. Ἔστιν οὖν τὸ ῥηθὲν ἔπος αἰολικὸν τετράμετρον ἀναπαιστικὸν καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν, ὅμοιον τῷ Ἀριστοφανεῖῳ ἀναπαιστικῷ.

Περὶ λογ[ο]αιδικοῦ. Ἔστι καὶ λογαοιδικὸν ὡς εἵπομεν ἀναπαιστικόν, ὅπερ καταρχὰς μὲν ἀναπαίστους δὲ δέχεται, μετὰ δὲ τούτους ἓνα ἴαμβον καὶ μακρὰν συλλαβήν, ὡς εἶναι τὸν τελευταῖον πόδα βακχεῖον, ἐκ βραχείας μιᾶς καὶ δύο μακρῶν συλλαβῶν. Παράδειγμα δὲ τούτου τὸ μῦθον οὐ νοέοντες ἐφιστάμενον κατάντην.

Καλεῖται δὲ τοῦτο Ἀρχεβούλειον, ἅτε δὴ τοῦ Θηβαίου ποιητοῦ Ἀρχεβούλου κατακόρως αὐτῷ χρησαμένου. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ Καλλιμάχειον ὀνομάζεται. Κατὰ διποδίαν δὲ μετρούμενον τρίμετρον ἐστὶ λογαοιδικὸν ἀναπαιστικόν, εἰς συλλαβὴν καταληκτικόν. Δι' ἣν δὲ αἰτίαν λογαοιδικόν, εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς ὀπισθεν. Ταῦτα περὶ ἀναπαιστικοῦ καὶ τῶν τούτου εἰδῶν.

Λογαοιδικὸν δὲ ἀναπαιστικὸν τὸ καὶ Ἀρχεβούλειον τόδε μῦθον οὐ νοέοντες ἐφιστάμενον κατάντην, ἡγουν τὸ ἔχον τέσσαρας ἀναπαίστους, ἴαμβον ἓνα καὶ μακρὰν συλλαβήν. Τὸ αὐτὸ καὶ Καλλιμάχειον. Ἔστι δὲ τρίμετρον τόδε λογαοιδικὸν ἀναπαιστικὸν καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν.

Περὶ χοριαμβικοῦ.

Ἐκ τῶν ποδῶν τὰ μέτρα συνίσταται. Ἐπεὶ δὲ τῶν ποδῶν οἱ μὲν δισύλλαβοι, οἱ δὲ τρισύλλαβοι, οἱ δὲ τετρασύλλαβοι, εἰκὸς καὶ τὰ μέτρα εἶναι τοιαῦτα. Δια-
 5 λαβόντες οὖν περὶ τῶν ἐκ δισυλλάβων καὶ τρισυλλάβων ποδῶν συγκειμένων μέτρων καὶ περὶ (τῶν) ἐκ τετρασυλλάβων εἴπωμεν καὶ πρῶτον περὶ τοῦ καλουμένου χοριαμβικοῦ. Δύο γάρ εἰσι μέτρα τῶν ἐκ δισυλλάβων ποδῶν, ἰαμβικὸν καὶ τροχαϊκόν, δύο δὲ τὰ
 10 ἐκ τρισυλλάβων, δακτυλικὸν καὶ ἀναπαιστικόν· τὰ λοιπὰ δὲ τὰ ἐκ τετρασυλλάβων, πέντε· χοριαμβικόν, ἀντισπαστικόν, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, παιωνικόν. Ἡμεῖς μέντοι τοῖς παλαιοῖς ἐπόμενοι μετρικοῖς, Ἡρωδιανῶ καὶ Ἡφαιστί-
 15 ωνι καὶ τοῖς ἄλλοις, τὸ χοριαμβικὸν μέτρον τῶν ἄλλων προτάττομεν, ὅτι σύνεγγύς ἐστι καὶ τρόπον τινὰ ἐγγίζον τοῖς πρὸ μικροῦ διδαχθεῖσι μέτροις, δακτυλικῶ τε καὶ ἀναπαιστικῶ. Τοῦ γὰρ χοριάμβου ποδὸς $\_ \cup \cup \_$ εἰ μὲν τὴν τελευταίαν ἀφαιρήσειέ
 20 τις συλλαβὴν, δάκτυλον ἀποτελέσει, εἰ δὲ τὴν πρότεραν, ἀνάπαιστον. Καὶ γὰρ χορίαμβος ποὺς $\_ \cup \cup \_$ ἐστὶν ὁ ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς συλλαβῆς, οἶον ἐκτελέω. Χορίαμβος δὲ ὀνομάζεται, ὅτι ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου τρόπον τινὰ σύγκειται,
 25 τροχίαμβός τις ὢν. Ἐπεὶ δὲ ὁ τροχαῖος καλεῖται καὶ χορεῖος διὰ τὸ ἐν τοῖς χοροῖς παραλαμβάνεσθαι τὰ τροχαϊκὰ μέτρα παρὰ τῶν κωμικῶν τε καὶ τραγικῶν, χορίαμβος ὁ τοιοῦτος ποὺς λέγεται διὰ τοῦτο.
 Τὸ τοίνυν χοριαμβικὸν μέτρον, εἰ μὲν σύγκειται

Περὶ χοριαμβικοῦ.

Τὸ χοριαμβικόν, εἰ μὲν ἐκ μόνων χοριάμβων, καθαρὸν, εἰ δὲ καὶ ἐξ ἰάμβων ἢ δύο ἢ ἑνός, ἐπίμικτον.

ἐκ χοριάμβων ποδῶν διόλου, καθαρὸν ὀνομάζεται· εἰ δ' ἐπὶ τέλει διποδίαν ἢ μονοποδίαν ἰαμβικὴν λάβουσι, ἐπίμικτον λέγεται. Εἰσὶ δὲ τῶν προτεθέντων ἡμῖν χοριαμβικῶν ἐπῶν τὰ μὲν πρότερα τρία καθαρὰ, τὰ δὲ ἐφεξῆς δύο ἐπίμικτα τοῖς ἰάμβοις.

Ἀποθέσεις δὲ ἦτοι καταλήξεις ἔχει τὰ χοριαμβικὰ καὶ ἀπλῶς τὰ ἐκ τετρασυλλάβων ποδῶν μέτρα, μόνα(ς) ταύτα(ς)· καταληκτικὴν, ὑπερκατάληκτον, ἀκατάληκτον· βραχυκατάληκτον δέ, ὡς οἱ πρὸ ἡμῶν μετρικοί φασιν, οὐδέχεται, ἵνα μὴ τοῖς ἐκ δισυλλάβων ποδῶν συγκειμένοις μέτροις κατὰ τοῦτο συμπίπτωσιν· ἐκείνων γὰρ ἴδιον τοῦτο· ὥσπερ οὐδὲ καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν καὶ δισύλλαβον· τοῦτο γὰρ ἐκ τῶν τρισυλλάβων ποδῶν βαινομένων μέτρων ἴδιον ἦν. Μόνας οὖν ἔχει τὰς εἰρημένας. Τὸ μέντοι χοριαμβικὸν μέτρον καὶ τὰ ἐξῆς πάντα τὰ ἐκ τετρασυλλάβων ποδῶν κατὰ μονοποδίαν μετρεῖται. Ἄρχεται δὲ καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ διμέτρου καταληκτικοῦ, ἵνα μὴ τοῖς ῥηθεῖσι συμπίπτῃ μέτροις. Τὸ δὲ καταληκτικόν, εἰ μὲν καθαρὸν ἐστὶ, εἰς δάκτυλον λήγει ἢ ἀμφίμακρον — — τὸν (κρητ)ικὸν ὀνομαζόμενον ὅς ἐστιν ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, οἶον ποιέω· εἰ δὲ μειγμένον τοῖς ἰάμβοις, (εἰς) ἀμφίβραχυν — — ὅς ἐστιν ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας οἶον ἄνακτες ἢ εἰς βακχεῖον — — ὅς ἐστιν ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν οἶον ἀφαιρῶ.

Παράδειγμα τοῦ καθολικοῦ διμέτρου καταληκτικοῦ χοριαμβικοῦ, τοῦ μὲν εἰς δάκτυλον λήγοντος τόδε

Ἀποθέσεις ἔχει τρεῖς, καταληκτικόν, ἀκατάληκτον, ὑπερκατάληκτον.

Ἔστι τὸ χοριαμβικὸν καὶ τετράμετρόν τ' ἄλλα κατὰ μονοποδίαν μετρεῖται. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ διμέτρου.

καί τε καθυπνεῦντά με·
 τοῦ δὲ εἰς ἀμφίμακρον
 ἀλλά γε καὶ ἡρεμῶ.

Διμέτρου δὲ ἀκατάληκτου
 5 σεῖο δ' ἄνευ μηδὲ πνοᾶς.

ὑπερκατάληκτου δὲ
 ἀλλά γε καὶ ἡρεμόωντα.

Τρίμετρα δὲ εἰσι, καταληκτικὸν μὲν εἰς δάκτυ-
 λον περαιούμενον

10 σεῖο δ' ἄνευ μη(δὲ) πνοᾶς μέτρα γε·

εἰς δὲ ἀμφίμακρον
 ἡρεμόωντ' ἀτρεμέη βιοτᾶ·

ἀκατάληκτον δὲ τρίμετρον

καί τε καθυπνεῦντά με διαμπερέως·

15 ὑπερκατάληκτον δὲ

σεῖο δ' ἄνευ μηδὲ πνοᾶς μέτρον ἔχοίμι.

καὶ τρίμετρα μὲν ταῦτα.

Τετράμετρα δέ, καταληκτικὰ μὲν εἰς δάκτυλον
 περαιούμενα ὡς τόδε

20 καί τε καθυπνεῦντά με διαμπερέως φρούρει·

εἰς δὲ ἀμφίμακρον

ἀλλά γε καὶ ἡρεμόωντ' ἀτρεμέη βιοτᾶ·

ἀκατάληκτον δὲ τὸ τούτου πλεονάζον μιᾷ συλλαβῇ
 ὡς τὸ

25 σεῖο δ' ἄνευ μηδὲ πνοᾶς μέτρον ἔχοίμι βιοτᾶ·

ὑπερκατάληκτον δὲ οἶον τὸ

ἀλλά γε καὶ ἡρεμόωντ' ἀτρεμέως καί τε καθυπνεῦν.

Καὶ πεντάμετρα δὲ εἰσιν ὁμοίως ἀκατάληκτα,

ὑπερκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἃ καταληκτικὰ καὶ ὁ ποιητὴς Καλλίμαχος ἐν ὁλοκλήροις ποιήμασι τίθησι. Καὶ τὰ ἑξάμετρα δὲ καταληκτικά, εἰ καὶ ὑπέρμετρα φαίνεται, ἀλλ' ὅμως ἐπετηδεύσατο ταῦτα, 5 ὅ τε Κερκυραῖος Φίλικος, εἰς τῆς ἐπὶ Πτολεμαίου Πλειάδος καὶ ὁ Ῥόδιος Σιμμίας ἐν τε τῷ πελέκει καὶ ἐν ταῖς πτέρυξι· ποιημάτια δέ εἰσι ταῦτα παρ' ἐκείνων. Καὶ τοῦ μὲν καθαροῦ χοριαμβικοῦ παραδείγματα ταῦτα τὰ ῥηθέντα.

10 Περὶ τοῦ ἐπιμίκτου χοριαμβικοῦ. Τοῦ δ' ἐπιμιγνυμένου τοῖς ἰάμβοις, τοῦ μὲν εἰς ἀμφίβραχυν λήγοντος διμέτρου καταληκτικοῦ παράδειγμα τὸ

εὐδιόωσα πόντον·

15 τοῦ δὲ εἰς βακχεῖον τὸ

εὐδιόωσα πόντους.

ἀκαταλήκτου δὲ διμέτρου ἐπιμίκτου παράδειγμα

ἠπιόωσα προσπόλφ.

Ταῦτα δὲ τὰ δύο εἶδη τοῦ ἐπιμίκτου διμέτρου Ἐνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς μάλιστα ἐπιτηδεύουσιν. 20

Περὶ ἀντισπαστικῶν.

Μετὰ τὸ περὶ χοριαμβικοῦ μέτρου διαλαβεῖν μέτι-

Τὰ πεντάμετρα καταληκτικὰ Καλλιμάχεια λέγονται. Εἰσι δὲ καὶ ἑξάμετρα, ἃ περὶ Φίλικος καὶ Σιμμίας γράφουσι.

Ὅτι τῷ ἐπιμίκτῳ διμέτρῳ Ἐνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης χρῶνται.

Περὶ ἀντισπαστικοῦ.

Ὅτι καὶ τὸ χοριαμβικὸν καὶ τὸ ἀντισπαστικὸν τὸν Ἰάμβον δέχονται κατὰ κλειδα.

μεν ἐξῆς ἐπὶ τὸ ἀντισπαστικὸν εὐλόγως, ὅτι κοινω-
 νεῖ κατὰ πολλὰ τὸ ἀντισπαστικὸν μέτρον τῷ χορι-²⁹
 αμβικῷ, πρῶτον μὲν, ὅτι καὶ ἄμφω τὰ μέτρα ἐπὶ
 τέλει τὸν ἱαμβον παραλαμβάνουσιν ὡς κατακλειῖδα·
 5 ἔπειτα δὲ (ὅτι ἐ)ὰν δύο συλλαβὰς τοῦ χοριαμβικοῦ μέ-
 τρου ἀφαιρήσει τις, ἀντισπαστικὸν τοῦτο ἀποτελέσει
 καὶ ἐὰν ἀπὸ τοῦ ἀντισπαστικοῦ πάλιν τοσαύτας ἀπο-
 τέμῃ, χοριαμβικὸν ποιήσει τὸ μέτρον. Ἔστι δὲ πούς
 ἀντίσπαστος — — — ὁ ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ
 10 μακρᾶς καὶ βραχείας οἶον Ἀλέξανδρος. Οὕτως δὲ
 ἐκλήθη, παρ' ὅσον ἀντεσπασμένος καὶ οἶον ἐναν-
 τίος τίς ἐστι (τῷ τροχαίῳ ὁ) ἱαμβος· τὸ μὲν γὰρ
 ἀπὸ βραχείας καὶ μακρᾶς ἄρχεσθαι τοῦ ἱαμβου, τὸ
 δὲ μετὰ ταῦτα εἰς μακρὰν καὶ βραχεῖαν τελευτᾶν
 15 ἀντικείμενον τῷ ἱάμβῳ.

Τὸ δὲ ἀντισπαστικὸν μέτρον ὅτε μὲν καθαρὸν
 συντίθεται, ὅτε δὲ ἐπίμικτον, ἱάμβους ἐπὶ τέλει δε-
 χόμενον. Καὶ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν πρότερον πόδα
 ἀδιαφόρως ἔχει τρεπόμενον κατὰ τὰ τέσσαρα σχή-
 20 ματα τοῦ δισυλλάβου, τουτέστιν εἰς τὰς δύο συλ-
 λαβὰς τοῦ προτέρου ποδὸς ὅτε μὲν ἱαμβον παρα-
 λαμβάνει, ὅθεν καὶ κύριος ἀντίσπαστος γίνεται, ὅτε
 δὲ σπονδεῖον, ὅτε πυρρίχιον, ὅτε τροχαῖον. Τοῦ
 μὲν οὖν καθαροῦ ἀντισπαστικοῦ, ὃ μήτε κατ' ἀρ-
 25 χὰς εἰς τινὰ τῶν ἄλλων δισυλλάβων ἐτράπη, μήτε
 ἐπὶ τέλει ἱαμβικὴν ἐδέξατο διποδίαν, παράδειγμα
 οἱ προκείμενοι ἀντισπαστικοὶ στίχοι τρεῖς. Περὶ
 δέ γε τοῦ κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ δισυλλά-
 βου σχήματα τρεπομένου ἀντισπαστικοῦ καὶ ἐπὶ
 30 τέλει τὴν ἱαμβικὴν διποδίαν δεχομένου ἰδίᾳ διελά-

Ἔστι τὸ μὲν ἀντισπαστικὸν καθαρὸν ἐκ μόνων τῶν ἀντι-

βομεν καὶ λάμβανε ἐκεῖθεν παραδείγματα τῶν συμ-
μίκτων ἀντισπαστικῶν, ἃ καὶ Ἀνακρεόντεια καὶ
Γλυκόνεια, ὡς ἐκεῖ ἔφαμεν, λέγονται, ὧν ἡ ἀρχὴ ἐστὶ ³⁰

θηραῶν ἰθέριον σκέπας.

5 Τὰ μέντοι προκείμενα τρία ἔπη ἀντισπαστικά εἰσι
καθαρὰ τετράμετρα καταληκτικά.

Ἐφρίστανται δὲ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ μονόμετρά τε
καὶ δίμετρα καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα, καὶ μὴν
πεντάμετρα, καταληκτικά, ἀκατάληκτα καὶ ὑπερκα-
10 τάληκτα· καὶ ταῦτα γὰρ ἀποθέσεις ἔχουσι τρεῖς, ὡς
ἔφαμεν, διὰ τὸ ἐκ τετρασυλλάβων συγκεῖσθαι ποδῶν.

Μονόμετρον μὲν οὖν ἀκατάληκτον (ἦ) καταληκτι-
κὸν οὐ δύναται ὑποστῆναι κατὰ γε ἐμὲ ἐν τῷ παρ-
όντι μέτρῳ· συνεμπέσοι γὰρ ἄν τιτι τῶν προρρη-
15 θέντων μέτρων· ἄλλως τε καὶ οὐδέ τις εὔρηται τῶν
παλαιῶν τούτῳ χρησάμενος, οὐδ' αὐτὸς ὁ Ἡφαιστίων
μνημονεύει ὅλως τοιούτου τινός. Μονόμετρον δὲ
ὑπερκατάληκτόν ἐστιν οἶον τὸ

φαίνοισά μοι.

20 Τοῦτο δὲ ἐπίσημόν ἐστι πενθήμερες ὀνομαζόμενον,
ὅτι τοῦ πέντε τὸ ἥμισυ ἔχει· μετρούμενον γὰρ κατὰ
δισυλλαβίαν δύο ἥμισυ δισυλλαβίας εὐρίσκεται ἔχον.
Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ δογμαϊκὸν ὀνομάζεται ἢ ἀπὸ ἔθνους
οὕτως ὀνομαζομένου ἢ ἀπὸ τοῦ πρώτως αὐτῷ χρη-
25 σαμένου ἢ παρ' ὅσον, (ὡς) ἐνιοί φασι, πλάγιόν τινα
ῥυθμὸν ἔχει καὶ οὐκ ὀρθότατον.

σπάστων, τὸ δὲ μικτὸν καταρχὰς τρέπεται εἰς τὰ τέσσαρα εἶδη
τῶν δισυλλάβων καὶ δέχεται ἐπὶ τέλος ἴαμβον, ὃ καὶ Ἀνακρε-
όντειον καὶ Γλυκόνειον καλεῖται.

Ὅτι οὖν ἔχει τὸ ἀντισπαστικὸν μονόμετρον εἰ μὴ μόνον
ὑπερκατάληκτον, ὃ καὶ δογμαϊκὸν λέγεται καὶ πενθήμερες.
ἀπὸ ἔθνους δογμαϊκόν.

Δίμετρον δέ ἐστι καταληκτικὸν μὲν τὸ
πολεῦντος πότνια με.

Τοῦτο δὲ ἐφθημιμερὲς καλεῖται, τρεῖς ἡμισυ ἔχον
δισυλλαβίας, αἷ εἰσιν ἡμισυ τοῦ ἐπτά. Ταῦτο τοῦτο
5 καὶ Φερεκράτειον λέγεται, ὡς κατακόρως τούτῳ
χρησαμένου τοῦ Φερεκράτους. Πολλῶ δὲ αὐτῶ κέ-
χρηται καὶ ἡ ποιήτρια Κορίννη. Δίμετρον δὲ ἀκα-
τάληκτόν ἐστιν οἶον τὸ

ἐν ὄρφναις μὲν ἀφεγγέσι.

10 Τοιαῦτα δὲ εἰσιν, ὅσον κατὰ τὸ δίμετρον ἀκατά-
ληκτον, καὶ τὰ ἰδία ἡμῖν τεθέντα εἰς παράδειγμα
τῶν συμμίκτων ἀντισπαστικῶν. Ὀνομάζονται δὲ τὰ
τοιαῦτα δίμετρα, ὡς καὶ ἀνώτερον ἔφαμεν, Γλυκώ-³¹
νειά τε καὶ Ἀνακρεόντεια. Δίμετρον δὲ ὑπερκατά-
15 ληκτον, ὅπερ καὶ Σαπφικὸν καὶ Ἰππωνάκτειον ὀνο-
μάζεται, ἅτε δὴ Σαπφοῦς καὶ Ἰππώνακτος κατακό-
ρως αὐτῶ χρησαμένων, τὸ

λύοισα δνοφερὰν κνέφαος.

Τοῦτο δὲ ἓνα μόνον τὸν πρῶτον ἀντίσπαστον ἔχει,
20 ἐξῆς δὲ διποδίαν ἱαμβικὴν καὶ μίαν περιττὴν συλ-
λαβὴν. Τοῦτο δὲ καὶ ἐννεασύλλαβον λέγεται αὐτό·
ἐννεὰ γὰρ ἔχει τὰς ὅλας αὐτοῦ συλλαβάς. Καὶ δί-
μετρα μὲν ταῦτα.

Δίμετρον καταληκτικὸν τὸ καὶ Φερεκράτειον τόδε
πολεῦντος πότνια μεν.

ἐχρήσατο τούτῳ καὶ Κορίννη. Δίμετρον ἀκατάληκτον σύμμι-
κτον Ἀνακρεόντειον καὶ Γλυκῶνειον τόδε

ἡ ὄρφναις μὲν ἀφεγγέσι.

Δίμετρον ὑπερκατάληκτον τὸ Σαπφικὸν καὶ Ἰππωνάκτειον
τόδε

λύοισα δνοφερὰν κνέφαος.

Τρίμετρον δὲ καταληκτικὸν μὲν τὸ ἐξ ἑνὸς μόνου ποδὸς ἀντισπαστικοῦ, τῶν δὲ ἐξῆς λαμβικῶν, τὸ προκείμενον ἔπος τὸ

λύοισα δνοφερὰν κνέφαος ὄρμάν.

5 Τοῦτο δὲ καὶ Φαλαίκειον λέγεται, τοῦ ποιητοῦ Φαλαίκου πλειστάκις αὐτῷ χρησαμένου. Τὸ ἀκατάληκτον δὲ τρίμετρον, ὅταν τὴν τελευταίαν μόνην ἔχη λαμβικὴν, τὰς πρὸ αὐτῆς δὲ δύο ἀντισπαστικάς, Ἀσκληπιάδειον λέγεται οἶον

10 ἀφεγγέσσι φαίνοισα, κέλευθον αὖ.

Πολλῷ δὲ τῷ τοιούτῳ καὶ Ἀλκαῖος χρῆται. Τρίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτον εἶη ἂν τὸ

ὀδῶ δ' εἰν ἀβάτῳ καὶ παρ' ἐρήμαισιν ὄν.

καὶ τρίμετρα μὲν ταῦτα.

15 Τετράμετρα δέ, καταληκτικὸν μὲν, τῶν προκειμένων ἐπῶν ἕκαστον ὡς τὸ

πολεῦντος πότνια μέν παρομάρτεν ἐπίκουρος·

ὃ δὴ καὶ καθαρὸν ἔστι καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς τοιοῦτον ἐπιτηδεύεται. Ἀκατάληκτον δὲ τετράμε-

20 τρὸν ἔστιν οἶον τὸ

πολεῦντος πότνια μέν παρομάρτεν ἐπίκουρος εὖ·

Τρίμετρον καταληκτικὸν τὸ καὶ Φαλαίκειον ὅπερ ἐξ ἑνὸς μόνου ἀντισπάστου, τῶν δὲ ἄλλων λάμβων τόδε

λύοισα δνοφερὰν κνέφαος ὄρμάν.

Τὸ ἀκατάληκτον δὲ τρίμετρον ὅταν τὴν τελευταίαν μόνην ἔχει λαμβικὴν, τὰς δὲ δύο ἀντισπαστικάς Ἀ(σ)κληπιάδειον λέγεται. Χρῆται δὲ τῷ τοιούτῳ μέτρῳ καὶ Ἀλκαῖος. Ἀκατάληκτον τετράμετρὸν ἔστι τὸ

πολεῦντος πότνια μέν παρομά(ρ)τεν ἐπίκουρος εὖ,

(ὃ) δὴ μόνον τὴν τελευταίαν διποδίαν λαμβικὴν ἔχει, τοὺς πρὸ αὐτοῦ δὲ πόδας ἀντισπάστους. Σαπφικὸν δὲ ὀνομάζεται ἑκαίδεκάσύλλαβον καὶ Ἀλκαϊκόν.

ὃ δὴ μόνον ἔχει τὴν τελευταίαν διποδίαν ἰαμβικήν, τοὺς δὲ πρὸ ταύτης ἀντισπάστους καθαρούς. Καὶ ὅταν τοιοῦτον ἦ, Σαπφικὸν [καὶ] ἐκκαιδεκασύλλα-
 βον ὀνομάζεται. Καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ ποιητὴς πολλῶ
 5 τούτῳ ἐχρήσατο. Τετράμετρον δὲ ὑπερκατάληκτόν ³²
 ἔστι οἶον τὸ

ὁδῶ δ' εἰν ἀβάτῳ καὶ παρ' ἐρήμαισιν (ἀρούραισιν) ὦν.

Τοῦτο δὲ καὶ Σιμμιακὸν ὀνομάζεται, ὡς Σιμμίου τοῦ Ῥοδίου χρησαμένου αὐτῷ. Καὶ ἡμεῖς μὲν πέρα
 10 τῶν τριμέτρων καταληκτικῶν οὐ προέβημεν, διὰ τὸ ἐπισημότερον εἶναι τὸ τοιοῦτον καθαρὸν ἐπιτη-
 δευόμενον.

Εἰσὶ δὲ καὶ πεντάμετρά τινα, καταληκτικά τε καὶ ἀκατάληκτα, ὧν τὸ ἀκατάληκτον, ἐπὶ τέλους
 15 ἰαμβικήν διποδίαν δεχόμενον, Ἀλκαϊκὸν ὀνομάζεται· κέχρηται δὲ τούτῳ Ἀλκαῖος. Ἔστι δὲ τοιοῦτον οἶον τὸ

ὁδῶ δ' εἰν ἀβάτῳ καὶ παρ' ἐρήμαισιν ἀρούραισι φάεινέ
 μοι.

Καὶ περὶ μὲν ἀντισπαστικῷ ἀρκείτω τοσαῦτα.

20 *Περὶ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπὸ μείζονος.*

Ὡσπερ τὸ ἰαμβικὸν μέτρον ἀντικείμενον ἦν τῷ τροχαϊκῷ, ὅτι τὸ μὲν ἀπὸ βραχείας ἤρχετο καὶ κατέ-
 ἔληγεν εἰς μακράν, τὸ δ' ἀπὸ μακρᾶς εἰς βραχὺ τροχαϊκόν, οὕτω καὶ τὸ χοριαμβικὸν καὶ ἀντισπα-
 25 στικὸν μέτρον ἀντιπαθῆ καὶ ἀντικείμενά εἰσι τοῖς

Τετράμετρον ὑπερκατάληκτόν ἔστι τὸ

ὁδῶ δ' εἰν ἀβάτῳ καὶ παρ' ἐρήμαισιν ὦν.

τοῦτο Σιμμιακὸν ὀνομάζεται. Τοῖς δὲ ἀκατάληκτοις πεντα-
 μέτροις Ἀλκαῖος χρῆται.

ἰωνικοῖς καλουμένοις μέτροις, ... παρ' ὅσον ἐκείνα
 μέν, ὅτι καὶ μᾶλλον ἦσαν ἐπίμικτα, ἐπὶ τέλει τοὺς ἰάμ-
 βους δεχομένων, χοριαμβικῶν φησὶ καὶ ἀντισπαστι-
 κῶν, ... ἐφεξῆς καὶ περὶ τῶν ἰωνικῶν διεξέλθωμεν
 5 τῶν τοὺς τροχαίους δεχομένων πρὸς τῷ τέλει. Ἴωνικοὶ
 δέ εἰσι δύο καὶ ἄμφω τετρασύλλαβοι, ὧν ὁ μὲν
 ἀπὸ μείζονος λέγεται ὁ ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βρα-
 χειῶν συλλαβῶν, ὁ δὲ ἀπ' ἐλάσσονος ὁ ἐκ δύο βρα-
 χειῶν καὶ δύο μακρῶν. Εἰλήφασι δὲ τὴν ὀνομασίαν
 10 ἀπ' αὐτῆς τῆς τῶν βραχειῶν ἢ μακρῶν συλλαβῶν
 προκατάρξεως.

Πρότερον μὲν περὶ τοῦ ἀπὸ μείζονος ἐροῦμεν.
 Προτετίμηται γὰρ οὗτος διὰ τε τοῦτο αὐτὸ τὸ ἀπὸ
 μακρῶν ἄρχεσθαι, ὡς μείζον ἐλάττονος, καὶ διὰ τὸ
 15 πολ(λ)ήν συγγέν(ε)ϊαν ἔχειν πρὸς τὸ πρὸ μικροῦ ῥη-³³
 θέν τε καὶ πραχθέν μέτρον, λέγω δὴ τὸ ἀντισπα-
 στικόν· μιᾶς γὰρ συλλαβῆς τῆς πρώτης ἀφαιρηθεί-
 σης τοῦ καθαρῶ ἀντισπαστικοῦ, γενήσεται τὸ μέ-
 τρον καθαρὸν ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, ὥσπερ αὖ τῷ
 20 καθαρῷ ἰωνικῷ μιᾶς συλλαβῆς κατ' ἀρχὰς προτεθεί-
 σης ἀντισπαστικὸν τὸ μέτρον γένοιτ' ἄν.

Τὸ τοίνυν ἰωνικὸν συντίθεται μὲν καὶ καθαρὸν,
 συντίθεται δὲ καὶ ἐπίμικτον, ὅταν ἐπὶ τέλει δέχη-
 ται, ὡς ἔφαμεν, τοὺς τροχαίους. Περὶ μὲν οὖν
 25 τοῦ καθαρῶ ἐνταῦθα ἐροῦμεν· περὶ δὲ γε τοῦ
 ἐπιμίκτου ἰδίᾳ διελάβομεν, ἐνθα καὶ περὶ τοῦ συμ-
 μίκτου ἰωνικοῦ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος. Ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ
 τῶν τοιούτων ἐπῶν αὕτη
 ἐν ἀφανέσ(σ)ι βελέμνοισι.

Περὶ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπὸ μείζονος.

Ἔστι τὸ καθαρὸν ἰωνικὸν τὸ ἀπὸ μείζονος κατὰ πᾶσαν χώ-
 ραν τὸ ἰωνικὸν δέχεται, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίαις καὶ τὸν μολοσσόν.

- Ἐκεῖ γὰρ μετὰ ἡ' στίχους ἰωνικοὺς ἀπ' ἐλάσσονος δύο κεῖνται ἰωνικοὶ ἀπὸ μείζονος σύμμικτοι. Τὸ γοῦν καθαρὸν ἰωνικὸν κατὰ πᾶσαν χώραν τὸν ὁμό-
 νυμον αὐτῷ ἰωνικὸν παραδέχεται. Δέχεται δὲ καὶ
 5 ἐν ταῖς ἀρτίαις, τουτέστι β̄ καὶ δ̄, τοὺς μολοσσούς. Μολοσσὸς δὲ ἐστὶ πούς ὁ ἐκ τριῶν μακρῶν, οὕτως ὀνομαζόμενος διὰ τὸ μήκιστος εἶναι τῶν τρισυλλά-
 βων ποδῶν πάντων ἢ διὰ τὸ εὐρεθῆναι τὴν τοιαύ-
 την ῥυθμοποιίαν ὑπὸ τινος ἔθνους οὕτω λεγομένου.
- 10 Εἰσὶ δ' ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ δίμετρα τε καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα. Ἐν δὲ τούτοις τὰ μὲν βραχυκατάληκτα, τὰ δὲ καταληκτικά, τὰ δὲ ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ὑπερκατάληκτα. (Μετρεῖται δὲ κατὰ μονοποδίαν.)
- 15 Δίμετρον μὲν οὖν ἐστὶ βραχυκατάληκτον τοῦτο καὶ λάβρον ἐρύκοις.
 Δίμετρον δὲ καταληκτικὸν τὸ
 ἐν δ' ἀμερίῳ φωτί.
 Τοῦτο δὲ καὶ ἐπίσημόν ἐστιν, ἐφθημιμερὲς καλού-
 20 μενον, ὅτι τρεῖς ἥμισυ ἔχει δυσυλλαβίας, αἷ εἰσιν ³⁴
 ἥμισυ τοῦ ἐπτά. Πολλῷ τῷ τοιούτῳ ἢ ποιήτρια Τελέσιλλα κέχρηται. Δίμετρον δὲ ἐστὶν ἀκατά-
 ληκτον τὸ
 χῶς παῖς πόκα πότνα σέθεν.

Ἔστι τὸ ἰωνικὸν ἀπὸ διμέτρου καὶ ἕως εἰς τὰ πεντάμετρα. Ἀποθέσεις δὲ ἔχει καταληκτικόν, ὑπερκατάληκτον, ἀκατάληκτον, βραχυκατάληκτον. Μετρεῖται κατὰ μονοποδίαν.

Δίμετρον βραχυκατάληκτον τόδε
 ἐν δ' ἀμερίῳ φωτί.
 καλεῖται Τελεσίλειον. Δίμετρον ἀκατάληκτον
 χῶς παῖς πόκα πότν[ι]α σέθεν.
 καλεῖται δὲ Κλεομάχειον. Δίμετρον ὑπερκατάληκτον
 καὶ λάβρον ἐρύκοισα νεφῶν.

Τοῦτο δὲ καὶ Κλεομάχειον λέγεται, ὅτι πολλῶ ἀντῶ
ὁ ποιητῆς Κλεόμαχος χρῆται, ὃς πύκτης μὲν πρότε-
ρον, ὡς φασιν, ἦν, ἐρασθεῖς δὲ τινος νέου, τὴν
ποιητικὴν μετεχειρίσατο. Δίμετρον δὲ ἐστὶν ὑπερ-
5 κατάληκτον τὸ

καὶ λάβρον ἐρύκοισα[ν] νεφῶν.

καὶ δίμετρα μὲν ταῦτα.

Τρίμετρα δέ, βραχυκατάληκτον μὲν πάλιν τὸ
χῶς παῖς πόκα πότνα σὸς ἐφ' ἄμμιν.

10 Ταῦτα δὲ Πραξιλλεῖα καλεῖται, τῆς ποιητρίας Πρα-
ξιλλῆς κατακόρως αὐτοῖς χρησαμένης. Καὶ ἡ Σαπφῶ
δὲ πολλαχοῦ φαίνεται τούτοις χρωμένη. Ἐπὶ δὲ τοῦ
τοιούτου τριμέτρου καὶ ἀντὶ τοῦ δευτέρου ποδὸς αἱ
εἰρημέναι ποιήτριαι τροχαϊκὴν τιθέασι διποδίαν.

15 Τρίμετρον δὲ ἐστὶ καταληκτικὸν τὸ

ἐν δ' ἀμερίῳ φωτὶ φλέγοισάν με.

Τρίμετρον δὲ ἀκατάληκτον οἶον τὸ

ἐν δ' ἀμερίῳ φωτὶ φλέγοισαν ζέσιν.

Τὰ τοιαῦτα τρίμετρα διχῶς συντιθέασιν οἱ Αἰολεῖς,
20 τοῖς τροχαϊκοῖς συμπλέκοντες ποσί. Πῶς δέ, εἴρη-
ται ἡμῖν ἰδίᾳ, ἐνθα καὶ περὶ τοῦ διμέτρου ἀπ'
ἐλάσσονος ἰωνικοῦ διειλήφραμεν, ὡς καὶ ἄνωθεν
ἔφαμεν. Τρίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτόν ἐστὶ τὸ

καὶ λάβρον ἐρύκοισα νεφῶν ὀμβροφόρων.

25 καὶ τρίμετρα μὲν ταῦτα.

Τετράμετρα δέ, βραχυκατάληκτον μὲν, οἶον τὸ

Ἔστι τὸ τρίμετρον βραχυκατάληκτον Πραξιλλεῖον καλεῖται
καὶ Σαπφικόν. Ἰστέον δέ, ὅτι ἐν τῷ τοιούτῳ τριμέτρῳ βραχυ-
κατάληκτῳ ἢ εἰρημένη Πραξιλλεῖα καὶ ἡ Σαπφῶ ἀντὶ τοῦ
δευτέρου ποδὸς τροχαϊκὴν τιθέασι διποδίαν. Τετράμετρον
βραχυκατάληκτον τόδε

χῶς παῖς πόκα (πότνα) σὸς ἐφ' ὕμμιν τερατουργεῖς.
λέγεται δὲ Σωτάδειον.

χῶς παῖς πόκα πότνα σὸς ἐφ' ἄμμιν τερατουργεῖς.
 Τοῦτο δὲ Σωτάδειον ὀνομάζεται καὶ ἐπίσημόν ἐστι, ἄτε δὴ τοῦ ποιητοῦ Σωτάδου πολλῶ ἀὐτῷ χρησα-
 μένου. Οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ Σωτάδης ὁ τὴν Ὀμηρι-
 5 κὴν Ἰλιάδα ἐξ ἠρωϊκοῦ μέτρου ἐπιχειρήσας εἰς ἰω- 35
 νικὸν ἀπὸ μείζονος μέτρον μετασκευάσαι, οὗ μέ-
 μνηται καὶ Ἐρμογένης ἐν ταῖς ἰδέαις. Τετράμετρον
 δὲ καταληκτικὸν τῶν ἐκκειμένων τριῶν ἐπῶν ἕκα-
 στον. Καὶ ἡμεῖς μὲν περαιτέρω τῶν τοιούτων τε-
 10 τραμέτρων οὐ προέβημεν. Πλὴν ἐπισημώτατά εἰσι
 καὶ τὰ ἀκατάληκτα τετράμετρα, ἃ μι(ᾶ) συλλαβῇ
 τῶν προκειμένων πλεονάζουσι. Τιθέασι δὲ καὶ ταῦτα
 οἱ Αἰολεῖς διχῶς· ἢ γὰρ δυσὶν ἰωνικοῖς (δύο τρο-
 χαϊκὰς ἐπάγουσι διποδίας ἢ τρισὶν ἰωνικοῖς) τρο-
 15 χαϊκὴν διποδίαν μίαν. Τούτου παράδειγμα ἔστω
 τόδε

ἐν δ' ἄμερίῳ φωτὶ φλέγοισαν ζέσιν ἡλίου με.
 Αἰολικὰ δὲ ὀνομάζεται καὶ ταῦτα ὅτι Σαπφῶ ἀυ-
 τοῖς κέχρηται, αἰολικῇ διαλέκτῳ χρωμένη.
 20 Καὶ περὶ τοῦ ἀπὸ μείζονος μὲν ἰωνικοῦ ἱκανὰ
 ταῦτα· νοήσκει γὰρ ἐκ τούτων πάντως ἂν τις καὶ
 τετράμετρα ὑπερκατάληκτα· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πεν-
 τάμετρα.

Περὶ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος.

25 Τὸ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος μέτρον ἀντιπαθές

Ἰστέον, ὅτι τὰ τετράμετρα ἀκατάληκτα διχῶς συντιθέασιν
 Αἰολεῖς· ἢ γὰρ δυσὶν ἰωνικοῖς δύο τροχαϊ(κὰς) ἐπάγουσι διπο-
 δίας ἢ τρισὶν ἰωνικοῖς τροχαϊκὴν διποδίαν μίαν. Τοῦ δευτέ-
 ρου παράδειγμα τόδε

ἐν δ' ἄμερίῳ φωτὶ φλέγοισαν ζέσιν ἡλίου με.
 Αἰολικὰ δὲ λέγεται διὰ τὸ τὴν Σαπφῶ τούτοις χρήσασθαι αἰο-
 λικῶς γράφουσαν.

ἔστι τῷ ἀπὸ μείζονος ἰωνικῷ, καθόσον τοῦτο μὲν
 τὸ ἀπ' ἐλάσσονος, ἀπὸ πυρριχίου ἀρχόμενον, εἰς
 σπονδεῖον καταλήγοντα τῶν ποδῶν ἕκαστον ἔχει ὅτε
 ἔστι καθαρὸν, τὸ δ' ἀπὸ μείζονος ἀνάπαλιν ἀπὸ
 5 σπονδείου ἀρχόμενον καὶ περαιούμενον εἰς πυρρι-
 χιον, κατ' ἐκείνο γοῦν τέτακται τοῦτο τὸ ἀπ' ἐλάσ-
 στονος ἰωνικὸν ἀναγκαίως. Συντίθεται δὲ καὶ τοῦτο
 ὅτε μὲν καθαρὸν, ὅτε δὲ ἐπίμικτον πρὸς τὰς τρο-
 χαϊκὰς διποδίας. Καὶ ὅτε μὲν καθαρὸν ἔστι, κατὰ
 10 πᾶσαν χώραν τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ δέχεται πόδα,
 λέγεται δὴ τὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικὸν καὶ ἐν ταῖς
 περιτταῖς, τουτέστι πρώτη, τρίτη, πέμπτη, τοὺς μο-³⁶
 λοττούς. Καὶ τοῦτο εὐλόγως· εἰ γὰρ ἐν ταῖς ἀρ-
 τίαῖς τούτους ἐδέχετο, ἐπαλληλία πολλὴ καὶ συνέ-
 15 χεῖα ἐγίνετ' ἂν τῶν μακρῶν φωνηέντων. Διὰ γὰρ
 τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ μείζονος ἰωνικοῖς ἐν ταῖς
 ἀρτίαῖς χώραις τοὺς μολοττούς, ὡς ἔφαμεν, ἐλαμ-
 βάνομεν· εἰ γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ χώρᾳ ὁ μολοττὸς
 ἔκειτο πρὸς ἕκ τριῶν συγκείμενος μακρῶν, ἐξῆς δὲ
 20 καὶ τὰ δύο μακρὰ πάλιν τοῦ ἀπὸ μείζονος ἰωνικοῦ
 ἐπήγοντο, πολλὴν ἂν ἀρ(ρ)υθμίαν ἢ τῶν πέντε μα-
 κρῶν ἐπιφορὰ ἐνεποίει. Ὅτε μὲν οὖν καθαρὸν ἔστι
 τὸ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος μέτρον, ὅπερ ἐλέγομεν,
 τούτους δέχεται τοὺς πόδας· ὅτε δὲ ἐπίμικτόν ἐστι,
 25 καὶ ἐπὶ τέλει τροχαϊκὴν δέχεται διποδίαν ἢ μονό-

Περὶ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος.

Ὅτι καὶ τὸ ἀπ' ἐλάσσονος καθαρὸν ἰωνικὸν ἐν πάσῃ χώρᾳ
 τὸν ὁμώνυμον δέχεται ἰωνικόν, ἐν δὲ ταῖς περιτταῖς τὸν μο-
 λοσσόν, ἐναντίως τῆς ἀπὸ μείζονος. Τὸ δὲ ἐπίμικτον ἐπὶ τέ-
 λους τροχαϊκὴν ἢ διποδίαν ἢ μονοποδίαν, τὸν πρὸ τῶν τρο-
 χαίων δὲ πόδα οὐ δέχεται καθαρὸν ἰωνικόν, ἀλλὰ παίωνα τρί-
 τον, ὅς ἐστιν ἐκ δύο βραχέων καὶ μακροῦς καὶ βραχείας.

Ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ διμέτρου ἀρχεται μέχρι πενταμέτρου.

μετρον, τὸν πρὸ τῶν τροχαίων πόδα οὐ δέχεται καθα-
 ρὸν ἰωνικόν, ἀλλὰ παίωνα τρίτον, ὅς ἐστιν ἐκ
 δύο βραχε(ι)ῶν καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας. Περὶ μὲν
 οὖν τῶν καθαρῶν τε καὶ ἐπιμίκτων ἀπ' ἐλάσσονος
 5 ἰωνικῶν ὁμοῦ καὶ ἐν ἑτέρῳ ποιηματίῳ προειλήφα-

μεν, οὗ ἢ ἀρχή, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρω εἶπομεν
 Ἐν ἀφανέσ(σ)ι βελέμνοισι
 κραδίην μέσην γυναικός.

Ἐκεῖ γὰρ ἐναλ(λ)ᾶξ ὁ μὲν εἰς καθαρός, ὁ δ' ἔτε-
 10 ρος ἐπίμικτος, τῇ τροχαϊκῇ διποδία προεκκείμενον
 ἔχων παίωνα τρίτον. Κάνταῦθα τῶν ἐκκειμένων
 ἐξ στίχων οἱ μὲν τρεῖς ἰωνικοὶ εἰσι καθαροί, οἱ δὲ
 λοιποὶ τρεῖς ἐπίμικτοι.

Εἰσὶ δὲ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ δίμετρό τε καὶ τρί-
 15 μετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα· καὶ τούτων
 τὰ μὲν βραχυκατάληκτα, τὰ δὲ καταληκτικά τε καὶ
 ἀκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα, ὁμοίως τῷ ἀπὸ
 μείζονος ἰωνικῷ.

Καὶ δίμετρον μὲν βραχυκατάληκτόν ἐστιν οἶον τὸ
 20 διάγοις ἀβλαβῆ.

37

Δίμετρον δὲ καταληκτικὸν ὡς τὸ
 διάγοις ἀβλαβέα.

Δίμετρον καταληκτικὸν
 διάγοις ἀβλαβέα.

λέγεται δὲ Τιμοκρεόντειον. Δίμετρον ἀκατάληκτον
 ἀπάγοις ἐκ κακότητος.

Τοῦτο δὲ ὅταν συμμίσγνται τῇ τροχαϊκῇ μονοποδία καὶ πρὸ
 αὐτῆς, ὡς εἶπομεν, τὸν παίωνα τρίτον δέχεται, καὶ Ἀνακρεόν-
 τειον ὀνομάζεται οἶον

κραδίην μέσην γυναικός
 ἔδραμον δύσοιστον οἶμον.

Ταῦτα δὲ τοῖς νεωτέροις καὶ ἄλλως ποδίζεταί διὰ τὸ σαφέστε-
 ρον, οἶμαι, ἥγουν ἐξ ἀναπαίστου, δύο λάμβων καὶ συλλαβῆς.

Τοῦτο δὲ ἐπισημειοῦνται οἱ παλαιοὶ ὡς ἐνδοξότατον· ἐφθημιμερὲς γάρ ἐστι. Καὶ πολλῶ Τιμοκρέων κέχρηται τούτῳ. (Δίμετρον δὲ ἀκατάληκτον)

ἀπάγοις ἐκ κακότητος.

5 Τοῦτο δὲ ἐπισημότατον γίνεται, ὅταν συμμίγνυται τῇ τροχαϊκῇ διποδίᾳ, καὶ πρὸ αὐτῆς, ὡς εἴπομεν, τὸν τρίτον παίωνα δέχεται, οἷά εἰσι τὰ προκειμένα τρία ἔπη τὰ μετὰ τοὺς τρεῖς καθαροὺς ἰωνικούς. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ Ἀνακρέοντειον ὀνομάζεται, ὡς αὐτῶ
10 κατακόρως χρησαμένου τοῦ Ἀνακρέοντος. Ποδίξε-
ται δὲ τοῖς νεωτέροις διὰ τὸ σαφέστερον, οἶμαι, ἄλλως ἢ περ ἔφαμεν· ἐξ ἀναπαίστου γὰρ καὶ δύο ἰάμβων καὶ μιᾶς κοινῆς συλλαβῆς τοῦτο μετροῦσιν οἱ νῦν. Δίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτόν ἐστιν οἶον τὸ

15 ἐνάγοισ' εἰς θαλέθοισάν με.

καὶ δίμετρα μὲν ταῦτα.

Τρίμετρα δέ, βραχυκατάληκτον μὲν αὖ οἶον τὸ
ἀπάγοις ἐκ κακότητος νύ με·

καταληκτικὸν δὲ τρίμετρον οἶον τὸ]

20 διάγοισ' ἀβλαβέα παντοδαπᾶν.

Καὶ τούτῳ δὲ κατακόρως κέχρηται Διονύσιος ὁ ποιητής. Ἀκατάληκτον δὲ ἐστὶ τρίμετρον

ἀπάγοις ἐκ κακότητος μογεροῦ νυ.

Καὶ τοῦτο τὸ μέτρον πολὺ ἐστὶ παρὰ Ἀνακρέοντι
25 καὶ Σαπφοῖ. Τρίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτον τὸ

ἐνάγοις εἰς θαλέθοισαν μυρίοις γαῖαν.

καὶ τρίμετρα μὲν ταῦτα.

Καταληκτικὸν τρίμετρον,
διάγοις ἀβλαβέα παντοδαπᾶν.

Τετράμετρα δέ, βραχυκατάληκτον μὲν οἶον τὸ
διάγοις ἀβλαβέα παντοδαπᾶν ἐκ κακῶν.

Τούτῳ δὲ τῷ βραχυκαταλήκτῳ τετραμέτρῳ ὀλόκληρα
ἐπιτίθησιν ἄσματα Ἀνακρέων, τὸν μὲν πρῶτον πόδα
5 ἰωνικὸν τιθεὶς ἀπ' ἐλάσσονος, τὸν δὲ μετ' ἐκεῖνον
παίωνα τρίτον, ὅς ἐστιν ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μα- 38
κρᾶς καὶ βραχείας, εἶτα κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἐπιμίκτων,
ὡς καὶ ἀνωτέρῳ εἶπομεν, τροχαϊκὴν συζυγίαν, εἶτα
σπονδεῖον. Τὰ δὲ τοιαῦτα ἐξ ἐπιμιξίας καλοῦσιν
10 ἀνακλώμενα, ἴσως, ὡς ἐνιοί φασι, διὰ τὸ ἀνακλᾶ-
σθαι τὴν κλάσι(ν) τῆς φωνῆς πρὸς ἀπαλότητα. Τί
μέντοι τὸ κύριόν ἐστιν ἀνακλώμενον, ἐν τοῖς κατὰ
ἀντιπάθειαν μεμιγμένοις ἔπεσιν ἐροῦμεν. Τετρά-
μετρον δὲ καταληκτ(ικ)ὸν καθαρὸν ἐστι ἕκαστον
15 τῶν προκειμένων τριῶν ἐπῶν. Τὰ δὲ τοιαῦτα τε-
τράμετρα καὶ ἐπισημότατά εἰσι. Καὶ Φρόνιχος ὁ
παλαιὸς ποιητής, ὃ τε κωμικὸς καὶ ὁ τραγικὸς, ἐν
πολλοῖς φαίνονται χρώμενοι τοῖς τοιούτοις. Καὶ
ταῦτα μέντοι, ὅτε εἰσὶν ἐπίμικτα, ἀνακλώμενα ὄνο-
20 μάξονται καὶ Γαλ(λ)ιαμβικὰ καὶ Μητροφακά. Καὶ

τούτῳ δὲ καὶ Διονύσιος κέχρηται. Τοῖς δὲ ἀκαταλήκτοις τρι-
μέτροις Ἀνακρέων καὶ Σαπφώ.

Τετράμετρον βραχυκατάληκτον

διάγοις ἀβλαβέα παντοδαπᾶν ἐκ κακῶν.

λέγεται καὶ Ἀνακρεόντειον. Ἄλλ' ὅταν ὁ μὲν ᾠ πρὸς ἰωνικὸς
ἐστὶν ἀπ' ἐλάσσονος, ὁ δὲ δεύτερος παίων τρίτος καὶ ἐξῆς κατὰ
τὸ ἔθος τῶν ἐπιμίκτων τροχαῖος καὶ σπονδεῖος, ἂ τοῦ τροχαῖ-
κοῦ εἰσί, ταῦτα δὲ καλοῦσιν καὶ ἀνακλώμενα, διὰ τὸ ἀνακλᾶ-
σθαι καὶ οἶον μαλθακίζεσθαι ἐν τοῖς τοιούτοις τὴν φωνήν.
Τετράμετρα [ἀ]καταληκτ(ικ)ὰ καθαρὰ καὶ Φρονίχ(ε)ια καλοῦν-
ται· καὶ ὁ κωμικὸς γὰρ Φρόνιχος καὶ ὁ τραγικὸς ἐχρήσατο
τούτοις. Καὶ ταῦτα δέ, ὅτε εἰσὶν ἐπίμικτα, ὡς ἔφαμεν, ἀνα-
κλώμενα καλοῦνται καὶ Γαλ(λ)ιαμβικὰ· καὶ Μητροφακά δὲ λέ-
γονται διὰ τὸ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν τῇ Δημήτερι ἢ τῇ Ῥέα τοι-
ούτους ὕμνους ἄδειν. Γαλ(λ)ιαμβικὰ δὲ ἀπὸ Γαλ(λ)ῶν οἵτινες

Γαλ(λ)ιαμβικὰ μὲν διὰ τὸ (Γα)λλοὺς οἵτινες ἱερεῖς ἦσαν τῆς Δήμητρος τῷ τοιούτῳ μέτρῳ πρὸς ὕμνον τῆς τῶν θεῶν μητρὸς χρῆσθαι· διὰ ταῦτα γὰρ καὶ Μητροφακά. Ἡ παρ' ὅσον ἀνειμένον καὶ ἔκλυτον
 5 τὸ ἐπίμικτόν ἐστιν ἰωνικόν. Καὶ οἱ Γαλ(λ)οὶ δέ, οἳ εἰσιν ἔθνος τι, τοιοῦτοι μαλακοὶ καὶ θήλειαν νόσον ἔχειν διαβαλλόμενοι. Ἀνακλώμενα δὲ διὰ τὴν αἰτίαν, ἣν ἔφαμεν ἀνωτέρω, παρ' ὅσον ὁ ἐν τοῖς τοιούτοις ῥυθμὸς ἀνακλᾶται πρὸς τὸ χαῦνον καὶ
 10 μαλακόν. Ἐνδοξά εἰσι καὶ ἀκατάληκτα τετράμετρα, ἃ μιᾷ συλλαβῇ τῶν προκειμένων ἐπῶν περιττεύουσι. Σαπφώ τε γὰρ κέχρηται τούτοις καὶ Ἀλκμᾶν καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητής.

Καὶ πέρα μὲν τούτων οὐχ εὔρηταί τις τῶν ἡμῶν
 15 γνωρίμων χρώμενος τοῖς ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικοῦ· εἰ δ' εἰσίν, ὥς τινὲς φασί, καὶ πεντάμετρα, ἐκ τῶν 39 ῥηθέντων ἂν κάκεῖνα οὐκ ἀγνοήσαιμεν.

Περὶ παιωνικοῦ.

Τὸ παιωνικὸν καλούμενον μέτρον τοῖς παλαιοῖς
 20 καὶ κρητικὸν ὀνομάζεται, ἐκ κρητικῶν γὰρ ὄλων ποδῶν σύγκειται ἐνίοτε. Κρητικὸς δὲ ἐστὶ πούς ο καὶ ἀμφίμακρος λεγόμενος, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις προείπομεν, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς συλλαβῆς. Τούτου τοῦ κρητικοῦ εἰ μὲν ἡ τελευταία
 25 μακρὰ λυθείη εἰς δύο βραχε(ί)α(ς), ποιεῖ τὸν καλούμενον πρῶτον παίωνα, (τὸν) ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν

ἔθνος εἰσὶ κέκληται. Τοῖς ἀκατάληκτοις τετραμέτροις Σαπφώ καὶ Ἀλκμᾶν καὶ Ἀλκαῖος ἐχρήσατο.

Περὶ τοῦ παιωνικοῦ.

Ὅτι τὸ παιωνικὸν καὶ κρητικὸν λέγεται. κρητικὸς δὲ πούς ὁ ἀμφίμακρος.

βραχειῶν, οἶον ἐχθρότατος. Εἰ δ' ἡ πρώτη μα-
 κρὰ λυθείη εἰς δύο βραχε(ί)α(ς), τὸν λεγόμενον τέ-
 ταρτον παίωνα ποιεῖ, τὸν ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ
 μακρᾶς, οἶον φιλόλογοι. Τέσσαρες γάρ εἰσιν οἱ
 5 παίωνες τετρασύλλαβοι· ὁ πρῶτος ἐκ μακρᾶς καὶ
 τριῶν βραχειῶν· ὁ δεύτερος ἐκ βραχείας καὶ μα-
 κρᾶς καὶ δύο βραχειῶν, οἶον ὁμώνυμος. Ὁ τρί-
 τος ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, οἶον
 θεότιμος· ὁ τέταρτος ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μα-
 10 κρᾶς. Κρητικὸν μὲν οὖν τὸ μέτρον τοῖς παλαιοῖς
 ὅπερ ἐλέγομεν ὠνομάζετο· ἐπεὶ δὲ πολλοὶ τῶν κω-
 μικῶν τε καὶ τραγικῶν, ἐξαιρέτως δὲ καὶ ὁ Ἄρι-
 στοφάνης, τοῦ κρητικοῦ τὴν διάλυσιν ἐποιήσαντο
 (εἰς) πρῶτον ἢ τέταρτον παίωνα καὶ ὡς ἐπὶ τὸ
 15 πολὺ εἰς πρῶτον, παιωνικὸν ὠνομάσθη διὰ τοῦτο.
 Ἐνιοὶ δὲ τῶν παλαιῶν μετρικῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ
 τετάρτου παίωνος (τοῦ) ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ
 μακρᾶς, τὰς β' βραχε(ί)ας συλλαβάς, τὴν δευτέραν
 φημι καὶ τὴν τρίτην, εἰς μίαν συναιροῦντες μακρὰν,
 20 ἐκ βακχείων τὸ παιωνικὸν μέτρον προσέθηκαν. Βακ-
 χεῖος γάρ ἐστι ποὺς ὁ ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν,
 οἶον νοήμων. Τινὲς δὲ καὶ τοῦ πρώτου παιωνι-
 κοῦ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην συλλαβὴν, αἷ εἰσι βρα-
 χεῖαι, εἰς μίαν μακρὰν συναιροῦντες, ἐκ παλιμ-
 25 βακχείων τὸ παιωνικὸν μέτρον συνέθηκαν. Παλιμ-
 βάκχειος γάρ ἐστι ποὺς ὁ ἐκ β' μακρῶν καὶ βρα-
 χείας, οἶον τὸ εὐκταῖσιν. Πλὴν σπάνιον τὸ ἐκ
 παλιμβακχείων παιωνικὸν καὶ ὡς ὁ Ἡφαιστίων αὐ-
 τὸς φησι ἀνεπιτήδειον.

30 Τῶν δὲ λοιπῶν ἐνδοξότατον μὲν καὶ πολυθρυλ-

Ἐπισημαστέον ὅτι ἀπὸ διμέτρου εἰς ἐξάμετρον χωρεῖ. καὶ μετρεῖται
 κατὰ μονοποδίαν. βραχυκατάληκτον οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

λητότατον τὸ ἐκ πρώτων παιώνων, ᾧ δὴ καὶ Ἀριστοφάνης κατακόρως κέχρηται, οὗ δὴ καὶ ἡμεῖς εἰς παράδειγμα τοὺς τρεῖς ἐξαρχῆς τεθείκαμεν στίχους· καὶ τὸ ἐξ ὄλων κρητικῶν ποδῶν ἐπίσημόν ἐστι τοῖς
 5 παλαιοῖς, οὗ εἰς ἔνδειξιν ἐν ἔπος καὶ ἡμεῖς ἐπάγομεν· τὸ δ' ἐξ ὄλων βακχείων ποδῶν ὡς ἐπ' ἔλαττον εὐρίσκεται (ἐπὶ) τοῖς παλαιοῖς, ὅμως μέντοι εἰς ὑπόδειγμα καὶ τούτου ἓνα στίχον ἐξεθέμεθα τὸν τελευταῖον.

- 10 Δύναται δὲ τὸ μέτρον τοῦτο ὡς Ἡφαιστίων λέγει καὶ μέχρι πενταμέτρου καὶ ἑξαμέτρου προκόπτειν. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ καταληκτικά τε καὶ ἀκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα. Βραχυκατάληκτα γὰρ ἴσως, ὡς οἱ πρὸ ἡμῶν μετρικοί φασιν,
 15 οὐ δεῖ ζητεῖν ἐν τῷδε τῷ μέτρῳ· ἐπὶ γὰρ τῶν κρητικῶν οὐδὲ ἐγχωρεῖ ὄλως.

Δίμετρον μὲν καταληκτικὸν παιωνικὸν οἶον το στρατὸν ἀπερείσιον.

- Μονόμετρον γὰρ, οἶμαι, οὐ δεῖ ζητεῖν ὄλως οὐδ'
 20 ἐπὶ τούτῳ τῷ μέτρῳ, ὡς οὐδ' ἐν τοῖς ὀπισθεν τοῖς ἐκ τετρασυλλάβων ποδῶν ἔπεσιν, ἵνα μὴ συνεπίπτωσι τοῖς ἐκ δισυλλάβων ποδῶν. Κρητικὸν δὲ δίμετρον καταληκτικὸν τὸ
 ῥύσι' ἄσαιμι.

Τὸ ἔνδοξον οὖν σύγκειται ἐκ πρώτων παιώνων, ᾧ καὶ Ἀριστοφάνης κέχρηται. ἐπίσημον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ἐκ κρητικῶν ποδῶν συγκείμενον. τὸ δ' ἐξ ὄλων βακχείων ποδῶν ἐπ' ἔλαττον εὐρίσκεται.

Δίμετρον καταληκτικὸν
 στρατὸν ἀπερείσιον.
 κρητικὸν δὲ καταληκτικὸν
 ῥύσι' ἄσαιμι.

Ὅμοίως καὶ τὸ βακχειακὸν

(ἔρανον πονη.)

Δίμετρον (δὲ) ἀκατάληκτον, παιωνικὸν μὲν, το
αἰὲν ὀλοόφρονά γε.

41

5 κρητικὸν δὲ τὸ

ῥύσι' ἄσαιμί σοι.

Ἐπερκατάληκτον δὲ δίμετρον, παιωνικὸν μὲν πάλιν τὸ

τάρταρον ἐς εὐρέα βάλοις·

10 κρητικὸν δὲ

ἵνα τοι ῥύσι' ἄσαιμι.

καὶ δίμετρα μὲν ταῦτα.

Τρίμετρα δέ, καταληκτικὸν μὲν παιωνικὸν
τάρταρον ἐς εὐρέα βαλοῖς' ἔμεῦ·

15 κρητικὸν δὲ

ἵνα τοι ῥύσι' ἄσαιμι.

Ἀκατάληκτον δὲ τρίμετρον, παιωνικὸν μὲν πάλιν
αἰὲν ὀλοόφρονα πονηρότατον·

κρητικὸν δὲ

20 ῥύσι' ἄσαιμι σωθεῖς βρόχου.

Ἐπερκατάληκτον τρίμετρον, παιωνικὸν μὲν
τάρταρον ἐς εὐρέα βαλοῖς' ἔμεῦ ἄπο·

κρητικὸν δὲ

ἵνα τοι ῥύσι' ἄσαιμι σωθεῖς.

βακχειακὸν δὲ

ἔρανον πονη.

Βακχειακὸν τετράμετρον (ἀ)κατάληκ[ικ]ον
ἔρανον πονησάμενος κούρα λύραν.

καὶ τρίμετρα μὲν ταῦτα.

Τετράμετρον δὲ πάλιν καταληκτικὸν παιωνικὸν ἕκαστον τῶν προκειμένων τριῶν ἐπῶν· ἃ δὴ καὶ ἐπισημώτατά εἰσιν, ὡς ἔφαμεν. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ
5 ἡμῖν εἰς παράδειγμα παρελήφθησαν. . . . .
κρητικὸν δὲ οἶον τὸ

ἵνα τοι ῥύσι' ἄσαιμι σωθεῖς βρόχων γε.

Ὁμοίως δὲ καὶ πεντάμετρα καὶ ἑξάμετρα κρητικά.
Τὸ ὅλον δὲ τὸ

20 ἵνα τοι ῥύσι' ἄσαιμι σωθεῖς βρόχων ἀντιπάλων

τοῦ Ἀλκμᾶνος ὠνόμασται, ὅτι πολλῶ ἐχρήσατο τῷ τοιούτῳ μέτρῳ Ἀλκμάν, ὡσπερ καὶ Βακχυλίδης.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἡμεῖς μὲν καθαρῶν παιωνικῶν τε καὶ κρητικῶν καὶ βακχειακῶν τεθεῖ-
15 καμεν παραδείγματα· ἔνιοι δὲ τῶν παλαιῶν ποιη-
τῶν συμπλέκουσι τοῖς παιωνικοῖς καὶ πόδας κρητι-
κούς, ὡσπερ δὴ ἐνίστε καὶ βακχειακούς. Τὰ μέντοι
ἐξαίρετα ταῦτά εἰσι, τὰ εἰς ὑποδείγματα ἡμῖν ἐκτε-
θέντα. Ἐσχατον μέντοι καὶ τὸ παιωνικὸν τέτακται
20 μέτρον τοῖς παλαιοῖς μετρικοῖς καὶ δὴ καὶ ἡμῖν,
παρ' ὅσον μονώτατόν ἐστι καὶ οὐδενὶ τῶν πρὸ αὐ-
τοῦ μέτρων ἐπιπλεκόμενον ἢ οἰκειούμενον, ὡς τὰ
ἰωνικά καὶ ἀλλήλοισ καὶ τὸ χοριαμβικὸν καὶ τὸ ἀν-
τισπαστικὸν καὶ τὰ λοιπά, ὡς προείπομεν.

25 Καὶ περὶ μὲν τῶν ἀπλῶν καὶ ἀμίκτων μέτρων ⁴²
τοσαῦτα.

Τετράμετρον δὲ ἀκατάληκτον κρητικὸν (. . . . .)

ἵνα τοι ῥύσι' ἄσαιμι σωθεῖς [ἐκ] βρόχων ἀντιπάλων.

καὶ Ἀλκμανικὸν καλεῖται καὶ Βακχυλίδιον.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἔνιοι τῶν παλαιῶν ποιητῶν συμπλέκουσι
τοῖς παιωνικοῖς καὶ πόδας κρητικούς καὶ βακχειακούς ἐνίστε.

BIBLIOTHECA GRAECA

CURANTIBUS

FR. JACOBS ET VAL. CH. FR. ROST.

- Aeschinis oratio in Ctesiphontem, notis instr. I. H. BREMI.** *msb Ngr:*
8. mai. 1826 . . . . . — 7½
- Aeschyli Agamemno, illustr. R. H. KLAUSEN. Ed. II. ed.**
R. ENGER. 8. mai. 1863 . . . . . 1 7½
- Choephorae, illustr. R. H. KLAUSEN. 8. mai. 1835 — 22½
- Anacreontis carmina, Sapphus et Erinnae fragmenta, annotatt. illustr. E. A. MOEBIUS. 8. mai. 1826 . . . . . — 6**
- Aristophanis Nubes. Ed. illustr. praef. est W. S. TEUFFEL. Ed. II. 8. mai. 1863 . . . . . — 12**
- Delectus epigrammatum Graecorum, novo ordine conc. et comment. instr. FR. JACOBS. 8. mai. 1826 . . . . . — 18**
- Demosthenis conciones, rec. et explic. H. SAUPPE. Sect. I. (cont. Philipp. I. et Olynthiacae I—III.) Ed. II. 8. mai. 1845 . . . . . — 10**
- Euripidis tragoediae, ed. PFLUGK et KLOTZ. Vol. I, II et III. Sect. I—III. 4 27**
- Einzeln:
Medea. Ed. II. 15 *ngl* — Hecuba. Ed. II. 12 *ngl*
Andromacha. Ed. II. 12 *ngl* — Heraclidae. Ed. II. 12 *ngl*
Helena. Ed. II. 12 *ngl* — Alcestis. Ed. II. 12 *ngl*
Hercules furens. 18 *ngl* — Phoenissae. 18 *ngl* —
Orestes. 12 *ngl* — Iphigenia Taurica 12 *ngl* — Iphigenia quae est Aulide. 12 *ngl*
- Hesiodi carmina, recens. et illustr. C. GOETTLING. Ed. II. 8. mai. 1843 . . . . . 1 —**
- Einzeln:
Theogonia. 7½ *ngl* — Scutum Herculis. 5 *ngl* — Opera et dies. 10 *ngl* — Homeri certamen, fragmenta et vita Hesiodi. 15 *ngl*
- Homeri Ilias, varietat. lect. adi. SPITZNER. Sect. I—IV. 8. mai. 1832—36 . . . . . 1 15**
- Einzeln:
Sect. I. lib. 1—6. 9 *ngl* — Sect. II. lib. 7—12. 9 *ngl*
Sect. III. lib. 13—18. 13½ *ngl* — Sect. IV. lib. 19—24. 13½ *ngl*
Die einzige Ausgabe der Ilias, welche den kritischen Apparat vollständig enthält.
- Lysiae et Aeschinis orationes selectae, ed. I. H. BREMI. 8. mai. 1826 . . . . . — 15**
- Lysiae orationes selectae, ed. I. H. BREMI. 8. mai. 1826 — 9**
- Pindari carmina cum deperditarum fragm., variet. lect. adi. et comment. illustr. L. DISSEN. Ed. II. cur. F. G. SCHNEIDEWIN. Vol. I. 1843 . . . . . 1 9**
- Vol. II. Sect. I. II. (Comment. in Olymp. et Pyth.) 1846. 47. (à 15 Ngr.) . . . . . 1 —
- Platonis opera omnia, recensuit, prolegomenis et commentariis instruxit G. STALLBAUM. X Voll. (21 Sectiones). 8. mai. 1836—65. compl. 21 15**

Platonis opera omnia. Einzeln:		<i>2 1/2 Agr.</i>
Apologia Socratis et Crito. Ed. IV. 1858.	24 <i>ngl</i> —	
Phaedo. Ed. IV. 1866.	27 <i>ngl</i> —	
Symposium c. ind. Ed. III. 1852.	22 1/2 <i>ngl</i> —	
Gorgias. Ed. III. 1861.	24 <i>ngl</i>	
Protagoras. Ed. III. c. ind. 1865.	18 <i>ngl</i> —	
Politia sive de republica libri decem. 2 Voll. Ed. II.	2 <i>rs</i> 15 <i>ngl</i>	
Einzeln: Vol. I. Lib. I—V. 1858.	1 <i>rs</i> 12 <i>ngl</i> , Vol. II. Lib. VI—X. 1859.	1 <i>rs</i> 3 <i>ngl</i> —
Phaedrus. Ed. II. 1857.	24 <i>ngl</i> —	
Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. 1857.	27 <i>ngl</i> —	
Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. 1857.	27 <i>ngl</i> —	
Cratylus cum ind. 1835.	27 <i>ngl</i> —	
Euthydemus. 1836.	21 <i>ngl</i> —	
Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. 1836.	1 <i>rs</i> 12 <i>ngl</i> —	
Timaeus et Critias. 1838.	1 <i>rs</i> 24 <i>ngl</i> —	
Theaetetus. 1839.	1 <i>rs</i> 12 <i>ngl</i> —	
Sophista. 1840.	27 <i>ngl</i> —	
Politicus et incerti auctoris Minos. 1841.	27 <i>ngl</i> —	
Philebus. 1842.	27 <i>ngl</i> —	
Leges. Vol. I. Lib. I—IV. 1858.	1 <i>rs</i> 6 <i>ngl</i> , Vol. II. Lib. V—VIII. 1859.	1 <i>rs</i> 6 <i>ngl</i> , Vol. III. Lib. IX—XII. —
Epinomis. 1860.	1 <i>rs</i> 6 <i>ngl</i>	
Sophoclis tragoediae, rec. et explan. E. WUNDERUS. 2 Voll.		
8. mai. 1847—57		3 —
Einzeln:		
Philoctetes. Ed. III.	12 <i>ngl</i> —	
Oedipus tyrannus. Ed. IV.	12 <i>ngl</i> —	
Oedipus Coloneus. Ed. III.	18 <i>ngl</i> —	
Antigona. Ed. IV.	12 <i>ngl</i> —	
Electra. Ed. III.	12 <i>ngl</i> —	
Aiax. Ed. III.	12 <i>ngl</i> —	
Trachiniae. Ed. II.	12 <i>ngl</i>	
Thucydidis de bello Peloponesiaco libri VIII, explan. E. F. POPPO. 4 Voll. 8. mai. 1856—1866		4 —
Einzeln:		
Lib. I. Ed. II. 1 <i>rs</i> —	Lib. II. Ed. II. 22 1/2 <i>ngl</i> —	
Lib. III. 18 <i>ngl</i> —	Lib. IV. 15 <i>ngl</i> —	
Lib. V. 15 <i>ngl</i> —	Lib. VI. 18 <i>ngl</i> —	
Lib. VII. 15 <i>ngl</i> —	Lib. VIII. 15 <i>ngl</i> —	
Indices et de historia Thucydeia commentatio.	20 <i>ngl</i>	
Xenophontis Cyropaedia, comment. instr. F. A. BORNEMANN. 8. mai. 1838		— 15
— Memorabilia (Commentarii), illustr. R. KÜHNER. 8. mai. 1858. Ed. II.		— 26
— Anabasis (expeditio Cyri min.), illustr. R. KÜHNER. 1852.	1 6	
Einzeln à 18 <i>Agr.</i> :		
Sect. I. Lib. I—IV. Sect. II. Lib. V—VIII.		
— Oeconomicus, rec. et explan. L. BREITENBACH. 8. mai. 1841.		— 15
— Agesilaus ex ead. recens. 8. mai. 1843		— 12
— Hiero ex ead. rec. 8. mai. 1844.		— 7 1/2
— Hellenica, Sect. I. (lib. I. II.), ex ead. rec. 8. mai. 1853. —	12	
— — Sect. II. (lib. III—VII.) ex ead. rec. 8. mai. 1863.	1 18	

Unter der Presse befindet sich:

Pindari carmina edd. L. DISSEN et F. W. SCHNEIDEWIN. Sect. II. Fasc. III.: Commentarius in Carmina Nemea et Isthmia nec non in fragmenta ab E. DE LEUTSCH confectus.

